

శ్రీ ర స్త్ర.
అభిజ్ఞాన
శౌ కు న్ద ల మ్

శ్రీ మ హా క వి
కా లీ దా స క వి వి ర చి త మ్

శ్రీ వైఖానసకులతలక
శ్రీనివాసాచార్యవిరచితవ్యాఖ్యానసహితమ్

OL5,2D40:9.1
35F6

చె న్న భు కి:

“వావిళ్ల. రామస్వామికౌస్తులు అండ్ సన్స్”

ఇ త్యే తైః

179.
c.

సమ్ముద్రయ ప్రకటికృతమ్.

1926.

All Rights Reserved.

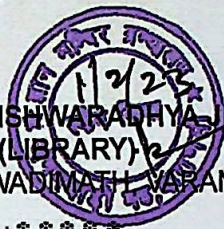
015,2D40:9,1 7813
35F6

Kalidas

Abhigyan sakuntalam

35 f 6

7813

• • • • •

28

[illegible]

(31)
015,2D40:9.1
35F6

Printed
at the 'VAVILLA' Press,
MADRAS.—1926.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 7813

భూ మి కా.

(6)

భో స్తత్ర భవంతో మహాశయాః, విదితమేవ సర్వేషాం నాటకస్యాస్య ప్రణేతా
కవిమండలసార్వభౌమో మహాకవిః కాళిదాసో నామ. స మహాకవిః కస్మిన్ కాలే,
కతమస్మిన్ మండలే, కాన్ నృపాలాక్ స్వకవిత్వమహిమ్నా తోషయామానేతి
విషయోద్భాసి నవినాదః. ఇదాసీంతనకాసనాదిపరిశోధనైః భారవిః కాళిదాసః
సమకాలికానితి జ్ఞాయేతే. బాణకవినా స్వీయహర్షచరితే స్వస్తాత్పూర్వ వివ కాళి
దాన ఇతి ప్రత్యపాదితథాచ, సప్తమాచ్యుతాబ్దాల్ పూర్వ వివాయ మితి
జ్ఞాయేతే. తస్మా కియతా కాలేన పూర్వ ఇతి వక్తుం ప్రమాణావరాణి నోపలభ్యంతే.
తస్మా, మల్లినాథః స్వీయమేఘసందేశవ్యాఖ్యానే నిచుళదిక్షాగనామానా మహాకవే
రస్య సమానకాలికానిత్యథాణీల్. మల్లినాథవ్యాఖ్యానోక్తిర్బిది ప్రమాణం భవేత్,
(విచుర్యాస్పదం తదిదాసీమసి.) షష్ఠశతాబ్దమధ్యభాగే స భూమండలమలంబకారేతి
దిక్షాగకాలనిర్ణయాల్ జ్ఞాయేతే.

అన్యః కశ్చన విషయో విమర్శితవ్యోఽస్తి. తస్య నిర్ధారణే యది వయం ప్రభ
వామస్తదా కాళిదాసకవేః కాలనిర్ణయః సులభ వివేచి జ్ఞాయేతే. కాళిదాసో హి విక్ర
మసభామలంబకారేతి విదితమేవ సర్వేషాం. తస్మా, కోఽసౌ విక్రమ ఇతి న విదిత
మేవ సాంప్రతమసి. శకవర్ష ప్రతిష్ఠాపకేణ విక్రమేణ సమకాలిక ఇతి సార్వజనినం
వాక్యమ్. తచ్చకారంభస్తు కీర్తిజననాల్ షట్సంఘాతద్వత్సరేభ్యః. తద్విక్రమార్క
సమకాలీనత్వేదయం, క్రైస్తవశకప్రారంభాల్ షట్సంఘాతద్వత్సరేభ్యః పూర్వమేవా
వాల్సీదితి వక్తుం శక్యతే. ఆధునికవికాలనిర్ణయేభ్యస్తు స్వీపలబ్ధప్రమాణైః షష్ఠే
క్రైస్తవశకేఽవసదయమితి నిరణాయి. ఇదాసీమసి వివాదపాత్రమేవాస్య మహాకవేః
కాలనిర్ణయవిషయః.

కాళిదాసశైలి తు మృదుమధురగంభీరా, ఆలంకారభూయిష్టా చ, పతనసమన
స్తరమేవ సులభభావబోధాచ.

అథోఽన్యశైలి ద్రాక్షాపాకః. అనస్తరకాలికాస్తు స్వనాటకేషు స్వపాండిత్య
ప్రకటనాయ గంభీరాం శైలిం ప్రత్యపాదయన్.

కాళిదాసస్తు రఘువంశః, కుమారసంభవః, మేఘసందేశః ఇతి శ్రవ్యకావ్య
త్త్రయం, కాకుత్స్థం, మాలవికాగ్నిమిత్రీయం, విక్రమోర్వశీయ మితి దృశ్యకావ్యత్త్ర

యం చ విరచ్య, గీర్వాణవాణీ మవాకిర ద్భూమండలే. సర్వేష్వప్యేషు కావ్యేషు మాఘ నైషధాదిష్విప కవేః ప్రయత్నపురస్కరకవిత్వమవగాహితు మస్తాభిరసి తథా ప్రయత్నవైర్న భవితవ్యమ్.

కాళిదాసరచితే నాటకత్రయే ఖావప్రదర్శనకాశత్యే ౭నితరసాధారణో ౭యం వర్ణాస్తస్య. వర్ణనాదిష్విపి తదభిప్రాయప్రదర్శనమనితరసాధారణమితి ప్రతిఖాతి.

తత్కృతకావ్యేష్విపి వర్ణనచాతురీ స్వభావోక్తిభూయిష్టా. నైషధీయే పరిత దమయస్తీవర్ణనాపేక్షయా కుమారసంభవే కృతకౌరీవర్ణనమతీవ హృదయంగమ మితి కథనే న కిమపి సాహసమ్.

భవభూతిరివాత్మత్వాఘం కాళిదాసో న కృతవాక్ కావ్యే స్వకీయే. వరం తు స్వకీయం వినయం ప్రకాశితవాక్:—

యథా:—“ఆ పరితోషాద్విదుషాం న సాధు మన్యే ప్రయోగవిజ్ఞానమ్, బలవ దసి శిక్షితానా మాత్మ స్వప్రత్యయం చేతః. స్వస్య మహిమసత్తే ౭సి స్వకీయకవితా రీతిం విద్యత్పరితోషవర్ణనం సాధ్వీతి న మన్యే; ఇతి బఖాషే. ఇతరకావ్యేషు తదైవ కృతవానయమ్.

యథా:—‘పురాణమిత్యేవ న సాధు సర్వం నచాపి కావ్యం నవమిత్యవద్యమ్, సంతః పరిత్యాన్యతరదృజస్తే మూఢః పరప్రత్యయనేయబుద్ధిః” ఇతి మాలవికాగ్ని మిత్రీయే.

యథా:—మన్దః కవియశశిప్రాధీ గమిష్యా మ్యుపహాస్యతాం, ప్రాంశులభ్యే ఫలే లాభా దుద్భావూరివ వామసి. ఇతి రఘు. ప్ర. స.

తం సంతః శ్రోతు మర్హాన్తి సదసద్యస్త్రిహేతవః, హేమ్నః సంలక్ష్యతే న్యౌగ్నో విశుద్ధిః క్యామికాపివా. రఘువంశః. ప్ర. స.

❧ శా కు న్త ల భూ మి కా. ❧

అభిజ్ఞానశాకున్తలమిదం దశవిధరూపకేషు నాటకమితి సంజ్ఞితమ్. నాటకే ౭స్తిక్ ముఖ్యా రసః శృంగారః. తదనుసారేణ రసాన్తరాణి తత్ర తత్ర ప్రవేశి తాని. నాటకే ధీరోదాత్మో నాయకః. ఇతివృత్తం ప్రఖ్యాతం చ భవేత్.

* అత్ర కథా మహాభారతాంతర్గతాదిజర్వణో గృహీతా.

తత్ర విద్యమానా కథేత్థం దృశ్యతే. కదాచిత్, దుష్యన్తో మృగయా మటన్, కణ్వాశ్రమ మాసాద్య, కణ్వామహ్నిం సోమతీర్థం గతం శ్రుత్వా, తత్రత్యాం శకున్త

* నాటక గ్రంథితమస్తు పద్మపురాణానుసారీతి కేచన కథయన్తి.

లాం సఖిద్వయపరివేష్టితాం దృష్ట్వా తద్రూపలావణ్యాకర్షితస్వాంతకరణః తామేవ పృష్ట్వా, తదీయజననాదికముదంతం జ్ఞాత్వా, తాం సవర్ణసంభవాం జ్ఞాత్వా తత్పుత్రస్య రాజ్యదానపుర్యంతం గాంధర్వవిధినా తాం పరిణీయ, కణ్వకాపాద్భీతస్తాం తత్రైవోత్సృజ్య న్వనగరం గత్వా బహువల్లభత్వాత్తాం విసస్తార. కణ్వస్తు వనం ప్రత్యాగత్య దివ్యదృష్ట్వా శకుంతలాం గాంధర్వవిధినా దుష్యంతపరిణీతాం ఆపన్నస్తత్వాం చ జ్ఞాత్వా తుతోషైవ. పరం తు న రుతోష. శకుంతలా పుత్రమనూత. కణ్వస్తు తస్య జాతకర్తాదికం విధాయ తం నామ్నా సర్వదమనం చకార. స బాలా బాలచంద్ర ఇవ దినదినప్రవర్ధమానో ద్వాదశవర్ష దేశీయోఽభూత్. సకలవిద్యాస్వసి స బాలః పారం గతో బభూవ. ఆనంతరం కణ్వః శకుంతలాం పుత్రసహితాం శిష్యాభ్యాం సాకం భర్తృనగరం ప్రేషయామాన. శిష్యా తు నగరసమీపే తాం సపుత్రాం విసృజ్య నిజాశ్రమం న్యవర్తతామ్.

శకుంతలా సపుత్రా దుష్యంతస్య సఖాం ప్రవిశ్య, లేన పృష్టా, స్వకీయపరిణయాదివృత్తాంతం కథయంత్యసి, తం న స్తారయామాన. రాజా జ్ఞాతవృత్తాంతోఽపి జనాపవాదభీత ఇవ తత్పరిణయవార్తామవ్యజానన్మివాస్త. శకుంతలా బహుధా తం జ్ఞాపయిత్వాఽపి అలభ్యనమృతిస్తస్మై చుక్రోధ. నినింద చ తం స్వవాక్యపరిపాలనమకుర్వంతం బహుజనమధ్యే. తదాఽకాశవాణీ సమజాయత— 'ఇయం త్వత్పుత్రీ; ఆయం త్వత్పుత్రః' ఇతి. ఆనంతరం స రాజా తామంగీకృత్య నిజం పుత్రమాశ్లిష్య తం రాజ్యేఽభిషిషేచ.

అత్ర కథాయాముదాత్తనాయకే విస్తరణరూపం దోషమారోపితుమసమామానః, కవిః కథాచమత్కారరూపేణ తత్రతత్ర తత్కథామన్యథా ప్రవర్తితవాక్. నోచేదుదాత్తనాయకస్య కళంకో భవేత్. రసభంగశ్చ సమాపతేత్ ఇతి.

కావ్యనాటకేషు రసస్యైవ ప్రాధాన్యాత్ రసానుగుణ్యేన తాదృశపరివర్తనే దోషాభావాచ్చ కాళిదాసస్తత్రతత్ర కథాం కించిత్కించిత్పరివర్తితవాక్.

భా ర తే.

1. రాజా శకుంతలా పృష్టేత్సుతా.
2. ఆకాశవాణీమాలేన, శకుంతలాపరిణయస్తరణవార్తా జ్ఞాపితా.
3. పుత్రేణ సాకం భర్తృగృహం గతా శకుంతలా రాజా విస్తృతవృత్తాంతేన తిరస్కుతా, ఆకాశవాణీవాక్యేన పునర్దుశితా.
4. శకుంతలా సపుత్రా కణ్వేన భర్తృగృహంలేతి.

నాటకే.

1. తత్సభాభ్యాం శకుంతలావృత్తాంతో రాక్షా జ్ఞాతః.
2. సభాభ్యాం శకుంతలావిరహాచిహ్నీని జ్ఞాతాని.
3. స్వవిరహావృత్తాంతజ్ఞాపనాయ భర్తరేఖనపత్రికా లిఖితా తయా.
4. దుష్యన్తోఽసి శకుంతలావిరహవేదనామనమామానః, విదూషకేన సహ కంచి త్కాలం అవసీయ, యేన కేన వ్యాజేన తం పురం ప్రేమ్య, శకుంతలాదర్శనాయ వనం ప్రవిశ్య వృత్తాంతరితః కంచిత్కాలం శకుంతలావిరహవేదనాం స్వయం దృష్ట్వా, అనంతరం లబ్ధసమక్షః, తాం శపథశ్రూర్వకం పరిణీయ దినత్రయాత్సూర్యమేవ భృత్యాన్ ప్రేమయామితి నిజనగరం న్యవర్తత.
5. చమత్కారకారికథాసంవిధానాయ దుర్వానకృపః కల్పితః.
6. అభిజ్ఞానరూపాంగుళీయకదర్శనేన, రాజ్ఞః పునః స్తరణం జాయేలేతి కాపవిమోక్షః దత్తః. ఆంగుళీయకనాకేన శకుంతలాయా ఆకాభంగః, పునః ధీవరముఖేన రాజ్ఞోఽజ్ఞులీయకదర్శనం, తేన చ శకుంతలాపరిణయవృత్తాంతస్తరణం చ వర్ణితమ్.
7. శకుంతలాయా అంతర్వత్సాక్ష్యః శిష్యాభ్యాం గౌతమ్యా చ సాకం ప్రేమణం, భర్తస్మిరస్కారః, సానుమత్యా మారీచాశ్రమప్రవేశనం, మాతలినా సహ గతస్య దుష్యన్తస్య మారీచాశ్రమే పుత్రదర్శనం, శకుంతలాపునర్దర్శనమ్ ఇత్యాదయః కథావిశేషః మూలవిరోధేనోపన్యస్తా అసి, కథాపరిపూర్ణాయేత్థం కృతత్వాత్ రసపోషణమేవ జనయన్తితి నిర్వివాదోఽయమంశః.

మహాకవి నాటకలక్షణాని సర్వాణ్యపి కథానుసారేణ తత్ర తత్ర వర్ణితాని. కిం బహునోక్తేన. నైతాదృశం నాటకం భూతలే ప్రయోక్తృప్రయోగార్హం, ప్రేక్షావతామాహ్లాదజనకం, భాషావ్యుత్పత్తిమాకాంక్షతాం వ్యుత్పత్తికరం, వ్యుత్పన్నానాం మనోహరం, కావ్యచంత్రానాటకాదిగద్యపద్యప్రబంధేషు హృదయంగమమన్యదన్తితి విద్యుత్సిద్ధాంతః. న కేవలం భరతఖండవాసినః నాటకస్యాస్య రసాభిజ్ఞానేన మోదన్తే. ఖండాంతరవాసినోఽసి స్వస్వభాషాను వితన్నాటకం పరిపర్త్య నాటకస్యాస్య కథామాధురీం జూచన్తే. పరిపీఠగీర్వాణరసాస్వాదాః, కవికావ్యనిర్మాణచాతురీ వివేచనపటిష్ఠాః రసికాగ్రేసరాః నాటకస్యాస్య శ్రేష్ఠతాం క్లాభుస్త ఇతి కిం బ్రూమోఽస్య నాటకస్య ప్రణేతుర్తహకవేః కవికులలీలకస్య కాళిదాసస్య తద్రచితస్యాస్య కాకుంతలనాటకస్య భూమానమ్ !

ఇతి ప్రకాశకః.

శ్రీ రస్తు.

శాకుంతలనాటకసారసంగ్రహః.

ప్రథమాంకే.

శ్రీమతో దువ్యంతస్య మృగయానుభావనప్రసక్తిలభేన శకుంతలాదర్శనేన తయోర్నాయకానాయకయోః పరస్పరానురాగదూషస్య నాటకబీజస్యోత్పాదనమ్.

ద్వితీయే.

పూర్వాంశోక్తస్య బీజస్య “కామం ప్రియా న సులభే” త్యాదినా బహుళీ కరణానంతరం ఏతాం ప్రవృత్తిం విదూషణోఽతఃపురే నివేదయేదితి సంశయ్య రాజ్ఞా “పరిహాసవిజృంభితం నభే” ఇత్యాదివాక్యేన స్వాభిమతగోపనపూర్వకం స్వనగరం ప్రతి విదూషకప్రస్థాపనమ్.

తృతీయే.

నాయకదర్శననముల్లసితమనోభవాయా శకుంతలాయాః వివిధమదనావస్థాను భవః. రాజ్ఞశ్చ స్వవిషయానురాగనిశ్చయేన తస్యా ఉపలాలనపూర్వకముభయమనో రభసంపాదనం చాభ్యవర్తి.

చతుర్థే.

నాయకై కాయత్రచిత్తతేనాకృతాభిసత్కారానూః శకుంతలాయాః దుర్వా సత్కావప్రాప్తిః, తస్యాంగుళీయకదర్శననివర్త్యత్వరూపానుగ్రహప్రాప్తిః, తతః కణ్వామ వార్షిణా సౌత్సుక్యవాత్సల్యానుబంధం కులపాలికాజనోచితధర్మముకాననాశీర్వచనాద్య భిన్నవస్త్రపూర్వకం శకుంతలాయాః భర్తృనగరప్రేషణం చాభ్యధాయి.

పంచమే.

దుర్వాసశ్శాపవిస్తృతశకుంతలావృత్తాస్తతయా కణ్వాశ్రమాదాగతశకుంతలా దర్శనతద్వచశ్శివణనిరాసన్దేన మనసా తాం ప్రత్యాఖ్యాయాపి సతస్సన్య పరితో షాలాభాత్, ‘ప్రత్యాయయతీవ మే హృదయ’ ఘృతి రాజ్ఞః పరిచిన్తనమ్,

ప థే.

కావనివర్తకస్వాంగుళీయకదర్శనేన శకుంతలానంబుని యావద్వృత్తాంతనంతలేః
స్మృతౌ జాగరూకతయా పశ్చాత్తప్తహృదయస్య శకుంతలాప్రతికృతిలేఖనవిశదా.
దినా స్వాత్మానం వినోదయతః తత్ప్రీత్యాఖ్యానమహాపరాధసంభావితస్వనన్తానప్రత్యూ
హస్య స్వీయవిభవేషు నైరాక్యాత్ తత్సర్వమపి ప్రజాగ్రే వినియంజ్యతామితి మన్త్రి
ణోఽనుకాన్య శకుంతలే కాయత్తచిత్తస్య రాజ్ఞః కథంచిన్తాతలినందర్శనేన స్వప్రభావం
ప్రాప్య దుర్జయాసురవిజయాయేన్ద్రరథారోహణం ప్రతిపాదితమ్.

స ప్త మే.

ఇంద్రప్రార్థనయా స్వర్గలాకే కృతప్రత్యర్థి విజయస్య ప్రత్యాగమనసమయే
మారీచసేవార్థం తదాశ్రమం ప్రవిష్టస్య నిరతిశయవీర్యోక్తర్షక్షత్రియార్భకదర్శనేన
తత్ప్రీత్యా స్వవిరహప్రతాపరణకృశతనోః స్వప్రాణప్రేయస్యాః శకుంతలాయాః దర్శ
నేన చ సముల్లసితహృదయాహ్లాదస్య మారీచానుకాననవిదితభవితమృతాబలసంప్రాప్తపర
స్పరవిశ్లేషజ్ఞాననిస్సంగోచవికసితపరస్పరానందసుదాంపత్యస్య రాజ్ఞః ఇష్టదేవతాభూత
మారీచప్రసాదాత్ సర్వాభీష్టసిద్ధిః నిర్వహణే నిరూపితా.

శ్రీ యైనమః.

శాకుంతలనాటకస్థపద్యాదిమభాగాః

అకారాదిక్రమేణ ప్రకాశ్యంతే.

శ్లోకాః.

గేయరాగాః.

పుటసంఖ్యా.

అ

అక్షిప్తబాలతరుచల్లవ	శంకరాభరణమ్-ఆదితాళమ్	...	277
అతః పరీక్ష్య కర్తవ్యం	మోహన	...	289
అంతర్గతప్రార్థనమంతికశం	291
అంతర్నితేశశిని నైవ	బిలహరి	...	182
అద్యాపి నూనం హరకోపవహ్నిః	137
అధరః కిలయరాగః	నాధనామక్రియ	...	62
అధ్యాక్రాంతా వసతిరమునా	దేవగాంధారి	...	125
అనవరతధనుర్జ్వాస్థులన	108
అనామ్రాతం పుష్పం కిలయ	భైరవి	...	117
అనిశమపి మకరకేతుః	137
అనుయాశ్శున్న నితనయాం	నాధనామక్రియ	...	84
అనుకారిణి శ్రూర్వేషాం	కల్యాణి	...	128
అనుమతగమనా శకుంతలా	ఆరభి	...	197
అనేన కస్యాపి కులాంకురేణ	సావేరి	...	303
అపరిక్షితకోమలస్య	భరహరస్త్రియ-ఆదితాళమ్	...	167
అభ్యక్తమివ స్నాతః	కేదారగాళ	...	225
అభిముఖే మయి సంభృత	పున్నాగవరాళి-ఆదితాళమ్	...	120
అభిజనవతో భర్తృశ్చాస్మే	అనందభైరవి	...	209
అభ్యున్నతా పురస్తాత్	హిందుస్థాన్ కాపి	...	140
అమీ వేదిం పరితః	195
అయం న లే తివ్రతి సంగమోత్సుకః	పంతువరాళి	...	153
అయమరవివరేభ్యః	296
అర్థో హి కన్యా పరకియ ఏవ	మధ్యమావతి	...	211
అర్ధపీతస్తనం మాతుః	కల్యాణి	...	300
అసంశయం క్షత్రపరిగ్రహక్షమా	ఆరభి	...	65

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
అస్తాన్ సాధు విచింత్య	భైరవి	... 203
అస్తాత్పరం బత యథాశ్రుతి	ముఖారి	... 223
అహన్యహన్యాత్త్వ న ఏవ	శంకరాభరణమ్	... 235
అహిణవమమహిశోభవో	యదుకులకాంబోది-త్రిపుట	... 214
అభినవమధులాలవః		
ఆ		
ఆఖండలసమో భర్తా	సురటి	... 313
ఆచార ఇత్యవహితేన మయా	నాధనామక్రియ	... 218
ఆజన్మనశ్శాత్యమశీతః	నాట	... 240
ఆపరితోషాద్విదుషాం	హిందుస్థాన్ కాసి	... 23
ఆలక్ష్మ్యదంతముఖాన్	నీలాంబరి	... 302
ఇ		
ఇతః ప్రత్యాదేశాత్స్వజనం 266
ఇదం కిలావ్యాజమనోహరం	వసంత-చాపుతాళమ్	... 57
ఇదమశిశిరైరంతస్తాపాత్	ఆనందభైరవి	... 151
ఇదమనన్యపరాయణం	ఆనందభైరవి	... 161
ఇదముపనతమేవంరూపం	నీలాంబరి	... 232
ఇసి-చుంబితఇ(ఈమచ్చుంబితాని)	నాధనామక్రియ-రూపకతాళమ్	... 30
ఉ		
ఉగ్గళితదబ్బకబళా }	ఆనందభైరవి	... 198
ఉద్గళితదర్భకబళాః }		
ఉత్సృజ్య కుసుమశయనం	జంఝూటి	... 165
ఉత్సృజ్యోర్నయనయోః	తోడి-లేక సావేరి	... 201
ఉదేతి పూర్వం కుసుమం	ఆరభి	... 314
ఉన్నమితైకభూలతం	కల్పాణి	... 154
ఉపోఢశబ్దా న రథాంగనేమయః	కేదారగౌళ	... 297
ఏ		
ఏకైకమత్ర దివనేదివనే	భైరవి	... 270
ఏవమాశ్రమవిరుద్ధవర్తినా	కేదారగౌళ	... 302
ఏసా వి వివిణ ఏణా }	నాధనామక్రియ	... 203
ఏమాపి ప్రియేణ వినా }		
ఏమా కుసుమనివన్తా	బృహగ్	... 277
ఏష త్వామభినవకంత	మోహన	... 236

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
ఔ		
ఔత్సుక్యమాత్ర మవసాదయతి	వరాళి	... 221
క		
కః పూరవే వసుమతీం	నాట	... 69
కథం ను తం జంధురకోమలాంగుళిం	ఆనందభైరవి	... 271
క్వ వయం క్వ చరోజ్జన్మన్తధః	ఖమాన్	... 131
కామం ప్రియా న సులభా	ఘంటా-ఆదితాళమ్	... 101
కా కథా బాణసంధానే	మోహన	... 133
కా స్విదవకుంతనవతీ	హిందూస్థానకాసి	... 226
కామం ప్రత్యాదిష్టాం	ఘంటా	... 244
కార్యా నైకతలీనహంసమిధునా	భైరవి	... 275
కిం శీతలైః క్లమవిరోదిభిః	హిందూస్థాన్ కాసి-ఆదితాళమ్	... 163
కిం తావద్వ్రతినాం	భైరవి	... 224
కిం కృతకార్యద్యేషః	నాట	... 231
కుల్యాంభోభిః పవనచపలైః 49
కుతో ధర్మక్రియావిఘ్నః	కేదారగాళ	... 228
కుముదాన్యేవ శకాంకః	బేగడ	... 242
కృష్ణసారే దదచ్చక్షుః	మోహన	... 40
కృత్యయోర్భిన్న దేశత్వాత్	ఆనందభైరవి	... 130
కృతాభిమర్శామనుమన్యమానః	మోహన	... 233
కృతం న కర్ణార్పితవింధనం	తోడి	... 276
కృతాశ్శరవ్యా హరిణా	భైరవి	... 287
గ		
గచ్ఛతి పురశ్శరీరం	పున్నాగవరాళి	... 93
గాహంతాం మహిషా నిపాన 111
గాంధర్వేణ వివాహేన	ఆరభి	... 166
గ్రీవాభంగాభిరామం	ఖమాన్	... 41
చ		
చలాపాంగం దృష్టః	ఆనందభైరవి	... 67
చిత్రే నివేశ్య పరికల్పిత	తోడి	... 114
చూటం హరిసింహిఆటం	బ్యాహ్	... 252
చూతం హర్షితపికకం
చూతానాం చిరనిర్లతాపి	ఆరభి	... 257

స్తోత్రాః.

గేయరాగాః.

జ

జన్మయస్య పురోర్వంశే
జ్వలతి చలితేంద్రనోఽగ్నిః
జానే తవసో వీర్యం

సురటి ... 46
ఆరభి ... 289
వరాళి-చాపుతాళమ్ ... 134

తా

తావేక్తి ఓ గురుఅజో
నాపేక్షితో గురుజనః }

మధ్యమావతి ... 229

త

తత్సాధనకృతసంధానం
తవ కుసుమశరత్వం
తవతి తనుగాత్రి మదనః
తస్యాః పుష్పమయీ శరీర
తదేషా భవతః కాంతా
తవ సుచరిత్రమంగుళీయ
తవాస్తి గీతరాగేణ
త్వమర్హతాం ప్రాగ్గ సరః
త్వయి భవతు బిడః జాః
త్వన్మతిః కేవలా తావత్
త్రిస్తోత్రసం వహతి యః
తీవ్రామూతప్రతిహత
తురగఖండహతః

ఆరభి ... 45
శహన-ఆదితాళమ్ ... 136
నాధనామక్రియ ... 156
ముఖారి ... 172
నాట ... 241
తోడి-యాపకతాళమ్ ... 269
కేదార ... 38
కల్యాణి ... 229
సౌరాష్ట్రకమ్ ... 317
కల్యాణి ... 289
... 295
... 89
... 89

తుజ్జ ణ ఆణే హిఅఅం
తవ న జానే హృదయం }
తుం సి మవి చూదంతుర
త్వమసి మయా చూతాంతుర }

నాధనామక్రియ ... 156
... 255

ద

దర్శాంతురేణ చరణః క్షతః
దర్శనసుఖమనుభవతః
దిప్త్యా శకుంతలా సాక్షి
దుష్కంఠేనాహితం లేజః

భైరవి ... 121
అనందభైరవి ... 279
కల్యాణి ... 313
కల్యాణి ... 186

న

న ఖలు న ఖలు బాణః

శంకరాభరణమ్ ... 45

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
న నమయితు మధిజ్యం	ఆనందభైరవి	... 106
నియమయసి విమర్శప్రస్థితాః 223
నీవారాశ్శృంగార్థ	కేదారగాళ	... 48
నైతచ్చిత్తం యదయముదధి	కేదారగాళ	... 126
ప		
పరిగ్రహబహులేఽసి	మోహన	... 162
ప్రజాగరాత్ ఖలీభూతః	మోహన	... 279
ప్రజాః ప్రజాస్వాస్య ఇవ	ఆరభి	... 220
ప్రత్యాదిప్తవిశేషమండనవిధిః	తోడి	... 261
ప్రథమం సారంగామ్య	పున్నాగవరాళి	... 262
ప్రథమోపకృతం మరుత్పతః 290
ప్రలోభ్యవస్తుప్రణయప్రసారితః	నీలాంబరి	... 301
ప్రవర్తతాం ప్రకృతిహితాయ	మధ్యమావతి	... 318
ప్రాణానామనిలేన వృత్తి రుచితా	కేదారగాళ	... 298
ప్రానుర్ద్వాదశధా స్థితస్య	ఆరభి	... 312
పాతుం న ప్రథమం వ్యవస్యతి	ఆనందభైరవి	... 195
పుత్రస్య తే రణశిరస్యయం	భైరవి	... 312
పుష్టా జనేన సమదుఃఖసుఖేన	యదుకులకాంబోది	... 147
బ		
బాష్పేణ ప్రతిష్ఠిద్ధేఽసి	తోడి	... 309
భ		
భవ హృదయ సాఖిలావం	భైరవి	... 88
భవంతి నమ్రాస్తరవః	ఆరభి	... 226
భవనేషు సుధాసీలేషు	ఆరభి	... 304
భానుస్సకృద్యుక్తతురంగ ఏవ	కేదారగాళ	... 219
భూత్వా చిరాయ చతురం } తమహీనపత్నీ	కేదారగాళ	... 210
మ		
మనోరథాయ నాశంనే	ఘంటా-చాపుతాళమ్	... 299
మయ్యేవ విస్తరణదారుణ	తోడి	... 238
మహాభాగః కామం నరపతిః	కల్యాణి	... 225
మహతస్తేజసో భీషం	కల్యాణి	... 301
మానుషీష కథం వా స్యాత్ 79

క్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
మనసుతా ప్రణయస్త్పతి	బంద్యూటి-రూపకతాళమ్	... 263
ముక్తేషు రశ్మిషు	మోహన	... 43
ముహురంగుళినంపుతాధరోష్ఠం 170
మూఢస్సౌమహమేషా వా	ఉత్తేని	... 243
మేదశ్చేదకృశోదరం 109
మోహన్యయా నుతను పూర్వం	కల్యాణి-ఆదితాళమ్	... 311

య

యతో యతః పట్నరణః 67
యదాలోకే సూక్ష్మం	మోహన	... 43
యది యథా పదతి క్షితిపః	మోహన	... 224
యదు త్తివతి వర్ణభ్యుః	కానడ	... 123
యయాతేరివ శర్తిష్ఠా	సురటి	... 193
యస్య త్వయా ప్రణవిరోపణం	తోడి	... 200
యద్యత్సాధు న చిత్రే స్యాత్	నాధనామక్రియ	... 272
యథా గజో నేతి నమక్షరూపే	కేదారగౌళ-లేక తోడి	... 311
యా నృప్తిస్సృష్టరాద్యా	బ్యాహగ్	... 18
యాత్యేకతోస్తశిఖరం	భూపాళం	... 81
యాస్యత్యద్య శకుంతలేతి	యదుకులకాంబోది	... 922
యేన యేన వియూజ్యంతే 187
యో హనివ్యతి పథ్యం త్వాం	నాట	... 01

ర

రథేనానుత్థాత సైమితగతినా	కల్యాణి	... 316
రమ్యం దేవప్తి యథా పురం	ఆనందభైరవి	... 259
రమ్యస్తప్తోధనానాం	కేదారగౌళ	... 147
రమ్యంతరః కమలీనీభరితైః	సౌరాష్ట్రకమ్	... 972
రమ్యణి వీక్ష్య మధురాంశ్చ	సావేరి	... 417

ప

పల్లి కార్థనిమగ్నమూర్తిః	ఆరభి	... 307
పసనే పరిధూనరే పసానా 235
ప్యవదేశమావిలయతుం	ధనానరి	... 297
నాచం న మిశ్రయతి 68

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
విచిత్రయంతీయమనన్యమానసా	మోహన-లేక నాట	... 177
విచ్చిత్తిశేషైస్సురసుందరీణాం 292
వృద్ధైవ సంకల్పశక్తైరజస్రం 187
వైఖానసంకిమనయా	పూరికల్యాణి-రూపకతాళమ్	... 81

శ

శక్యమరవిందసురభిః	చైత్రవి	... 139
శమమేవ్యతి మే శోకః	ముఖారి	... 210
శమప్రధానేషు తపోధనేషు 111
శహవి కిళ ఏ విణిందివి 247
నహజం కిల యద్వినిందితం }
శాంతమిదమాశ్రమపదం	ధనానరి	... 50
శాపాదసి ప్రతిహతా	తోడి	... 316
శుద్ధాంతదుర్లభమిదం	బ్యావోగ్	... 53
శుశ్రూషస్వ గురుక్	తోడి	... 207
శైలానామవరోహతీవ 296

స

సంకల్పితం ప్రథమమేవ	కేదారగాళ	... 199
సఖ్యుస్తే స కిల శతక్రతోః	కేదారగాళ	... 283
సతీమపి జ్ఞాతికులకసంశ్రయాం	మోహన	... 230
సందద్భకుసుమశయనాని	శంకరాభరణమ్	... 159
సరసిజమనువిధం	ఫరణి-ఆదితాళమ్	... 58
సంరోపితేఽప్యత్సని	తోడి	... 252
స్తనస్యస్తోశీరం	తోడి	... 142
స్తర ఏవ తాపహేతుః 148
స్వసుఖనిరభిలాషః	కల్యాణి-ఆదితాళమ్	... 222
స్వప్నో ను మాయా ను	ఉశేని-చాపుతాళమ్	... 269
ప్రస్తాంసావలిమాత్ర 85
సాయంతనే సవనకర్తణి	పంతువరాళి	... 173
సా నిందంతీ స్వాని భాగ్యాని 244
సాక్షాత్ప్రియాముపగతాం	యదుకులకాంబోది	... 274
స్వాయంభువాన్సరీచేయక్	కేదారగాళ	... 297

శ్లోకాః.	గేయరంగాః.	పుటసంఖ్యా.
సిద్ధ్యంతి కర్తసు మహత్సప్తి	...	292
స్నిగ్ధం వీక్షితమన్యతోఽపి	నాధనామక్రియ-ఆదితాళమ్	103
స్వీన్నాంగుళివినివేశః	హిందుస్థాన్ కాసి	274
స్త్రీణామశిక్షితపటుత్వం	మోహన	237
సుభగసలిలావగాహః	హిందుస్థాన్ కాసి-లేక సురటి	28
సురయువలినంభవం కిల	తోడి	114
సుఖపరస్య హరేరుభయైః	...	291
సుతసు హృదయాత్ప్రత్యాదేశ	ఆనందభైరవి	309
స్మృతిభిన్న మోహతమసః	తోడి	308

తా

తామతామకపీలమాననం	భైరవి	146
తామం కేనచిదిందుపాండు	కేదారగౌళ	190

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్.

ప్రథమోఽఙ్కః.

యా సృష్టిః సృష్టరాద్యా వహతి విధిహితం
యా హవిర్యా చ హేమాశ్రీ
యే ద్వే కాలం విధత్తః శ్రుతివిషయగుణా
యా స్థితా వ్యాప్య విశ్వం,
యామాపయః సర్వభూతప్రకృతిరితి యయా
స్రాణినః స్రాణవంతః
ప్రత్యక్షాభిః ప్రపన్నస్తనుభిరవతు వ
స్తాభిరస్తాభిరీశః.

౧

వ్యాఖ్యానప్రారంభః.

లక్ష్మీం వస్తుతరాం తనోతు మధుకృల్లక్ష్మీముఖాంభోరుహా
భక్తాభీష్టచరప్రదాననిపుణః శ్రీ వేంకటేశో విభుః,
లీలాపంజరమధ్యగం మధుకరం సంబద్ధమంశే స్థితా
నేత్రం శ్రీః విదధాతి యస్య కుతుకాత్మవ్యేతరం పాణినా. *

వైఖానసాస్వయంబయోధిమృగాంకమూర్తిః శ్రీకాళికోవిజయతేనహితిమయాఖ్యః,
శ్రీ వేంకటేశచరణాంబుజనిత్యుజాపుతాకృతిర్గణనిధిర్దహితో మనీషీ. *

తస్య పుత్రోఽస్తి విద్యానాం స్వయంవరపతిః కవి,
వ్యాఖ్యాతా నాటకాదీనాం శ్రీనివాస ఇతి శ్రుతః. *

యం శ్రీనివాసమఖిలాగమసారసింధుం కుంభోద్భవం బుధజనాః పరిక్షీర్తయంతి,
సోఽహం విచార్య భరతాదిమునిప్రణీతం కాత్రం కపింద్రరచితాని చ నాటకాని.
న్యాయం ఘటింద్రఘటింకపిలస్య తంత్రం కాణాదతంత్రమథ జైమినినా కృతం చ,
టీకాం కరోమి విదుషాం పరితోషణాయ శాకుంతలశస్య వృషకైలపతేః ప్రసాదాత్.

వ్యాఖ్యానము లే వయా కించిన్నుతనం నాత్రకుత్రచిత్,

పూర్వసూరిభిరుత్తేషు సారావద్భుత్య రమ్యతే.

*

ఇహ ఖలు సకలకవికులలకః ప్రసిద్ధస్తత్రభవాత్ కాళిదాసనామా మహాకవిః
 'నాటకాంతం కవిత్వమ్' ఇతి ధియా నాటకరూపప్రబంధం నిర్మిత్సుశ్చిక్షీర్షితస్య గ్రంథ
 స్యాదిష్టున పరిసమాప్తిమభిలషత్ 'ఆశీర్వామస్మిన్'యా వస్తునిర్దేశో వాసి తన్నుఖమ్'
 ఇత్యాలుంకారికకాసనమప్యమనన్వృక్తప్రబంధప్రత్యూహపరిపంథినీం పూర్వరంగ
 స్య ప్రధానాంగభూతాం నాంషీరూపామాశిషం ప్రయత్నే—యా సృష్టిరిత్యాదినా.
 తాభిః ప్రత్యజ్ఞాభిరష్టాభిస్తమభిః ప్రపన్న ఈశో వః అవత్సరి యోజనా. కీదృశ్యస్త
 నవ ఇత్యేత ఆహ—యేతి. యా తనుః, సప్తుర్భూహణః, ఆదౌ భవా ఆద్యా, సర్జనం
 సృష్టిః. అనేన జలమయీ తనురుక్తా. 'అప ఏవ ససర్జాదౌ తాను వీర్యమ
 పాసృజత్' ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏవంగుణద్వారా గుణిప్రత్యాయనే సతి గుణినాం
 వ్యంగ్యతేన వ్యంగ్యపాదాన్యాదస్త్యోత్తమకావ్యతా ప్రకాశ్యతే. తదుక్తం
 కావ్యప్రకాశే—ఇదముత్తమ మతిశయిని వ్యంగ్యే వాచ్యాద్ధ్వనిర్బుద్ధైః కథిత' ఇతి.
 ఇక్షుఖంస్థానీయం హి కావ్యం కల్పనీయం. తత్ర రసనివ్యంధస్థానీయం వ్యంగ్యమ్.
 ఋజీవపాదీయం వాచ్యమ్. తస్మాన్నిపుజేన కవినా వాచ్యాదపి న్యంగ్యస్య చమ
 త్కారార్పణపాదీణ్యం కర్తవ్యమ్. తత్కావ్యముత్తమమ్. యదాహ—'ప్రధానగుణ
 భావాభ్యాం వ్యంగ్యస్త్యోత్తమమధ్యమే, కావ్యే ధ్వనిర్బుద్ధీభూతవ్యంగ్యమిత్యుదితే
 ఉభే' ఇతి. యస్మిన్ కావ్యే వాచ్యాద్ధ్వనింగ్యార్థస్య పాదాన్యం తత్కావ్యము
 త్తమం ధ్వనితి చ వ్యపదిశ్యతే, యత్ర వ్యంగ్యార్థో వాచ్యాదేరుపసృజీభవతి, తన్న
 ధ్యమం గుణీభూతవ్యంగ్యమితి చోచ్యతే. యత్ర పునరవ్యంగ్యార్థస్యాన్యుటత్వం,
 చిత్రశబ్దార్థవిషయాలంకార పాదాన్యవత్తత్కావ్యమధమం శబ్దచిత్రమర్థచిత్రమితి
 చ ద్విధా ప్రతిపాదితమ్. శ్రీమదానందవర్ధనాచార్యాభిసవగుప్తపాదాన్తు కావ్యస్యా
 త్తతేన ధ్వనిం, శబీరతేన శబ్దార్థా ఆత్మభూతరసాదిధర్మ తేన దోషగుణాలంకారా
 జానుఃస్థానం యుక్తిమదేవ శబ్దార్థయోర్ధ్వనిముఖేన వైశిష్ట్యం ప్రత్యపాదయత్. భామ
 హన్తు ఉలంకారరూపభర్తృముఖేన, వామనో హి గుణరూపధర్తృముఖేన, కుంతకశ్చ
 వక్త్రక్రివ్యపదేశేః భణితివైచిత్ర్యేణ వ్యాపారేణ, భట్టనాయకః కిల భోగకృత్తేన
 వ్యాపారేణ శబ్దార్థయోర్వైశిష్ట్యం ప్రత్యపాదయత్.

ఇహ కావ్యే వేదశాస్త్రపురాణాదివ్యతిరేకేణ వాచకలాక్షణికవ్యంజకవ్యపదేశ
 భావశ్చబ్రాత్రీవిధా భవంతి. వాచకలాక్షణికశబ్దస్స ర్వేషాం సాధారణః, వ్యంజక
 శబ్దస్త్వీకారః పునరసాధారణః. అభిధానానాన్యాపారగమ్యయోరర్థయోరభిధేయ

లక్ష్మయోయః రసామియః కశ్చిదర్థః కావ్యే నమపలభ్యతే. స తు వ్యంగ్యార్థ ఏవ.
 కేచిత్సృజ్యత ఇతి సృష్టిరితి కర్తృవృత్తృత్తిం వదంతి. అత్ర వృత్తృత్తృ కేచిదేవం పరి
 చోదయంతి. 1. **ప్రియం క్రిన్తి క్రిన్** ఘోషవాదస్య భావాధికారత్వాద్భావపర
 త్వమేవ ప్రోక్ష్యతే సిద్ధిశ్చుద్ధిరిత్యాదివత్. * అకర్తరి చ కారకే సంజ్ఞాయామితి విత
 ఘోషవాదత్వే క్రిసోఽపి సంజ్ఞాయామేవ పర్యవసానం స్యాత్. యథా శ్రుతిః స్థు
 తిరితి. ఇహ తు సృష్టిశబ్దేన న కస్యాపి సృజ్యవస్తునస్సంజ్ఞా గమ్యత ఇతి కర్తృవృత్తృత్తి
 నుపపత్తిరితి. అత్రోచ్యతే—* అకర్తరి చ కారక ఇత్యత్ర సంజ్ఞాయా మిత్యుపాధివచ
 నం ప్రాకాశిప్రాయమ్. చశబ్దాచ్చ సంజ్ఞాయామి న సంజ్ఞాయామపి కర్తృత్వాదిస్సం
 పృపద్యత ఇతి కైయటముఖైర్వాస్యభావతృభిః సంబంధమునువర్తిచ్యత ఇతి ఫణిపతి
 ఫణితా సంబధ్యత ఇతి సంబంధః. కర్తృణి ఘోషేతి వ్యాఖ్యాయి. అత్ర స్తదపవాదత్వాత్
 క్రిసోఽపి కర్తృదివృత్తృత్తి న్నూపపాదేతి సృష్టిశబ్దేనేహ సృష్టమేవ వస్త్యభిధీయతే.
 తచ్చ సృష్టిపదం త్వాద్యపదవిశేషణవిశిష్టం నద్వాచకమేవ జలన్యేతి. విధిమతమితి.
 విధిః ప్రేరణా తత్వాచకలిజాదివిశిష్టం విధ్యుద్దేశవాక్యమవయవావయవసంబంధజన్యయా
 లక్షణయావిధిరిత్యభిధీయతే. వితద్విధ్యుద్దేశకాః క్షితకాలదేశదృశ్యకర్తృదిప్రతిపాదకం
 దర్శనాన్తమాసాదిప్రకరణముపి లక్షితలక్షణయా విధిరిత్యభాణి. అథవా, వాక్యైకవా
 క్యన్యాయేనావాంతరవాక్యభూతాధికారవిధివియోగవిధిప్రయోగవిధి వాక్యవిశిష్టాపూ
 ర్వవిధివాక్యగతలిజాదిరివిధిరిత్యుచ్యతే. తేన విధినా కరణభూతేన మాత్రం ప్రక్షిప్తం
 హవి పురోడాశాదికం వహతి ప్రాపయతి. ఆగ్నిః స్వయం హవిరధికరణం భూత్వేం
 ద్రాదిదేవతాస్సాత్తనా యజమానాదిమతం ప్రాపయతి. “అగ్నిమఖావైదేవా” ఇతి
 శ్రుతేః. అనేన హవిరధికరణభూతాస్సంస్కృతాస్తేతాగ్నయఉచ్యంతే. అనేన లేజోమ
 యీ తనరుక్తా. యా చ హోత్రీతి. హోత్రీ యజమానరూపా. చశబ్ద ఉక్తసము
 చ్చయే. హవిరధికరణం హవనకర్త్రీ చేత్యర్థః. అనేన విచిత్రశక్తిత్వం దోత్యతే.
 “వాన్వాచయనమాహరేతరేతరసముచ్చయే” ఇత్యమర్థః. యద్యపి హోత్రశబ్ద ఋత్వి
 త్పు ప్రయజ్యతే, తథాపి హవనస్య దేవతోద్దేశేన ద్రవ్యత్యాగాత్త కర్తృత్వేన తస్య య
 జమానత్వేన చ స వివ ముఖ్యో హోతా, అనేన యజమానరూపా తనరుక్తా. యే ద్వే
 కాలం విధర్త ఇతి. యే ద్వే మూర్తీ నూర్వాచం ద్రమనయావే. యద్యపి నిత్యో విభుః
 కాలః, తథాపి లోకే ఇయంతం కాలం సుఖమస్తాక మిత్యాద్యవహరేషు రిపనేందు
 గతిపరిచ్ఛిన్నైవై వ్యవ కాలశబ్దవాచ్యత్వాత్సూర్యగతిపరిచ్ఛిన్నైః కలామహూర్తా

1 విధిమతం— అవిధిమతం భస్మిభవతి. అతివివ విధిమతమిత్యుక్తిః. అనేన
 ఫలపర్యస్తపాప్రపణం వ్యజ్యతే. ఇతి రాఘవభట్టియవ్యాఖ్యా.

హోరాత్రాదిః; చంద్రగత్యుపలక్షితాః ప్రతిపదాఽతిథయః, ఏతాదృశపరిచ్ఛేదకర్తు
 త్వేన తయోః కాలవిధాతృత్వం, నచేతాగ్రలస్య నిత్యత్వాద్విధానం న సంఘటతే. ఆ
 హోరాత్రలక్షణా కాలో విధత్త ఇతి 1³ చనవదంతి, నచైతచ్ఛత్రశ్శిమ్. బహు
 శపక్షే అసత్యపి చన్ద్రేరా త్రేస్సంభవాత్సావ్యక్షణవర్తిత్వాభావాచ్చ, 2 పూర్వస్థితౌ
 పక్షే ఉపాధిత్యేన తథీనాం మలకర్తుత్వే పూర్వక్షణవర్తిత్వనియమనైరపేక్ష్యేణ తి
 థే స్పృభవాదుపాధితయా కాలకర్తుత్వమేవ సహృదయహృదయదర్శణమధ్యాస్తే.
 అనేన సూర్యాచంద్రమసరూపే తనూ ఉక్తే. శ్రుతివిషయగుణేతి. శూర్యులే 2నయేతి
 శ్రుతిశోత్రేంద్రియః, తస్య విషయశృట్టః. శబ్దగుణకమాకాశమితి కాణాదాః. విశ్వం
 చరాచరం న్యాప్య అంతర్బహిష్కాభిసంబధ్య స్థితా. న తు కదాచిద్విభక్తా. శ్రుతివిష
 యగుణా యాస్థితేత్యేతావతా ఆకాశప్రతిపత్తౌ న్యాప్య విశ్వమితి పదద్వయోపా
 దానం నిర్లక్ష్యమితి నాశంకసీయమ్. కర్ణశక్తుల్యవచ్ఛిన్నా కాశన్యావృత్త్యర్థమనవ
 చ్ఛిన్నా కాశప్రత్యక్షం చ పదద్వయోపాదానమిత్యవగంతవ్యమ్. అనేనాకాశమ
 యీ తనురుక్తా. యామహుస్సర్వభూతప్రకృతిరితి. ప్రకృతిమాహురిత్యర్థః. ప్రకృ
 తేః కర్మ త్వేపి నిపాతేనేతిశబ్దేనాభిహితత్వాన్న ద్వితియా. తిజాద్యుపసంఖ్యానసాన్య
 పలక్షణత్వాత్. యథాహ వామనః—‘నిపాతేనాప్యభిహితే కర్మణి నక్షకర్మ విభక్తిః. ప
 రిగణస్యప్రాయితత్వాత్’ ఇతి. సర్వభూతానాం సమస్తపదార్థానాం సర్వేషాం
 చరాచరాణామితి యావత్. ‘భూతం న్యాయ్యే సమే ప్రాప్తే పదార్థాతీతయోరపి’
 ఇతి నానార్థకత్వమాలా. ప్రకృతిః కారణమ్. కదాచిదుపాదానం కదాచిన్నిమిత్తమ్.
 యద్వా—కంచిదుపాదానం కంచిన్నిమిత్తం; కస్యచిదుపాదానం కస్యచిన్నిమిత్తం వా.
 పృథివీ పార్థివానాం సాక్షాదుపాదానమప్యప్యాదీనామపప్యంభకత్వేన కారణమ్.
 ఆహుః. కాత్రువిద ఇతి శేషః. యద్వా—భూతకర్మేన ప్రాణినాం కాయ ఉప
 లక్ష్యతే. ప్రకృతిః ప్రధానమ్. తత్ప్రధానత్వాత్పద్వ్యపదేశః. ‘ప్రకృతిః పంచభూతే
 షు ప్రధానే మూలకారణ’ ఇతి యాదవః. అనేన పృథివీమయీ తనురుక్తా. యయా
 ప్రాణినిః ప్రాణవంత ఇతి—ప్రాణినిో జంతవః ప్రాణవంతః ఉత్క్రష్టజీవనవంతః.
 * భూమనిందా ప్రశంసాస్విత్యాః మతుభాదేరితశయాఽకత్వమ్; * ‘జీవ ప్రాణ
 ధారణ’ ఇత్యుక్తత్వాత్; అనేన వాయురూపా తనురుక్తా. ‘స్పర్శనః ప్రాణస్సమి
 రో మారుతో జగత్’ ఇతి శబ్దార్థః. తస్య వాయోరేవ ప్రాణాపానాదివ్యాపారేణ
 శరీరధారకత్వాత్. తాభిః ప్రతిగ్రహభిన్నమభిః ప్రపన్న ఈశోపత్తితి యోజనా. తాభి
 రితి యాయా యథాపూర్వం యచ్ఛబ్దేన నిర్దిష్టాస్తాస్తథా తచ్ఛబ్దేన పగామ్యశ్యం తే.

1 రాఘవభట్టన్యాఖ్యానే తథా దృష్టమ్. 2 స్వపక్షే ఇత్యర్థః.

ప్రత్యక్షవిషయైరితి యావత్. ప్రత్యక్షత్వం పృథివ్యవైజన్యసాధారణమనాం చాక్షుషత్వేన వాయోస్పృగ్సేంద్రియగ్రాహ్యత్వేన ఆకాశస్య చ నీలం నభశ్చస్త్రీకాశమమితి కేషాంచిచ్ఛాక్షుషత్వేన యజమానరూపస్వాత్మనో మానసప్రత్యక్షవిషయత్వేన స్వప్రకాశత్వేన వాప్తమూర్తయః ప్రత్యక్షా ఇతి నిర్దిష్టాః. ఈశః అణిమాదైశ్వర్యసంపన్నః. * ఈశ విశ్వస్య ఇతి ధాతుః. ప్రపన్నః ప్రకర్షణ సంబంధః. సంబంధప్రకర్షణ పృథివ్యాద్యుత్పత్తిస్థితిభిం గానాం పరమేశ్వరాయ తత్వాత్. అథవా * సర్వగత్యర్థా జ్ఞానార్థా ఇతి విద్యమానత్వాత్త్వాదిభిః కార్యభూతైః ప్రపన్నః ప్రకర్షణ జ్ఞాత ఇతి కేరభిప్రాయః. తనురితి, యతః పరమేశ్వరశ్చేతనాచేతనమంతః ప్రవిశ్య వ్యాపారయతి అతః పృథివ్యాదీనాం తత్తమత్వవ్యవదేశః కృతః. వా యుష్మాకః శ్రేయస్కరభక్తిర్ధాద్యతిశయపూర్వకం వ్యాఖ్యాతృశ్రోతృనితి యావత్. సంబోధనార్థసారో హి యుష్మదన్తః; తేషామేవ సంబోధనయోగ్యత్వాత్. అవతు రక్షతాత్; రక్షణం నామ హితప్రాప్తయహితపహరణం చ. ఏవంవిధాభిప్రాయభివ్యక్త ఇతి రక్షణాదివిశేషణాభిప్రాయేణ. పృథివ్యాదిమధ్యే యస్య యస్సృఖసాధనం తత్సంపాదనం యస్య యదనిష్ఠం తన్నివారణం చ భవత్స్వతి వ్యభిచరే. తేన తాదృగ్వస్తుమో వ్యంగ్యత్వే; వస్తుధ్వనీ. విశేషణసాభిప్రాయత్వేన పరికరాలంకారస్య వ్యంగ్యత్వేనాలంకారధ్వనీ. ఉక్తంచ—‘అలంకారః పరికర సాభిప్రాయే విశేషణే’ ఇతి. కవేసృగ్వాత్ కశివవిషయభక్తిభావస్య వ్యంగ్యత్వేనానంత్యక్రమో భావధ్వనీ. అసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యస్తు రసాదిధ్వనిర్భవత. తదుక్తం శృంగారతిలకే—‘రసభావతాభాసభావశాంత్యాదిరక్రమః, భిన్నా రసాద్యలంకారాదలంకార్యతతయా పీఠ’ ఇతి. ఏవమంత్ర శ్లోకే వస్త్రలంకారరసభేదేన త్రిధా ధ్వనిరితి ధ్వని ప్రస్థానవిధిః కథయంతి. తద్వైవేకస్తోఽశే కవేభక్తిభావస్య శివ ఆలంబనవిభావః. ఉద్దీపనవిభావాస్తు సంసారానిత్యతాదర్శనం పరమేశ్వరరహితమశ్రయణతత్కారణకలపుమర్థదానశక్తిమత్త్వాదయశ్చ. ఆనుభావాస్తు తదనుస్మరణమనంతరంజనితరో మోదమానందభాష్యముఖవికాసాదయః, సంచారిణోఽపి తద్విషయదైన్యవచనచింతాస్మరణహర్షవిబోధాదయః. ఏవంవిధవిభావానుభావసంచారిపరిపుష్టో భక్తిభావః ప్రాధాన్యేన వ్యభిచర ఇత్యస్యాత్తమకావ్యతా ప్రకాశ్యతే. రతిస్తు విషయభేదాద్భూమవిధా భవతి, దైవగురుపుపాచార్యాదివిషయా భక్తిః. కాంతాః పరమరతికుక్తత్వాత్. ప్రకృతే దైవవిషయో భక్తిభావస్సూచితః. శిష్టమధ్యమవర్త సందర్భలక్షణారససహితా వైదర్భీ రీతిః. తదుక్తమ్—‘బంధపారుష్యరహితా శబ్దకాతిన్యవజ్జతా, నాతిద్భీనమాసా చ వైదర్భీ రీతిర్యుతే’ ఇతి. సృష్టిస్సృష్టిః.

హుతం హవిః, పూజితః పూజితవంతః, ప్రత్యక్షాభిః ప్రపన్న ఇత్యాదౌ స్వరవైసాదృశ్యేఽపి వ్యంజనసామ్యలక్షణోఽనుపాసః. ౧౦౮. శుష్టిస్సృష్టరిత్యాదౌ వృత్తిలక్షణానుపాసశ్చ. ఉక్తం చ—‘అనేకేషాం వర్ణానాం సకృత్సంశృష్టణం వృత్త్యనుప్రాస’ ఇతి. ప్రాణిణః పూజితవంత ఇత్యర్థ పదవ్యయేఽపి పూజితశబ్దప్రతిపత్తావపి పూజితో జనాః పూజితవంతో జీవనవంత ఇతి తాత్పర్యభేదాల్లాటానుపాసః. తదుక్తమ్—‘శబ్దార్థయోః పానరుక్త్యం యత్ర తాత్పర్యభేదవత్, స కావ్యతాత్పర్యవిదాం లాటానుపాస ఇవ్యతే’ ఇతి. అప్తయూర్విత్వలక్షణాసాధారణస్వరూపవర్ణనా తస్యభావోక్తిరలంకారః. తదుక్తమ్—‘స్వభావోక్తిస్తు డింభాదేస్సక్తియాయాపవర్ణనమ్’ ఇతి. స్వక్రియాయాపవర్ణనం నామ స్వాసాధారణక్రియాయాపవర్ణనమ్. అప్తయూర్తీనాం సాక్షాద్వాచకశబ్దవినా గుణక్రియాదిద్వారా కథనేన పర్యాయోక్తమలంకారః. తదుక్తమ్—‘పర్యాయోక్తం వినా వాచ్యం వాచకం యద్యచస్తు తత్’ ఇతి. ప్రత్యక్షాభిస్తమభిః ప్రపన్నేఽవత్ప్రతి రక్షణక్రియాం ప్రతి ప్రత్యక్షతమసంబంధస్య హేతుత్వేనోపాదానాత్కావ్యలింగమలంకారః. ఉక్తం చ—‘హే తో ర్వాక్యపదార్థత్వే కావ్యలింగమదాహృతమ్.’ ఇతి. తాభిస్తమభిరితి తచ్ఛబ్దస్య యచ్ఛబ్దవిశిష్టసప్రవాక్యసంబంధిత్వేన కాంక్షదీపకాలంకారః. సర్వశరీరభేదకస్యాప్యతహసంబంధస్యోక్తత్వాత్ప్రతీయమానో వ్యతిరేకాలంకారః. అవత్ప్రత్యాశీరూపత్వాదాశీరలంకారః. శివవిషయభిక్తిభావస్యాశీరూపవాక్యార్థాంగత్వేన ప్రేయోఽలంకారః, ‘అంగభూతో భావః ప్రేయాన్’ ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏవమన్యేఽపి శబ్దార్థాలంకారా బుద్ధిమతోహ్యః. తథా గుణా ఆపి కేవల యజ్యం లే. ఆస్పృష్టశ్చైథిల్యరూపశ్చేషగుణాః. పరమేశ్వరస్యాప్తయూర్తియోగిత్యస్య ప్రసిద్ధార్థస్య శబ్దశ్రవణానా త్రేణ ప్రత్యయాత్ప్రసాదగుణః. తిదుక్తం సరస్వతీకంతాభిరణే—యత్తు పౌకట్యమర్థస్య స ప్రసాదో గుణో మతః’ ఇతి. పదానామస్వయేందూరవ్యవధానాభావాత్సమతాగుణః. తదుక్తం—‘అదురవ్యవధానం తు సమతా పరిక్తిర్నితా’ ఇతి. వాక్యే పాతసమయే శుష్టిః స్రష్టరిత్యాది పృథక్పదత్వప్రతిలేర్నాధుర్యగుణః. తదుక్తం—‘యాపృథక్పదతావాక్యేతన్నాధుర్యం ప్రక్షతే’ ఇతి. పరమేశ్వరస్యాప్తయూర్తిత్వలక్షణార్థప్రతిపాదనేవాక్యస్యనిరాకాంతతయా పరిపూర్ణత్వాదర్థవ్యక్తిలక్షణోగుణః. తదుక్తమ్—‘యత్తు సంపూర్ణ వాచ్యత్వమర్థవ్యక్తిం వదంతితామ్’ ఇతి. ప్రతిపాద్యర్థప్రతిపాదకాధికపదాభావాత్సమితత్వగుణః. తదుక్తం—‘యావదర్థపదత్వం తు సమితత్వముదాహృతమ్’. భక్తిభావాదేర్వ్యంగ్యత్వాద్గాంభీర్యగుణః, తదుక్తమ్—‘ధ్వనిమత్తా తు గాంభీర్యమ్’ ఇతి. ప్రకృతోక్తేశ్వరస్యావమూర్తిత్వనిరూపణద్వారా సర్వాంతర్యామిత్వాద్యనేకార్థాభివ్యంజకత్వాత్ప్రసిద్ధిగుణః. తదు

క్రమ్—‘పాథియతే పరిపాకః’ ఇతి. పరిపాకశ్చోక్తిర్విలక్షణార్థాభివ్యంజకత్వమ్. దీర్ఘాక్షరపాఠ్యత్వాత్సర్వారోహణతిర్నామ గుణః. తదుక్రమ్—‘గతిర్నామ సురమ్యత్వం స్వారోహణగోమయోః’ ఇతి. అన్యే గుణా అసి బుద్ధిమతోహ్యః. ఏవమేకస్మిన్నేవశ్లోకే బహులంకారగుణవత్త్వేన భూషణం నామాలంకారః. తదుక్రమ్—‘అలంకారైర్గుణైశ్చైవ బహుభిస్సమలంకృతమ్, భూషణైరివ చిత్రాగైస్తద్భూషణమితి స్మృతమ్’ ఇతి. భూషణం నామ వత్ప్రింశదలంకారేష్యకమ్. తే ఉత్తరత్ర వత్ప్రింశదలంకారాస్త్రత్ర నిరూప్యం తే. బంధస్య పదాంతరాసహిష్టుత్వాచ్ఛయ్యః. తదుక్రమ్—‘పదానాంయానోన్యస్యమైత్రీపాశయాన్’ ఇతి. అంతర్బహిశ్చ రసప్రతీలేద్ధ్యాజ్ఞాపాకః. తదుక్రమ్—‘ద్రాక్షాపాకస్య కథితో బహిరఃశస్సురద్రసః’ ఇతి. బంధస్య పరివృత్తిసహిష్టుత్వాభావాచ్ఛబ్దపాకః. తదుక్రమ్—‘యత్పదాని త్యజన్తేవ పరివృత్తిసహిష్టుతామ్, తం శబ్దపాకవిష్టతాశ్చబ్దపాకం ప్రచక్షతే’ ఇతి. సారభపరిమళయోరివ శయ్యాశబ్దపాకయోర్భేదస్సూక్ష్మమతీనమధగమ్యః. ఆత్రశ్లోకేయత్ర వాక్య ఆఖ్యాతపదాభావస్తత్రాస్తిభవతియోగః కర్తవ్యః. తయోస్సాకాంతసర్వపదవాక్యసంబంధిత్వాత్. తదుక్రమ్—‘న ప్రసిద్ధీ క్రియాభ్యాహారదోమః’ ఇతి. తత్రాపి కాలవిశేషప్రతిపత్తిరాలిత్యేన కార్యా. ఆద్యా సృష్టిరాసీత్, హోత్రీ భవతి, స్రాణవంతో భవంతీతి. ఆద్యక్షాత్రయస్య గురుత్వాద్భూదేవతాకస్య మగణసోపాదానాద్వర్ణగణాదిశుద్ధిరస్థితి సర్వమవదాతమ్. తదుక్రమ్—‘మోభూమిస్త్రీగురుశ్శుభంవితమతే, ఇత్యాది. కించ ప్రథమం ప్రచయార్థస్సృష్టిపదోపాదానేనైతత్ప్రబంధాధ్యేత్వాణాం ప్రవక్తృత్వం ప్రయోజనమితి సూచితమ్. యథాహ భగవాన్సామ్యకారః—‘మగతామేన మగతమధ్యాని మంగళాంతాని హి తాని శాస్త్రాణి ప్రథంతే, వీరపురుషాణ్యాయుష్షత్పురుషాణి చ భవఃత్యధ్యేతారశ్చ ప్రవక్తాగో భవంతి’ ఇతి. ఏవ నాందీశ్లోకః. ‘కావ్యార్థసూచనం కైశ్చిన్నాంద్యామేవ నిరూప్యతే’ ఇతి వచనాత్కావ్యార్థోఽపి కించిద్ద్యోత్యతే. తథాహి—ఆద్యా సృష్టిరిత్యనేన దుమ్యంతస్య భరతవంశాదిత్వం ధ్వన్యతే. విధిహుతం హవింతి హవివ హవిః. రక్షాశుల్కపద్యాగాదాత్మత్వేన రాజ్యధిత్వం సూచ్యతే. హోత్రీత్యనేన యజ్ఞమహాదానాదికర్తృత్వం వ్యజ్యతే. కాలం విధత్త ఇత్యనేన రాజరక్షితిపాణిధర్మసాధ్యవృష్ట్యాదిసంపన్నకాలస్య రాజ్యకాలకర్తృత్వం ప్రతీయతే, తదుక్రమ్ మహాభారతే—‘కాలో వా కారణం రాజ్యే రాజా వా కాలకారణమ్, ఇతి తే సఃశయో మా భూద్రాజా కాలస్య కారణమ్’ ఇతి. శ్రుతివిషయగుణేత్యనేన శ్రుతిః సేదప్రతిపాదకం శాస్త్రం. తదుక్రమ్ హోతాహోదిగుణవత్త్వేన శాస్త్రీయరాజత్వమ్. కించ శ్రుతివిషయగుణేత్యనేన, సకలజన్మోత్తేంద్రియాణి తద్గుణైకవిషయాణీతి

పుణ్యశ్లోకతా ఖ్యాత్యుతే. విశ్వం వ్యాప్య స్థితేత్యనేన కీర్తిప్రతాపయోరప్రతిహతత్వం గమ్యతే. సర్వభూతప్రకృతిత్వనేన సర్వేషాం తత్సారసాపకత్వేన సర్వకారణత్వం వ్యజ్యతే. తదుక్తం రఘువంశే—“ప్రజానాం విషయాధానాద్రక్షణాద్భరణాదసి, స పితా పితరస్తానాం కేవలం జన్మహేతవః” ఇతి. ప్రాణినః పాణిణవంత ఇత్యనేన నిఖిల వాంఛితపురకత్వేన. పాణిణమిత్రజీవనదాతృత్వం గమ్యతే. ప్రత్యక్షాభిః ప్రపన్న ఇత్యనేవాబ్జులీయకదర్శనాదాగ్రజశృకుంతళాన్తరణం జాలమితి ద్యోత్యతే. ఈశ ఇతి సర్వైశ్వర్యసంపన్నో రాజా నూచ్యతే. “అష్టానాం లోకపాలానాం వపుర్ధతే నరాధిప” ఇతి వచనాత్. అస్సార్థస్య వాచ్యత్వాసంభవాన్న క్లేషః. నాపి శబ్దశక్తిమూల ఉపమాలంకారధ్వనిః. సంబంధాంతరే సంభవతి సాదృశ్యమూలకత్వకల్పనానవేక్ష త్యాత్. కింతునూనకత్వసంబంధాచ్ఛబ్దశక్తిమూలాఽన్తుధ్వనిః. ఆత ఏవోక్తమలంకారసర్వస్వే—“యత్ర నూచనావ్యాపాగోఽస్తితత్ర శబ్దశక్తిమూలా వస్తుధ్వనిగోఽప్రవ్య ఇతి. అన్యేఽపి నాయకగణా బుద్ధిమతోహ్యః. తదుక్తమ్—“ఆర్థతశ్చబ్దతో వాచిమనా క్కావ్యార్థనూచనమ్” ఇతి. తథాపి—సృష్ట్యః సృష్టిరిత్యనేనవిశ్వామిత్రస్యాపత్యతా వ్యజ్యతే. “అన్యమింద్రంకరిష్యామి” ఇత్యాదినాతస్మాసిన్ప్రవృత్త్యాత్. కించ, ఆద్యాసృష్టిరిత్యనేన నిఖిలకామినీజనావేక్షయా రూపలాఽణ్యాద్యతిశయో వ్యజ్యతే. తథా మేఘసందేశే—“యువతీవివయే సృష్టిరాద్యేవ ధాతురీ”. విధిమూలం హవిర్వహతీత్యత్ర హుతం హవిర్వహతీత్యనేన దువ్యంతనిహితగర్భధారణం విధిపదేన గాంధర్వవివాహస్య కాశ్రీయత్వం వ్యజ్యతే. హోత్రీతి యజ్ఞపత్నీత్వమ్. తేన సౌశీల్యభావాదికం యథాచిత్త్యం యోజ్యమ్. యే ద్వేకాలం విధత్త ఇత్యనేనానూయాప్రియంవదే రాజ్జశృకుంతళాసంగమస్య కాలం కృతవత్త్యా వితి ద్యోత్యతే. అన్యేఽపి వాయి కాగుణా ఉహ్యః. ఇయం వాగురీపానార్ద. తదుక్తం భరతేన—నాస్తి ద్వివిభాక్తియారూపా వాగ్రూపాచ” ఇతి. ఆద్యా ఏకవిధా. సా నాట్యరంభే కాచిదర్శనా నందినః. తస్యా నాందీసంజ్ఞా. తదుక్తం భరతేన—“నందీపుమగోఽపి మహేశ్వరస్య రంగత్వమాదౌ కిలభే జగామ, తద్రంగమద్విశ్య కృతాం తు పూజాం నాందీతి తాం నాట్యవిరో వదంతి.” పూర్వరంగే రుద్రస్తు సర్వదా సన్నిహితో విద్యతే. తం పూర్వరంగం ప్రతి, పూజా క్రియతే తదుక్తం కాండిలేన—“పూర్వరంగేఽజ్ఞసారే చ సాక్షాత్సన్నిహిత శ్చివ” ఇతి. ద్వితీయా మంగళాశీస్సమన్వితాశ్లోకాత్తాబహువిధా. ఏకాఽష్టపదా. ఇత రాద్యాదశపదా. అన్యా ఆష్టాదశపదా, ద్వావింశతిపదేత్యాది. తదుక్తం గోహశేన—“మంగళ్యా శంఖచక్రాజ్జోకశ్చరణశంసినీ, యత్రాష్టభిద్వాదశభిరష్టాదశభిరేవ వా, ద్వావింశతిపదైర్వాసి సా నాందీతి ప్రకీర్తితా” ఇతి. ఏవం మహావీరచరితే అష్టపదా.

ఉత్తరరామచరితే, ఉన్నత్రరామవే, మురారిప్రారంభే చ ద్వాదశపదాత్మికా; వేదీసం
హారే, మదీయే నైషధానందే చాష్టాదశపదా; బాలరామాయణే ద్వావింశతిపదాత్మికా.
విమం లక్షణానుగుణ్యేన సర్వైర్నాందీ గృథితా. ప్రకృతసాంద్యా అపి వాగ్రూప
త్వాత్పదనియమేన భవితవ్యమ్. అత్ర తద్వత్పదవ్యసంస్థా స కృతేతి చేత్పదనియమః
కథ్యతే. సర్వే పదశబ్దస్య నానార్థతామాచక్షతే ఖలు. తథాహి—కేచిత్సుప్తిజంతం
పదం వర్ణయంతి; అపరే తు శ్లోకస్య తుదీ మాంశరూపః పాదః పదమితి. ఆతవివ నాం
దీప్రస్తావే ద్వా త్రయో వా శ్లోకాః కార్యా ఇతి బుద్ధిపతే. కేచిత్పద్యతే జ్ఞాయతే
ఽనేన పదార్థసంగతి ఇతి వ్యుత్పత్త్యా ఆకాంక్షాయోగ్యతాసన్నిధినుత్పదక దంబాత్తకం
వాక్యమేవ పదమితి వర్ణయంతి. తత్ర చ నుప్తిజంతపదపక్షే ద్వాదశశబ్దరూపదశశబ్దరేవ వే
త్త్యత్ర వా శబ్దో వికల్పార్థ ఇత్యభినవగుప్తాచార్యాదయః కథయంతి. తథాచోత్తర
రామచరితే భవభూతినా ద్వాదశపదా నాందీ కథితా. అన్యే తు వాశబ్దం ననుచ్చ
యార్థం విగదంతి. తథా చ, శ్రీహర్షేణ రత్నావళ్యాం వింశతిపదా నాందీ కథితా.
మురారిప్రారంభే నివృత్త్యాహమిత్యాదినా వికల్పపక్షమనుసృత్య, ద్వాదశపదాం
నాందీం ప్రయోజ్య, ననుచ్చయపదార్థమప్యనుసృత్య 'విరహతి మహాకల్ప' ఇత్యాది
పర్యాయంతరముపి విరచితమ్. ప్రకృతే వాశబ్దస్య వికల్పార్థత్వమభ్యుపేత్య వాక్యమేవ
పదమితి మతానుసారేణాప్తపదా నాందీ నిర్దిష్టా. తదుక్తమ్—“స పదం పదమిత్యా
హుర్వాక్యాంకః పదముచ్యతే” ఇతి. ప్రకృతే అప్తమూర్తినిర్దేశవాక్యాని సప్త. ఏకస్మి
న్నేవ వాక్యే సూర్యాచంద్రమసోః కాలవిధానరూపసమాసధర్మత్వేన సంగృహ్యో
పాదానాత్. పృథినిర్దేశవాక్యమేకం. ఆహిత్యాప్తవాక్యమ్. అప్తవాక్యత్వాదప్తపదా
పదనియమః ప్రదర్శితః. తాభిస్తమభిత్వత్ర తచ్ఛబ్దశ్రవణా దప్తమూర్తి నిరూ
పణద్వారా నాందీశ్లోకే వక్తవ్యచంద్రాభిధానమప్యకారి. తదుక్తమ్—“నాందీశ్లోకో వి
ధాత్యశ్చంద్రనామాంక వివ సః, యథైవ చంద్రసంబంధోఽత్యతే వ్యజ్యతేఽథవా.
నాందీశ్లోకే తథా యత్నః కర్తవ్యః కవిభిస్తథా” ఇతి. నాందీ పూర్వరంగస్యాంగేష్యే
కాంగం భవతి. పూర్వరంగస్వరూపముచ్యతే. తదుక్తమ్—“పాదభాగాః కలాయుక్తాః
పరివర్తాః ప్రయోక్తృభిః, పూర్వం రంగే క్రియంతే యత్పూర్వరంగం తతో విదుః” ఇతి.
భరతేనాప్యక్తమ్—“సభాపతిస్సభా సభ్యా గాయకా వాదకా అపి, నటీ నటశ్చ మో
దంతే యత్రానోన్యానుసరంజనాత్. అతో రంగ ఇతి జ్ఞేయః పూర్వం యత్సంప్రక
ల్ప్యతే, తస్మాదయం పూర్వరంగ ఇతి విద్యద్భిరుచ్యతే.” అత్రాయమర్థః—రంగస్థితో
నటస్సంగీతానుగతైరభివర్ణయేరనుకార్య. నాయకాఽస్థాపన్నస్సభాపతిం సభ్యాంశ్చ ప్రేక్ష
కాః స్వాభిప్రాయమావిష్కర్య రంజయేత్. తదుక్తమ్—“నటో గీతేన వాచ్యేన

మాత్మేనాభినయేన చ, రంగే రామాద్యవస్తాభిరనుకార్యాభిరంజయేత్, రామాది
తాదాత్మ్యాపత్తేః పేక్షాకాన్యసమేన్నటః" ఇతి. పూర్వరంగో నామ నటకర్తవ్యః
ప్రత్యుహపరిపంథీ కర్తృవిశేషః. తదుక్తమ్—“యన్నాట్యువిస్తునః పూర్వం రంగ
విఘ్నోపశాంతయే, కుశీలవాః ప్రకుర్వంతి పూర్వరంగస్సక్షీతః" ఇతి. పూర్వరంగస్య
కుశీలవకర్తవ్యాని ప్రత్యాహరప్రభృతీని ద్వావింశతిరంగాని సంతి. తదుక్తమ్—“ప్రత్యా
హరోఽవతరణమారంభాశ్రావణే తథా, సంఘోట నావక్రపాణిస్తథా చ పరిఘట్టనా,
మార్గాసారితకం తద్వజ్జ్యేష్ఠమధ్యాధమాధికాః, ఆసారితక్రియాగానముత్థానం పరివర్త
నం, నాందీ శుష్కపక్వప్తా చ రంగద్వారం మనోరమం, చారీ రమ్యా మహాచారీ ల్లిగ
తం చ ప్రహాచనా" ఇతి. “యథావత్క్రృతవిన్యాసం ప్రత్యాహరం ప్రచక్షతే, తథా
వతరణం పోక్తం గాయక్కినాం నివేశనం, గీతోద్యమనమారంభో వాద్యానాం 'రంజ
నక్రియా, ఆశ్రవణా పాణిభేదవిధిసంఘోటనా స్మృతా, వాద్యవృత్తివిభాగార్థం వ
క్రౌపాణిర్విధీయతే. తంత్రోన్యజస్సరణార్థం తు వదేచ్ఛ పరిఘట్టనాం, తంత్రీభాండస
మాయోగో మార్గాసారితమివ్యతే, కలాపాతవిఘ్నాత్థం భవేదాసాంతక్రియా, కీర్తనం
దేవతానాం చ జేయో గీతివిధిస్తథా. యస్మాదుత్థాపయంత్యాదౌ ప్రియోగం నాందిపా
తకాః, పూర్వమేవ తు రంగేఽస్మిం స్తస్మాదుత్థాపనం స్మృతం, చతుర్దిగీశనమనం పరితః
పరివర్తనం, అశీర్నతిర్వా నాందీ స్యా దేవప్రమహీభుజామ్. యత్ర శుష్కపక్వచైరేవ
వ్యపకృష్టా ద్రువా యతః, తస్మాచ్ఛుష్కపకృష్టేయం జర్మ గజ్లోకదర్శికా, చాగంగాభిన
యో రంగద్వారం ప్రథమతః కృతః, శృంగారస్య ప్రచరణాచ్చాచీ సుపరిక్షితితా, దుష్ట
ప్రకరణాచిత్యాన్తహాచారీతి క్షీతా, విదూషకః సుస్మృతధారస్తథా వై పారిపార్శ్వకః,
యత్ర కుర్వంతి సల్లాపం త్రిగతం తిత్సన్క్రీతే" ఇత్యాది. పూర్వరంగస్యైతేషు ద్వా
వింశత్యం గేషు సత్స్వప్నేతేషాం తుర్యత్రయాత్తకక్రియారూపత్వా త్ప్రబంధే ప్రయో
క్తుమశక్యతయా పద్యరూపనాంద్యా ఏవ ప్రాధాన్యం. తదుక్తం భవతా బాదరాయ
ణేన —“యద్యత్యంగాని భూచూంసి పూర్వరంగస్య నాటకే, తథాప్యశశ్యం కర్తవ్యా
గాందీ విఘ్నోపశాంతయే" ఇతి.

నాంద్యసంతరం ప్రస్తావనామవతారయతి—“నాంద్యం తే సూత్రధార" ఇత్యా
దితా. తదుక్తమ్—నాందీశ్లోకం పఠితైవ సూత్రధారస్సహేతరః, ప్రవిశ్య స్తేరవదన
స్తతః పంచపదీం వ్రజేత్. త్రితాళాంతరముల్లి పైరీతతాళలయక్రితైః, లలితైః పద
విన్యాసైః ప్రస్తుతశ్యం నక్షమైః. సంయక్తోత్తానసంశ్లిష్టహస్తైః పంచపదీం వ్రజేత్,
పశ్యేత్సఖాం సభాధీశం తదాశ్చర్యవిలాకితైః. కరణాభినయాతోద్యభాషాభేదవిచ
క్షణామ్, నటానుయోక్తిం సంబోధ్య నటీం మారిషమేవ వా' ఇత్యాదిభరతవచనాత్.

ప్రకృతే నటిసంబోధనం కన్యోతి—‘నాంద్యంతే నూత్ర ధార’ ఇత్యాది నా ‘ఇతస్తావదా
గమ్యతామిత్యంతేన. నాంద్యా అంతే అవసానే, నాంద్యం సమాప్తాయామిత్యర్థః.
“మృతావవసితే రష్యే సమాప్తావత ఇవ్యతే” ఇతి శబ్దార్థః. నాందీం ప్రయుజ్య
పూర్వనూత్ర ధారే విరగ్తతే సతీత్యర్థః. నూత్ర ధార ఇతి ద్వివీయా నటాఖ్యః. రంగం
ప్రవిష్ట ఇతి శేషః. నూత్రం ధారయతితి నూత్ర ధారః. నూచనాత్సూత్రమ్. “నూత్రం
తు నూచనే గ్రంథభేదే తంతువ్యవస్థయోః” ఇతి రత్నమాలా. నూచనం నామ చతుర్వి
ధాభిసయాత్మకం నాట్యముచ్యతే. తదుక్తమ్—“సాత్వికాద్వైరభిసయోః ప్రేక్షకాణాం
యతో భవేత్. సతే నాయక తాదాత్మ్యబుద్ధిస్తన్నాట్యముచ్యతే” ఇతి. కోహశేనా
పుష్కం—“పదార్థాభిసయప్రాయం వాక్యార్థాభిసయాత్మకం, అన్యాయకరణం నాట్యం
రసభావనిరంతరం, చతుర్థాభిసయాస్తే తు మునినా పరిక్షీర్తితాః. అంగీకో వాచికాహ
ర్యా సాత్త్వికే శ్చేత్యసా పునః, చతుర్థా కల్పితో యత్ర సర్వం నాట్యం ప్రతిష్ఠితః
తత్రాంగీకో భవేదంగర్విర్వృత్తస్య పునఃప్రేధా, కారీకో ముఖసంజాతశ్చేష్టయా మునిని
ర్తితః. వాగాత్తా వాచికో ద్వేధా సంస్కృతపాకృతాశ్రయః, నామాఖ్యాతాదిభి
రేభదైరయం విస్తారమశ్నుతే, సేషభ్యస్య విధానం స్యాదాహార్యస్య చతుర్విధః, ఆది
మన్యాంతిమస్తత్ర మధ్యమో వ్యాజిమస్త్యుతః. అంతిమశ్చేష్టిమశ్చేష్టస్తథా మునిభిరీ
రితః” ఇతి. ఏతేషాం లక్షణం మదీయమాశవికాగ్నిమిత్రీయవ్యాఖ్యానే ద్రష్టవ్యం. ‘పర
స్య ముఖమఃఖాదిభావైర్యద్యావనం భవేత్, తత్రాంతఃకరణాన క్షిరత్యంతం సత్త్వమి
వ్యతే. సాత్త్వికస్స త్త్వనిష్ఠునైర్భావైర్జాతస్య చాష్టధా.’ తే స్తంభప్రళయాద్యా
ఉత్తరత్ర సూచ్యం తే. ఏతాదృశచతుర్విధాభిసయానాం తయా తయా చేష్టయా తస్య
తస్యార్థస్య దర్శనాత్సూత్ర ధార ఇత్యుచ్యతే. తదుక్తం భరతే—‘అనూత్రయన్తణా
న్నేతుః కవేరపి చ వస్తునః, రంగప్రసాదనః ప్రాథమ్యూత్ర ధార ఇహోదితః. సర్వప్ర
యోగకుశలస్సురేభా విజలేంద్రియః, ప్రాజ్ఞస్తాశలయాభిజ్ఞః కులీనో గతమత్సరిః.
పాత్రసంక్రమణోపాయకుశలా సర్తకస్స్వయమ్, చార్యంగహారనిపుణః ఖండమండ
లపండితః. నానాదేశసముత్థస్య దేశీవృత్తస్య వేదితా, గీతాతోద్యాదిభేదజ్ఞస్సూత్ర
ధారస్త్యుతోబుద్ధాంతి. పాకృతుర్విధాభిసయానాం లక్షణముక్తం. ఇదాసీమభిసయ
శబ్దార్థలిఖ్యతే—‘అభిభూత్వాత్తతో ధాతోరధిక ర్థయోజితే, ప్రయోగమాభియత్యం
యస్యైత్యభిసయస్తు సః. కాఖయంగైరుపాంగైశ్చ ప్రయోగేణ విభావయత్,
అర్థాన్వహువిధానేతీర్థేనం వాభిసయో మఱిః.’ సంగీతచూడామణావపుష్కం—“అభి
వ్యంజన్విభావావభావాదీన్నాటకాశ్రయత్, ఉత్పాదయన్సహృదయే రసజ్ఞానం
నిరంతరమ్, అనుకర్తృస్థితో బోధోభిసయస్సౌభిధీయతే. ఇతి. అన్వైరపుష్కమ్—

(నా స్థితి)

1. నూత్రధారః— (నేపథ్యాభిముఖ మవలోక్య) ఆర్యే! యది నైపథ్య విధానమవసితం, తద్దీ తస్మాదాగమ్యతామ్.

అభీత్యుపసర్గః ణీష్ ధాతుః. తస్యాభినీత్యేవంవ్యవస్థితస్యాప్రకృత్యయాంతస్యాభినయ ఇతి రూపం సిద్ధం. ఏతచ్చ ధాత్వర్థపచనేనావధార్యం. అత్ర శ్లోకః—“అభి పూర్వస్తు ణీష్ ధాతురాభిముఖ్యార్థనిర్ణయే, యస్తాత్ప్రియోగం నయతి తస్మాదభినయ స్సృతః. విభావయతి యస్తాచ్చ నానార్థాంశ్చప్రియోగతః, శాఖాంగోపాంగసంయుక్తస్మాదభినయస్సృతః. న విద్య తే భీర్యస్యాసావభీః, తస్య నయోఽభినయః.” ఇకో హ్రస్వో జ్యో గాలవస్య” ఇతి భీశబ్దస్య హ్రస్వః. ధృప్తస్య చరితమిత్యర్థః. యద్వా, అభిరీ త్యుపసర్గః. తేన ణీష్ ధాతోస్సమాసో వేతి సందేహోత్పత్తి ఆభీత్యుపసర్గ ఇతి. నా సా భిధాతోర్ముఖా సమాస ఇతి భావః. ణీష్ ప్రాపకార్థో ధాతురిత్యంతర్భావితణి జర్గః. ధాతురిత్యనేకార్థధారణాత్పిజ్జ పిచిచారనిర్ణయాదీనామనేకేషాం నీధా త్వర్థత్వాత్. తద్యథా—అజాం గ్రామం నయతి, పాప్రయతీత్యర్థః. నయతి చారితి, విచారయతీత్యర్థః. వాక్యార్థసంజ్ఞాపనం, సన్నియః పిండికరణం. ఏవమనేకార్థ త్వాదత్ర ప్రాపకార్థో జ్ఞాపనార్థ ఇత్యుక్తమ్. ఏవం ప్రకృత్యుపసర్గావభిధాయ సము దాయరూపం పదమాహ— తస్యాభినీత్యేవం వ్యవస్థితస్యాప్రకృత్యయాంతస్యాభినయ ఇతి రూపం సిద్ధమితి. * ‘నందిగ్రహిణచాదిభ్యో ట్యణిజ్యచ’ ఇతి పచాద్యచి కృతే, నటాదిప్రియోగస్య పదార్థవాక్యార్థలక్షణకావ్యార్థజ్ఞాపకత్వాదుపచారపృత్వాకర్తృ త్వమ్. ముఖ్యకర్తృత్వం నటాదేరేవ. అత ఏవ కేచిత్ ఏరజిత్యచ్చృత్యయం వర్ణ యంతి. తస్యాకర్తరి చ కారక ఇత్యనువర్ణనాత్కరణేఽపి విధానాత్. ఆర్యే తు ప్ర యోగమభినయతి వ్యాప్నోతీతి ముఖ్యం కర్తృత్వమేవాహుః. ఏవం పదస్వరూపముభి ధాయ తదర్థమాహ—“అభిపూర్వస్తు ణీష్ ధాతురాభిముఖ్యార్థనిర్ణయే, యస్తాత్ప్రి యోగం నయతి తస్మాదభినయస్సృతః.” ఇతి. అభిశబ్ద అభిముఖ్యే, నయశబ్దోఽర్థనిష్ఠి యే. అభిముఖ్యేన సందేహోద్విగ్ధత్యాగేన ప్రేక్షకాణామర్థనిర్ణయో యేన భవతి. సోఽభినయ ఇతి యావత్.

అత్ర నూత్రధార ఇత్యంతరం క్రియాపదం కథం న ప్రయుక్తమిత్యుక్తే, కేచిత్ నాందిం పఠిత్యా పుష్పాంజలి వికీర్య న ఏవ నూత్రధార ఆహేతి వదంతి. అన్యే తు నూత్రధారాద్య ఏవ వస్తునః ప్రస్తావక ఇతి కథయంతి. తథా చోక్తం దశరూపకే—

1 అభిరామప్ర్యాఖ్యానే తు - నాన్ద్యస్తే ప్రవిశతి నూత్రధార ఇతి పాఠః.

“నాందీం పతిత్వా నాట్యాదౌ నూత్రధారే వినిర్గతే, ప్రవిశ్య తద్వదపరః కావ్య-
మానూత్రయేన్నటః” ఇతి. తథా భోజరాజేన భావప్రకాశికాయామప్యుక్తం—
“నాంద్యంతేఽనుప్రవిష్టేన నూత్రధారణధీమతా, ప్రస్తావనాయ రంగస్య వృత్తిరో-
జ్యా హి భారతీ” ఇతి. ద్వావత్ర మాత్రధారా. ఏకః పూర్వరంగవిధాయకః; ఇతరస్తు
సట్కాపకాద్యపరిపర్యాయః పూర్వనూత్రధారసదృశశరణాశ్రయః ప్రస్తావనాప్రవ-
ర్తకః. అత్ర మతద్వయసాధారణ్యేన నూత్రధార ఇత్యత్ర క్రియాపదం న ప్రయుక్త-
మిత్యవగంతవ్యమ్.

సేవభ్యాభిముఖమితి— సేవభ్యం నామ రంగస్థలవ్యతిరిక్తం యవనికాంతరితం
వర్ణికాపరిగ్రహణయోగ్యం నటమనానాం. తదుక్తం—“చతుష్పటికరాన్కృత్వా ద్వధా
భూతాంతథా పునః, పృష్ఠసోయా భవేగ్భాగో ద్వధాభూతస్య తస్య చ. తస్యాధే
ద్వివిభాగే చ రంగశీర్షం ప్రకల్పయేత్, పశ్చిమే షడ్విభాగే చ సేవభ్యగృహమాది-
కేత్, హశీలవగటుంబస్య స్థలీ సేవభ్యమివ్యతే.” ఇతి.

ఆశ్చ ఇతి—నటీమాత్రధారా పరస్పరమార్వశబ్దనాచ్యో. తదుక్తం. “ఆమం
త్రణే విశేషస్సాన్యదుత్తమాదిషు శాస్త్రతః, భగవంనోఽదభమైర్వాచ్యా విద్యదేవ్నిలింగి-
నః, నటామత్యాగజా విప్రా నటీ చార్యపదోచితాః” ఇతి. సేవభ్యవిధానం నామ
గ్రీష్మప్రస్తావనోచితనితపససమాల్యాపరేషనముక్తామయాభరణాదిధారణం. ‘సేవభ్య-
స్సాన్యదలంకారే రంగజ్యాయా నపునశకం’ ఇతి మేదినీ. యద్వా—యవనికాంతర్ద్వ-
వాగానాదిః. తావత్సాకలే. సేవభ్యవిధానం సర్వమిత్యర్థః. యవన్తావచ్చ సాకలే
ఽవధా మానేఽపధారణే” ఇతిమరః. అచనితం సమాప్తయది చేత్, అత్రాయం యది
శబ్ద సిద్ధాంతే సాధారణవాచకః, తథా చంపురామానుజే—ఉచైర్చరిత్రగతి సిద్ధ్యతి ధ-
ర్మతత్వేత్ ఇత్యాదౌ, ఉన్నతగతిరర్థతస్సిద్ధ్యత్యేవేత్యసందిగ్ధగే సందిగ్ధప్రయోగః. అన్య-
థా చేత్, సేవభ్యవిధానమవనితం చేదాగచ్ఛ న చేన్నాగచ్ఛేత్యర్థో లభ్యతే. తథా చ సతి
సభ్యప్రేక్షకప్రతిపాలనముద్వేజకతయారసపోషణం న భవతి. తస్మాదసందిగ్ధార్థవాచిత్య-
మేవ యదిశబ్దస్య చతురశ్రం. సేవభ్యవిధానం సర్వమవనితమేవేత్యర్థః. ‘యద్యవధా-
రణేఽప్యర్థ’ ఇతి కేశవః. ఇతః రంగే ఆగమ్యతాం ఆమంత్రణప్రాప్తకాలే హ్యాయం లా-
ట్. తవ ప్రవేశకాలః ప్రాప్త ఇత్యర్థః. సచస్తం సజ్జా జాతం ఖలు. సర్వే ప్రతిపాల-
యంతి శీఘ్రమాగచ్ఛేత్యభిప్రాయః. యద్వా, సందిగ్ధార్థకయదిశబ్దేన నాంద్యనంతరం
శీఘ్రం రంగం ప్రవిశామిత్యుక్తవత్సా భవత్సా సమ్యగాగతమితి వివరితలక్షణాయా త-
ద్విస్తృతం విమిత్యుపహాసగర్భం సంబోధయతీతి సూచ్యతే. సభ్యాస్సర్వే మిశిత్వా నా-
ట్యదర్శనోస్తుఖాః తవ ప్రవేశం సమీక్ష్య ప్రతిపాలయంతీతి భావః. లేన రంగస్థలే

నటీ—(ప్రవిశ్య) ¹ అయ్య ఇలమ్మి ఆణవేదు అజ్ఞో కో గోటట అను చిట్టిలదుత్తి.

సూత్రధారః—ఆర్యే, అభిరూపభూయిష్టా పరివదియమ్. అద్య ఖలు

1 ఆర్య ఇయనుస్తి. అజ్ఞాపయత్వార్యః కో నియోగోఽనుష్ఠీయతామితి.

స్వకరణీయం సర్వం లోకపాలపూజాదిరంగమగళం వినితమిత్యపి జ్ఞాప్యతే. లేన వి శంబో న యుజ్యత ఇతి భావః.

1. ఆర్య, ఇయనుస్తి అగతా భవామితి యావత్. అత్రాస్తీతి క్రియాపదస్య వర్త మానార్థప్రత్యయేన సూత్రధారాహ్వయస్య చిట్టిప్రవేశస్య చావ్యవధానం ధ్వన్యతే. త దుక్తం—“గీత్యా తాళప్రయోగేణ వీణావాదనయా తథా, భండారాత్యా ప్రవేశే న సమయోఽశూన్య ఇవ్యతే” ఇతి. అత్ర సత్యా నీచపాత్రత్వాత్ప్రాకృతభాషాయాం ప్రాప్తాయాం ‘అర్యర్యాంజ్ఞ’ ఇతి సరేఫస్య యస్య జకారే ప్రాప్తేకథం ద్విత్యయకార ఇతి న చ వాచ్యం? ‘ప్రాకృతస్థానే శౌరసేసి విధీయత ఇత్యభిధానాచ్చరసేసిప్రాప్తా తత్ప్ర ‘య్యోర్య’ ఇతి ద్విత్యయ కారాదేశః. సత్యాః నీచపాత్రత్వాత్ప్రాకృతభాషా. తదు క్తం—‘ఉత్తమాధమమధ్యానాం పాత్రాణాం స్వీచితస్థలే, అవస్థానం సముద్దిష్టమన్య థాచిత్యహానితః. భాషా తు సంస్కృతం ప్రాకృతమనీచానాం కృతాత్తనాం, లింగీనుం త్రిదేవానాం దేవీనామపి కుత్రచిత్, పాకృతం శౌరసేసి చ నీచపాత్రస్య చ త్రి యాః, పైశాచం మాగధం వా స్యా త్పిశాచాత్యంతనీచయాః, యదేశ్యం నీచపాత్రం స్యాత్తదేశ్యం తస్య భాషితమ్’ ఇతి. ప్రకృతిస్సంస్కృతం, తదాగతమితి ప్రాకృతం. తచ్చ తత్సమం తద్భవం దేశీతి త్రివిధం. మహారాష్ట్రాదిదేశభాషా ప్రకృతేస్సంస్కృతా దాగతేత్యర్థః. తచ్చ సంస్కృతం త్రివిధం శ్రాతమార్షం లౌకికం చేతి. శ్రాతం ద్వవిధం మంత్రో బ్రాహ్మణం చేతి. ఆర్షం ద్వవిధం స్మృతిః పురాణం చ. లౌకికం ద్వవిధం కావ్యం శాస్త్రం చ. తథైవ ప్రాకృతమపి త్రివిధం సహజం లక్షితం ఘ్రిష్టం చేతి. సహజం ద్వవిధం సంస్కృతసమం దేశ్యం చ. లక్షితం ద్వవిధం—మహారాష్ట్రం శౌరసే నం చ. ఘ్రిష్టం చ ద్వవిధం పైశాచం, మాగధం చ. అపభ్రంశ(స్త్రి)ధా ఉత్తమా మధ్యమాః కనిష్ఠశ్చేతి.

సూత్రధారస్తు సహృదయాస్సర్వే మిలితాః అభినయస్య విశంబో న యుజ్యత ఇత్యేతన్న నసి నిధాయ పదతి—అభిరూపభూయిష్టేత్యాదినా. అత్ర రూపశబ్దేన నాట కాదిరూపకభేదాన్సూచ్యం లే. తాన్యభిలో వ్యాప్య రసభావాదికం సర్వమభినంబద్ధ్య

యజ్ఞానం జాయతే తదభిరూపమిత్యచ్యతే. తే జ్ఞానేన భూయిష్టా ప్రచురా. తాదృశ
జ్ఞానాతిశయవతీత్యర్థః. రూపశబ్దేన రూపకాణి కథం సూచ్యంత ఇతి నాశంకనీయం.
“నాటకార్థానుకరణం నాట్యం స్యాద్దూషకం చ యత్, అనుకార్యానుకర్తృస్తు
తాదాత్మ్యం ముఖచంద్రవత్, తదేవ దృశ్యతాయోగాద్రూపం శీలాదిరూపవత్,
నాట్యం రూపం రూపకం చేత్యస్య సంజ్ఞాత్రయం తతః” ఇతి భరతేనోక్తత్వాత్.
అనేన సభ్యానాం నాట్యతత్త్వవేత్తృత్వేకధనేన ప్రకృతనాటకాభిజ్ఞత్వమప్యేతేషా
మేవాస్తీతి నాట్యస్యావశ్యం ప్రయోక్తవ్యతా ధ్వన్యతే. “చత్వాగో వేదధరజాః
పరిపత్” ఇత్యుక్తత్వాత్. పరిపత్పదేన సామాజికానాం వేదకాస్త్రప్రజ్ఞాత్వత్వకథ
నేన పక్షపాతరాహిత్యేన గుణగ్రాహిత్యమేవేతి వ్యన్యతే. అనేన లేమం ప్రామాణ్యే
పరా కాస్తా నూచితా. తదుక్తం— “సంగీతకాస్త్రముఖలారసికా గుణవత్సలాః,
రాగదేవసనిరుక్తా లక్ష్యమార్గవిశారదాః, సర్వభాషాసు నిపుణాః ప్రస్తావోచితవా
దినః, నాట్యసృత్వాదిభేదజ్ఞా వినయానమ్రకంధరాః, మధ్యస్థాస్సావధానాశ్చ సభ్యా
స్తు కథితా బుధాః” ఇతి. యద్వా, యో యస్యాం కలాయాం సమర్థస్స త త్రాభి
రూప ఇత్యుచ్యతే. తైస్తత్కలనిపుణైర్భూయిష్టా ప్రచురా. అత్ర సభ్యానాం సక
లకాభిజ్ఞత్వకథనేన సర్వాః కలాః నాట్య వివ ప్రయుజ్యంత ఇతి ధ్వన్యతే. తదుక్తం
భరతేన—న తచ్చాస్త్రం న సా విద్యా న తద్భిన్నం న తాః కలాః, నాసా యోగో
న తత్కర్తృ నాప్యేఽస్మిన్యన్న వీక్ష్యత’ఇతి. అత్రాభిరూపపదేన లేమం సారవివేచన
సామగ్రి సూచ్యతే. భూయిష్ఠేత్వనేన దుర్విశంసకలకాభిజ్ఞానామేకత్ర సమవా
యేన, స్వస్యామటనామటకం దైవానుమూల్యం సూచ్యతే. ఇతిభిరూపభూయిష్ఠేత్వ
నేన, సకలకాభిజ్ఞానానాదగంతస్థవిద్వజ్జనానాం సమ్మేళనేన, ప్రతిపాలననైరవేక్ష్యా
దవిశంబేన నాట్యం ప్రయోక్తవ్యమితి వ్యన్యతే. స్వవిద్యాభిజ్ఞపరిపత్సన్నిధానే
హి గుణినాం స్వగుణప్రకాశనోత్సాహస్సముల్లసతీతి భావః. అత్రేషాభిరూప
భూయిష్ఠేత్వనేన ప్రకృతనాయుకా సర్వాద్యతిశయవతీతి కావ్యాధ్యక్షమాచనయపి క్రి
యతే. అత్రాభిరూపపదేన పరిపత్పదేన చ సభ్యానాం సకలకాస్త్రప్రజ్ఞానేన భవితవ్య
మితి ధ్వన్యతే. తదుక్తం—“కారణం నాటకస్యాస్య కరణే చ విచారణే, శక్తివ్యు
త్పత్తిసామగ్రి సంపూర్ణాయస్య విద్యతే. కేవలశక్తిమకః కేవలవ్యుత్పత్తిమతశ్చ తా
దృశఫలకాకావ్యకరణకాశలం న భవతీ”యర్థః. “శక్తిః కవిత్వబీజం హి స్త్రాక్తసి సం
స్క్రియా మతా. యయా వినా న ప్రసరేత్కావ్యం శిక్షావతామసి. శక్తిర్నామ కవి
త్వస్య ప్రథమం కారణం బీజమివ తరీః. పురుషస్య ప్రాక్తనజన్మనః కశ్చన సంస్కారవి
శేషః. త్సో వ్యుత్పత్తిం వినా కవిత్వం యత్కించితకథం చిత్ప్రసరతీత్యాశంకాహ—

కాళిదాసగ్రథితవస్తునా నవేన నాటకేనోపసౌతవ్యమన్తాభిః.
తస్యైతిపాత్రమాధీయతాం యత్నః.

‘వ్యుత్పత్తిగౌరవబలాద్యది కించిత్కథంచన. ప్రసారితం పరం తచ్చ వాస్యమేవ న సంశయః’ ఇతి. దండినాపి కేవలవ్యుత్పత్తిమతః శాస్త్రం ప్రశస్యంతం—“నాకవిత్వమధర్మాశయ మృతయే దండనాయవా, నుకవిత్వం పునస్సాక్షాన్పృతిమాహుర్ననీషిణః.” అనేనాపి తస్య హాస్యత్వమేవాంగీకృతం. తస్మి కా సా శక్తిరిత్యత ఆహ—“ప్రతిభాం నామ తామేతాం కవయస్సునుపాసతే, పరాం యాం జీవితసభీం దేవ్యా వాచస్త్రిధా తనోః.” దేవ్యాః పాణిణసమాం సభీం పాక్షవజనస్సంసార్కరవిశేషరూపాం తామేవ ప్రతిభాశక్తిం కావ్యస్య సిద్ధయే సముపాసత ఇత్యర్థః. ప్రతిభాస్వరూపమాహ—“స్వృతిర్వృతీతవిషయా మతిరాగామిగోచరా, బుద్ధిస్తాత్కాలిక్ జ్ఞేయా ప్రజ్ఞా త్రైకాలిక్ మతా. పృజ్ఞానవ. వోన్దేవకాఽనీ ప్రతిభా మతా, తదనుపాణిణవాజ్ఞివేద్రచనానిపుణః కవిః, స తి వక్తరి సత్యర్థే సతి శబ్దానుశాసనే, అస్తి తన్న వినా యేన పరిస్రవతి వాఙ్మధు. కవేర్జీవనలేవ శక్తిముక్త్యా వ్యుత్పత్తిం ప్రస్తాతి—“వ్యుత్పత్తిరితి శక్త్యైవ సంగతా హ్యనువర్తతే, సా హి తస్యాః ప్రియసభీ నిత్యమవ్యభిచారికః” ఇతి. సా వ్యుత్పత్తిః పాక్షకనేఽపి జనని తదనువర్తనశీలయా, సతతమవ్యభిచారిణీ శక్తేః ప్రియసభ్యైవ. వ్యుత్పత్తిరపి తా శక్తిరవ్యుదాసీనైవ తూష్ణీమాస్త ఇత్యాహ—పరిబర్హి వతీం కర్తుం ప్రతిభాం ప్రతిభానవాత్, సాధీయసీం తు వ్యుత్పత్తిం సవిధే సన్నిధాపయ” ఇతి. వ్యుత్పత్తిః కీదృశీత్యత ఆహ—“వ్యుత్పత్తిగ్‘చారిత్రశాస్త్రకావ్యాద్యవేక్షణం, అభ్యాస ఉపదేశేన కావ్యజ్ఞానాం చ సమృతా” ఇతి. లోకాచారచ్ఛందశ్శబ్దచతుర్వర్గకలాఖడ్గజతురగాది లక్షణాభిధానకోశపురాణేతిహాస మహాకవికావ్యాద్యవేక్షణం కావ్యజ్ఞోపదిష్టమార్గేణ కావ్యజ్ఞైస్సహభ్యాసశ్చ’ ఇత్యే తత్సర్వం వ్యుత్పత్తిస్సర్వేషాం సమృతా. ఏలేషా మభ్యాసహేతోః, కావ్యకరణే ఫలవత్యాం క్రమేణ ప్రతిపాదయతి—“చరస్థిరానేకవిధలొకవృత్తానుపదినః, కావ్యస్య కారణం లోకజ్ఞానముచ్ఛస్థితం కవేః.” ఇతరసామగ్రితోఽపి లొకవృత్తానభిజ్ఞస్య కావ్యకరణకాలం స భవతీతి పృతిపాదయతి—“అజ్ఞాతలొకవృత్తో యశ్చాస్త్రకావ్యవిదప్యసౌ, ఋశ్యశ్శృంగ ఇవాశేషైర్భువ్యతే ముగ్ధసంసది” ఇతి. “వృత్తసంశయ విచ్ఛిన్నైః ఛందశ్చాస్త్రనిరూపణం. శబ్దశుద్ధివేకాయ శబ్దశాస్త్రవివేచనం, చతుర్వర్గైః కలాభిశ్చ కావ్యం నిర్మీయతే యతః. అతస్తచ్చాస్త్రవిదుషా భావ్యం కావ్యం చిక్షీర్షతా” చతుర్వర్గైః కలాభిశ్చ కావ్యస్య నిష్పత్తే సచ్చిక్షీర్షతా. కవినా మానవాదిధర్మశాస్త్రకాటి

లీయకాద్యర్థకాశ్రువాతస్యైవాదికామకాశ్రు సాంఖ్యయోగాద మోక్షకాశ్రు
భాగతీయాదికలాకాశ్రువేదినా భవితవ్యమిత్యర్థః. “సృషాణాం కావ్యనేకాణాం
ఖడ్గాశ్చ గజశిక్షణం, నర్థనీయం కావ్యకృత తస్మాత్కాశ్రువేదనం. ఇతిహాస
పురాణానామభ్యాసేనాసి భూయతే, రాజవంశకథాత్మికలోకభేదావబుద్ధయే,
లోకకాశ్రువిశేషజ్ఞః కావ్యనిర్మాణకాతుక్. కావ్యాని కాళిదాసాదేస్సకతం పరికిల
యేత్, లోకకాశ్రుపురాణాదిజానవాససి నీదతి. అజాతకావ్యసరణిః కావ్యనిర్మాణ
కర్తృణి, అన్యా హి గతిరశ్వస్య గతి రన్యా ఖరోష్ట్రయోః. మదక్లిన్నకపోలస్య గతి
రన్యా హి దంతినః, వేదకాశ్రుపురాణానాం తీతయా హి పృథకపృథక్. రీతిరన్యైవ
కావ్యానాం లోకోత్తరపదస్సుకాం, రసభావగణాచిత్యఘటనాలంక్రియాదయః.
కావ్యాదన్యత్ర దృశ్యనే కుత్ర వా వేదకాశ్రుయోః. ఏవం లోకస్య కాస్తాణాం కావ్యా
నామసి వేదితా, ప్రతిభావాస్సవరేత కావ్యజ్ఞః కావ్యకర్తృణి. కిమేవం బహుమోక్షేన
లోకే యద్యన్విభావ్యతే, తత్తత్సర్వం వేదితవ్యం కాంక్షతా కాన్యనిర్మితిం. న న శ
బ్దో న తద్వాచ్యం న సా విద్యా న సా కలా, జాయతే యన్న కావ్యాంగమతో
భారో మహాకమే” ఇతి. అత ఏవ లోకోత్తరవర్ణననిపుణకవికర్త కావ్యం ప్రయో
గార్హం భవతి. తద్వివేచకసామాజికానామసి యద్యపి శక్తిః స్త్రాయీ, తథాపి
సర్వథా పూర్వకధితవృత్తతీసామగ్యాభిభవత్యమితి. ప్రకృతేభిరూపభూయిష్టా పరి
మదిత్యుక్తం. అభిరూపభూయిష్టేత్యాదినా సభ్యస్తవస్సోక్తత్వాత్ప్రేరేచనా నామ
భారతీవృత్త్యంగముక్తం భవతి. తదుక్తం—“ప్రరోచనాతు సాహిత్యైకా ప్రకృతార్థ
ప్రశంసయా, సదస్యచిత్తవృత్తీనామున్నభిరణం చ యత్. ప్రశంసా ద్వివిధా హో
క్తా చేతనాచేతనాశ్రయా, అచేతనా దేశకాలా కాలా మధుశరస్సుఖః. దేశస్తు దేశ
తారాజతీర్థస్సానాదిరుచ్యతే, చేతనాస్తు కథానాథకవినభ్యసటాః స్ఫుతాః.” సా
ప్రరోచనా విస్తారరూపా సంక్షేపరూపా చేతి ద్వివిధా. కథానాయకకవినభ్యసటా
నామేకస్తిక్లోకే వర్ణనం యత్ర సా సంక్షేపప్రరోచనా. యత్ర పృథకపృథగ్వా
క్యేక్లోకే వాకవినాయకసభ్యాదీనాం వర్ణనం క్రియతే, సా విస్తరప్రరోచనా. భారతీ
లక్షణం భరతేనోక్తం—“ఇయం నాట్యక్రియామేతోర్భారతీ నిర్మితా బుద్ధేః,
నాట్యదా భారతీపుత్రిం పృత్తిభేదేన యోజయేత్. ప్రయుక్తత్వేన భరతైగ్భారతీతి
నిగద్యతే, ప్రస్తావనోపయోగిత్వాత్సాంగం తత్రైవ యుజ్యతే. శోకవిన్యయసంక్రాంత
హాసనిందా స్తవైరపి, రత్యుత్సాహజగుచ్ఛాద్భ్యర్చ్య కేషైరుపలక్షితా. వాచ్యయా
సంస్కృత ప్రాయా భారతీపుత్రివ్యతే, అస్యాశ్చ చత్వార్యంగాని కథితాని మనీషి
భిః, ప్రరోచనా విధితైవ తథా ప్రహసనాముఖమ్.” ఇతి. అభిరూపభూయిష్టేత్యనేన

సకలరూపకపరిజ్ఞానవత్సే సామాజికానామదృష్టపూర్వం రూపకాంతరం పరితో
 యుత్పకం యద్యపి నాస్తి, తథాపి ప్రయోగసమర్థాభావాదేతాదృశపరివర్తే శనా
 భావాచ్చాప్రయుక్తం నాటకమస్తీతి మనసి నిధాయాహ—అద్య ఖల్విత్వాదినా.
 యద్వా, సామాజికానామభిరూపభూయిష్టత్వాద్భాణప్రమాసనాదీక్షుద్రవబంధ
 ప్రయోగేణ పరితోషం సంపాదయితుం న శక్యమిత్త్యేతన్నసి విధాయ, స్వకరణీయ
 వ్యాజేనాహ—అద్యేత్వాది. అద్య ఇదాసీం. సభాయామభిరూపభూయిష్టాయాం స
 త్యామిత్యర్థః. ఖలుశబ్దో హేత్వర్థః. యతో హేతోరస్థాభిరుపసాతవ్యం చిత్తరంజ
 సంకర్తవ్యం. నాట్యస్య సామాజికస్తీతేరేవ పురుషార్థత్వాదితి భావః. అస్మాభిరితి
 బహువచనేన ప్రకృతనాటకప్రయోగే తు నాట్యవిద్యానిపుణైః బహుభిర్భావ్యమితి
 ద్యోత్యతే. నాటకస్య మహాకవిప్రణీతతయా విచిత్రకథాబాహుళ్యాదితి భావః.
 తద్దైవాహ—నాటకేనేతి. తేన స్వేషాం భరతవిద్యావ్రతస్సాతత్వం జ్ఞాప్యతే. అనేన
 నర్వరూపకప్రధానభూతనాటకేనేత్యనేన బహుపాత్యాభినేయత్వం నూచ్యతే.
 భాణప్రమాసనాదివత్సుప్రయోగమపి న భవతీతి భావః. అనేన ప్రయోజ్యవస్తు
 నివేదనం కృతం. తస్మా, బహుధా దృష్టవస్తుని నాటకే కస్యాపి దిదృక్షా నాస్తిత్యత
 ఆహ—నవేనేతి. నవేన అపూర్వేణ. ఏతాదృశసకలకలాభిజ్ఞపరివర్తే శనాభావాత్స
 యోగసమర్థాభావాచ్చ కేనాపి న ప్రయుక్తేనేతి యావత్. అనేన సభ్యానాం దిదృక్షా
 కుతూహలస్యాతిశయే హేతురుక్తః. నాటకస్య నవత్వవిశేషణేన పూర్వప్రయోగా
 భావాదతిసావధానేన భవిత్వమితి జ్ఞాప్యతే. తస్మా, నవత్వేఽపి ప్రసిద్ధప్రేక్షకవిరచన
 యా భవిత్వవ్యం. తత్ర విచిత్రజగద్విలక్షణవిదగ్ధనాయికానాయకవిషయముజ్జ్వలకృతి
 వ్యాపారవైచిత్ర్యాదిసంధానచాతుర్యమస్తీత్యత ఆహ—కాలిదాసగ్రథితవస్తునేతి.
 కాలిదాసేన మహాకవీందేణ గ్రథితం గుంభితం వస్తు ధీందాత్రాది నాయకచరితం కథేతి
 యావత్, యత్ర తత్తథోక్తం. తదుక్తం—“ఇతివృత్తకథావస్తుశబ్దాః పర్యాయవా
 చినః” ఇతి. భావప్రకాశేఽపుక్తమ్—“నస్తు తత్సాన్నిత్యేన విధస్య శరీరం వికల్పితం,
 ఇతివృత్తం తదేవాహుర్నాట్యాభినయతోవిదాః.” ఇతి. అత్ర కాలిదాస ఇతి నిరుపపదేన
 పదేన ప్రసిద్ధిరేవ స్వస్య మహాత్మ్యం గమయతి. కేవలవాగ్విజృంభణేన కిం ప్రయో
 జనం? సమస్తపాండిత్యస్య స్వనాటకమేవ ప్రమాణమితి ధ్వన్యతే. స్వాభిధాన్యమాన
 ధ్వన్యమప్రాణితనాటకనిర్మాణప్రతిభాభాజనత్వేనైవ మహాకవివ్యవదేశః సుప్రసిద్ధివ్యతీ
 తిభావః. ప్రసిద్ధస్య గుణవర్ణనం న కర్తవ్యమితి భావః. యథావాప్రాక్తనాలంకా
 రికైః కాలిదాసాదీనామివ యశ ఇతి ప్రసిద్ధిరుక్తా. తేనేతరకవిభ్యః కాలిదాసస్య
 వైశిష్ట్యముక్తం భవతి. వైశిష్ట్యం చ తస్మిలిపాదితానాం వేదవత్ప్రమాణభూ

తత్త్వం. తచ్చ మిహంసాప్రవర్తకర్షట్టచార్యపాదైః ప్రతిపాదితం. యథా—కవ
యః కాళిదాసాద్యాః కవయో వసుమధ్యమీ, పర్వతే పరమాణౌ చ పరార్థత్వం
వ్యవస్థితమ్.” ఇతి. “సంహృత్య లోకాన్మయమోఽభిశేతే” ఇత్యాదికాళిదాసవాక్యా
న్యపాఠ్యచార్యపాదైః ప్రమాణత్వేన మిహంసాయా నిదర్శితాని. ప్రాకన్తెగాలంకా
రికైరభ్యుక్తమ్—“తస్మాదాలోచితాశేషం కళాస్తేణ ధీమతా, కర్తవ్యం కాళిదా
సాదేః కావ్యానాం పరిశీలనమ్.” ఇతి. వితదభిప్రాయేణ కాళిదాస ఇతి నిరుపపదం
పదంప్రయుక్తమిత్యంగతవ్యమ్. అనే చతుర్థాంకవీనాం మధ్యే కాళిదాసస్యోదాత్త
త్వముక్తమిత్యవగమ్యతే. తదుక్తం — ‘కవయస్తు ప్రబంధారస్తే భవేయశ్చతుర్వి
ధాః, ఉదాత్త ఉద్ధతః ప్రాథో వివీత ఇతి భేదతః, అంతర్గూఢాభిమానోక్తిరుదాత్త
ఇతి గీయతే.” ప్రకృతే కాళిదాస ఇతి నిరుపపదప్రయోగేణ గుప్తాహంకారభణితో
దాత్తత్వం నూచితమ్, “పరాపవాదాత్స్వోత్కర్షవాదీ తూర్థత ఉచ్యతే.” యథా
వా మదీయే నైషధానందే—‘బాధం సంతి మహీతలే నుకవయస్తత్రాప్యసా గణ్యతే
ముఖ్యో వేంకటనాథపూజనపరశ్చీశ్రీనివాసః కవిః, లే మాసాః కుసుమకరా అపి
మధుః పుష్పకగో భణ్యతే యే జాతా మలయేన తే మలయజాః సాసు ప్రథా చం
దనే.’ అత్ర స్వస్య నుకవిత్వపకల్పితనిజగల్వేణ పరాపవాదాదుద్ధతత్వం నూచితమ్.
“యథోఽతనిజోత్కర్షవాదీ ప్రాథ ఇతీర్యతే.” యథా కరుణాకందశ్చే—“కవిర్భా
రద్వాజో ఒగదపధిజాగ్రన్నిజయతా” ఇత్యాది. “యుక్త్యా నిజోత్కర్షవాదీ ప్రాథఇ
ఇత్యపరే జగుః.” యథా మదీయేనైషధానందే—“వక్త్రోక్త్యలంకారరసాతిశాయివ్యం
గోర్నిశమ్” ఇత్యాది. “వినీతో విషయంజల్పన్వాప్వపకర్షప్రకాశకం.” యథా రాజా
నందే—“గుణో న కల్పిన్తమ వాఙ్మీబంధే లభ్యేత యత్సేన గవేషితోఽపి” ఇత్యాది.
గ్రథితవస్తునేత్ర్యనేన రసానుగుణోచితపరిగ్రహపరిత్యాగాభ్యాం, సముచితకథానం
ఘటనాప్రకారచాతురీ ద్యోత్యతే. న తు కాళిదాసకృతవస్తునేత్యుక్తం. అనేన స్వకృ
తేః సన్నిబంధత్వం నూచ్యతే. తేనైతత్ప్రబంధకరణేన భూమా సహృదయేషు స్వస్యాన
శ్వరీ ప్రతిష్ఠా దేవాయతవాదికరణేనేవ భవత్వితి ధ్వన్యతే. తదుక్తం లోచనే—“ఉపే
యమామపి దివం సన్నిబంధవిధాయినాం, అస్తవివ నిరాతంకం కావ్యం కాంతిమయం
వపుః, ధర్మార్థకామమోక్షేషు వైలక్షణ్యం కలాసు చ, కగోతి కీర్తిం ప్రీతి చ సాధుకా
వ్యనిబంధనమ్” ఇతి. సత్కావ్యజన్యా కీర్తిరేవ ప్రయోజయత్పుకర్తృజాం చిరస్థాయి
నీతి ప్రాకన్తర్పణుధా ప్రతిపాదితం. తదుక్తం, ‘కావ్యం నామ కవీంద్రజాం వహతాం
చ మహీభుజాం, వికాక్తిమయీ మూర్తిరేధ తే భువనత్రయే” మూర్తయః పాంచభౌతి
కౌవ్య న ద్విత్రిత్యణసాహృదాః, మూర్తయః కీర్తిమయో హి తిష్ఠంత్యాభూతసంజ్ఞ

వమ్" ఇతి. ఏతదవధార్యకఃశ్చన మహానుభావైశ్చిరాచస్థానమేహోర్ధ్వార్థేన క్షీర్తయ
 ఏవాంగీక్రియంతే. తాశ్చ తేషాం మహాప్రశయపర్యంతస్థాయినోఽపి భవంతి. తస్మా
 కవీనామేవ కావ్యజన్యా క్షీర్తిరస్తు. ఇతరేషాం పునర్బహువిధధనసమ్యగ్వితరణశౌర్యా
 ద్యనేకోపాయనితాః క్షీర్తయః ప్రథంతే. తేషాం కిమనేన కావ్యేనేత్యాశంక్యా
 మా—“కావ్యబంధేన సంబంధాః కాంక్షణీయా యశస్వినాం, న కదాచన న శ్యంతి కృ
 త్స్సనాశేఽపి క్షీర్తయః.” ఇతి. ప్రతిగ్రహీతనుసంధాత్రాదీనాం సర్వేషాం నాశేఽపి
 కావ్యబంధజాః క్షీర్తయోన న శ్యంతీతి విశదయతి—“వాల్మీకియేన కావ్యేన వర్ణితేరామ
 క్షీర్తనః, బాల్యకావ్యబంధేన శ్రీమద్రామాయణాః క్షీర్తనాః” ఇతి. ఏనం కావ్యాయ
 త్రమేవ క్షీర్తిస్థాపనమితి బహుధా ప్రతిపాదితం. ఉక్తంచ—“న రూపేణ న శౌర్యేణ
 నాచారేణ న విద్యయా, ప్రతిష్ఠాం భజతే క్షీర్తిః కావ్యేనేవ యశస్వినామ్.” ఇతి. తస్మా
 న్యేఽపి దేవాయతసతిటాకారామగ్రహారాదయో విద్యంతే. త ఏవ క్షీర్తే ప్రతిష్ఠా
 పకా భవంతు. కిం కావ్యేనేత్యాశంక్య వ్యతిరేకముఖేన తదేకావలంబనత్వం క్షీర్తే ప్రతి
 పాదయతి—“కల్పాంతర్నిరం కావ్యం ప్యాన్న చేదవలంబనం, క్షీర్తివల్లి స్వర్గ ఫలా కిమ
 వప్తభ్యవర్ధతాం” ఇతి. స్వర్గోపి ఫలాక్షీర్తే. స్వర్గశ్చ స్వమసౌరథానురూపనిరతిశయను
 ఖానుభవరూపః. తాదృశలోకోత్తరమహాఘోషాద్భవనసముచితవ్యాప్తిమత్యాః క్షీర్తేరవ
 లంబుత్వేన భవతుం కల్పాంతర్నిరం లోకోత్తరవర్ణననిపుణకర్తయో వ్యాప్తిమత్కా
 వ్యమేన ప్రభవతీత్యర్థః. వస్తుస్వరూపముచ్యతే—“ధీరోదాత్తాదినాయకచరితం వస్తు
 ద్వివిధం. అధికారికం ప్రాసంగికం చేతి. అధికారిః ఫలసంబంధః తద్వానధికారి. తస్య
 చరితమాధికారికం. ప్రబంధప్రధానఫలభాగినో వృత్తమాధికారికమితి యావత్. య
 థా ప్రకృతే, దుష్కృంతశకుంతలాచరితమ్. ఏనం సర్వనాటకేషు ప్రధాననాయకచరిత
 మాధికారికమితి ద్రష్టవ్యమ్. ప్రాసంగికం తు పరార్థమాగతస్య పరప్రయోజనవశాత్స్వ
 స్యాపి ఫలప్రాప్తిమతో వృత్తమ్. యథా రామాయణే నుగ్రీవవృత్తాంతః. తత్ప్రాసం
 గికం ద్వివిధం—పతాకా ప్రకరీచేతి. యదంగమా ప్రబంధనమాపనమనువర్తతేసా పతా
 కా. యదంగమేకదేశస్థం సా ప్రకరీ. ఏతదాధికారికం ప్రాసంగికమపి ప్రత్యేకం త్రి
 విధం. పురాణాదిప్రసిద్ధం కవిపరికల్పితముభయురూపం చేతి. తత్ప్రాద్యం దుష్కృంతశకుంత
 లాచరితమ్. ద్వితీయం తు మాళవికాగ్నిమిత్రీయమ్. తృతీయం తు విక్రమార్వశీయమ్.
 భరతమనిశాపజనిత భూలోకవాసస్య కవిపరికల్పితత్వాదూర్వశ్యాః. నను సర్వథా ఇతి
 హాసప్రసిద్ధమేవ వస్తు నాటకాదిషు నిబంధనీయం. మిశ్రత్వకల్పనా కథం ఇతిచేత్, న.
 తద్దుక్తం భవనికృతా—“ఇతివృత్తవశాయతాం త్యక్త్వాననుగుణాంస్థితిం, ఉత్ప్రేక్ష్యా
 ప్యంతరాభీష్టరసాచితకథోన్మయః” విధేయ ఇతి. తత్రేతివృత్తే యది రసాననుగుణాం

నటీ—¹సువిహిదప్పటలదావ అయ్యస్స ణ కిం విపరిహావేఽస్సది.

1 సువిహిత ప్రయోగతయా ౭౭ న్యస్య న కిమపి పరిహాపయిష్యతి.

స్థితిం పశ్యేత్తాం భక్త్యాత్వాసి సత్కవిః స్వతంత్రతయా రసానుగుణం కథాంతరముత్పాదదయేత్. సహి కవేరివృత్తమాత్రనిర్వహణేః కిం చిత్ప్రయోజనం. ఇలిహాసాదేవ తత్సద్దేః, కవిరా ప్రబంధముపనిబద్ధతా సర్వాత్సనా రసపరతం త్రేణ భవితవ్యం. కోత్పాణాం వ్యుత్పత్తిః ప్రీతిశ్చ యద్యపి స్తః, తథాపి రసపరవశతయా ప్రీతిరేవ ప్రధానమ్. అన్యథా ప్రభుసమితేభ్యో వేదేభ్యో మిత్రసమితేభ్యో శ్చేలిహాసాదేభ్యో వ్యుత్పత్తిహేతుభ్యః కో౭స్య కావ్యస్వరూపస్యవ్యుత్పత్తిహేతోర్వశేషా? జాయాసమితత్వలక్షణో విశేష ఇతి తు పాదాన్యేనానంద వినోక్తః. వివమాధికాఽకం త్రివిధం. పాదంగకమప్యేవమేవ త్రివిధమ్. ఏవంవిధవస్తుః ఫలం పురుషార్థః. తదేవ కార్యమిత్యుచ్యతే. తదపి ప్రత్యేకం వా ఫలం, ధర్మార్థవిశిష్టో వా కామః, ధర్మవిశిష్టో౭ర్థః విశిష్టోవా. తథాచోక్తం—“కార్యం త్రివర్గస్తచ్చుద్ధమేకమేవానుబంధి వా” ఇతి.

తదిత్యాది. యస్తాత్కారణాత్పరిషదభిరూపభూయిష్టా. నాటకం చాపూర్వం కాలిదాసగ్రథితవస్తు చ తస్మాదిత్యర్థః. పరిపాత్రమిత్యాది—పాత్రే పాత్రే * “అవ్యయం నిబక్తి” ఇత్యాదినా వీప్సాయామవ్యయీభావః. పాత్రలక్షణమచ్యతే—తస్మి రూపవతీ శ్యామా వీనోన్నతపయోధరా, ప్రగల్భా సరసా చిత్రా కుశలా గ్రహమోక్షయోః, చారితాశలయాభిజ్ఞా మండలాదివిచక్షణా, నాలిష్ఠాలా నాలిక్పకా నాత్యుచ్చా నాలివామనా, నుదీర్ఘలోచనా గీతవాద్యతాశానువర్తినీ, పరార్థ్యభూషాసంపన్నా ప్రసన్నముఖపంకజా, భావహావపిలాసాధ్యా సర్వకీ స్వాజ్ఞితశ్రమా, సర్వకీం పాత్రమిత్యాహుర్గుణాధారతయా బుధాః”ఇతి. అధీయతాం నిధీయతాం. యత్నః సావధానతా.

1 సువిహితేత్యాది. ప్రయుజ్యత ఇతి ప్రయోగస్తభాఃధం వస్తు. తస్య సువిహితత్వం సమ్యక్త్వం. సమ్యక్కరణం నాలో౭తస్వీకాగో౭నుచితపరిత్యాగః ప్రయోగయోగ్యతయా రచనా. తదుక్తం—“యదత్రానుచితం కించిన్నాయాన్య రసస్య వా, విరుద్ధం తత్పరిత్యాజ్యమన్యథానా ప్రకల్పయేత్”ఇతి. యథా, ఉన్నతరాసువే ఛద్దనా వాలిపదః పరిత్యక్తః, యథా, మహావీరచరితే వాలిసౌమ్యదేవరావణస్య రామేవధార్మమాగత ఇత్యన్యథాకృతః. ఉచితకరణానుచితపరిత్యాగవత్తయా. ఆర్యస్య సూత్రధారస్య కిమపి న పరిహాపయిష్యతి. ప్రయోగనిబంధనహానిం న కారయిష్యతీత్యర్థః. అనేన నాటకనిబద్ధ వస్తుమాహాత్మ్యాదనాచిత్యాదికమక్షేనాప్యభిసయే క్రియమాణే న భవతీతి

వ్యభ్యతే. యద్వాప్రయోగస్య నువిహితత్వం నామ ప్రస్తావనామారభ్య భరతవాక్యా
 వధివిచ్ఛేదరాహిత్యేన ధారాధిరూఢం ప్రతీయమానస్య నాయకానాయకానురాగరూ
 పశృంగారస్య తదుద్వేగకారిమిథోవిరోధి భీభత్సాద్భుతాదీనామపరిపాదణం. తదుక్తం
 శృంగారతిలకే—“శృంగారభీభత్సరసా తథా వీరభయానకా, రాద్రాద్భుతా తథా
 హాస్యకరుణా చైరిణౌమిథః” ఇతి. ప్రధానభూతశృంగారస్య యావాప్సరిపాదేన సదం
 గభూతానామద్భుతాదీనాం తావాప్సరిపాదేన కర్తవ్య ఇత్యర్థః. ఉత్కర్షసామ్యే
 లసి విరోధిత్యప్రసంగాత్. యద్వా, ప్రయుజ్యతే ఇతి ప్రయోగః. రసభావస్యేనా
 యికాదయః. తేషాం నువిహితత్వం భిన్నవేషభాషాక్రియాభిర్యథాచిత్త్యం కరణం.
 తదుక్తం— ‘వేషభాషాక్రియా భిన్నతత్త్వవ్యక్తిత్వాత్ కర్మాత్, రసానురూ
 పం జానంతి నాటకేన సచేతిసః’ లోకే హి రసానామాలంబనభూతనాయకా ఉదా
 త్తా ఉద్ధతా లలితాశ్చాంతాశ్చేతి, దక్షిణాః అనుకూలాశ్చతాః ధృష్టాశ్చేతి, ఉత్తమాః
 మధ్యమా అధమాశ్చేతి ప్రతిరసా భిద్యంతే. నాయకాశ్చ ఉదాః కన్యాస్సాధారణా
 శ్చేతి, ముగ్ధాః మధ్యాః ప్రగల్భాశ్చేతి, స్వాధీనపతికాః వానకసజ్జకాః కలహంతరితాః
 విప్రలభ్యాః ప్రోక్షితపతికాః అభిసారికాశ్చేతి బహుధా భిద్యంతే. తేషాం వేషా భా
 షాః క్రియాశ్చ భిన్నాభివంతి. నాటకేషు కవిభిస్తేషాం యథాచిత్త్యముపనిబంధేన హృ
 దయహృదయచతుర్థాకారీ రసపరిపాదస్సమున్మిషతి. నాయకాదేర్వేషభాషా
 క్రియాదీనామయథోపనిబంధే కావ్యమేవ రసభంగాయ పరిణమతి. తదుక్తం ధ్వని
 స్మృతా—“అనాచిత్త్యాదృతే నాన్యద్రసభంగస్య కారణమ్, ప్రసిద్ధాచిత్త్యబంధస్తు
 రసస్యోపనిషత్పరా” ఇతి. ఉపనిషత్ రహస్యమిత్యర్థః. తస్మి లోక సిద్ధమేవరసపరిపాద
 కృదాచిత్త్యం లోకాదేవ జ్ఞాయతాం కిమనేన కావ్యేనోపనిబంధిత్యాశంక్యాహ—“నకించ
 ప్యనాచిత్త్యం నాట్యం సోఢుం ప్రగల్భతే, తస్మాదాచిత్త్యవత్కావ్యం తద్వేదయతి
 ధీమతాం.” వేదయతి స్వామినాం వేష ఈదృశః, భాషాఈదృశీ, క్రియాశ్చేదృశ్యః,
 భృత్యానాం పుఃసేవం వేషః, విషం భాషా, విషం క్రియాశ్చేతి ప్రతివ్యక్తిభిన్నం స్వ
 రూపం ప్రకాశయతీతి. అతఏవోక్తం—ప్రయోగస్యనువిహితత్వం. ప్రకృతనాటకస్య
 తద్వత్తయార్యస్య సూత్రధారస్య తత్ప్రధానత్వాదవ్యేషాం పాత్రవర్గాణాం ప్రధాన
 ఫలసంబంధస్య యుక్తత్వాత్క్రమేన పరిహాపయిష్యతి. పరిస్పర్శవిషయే ఆనా
 చిత్త్యాదిరూపహానిర్న భవిష్యతీత్యర్థః. అనేన వస్తుస్థవ ఉక్తః. అస్తిన్వాక్యేనోన్మా
 యస్యర్థో యుజ్యతే. నాటకాదా నిఖిలవాక్యానాం ప్రకృతపర్యవసాయికార్తవ్య
 త్వాత్. తథాహి—అర్యస్య దుష్కృతస్య నువిహితప్రయోగతనూ ప్రయుక్తిః
 ప్రయోగః. క్రియా గాంధర్వవివాహః. తస్య నువిహితత్వం శాస్త్రీయత్వం. తద్వత్త

సూత్రధారః.—అర్యే, కథయామి తే భూతార్థమ్.

ఆ పరితోషాద్విదుషాం

న సాధు మన్యే ప్రయోగవిజ్ఞానమ్,

యా కిమపి కణ్వాద్యసమ్మత్యాదికం న పరిహాషముష్యతి హాసిం న కారయిష్యతి. గాంధర్వవివాహస్య కాశ్మీయత్వాదితి శబ్దశక్తిమహమ్నూ నూచ్యతే. అస్మిన్వాక్యే శబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనాత్రిగతం నామ వీధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం దశరూపకే—“శబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనం త్రిగతం త్వినా, నటాదిత్రితయాలాపపూర్వరంగే తదిష్యతే” ఇతి. ఏతన్నటివాక్యస్థశబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనం త్రిగతం భవతి. వీధ్యంగాయుష్యం తే—“ఉద్ఘాట్యకావలిగతే ప్రపంచత్రిగతే ఫలం, వాకిశ్యధిబలే గంఢమవస్థందితనాశితే, అసత్ప్రకాశవాహణో మృదవాని త్రయోదశ” ఇతి.

1. నువిహిత్యాదినా నట్యా ప్రయోగస్తవే కృతే నటః స్వస్యానాదధ్యం ప్రకాశయన్నాహ—అర్యే కథయామి త్యాదినా. భూతార్థం సత్కార్థం. “యత్క్షాదాపుతే భూతే సశ్యమ్” ఇత్యుత్తరః. *

2. ఆపరితోషాదితి. విదుషాం ప్రాజ్ఞానాం నిరుపపదేన సర్వజ్ఞతా మూచ్యతే. న తు పామరాణామిశ్యః. “వివోదసిం మద్విందుశ్చ విద్వాక్ ప్రాజ్ఞః ప్రవాచకః.” ఇత్యుజయః. విదుషామిశ్యనేన బహవః పామరప్రభృతయస్తు వాచ్యమృదునా యాసాదవ్యవబుధ్యంతే. క్ష్యం గ్యార్థసంవేదనవైదగ్ధ్యే తు కలిపిచిహ్నాధికారిణ ఇతి ధ్వ్యతే. వాచ్యార్థావగమే శబ్దానుశాసనవైశేషికాదిజ్ఞానమూత్రముపయోగి. వ్యంగ్యోపలంభే తు ప్రకరణాదిసహకృతం యస్మితిభాయా నైర్మల్యచతుష్కర్మలికశంకావ్యర్జ్యం, తదిధిక్షేప భావ్యమ్. అత ఏవోక్తం పరిచ్ఛిద్య విదుషామితి. ఆ పరితోషాత్ పరితోషావధి. ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయోగవిశేషజన్యమజ్ఞానం సాధు రమ్యం జ్ఞానం ప్రమేత్యర్థః, “సాధు త్రిషు మితే రమ్యే నష్టనే వాగ్ధమే పునూ”నితి వైజయంతీ. న మన్యే న బుధ్య ఇత్యుత్తేన్పితౄ. ఉక్తం చ చిందినా—“శంకే మన్యే ధ్రువం ప్రాయో నూన మిత్యేవమాదిభిః, ఉత్పేత్తా వ్యజ్యతే శబ్దైవశబ్దోఽపి తాదృశ” ఇతి. విశ్వత్సమ్మత్సవధి సాధోరపి ప్రయోగస్య సాధుత్వం న నిశ్చియత ఇత్యర్థః. తథైవాహ—బలవదిత్యాదినా. బలవచ్ఛక్తితానామసీతి. శిక్షాయా బలవత్త్వం నామ తస్యా వేదకాశ్రువిషయతాసంప్రదాయో బహుధాభ్యాసః. కాస్తార్థతత్త్వవిదాం తాదృశానామసీత్యర్థః. చేతః మః. అత్తని స్వరూపే. అప్రత్యయమస్వాధీనం. అవిశ్వాసగ్రస్తమిత్యర్థః. స్వవిద్యావైశద్యే బుధజనసమ్మతిం వినా విశ్వాసా

బలవదపి శిక్షితానా

మాత్మస్యప్రత్యయం చేతః.

౨

న విధేయ ఇత్యభిప్రాయః. అత్ర విదుషామితి నిరుపపదేన సకలకాన్త్రవత్తయా సభ్య
స్తవః కృతః. ప్రయోగవిజ్ఞానశబ్దేన ప్రయోగవిశేషజ్ఞానాచినా వస్తుస్థవ ఉక్తః.
శేచిదేవమపి యోజయంతి. ఉపసర్గాదియోజనాభేదేన ప్రకృతోపయోగితయా, యద్వా
చార్యస్య వైదిత్యం తదపి వ్యుంగ్యేన సమా సమశీలతామహోహతి. తథాపి, విదు
షాం బుధానామా పరితోషాత్, ఆజీవదర్థేభివ్యాప్తాః పుష్కలకర్తాదాపరితోషః స్ఫుట
పరితోషః. తస్మాత్తమద్విశ్య. అభిప్రాయే పంచమి. అభివ్యాప్తిః కోటికారః. విద్యజ్జనబ
హుపరితోషముద్విశ్యత్వర్థః. ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయోగవిశేషజ్ఞానం. సాధు స్తు
న మన్య ఇతి కాకుప్రశ్న. కింతు సాధు తర్కయామిత్యర్థః. ప్రబంధస్య నిరవద్యతయా
ప్రయోగవిశేషజ్ఞానస్య ప్రమాత్వాద్బుధజనపరితోషసంపాదననిమిత్తం న తర్కయా
మిత్యర్థః. కింతు కుకవిప్రబంధప్రయోగస్యైవ విదుషాం పరిక్షాపరితోషాభ్యాం
భావ్యమిత్యభిప్రాయః. * క తాన్య ఇతి ధాతోః కామశబ్దః పృషిద్ధః. పృక్పతాదర్థాద
ర్థాంతరే శబ్దస్య చలత్వస్య భావత్వాత్. అతనివ న మన్య ఇత్యత్ర కాక్వా తర్కయామి
త్యర్థాంతరః. శేచిదేవం వదంతి—ఈషదర్థే కుశబ్దః. తస్య కాదేశః కుహ్మమి హృదయ.
స్థవస్తుప్రతిలేఖిషద్భూమిః కాశరితి యావత్. ప్రయోగవిశేషజ్ఞానస్య సాధు త్వే హే
తుమాహ—బలవచ్చిక్షితానామితి, బలవద్బుధం వామనాద్యక్తప్రకారేణ శిక్షితానాం
కపీనాం సటాదీనామి వేలిశేషః. తదుక్తం—ప్రాధాన్యం ద్వీవిధం కాబ్దమాంశం చ. తత్ర
విశేషణస్య కాదేగుణభావేఽప్యర్థః ప్రధానం. తథా విశేష్యస్య కాదేప్రార్థితాన్యేఽవ్యక్తే
గుణిభావః ఉత్పన్నాపకర్షితయా విధేయమానత్వాదనుద్యమానత్వాచ్చ. యే బలవచ్చి
క్షితాస్తేషామిత్యర్థః. చేతః మనఃఆత్మస్యప్రత్యయం. ఆపీతి ప్రశ్న? ఆప్రత్యయం సంభవతి.
కింతు బలవచ్చిక్షావిరహితానామేవ చేతః దోలాయమానమవిశ్వాసగ్రస్తమిత్యర్థః. “గ
ర్వాసముచ్చయప్రశ్నశంకా సంభవనాన్వసి” ఇత్యవరః. అనేనస్యస్యశిక్షాభావశాస్త్రస్య
ప్రశీతేతపరిబంధస్యనిరవద్యతా కవినా నూచ్యతే. అస్యే త్వేషమపియోజయంతి. విదుషాం
సమృదయానామాపరితోషాదీష్యతోషముద్విశ్య ఇతరప్రబంధసాధారణబహుమ
తి. న్యూనబహుమతిం వా ఉద్విశ్యత్వర్థః. ప్రయోగవిజ్ఞానం సాధున మన్యే. కింత్యస్యథా
ప్రబంధస్య లాకోత్తరచమత్కారకారిత్యాదితరప్రబంధవిలక్షణవిద్యజ్జనవిశేషపరితో
షముద్విశ్యేవాయం గ్రంథసర్వాణామియాస ఇత్యర్థః. సన్నిబంధకరణస్య సమృదయ
ప్రీతేతేన పురుషార్థత్వాద్విద్యజ్జనబహుమితోషముద్విశ్య సాధ్యేవ మన్య ఇత్యర్థః. తదే
వాహ—బలవదిత్యాదినా. శిక్షితానాం గురుకులక్లిష్టానాం. బలవచ్చేతః. నానా

ప్రకారేణ విస్రబ్ధం మనః ఆత్మని అప్రత్యయమపీత్యాక్షేపపరిపూర్ణే. అప్రత్యయం
న భవతి. కింతు బహుధాభ్యాససంపృదాయాదిశుద్ధిమత్తయా నిశ్శంకమేవేతి యావత్.
వామనాద్యుక్తశిక్షాప్రకారః కవేః కథ్యతే— “కావ్యం కర్తం వివేక్షం చ యే జా
నంతి తే వివహి, కావ్యజ్ఞానైస్తదభ్యసేద్యుపదిష్టేన వర్తనా.” తేషాముపవేశక్రమః వా
మనాదిభిరుక్తః—“ఆధానాద్ధరణేతావద్యావద్దోలాయతేమరః, పదానాం స్థాపితే స్థై
ర్యే హంత సిద్ధా సరస్వతీ. యత్పదాని త్యజంత్యేవ పరివృత్తినహిష్టుతామ్, తం శబ్దపా
కనిష్ఠతాః శబ్దపాకం ప్రచక్షతే. వాచ్యానాం వాచకానాం చ యదాచిత్యేన యో
జకం, రసాదివిషయైతత్కర్త ముఖ్యం మహాకవేః” ఇత్యుక్తనయేన ప్రతిపాదితమ్.
కావ్యజ్ఞరభ్యాసం నిగమయతి—‘ఉపదిష్టేన కావ్యజ్ఞరేవయావేణ వర్తనా, ముహు
ర్దుహుస్సమభ్యసేత్తైస్సమం కావ్యనిర్మితిం.” వామనాద్యుక్తప్రకారేణ వివిక్తదేశాప
రరాత్రయాపకాలాదియ్యుక్తిమతా చ కావ్యజ్ఞైరుపదిష్టేన మార్గేణ తైస్సమమేవ
కావ్యనిర్మాణకర్త ముహుర్దుహురభ్యసేచ్ఛబ్దపాకార్థపదానామాధానాద్ధరణస్థిరీ
కరణాదిసిద్ధ్యర్థం రసాదివిషయేణేతి అదిశద్దేన శృంగారాదిరసనిర్వేదాదభావమా
ధుర్యాని గుణగ్రామ్యస్స శృరా హిత్యయాపాచిత్యమసృజౌద్ధత్యాదిఘటనానుప్రాసా
పమాద్యలంకారభావోదయభావసంధిభావశాంతిభావశబలతాదివిషయేణాచిత్యేన
వాచ్యనాచకయోగ్యోజనార్థం ముహుర్దుహురభ్యాస ఇత్యర్థః. కావ్యకర్తణి కారణ
భూతశక్తివృత్తత్త్రిమాన్కవిరేవ కావ్యజ్ఞశిక్షాభ్యాసాత్కావ్యకర్తణి పరాం
ప్రాధిమాధౌకత ఇతి ప్రాక్తనః ప్రతిపాదితమ్. అత ఏవ శిక్షితానామిత్యుక్తమ్. ఆత్ర
కవినా బలవచ్చిక్షితానామపీత్యనేన శిక్షాభావమభ్యాసత్వకృతేః సన్నిబంధత్వం
నూచ్యతే. తేన చ శిక్షాహీనశక్తివృత్తత్త్రిమాన్యకుకనివిడంబనం చ నూచ్యతే.
తదుక్తం—‘కావ్యం సద్వృష్టాద్వృష్టార్థం ప్రీతిక్షీర్తిహేతుత్వాదితి క్రమే, ప్రతిష్ఠాం
కావ్యబంధస్య యశసస్సరణిం విదుః. అక్షిర్నివృత్తిం చైవ కుకనిత్సవిడంబనాం, క్షీర్తిం
స్వర్గఫలామావలూకనంసారం విపశ్చితః, అక్షిర్తిం చ నిరాలాకనరకాదేశదూతి
కామ్.” ఇతి. ఆత్ర శ్లోకే కావ్యార్థోఽపి కించిద్ద్యోత్యతే. తథాహి—దుష్కంఠవిహిత
గాంధర్వవివాహో యద్యపి శాస్త్రీయస్తథాపి కన్యాయుభ్యసృజ్ఞావధి తస్య సాధు
తామనిశ్చిన్యో దుష్కంఠః శకుంతలాం స్వనగరమనీత్వా కన్యాశ్రమే స్థాపయా
మానేతి శబ్దశక్తిమహిమ్నా ద్యోత్యతే. తథాహి—విదుషాం కాస్తార్థతత్త్వవిదాం
దుష్కంఠాదినృపాణాం ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయుక్తిః ప్రయోగః గాంధర్వవివాహః

నటీ—¹ఎవ్వం ఏదం. అణందరకరణిజ్ఞం దావ అజ్ఞో ఆణవేదు. ౧.

సూత్రధారః—కిమన్యదస్యాః *శ్రుతిప్రసాదనతః? ౨.

నటీ—²♦ అజ్ఞ కదమం ఉణ ఉను అధికరిల గాఞస్సం. 3.

సూత్రధారః—నన్విమమేవ నాతిచిగ ప్రవత్తముపభోగక్షమం గ్రీష్మరు
మధికృత్య గీయతాం తావత్. సంప్రతి హి— ౪.

1 వివమేతత్. అసంతరకరణీయం తావదార్య అజ్ఞాపయతు.

2 అర్య, కతమం పునః ఋతుమధికృత్య గాస్యామి.

తదాచరణం తద్విషయం జ్ఞానం ఆపరితోషాత్కృత్యపరితోషావధి సాధు న మన్యే
హితం న విచారయామి. అన్యత్సర్వం పూర్వవత్. ఏతన్నటవాక్యస్థశబ్దశ్చైవేకాన్
యోజనం త్రిగతమిత్యవగర్హంతవ్యమ్.

౧. ఎవ్వమిత్యాది. ఏతదితి. బలవచ్చిత్తానామపి చేతః బుధజనపరితోషావధి
అత్తస్యప్రత్యయమితి యదుక్తం, తదేతదిత్యర్థః. ఏవమిత్యంగీకారార్థే నాట్యక్తిః.
ఏవస్య ఏవేతి శౌరసీభాషాయాం నిపాతః. అసంతరకరణీయం రంగస్థలే కర్తవ్య
ప్రత్యాహారాదిభిర్లోకపాలాదిపూజాకరణాదసంతరకరణీయమిత్యర్థః. తావత్ క్రమేణ.

౨. కిమన్యదిత్యాది. అస్యాః పరిషదః శ్రుతిప్రసాదనతః శరణేంద్రియతర్ప
ణతః అన్యదసంతరకరణీయం కిమితి క్షేపే. గానశ్రవణాదన్యదసంతరకరణీయం నాస్తి
త్యర్థః. "కిం వితర్కే పరిప్రశ్నే క్షేపే నిదాపరాధయో" ఇతి విశ్వః.

3. రంగం ప్రసాద్య మధుకైశ్చైవైః కావ్యార్థనూచకైః, ఋతుం కంచిదుపా
దద్యాద్ధారతిం పృత్తిమాశ్రయన్నితి వచనార్థమభిసంధాయ నటీ పుచ్చతి — అజ్ఞ
కదమమితి.

౪. నన్విత్యాది. నన్వితి సుత. మారామంత్రణే. నాతిచిగ ప్రవత్తమితి గ్రీష్మస్యనా
రంభః. నాపి పరిణతిః. కింతు పరిపోషదశైవోక్తా. ఆరంభే వసంతధర్మాణాం సంకరః.
పరిణతో వర్షర్తుధర్మాణామపక్రమావస్థా. తదా గ్రీష్మధర్మా సాంకర్యేణ స్ఫుటం న
జాయంత ఇతి పరిపోషదశైవోక్తా. అతఏవోపభోగక్షమమిత్యుక్తమ్. ఉపభోగస్య
జలక్రీడాంగలేపనోద్యానవిహరణాదేః క్షయం హితం యోగ్యమితి యావత్.

* 'అస్యాః పరిషదః' ఇతి క్వచిత్ పాఠః. ♦ ఇదం శేషుచన శోశేషున దృశ్యతే.

‘క్షమం శక్తే పి-లే త్రి-షు’ ఇత్యమర్థః. గీర్షపరిపోష ఏవ జలక్రీడానులేషణము
 మధారణాదీనామభ్యర్థితత్వాదుపభోగక్షయమిత్యుక్తమ్. గ్రీష్మర్తుముద్దిక్యాధికృత్య
 గీయతాం సింహమృగభృంగరభశకటగతిపంచకకంచుక్తితస్య గీతస్య దురధిగమత్వా
 త్నావధానం గానం క్రియతామితి శిక్షాయాం లాఙ్. తావచ్ఛబ్దః క్రమార్థకః.
 పార్శ్వవర్తివాద్యవంశాదేస్తాశకాలానుగుణం క్రమేణ గీయతామిత్యుక్తః. అనేన
 ఋతూపవర్ణనకథనేన గానశ్రవణమేవానంతరకరణీయమితి బోధితం భవతి. అత్ర
 సమయాంతరేషు సత్పు గ్రీష్మర్తుపాదానం ప్రకృతనాటకస్య శృంగారాంగికత్వాత్.
 తదుక్తం— “శరత్సంగ్రహసమయే వివాహే గ్రీష్మమాధవే” ఇతి. అత్ర శమంతభా
 దువ్యంతయోర్వివాహరూపశృంగారస్యోక్త్యాదీర్గ్రీష్మర్తుపాదానం కృతం. నను, ర
 సాంతరేషు బహుషు ప్రాప్తపరిపోషేషు జాగ్రత్సు కథమేకస్యాంగిత్వ మితి
 చేన్న. తదుక్తం ధ్వనికృతా— “ప్రసిద్ధేఽపి ప్రబంధానాం నానారస నిబం
 ధనే, ఏకో రసోఽంగిక ర్తవ్యస్తేషామత్కుర్వ మిచ్ఛతా” ఇతి. తథాపి—
 “బీభత్సభయానకయోః ప్రతినాయకాశ్రితత్వేన వర్ణనీయత్వాత్, హాస్యరాద్రక
 రుణాద్భుతానాం మహాప్రబంధరసజ్యే చమత్కారాభావాచ్ఛాంతస్య నిర్వికారత్వేన
 నాటకరసత్వాభావాచ్ఛృంగారస్యైవాంగిత్వం యుజ్యతే. నను, ‘ఏకో రసో భవేదం
 గీ పీరశృంగారయోర్ద్వయోః’ ఇత్యుక్తత్వాద్విరసస్యైవాంగిత్వం భవేదితి చేన్న. శృం
 గారస్య పి సర్వసంసారిణాం నియమేనానుభవవిషయత్వాత్సర్వరసేభ్యః కమనీయత
 యా చ ప్రాధాన్యమ్. ఏవం చ సతి విశేయానుస్తుభీకర్తుం, కావ్యశోభార్థమేవ వా
 క్రియతే. తదుక్తం ధ్వనికృతా— “శృంగారరసైరుస్తుభీకృతాః సంతో హి విశేయా
 న్సుఖం విశేయోపవేశాన్లప్తాంతి. సదాచారోపదేశరూపాభినాటకాదిగోష్ఠీవిశేయజన
 హితార్థమేవమునిభిరవతారితా. కింఞ, శృద్ధారస్య సకలజనమనోభిరామత్వాత్తదన్తేనమా
 వేశః కావ్యే శోభాతిశయం పుష్టతీతి శృంగారస్యైవ ప్రాధాన్యం వివక్షితం. ఏతా
 దృశశృంగారరసానుభవస్య ప్రయోజనమాహ— “స్వాదంస్వాదం రసం గాఢం గా
 హం గాహం నిమజ్జతాః, పరబ్రహ్మరసాస్వాదనిత్యసబ్రహ్మచారిణి. రసే నిమగ్నా రసి
 కా న కించిజ్జనతే పరం, వేదితవ్యాస్యసంవిత్తిర్నాస్తీత్యత్ర కిమద్భుతమ్. స్వాత్సావ
 బోధోఽపి పునర్నేవ్యతే మజ్జతాం రసే.” ఏనం ప్రతిపాదితం శృంగారరసస్య పరబ్ర
 హ్మరసాస్వాదేన సాధర్మ్యం వ్యతిరేకేణ నిరాకరోతి— “వేదికవ్యానామన్యేషాం వస్తు
 నామసంవేదనమత్ర శృంగారరసే నాస్తీతి నాశ్చర్యం. శృంగారరసే నిమజ్జతాం నహృ
 దయానాం స్వాత్సావబోధో న లక్ష్యతే” ఇతి యస్మాత్సాత్సాత్సాత్సావబోధలక్షణాత్పర
 బ్రహ్మరసాస్వాదాచ్ఛృంగారస్యాధిక్యప్రతిపాదనాద్వ్యతిరేకః. సర్వత్ర శబ్దకక్తి

సుభగనలిలావగాహాః

పాటలసంసర్గసురభివనవాతాః,

ప్రచ్ఛాయసులభనిద్రాః

దివసాః పరిణామరమణీయాః.

3

మూలవ్యక్తీనాం జలభరభరితసరస్సులలమగ్నతృప్తితజనధర్మాణామపమానత్వమపి గర్హితం. స్వాత్మావబోధస్యాపి తృప్తితజనేషు విద్యమానత్వాత్. పరబ్రహ్మరసాస్వాదవిలక్షణత్వహేతుభూతస్వాత్మావబోధత్వలక్షణసమర్థనపురస్కరం లౌకికశృంగారాదిరసానుభోగవతామప్యలౌకికత్వం ప్రతిపాదయతి—“స్వాత్మభావం పరిత్యజ్య భావచ్యుతుద్రితాః, తదీయానఖిలాన్భోగాన్విదగ్ధాభంజలే స్వకాత్.” లౌకికాస్తావత్పరిత్యక్తాత్మభావాః పరభావమనాశ్రయంతశ్చ స్వకీయానేవ భోగాన్భంజలే. న తు పరకీయాత్. విదగ్ధాః పునః యోగిన ఇవ పరిమితం స్వాకారముత్సృజ్య నాటకగతతత్త్వసాధారణభూతనాయకస్వరూపమాస్థాయ తత్సంబంధినో భోగానశేషాన్స్వసంబంధిన ఏవ మన్వానాభంజలే. * “రసో వై స” ఇతి శ్రుతేః. రామాదిగతసకలభోగానుభవసమయే రసికానాం రామాదిత్వమేవ. న స్వాత్మావబోధః. అత ఏవ మహాకవిప్రణీతేషు రసమాస్వాదదయతాం రసికానాం తత్త్వాన్నియకత్వసమావేశాత్తత్త్వద్వేగాపత్తిర్భవతీత్యర్థః.

౧. సుభగేత్యాది. సుభగాః రమ్యాః, నలిలావగాహాః జలప్రవేశాః జలక్రీడా ఇతర్థాః. యేషు దివనేషు లే తథోక్తాః. అత్ర నలిలశబ్దేన సుద్వాపీతటాకాన్యవ్యంలే. తేన పులినవేలావేతసగృహాదిక్రీడాశ్చ నూచ్యంలే. శిశిరవర్షాదినమయేషు శైత్యవశాజ్జలక్రీడాదీనాం సుభగత్వం నాస్తీతి గ్రీష్మసమయస్యైవ సుఖవ్రదత్వాత్సుభగేత్యుక్తం. పాటలసంసర్గసురభివనవాతాః పాటలాయాః కుసుమాని పాటలాని * “పుష్పమూలేషు బహుశ” మితి బహుళగ్రహణాద్వికారావయవవిహితస్యాణో లుక్. పాటలపదం తు గ్రీష్మర్తుపుష్పితవృక్షలతాదేరుపలక్షణమ్. గ్రీష్మర్తుసమయ ఏవ నిఖిలవృక్షాదీనాం పుష్పాత్పతేరితి భావః. తత్సంసర్గేణ సురభయస్సుగంధయః వనవాతాః మలయమారుతా ఇతి యావత్. యేషు దివనేషు లే తథోక్తాః. పాటలపదేనేతిరపుష్పవిలక్షణపరమోద్దిపకత్వం తస్య నూచితం. వనపదేన వనేష్వేన గ్రీష్మసమయపుష్పితసకలవృక్షాణాం సంభవః నూచితః. అనేన పాటలపుష్పమలయమారుతకథనేన గ్రీష్మస్యాసాధారణో గుణ ఉక్తః. తేనేతరర్తువిలక్షణపుష్పమారుతకథనేన గ్రీష్మస్య పరమోద్దిపకతయా ప్రణయకలహాదిక్షపితానాం మానసిరసనే అమోఘత్వం నూచ్యతే. వనశబ్దేన వివిధక్రీడాయా వివిక్తస్థల

మితి జ్ఞాప్యతే. తేన నిశ్చంకం నిర్గుణా ప్రవృత్తిః క్రిడాయాం కర్తవ్యేతి ధ్వన్యతే. వాతపదేన వివిక్తస్థలే వివిధక్రిడాపరిక్రాంతానామనాయాసమలయమారుతస్స ర్వాద్యజనవాతనైరవేక్ష్యం వ్యజ్యతే. యద్వా, వనవాహశబ్దేనారణ్యే ఫలమూలాది పరిమితాహారాదిక్లిప్తతపస్వినామసి వికారజనకః అన్యేషాం తత్సంసర్గేణ మదనాకు లితత్వే కా కథేతి వ్యజ్యతే. యద్వా, వనశబ్దేన వృక్షాదినముదాయ వాచకత్వేనోద్వా నమేవోచ్యతే. అనేన సౌభాగ్యోపవనవాసక్రిడాపుష్పాపచయకినలయనిర్మిత శయ్యాకుసుమభాజాదీనామభ్యర్చితః సమయః ఇతి ధ్వన్యతే. ప్రచ్ఛాయమలభ నిద్రాః ప్రకృష్టా ఛాయా యత్ర సౌభాదౌ తత్థానం ప్రచ్ఛాయం. తత్ర సులభాః శైత్యజనకాంగ లేపకుసుమధారణ మలయ మారుత స్పర్శా త్వర్గ్య కరణా నా మాహ్లాద వత్త్వేన సులభాః. అవశేన స్వాగపికా ఇత్యర్థః, నిద్రాః పరిశ్రమవిరోధా యేషు తే తథోక్తాః. పరిణామరమణీయాః పరిణామ ఉపరమః. సాయంకాల ఇత్యర్థః. తదా రమణీయాః ఆతపోపశమాత్సంచారయోగ్యతయా రమణీయాః. పరస్పరప్రేమ వీక్షణస్వాభిప్రాయోన్మంజకవివిధ విలాసప్రదర్శన మూతీ ప్రేషణాదీనాముచితకాలత యా సుఖప్రదా ఇత్యర్థః. దివసా ఇత్యనేన దివసేష్యేన విహరణానాముచితత్వాత్. తదుక్తం భావప్రకాశే— 'సరిః పులిసం వేలా కాంతారారామభూధరా, లతా గృహాణి చిత్తాణి శయ్యా కిసలయాచితా, దివా విహరదేశాః స్యుః' ఇత్యాది. అత్ర దివసానామ త్రోత్తరముత్కర్ణాత్సారాలంకారః, ఉక్తం చ — “ఉత్తరోత్తర ముత్కర్ణః సార” ఇతి. యద్వా, మదనస్యోద్దిపకః కాల ఉజ్జ్వలభత ఇతి భంగ్యంతరేణాభిధానాత్పర్యాయోక్తం నా. అత్ర కావ్యాఠోఽపి కించిద్భోత్యతే. నాతిచిరప్ర వృత్తమిశ్యేనేన ప్రకృతనాయకాయా యావనదశా నూచ్యతే. అతఏవోపభోగక్షమ మిత్యనేనోపాదేయతా ధ్వన్యతే. గ్రీష్మమిత్యనేనాతిసంతాపలభ్యత్వం నూచ్యతే. సలిలావగాహ ఇత్యనేనాంగులీయకస్యాపురస్తీర్థవతనం ధ్వన్యతే. నిద్రాపదేన దుర్వా సత్సాపవ్యామోహితత్వం. పరిణామరమణీయా ఇత్యనేనాం లే మారీచాశ్రమే శక్తం తథాదుష్కంతయోః ప్రాప్తిస్సూచ్యతే. అత్ర కాలదేశాదీనాం యథాయోగ్యుపవర్ణ నాద్విప్తం నామాలంకారః. తదుక్తమ్— “యథాకాలం యథాదేశం యథారూపం చ ర్హ్యతే, యత్ప్రీత్యక్షం పరోక్షం వా దిప్తం తద్వర్ణ్యతే బుద్ధేః.” ఇతి. కించ, అత్ర గ్రీష్మదివసోపయోగినాం సుభగసలిలావగాహోదీనామపాదానాద్విశేషణం నామాలంకారశ్చ. తదుక్తమ్— “సిద్ధాన్తహూన్సృధానాథాన్తక్వా యత్ర ప్రయో జ్యతే, విశేషయ్యుక్తం నచనం విజ్ఞేయం తద్విశేషణమ్” ఇతి. ప్రధానోపయోగినాం బహువిశేషణానాం కథనం విశేషణం భవతి. వితావలంకారా పట్రింశదలంకారేషు

నటే—¹తహ (ఇతి గాయతి)

² ఇని చుంబిఆ ఇ భమరేహిం సుఉమార కేసరసిహాఇ,
టదంసలంతి దలమాణా పమదాట సిరీసకుసుమాఇ. ౪

1 తథా.

2 ఈషచ్చుమ్మితాని భ్రమరైః సుకుమారకేసరశిఖాని,
అవతంసయన్తి దయమానాః ప్రమదాశ్చిరీసకుసుమాని. ౪

భవతః. పట్రింశదలంకారా నిరూప్యంతే— “భూషణాక్షరసంఘాతా శోభోదాహరణే తథా, హేతుసంశయదృష్టాంతాః ప్రాప్యభిప్రాయ ఏవ చ, నిదర్శనం నిరుక్తం చ సిద్ధం చాథ విశేషణం. గుణాలిపాతాలిశయో తుల్యతర్కపదోచ్ఛయః, దిప్తం చైవాపదిప్తం చ విచారస్తద్విపర్యయః, భృంశశ్చానుశయో మాలా దాక్షిణ్యం గర్వణం తథా, అర్థాపత్తిః ప్రసిద్ధిశ్చ పృచ్ఛా సారూప్యమేవ చ, మనోరథశ్చ లేశశ్చ త్తోభశ్చ గణకీర్తనమ్, జ్ఞేయా హ్యనుక్తసిద్ధిశ్చ ప్రియావచనమేవ చ. ఏతే నాట్యా లంకారా ఉత్తరత్ర లక్షణోపహరణాభ్యాం యథాసంభవం ప్రదర్శ్యంతే.

౧. తహేత్యాది. యథా నటేన సుభగినలిలేత్యాది శృంగారరసపరిపోషణగ్రీష్మదుధర్మాః ప్రలిపాదితాః తథేతి తాక ధర్మానేవాధిక్యత్య గాయతీత్యర్థః. తమక్తం— “నటోక్తార్థాం తతో గాయేన్నటి ప్రావేశ్యం ద్రువామ్” ఇతి.

౨. ఇనీతి. అత్ర భ్రమరైరిష చుంబితతేన్వ దరణికాసిత్వం ద్యోత్యతే. అత ఏవ కేసరాణాం సౌకుమర్యం. చిరవికాసే తు కేసరాణాం మ్లానతా భవతి. యద్వా, భ్రమరైరిషచుంబితతేన్వ కోమలకింజల్కగ్రతేన్వ చ ప్రత్యగ్రవికస్వరత్వం ద్యోత్యతే. తేన చామోదవత్తా. సారభాదిబాహుశ్యాద్భ్రమరాణాం తదోపభోగ్యతా. యద్వా, భ్రమరైరిషచుంబితానీత్యనేన శిరీషాణామితరపుష్పవిలక్షణసౌకుమర్యా దవస్థితిదార్ధ్యాభావాద్భ్రమరా ఉడ్డీయమానా ఏవ చుంబంతీతి ధ్వన్యతే. తేన ఈషచ్చుంబనం లభ్యతే. శిరీషాణాం స్వాభావికసౌకుమర్యాద్దయమానా ఇత్యుక్తమ్. కరస్పర్శమత్రేణాపి మ్లానతాసంభవాత్సుకుమారవస్తునో దయావిషయతాసంభవత్వాచ్చ అవతంసయన్తి కర్ణపూరం కుర్వంతి. “పుంస్యుత్తసావతంసాద్వా కర్ణపూరేఽపి శేఖరే” ఇత్యుచరి. కర్ణాభరణత్వకథనేన కేశపాశసంమర్దనానహిష్టుత్వం ధ్వన్యతే. అత్ర శిరీషక సుమపర్ణనయా తదుద్భవకాలా గ్రీష్మో వర్షితః. తత్సమాధర్తతయా పాత్రనూచనమపి వ్యభ్యతే. భ్రమరైరిషచుంబితానీతి ప్రకృతనాయకస్య నాయికాంతరసద్భావః. యద్వా, నాయికయాః కన్యకా

తేనాప్రగల్భకయా యోవనజనితవిలాసాల్పతా ధ్వన్యతే. కించదుత్థితకటాక్షవిక్షేపా
దివివిధవిలాసత్వమిత్యర్థః. సుకుమారకేసరశిఖానీత్యనేన కరతలాంసుభిప్రభృతితత్త్వదవ
యవానామతిసౌకుమార్యం వ్యజ్యతే. శిరీషకుసుమత్వాదోదేహాతిశయోక్త్యలంకారే
ణ వా నాయకాయాః పద్మినీజాతితా నూచ్యతే. ప్రమదానామవతంసకరజేన సర్వనా
యికాశ్రయ్యం వ్యజ్యతే. కించ, అవతంసయంతీత్యనేన నాయకానాయకయోః కలా
చారాదిశ్రవణస్య కర్ణరసాయనతా ధ్వన్యతే. శిరీషకుసుమానీత్యనేన శిరీషకుసుమ
సేభకరకుసుమవిలక్షణసౌకుమార్యవత్ప్రయా ప్రకృతనాయకాయా ఇతరస్త్రీవిలక్షణ
లోకాతీతవిచిత్రబహుళణయోగితయా నాయకస్యానురాగవిషయతా నూచ్యతే. అనేన
ప్రకృతశృంగారసోఽపి ప్రదర్శితః. తథాహి ప్రమదా ఇత్యాలంబనవిభావః. శృం
గారే నాయకానాయకావాలంబనవిభావః. వీరరాద్రయోర్నాయకప్రతినాయకా.
ఏవం త్రయాణాం రసానాముభయాశ్రితత్వం, అన్యేసామేకైకాలంబనత్వమి
త్యుక్తత్వాత్. శిరీషకుసుమాని భ్రమరైశ్చుంబితానీతి పుష్పభ్రమరయుఃకారాదయ
ఉద్దిపఃవిభావాః. తదుక్తం—“చంద్రోదయోఽఘనధాన్వనం, గీతభృంగరుతాదయః, కేళిగృ
హణి ఋతవః సృక్చందనవిలేపకే, వనాదివాప్యః కర్పూర ఉద్దిపక ఇతి స్మృతాః” ఇతి.
దయాదయః సంచారిణః. తదుచితకటాక్షాదయోఽనుభావాశ్చ. ఏవంవిధవిభావానుభా
వసంచారిపరిపుష్టో మాల్వ్యాద్యచితనైషధ్యవాస్యంభోగశృంగారో ధ్వన్యతే. తదుక్తం
భరతేన—“విభావానుభావసంచారిసంయోగాద్రసనిష్పత్తిః” ఇతి. ఏతత్కించద్వివృ
ణ్వతే. విభావా అలంబనోద్దిపఃసూపాః కారణాని. అనుభావాః కటాక్షరూపిక్షేపా
దయః కార్యరూపాః. స్థాయివాం రసానాం సంచారిణాః చానుమాపకాఃసఖ్యారి
ణో రసఃరసోఽపకా నిర్వేదాదయో భావాః సహకారిరూపాః. తేషాం సంయోగః
పరస్పరసంబంధః. విభావానాం లౌకికసాక్షేక్షయా కార్యకారణభావః. అనుభా
వానాం గమ్యకభావః. సంచారిణాం పోష్యపోషకభావః. నాట్యతంత్రేషు సర్వేషా
మేవ భావానామభివ్యంజకత్వలక్షణం కారణత్వమేవ. తదుక్తం—భావయంతీతి భా
వో భావమనువృత్తమేతేష్వీతి. ఏవంవిభావసంబంధాద్రసనిష్పత్తిః. రసస్య సంవి
ద్రూపస్యాచందస్య నిష్పత్తిరభివ్యక్తిః. సతూత్పత్తిరనుమితిజ్ఞప్తిభావనా వా. తదు
క్తం—“వ్యక్తః స తైర్విభావాదైస్సాన్ధ్యాయాభావో రసః స్పృతః” ఇతి. సాత్వికభా
వా అపి వ్యంజకా ఏవ. కటాక్షరూపిక్షేపాదయోఽనుభావాః. విక్షేప్తచిత్రైరపి
నటాదిభిరభినేతుం శక్యం. “స్వేదరోమంచాదయః సాత్వికభావాన్తు సమాహిత
చిత్రైరేవాభినేతుం శక్యం” ఇతి అనుభావేభ్యః సాత్వికానాం భేదః. స్థాయిసంచా
రిణాం సాక్షాచ్చిత్రపరిణామరూపత్వాత్సాత్వికానాం స్వభవస్వేదాదీనాం చిత్రపరి

నూత్రధారః—ఆర్యే, సాధు గీతమ్. అమౌ రాగానుబద్ధచిత్తవృత్తి
 కామద్వారా శరీరపరిణామరూపత్వాచ్చ సాత్త్వికేభ్యః స్థాయినంచాణాం భేదః.
 రసస్వరూపం మదీయే మాళవికాగ్నిమిత్రీయవ్యాఖ్యానే ద్రష్టవ్యమ్. ఆత్ర ఈష
 చ్చుంబితాసీత్యాదినా ప్రవర్తకం నామ ఆముఖాంగముక్తమ్. ఉక్తం చ—‘ప్రకృతో
 చితకాలేన సమానగుణవర్ణనాత్, ప్రవర్తకం స్యాత్పాత్రాణాం సూచనం రసవ
 త్తుమ్’ ఇతి. ఆత్ర గ్రీష్మరులింగశరీరమనుమవర్ణనద్వారా సకలగుణవిశిష్టప్రకృత
 నాయికాపాత్రసూచనం కృతం. ఆముఖలక్షణముచ్యతే—“స్తాకవీధ్యంగసహితం
 వస్తుసూచనమాముఖం, తత్ర పాత్రప్రవేశార్థం కథోద్ధాతప్రవర్తకే, ప్రయోగాతిశ
 యశ్చేతి త్రీణ్యంగన్యాముఖస్య తు. ఇయమాంతరాభిధాయినీ స్రావేశికీ ధ్రువా. తదు
 క్తం—“ధ్రువాః పంచ ప్రయోక్తవ్యా రసాభినయసిద్ధయే” ఇతి. తాస్వాంతరధ్రువా
 యా లక్షణం భావప్రకాశకే కథితం—“సర్వాసామాంతరా వస్తురసాదివశకల్పితా,
 ఆంతరా సా ధ్రువా జ్ఞేయా నాట్యాభినయరంజనీ” ఇతి. స్రావేశికా ధ్రువాయా
 లక్షణం భరతేనోక్తం—“ప్రవేశాక్షేపనిష్కామప్రసాదేషు ఫలాగమే, గానం
 పంచవిధం విద్యాద్ధృవాయోగసమన్వితమ్” ఇతి. ధ్రువాయోగ(త్రివిధః—యుగ్గా
 యుగ్మమిత్రభేదాత్. తత్ర యుగ్మశ్చంచత్పుటస్థః. ఆయుగ్మశ్చాచంచత్పుటాత్పుటస్థః.
 తయోరేవ చతుశ్చ త్రిశ సంక్షే. తయోస్సంయోగో మిత్రశః. “ఇతివృత్తార్థసంబంధం
 రసభావప్రసాదకం, పాత్రప్రవేశే యద్రాసం తత్సావేశికముచ్యతే.”

౧. సాధు గీతమిత్యాది. ఆత్ర గీతశబ్దేన రాగాద్యాశ్రయో వర్ణస్వరతాళాదిని
 బద్ధసందర్భవిశేషోఽభిధీయతే. తదుక్తం—“నాదస్వరాక్షరాకారా త్రివిధా సా చ
 కథ్యత” ఇతి. రాగాదీనాం లక్షణముచ్యతే—“స్వరవర్ణవిశిష్టేన ధ్వనిభేదేన చ వృ
 త్తిః, రంజ్యతే యేన కథితస్వరాగస్సమృతః సతాం” అథ వర్ణః—వర్ణశ్చతుర్థా నిరూపి
 తః. స్థాయి, ఆరోహీ, అవరోహీ, సంచారీ. “స్థిత్వా స్థిత్వా ప్రయోగస్సాన్యదేశ
 వైస్వరస్వరస్య యః, స్థాయి వర్ణః స విజ్ఞేయః పరావస్వరథానామకా. ఏతత్సమ్మిత్రీతాద్య
 ర్ణస్సంచారీ పరిక్షీర్తితః” అథ స్వరః—స్వరస్తు శ్రోతృచిత్తరంజకోఽనురణనరూపశ్రుత్యా
 శ్రితః షడ్జాదిః. తదుక్తం—“శ్రుత్యంతరభావీ యః సిగ్ధోఽనురణనాత్మకః, స్వతో
 రంజయతి శ్రోతృచిత్తం స స్వర ఉచ్యత” ఇతి. శ్రుతిర్నామ స్వరారంభకవయవ
 శబ్దవిశేషః. తదుక్తం భరతేన—“ప్రథమశ్రవణాచ్ఛబ్దః శ్రూయతే హ్రస్వమాత్మకః,
 సా శ్రుతిః సంపరిక్షేయా స్వరావయవలక్షణా” ఇతి. అథ తాళశ్చంచత్పుటాదిః.
 “కాలో లఘూదిమితయా క్రియయా సమ్మితో మితిం, గీతాదేర్విదధత్తాళః స చ
 ద్వేధా బుధైః స్మృతః” ఇతి. ఏతద్భాగాదివిజ్ఞం గీతమేవ తాళభేదేన ధ్రువాది

రాలిఖత ఇవ సర్వతో రజ్జః. వదేదానీం కతమత్ప్రకరణమా

సంజ్ఞాం లభతే. గీతస్య స్వతః కాలక్రియామానవిధాయకత్వాభావాదాత్మత్తిక
కాలక్రియామానలక్షణఘనం తాళముపజీవ్య గీతం ప్రవర్తత ఇతి. తాళశబ్దమథి
కృత్య ప్రాక్షసైర్బహుధా వ్యుత్పాదితం. తథాహి — అతః * తాళ ప్రతిష్ఠాయామిత్య
స్తాధాతోరథికరణార్థే ఘృణి తాళశబ్దస్సిద్ధతీతి భరతాచార్యః కథయతి. అజినట
పదస్య తలంతలమిత్యుచ్యతే. తస్మాత్ * తత్ర భవ ఇత్యర్థేఽని తాళ ఇతి శైలాని.
తకాశ్శివః, లకారశ్శివా. * తతస్సంబంధార్థేఽని తాళ ఇతి కాంషిల్యః. అదిబ్రహ్మహ
స్తతలం తలమిత్యుచ్యతే. తస్మాత్ * తేన నిర్వృత్తమిత్యర్థేఽని తాళ ఇతి దత్తిలః. త
కారస్సంగీతే షష్ఠశ్రమః. తస్య ఆళః పర్యాప్తిర్యస్తాదసౌ తాళ ఇతి కోహళః. ఆళ
ఇతి — * అల భూషణపర్యాప్తి శక్తివారణేష్విత్యుతః పర్యాప్త్యర్థాద్భావే ఘృణో. సన్ని
పాతశశ్చ్యుతాశానాం పాతభాగవిశ్వా సంకలేత్యాదివర్జితకగ్రహణవత్తాళజ్ఞేన
తాన ఉచ్యతే. తమలతి భూషయతీతి తాళ ఇతి మతంగః. తశబ్దేనాంత ఉచ్యతే.
భావరాగతాశానామాదివర్జసిద్ధభరతనామ్యః కాన్త్రస్య తం అంతం పర్యవసానం
అలతి వారయతీతి తాళ ఇతి వికాఖిలః. తః పుచ్ఛః, అంతిమప్రదేశ ఇత్యర్థః. భరత
స్యాంతిమప్రదేశం స్వావసానాదలతి భూషయతీతి తాళ ఇతి కంబళః. తా = శివయోః
కృపా, తాం లాతి దత్తే తాళవిద్యు ఇతి తాళ ఇత్యోద్భుటః. అథ చ తకారశ్శివః
లకారశ్శక్తిః. తతస్సంభూత ఇత్యర్థేఽని వా తాళః. తలశబ్దస్యాభస్వరూపవాచి
త్వాచ్ఛివస్యాధోఽవయవభూతాంఘ్ర్యోర్భవ ఇతి వా తాళః. తాళం = శివయోస్స్వ
రూపం. * తస్మాత్సర్వపదాని వా తాళః. తడ అఘాత ఇత్యస్తాధాతోరథికరణే ఘృణి
డశయోరభేదే చ రంగభూతోవ్యసంపుటో వాద్యభాండకం చ తాడ్యంతేఽస్మిన్నితి
వా తాళః. సుబ్రహ్మణ్యాయాం కిల* గౌరావస్కంఢిన్నితి పదస్య తవల్కారబ్రాహ్మ
ణేన గౌరావస్కంఢిన్నితి వక్తవ్యే గౌతమదారపదయోరాద్యంతవర్ణగ్రహణేన
గౌరావస్కంఢిన్నితి యథా నిరుక్తిః తథైవ తశబ్దేనాదివర్జితగ్రహణాత్తవసః శశబ్దే
సాంతవర్ణగ్రహణాద్విమలశ్చంద్రః తయో స్సంబంధీతి వా తాళః. తాళబ్దేన తా
నః, అజినవర్ణగ్రహణాత్. తథా శశబ్దేన లయః తయోః సంబంధీతి వా తాళః. తాళబ్దేన
తాండకం, లశబ్దేన చ లాస్యం. అదివర్ణగ్రహణాత్ ఆభ్యాముభాభ్యాం* హితోఽయ
మితి వైశేషికేఽని వా తాళః. తాళబ్దేనాదివర్ణోపాదానాత్తాన ఉచ్యతే. సోఽస్మి
న్నాతీయత ఇత్యోనాదికే జే వా తాళః. తాళో వితతాంగమధ్యమాంతరాళపరి
చ్ఛిన్నపరిమాణవిశేషః. తాళాంగాక్షరలఘూరాస్ఫులనే తాళప్రమాణాంతరాళవా

శ్రిత్యైనామారాధయామః. ౧.

నిత్యం ఆద్యచి కృతే వా తాశ ఇతి చ బహుధా వ్యుదపాదయదాంజనేయః. సాధు
గీతమిత్యత్ర గీతస్య సాధుత్వం నామావ్యక్తమధురస్వరయోగేన గీతస్యాత్యంత
శ్రావ్యత్వమ్.

౧. అహో ఇత్యాశ్చర్యే. లోకోత్తరాశ్చుతపూర్వగానశ్రవణాదాశ్చర్యోత్పత్తి
రితి భావః. తదేవ ప్రతిపాదయతి—రాగానుబద్ధచేత్యాదిना. రజ్యత ఇతి రాగః విశిష్ట
విన్యాసః స్వరవిశేషః. * రంజ రాగే భావే ఘోష. * భావకరణయోరిత్యనునాసిక
లోపః. రజ్యతే యేన పజ్జాదిస్వరసందర్భేణ జగదితి రాగః. తేనానుబద్ధా చిత్తవృత్తి
ర్యస్య స తథోక్తః. రంగస్యాచేతనత్వేన చిత్తవృత్తేశ్చేతనధర్మత్వేన సంబంధాను
పపత్తేర్విద్యమానత్వాద్రసశబ్దేన రంగసంబంధిసన్సామాజికా వివ లక్ష్యంతే. ఇయం
జహత్స్విధా లక్షణా. తదుక్తం—“యత్ర తు పరార్థసిద్ధ్యై శబ్దః స్వాత్మానమర్పయతి
సైషా, శుద్ధివ జహత్స్విధా లక్షణపూర్వా చ లక్షణా ప్రోక్తా” ఇతి. యస్యాం
లక్షణాయాం లక్షకః శబ్దః పరార్థసిద్ధ్యై స్వాత్మానమన్యత్ర సమర్పయతి, సా జహ
త్స్విధా లక్షణేతి చ వ్యుపదిశ్యతే. యథా గంగాయాం మునివరాః ప్రతివసంతీత్యత్ర
గంగాశబ్దస్య ముఖ్యాశ్చ సోమోరూపే మునివరనివాసాధికరణతా మోషపద్యత ఇతి
గంగాశబ్దో ముఖ్యైశ్చ సోమోరూపేనుపసన్నే తమర్థం హిత్యా తదధికరణతాసిద్ధ్యై
ర్థమతిశయితపావనత్వాదిధర్మద్యోతనార్థం పరిసరే సమర్పయతి. సైషా శుద్ధివ జహ
త్స్విధాలక్షణలక్షణేతి చాన్వర్థా. ఇయమేవాప్రస్తుతప్రశంసాదేరలంకారస్య
విజం. తథాత్రాపి రాగానుబద్ధచిత్తవృత్తిరంగ ఇతి వాచ్యస్యాసంభవాత్సామా
జికా వివ లక్ష్యంతే. రంగః నృత్యభూమిః. “రంగం నివేశమంజూషానృత్యభూపుర
సద్దను” ఇతి నామమాలా. అలిఖితః అసమంతాల్లిఖితః. గీతస్యాశ్రయత్వేన రాగస్యా
తిశయేనాభివ్యక్తా సామాజికానాం తద్ర సజ్జతయా యోగిన ఇవ పరిమితం స్వాకా
రమత్సృజ్య కావ్యగతతత్తద్రసాధారభూతనాయకస్వరూపమాస్థాయ తత్సంబంధి
భోగసమావేశాత్సద్యః పరనిన్వృతిర్జాతేతి భావః. వాచ్యప్రతీతౌ తత్ప్రతీతిమాత్రం
ఫలం. వ్యంగ్యప్రతీతౌ తు సహృదయానాం చమత్కారాపరపర్యాయో విగ్రహితవే
ద్యాంతరః కశ్చిదాప్లవదాతిశయః ఫలం భవతి. తదా సర్వకరణానాం స్వస్వవిషయ
ప్రవృత్తిశాస్త్రత్వేనాల్లిఖిత ఇవేత్యుత్పేక్షా. స తు సాక్షాల్లిఖితః. తదసంభవాత్.
తే ఖలు సామాజికాః యేషాం మదర్పణే వర్ణనీయార్థతస్య యీభవనయోగ్యతా.

౧. వదేదానీమిత్యాది. ఇదానీం గీత్యనంతరం వినాం పరిషదః. అశ్రిత్యాధి

నటీ—¹ణం అయ్యమిస్సేహిం పథము ఎవ్వ ఆణత్తం అహిణ్ణాణసాణం
దశం ణామ అపువ్వం ణాడలం పటవణ అధికరిఅదు త్తి.౧.

1. నన్వార్యమిక్తైః ప్రథమమేవాజ్ఞప్త “మభిజ్ఞానకామ స్తలం నామూహూర్వం
నాటకం ప్రయోగేణాధిక్రియతా” మితి.

కృత్య. ఆరాధయామః రంజయామః వర్తమానసామీశ్వే భవిష్యదర్థే లట్పరిత్యయః.
అనేన వర్తమానవ్యవదేశేన విశంఖో న యుజ్యత ఇతి సూచ్యతే. మాతాద్విచార్య
బ్రూహీతి భావః. కతమత్ప్రకరణం కిం రూపకం. అత్ర ప్రకరణశబ్దస్తు ప్రబంధ
సామాన్యవాచీ. న తు విశేషవాచీ.

౧. తత్తైవ ప్రబంధసామాన్యం పృచ్ఛతః ప్రబంధవిశేషమాహ—ణమిత్యాది
నా. ననుశబ్దస్సంఖోధనే. ప్రథమమేవేతి. సర్వైర్విశిత్వా కిం నాటకం నిరవద్యమితి
సమ్యగ్విచార్య పూర్వమేవేత్యర్థః. ఆర్యమిక్తైశ్చితి. ఈర్యంతి విప్రకృష్టార్థం జానంతీ
త్యార్యాః. దూరగామిమతయ ఇతి యావత్. పదపదార్థద్వారా నిర్ణీతరసభావపా
కమయకావ్యవాచకజ్ఞానకాలాయ శబ్దకాస్త్రపదార్థానుకాసనవిద ఇత్యర్థః. య
స్తాత్పదార్థాభినయో నృత్తం. మిక్తాః పూర్వోత్తరమిమాంసాపరిశ్రమకాలినః.
తేన వాక్యార్థవిచారనైపుణ్యం సూచ్యతే. యస్తాద్వాక్యాభినయో నాట్యం, వాక్య
ప్రతిపాద్య ఏవ హి రసః. తదుక్తం—“నాట్యం నృత్తం నృత్త మితి త్రివిధం గాత్ర
చేష్టితం, పదార్థాభినయప్రాయం వాక్యార్థాభినయత్వకం. అన్యాయకరణం నాట్యం
రసభావనిరంతరం. నృత్తం తు గాత్రవిశేషబహులాస్యోపసంక్రమం, పదార్థాభి
నయైర్మ్యక్మమాంగికైరేవ శేషలైః, తదేతన్నాగమిత్వాహుర్నృత్తం తాళలయాక్రితం.
గాత్రవిశేషమూత్రం తు నృతిధాత్వర్థయోగతః, భావాశ్రయం తు నృత్తం స్యాన్నృ
త్తం తాళలయాక్రితమ్” ఇతి. అత ఏవ పదార్థవాక్యార్థసిద్ధాంతజ్ఞానార్థమార్థమిత్రా
ఇత్యుక్తమ్. తైర్వాజ్ఞప్త మాదిప్తం. శకుంతలానుధిక్రృత్య కృతో గ్రంథ ఇతి కామంత
శమ్. నాటకవిశేషణత్వాన్న పుంసకమ్. అభిజ్ఞానప్రాధాన్యమంగులీయకాభిజ్ఞానద
ర్శనాద్వాజ్ఞః శకుంతలాస్తరణం జాత మితి. అపూర్వమితి సభ్యానామాదరత్వమే
తురుక్తః. ప్రయోగేణాధిక్రియతాం ప్రయుజ్య భూష్యతామ్. అనేనేతః పూర్వం
కదాప్యేతత్ప్రబంధప్రయోగాసామర్థ్యమేతత్పరిషదలాభశ్చ ధ్వన్యతే. ఇదాసిం
దైవాద్వ్యయమపి మిళితమితి భావః. అధిక్రియతామితి విధ్యర్థేన సామాజికానాం
చిరాదారభ్యైతత్ప్రబంధప్రయోగదర్శనాత్సక్యం ధ్వన్యతే. తేన ప్రకృతనాట
కస్యేతరప్రబంధవిలక్షణరసభరితత్వేన ప్రయోగార్హత్వం వ్యజ్యతే. తేన రసప్ర

వణతయా ప్రకృతనాటకస్య వ్యంగ్యప్రాధాన్యమ్. తేన కాంతాసమితత్వం చ వ్యజ్యతే. తస్మాత్—“వేదేతిహాసకావ్యానాం కార్యాకార్యవినిర్ణయే, ఉపదేశప్రభును హృత్కాంతానామివ దృశ్యతే. లోకే వేదా ఇతిహాసపురాణాని కావ్యాని చ యథా క్రమం ప్రభవ ఇవ నుహృద ఇవ కాంతా ఇవ హితాహితం చ శృణ్వదృశ్య ఉప నిశంతి. ఆజ్ఞానాం శబ్దార్థయుగళమేళనేఽపి కాబ్ధి నివ భాగే ప్రాధాన్యం. నార్థే. వాక్తృత్రేణ ప్రభువ వేదోఽపి విధినిషేధబలేన పుంసాం ప్రవర్తకో నివర్తకశ్చ. ప్రభుః విక్షేపే దండయతి; వేదస్తు ప్రత్యవాయం జనయతీతి శబ్దప్రాధాన్యమ్. ప్రత్యవాయజనకత్వం చ వేదస్య స్వరవర్ణయోరన్యథోచ్ఛారణేఽపి దురితశ్రవణా దన్యధానుష్ఠానేఽననుష్ఠానేనా. పురాణానామర్థవాదానుప్రాణనత్వాదార్థ నివాం శే ప్రాధాన్యం న కాదే. “ఘనిప్రధానం కావ్యం తు కాంతాసమితమివ్యతే, శబ్దార్థా గుణతాం సీత్వా వ్యంజనప్రణవం యతః.” కావ్యం హి పాతస్వరస్యైవత్వవిధాయకత్వార్థవాదాత్ కార్థపరత్వాభావాచ్ఛబ్దప్రాధాన్యమర్థప్రాధాన్యం. చ పరిహృత్య శబ్దార్థాపుభావపుష్పపన్నసీకృత్య వ్యంగ్యభూతరసాద్గ్రహణోపాయవ్యం జనన్యాపారప్రవణం. తస్మాద్ఘనిప్రధానం. తచ్చప్రభుసమితత్వసుహృత్సమితత్వపరిహారణ కాంతాసమితం చేవ్యతే. క్రమేణైతత్సమర్థయతే, “ఆన్వాదయేన్మసికా రసాహృత ప్రతిష్ఠితాః, ఇత్థం విధిః స్వరో వాత్ర శూయతే న శ్రుతావివ, రాజూ నివద్వర్తితవ్యం న త్వయా రావణాదివత్, ఇత్యాన్ధో వ్యపదేశోఽపి న పురాణేలిహాసవత్. కావ్యే శ్రుతావివోదాత్తానుదాత్తాదిరూపాః స్వరాశ్చ న శ్రూయంతే. త్రిరాచమేద్భ్యో పరిమృశ్యేతివత్. రసికా రసానాన్వాదయేయంతి విధిరపి న శ్రూయతే తస్మాచ్ఛబ్దప్రాధాన్యం ప్రభుసమితత్వం చ న భవతి. సద్వృత్తానుసారీ రామశ్చరం జీవతి స్త. ఆసద్వృత్తస్తు రావణో నష్టః. తస్మాద్భ్రం జీవతుమిచ్ఛంస్త్యం చ రామ ఇవ వర్తస్య. రావణ ఇవ న వర్తస్యేతి సుహృత్సమితేలిహాసాదివ దర్శనాదరూపా వ్యపదేశోఽపి కావ్యే న శూయతే. తస్మాద్గ్రహప్రాధాన్యం సుహృత్సమితత్వం చ కావ్యే న స్తః. ఉభయరూపముపి న చేత్కావ్యం తర్హి కింరూపం? ఇత్యత ఆహ—“కావ్యం నేతృగతాఖండతత్తద్రసనిరంతరం.” కావ్యం హి మానసాదికం సర ఇవాధాః భూతనాయకగతాఖండతత్తచ్ఛృంగారాదిరసనిరంతరమ్. ‘తస్మాత్కావ్యనిబంధానాం రససమితలక్షణం, ప్రతీయమానప్రాధాన్యం ప్రాక్షణై ప్రతిపాదితం, కాన్యోపదిష్టస్యార్థస్యోమృతాదివర్ణీకరణీయత్వేన ప్రతిపాదనాత్కాంతాసమితలక్షణం. తేషాం కావ్యానాం రసప్రవణతయా వ్యంగ్యప్రాధాన్యం ప్రాక్షణై రానందవత్సనాదిభిరాచారైః ప్రతిపాదితం. కించ వ్యాపారప్రాధాన్యే వ్యాపా

సూత్రధారః—ఆర్యే సమ్యగనుబోధితోఽస్తి అస్మి క్షణే విస్తృతం
ఖలు మయా తత్సర్వమ్. ౧.

రకశబ్దేఽభేదసిద్ధిః. వస్తుచింతాయాం శాస్త్రాదేరపి కావ్యముఖప్రేక్షితయా కార్యకా
రిత్యవిత్కృపనివత్. యథాహ— 'స్వాదుకావ్యరసోన్మిత్రం శాస్త్రమపుపయంజ
తే, ప్రథమాలీఢమధవః పిబంతి కటుభేషజ' మితి. అతఏవ ప్రయోగేణాధిక్రియతా
మిత్యనేన సామాజికానామాదరవత్తయా ప్రకృతనాటకస్య ప్రయోగార్హత్వం. తేన
వ్యంగ్యప్రాధాన్యముక్తం భవతి. అనేసభ్యానాం ప్రార్థకత్వముక్తం. తదుక్తం—
'సభ్యాస్తు విబుధైర్జేయః యే దివ్యజ్ఞాన్వితా జనాః, తేఽపి ద్విధా ప్రార్థనీయాః ప్రార్థ
కా ఇతి చ స్ఫుటం, ఇదం ప్రయోజ్యే యుష్మభిరనుజ్ఞా దీయతా" మితి, "సంప్రా
ర్థ్యా సూత్రధారణ ప్రార్థనీయా ఇతి స్మృతాః, త్వయా ప్రయోగః క్రియతామిత్యు
క్తంతతచేరినః, యే సూత్రిణం పార్థియంతే తే సభ్యాః పార్థకా ఇతి" స్మృతా
ఇతి ప్రకృతే ప్రయోగేణాధిక్రియతామిత్యనేన పార్థకత్వం స్ఫుటమేవ.

నాటకలక్షణ ముచ్యతే— "దశ ప్రబంధా నాట్యస్య భరతేన బభాషిరే,
నాటకం చ ప్రకరణం భాణః ప్రహసనం డిమః, వ్యాయోగసమవాకారా వీధ్యంశే
హమ్మగా" ఇతి. తత్ర— "శబ్దార్థరచనాదోషరహితా గుణశాలినీ—సాలంక్రియా
ప్రయోగార్హాసరసా నాటకం మతః." తత్ర— "ప్రఖ్యాతపంఖో రాజర్షిర్దివ్యో వా
యత్ర నాయకః, తత్ప్రఖ్యాతం విధాతవ్యం వృత్తమాత్రాధికారికం. యదత్రానుచితం
కించిన్నాయకస్య రసస్య వా, విరుద్ధం తత్సరిత్యాజ్యమన్యథా వా ప్రకల్పయేత్.
ఆద్యంతమేవ నిశ్చిత్య పంచధా తద్విభజ్య చ, ఖండకః సంధిసంజ్ఞాస్తాక్ భాగానపి
చ ఖండయేత్. చతుష్పష్ట్యంగసంయుక్తాన్పంచ సంధీన్ప్రకల్పయేత్, ప్రయోజనాని
పత్యేషాం భరతోక్తాని యాని తు. ఈప్రీతార్థస్య రచనం గోపార్థస్య చ గోపనం,
ప్రకాశార్థప్రకటం వృత్తాంతస్యానువర్తనం. రాగాభివృద్ధిచైవచిత్యం ప్రయోగ
స్యేతి తాని హి." ఇతి అయ్యమిస్సేహిమిత్యుక్త* "ఇం నన్యథ ఇతి ఇ మితి నిపాతః.
* "శోల్లుప్తయవరశోద్ధి" రితి చైర్వై పార్థై * "తేషాచేశస్యే"తి ద్విత్వం* "లపరా
మధ" శ్చేతి రేఫలాపః.

౧. సమ్యగీత్యాది—అనుబోధస్య సమ్యక్త్వం నామోచితకాలస్తారకత్వమ్.
అస్మి క్షణే గానక్రమానంతరక్షణ వివేకార్థః. 'నిర్వాప్యపారస్పికా' కాలవిశే
షోత్సవవ్యాజ్జణ ఇత్యుక్తురః. తదితి—యత్సర్వం కాలభాగ్యగ్రాహితమనా నాట
కేనోపసావ్యమితి సామాజికైయక్తం తదిత్యర్థః. మయేత్యనేన నాట్యప్రయోగే సావ

కుతః—

తవాస్మి గీతరాగేణ హరిణా ప్రసభం హృతః,

ఏష రాజేవ దుష్యంతః సారజ్ఞేణాతిరంహసా.

౫

(ఇతి నిష్ఠాన్తః.)

ప్రస్తావనా.

ధానం ప్రకృతేన మయేతి యావత్. విస్తృతం శ్రుతమప్యశ్రుతపూర్వమివ సంవృత్తం. ఖలు జిజ్ఞాసాయామ్. అనేన దృఢచిత్తస్య మమాశ్రుతాననుభూతపూర్వగీతరాగసాం దర్శ్యమేవ విస్తరణకారణమిత్యభిప్రాయః.

౧. తథైవాహ— తవాస్మీత్యాదితా. హరిణా చిత్రాకర్షణశీలేన గీతరాగేణ గీతసంబంధిస్వరవిశేషేణామరంజకేన ప్రసభం హృతః హఠాదాకృష్టః. విక్షిప్తమపి చిత్తం భవద్గీతరాగసాందర్యేణ బలాదాకృష్టత ఇత్యర్థః. అత్రోపమానమ్— అతిరంహసా సారం గేణాకృష్టమాహో దుష్యంతో రాజేవేతి. రాజన్యజ్ఞేన గ్రీష్మే రాజ్ఞో మృగయావినోదనముచితమితి ద్యోత్యతే. అతిరంహస్త్యవిశేషణేన దూరా దాగతత్వం. తేన చ తత్రాభినివేశః. ఏతేన రాజ్యచింతాదివ్యాపృతస్య సాక్షా దేవ శృంగారితా న ఘటిత ఇతి మధ్యే వ్యవసాయంతరాపేక్షా. తత్ప్రసంగేన శృంగారో వర్ణయిష్యతే. తదుక్తం. “వస్తుప్రక్షేపణం కుర్యాత్ప్రసంగేనోపయోగినా.” ఇతి. అత్ర దుష్యంతచరితం యద్యపి గీతరాగజనితచిత్రాహరణస్యాపమానతియా కథితమ్, తథాపి కవేర్యరివ్యమాణాంకపాత్రప్రవేశనూచనే తాత్పర్యమ్. అత్ర వా కార్యతాత్పర్యమలంబ్య పాత్రప్రవేశనూచనాత్కథోద్ఘాతో నామాముఖాంగి ముక్తం భవతి. తదుక్తం— “స్వేతివృత్తనమం వాక్యమర్థం వా యత్ర సూత్రీణః, గృహీత్వా ప్రవిశేత్పాత్రం కథోద్ఘాతో ద్విధైవ సః” ఇతి. ఇతిశబ్దః సమాప్తా. ప్రస్తావనాం సమాప్త్యేత్యర్థః. ఇతి హేతుప్రకరణప్రకారాది సమాప్తిమిష్య ఇత్యమరః. “సంసూచ్య పాత్రం నిర్దచ్చేత్పాత్రధారః సహేతర” ఇతి వచనాత్పాత్రం సంసూచ్య నట్యా సహ సూత్రధారో నిష్క్రంతః.

ఏషా ప్రస్తావనా. ప్రస్తాయతే ఉపక్షిప్యతే ప్రబంధాన్తోఽయేతి ప్రస్తావనా. అక్షణమచ్యతే— “ప్రస్తావనాస్థాపనే తద్విధాన్యాదిదమముఖం, విదూషక నటీ పారిపార్శ్వైకైస్సహ నల్లవళా, స్తోకవిధ్యంగసహితాన్యాముఖాంగాని సూత్రకృత్, యోజయేద్యత్ర నాట్యజ్ఞేరేషా ప్రస్తావనా మతా” ఇతి. ఆంగేన్యాకృతమేనైషాం పాత్రమాక్షిప్య సూత్రకృత్, అనంతరం కు నిర్దచ్చేత్సేషా ప్రస్తావనా మతా”

నివం ప్రస్తావనాయా యవతాంగకలాపేన సహృదయహృదయావర్జనం భవతి
తావత్ప్రయోక్తవ్యమ్. నాటకస్య మహాకవిప్రణీతత్వాత్. కించ మహాకవిప్రణీ
తనాటకస్య పదపదైకదేశరచనావర్జనాదీనాం వివిధార్థానివ్యంజకత్వాచ్ఛబ్దార్థభ
యశక్త్యార్థాంతరయోజనాపి ప్రకృతపర్యవసాయిన్యేవ యోజనీయా. న చేదసద్భుద్ధి
జనకత్వేన భాగితాలాపత్వేన చ కావ్యస్య కాంతాసమిత్ హితోపదేశకతాం విఘ
టయతి. కావ్యస్య కాంతాసమిత్ హితోపదేశ్యత్వం ప్రాకృతైర్లక్ష్యమ్. తథాహి
“కావ్యం ఫలతి నేత్మాణాం క్షీరిం కవయతాం పునః, తాం చాతిసుహృత్సార్థానర్థా
నాం చ నిగ్రహం, శృణ్వతాం రాజతస్థృత్యాద్యుచితాచారశ్శుణమ్. కార్యకా
ర్థోపదేశశ్చ కాంతాసమితవత్తయా, రసికవ్యపదేశానాం రసానాం చర్వణాదరాత్,
నిర్వృతిం చ పరాం తేషాం ప్రమాతే సద్య ఏవ తత్.” కావ్యస్య ప్రయోజయి
తాగ్ రామాదయః. తేషాం క్షీరిరేవ ఫలం. కర్తారః పునర్వాల్చీకీర్తముఖాః
కవయః. తేషాం త్రిణి ఫలాని. క్షీరిరస్థాప్తిరసద్గతవృత్తిశ్చేతి. అనుమోదితారః
పునః సర్వేఽపి రసాస్వాదలంపటతయా రసికవ్యపదేశభాజః సహృదయాస్తేషామపి
తావంతి ఫలాని వ్యవహరింపరిజ్ఞానం, సద్యః పరనిర్వృతిలాభః, కాంతాసమితత్వేనో
పదేశలాభశ్చ. ఉపదేశప్రకారం ప్రతిపాదయతి—“రసానాస్వాదయతోఽపి భా
విత్కారాః సచేతనః, అసద్వృత్తం సముత్సృజ్య వృత్తం సంఙ్గస్వతే సతామ్” సహృ
దయాః పునః క్రమేణ రసానాస్వాదయతోఽపి రసాస్వాదనోపాయభూతచర్య
ణాధిష్ఠానభూతవాచ్యార్థభావనయా పరిమితా స్వాత్మభావమేవ ప్రతిపద్య కావ్యగ
తనాయకవృత్తం విమృశ్య స్వయ మేవాసద్రూపప్రతినాయకవృత్తముత్సృజ్య
సద్రూపనాయకవృత్తమేవ సంఙ్గస్వతే. తత్ర తేషాం విమర్శక్రమం స్పష్టం ప్రతిపాద
యతి, “సతాం హి రాజణాదీనాం దుర్వృత్తం నాశకారణం, రాజహదీనామపి తథా
సాధువృత్తిం జయావహమ్. తస్మాదస్తాభిరప్యత్ర త్యక్త్వా దుర్వృత్తమిదృశమ్, భవి
తవ్యం సాధువృత్తైరితి వ్యాసర్యమర్చియః. ఇతి విమర్శవంతోఽసతాం వృత్తముత్సృ
జ్య సతాం వృత్తం సంఙ్గస్వత ఇత్యర్థః. ఉక్తమర్థం నిగమయతి — “తత్కాంతయేవ
కావ్యేఽన్యసారస్యహృతచేతసాం, హితాహితోపదేశోఽపి నుధియాం ప్రతిపాద్యతే”
ఉక్తప్రకారేణ కాంతయేవ కావ్యేన సరసతయా సమాకృష్టచేతసాం నుధియాం హితా
పితృపాఞ్కోపదేశోఽపి ప్రతిపాద్యతే. ఇతి కాంతాసమితత్వేనోపదేశ్యత్వముక్తం కా
వ్యస్య. రసాస్వాదపరతంత్రాణాం రసికానాం కథముపదేశలాభ ఇత్యాశంక్య పరిహరతి
లోకకదృష్టాంతప్రదర్శనేన—“యథావేతన విత్తస్య లాభః పుండ్రేక్షుభక్షణం, తథోప
దేశలాభోఽపి రసాస్వాదవిధాయినామ్, ఉపదేశలాభ ఇత్యలమతిమథనేన హితాహి

(తతః ప్రవిశతి మృగానుసారీ చాపహస్తా రాజా రథేన సూతశ్చ.)
 సూతః—(రాజానం మృగం చావలోక్య) ఆయుష్క్—
 కృష్ణసారే దదచ్ఛక్నుస్తస్య చాభిజ్యకార్తుకే,

తోపదేష్టుత్వం వేదేతిహాసానామివ. కావ్యానామప్యస్తు తేషు విద్యమానేష్వప్యే
 తత్ఫలసిద్ధయే. కిమితి కావ్యాని క్రియంతే? ఇత్యాశంక్యాహ—“కటుకాపధవశ్వేజై
 రుపదిష్టం కథంచన, కావ్యోపదిష్టం నేవం చే రసబంధ్యమృతానివత్.” సర్వేషామపి హి
 తాహితోపదేష్టుత్వం సమానమేవ. తదపి వేదేతిహాసైరుపదిష్టమగ్ధం కటుకమాపధమివ
 రాశికాః కథంచిత్రమాచరంతి. కావ్యోపదిష్టమగ్ధం రసబంధవత్తయా అమృతమివ
 ద్రాక్షారసమివ సమాచరంతీతి వ్యతిరేకో వేదేతిహాసేభ్యః కావ్యానామపదేశకరణే
 పుష్పాదేయత్వము క్తమిత్యవగంతవ్యమ్,

ప్రస్తావనా.

౧. అథ ప్రస్తావనానంతరమంకః ప్రస్తాయతే—తతః ప్రవిశతీత్యాదిना. అంక
 లక్షణముచ్యతే. ప్రత్యక్షనేతృచరితో బిందువ్యాప్తిపురస్కృతః, అంకో నానాప్రకా
 రాగ్రసంవిధానరసాశ్రయః. అనుభావవిభావాభ్యాం స్థాయినా వ్యభిచారిభిః, అంకమ
 స్యే రసాస్పర్శే కుర్యాన్నిర్వహణోద్భుతః. దూరాధ్యాసం వధం యుద్ధం రాజ్యదేశా
 దివిష్టం, సంరోధం భోజనం స్నానం సంభోగం చానులేపనం, అంబరగ్రహణాదీని ప్ర
 త్యక్షాణి న నిర్దిశేత్, ఆదిశబ్దేన శయనాలింగనమంబనాదీని గృహ్యంతే. ఏతేషామద్వై
 గకారిత్వాత్ప్రయోగానామచితతయా నూచ్యత్వమిత్యవగంతవ్యమ్. “ఏకైకనిసే వృత్త
 మేకనేతృప్రయోజనం, బహుపాత్రప్రవేశార్థమంకమాసన్ననాయం, అంతే తు
 నిర్గమః కార్యః పాత్రాణాం నూచనాన్నితః, పతాకాసానకాస్యత్ర బిందుబీజయతా
 ని చ, ప్రధానపస్తునూన్యనాన్యం గైర్విత్తాదిభిః స్ఫుటం, ప్రధానస్యానవిరోధేన
 కల్పాన్యన్యంగాని ధీమతా, నివమంకాః ప్రకర్తవ్యాః ప్రవేశాదిపురస్కృతాః.
 పంచాదిదశపర్యంతమంకాః కార్యా యథోచితమ్” ఇతి తతః నూతృధారనిష్క్రమ
 నానంతరం, ప్రవిశతీతి క్రియాపదే షర్తమానార్థప్రత్యయేన సూత్రధారిష్క్రమ
 నస్య పాత్రప్రవేశస్యావ్యవధానం వ్యజ్యతే. మృగానుసారీ హానితానుధాక్షి. అనేన
 శిలార్థకేన ప్రత్యయేన గీర్షనమయే రాజో మృగయావినోదన ముచితమితిద్యోశ్యతే.
 రథేనేతి కరణార్థే శృతియా. ఆయుష్షన్నితి సూతేన రాజామంత్రణప్రకారః. తదు
 క్తం—“సూతో రథినమాయుష్టం వ్రథా పూజ్యో యవీయసా” ఇతి. ౯. కృష్ణసారే
 సారంగే. “కృష్ణసారయన్యంకురంకుశంబరరోహిషా” ఇత్యమరః. అనేన కృష్ణసార

మృగానుసారిణం సాక్షాత్పశ్యామీన పినాకినమ్.

రాజా—(౧) సూత, వయమమునా సారక్షేణ దూరతరమాకృష్టాః.
అయమిదాసీమపి,

గ్రీవాభక్లాభిరామం ముహురనుపతతి స్యందనే బద్ధదృష్టిః
పశ్యాద్ధేన ప్రవిష్టశ్శరపతనభియా భూయసా పూర్వకాయమ్,
దర్భైర్ధావలీధైః శ్రమవివృతముఖభ్రంశిభిః కీర్ణవర్తా

పశ్యోదగ్ర పుతత్వాద్వియతి బహుతరం స్తోకముర్వాన్యం ప్రయాతి.
(సవిస్తయమ్) కథమనుపతత ఏన మే ప్రయత్నపీక్షణీయః సరి
వృత్తః!

మృగవిలక్షణవేగాతిశయ ఉక్తః, తేన బహుదూరాకర్షణే, హేతుర్న క్తః. అధిజ్యకార్హకే
ఆరోపితగుణకే త్వయి చ చక్షుర్నదత్ ఆర్పయత్. సాక్షాన్మృగానుసారిణః తత్వతో
హరిణానుధావనం. న తు స్తుతితి భావః- పినాకినం వృషధ్వజం పశ్యామి వేక్యపమా
లంకారః. రుద్రోపమానేనామానుషపారిభవం రాజ్ఞస్సాచ్యతే. తాదృశ స్వమల్ప
జంతునా బహుసూరమాకృష్ట ఇతి భావః. పినాకినో హరిణానుధావనం దక్షయజ్ఞవి
ఘ్నసమయే సిద్ధమితి ప్రసిద్ధిః.

౧. సూతేత్యాది. వయమితి బహుపచనేన మృగయాకర్షకుల ఇతి ద్యో
త్యతే. సారంగేణ హరిణేన. సింహాదిపన్నమహానత్వేన, మృగమత్రేణేతి వ్యజ్యతే.
“సారంగశ్చాతకే భృంగే కరంగే చ మతంగజే” ఇతి విశ్వః. అమునా అవిప్రకృ
ప్తేన- నికటవర్తినేతి యావత్. దూరమాత్రం న. కింతు దూరతరం. తస్మి అకృష్టా ఇతి
భూతార్థవాచినేదాసీం నాకర్షతి కిం? ఇత్యత ఆహ—అయమిదాసీమపితి. అద్యాప్యా
కర్షతీత్యర్థః.

2. తదేవాహ—గ్రీవాభంగేత్యాదినా. గ్రీవాయాః కంధరాయాః భంగేన
వివలితేనాభిరామం రమణీయం యథా భవతి తథా. అనుపతతి పశ్చాద్ధావతి. స్యందనే
రథే. “శతాంగస్యందనసౌ రథః” ఇత్యమరః. ముహుః బద్ధదృష్టిః అసక్పద్దత్తచక్షుః.
అనేన రథస్య మందగమనం త్వరితగమనం చ సూచ్యతే. అతఏవ బహుతో మధ్యే మధ్యే
డర్శనావకాశ ఇతి భావః. ముహుర్దర్శనం తు రథో నికట ఆయాతి చేత్త్వరితం గంత
వ్యం. నచేచ్ఛ్రీమవశాన్తందం గంతవ్యమిత్యభిప్రాయేణ యదా రథశబ్దస్తీవ్రం శ్రూయ
తే, తదా త్వరితం ధావయతి. యదా భూమేర్నిమ్నోన్నతతయా రథవేగస్య కుంతిత
త్వాద్రధధ్వనిర్న శ్రూయతే. తదా పరావృత్య ముహుర్తముః పశ్యతీతి యావత్.

నూతనః—(౧) ఆయుష్షః, ఉత్థాతీనీ భూమిరితి మయా రశ్మిసంయమనా ద్రథస్య మందీకృతో వేగః. తేన మృగ ఏష విప్రకృష్టాంతరః సంవృత్తః. సంప్రతి సమదేశవర్తినిస్తే న దురాసదో భవిష్యతి. రాజా—తేన హి విముచ్యంతామభీశవః.

శరపతనభియా బాణపతనభయేన. భూమినా అతిశయేన పూర్వకాయం కాయస్య పూర్వభాగం పశ్చాద్ధేనాపరభాగేన. అగోతరపదే వినాపి పూర్వపదేనాపరస్య పశ్చభావో వక్తవ్యః. ప్రవిష్టః ప్రవీక్యత్య సంకుచిత ఇతి యావత్. అర్ధావలీధైః అర్థే అవలీధా ఆస్వాదితాః తైః. శ్రమవివృతముఖభ్రంశిభిః ఆయాసవ్యాత్తముఖచ్యుతైః, క్షీణవర్జా ఆస్తృతమాన్సః. అనేన మృగస్య కాదాచిత్కదర్శనం నూచ్యతే. యదా మృగో న దృశ్యతే తదా భూమిపతితదర్శాంకురైస్తద్గతిజ్ఞాయత ఇతి భావః. శ్రమవివృతేత్యనేన బహుదూరాదాగమనం నూచ్యతే. తస్మి తద్విషయే బాణో ముచ్యతా మిత్యత ఆహ—ఉదగ్రపుతత్వాదితి. ఉచ్చవల్లనత్వాద్విషయత్యాకాశే. బహుతరం, ఉర్వాంతం భూమి. స్తోకం అల్పం. “స్తోకాల్పక్షుల్లకా” ఇత్యమరః. అనేన శరపతనవిషయస్య వక్రతయా అలక్ష్యత్వం నూచ్యతే. ప్రయాతి ప్రకృష్టం ధావతి. అనేన సింహాదివదభిముఖీభూయ క్రూర్యం న కరోతి. కింఞు పలాయనమాత్రశరణ ఇతి భావః. పశ్య ప్రేక్షస్య. ఆమంత్రణే లోక. అత్ర మృగజవకథనేనేతః పూర్వం మృగాప్రేక్షయా అధికవేగవాన్తః కిమర్థమిదానీం మందవేగో జాతః ఇతి నూతనం పృచ్ఛతీతి భావః. అత్ర కృష్ణసారవర్తినో భయస్య స్వభావోక్త్యాదినా పరిపాషాద్భయానకో రసః.

౧. ఉత్థాతీనీత్యాది. ఉత్థాతీనీ నిమ్నోన్నతస్థలవతీ. రశ్మిసంయమనాత్ప్రగ్రహబంధనాత్. “జభీకుః ప్రగ్రహే రక్షా” విత్యమరః. వేగో జవః. ‘వేగే వేగిని వేగస్సాన్య’దితి విశ్వః. మందీకృతః అస్వల్పః స్వల్పీకృతః. *భావే చ్విః. అనేన చ్విప్రత్యయేన స్వాభావికమాంద్యం నిరస్యతే.

౧. తేనేతి. యేన కారణేన భూమిర్దంతురేతి రశ్మిసంయమనం కృతం, తేన తస్మాదిత్యర్థః. విప్రకృష్టాంతరః విప్రకృష్టం దూరం అంతరం మధ్యప్రదేశోయస్య నః తథోక్తః. తే దురాసదః దుష్ప్రేషః. తే దురాసద ఇతి కథమి? * “న లోకావ్యయనిష్ఠాఖిలర్థపుణా”మితి ప్రతిషేధాత్. అత్యోచ్యతే అయం నిషేధః

నూతః—(౧) యదాజ్ఞాపయత్యాయుష్టాః (రథవేగంరూపయిత్వా)!
ఆయుష్టాః, పశ్య పశ్య! సంప్రతి హి.—

ముక్తేషు రశ్మిషు నిరాయతపూర్వకాయాః

నిష్కమ్పచామరశిఖా నిభృతోర్ద్వకణ్డాః,

ఆత్తోత్థితైరపి రజోభిరలబ్ధ సీయాః

ధావన్త్యమీ మృగజవాక్షమయేవ రథ్యాః.

౮

రాజా—(౨) సత్యమ్. అతీత్య హరితో హరీంశ్చ వర్తంతే వాజినః!
తథాహి—

యదాలోకే నూత్నం ప్రజతి సహసా తద్విపులతాం

యదర్థే విచ్ఛిన్నం భవతి కృతసన్ధానమివ తత్,

*కర్తృకర్తృణాః కృతీతి విహితవృత్త్యా నివ. నతు పక్షీ శేష ఇతి. తేనేత్యాది. సం
ప్రతి సమదేశే వర్తత ఇతి యత్, తేనేత్యర్థః.

౧. యదాజ్ఞాపయతీతి. తత్కరవాణీతి శేషః. రూపయిత్వా అభిసీయ.

౮. ముక్తేష్విత్వాది. రశ్మిషు అభీశుషు ముక్తేషు సజ్జన్. నిరాయత పూర్వకాయాః
నితరాం దీర్ఘా దేహస్య పూర్వభాగా యేషాం తే తథోక్తాః. నిష్కంపాః కంపర
హితాః చామరాణాం శిఖా అగ్రాణి యేషాం తే తథోక్తాః. నిభృతాః నిశ్చలః
ఉద్ధృతా ఉదగ్రః కర్ణా యేషాం తే తథోక్తాః. ఆత్తోత్థితైరపి దేహోత్థితైరపి. “ఆత్తా
జీవే ధృత బుద్ధః స్వభావే పరమాత్మని” ఇతి విశ్వః. రజోభిరలంఘనీయా అస్పృశ్యా
రథ్యాః రథవాహాః అశ్వాఇతి యావత్. ధావంతి త్వరితం గచ్ఛంతి. త్వరితగమనే కార
ణమహ—మృగజవాక్షమయేతి. మృగస్య జవో వేగః తస్మిన్నక్షమా ఈర్ష్యా తయేవే
తి హేతుాత్పేక్షా. అత్ర నిరాయతపూర్వకాయా ఇత్యనేన మృగశిరస్తాడనార్థం
పూర్వపదోత్తేజమశ్చైవ క్రియత ఇత్యుత్పేక్షాధ్వనిః. యద్వా, సూర్యాశ్వసమ
గత్యా భవితవ్యమితి వాక్వానాం పూర్వకాయదీర్ఘత్వమితి వ్యజ్యతే.

౨. తథైవాహ—సత్యమిత్వాదినా. సత్యం తత్త్వతః. “సత్యం శపథతత్త్వ
యో” రిత్యమరః. హాతః హరిత్సంజ్ఞకా హరీంశ్చాన్. సూర్యాశ్వనితి యావత్.
హరిద్వర్ణే చ సూర్యే చ సూర్యాశ్వ ఇతి హలాయధః. వాజినః అశ్వాః.

౯. యదాలోకఇత్యాది. యద్వస్తు ధూరవశాత్సూక్ష్మమాలాకే తమ పశ్యామి,
సహసా హలాత్, అనంతరక్షణ వివేకార్థః. తద్వస్తు విపులతాం స్థాల్యం ప్రజతి

ప్రకృత్యా యద్వక్తం తదపి సమరేఖం నయనయో
ర్న మే దూరే కించిత్తుణమపి న పార్శ్వే రథజవాత్.

F

నూతః, పశ్యేను వ్యాపాద్యమానం!

(ఇతి శరసంధానం నాటయతి)

(నేపథ్యే)

భోభో రాజన్నాశ్రమమృగోఽయం న హస్తవ్యో న హస్తవ్యః.
నూతః—ఆముష్ణ, (౧) అన్య ఖలు తే బాణపాతవర్తినః కృష్ణసార
స్య అస్తరే తపస్వినః సంవృతాః.

రాజా—(ససంభ్రమమ్) తేన హి ప్రగృహ్యంతాం వాజినః.

నూతః—‘తథా’ (ఇతిరథంస్థాపయతి.)

యాతి. సన్నికర్షాదిత్యభిప్రాయః. యద్వా—అలాశే దర్శనే యత్సాక్ష్యం సహసా
తద్విపులతాం వ్రజతి. “అలాశో దర్శనోద్యోతా” ఇత్యమరః. పార్శ్వే యద్వస్తు
అర్థ మధ్యే విచ్ఛిన్నం సాంతరం, తత్సహసా కృతసంధానమివ కృతసంక్షేపమివ
రథవేగవశాదిత్యభిప్రాయః. ప్రకృత్యా స్వభావతః. యద్వస్తు వక్త్రం స్పృహతు-టిలం,
తదపి సమరేఖం, సమా తుల్య రేఖా ఆకృతిర్యస్య తత్తోక్తం. ఋజు భవతీత్యర్థః.
సర్వత్ర రథజవవివ హేతుః. క్షణమపీతి *కాలాధ్వనోరత్యంతసంయోగే ద్వితీయా.
రథవేగవశాత్తుణమాత్ర మపీదం విప్రకృష్టం నికృష్టమితి వక్త్రం న శక్యమిత్యభిప్రాయః.

౧. అన్యత్యాది. బాణః పాత్యతేఽస్మిన్నితి బాణపాతః తత్పతన ప్రజ్ఞేః *కర
ణాశీకరణయోక్తేతి ఘోష. అంతరే మధ్యే.

౨. తత ఇతి. ఆత్మ నా స్వేన తృతీయః త్రిత్వసంఖ్యాపూరకః. స్వయమేకశ్చాన్యో
ద్వావిత్యర్థః. వైఖానసః విఖనసో మతం వైఖానసం తత్ర పరినిష్ఠితాః. వానప్రస్థాశ్ర
మిణ ఇతి యావత్. తదుక్తం మనునా—“పుష్పములఫలైర్వాపి కేవలైర్నర్థయేత్సదా,
కాలపక్షస్సన్వయం కీర్ణైర్వైఖానసమతే సిత్తః” ఇతి. విఖనా ఇతి సకారాంతోఽప్య
స్తీ. తథాచ | శ్రుతిః * “ధేనుర్వహణామదితిన్సురాణాం బ్రహ్మ ఋభూణాం విఖనా ము
నీనా” మితి వైఖానసమాత్ర నివ వానప్రస్థాశ్రమస్యాక్తత్వాత్ తదాశ్రమానువర్తినాం
వైఖానసత్వవ్యవహారే ఇతి భావః. యద్వా, శ్రీమన్నామనహసాధ్యాయే. “వైఖానసాన్
మగాయనః ఇతి భగవతో నారాయణస్య వైఖానసశబ్దాభిధేయత్వాత్. తన్నాభీనలి
నసంజాతతత్తుభిస్సాన్వయే వైఖానసాభిధేయత్వాత్. యథా భాగవతే — విఖనసా

(౨)(తతఃప్రవిశత్యాత్మనా తృతీయో వైఖానసః)
వైఖానసః—(హస్తముద్యమ్య రాజః!

న ఖలు న ఖలు బాణః సన్నిపాత్యోఽయమస్మిన్
మృదుని మృగశరీరే పుష్పరాశావివాగ్నిః,
క్వ! బత! హరిణకానాం జీవితం చాతిలోలం
క్వ చ నిశితనిపాతాః సారపుష్పాః శరాస్తే.

౧౦

అపిచ—

తత్సాధు కృతసన్ధానం ప్రతినంహర సాయకమ్,
ఆర్తత్రాణాయ వః శత్రుం న ప్రహర్తుమనాగసి.

౧౧

౧౦. విశ్వగుప్తయ” ఇతి. అత్ర కార్యకారణయోరభేదోపచారస్య దృష్టత్వాత్తన్నాన
సాదిపుత్రసమస్తకశ్యపాదిఋషీణామపి వైఖానసశబ్దవ్యవదేశః సంగచ్ఛతే.

౧౦. న ఖల్విత్యాది. న ఖలు న ఖల్వితి సంభ్రామే ద్విరుక్తిః. మృదుని కోమలే మృగ
శరీరే బాణపాతసహనాడుమ ఇతి యావత్. బాణస్సన్నిపాత్యో న ఖలు న యోగ్యః.
తత్ర దృష్టాంతమాహ— పుష్పరాశావగ్నిరివేతి. యథా పుష్పరాశావగ్నిర్న సన్ని
పాత్యస్తథా ప్రకృతమృగశరీరే బాణ ఇత్యర్థః. తూలరాశావితి క్వచిత్సారః. కుత ఇ
త్యత్రాహ— క్వ బలేత్యాదినా. బలేత్యనుకంపాయం. యద్వా రాజానం ప్రత్యా
మంత్రణార్థకో బతశబ్దః. “భేదానుకంపాసంతోషవిస్తయామంత్రణే బత” ఇత్యమరః.
హరిణకానాం మృగాణాం. బాలాథే క ప్రత్యయః. అనుకంపాయం వా * అనుకం
పాయామితి కః. అతిలోలం చంచలం స్వల్పపాధినాపి నిష్క్రమణశీలమితి యా
వత్. జీవితం క్వ జీవనం కుత్ర? తే తవ అమోఘప్రహరస్యేత్యర్థః. నిశితనిపాతాః
నిశితాస్త్రానిపాతాః ఫలని యేషాం తే తథోక్తాః. సారపుంఖాః సారాస్థిరాంశాః
దృఢా ఇత్యర్థః. “సారో బలేస్థిరాంశే చ” ఇత్యమరః. పుంఖాః బాణమూలప్రదేశా
యేషాం తే తథోక్తాః. వజ్రసారా ఇతి చ పాతో దృశ్యతే. “ఆశుగమూలప్రదేశే
కర్తరి పుంఖ” ఇతి యాదవః. క్వకుత్ర? అత్రామోఘపతనబాణస్సాల్పజంతువిషయస్యా
సంభావితత్వాత్ ద్వౌక్వా ప్రయుక్తా. తదుక్తం— ‘అత్యంతసంభావితాథే ద్వౌక్వా
ప్రయుక్తే” ఇతి.

౧౧. పునరపి హేత్వంతరమాహ — తత్సాధుత్యాది. యస్తాత్కార
ణాత్ వః పారవాణాం. తవైకస్త్యేవ న భవతీత్యర్థః. శత్రుమాయుధం. “శత్రు
మాయుధలఃపయోః” ఇత్యమరః. ఆర్తత్రాణాయ దీనరక్షణం కర్తుం. తాదర్శ్యచతుర్థి.

రాజా—ఏష ప్రతిసంహృతః, (ఇతి యథోక్తం కరోతి.)

వైఖానసః—(౧) సదృశమేతత్పురుషంశప్రదీపస్య భవతః.

జన్తయస్య పురోర్వంశే యుక్తరూపమిదం తవ,
పుత్రమేవంగుణోపేతం చక్రవర్తినమాప్నుహి.

౧౨

రాజా—(నప్రణామమ్) పరిగృహీతంబ్రాహ్మణవచనమ్.

వైఖానసః—(౨) రాజన్, సమిదాహరణాయప్రస్థితా వయం. ఏష ఖ
లు కణ్వస్య కులవతేరనుమాలిసీతీరమాశ్రమో దృశ్యతే. న చే
దన్యకార్యాతిపాతః ప్రవిశ్యాత్ర గృహ్యతామతిథిసత్కారః.

అనాగసి నిరపరాధవిషయే ప్రహర్షం ప్రహరం ప్రయోజయితుం న. తస్మాత్కార
ణాత్ సాధుకృతసంధానం సాయకముపసంహరేతి యోజనా. సాధుకృతసం
ధానమిత్యనేన బాణస్యాకర్ణాకృష్టతయా జ్ఞామసి విశంభితుం న శక్యమితి ద్యోత్య
తే. అనవధానేనావశతయా వా దైవాద్ధస్తశైథిల్యే సతి బాణో మృగే పరివృతీతి
భావః. తస్మాదుపసంహరేతి సంభావనాయాం లోట్. రాజ్యశ్చిత్తరంజనస్య సంభావనా
పురస్కరత్వాత్. వ ఇతి బహువచనేన కులధర్మస్వయాపి పరిపాలనీయ ఇతి వ్యజ్యతే.
శేచిచ్ఛిక్షార్థతయా యోజయంతి — తదితి. యదాశ్రమమ్మగహనకర్తృత్యాగు
సమ్యగిత్యుపహానే. కృతసంధానం సాయకముపసంహరేతి విధా లోట్. అన్యత్సర్వం
పూర్వవత్.

౧. సదృశమిత్యాది. ఏతచ్ఛిష్టవచనకరణం.

౧౨. జన్తేతి. యుక్తరూపం నుష్ఠ్య యుక్తం. * ప్రశంసాయాం రూపప్ర
త్యయః. యస్య తవ పురోః పురుగామ్నః రాజ్ఞో వంశే. యస్య సార్వభౌమ
త్వమస్తి, తస్య శిష్టవచనకరణవిషయాదిగుణో నాస్తి. పురుషశ్శానాం రాజ్ఞాం ద్వయ
మప్యస్తితి భావః. ఏవంగుణోపేతం శిష్టవచనకారిణం చక్రవర్తినం సార్వభౌమం. త్వ
త్సదృశమిత్యర్థః. పుత్రమాప్నుహి లభిస్వ. * ఆశిషి లోట్.

౨. సమిదాహరణాయ సమిదాహరణం కర్తం. * క్రియాార్థోపపదేత్యాదినా
చతుర్థీ. ప్రస్థితాః నిర్గతాః ఏష ఖలిప్తి. ఖలు ప్రసిద్ధా. కులవతే గోత్రప్రవర్తకస్య.
అనుమాలిసీతీరం మాలిసీతీరే * యస్య చాయామ ఇత్యవ్యయభావసమాసః.
అన్యకార్యాతిపాతః అన్యస్య కృత్యస్యాతిక్రమః. ఉల్లంఘనమితి యావత్. న చే
దిత్యనేన యద్యపి కృత్యాంతరమస్తి, తథాప్యాశ్రమం ప్రవిశ్యాతిథిసత్కారో గ్ర
హ్య ఇతి వ్యతిరేకేణ వ్యజ్యతే.

అపిచ—

రమ్యస్తపోధనానాం ప్రతిహతవిఘ్నః క్రియాః సమవలోక్య,
జ్ఞాన్యసి “కియద్భుజో మే రక్షతి మార్వీకిణాఙ్క” ఇతి. ౧౩

రాజా—(౧) అపి సన్నిహితోఽత్ర కులపతిః?

వైఖానసః—(౨) ఇదానీమేవ దుహితరం శకు స్తథామతిథిసత్కారాయ
సందిశ్యదైవమస్యాః ప్రతికూలం శమయితుం సోమతీర్థం గతః.

రాజా—(౩) (ఆత్మగతమ్) భవతు. తాం ద్రక్ష్యామి. (ప్రకాశమ్)
సైవవిదితభక్తిం మాం మహర్షేః కరిష్యతి.

౧౩. ఆశ్రమప్రవేశే ప్రయోజనమాహ — అపిచేత్యాది. అపిచ కించ.

ఆశ్రమసంబంధ్యేవ కించిదుచ్యత ఇత్యర్థః. తపోధనానాం సంయమధనానాం.
అనేన తేషాం కోపప్రసాదయోస్పద్యోః ఫలప్రదత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ తపో
ధవచనోల్లంఘనే సర్వాసర్థకారీ తాపో భవేదితి భావః. క్రియాః అనుష్ఠానాని.
కీదృశ్యః క్రియాః? ప్రతిహతవిఘ్నః నిర్విఘ్నః. అనేన యస్య రాజ్యమస్తి, తస్య
రాజ్యపరిపాలనసామర్థ్యం నాస్తీతి వ్యజ్యతే. ఆత వివోక్తం. నిర్విఘ్న ఇతి.
రమ్యః నిర్విఘ్నతయా కృతాపి కర్తణి వైకల్యాభావాత్సుభగాః. పుణ్యప్రదా ఇత్యర్థః.
సమవలోక్య సమ్యజ్జహర్తుహర్తుష్టావై. అనేన యస్య పరిపాలనసామర్థ్యమస్తి తస్య
వైదికకర్తణి గుణదోషవిచారం కర్తుం శాస్త్రపరిజ్ఞానం నాస్తీతి ధ్వన్యతే. మూఢస్య
కర్తాంగవైకల్యావైకల్యవిషయే సమాఘృత్యా “అనభ్యాసే విషం శాస్త్రమ్” మితి న్యా
యేన సమ్యగవలోకనస్యాసహ్యత్వాత్. న పి సమ్యగవలోకనం చక్షుషోరుస్త్రీలనేన
దర్శనం. మాన్వీకిణాంకః జ్యాఘాతఃకీణచిహ్నః. “అంకస్సమిషే చోత్సంగే చిహ్నే
స్థానాపరాధయో” రితి కేశవః. అనేన యస్య శాస్త్రపరిజ్ఞానం, తస్య శార్యం నాస్తీతి
వ్యజ్యతే. కియత్ కిం పరిమాణకం? నేత్రాప్రత్యక్షకారాస్పృశ్యస్థలమపీతి యావత్.
రక్షతి. రాజన్యతిరిక్తపురుషస్య భుజః పురోవర్తనం హస్తవిషయమేవ రక్షతి. రాజన్యం న
తథేతి వ్యతిరేకః. జ్ఞాన్యసి పూర్వోక్తసమస్తగుణః తస్యయేవాస్తీతి జ్ఞాన్యసీతి యావత్.

౧. అపీత్యాది. అపీతి ప్రశ్నే. సన్నిహితః మిత్రః.

౨. అతిథిసత్కారాయ అగంతుకసత్కారం కర్తుం. సోమతీర్థం నామ సిద్ధస్థాన
విశేషః. ప్రతికూలం ప్రతిబంధకం. అనురూపవరవిఘటకమితి యావత్.

౩. ఆత్మగతమిత్యనేన సర్వాశ్రావ్యమక్షమిత్యవగంతవ్యమ్. తదుక్తం —
“నాట్యధర్మాపేక్షయా వస్తు త్రివిధం భవతి. సర్వశ్రావ్యం, సర్వాశ్రావ్యం,

వైఖానసః—(౧) సాధయామస్తావత్.

(ఇతి సశిష్యో నిష్క్రాంతః.)

రాజా—(౨) సూత! చోదయాశ్వాన్. పుణ్యాశ్రమదర్శనేన తావ
దాత్మానం పునీమహే.

సూతః—అదాజాపయత్యాయుష్మాన్.

(ఇతి భూయోఽపి రథవేగం రూపయతి.)

రాజా—(సమస్తాదవలోక్య) (౩) సూత! అకథితోఽపి జ్ఞాయత ఏవ.
యథాఽయమాభోగస్తపోవనస్య.

సూతః—తత్ కథం?

రాజా—కిం న పశ్యసి భవాన్? ఇహ హి—

నీవారాః శుకగర్భకోటరముఖభృష్టాస్తరూణామధః

ప్రస్నిగ్ధాః క్వచిద్బుద్ధిఫలభిదః సూచ్యంత ఏవోపలాః,

నియతశ్రావ్య" మితి. తత్ర సర్వశ్రావ్యం నామ ప్రకాశమితి వదేత్. సర్వాశ్రావ్య
మాత్మగతమితి. నియతశ్రావ్యం జనాంతికమితి. తదేవాన్యపరాపుత్ర్యాన్యస్య కథనం
రహస్యం. కించిదాకాశభాషితం భవతి. తద్యథా. "కిం బ్రవీష్యేవమిత్యాది వివా
పాత్రం బ్రవీతి యః, శ్రుత్యేవానుక్తమప్యేకస్తస్తాదాకాశభాషితమ్." భవత్విత్వాది.
భవతు సన్నిహితో వా మా వేత్సంగీకారే. విదితభక్తిం. విదితా జ్ఞాతా భక్తిర్వ్యస్య
తం తథోక్తం. కరిష్యతి తవాసన్నిధానేఽపి రాజాగత్యాతిథిసత్కారం ప్రాప్య గతః
ఇతి ఋషేశ్వకుంతలా వక్ష్యతీత్యర్థః. నచేత్సర్వానర్థకారీ కాశ్యపమునికావో భవే
దితి. అతఏవోక్తం మహారేరితి.

౧. సాధయామః నిర్వర్తయామః. తావత్సాకశ్యే. సమిదాహరణాదికం
సర్వమిత్యర్థః.

౨. చోదయ ప్రేరయ. పునీమహే పవిత్రీకర్తృహే. రూపయతి అభినయతి.
తదుక్తం భరతేన—“రథస్థస్యాపి కర్తవ్యా గతిశ్చార్థపక్షైరభ్యసమపాదం తథా స్థానం
కృత్వా రథగతిం వ్రజేత్. సూతశ్చాస్య భవేదేవం ప్రతోదప్రగ్రహాకులః, దూతై
శ్చార్థపక్షైశ్చైవ కర్తవ్యం రంగమండలే” ఇతి.

౩. ఆభోగః పరిపూర్ణతా. విస్తార ఇతి యావత్. ఆభోగః పరిపూర్ణ లేత్యమరః.

౧౪. నీవారా ఇత్యాది. శుకగర్భకోటరముఖభృష్టాః శుకాః గర్భే యేషాం కో
టరముఖానాం తాని తథోక్తాని. లేభ్యో భృష్టాః పతితాః. అనేన శుకానాం కిరాతాది

విశ్వాసోపగమాదభిన్నమతయః శబ్దం సహస్తే మృగాః
తోయాధారపథాశ్చ వల్కలశిఖానివ్యస్తరేఖాఙ్కితాః. ౧౮

అపిచ—

కుల్యామౌఖిః పవనచపలైశ్శాఖినో ధౌతమూలాః
భిన్నో రాగః కిసలయరుచామాజ్యధూమోద్గమేన,
ఏతే చార్వాగుపవనభువి చ్చిన్నదర్భాఙ్కురాయాం,
నష్టాశఙ్కా హరిణశిశవో మన్దమన్దం చరన్తి. ౧౯

గ్రహణజనితభయనైరపేక్ష్యణ నిశ్చంకావస్థానం వ్యజ్యతే. తేనేతరవనవైలక్షణ్యము క్తమ్. ఆశ్రమవ్యతిరిక్తవనాంభరే తరుణామధస్తాద్యది నీవారపతనం దృశ్యతే, తచ్చిహ్నేన సుఖావస్థానసంభావనయా కిరాతాదయశ్చ కాన్త్యహ్లాంతి. అత్ర సతతేతి వ్యతిరేకః. తేన చాశ్రమే దుష్టజనైః ప్రవేష్టుమశక్యమితి ఋషీణాం ప్రభావస్సాచిరః. ఇంగుడి ఫలభిదః ఇంగుడినాం తాపసతరూణాం ఫలాని యేషు భిద్యంతే నిష్పివ్యంత ఇతి తే తథోక్తాః. ప్రస్నిధాః ప్రకరణ స్నేహవంత. ఉపలా అక్లానః. “ఉపలాః ప్రస్తరేమణా” వితి విశ్వః. నూచ్యంతే జ్ఞాప్యంతే. తపోవనవ్యతిరక్తారణ్యస్థపాషణానామింగుడిఫలాదినిష్పేషణాభివాత్సిగ్ధత్వం నాస్తి. కింతు తపోవనోపలానామేవ స్నిగ్ధతా. తస్మాద్దుపలస్నిగ్ధతయా ఇదమరణ్యం తపోవనమితి నూచ్యత ఇతి భావః. ప్రస్నిధా ఇతి ప్రోపసర్గణోపలానామతిస్నిగ్ధతయేదానీమేవేంగుడిఫలాని నిష్పిద్యన్తా నార్థమృచయోగతా ఇతి ధ్వన్యతే. ఇంగుడిఫలానాం చిరాద్భేదనే సత్యుపలానాం స్నిగ్ధతా స్ఫుటం న దృశ్యతే తేలి సద్యోఫలభేదసద్యోతనార్థం ప్రోపసర్గ ఇతి భావః. తేన చ నిర్గతానామృషీణామాగమనే బహుకాలావకాశ స్సూచ్యతే. విశ్వాసోపగమాద్విశ్వాసప్రాప్తేః అభిన్నగతయః యథాపూర్వగమనాః. శబ్దం ధ్వనిం రథస్యేతి కేవలం. తోయాధారపథా ఇ. తోయాధారా జలాశయాః తేషాం పంథానో మార్గాః. వల్కలానాం పరిధానయోగ్యతరుత్పచాం శిఖా అంచలాః తాసాం నివ్యందాః జలస్రావాః తేషాం రేఖాశ్చేదయః తాభిరంకితా లాంఛితాః. అనేనాశ్రమే కాశ్చన తాపసశ్రీయో విద్యంత ఇతి ధ్వన్యతే. శ్రీయ ఏవ తటాకేషు స్నాత్వా సార్ద్రవల్కలాస్సస్పృటకేషు ప్రవిశంతి. తాసాం స్నానానంతరం తర్పణాదిక్రియాభావాత్. యద్వా—వాసప్రస్థానాం వస్త్రనిష్పీడనం న యుక్తమితి స్మృతిః. అనేన పూర్వం శకుంతలామతిథినత్కారాయ సందిశ్య కాశ్యపోగత ఇతి వైఖానసోక్తస్య సమతిరుక్తా.

◆ ఇంగుడిఫలభిద ఇతి విధేయవిశేషణం. తద్భేదక త్వేన నూచ్యన్త ఇత్యర్థస్సాధుః.

సూతః—(౧) సర్వముపపన్నమ్.

రాజా—(ప్రాకమంత్రం గత్వా)—సూత! తపోవనవాసినాముపసోధో
మాభూత్. ఏతావత్సేవ రథం స్థాపయ, యావదహమవతరామి.

సూతః—ధృతాః ప్రగ్రహః. అవతరత్వాయుష్మాక్.

రాజా—(అవతీర్య) (౨) వినీత వేషప్రవేశ్యాసి తపోవనాని నామ. ఇ
దం తావద్ధృవ్యాతామ్. (ఇతి సూతహస్తే ధనుశ్చాభరణాని చో
పనీయ) యావదహమాశ్రమవాసినః ప్రత్యవేక్ష్యోపావర్తే తా
వదార్ధిపృష్ఠాః క్రియంతాం వాజినః.

సూతః—తథా.

(ఇతి నిష్క్రమః.)

రాజా—(పరిక్రమ్య) ఇదమాశ్రమద్వారం. యావత్ప్రవిశామి. (ప్రవే
శమభినయన్, నిమిత్తం సూచయిత్వా.)

శాంతమిదమాశ్రమపదం స్ఫురతి చ బాహుః కుతః ఫలమిహస్య,
అథవా భవితవ్యానాం ద్వారాణి భవంతి సర్వత్ర. ౧౬

౧. సర్వమిత్యాది. ఉపపన్నం జ్ఞాతం. ఉక్తార్థం సర్వమిత్యర్థః. స్తోకమంత్రం
ఈషదవకాశం. కించిత్ప్రవేశ్యేత్యర్థః. ఉపసోధో బాధా మాభూత్ న భవతు. మాజీ
లుజీతి లుజీ. యావదవతరామి అవతరిస్తామి. *యావత్పురానిపాతయోర్లడిలి భవిష్య
తి లట్పురిత్యయః.

౨. వినీత ఇత్యాది. వినీతానాముపశమవతాం వేషభవ వేషో యేషాం తే తథో
క్తాః. తైః ప్రవేశ్యాసి ప్రవేశ్యమర్హాణి. నమ ప్రసిద్ధా. † అర్ధి పృష్ఠాన్ని క్తకాయోపరి
భాగాః. యావత్ప్రవిశామి ప్రవేశ్యామి. నిమిత్తం శకునం శుభాశుభాదినీవేదకం. స
వ్యదక్షిణేత్రబాహ్వదిష్టం దశమితి యావత్. తత్స్పందనయోరేవేష్టానిష్ఠఫలనూచిక
త్వాత్. అత్ర నిమిత్తమితి సామాన్యకః ఉక్తత్వాదిష్టానిష్ఠఫలద్వయమపి వివక్షితమ్.

౧౬. నిమిత్తం భవతు నామ. భవితవ్యం శుభాశుభఫలం కేన వార్యతే? ఇత్యా
శంక్యాహః—శాంతమితి. అ. తా. శ్రమపదపదేనాశ్రమస్థాః లక్ష్యం తే. అనేన నిమిత్త
ఫలస్యానుపపత్తిరుక్తా. ఇయం జపతాన్వర్థా లక్షణా. ఏతస్యా లక్షణం పూర్వమేవో
క్తమ్. అశ్రమపదం శాంతమితి. రాగద్వేషాదేచ్ఛేతసధర్మత్వాదాశ్రమపదస్య తదసం

† అర్ధిః. స్నానేన సరసః పృష్ఠభాగో యేషాం ఇతి అభిరామవ్యాఖ్యా.

భవాదాశ్రమస్థా ఏవ లక్ష్యం తే. అజమాత్స్వార్థా యథా—యష్టయః ప్రవిశంతీత్యా
 దా.యత్ర శబ్దః స్వస్య క్రియాసిద్ధ్యర్థం పరమాక్షిపతి, సా అజమాత్స్వార్థా. ఉపాదానలక్ష
 నేతిచ. ష్యపదిశ్యతే. “గారనూబంధ్య, ఇత్యా” శ్రుతేః. ప్రభుసముత తేస్వన తత్ప్రతిపాది
 తస్యానుబంధనస్యాభంకురప్ర సరత్వాత్తద్విషయభూతా గోత్వరూపా జాతిస్సామాన్యా
 కారాయాం స్వస్యాం తదనుష్ఠానానుపపత్తేః తత్ప్రయవచితం పిండవిశేషం సామర్థ్యా
 దాకర్తతి. “విశేష్యం నాభిభాగచ్ఛేత్తీణ శక్తిర్నిశేషణే” ఇతి న్యాయేన విశేషణభూతా
 యాం జాతౌ సంకేతస్య ప్రతిపాదితత్వాద్గోజ్జన్యాభిభా శక్తిస్తత్రైవ పరిసమాప్తా.
 సమాప్తసామర్థ్యా సతీ విశేష్యభూతాయా వ్యక్తేర్వార్తామపి వేదితుం నార్హతి. అతి
 ప్రసంగాదితో జాతిర్వ్యక్తిరుభయమపి శబ్దశక్త్యా సమర్థ్యత ఇతి న యుక్తం వక్తుమ్.
 అతో జాతిర్థం స్వాత్మనా నాభిదధే కిం త్వక్షిపతిత్యుపాదానలక్షణేనోపాదానర
 ణీనూ. లక్షణాప్రయోజకరూఢిప్రయోజకయోరన్యతరాభావాత్. త్పర తత్కథమితి
 చేత్, యథా క్రియతామితి ప్రయోగే కర్తరూక్షేపః. కరుష్యేతి ప్రయోగే కర్తా
 క్షేపః. ప్రవిశేష్యతే గృహమితి పిండమిత్యుక్తే భక్షయేత్స్య చాక్షేపః. తథా జాతి
 రేవ వ్యక్తిమాక్షిపతి. అవినాభావాత్. వీనో దేవదత్తో దివా న భుజ్మ ఇత్యత్ర చ
 దేవదత్తస్య దివాభోజనస్య ప్రతిషిద్ధత్వాదనుపపద్యమానం వీనత్వం స్వసిద్ధయే రాత్రి
 భోజనమాక్షిపతితి లక్షణాయా నోపయోగః. “దృష్టశ్చ్యుతిో వార్థోఽన్యథా నోపప
 ద్యత. ఇత్యర్థాంతరకల్పనమర్థాపత్తితి భట్టనులే, గురునులే, వేదాంతినాం మలే,
 చ పృథక్ప్రమాణభూతా. అర్థాపత్తేర్నైయాయీ కాదిభిరనుమానేఽంతర్భావితత్వాదవి
 నాభావనిమిత్త ఏవ రాత్రిభోజనాక్షేపః. తస్మాత్సర్వత్రావినాభావసద్భావే సంబంధ
 మాత్రసంభవాయా లక్షణాయా నోపయోగః. అత్ర చానుపపద్యమానస్య వీనత్వా
 దేశ్యబ్దప్రమాణవేద్యతేష్వ శ్రుతార్థాపత్తిః. తస్మైవ ప్రత్యక్షాదిప్రమాణాంతరానుగ్ర
 హ్యత్యే దృష్టార్థాపత్తిరితి సర్వం సమజనమ్. తర్వాత్త్ర మే ఋషీణాం కోపప్రసాద
 యోస్సద్యః ఫలప్రదత్వాచ్చుభాశుభం కథం న భవతీత్యత ఆహ—శాంతమితి. శాంతం
 నిష్వికారం. రాగద్వేషాదిరహితమిత్యర్థః. తస్మాత్ శ్రమదదమితి సామాన్యవచనేన రాజ
 ర్వాత్త్ర మే శుభఫలమస్తి. దుర్వాసా ఆద్యాశ్చ మేష్వపరాధాదనిష్ఠఫలమప్యస్తీత్యాశం
 క్యాహ—ఇదమితి. ఇదమితి నిర్దేశేన బ్రహ్మణః కాశ్యపస్యాజన్త బ్రహ్మచారిత్వం కో
 పాభావశ్చ ప్రసిద్ధమితి ద్యోత్యతే. తస్మిం కాలాంతరభావిశుభాశుభఫలం కథమిదానీం
 తర్క్యత ఇత్యత ఆహ—బాహుస్సురతీతి. స్ఫుటి స్పందతే. క్రియాపదే
 వర్తమానార్థ ప్రత్యయేనాద్యాపి స్ఫురతీతి నిమిత్తఫలప్రాప్త్యైరప్యవధానం నూచ్యతే.
 అత్ర బాహురితి సామాన్యశబ్దః కృతః, న తు దక్షిణస్సవ్య ఇతి విశేషః కథితః. అస్థానే

(నేపథ్యే)

1. (౧) ఇదో ఇదో సహిం.

రాజా—(కర్ణం దత్వా) (౨) అయే! దక్షిణేన వృక్షవాటికామాలా
పథేన శ్రుయతే. యావదత్ర గచ్ఛామి. (పరిక్రమ్య వలోక్య
చ) (౩) ఏతాస్తప్తస్వికన్యాస్వప్త ప్రమాణానురూపైః సేచనఘ
టైర్బాలపాదపేభ్యః పయో దాతుమిత ఏవాభివర్తంతే. (నిరూ
ప్య) అపేహ, మధురమాసాం దర్శనమ్!

1. ఇతరతః శబ్దాః.

స్ఫురణాన్నిమిత్తనద్భావస్య వైఫల్యమాహ—ఇహేతి. ఇహ శ్రమే ఆస్య బాహుస్సం
దనస్య ఫలం భోగః. 'ఫలం ఫలే ధనే బీజే నిష్పత్తా భోగలాభయో' రితి విశ్వః. ప్రి
యాలింగనాదిభోగ ఇత్యర్థః. కుతః కస్తాత్కారణాత్? ఆశ్రమపదస్య శాంతత్వాదిత్య
ర్థః. రాగాభావాత్సవర్ణరాజర్వాశ్రమాభావాచ్చ కుభఫలం ప్రియాలింగనాది కథం
భవతి? ద్వేషభావాదకుభఫలం సర్వానర్థకారీ కాపశ్చ కథం భవతి? ఇతి భావః. అథ
వేతి పక్షాంతరే. భవితవ్యానాం ప్రాప్తవ్యానాం. కుభాకుభఫలకాగ్ధానామితి శేషః.
*భూప్రాప్తావిత్తస్తాదాతోరిదం యాపం సిద్ధమ్. సర్వత్ర సమస్తప్రదేశేషు ద్వారాణి
మాగ్ధాః భవంతి జాయంతే. ఆశ్రమపదం శాంతమిత్యాదౌ నిర్ణయంతస్సందేహాలంకా
రః. నిర్ణయంత ఆక్షేపాలంకారో వా. ఆర్థాంతరన్యాసో వా.

౧. ఇదో ఇత్యాది. ఆగచ్ఛతమితి శేషః. సహిం ఇత్యత్ర ద్వివచనస్థానే బహువ
చనమ్. ప్రాకృతే ద్వివచనస్య బహువచనమిత్యుక్తత్వాత్. అత్ర సఖిశబ్దస్త్యనోన్యన్యా
గోపనీయవిస్మయభాలాపాదినీద్యర్థమితి జ్ఞాతవ్యమ్. కర్ణం దత్వా శ్రవణం నిధాయ.

౨. అయే ఇత్యాది. అయే ఇతిహస్తే, వృక్షవాటికాం దక్షిణేన వృక్షవాటికా
యా దక్షిణభాగే. *ఏనపా ద్వితీయేతి ద్వితీయా. ఆలాపః ఆభాషణం.

౩. ఏతా ఇత్యాది. స్వప్రమాణానురూపైరాత్మశక్తిసద్వృత్తే. అభివర్తంతే అభిరతః
పర్యటంతి. అత్ర కవినా శకుంతలాయాః వృక్షసేచనకల్పనం సర్వావయ
వదర్శనార్థమిత్యవగంతవ్యమ్. నిరూప్యాభిగీయ. అహో ఇత్యాది. అహో. ఇత్యా
శ్చర్యే. మధురం మధువన్తధురం. మధు యథా ఇంద్రియప్రీతినకరం తద్వ
దాసాం దర్శనమపీతి భావః మధు మాధుర్యే. తద్యోగాత్ * ఊషమషి ముష్కమ
భోర ఇతి రప్రత్యయః. దర్శనమితి—దృశ్యత ఇతి దర్శనం రూపలావణ్యాది. అహో
అశ్చర్యవిషయాభూతం. లోకోత్తరచమత్కారకారత్వాత్. అనేన నాయకాలంబ

శుద్ధాస్తదుర్లభమిదం వపురాశ్రమవాసినో యది జనస్య.

దూరీకృతాః ఖలు గుణైరుద్వానలతా వనలతాభిః,

౧౭

నగుణాః మధురాదయ ఉక్తాః. తదుక్తం. “మధురాస్సుకుమారాశ్చ రూపయా వనకాలినః, శృంగారాలంబనా భావాస్తరుణీతరుణాదయః,” ఇతి. యద్వా—దృశ్య శ్యతే. నేనేతి దర్శనం కటాక్షవిలోకనాది. మధురం శృంగారసాభివ్యంజకం. అహో అకృతి మమనోహరత్వాదాశ్చర్యభూతం. యద్వా—దృశ్యతే ఇతి. దర్శనం శరీర లావణ్యాదిగతం. మధురమలిశయికరసవత్. మధురం రసవదిత్యుక్తత్వాత్.

౧౭. తదేవోపపాదయతి.—శుద్ధాంతదుర్లభ మిత్యాది నా. శుద్ధాంతో రాజభవ నం. తత్రాపి దుర్లభం న లభ్యం. “రత్నవశీ తు పార్థివ” ఇతి వచనాల్లాకేయా యా రూపవత్సస్తాస్సర్వా విచార్య రాజభవః మానీయంతే. అతఏవోక్తమ్—శుద్ధాంతదుర్లభ మితి. యద్వా—నకలసాశ్రివత్త్వేన శరీరలావణ్యాద్యతిశయో భవతి. తత్రాప్యేతాదృ శవపుషా దుర్లభత్వేన రూపాద్యతిశయో వ్యజ్యతే. యద్యత్రాపి రాజ్యహవత్సాశ్రివ ద్భావో రూపాద్యతిశయః కిం న స్వాదిత్యతిశయ—ఆశ్రమవాసిన ఇతి. తాచ్ఛీల్యా ర్థప్రత్యయేన నిరంతరవాసిత్వం దోషిత్యతే. అశ్రమవాసిత్వేపి రాజాద్యచితా హారాదిమత్త్వే రూపాంశకం న దుర్లభం కిమిత్యత ఆహ—యది జనస్యేతి. తాదృశమనో హారాహారాదిభోగరహితస్యేత్యర్థః. తాదృగ్రూపాదికారణాభావేపి ఋషేర్వచిత్ర శక్తిమత్త్వమహిమైవ తాదృగ్రూపాదేస్సద్భావమాహ—దూరీకృతా ఇత్యాది నా. యద్వా—తాదృక్కారణాభావేకథం రూపాదినద్భావః? ఇత్యత ఆహ—దూరీకృతా ఇత్యాది దృష్టాంతవచనమ్. అనేన దృష్టాంతబలాత్తాదృక్కారణం కల్పనీయమిత్యర్థః. తథాచ—వత్స్యత్యుత్తరత్ర ‘సర్వభాపురస్సంభవై’షేత్యాది నా. క్రీడార్థ బహుప్రయ త్నపరికల్పితం వనముద్వానమ్. తత్రైవోద్భూతా లతాః కాఖాదిశోమశావయవస్రాచు ర్యాత్ శ్రీలింగత్వాచ్చ తా వివగృహీతాః న తు వృక్షాః. తేషాం క్రీడాదికరినావయ వసంభవాత్కుల్లింగత్వాచ్చ. వనోద్భవాభిర్లతాభిః. యద్యపి వనశబ్దో వృక్షాదినము దాయవాచకత్వేనోద్వానేపి వర్తతే, తథాప్యవమానప్రతియోగి త్వేనాభిధీయమాన మరణ్యమేవ భవతి. నిరుపపదస్య వనస్యారణ్య వివ రూఢత్వాత్. గుణైరితి వనలతా నాం శబ్దతో దూరరూపత్వం తు సిద్ధమేవ. కింతు గుణైస్సృకుమార్యపుష్పఫలబాహు శ్యాదిభిర్దూరీకృతాః స్యక్కృతాః. వనలతానాం బహుళసౌరభపుష్పాదిమత్త్వేనోద్వా నలతానాం తాదృకాభావే తాభిస్తానాం స్యక్కారః కల్ప్యతే. ఖలు ప్రసిద్ధా. అనేన సర్వలోకసంవాద ఉక్తః. కేచిద్వది జనస్యేతి పఠంతి. తస్మిన్ వత్త్వేపి పాశ్చాత్యమ

వానినో జనస్య పుత్రశ్చుద్ధాంతదుర్లభం యది, తద్వ్యధ్యాసంతాః వనలతాభిద్దుజైరూరీ
 కృతాః ఖల్వితి యోజనా. అత్రేదం వపురితి సర్వావయవప్రత్యక్షతోక్తా. శుద్ధాంత
 దుర్లభమితి స్వాభిలాషవిషయతా కథితా. గుజైరితి బహువచనేన యావనాదిబహు
 గుణయోగితా. ద్ధాంతదుర్లభమిత్యాదౌ దృష్టాంతాలంకారి. తదుక్తం—“దృష్టాంతః
 పునరేతేషాం ప్రతిబింబితానామపమేయవాక్యస్థితానాం పదార్థానామపమానవాక్యే
 ప్రతియోగితాకల్పన”మితి. అత్ర ఆహో మధురమిత్యాదినా వనలతాభి రిత్యంతేన
 పరిభావో నామ ముఖసంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం దశరూపకే. పరిభావోఽద్యుతావేశ
 ఇతి. అత్ర శుద్ధాంతదుర్లభమితి లోకాతీతవిచిత్ర పస్తుసాక్షాత్కారణాశ్చర్యోప
 త్తేరద్యుతావేశః. ముఖసంధిః క్షణముచ్చితే. “అపస్తాభిః ప్రకల్ప్యంతే ముఖాద్యాః
 పంచసంధయః. ఏకప్రయోజనాయ త్తకథార్థానాం సమన్వయః. తదవాంతరకార్యా
 ర్థసంబంధాత్సంధిరీరితః. ముఖం ప్రతిముఖం గర్భస్సావమర్మోఽపసంహృతిః.” తత్ర.
 “బీజోత్పత్తిర్భుం క్షేయం నానాభావరసాశ్రయః, బీజారుభార్థముక్తాని ద్వాదశాం
 గాని తస్య హి, ఉపక్షేపః పరికరః పరిన్యాసో విలాభసమ్, యుక్తిః ప్రాప్తిస్సమాధానం
 విధానం పరిభావనా, ఉద్బేదభేదకరణాన్యన్వర్థానీతి సంజగుః. ముఖాదిసంధివ్యంగా
 నాం క్రమశ్చ న వివక్షితః. “క్రమస్యానాదృతత్వేన భరతాదిభిరాదిమైః, లక్ష్యేషు
 ప్యుక్తౌ మేణాపి కథనేన విలక్షణమ్. వస్తునేతృరసాదీనామానుగుణ్యేన యోజనమ్,
 వివక్షితోఽత్ర నాంగానాం క్రమఇత్యేవ నిర్ణయః, ఇతి. అత్ర కవినా మృగయాప్ర
 సంగేన నాయకానాయకియోః పరస్పరాన రాగోత్పత్తేర్భర్జనం కల్పితమిత్యవగంత
 వ్యక్తమ్. తదుక్తమ్—“యాత్రా పురాస్కందనమత్సవో వా స్వప్నోఽథ చిత్రం మృగయా
 వినోదః, భవంత్యుపాయాః ప్రథమావలోకే యూనోర్యతో వృద్ధిముపైతి రాగ”ఇతి.
 నాటకే సర్వథా పంచసంధికల్పనం సుకవినా కర్తవ్యమ్. యథా వా సప్తాంశపరి
 చ్ఛిన్నే ప్రకృతనాటకే. తథాపి ప్రథమాంశే కిం ఋ ఖు ఇమం షష్ఠితవోఽణవిరో
 హిణో ఇత్యాదినానురాగబీజస్య కథనాన్తు ఖసంధిః. తథా ద్వితీయతృతీయాంశయోః,
 ప్రతిముఖసంధివ్యం, తయోస్తల్లక్షణోపపన్నత్వాత్. తథాపి—ప్రథమాంశోపక్షిప్త
 స్యానురాగస్య ద్వితీయోఽంశే, మృగయావ్యాపారనివర్తనం. ఋషిప్రార్థనాదినా తిరోహి
 తస్య తృతీయాంశప్రవేశకానంకరః “తతః ప్రవిశతి కామయమానావస్తో రాజా”ఇత్యా
 దిసమాసరూపో బిందగుక్తః. తథా ద్వితీయోఽంశే, విదూషకేన సహ శకుంతలా ప్రాప్త్య
 పాయం విచార్య తృతీయోఽంశే “క్వ న ఖు సంది లేసనకర్తణిఇత్యాదినా” “యావదే
 నామన్విచ్ఛామి” త్యాదినా చ శకుంతలా ప్రాప్త్యర్థప్రయత్నో మా లిసీతీరగమ, నాదిరూపో
 నిబద్ధః. తత్తైవచతుర్థపంచమయోర్గర్భసంధిత్వం. తథాపి—శకుంతలాయా దువ్యంతనగర

(౧) యావదేనాం తరుచ్ఛాయా మా శ్రిత్య ప్రతిపాలయామి.

(ఇతి విలోకయన్ స్థితః.)

(తతః ప్రవిశతి యథోక్తవ్యాపారా సహ సఖిభ్యాం శకుంతలా.)
శకుంతలా—². ఇదో ఇదో సహిష.

అనసూయా... (౨)² హళా నడునలే, తువత్తో వి తాదకస్సవస్స అ
స్సమరుక్ఖో పిలదరొ త్తి త క్కేమి. జం శోమాఖిలకుసుమపే
సళా తుమం వి ఏదాణం ఆళవాళసేలణే ణిడత్తా.

1 ఇత ఇత స్సఖ్యా.

2 సఖి శకుంతలే, త్వత్తోఽపి తాతకశ్యపస్య ఆశ్రమవృక్షః ప్రియతర ఇతి త
ర్కయామి. యన్నమాలికాకుసుమపేళలా త్వమప్యేలేషమాలవాలసేచనే నియుక్తా.

ప్రారప్త్యాశా. తత్ర రాజ్ఞో విస్తరణం పంచమాశే. రాజా శకుంతలాం “నిర్వర్ణ్య
“ఇదముపనతమేవే” త్యాదినా “నైవ శక్నోమి హతు” మిత్యాదినా చ ప్రకృతాన్వేష
ణం కృతమిత్యుభయంకరూపో గర్భసంధిః. తథా పక్షాంకస్యావసర్యసంధిత్వమ్. తథా
హి—క్రోధేన గర్భోద్భిన్న బీజస్యాలోచనం పీఠరసప్రధానే నాటకే. శృం గారరసప్రధా
నేహ, “వ్యసనాచ్చిత్తలోభాద్వా గర్భోద్భిన్నస్య బీజస్యాలోచనమ్. వ్యసనముశయః.
అనుశయాదాలోచనం తత్రైవ “ప్రథమం సారంగాక్ష్య, ఇత్యాదినా పూర్వం పంచ
మేఽంకే” అజానాత్తిరస్కృతశకంతలానురాగస్య తతో వివేకాజ్జనితపశ్చాత్తాపేనాలో
చనం కృతమిత్యవమర్శసంధిః. తథా సప్తమాంకస్య నిర్వహణసంధిత్వం. తత్ర సందే
హునః బీజోద్భేదః కృతః. యథా. రాజా నిమిత్తం మాచయిత్యా మనోరథాయ నాశం
క ఇత్యాదౌ మనోరథాపిపదైః పునర్బీజోద్భేదః కృతః. ఏవం నాటకేషు పంచసంధిక
త్వం లక్షణానుగుణ్యేన ద్రష్టవ్యమ్.

౧. యావదేనామిత్యా. ప్రతిపాలనం నామ చేష్టావచనకులాచారాదిసర్వ
విషయజ్ఞానం. యథోక్తవ్యాపారా పూర్వోక్తవృక్షసేచనకర్తృప్రవృత్తా. ఇత ఇతస్స
ఖ్యా, అగచ్ఛతమితి శేషః. స్రియంవదా నామ సఖ్యైరన్యతరా. నాటకే నాయకా
యాస్సహృదయః పరిచ్ఛదః కర్తవ్యః. తదుక్తమ్—“దూత్యోదాసీ సఖీ కాయర్థాత్రే
యీ ప్రతినేశినీ, లింగినీ శిల్పినీ నైవ నాయకాయాః పరిచ్ఛదః ఇతి.”

౨. హళా ఇత్యాది. పేళలా కోమలా తాదృశకర్తానర్తేతి యావత్. శరీరం
వేళలమితి శ్రమవశాత్తుష్టిం స స్థాతవ్యం. కర్తృణి నియంతృత్వాత్సమ్యక్ జలం దేయ
మితి భావః. అనేన సవమాలికాకుసుమపేళలేత్యనేన సౌకుమార్యముక్తమ్. తదుక్తమ్—

శకుంతలా—(౧)¹ ఇ కేవలం తాదనిటట. అద్ధి మహా వి ఖు సోదరసిణే
పెహా ఏదేను.

(ఇతి వృక్ష సేచనం నిరూపయతి.)

రాజా—(౨) కథమియం సా కణ్వదుహితా; అసాధుదర్శి ఖలు తత్ర
భవాన్ కాశ్యపః. య ఇమామాశ్రమధర్తే నియుజ్జే.

1 న కేవలం తాతనియోగః. అస్తి మమాపి ఖలు సోదరస్నేహ ఏతేషు.

“యా స్ఫుర్వాసహతాఽంగేషు కోమళస్యాపి వస్తునః, తత్సృకుమార్యం త్రేధా స్యాన్తు
ఖ్యమధ్యాధమక్రమాత్, అంగం పుష్పాదిసంస్పర్శాసహం యేన తదుత్తమమ్.” మాశే
తిసఖ్యారామంత్రణప్రకారః. తదుక్తం—“స్త్రీణాం పరస్పరాలాపే ప్రేమ్యం చేటిం
సఖీం క్రమాత్, హంజే హండేహశేత్యేనం బ్రూయాదన్యా తథా తథా” ఇతి. మాశాశ
బ్దోఽవ్యయః. అవ్యయాని ను పిదంతానుకారీణి విభక్తిప్రతిరుపకాణి.

౧. ఇ కేవలమిత్యాది. కేవలశబ్ద వికారకః. తాతనియోగ ఏక ఏవ న భవతీతి
యావత్. కింకు సోదరస్నేహః. “కేవలః కృత్స్న ఏకస్సస్య తేజవలకావధారణ” ఇతి
కాశ్యపః. విలేషువృక్షేషు సోదరస్నేహః సహోదరతాహేతుకః పక్షపాతః. తదుక్తమ్.
“అహేతుః పక్షపాతో యస్తస్య నాస్తి ప్రతిక్రియా, సహి స్నేహాత్త కస్తంతురంతర్భూ
తాని నీవ్యతి” ఇతి. స్నేహస్తు ద్వివిధః—వికాసో ద్రవీభావశ్చేతి. సూర్యోదయో
పద్దస్య వికాసః. చంద్రోదయో చంద్ర కాంతస్య ద్రవీభావః. ఏవం ద్వివిధః.

౨. కథమియం సేత్యాది. ఇయమితి. యా పూర్వం వైఖానసోక్తా సేయం కణ్వ
దుహితా. కథమితి జిజ్ఞాసాయాం, యద్వా—ఇయమేతాదృశరూపలాక్షణ్యాద్యతిశయ
వతీ కణ్వదుహితా ఋషిపుత్రీతి కథమాశ్చర్యే. తదుక్తం భాషప్రకాశే—“కారణేఽపి
కథం తర్కే విస్తయే సఽపదుద్భవ” ఇతి. యద్వా—ఇయం లోకాతీతవిచిత్రసౌందర్యా
ద్యతిశయవతీ వైఖానసోక్తా సా కణ్వదుహితా కథమితి వితర్కే. ‘యథా బీజం
తథా ప్రజా, ఇతి విద్యమానత్వాత్తవస్వికస్య కాయా రూపాదేరసంభవాద్వితర్కార్థో యో
జ్యతే. తపః ప్రభావాత్కిం కిం న సిద్ధ్యతి. తథాపి ఇమాం వితాదృశభావాద్యతిశయ
వతీం ఆశ్రమధర్తే అయోగ్యకర్తృణి, నియుజ్జే ప్రేరయతీతి యత్తస్మాన్ సాధుదర్శి
తాచ్ఛిర్యేణినిః. ఖల్వవధారణ. సర్వప్రకారేణోచితజ్ఞానాన్న భవతీత్యర్థః. తత్ర
భవానితి పూజ్యవాచీ. “భట్టారణో భట్టారణో భట్టస్తత్రభవా” నితి వైజయంతీ.
ఆశ్ర కణ్వ ఇతి వక్తవ్యే కాశ్యప ఇతి విప్రక్షత్రియనామాని కుర్యాద్దోషాను
సారతః” ఇతి వచనాత్.

ఇదం కిలావ్యాజమనోహరం నపుః
తపఃక్షమం సాధయితుం య ఇచ్ఛతి,
ధ్రువం స నీలోత్పలపత్ర ధారయా
సమిల్లతాం ఛేత్తుమియం వ్యవస్యతి.

౧౮

(౧) భవతు. పాదపాస్తరితవ విస్త్రబ్ధ తావదేనాం వశ్యామి.

(ఇతి తథా కరోతి)

౧౮. సాధుదర్శిత్య మేవోపపాదయతి—ఇదం కిలేత్యాది. తస్మాద్విప్రకృష్టం వస్త్రరమ్యమసి రమ్యమివ ప్రతిభాతీత్యత ఆహ—ఇదమితి. అనేన సాక్షాన్ని ద్దేశేన దర్శనీయతయా సర్వావయవప్రత్యక్షతా కథ్యతే. తద్దర్శనరమ్యమసి భూషితం చేద్రమ్యం భవతీత్యత ఆహ—అవ్యాజమనోహరమితి. భూషణాదిరాహిత్యైః పి చిత్తా కర్షణశీలమిత్యర్థః. అనేన రూపం లావణ్యం చోక్తమ్. తదుక్తం. “అంగాన్య భూషితాన్యేవ ప్రక్షేపాద్దైర్విభూషణైః, యేన భూషితవద్భాంతి తద్రూపమితి కథ్యతే, ముక్తాఫలేషుచ్ఛాపాయా సరళత్వమివాంతరా, ప్రతిభాతి యదంగేషు లావణ్యం తదిహోచ్ఛతే.” కించావ్యాజమనోహరమిత్యనేన శకుంతలాయాస్సా మాతావలోకనమందగమనాదీనామకృత్రిమమనోహరత్వం వ్యజ్యతే. ఏతాదృశం నపుః శిరీషపుష్పసూతైరసి యద్వపుర్ణాం భవతి తత్రైవ వపుశ్చబ్ధప్రయోగః క్రియ తే. తపఃక్షమం తపసః మునివ్రతస్య చాంగ్రాయణాదేరితి యావత్. క్షమం యోగ్యం “తపశ్చాంగ్రాయణాదౌ స్యాద్భద్రే లోకాంతరేఽపి చ” ఇతి విశ్వః. సాధయితుం నిర్వర్తయితుం. ఇచ్ఛతి వాంఛతి. అత్ర క్రియాపదే వర్తమానగ్రప్రత్యయేనేచ్ఛాకరణస్య సాధ్యమానత్వేన నైష్ఠుల్యం వ్యజ్యతే. తద్విమూఢః కథం త్యాగ్యతీ? ఇత్యత ఆహ—ఋషిరితి. ఋషిః క్రాంతదర్శి. “ఋషిస్తు వేదే భృగాదౌ జ్ఞానవృద్ధే దిగంబర” ఇతి వైజయంశీ. తత్ర దృష్టాంతమాహ—ధ్రువమిత్యాది. ధ్రువమనంశయం. నీలోత్పలపత్ర ధారయా కోమలకరణేన. ఆల్పసాధనేనేతి యావత్. సమిల్లతాం ఛేతుం కఠినం మహత్కార్యం సాధయితుం వ్యవస్యతి ఉద్యుక్తే. సంభావనాయాం వర్తమాన సామీప్యే లృజ్ఞానానే లట్పరిత్యయః. కిలేతి సంభావనాయాం. “వార్తాసంభాష్య యోః కిల” ఇత్యమరః. అస్తి క్షోకే దృష్టాంతాలంకారః. తదుక్తం. “సర్వభాకమ నోగ్రాహి వస్తుపక్షార్థసాధకం, హేతోర్నిదర్శనకృతం స దృష్టాంతర” ఇతి స్మృత ఇతి. అత్ర తపఃక్షమత్వాభావే అవ్యాజమనోహరత్వం హేతుః. తత్ర నీలోత్పలపత్ర ధారయా సమిల్లతాచ్ఛేదనం దృష్టాంతః.

౧. భవత్స్విత్యాది. స యాదృశస్తాదృశో వాన్విత్త్యర్థః.

శకుంతలా—(౧)¹ అణసూప! అదలపిణిదేణ ఇ మేణ ధణవక్త్రేణ పిలం
వదాపిణిలంతిదమ్మి. సిధిశేసాదావణం.

అనసూయా—²తమా. (ఇతి శిథిలయతి.)

ప్రియంవదా—³ఎద్ధ దావ పటహరవిత్థారిత్రలం అత్తణో జోవ్వణం
ఉవాశంహి.

రాజా—(౨) కామమనసురూపమస్య వయసో వల్కలం న పునరలం
కారశ్చియం న పుష్యతి.

కుతః. సరసిజమనువిధం తైవలేనాపి రమ్యం
మలినమపి హిమాశోర్లక్ష్మ లక్ష్మీ తనోతి,

1 అనసూయే, అదయశిసద్ధేనానేన సువల్కలేన ప్రియంవదయా నియన్తి
తాఽన్తి. శిథిలయ తావదేనమ్.

2 తమా.

3 అక్రి తావత్ప్రయోధరవిస్తారయత్కమాత్తనో యావనమపాలభస్య,

౧. అణసూపి ఇత్యాది. అదయమిత్యనేన సుకుమారవస్తునా దయావిషయ
త్వాచ్చిరపరిచయేన మమ శరీరం కోమలం స్వల్పమపి బాధాసహనశీలమితి జాతవ
త్వాపి ప్రియంవదయా మచ్ఛరీరసౌకుమార్యానభిజ్ఞయేవ దృఢం బద్ధాస్తీతి భావః.
అత్ర. తావద్దృహణేన వల్కలబాధనస్యద్ధాన్యం న మయా కృతం కింతు ప్రతిక్షణం
విజృంభమాణకూలంకషయావనేన కృతమిత్యభిప్రాయః.

౨. కామమిత్యాది. అస్యాః వితాదృశరూపలాపణ్యాద్యతిశయవత్వాః. వయ
సః యావనస్య. "వయః పక్షియావనయో" రితి శేషః. వల్కలమనసురూపమన
దృశం. అలంకారశ్చియం మండనశోభాం. "శోభా సంపత్తిపద్దాను లక్ష్మీకీర్తిరివ
దృశ్యత" ఇతి కాశ్యపి. కామం ప్రాయేణ. న పుష్యతీతి న న వర్ధయతీతి న. కింతు
వర్ధయత్యేవేత్యర్థః. నజ్జీవ్యయం సంభాష్యనిషేధనివర్తనే ద్వా ప్రతిషేధావిత్యాహ
వామనః. పుష్యతీతి యావత్. పునః ప్రశ్నే. అశోభావహం వస్తుకుత్ర శోభాకర
మిత్యాశంక్యాహ—కుత ఇత్యాదినా.

౩. సరసిజం పద్మం తైవలేనాపి అరమ్యపదార్థేనాపి అనువిధం అనుషక్తం
రమ్యం దర్శనీయం భవతి. వస్తుసాన్నిభావికరమణీయతయా నికృష్టపదార్థసంసర్గే
ణాపి హృదయమేవ భవతీత్యర్థః. అనేన పద్మాపమానేన శకుంతలాయాః పద్మసీతాతా
నూచ్యతే. ఉక్తార్థం పునరపి దృష్టాంతేన విశదయతి. హిమాంశోశ్చంద్రస్య లక్ష్మ

ఇయమధికమనోజ్ఞా వల్కలీనాపి తస్య
కిమివ హి మధురాణాం మండనం నాకృతీనామ్.

౧౯

చిహ్నం మలినమపి అదర్శనీయమపి లక్ష్మీం తనోతి దర్శనీయశోభాం కరోతి. స్వ
యం మలినమితి కృత్వా స్వసంసర్గేణ విచ్ఛాయతాం న కరోతి. కింతు రమణీయ
తామేవ తనూతి. అనేన చంద్రోషమానేన కాంతిమత్రా నాయికాయా వ్యజ్యతే.
ఇయమేతాదృశాఖండరూపాద్యతిశయవతీ వల్కలీనాపి పరిధానాయోగ్యతరుత్వ
చాపి అధికమనోజ్ఞా పూర్వాక్షేపయాశ్చ్యర్థమనోహరశీలా. ఆమువర్గమేవాధ్యాంతర
న్యాసేన దృఢీకరోతి—కిమివ హి త్యాదినా. మధురాణాం మనోజ్ఞానాం. మధుమా
ధుర్యే. ఆకృతీనాం వపుషాం. “ఆకృతిః కథితా రూపే సామన్యవపుషోరసి” ఇతి
విశ్వః. కిం యత్కించిద్రమ్యైరమ్యవస్తు మండనం న ఆలంకరణం న భవతి. ఇవ
ప్రశ్నే. సర్వమలంకరణం భవతీత్యర్థః. హీప్రసిద్ధా. హి హేతా ప్రసిద్ధా చేత్యేకాక్ష
రరత్నమాలా. కేచిదేవమపి యోజయంతి. ఆత్ర ఏకమేవాపి పదం కాకాక్షీన్యా
యేన వాక్యస్యాదిమధ్యాంతేషు యుజ్యతే చేదధ్యాంతరం జనయతి. తథాపి సరసిజ
మపి పద్మమపి. అనేనాపిశబ్దేన సరసిజస్యాపకర్షణః కథ్యతే. యథా సోఽపీత్యత్రాపి
శబ్దస్యానాదరార్థకత్వం తద్వత్ప్రకృతేఽపీతి యావత్. అనేన సరసిజాపకర్షణకథనేన
ప్రస్తుతతత్ప్రీతియోగీ శకుంతళాయా ఉత్కర్షణస్సాచ్యతే. యథా ఉదితసూర్యార్ఘ్య
నిండా అనుదితసూర్యార్ఘ్యప్రశంసామేవ కురుతే, తద్వదితి యావత్. సరసిజమపి శకం
తళాముఖాష్టాదకరత్వదర్శనీయత్వసౌరభవత్త్వాదిగుణైః పరాజితమపీతి యావత్.
అనేన శకుంతళాముఖాసన్నిధాన ఏవ సరసిజస్యాష్టాదకరత్వసౌరభవత్త్వాదిప్రసిద్ధిః.
తత్సన్నిధానే తు నిర్గంధత్వ ప్రతీతిరదర్శనీయత్వం చ భవేదితి ధ్వన్యతే. యద్వా—
సరసిజమపి దివామత్రదర్శనీయమపీత్యర్థః. తేన శకుంతళాయా దివారాత్రదర్శనీయ
తా నూచ్యతే. తాదృశం సరసిజమపి శైవలేనారమ్యపదార్థేనానువిధమనుషక్తం
రమ్యం మనోహరం భవతి. పునరపి దృష్టాంతేన విశదయతి హిమాంశోరసీతి. శకుంత
ళాముఖప్రసన్నతాదిగుణైః పరాజితస్యాపీత్యర్థః. ఆత్రాప్యపిశబ్దేన చంద్రస్యాప
కర్షణః. అనేన శకుంతళాముఖాసన్నిధానఏవ చంద్రస్యాష్టాదకరత్వదర్శనీయత్వాది ప్ర
సిద్ధిః. తత్సన్నిధానే తు విచ్ఛాయత్వమహృన్యత్వం చ భవేదితి ధ్వన్యతే. యద్వా—
హిమాంశోరసి రాత్రిమాత్రదర్శనీయస్యాపీతి యావత్. అనేనాపి శకుంతళాయాః
దివారాత్రదర్శనీయత్వం వ్యజ్యతే. నచేత్సరసిజచంద్రయోశ్శకుంతళాం ప్రతి
కేనాకారణాపకర్షణవత్త్వమితి సహృదయచిత్తావృణం యుడితి న భవతి. తాదృశహి
మాంశోరసి. మలినమదర్శనీయం లక్ష్మీం తనూతి దర్శనీయశోభా. కరోతి. వస్తు

నస్సాస్యభావికరమణీయతయా మలినరూపస్యసంసర్గణ విచ్ఛాయతాం న కరోతీతి
యావత్. ఇయం పరిదృశ్యమానా దివారాత్ర దర్శనయేత్సర్థక. తస్యస్యపి కృశాంగ్యసి
యువత్యపీతి యావత్. అనేన తస్మిన్ ద్వేన లాకోత్తరభూషణవస్త్రాదిధారణాన్వితా
ధ్వన్యతే. తాదృశ్యపీతి యావత్. వల్కలేన పరిధానాయోగ్యతరుత్సవా అధికమ
నోజ్ఞా పూర్వాపేక్షయాతిమాత్ర దర్శనీయా. అధికమనోజ్ఞేత్యనేన సరసిబాచ్ఛంద్రాచ్ఛ
శకుంతలాయాః సౌందర్యాధిః. శైవలన్తలినాచ్ఛ వల్కలస్యాపకృష్టతరత్వం ధ్వ
న్యతే. యావద్దస్తుసౌందర్యప్రాబల్యం తావత్తతో నికృష్టతరపదార్థసంసర్గణ దర్శ
నీయస్య ప్రస్తుతత్వాత్. అతఏవ వాధికమనోజ్ఞేతి ప్రయుక్తమిత్యవగంతవ్యమ్ న హి
సరసిజం శైవలేనాధికరమ్యం హిమాంశోర్ లినమతిలక్ష్మీం తనూతీతి ప్రయుక్తం.
ఏతదేవార్థాంతరన్యాసేనాహ — కిమివహీత్యాదిహ. మధురాణాం సుందరాణామా
కృతీనామాకృతిమతాం కిం యత్కించిన్నిందితం వస్తు. “కిం వితర్కే పరిప్రశ్నే తేషాం
నిందాపరాధయో” రితి విశ్వసి. హిశబ్దస్తేవార్థకః, నిందితస్తేవేత్యర్థః. “హి హే
తావపధారణ” ఇత్యమరసి. మండనం న అలంకరణం న భవతి. ఇవ ప్రశ్నే. అసుం
దరాణాం కిమపి మండనం న భవతి. సుందరాణాం నిందితం చ మండనం భవతి
త్యర్థః. అన్యే త్వేవమపి యోజయంతి. సరసిజం శైవలేనానువిధం రమ్యం. అపీతి
ప్రశ్నే. శైవలసంసర్గణ రమ్యం న భవతి. కింతు స్వాచితరాజహంసాదిమం
డలపరివృతమేవ సరసిజం రమ్యం భవతీతి యావత్. ఏవం భూమిస్థదృష్టాం
తముక్త్యాకాశస్థా దృష్టాంతమాహ — హిమాంశోరితి. హిమాంశోర్ లినం లక్ష్మీ లక్ష్మీం
తనోత్సవి. అపి ప్రశ్నే లక్ష్మీం న తినోతి కింతు చంద్రః కళంకీత్యపలక్ష్మీమేవ విసారయ
తీత్యర్థః “గర్వాసమచ్ఛయప్రశ్నశంకాసంభావనాస్యసి” ఇత్యమరసి. ఇయం తస్మిన్
వల్కలేనాధికమనోజ్ఞా అపి అపీతి ప్రశ్నే. వల్కలేనాధికమనోజ్ఞా న భవతి, కింతు స్వా
చితత్వేమాదివస్త్రాదీనాధికమనోజ్ఞేత్యర్థః, ఏతదేవ సంభావయతి — కిమివేత్యాదిహ.
మధురాణామాకృతీనాం మండనమలంకరణం కిం న హి. గర్హితం వస్తు మండనం
నభవతి. ఇవ సంభావనాయాం. రమ్యాణాం సుందరవస్త్రేవ మండనం భవతీత్యర్థః.
అపరే త్వేవమపి యోజయంతి. సరసిజం శైవలేనానువిధమపి రమ్యం. శైవలసంసర్గా
భావే తస్య దర్శనీయతాయాం కిం వదామ ఇతి భావః. హిమాంశోర్ లినం లక్ష్మీ
లక్ష్మీం తనూతి. నిర్తలినత్వే సతి తస్య కాంతిమత్తాయాం కింబ్రూమ ఇతి భావః. ఇయం
తస్మిన్ వల్కలేనాధ్యధికమనోజ్ఞా. వల్కలాభావే తస్యాస్సౌందర్యవిషయే కిం వక్తవ్య
మితి భావః. తథాహి. మధురాణామాకృతీనాం కిమివ కిమపి మండనం న శోభాకరం
న భవతి. కింతు తత్సౌందర్యనిరోధకమితి యావత్. అసుందరాణామేవ మండనం

శకుంతలా—(అగ్రతోఽవలోక్య) (౧) ఏసో వాచేఽదపల్లవంగుళిహిం
తువరేది విల ము కేసరపుక్కుట. జావ ణం సంభావేమి.

(ఇతి పటక్రామతి.)

ప్రియంబదా—(౨) హా శా సఉస్తతే! ఎత్త ఎవ్వ దావ ముపలత్తం
చిట్ట. జావ తువ ఉవగదాప శదాసణాపెళా విల అలం కేసర
రుక్కుట పడిహాఁ.

శకుంతలా—(౩) అదో ఖు తుమూ పిలంబదా.

1 ఏవవా తేరిత పల్లవాంగుళిభి స్త్వరయా తవ మాంకేసరపుక్షకః. యావదేనం
సంభావయామి.

2 సఖి శకుంతలే! అత్రైవ తావత్సహూస్యం తిష్ఠ. యావత్త్వయా ఉపగతయా
లతాసనాథ ఇవ అయం కేసరపుక్షకః ప్రతిభాతి.

3 అః ఖలు త్వం ప్రియంబదా.

కర్తవ్యమితి భావః. అత్ర శ్లోకే ప్రసిద్ధిగ్రాహాలంకారః. తదుక్తమ్—“ప్రసిద్ధిరోకవిఖ్యా
తైర్వాక్యైర్వర్ణప్రసాధన” మితి. అత్ర శ్లోకలాద్యయోధేఽపి రమణీయతయా ప్రసిద్ధా
నాం సరసిబాదీనాం కథనేః శకుంతలామనోజ్ఞత్వకథనం ప్రసిద్ధిః. అత్ర చాశ్రమధర్మ
కరణసోఽపరి వల్లలతాపృథికిమనోజ్ఞత్వకథనేన మాధుర్యం నామ స్త్రీణాం స్వాభా
వికాలంకార ఉక్తః, తదుక్తమ్—“సర్వావస్థాసు చేష్టానాం మాధుర్యం మృదుకారితా”
ఇతి. స్త్రీణాం స్వాభావకాలకారా నిరూప్యం తే—“భావో హవశ్చ హేలా చ శోభా
కాంతిస్సదీప్తికా, ప్రాగ్భ్యం ధౌర్యహదాన్యం మాధుర్యం దశ సాత్త్వికాః, లీలా వి
లాసో విచ్ఛిత్తిర్విభ్రమః కిలికింకరం. మోటాయితం కుటమితం బిభృశో లలితం తథా,
విహృతం చేతి విజ్ఞేయాశ్చాపీరా దశ యోషితామ్, ఏవం స్త్రీణామలంకారాన్వయభా
వాద్వింశతిః స్తుతాః. తే చతుర్థా చిత్తగాత్రవాగ్భృద్భారంభసంభవాః. ఏనే ఉత్త
రత్రయథాసంభవం లక్షణోదాహరణాభ్యాం ప్రదర్శ్యం తే.

౧. ఏసో ఇత్యాది. పుక్షక ఇతి బాలార్థే కపరీత్యయః. యావత్సంభావయామి
సంభావయిష్యమి. జలేనేతి శేషః.

౨. హా శేత్యాది. అత్రైవేతి పుక్షకనికట ఏవేత్వర్థః. తావచ్ఛబ్దో మానార్థకః.
“యావత్తావచ్ఛ సాకల్యేఽవధా మానేఽవధారణ, ఇత్యమరః. తిష్ఠేతి పార్థసాయాం
లాట్.

౩. అదో ఇత్యాది. అనేన నిరుక్తాలంకార ఉక్తః. అత్ర ప్రియంబదాయా ప్రియ
భావణమిదం నామధేయమిత్యుక్తిర్నిరుక్తిః. నపుసంత్యాది. ప్రియమపి ఇప్తమపి, తథ్యం
సత్యం. వామాపునరాక్షేపప్రశ్నే. హితమపి సత్యమేవాహిత్యర్థః. తదేవోపపాద
యతి—అస్మా ఇత్యాదినా. ఖలుశబ్దో హేత్వర్థకః. యతో హేతోః.

రాజా—న పునః ప్రియం వదా. ప్రియమపి తథ్యమాహ. అస్యాః ఖలు,
అధరః కిసలయరాగః కోమలవిటపానుకాఢిణౌ బాహూ,
కుసుమమివ లోభనీయం యావనమద్గేషు సన్నద్ధమ్. ౨౦

౨౦. అధరః కిసలయరాగః కిసలయస్య రాగ ఇవ రాగో లోహితం యస్య స
తథోక్తః. “రాగోఽమరత్తే మాతృర్య క్షేణాదా లోహితాదిషు” ఇతి శాశ్వతః. యద్వా కి
సల యరాగః కిసలయానాం రక్తిమా అధరః నికృప్తః. అస్యా అధరసన్నిధానే కిసల
యానాం విచ్ఛాయ త్యేనాదర్శనీయతా భవేదితి యావత్. తేన బాల్యపరిత్యాగో వ్య
జ్యతే. శైశవపరిత్యాగ ఏవ వైదగ్ధ్యవచనచేష్టాదేవాచిత్యాత్. కోమలవిటపానుకారి
ణౌ మృదవిటపానుకాఢిణౌ. అనేనాకృతేర్విభక్త్యా యవత్వం వ్యజ్యతే. తేనాంస
యోర్నాంసలత్వం వ్యంగ్యం. అంగేషు సర్వావయవేషు సన్నద్ధః సజ్జం యావనం,
వికాసోన్ముఖం కుసుమమివ లోభనీయం స్పృహణీయం. అత్రాధరః కిసలయరా
గ ఇత్యనేనాధరస్య చుంబనయోగ్యత్వం వ్యజ్యతే. తేన ప్రసరద్రూపత్వం చ
ప్రతీయతే. ప్రసరద్రూపతాపశేష ఏవ హి కామిచిత్తానాం సుఖాద్యసభవః.
కోమలవిటపానుకాఢిణౌ విత్యనేన బాహ్వోరుచితపురుషలింగక్షమత్వం భవ్యతే.
అంగేషు సన్నద్ధమిత్యనేన పపుషో వివిగనురతక్రియాక్షమత్వం చ సూచ్యతే. అంగే
ష్వితి బహువచనేన సర్వావయవానాం సంపూర్ణమన్నభత్వేన సఖత్వతాదికరణయో
గ్యత్వం చ భవ్యతే. అధరః కిసలయరాగ ఇతి. కిసలయస్యే రాగో యస్యేతి శ్రాంతీ
సమాసగా లుప్తోపమా. కోమలవిటపానుకారిణౌ బాహూ ఇత్యసంపూర్ణోపమా.
కుసుమమివ లోభనీయమిటీవేన సమానేన సమాసగా చ భవతి. కిసలయరాగ ఇత్యల్ల
కిసలయవద్రాగ ఇతి విగ్రహే తద్ధితగా చ భవతి. అనేన శకంతశాయా ద్విజీయయా
వనావస్థోక్తా. ప్రథమావస్థా వా. తదుక్తమ్. “సర్వాసామపి హరీణాం యావనం స్యా
చ్ఛుత్యుద్గం, ప్రతియావనమేతాసాం చేష్టితాని పృథక్పృథక్, ఈషచ్ఛుపలనేత్రాం
తం స్తరస్తేరముఖాంబుజం, సగర్వజ్యరం గండమసమగ్రాహణాధరం, లావణ్యోద్భే
దరమ్యాంగం విలసద్బాహుసారభం, ఉన్నీలితాంకురకుచమస్ఫుటాంగకరాంఘ్రికం,
ప్రథమం యావనం తత్ర వర్తమానా మృగేక్షణా, అపేక్షేత మృదస్పర్శం సహ
తే నోద్ధతాం రతిం, సఖీకేళితా స్వాంగసంస్కారకలితాంతరా, న కోపహర్షా భజ
తే సపత్నీదర్శనాదిషు, నాతిరజ్యతి కాంతస్య సంఘే కింతు రజ్యతి. అథ ద్విజీయ
యావనమ్—“స్తనా పీనాతమర్తధ్యుః పాణిపాదస్య రక్తిమా, ఊరూక రికరాకారావం
గం త్యక్తాంగసంధికం, నిలింబో విపులో నాభిర్గంభీరో జఘనం ఘనం, వ్యక్తా రోమా
వలిః సైగ్ధ్యం లింగదేశస్తథాక్షిమాక్. ద్విజీయయావనే తేనకలితా వామలోచనా,

ప్రియంవదా—(సస్మితం) ¹హాళా అణసూయే, అవి జాణాసి కిణ్ణిమి
త్తం సడందళా వణజోసిణిం అతిమెత్తం పెళ్ళది?

అనసూయా— ²(౧)ణ ఖు విభావేమి. క హేహ.

ప్రియంవదా— (౨) ³జహ వణజోసిణీ అణురూపేణ పాలవేణ సంగ
దా ఎవ్వం ణామ అహం వి అత్తణో అణురూపం వరం శ
హేయత్తి.

శకుంతలా—(సాసూయమ్) (౩) ⁴ఏసో ణాణం తుహ అత్తగదో మ
ణోరహేహ? (ఇతి కలశమావర్జయతి.)

రాజా—(అత్తగతం) (౪) దుర్లభః ఖలేష్వష మనోరథః.

1. సఖిఅనసూయే! అసి జాసాసి కినిమిత్తం శకుంతలా వణజోత్పీనుతిమా
త్తం పశ్యతి?

2. న ఖలు విభాయామి కథయ.

3. యథా వణజోత్పీ అనురూపేణ పాదపేన సంగతా ఏవం నామాహుష్యా
త్తనోఽనురూపం వరం లభేయమితి.

4. ఏష నూనం తవాత్తగతో మనోరథః.

రూఢరాగవత్తయేతి యావత్.” “పల్లవః కిసలయేషిద్ధ, ఇతివిశ్వః. బుద్ధపల్లవతయా
ఉపభోగక్షమః ఉపభోగస్య క్షమః శక్తః.

౧. ణఖు విభావేమితి. ఖలు/శబ్దో జ్ఞాపార్థః,

౨. జహ ఇత్యాది. అనరూపం సదృశం వరం లభేయమిత్యతిమాత్తం పశ్యతీ
తి సంబంధః. “ఏరో బామాత్పషిద్ధయోః. శ్రేష్ఠేఽస్యవదితి” విశ్వః. హాళా రమణిజ్ఞే
కాశే ఇత్యాదినా ఏకదంతేన లేశాంతాగో వ్యజ్యతే. తదుక్త—“యద్వాక్యం
వాక్యంశలైరుపాయేనాభిధీయతే. సదృశార్థాభిసంపూర్త్యా స లేశ” ఇతి కీర్తితః.
అత్త ప్రాధేన కపినా శకుంతలాయా సుదృశవరాభిలాషోఽస్తీతి దుష్కంఠం ప్రత్యుపా
యేన ద్యోతితమితి లేశః.

3. ఏసో ఇత్యాది. అత్తశబ్దేన బుద్ధిరుచ్యతే. బుద్ధిగత ఇత్యర్థః. “అత్తా జీవే
౨తా బుద్ధా స్వభావే పరమాత్మని” ఇతి విశ్వః.

౪. ఏష ఇతి. అత్తగతమిత్యనేన సర్వాశ్రయముక్తమిత్య వగంతవ్యం. యస్మి
న్దృశవరాభిలాషస్సఏష ఇత్యర్థః.

(౧) అసినామ కులపతేరియమసవర్ణక్షేత్రసంభవా స్యాత్?

అథవా కృతం సందేహేన.

అసంశయం క్షత్రపరిగ్రహక్షమా

యదార్యమస్యామభిలాషి మే మనః,

సతాం పి సందేహపదేషు వస్తుషు

ప్రమాణమస్తాకరణప్రవృత్తయః.

౨౧

౧. అసినామేత్యాది. అపిశబ్దో జ్ఞానాప్రశ్నార్థః నామశబ్దో వాక్యాంతం కారః. యద్వా—అసినామేతి సంభావనాయాం. కులపతేర్లోత్రప్రవర్తకస్య. ఋషేరితి శేషః. అసవర్ణక్షేత్రసంభవా అసమానజాతీయభార్యసంభవా. క్షేత్రమితి భార్యానామ. “క్షేత్రం పురే గృహే దేహే వేదాః మోనిభార్యయో”రితి వైజయంతీ. యద్వా—అసినామేతి వితర్క. ఏవం సందివ్య నిశ్చయకప్రమాణైర్నిశ్చినోతి. అథవేత్యాది. అథవేతి పక్షాంతరే. కృతమలం. సందేహేన సంశయేన. నిశ్చయకప్రమాణస్య విద్యమానత్వాత్సందేహో న కర్తవ్య ఇత్యర్థః.

౨౧. తదేవాహ—అసంశయమితిత్యాది. అత్రాసంశయపదేన చాక్షుషమానస సందేహద్వయం నిరస్యతే. తేన చ కర్తవ్యాధ్యవసాయ ఉచ్యతే. అనేనోపాదేయకాధ్యవస్యతే. క్షత్రపరిగ్రహక్షమా పరిగృహ్యతఇతి పరిగ్రహః కళత్రం. తథాచపక్ష్యతి—శ్చతీయేఽంకే “పరిగ్రహబహుత్వేఽపి” త్యాది. క్షత్రస్య క్షత్రజాతేః. బ్రహ్మశబ్దవజ్జాతిపరత్వం. క్షత్రపదం సమంసకం. తథా త్రికాండశేషే—“మూర్ధావసిక్తమూర్ధాభిషిక్తా క్షత్రం సమంసక” మితి. తథా వైషధేఽపి—క్షత్రాద్యథాభిజ్యత స ద్విజేంద్ర” ఇతి. క్షత్రజాతీయపరిగ్రహక్షమా శక్తా, కళత్రత్వయాగ్యేత్యర్థః. అథవా పరిగ్రహణం పరిగ్రహః. కళత్రత్వేన స్వీకార ఇత్యర్థః. పరిగ్రహక్షమత్వే హేతుమాహ—ఆర్యం మే మనోఽస్యామభిలాషి. యద్యస్తాత్. మే క్షత్రస్య మమేత్యర్థః. ఆర్యం నిర్దోషం. ఆత్రార్యశబ్దేన కాస్త్రార్థానుష్ఠాననియతిర్నన ఉచ్యతే. “యమార్యాక్రియమాణం ప్రశంసంతి స ధర్మ” ఇత్యాపస్తంబోక్తే. రత్నంబంధి మనోఽస్యార్యమిత్యుచ్యతే. అత్ర మనసః ఆర్యత్వవిశేషణేన మనస్సావరసికతయా న కదాప్యకార్యే ప్రవర్తత ఇతి గోత్యతే. తదేవాధ్యాంతరన్యాసేనోపపాదయతి—సతాం హిత్యాది. సతామాప్తానాం సందేహపదేషు కర్తవ్యాకర్తవ్యాభ్యాం సంశయస్థానేషు. “పదం వ్యవసితలాణానలక్ష్యాంఘ్రివస్తుషు” ఇత్యురః. వస్తుషు పదార్థేషు ప్రమాణం ప్రమేయనిశ్చయకం. అంతఃకరణస్య అంతరింద్రియస్య. “కరణం సాధకత

(౧) తథాపి తత్త్వత ఏనాముపలప్స్యే.

శకుంతలా—(ససంభ్రమం) (౨) ¹హతా నభిశనేఅణసంభంతో నోమా
భిఱం ఉజ్జిల వలణం మే మహులరో అహివట్టభి.

(ఇతి భృమరబాధాం రూపయతి.)

1. సఖి! సలిసేచనసంభాన్తో నవమాలికామృతా వదనం మే మధుకర ౨
భివర్తతే.

మత్తేత్ర గాత్రేంద్రియే ష్విషి” ఇత్యమరః. చిత్తస్య ప్రవృత్తయః ప్రకృష్టా వృత్తయః
విరుపాధికాః స్వారసికాశ్చేతి యావత్. ప్రమాణమితి వేదాః ప్రమాణమిత్యాదివజ్ఞా
త్యైకవచనం. నియతలింగం స. ధర్మ నిర్ణయకారణమిత్యర్థః. యదాహ—“సమ్యక్సం
కల్పజః కామో ధర్మమాలమిదం స్మృత”మితి. తేనదాత్తప్రశంసానివారణార్థమేవ
మపి యోజయంతి. అస్మామభిలాషి సస్పృహం మే మహి యదా యస్మిన్ కాతలే ఆ
ర్యం భవతి తదేయం శ్చ త్రపరిగ్రహశ్చమా స్యాత్. హి యస్తాదేతోర్వస్తుషు పదార్థే
షు సంవేహపదేషు సత్సు అంతఃకరణప్రవృత్తయః ప్రమాణం సతామేవ మాదృశాం నా
స్తి. తస్మాదితి పూర్వాధాన సజబంధః. అమమగ్ధమేవాహ—తథాపీత్యాది. యద్వా
మహాపురుషస్యాత్ ప్రశంసాదోషో న విద్యతే. యథా రామాయణే—“అద్య రామ
స్య రామత్వం పశ్యంతు హరియూధపాః” ఇత్యాదే. యద్వా—అత్త గతత్వేనోక్త
త్వాన్ని దోషః.

౧. తథాపీత్యాది. అంతఃకరణప్రవృత్తిమాత్రేణ నిర్ణయతుమశక్యత్యేపి. త
త్త్వత ఏవ సాక్షాదేవ. ప్రకృష్టప్రమాణైరేవేత్యర్థః. ఉపలప్స్యే జ్ఞాస్యామి. జ్ఞాతృత్వే
షుకరత్వమాహ— ఏనామిత్యనాదరనిర్దేశన. ఏషా నాగఽకా న భవతి, ఛలోక్త్యా
సర్వం జ్ఞాతుం శక్యత ఇతి ద్యోత్యతే. పూర్వస్యాం యోజనాయామపి తథాప్యనుమా
నేన నిర్పితం యద్యపి తత్త్వత ఏవ ప్రమాణా తరైరేవ ఉపలప్స్యే ఇత్యర్థః. అసంశయ
మిత్యాది నైతదంతేనారంభో నామ ప్రథమావస్థాక్తా. తిదుక్తం దశరూపకే. —“కర్త
వ్యాధ్యససాయస్సాన్యదారంభః ఫలనిర్దయే” ఇతి. ఆత్రాసంశయాదిపదైః కర్తవ్యాధ్య
ససాయ ఉచ్యత ఇత్యారంభః. అఽస్థాః నిరూప్యంతే, “ప్రారబ్ధస్య తు కార్యస్య పంచా
వస్థా భవంతి హి, ఆరంభయత్నప్రాప్త్యాకా నియతాప్తిఫలాగమా” ఇతి.

౨. హతేత్యాది. నవమాలికాభ్యో వదనస్యాధిక సౌరభత్వాద్వదనమనుసరంతీతి
భావః. అనేన వదనస్య సౌరభతత్త్వకథనేన శకుంతలాయాః పది నీజాతితా నూచ్యతే.
భదుక్తం రతిమాన్యే—“కమలముకుళమృద్వీ ఫుల్లరాజీవగంధస్సృరతపయసి యస్యాః

రాజా—(విలోక్య సస్పృహం)*[సాఘ శాధనమపి రమణీయమస్యాః.

యతో యతః పట్నరణోఽభివర్తతే

తతస్తతః ప్రేరితలోలలోచనా

వివర్తితభూరియమద్యశిక్షతే

భయాదకామాపి హి దృష్టివిభ్రమం.

(సాసూయమివ)]

చలాపాఙ్గు దృష్టః స్పృశసి హుశో వేపథుమతీం

రహస్యాఖ్యావ స్పృశసి మృదు కణ్ఠాన్తికచరః,

కరం వ్యాధూన్వత్యాః పిబసి రతినర్వన్వమధరం

వయం తత్త్వాన్వేషాన్తధుకర హతాన్త్వం ఖలు కృతీ. ౨౨

సారభం దివ్యమంగే, చకితమృగదృగాభే ప్రాంకిరంతే చ నేత్రే సనయుగళమర్ఘం శ్రీసలశ్రీవిదంబి. తిలకసుమనమానా బిభ్రతీ నాసికాం చ ద్విజగురురహజా శ్రద్ధధానా సదైవ, పలయదళకాంతిః కాపి చాంఢేయగంధీ వికచకమలకోశాకారకమాతపత్రా. వ్రజతి మృదు సలీలః రాజహాసీవ తస్మిన్ త్రివళివలితమధ్యాహం సవాణీ సువేషా, మృదు శుచిలఘు భుజ్జే మానినీ గాఢలజ్జా ధవళకుసుమవాసా వల్లభా పద్మినీ స్యాదితి. రూపయతీత్యాది. రూపయతి ఆభినయతి.

౨౨. చలేతి. ఖలు యతో హేతోశ్చలాపాంగం దృష్టః చలాపపాంగాయస్మిన్ శరణి తత్తథోక్తం. దృష్టస్సృక్. వేపథుమతీం కంపవతీం బహుళః వారం వారం స్పృశసి. రహసి భవం రహస్యం, తదాఖ్యావ వదన్ని వేత్సుల్పేక్షా. కర్ణాంతికచరస్సృక్ మృదు లలితం. నాయకపక్షే సానునయమిత్యపి చ. యథా భవతి తథా. స్వనసి శబ్దాయనే. గుప్తం భావన ఇత్యపి చ. రతినర్వన్వం రతేన్మరతస్య సర్వస్యం నిఖిలమూలధనం సారాశ ఇతి యావత్. “రతిః స్సర్వప్రియాయాం చ రాగే చ సురతేఽపి చ” ఇతి విశ్వః. పిబసి పానం కరోషి. నిశ్చంకం చుంబనీతి భావః. వర్తమానవ్యపదేశేనాద్యాపి చుంబనీత్యనాయనేన తస్య భాగ్యాతిశయః. నయమితి బహువచనేన నాగరికా ఇతి ద్యోత్యతే. తాదృశా అపీతి యావత్. యద్వా—అహమేక ఏవన భవామి; మత్సదృశా అనేకే ఇతి ద్యోత్యతే. హతాః వంచితాః. తత్ర హేతుమాహ—తత్త్వాన్వేషాత్ జాలనిశ్చయం పరామృశ్య. ల్యబ్ధోపే పంచమి. మధుకర ఇత్యనేన తిర్విగ్గుంతుత్వం వివక్షితం. కృతీ ధన్యః. భాగ్యం తు మమమ్యాదామేవేతి నియమా నాస్తీతి భావః. అనేన నాయనేన ముగ్ధనాయికావసంగ మే కుక్కుటవృ

* (అయం కుండలీకృతభాగః ప్రక్షిప్త ఆలోన వ్యాఖ్యాతః.)

తాన బలాధ్యక్షివోపభోక్తముచితేతి దోష్యత్వే. అతవిన్న కృతమితి నిర్వేదః. కించాత్ర భ్రమరవృత్తాంతకథనేన తత్త్వాస్వేషాద్వయం హతా ఇత్యనేన ప్రథమం వస్తుసౌందర్యబలాన్తదనకాతర్యాసహిష్ణుర్బలాచ్ఛకుంతళా గ్రాహ్యేతి విచారితవాక్. తతో జాతివిశ్చయాభావాత్స్వవిసయాదిసౌశీల్యగుణేన స్వచిత్తం నిగృహ్య తూష్ణింస్థిత ఇతి భావః. అత్ర భ్రమరవిశేషణసామ్యాదప్రస్తుతనాయకప్రతీతేస్సమాసోక్త్యలంకారః. తదుక్తం — “విశేషణానాం తాలేన యత్ర పృస్తుతవర్తినాం, అప్రస్తుతస్య గమ్యత్వే సా సమాసోక్తిరివ్యత” ఇతి. ఉత్పేక్షాసమాసోక్త్యోస్సంసృష్టిః. తదుక్తం — “అలంకృతీనాం బహ్వీనాం ద్వయోర్వాపి సమాశ్రయః. ఏకత్ర నిరీక్షానాం మిథస్సంసృష్టిరుచ్యత” ఇతి. సంసృష్టిసంకరస్వరూపముచ్యతే — స్వాలంకారాణాం సంక్షేపసముత్థాపితోఽలంకారో ద్వివిధః. తత్ర సంక్షేపస్సంయోగన్యాయేన సమవాయన్యాయేన చ ద్విధా. సంయోగో యత్ర భేదస్యోత్పత్తితయా పితి, సమవాయో యత్ర తస్యైవానుత్పత్తిత్యేన వర్తమానత్వం. తస్మాత్సోత్పత్తిత్యేన స్థితౌ తిలతండులన్యాయః. ఇతరత్ర క్షీరసీసాదృశ్యం. ఏతేషాం మిశ్రత్వే తిలతండులయోరివోత్పత్తివిభేదత్వే శబ్దార్థభయసంసృష్టిస్త్రివిధేతి పూర్వాపాద్యైరర్థైః. అలంకారాణాం యథాసంభవం యని క్వచిద్వ్యవస్థానా స్యాత్, కదా తే కిమపుధక్త్వ ఏవ పర్యవసితా ఉతాలంకారాంతరమేవ కించిదితి విచార్యతే. ఇతి యథా బాహ్యాలంకారాణాం సావర్ణమణిప్రభృతీనాం పృథకచ్ఛురతామేతుత్వేపి సంఘటనాకృతంచారుత్వాంతరం జాయతే, తద్వత్ప్రస్తుతాలంకారాణామపి సంయోజనే చారుత్వాంతరముపలభ్యతే. నాలంకారాంతరప్రాదుర్భావోఽపుధక్త్వపర్యవసామితి నిర్ణయః. అలంకారాంతరత్వే చ సంయోగన్యాయేన స్ఫుటావగమో భేదః. సమవాయన్యాయేనాస్ఫుటావగమ ఇతి ద్వైధం. పూర్వత్ర సంసృష్టిరుత్పత్తి సంకరం. అత ఏవ తిలతండులన్యాయక్షీరసీరన్యాయో తయోర్యథార్థతామవగమయతః. తత్ర తిలతండులన్యాయేన సంసృష్టిస్త్రిధా. శబ్దాలంకారగతత్వేనాథాలంకారగతత్వేనచో భియాంకారగతత్వేన చ. ఏవముత్పత్తిభేదమిశ్రత్వే సంసృష్టిస్త్రిధా. అనుత్పత్తిభేదే స. కరః. తచ్చ మిశ్రత్వముం గాంగిభావేన, సంశయేనైకవాచకానుప్రవేశేన చ త్రిధాభేదశ్చ సంకరః. అనుగ్రహకృనుగ్రహకతయా వ్యవసితత్వాత్రిప్రకారతయేన సంకరః. అంగమునుగ్రహకముంగ్యనుగ్రహ్యం, ప్రకారాంతరేణ తు న శక్యో వస్తుమానంత్యాత్తత్పత్తిభేదభేదానా మితి ప్రతిపాదితాశ్చబ్దార్థభయగతత్వేన త్రైవిధ్యగతా అలంకారాః. కుతి పురేష ప్రతినియమః? యదేషాం తుల్యత్వేఽపి కావ్యభౌతికయమేతుత్వే కల్పిదలంకారశబ్దస్య, కల్పిదర్థస్య, కల్పిదభయస్యేతి చేదుక్తమత్ర. యథా—

శకుంతలా—(౧) ¹హా! పరిత్రాతమా ఇమిణా దుష్విణీదేణ మహాల
రేణ అహిహూతమాణం మం.

అనసూయా ప్రియంవదే (ఉభే) —(సస్థితం) ²కా వలం పరిత్రాదుం.
దుస్సందం అక్కంద? రాఅరిక్తి ఆ ఇ తపోవనా ఇ నామ.

రాజా—(స్వగతం) అవనరోఽయమాత్మానం దర్శయితుమ్. కః కోఽ
త్రభూః (ఇత్యర్థోక్తే విచార్య) (౨) రాజభావస్తవభిజ్ఞాతో భవే
త్. భవతు. ఏవమభిధానే.

శకుంతలా—(౩) ³ణ ఏసో దుష్టో విరమది. తా అణ్ణదో గమిస్సం.
(పదాంతరే స్థిత్యా, సదృష్టితేపం) హం ఇదోవి మం అణుసరది.

రాజా—(సత్పరమి పశ్రుత్వ)

కః పారవే వసుమతీ శాసతి శాసితరి దుష్విణీతానాం,

1. సభ్యో, పరిత్రాయేథామసే దుర్విణీతే, మధుక రేణాభిభూయమానాం మామ్.

2. కే అవాం పరిత్రాతుమ్? దుష్కన్దమాక్రష్ట. రాజరక్షితాని తపోవనాని నామ్.

3. నైవ దుష్టో విరమతి. తస్మాదన్యతో గమిస్యేమి. కథమితోఽపి మామనుసరతి.

కావ్యే వోపగుణాలంకారాణాం శబ్దార్థభయగతత్వేన వ్యవస్థాయామన్వయవ్యతి
రేకానేన ప్రభవతః. సలకరనిమిత్తా తరస్యాభావాత్. తతశ్చ యోఽలంకారో యదీ
యా భావాభావావనువిధితే, స తదలంకారో వ్యవస్థాప్యత ఇతి స్వం సమంజసం.

౧. పరిత్రాతహేత్యాది. తపోవనాని నామ్. నామశబ్దః ప్రసిద్ధార్థకః. అర్థో
క్త ఇతి. అర్థస్య వాక్యైక దేశస్య ఉత్తే కథనే. విచార్య విచృశ్య.

౨. విచారే కారణమాహ. రాజభావస్తవభిజ్ఞాత ఇతి. భవత్విత్కృపాయస్త
రణే. ఏవమభిధానే ఇత్థం వక్ష్యామి. పక్ష్యమాణప్రకారేణ రాజభావం ప్రచ్ఛాద్యా
భిధాస్య ఇతి యావత్.

౩. ణ ఏసో ఇత్యాది. సదృష్టితేపమితి, దృష్టేర్దర్శనస్య తేపేణ ప్రేరణేన సహ
వర్తత ఇతి సదృష్టితేపం. క్రియావిశేషణం చైతత్. ప్రకృతిప్రత్యయసముదాయస్య
ప్రకృత్యర్థభాగముఖేన భేదకం క్రియావిశేషణం. కథమితి జాతవ్యహేతు
జిజ్ఞాసాయాం.

౨౩. కః పారవ ఇత్యాది. పారవే పురుషంశోద్భవే దుష్కన్తే. అత్ర పారవ
ఇత్యనేన మహాకులీనత్వం సర్వలోక ప్రసిద్ధత్వ మద్వితీయత్వం చ జ్ఞాప్యతే. తాదృశస్త

ఆయమాచరత్యవినయం ముగ్ధాను తపస్వికన్యాను.

౨౩

వ కర్ణపథం నాగతః కిమితి భావః. స తు ప్రసిద్ధో భవతు. మమ కిమిత్వత ఆహ—వసు
మతీం కాసతీతి, అత్ర వసుమతీమిత్యసంకోచనిరుపపదేన సార్వభౌనుత్వం వ్యజ్యతే. త
ద్రాజ్యవాసితయా తవా తదాజ్ఞా పరిపాలనీయేతి భావః. తస్మి యః కశ్చిత్కులక్రమా
గతం రాజ్యం పరిపాలయతి, తస్య దుష్టశిక్షాకరణసామర్థ్యం నాస్తి. కథమవినయాద్య
నాచారపతదాజ్ఞాపరిపాలనమిత్యత ఆహ—కాసితీతి. నియామక ఇత్యర్థః. అనేన
శౌర్యాదిగుణాన్ముచ్యం తే. స తు వైతాళిః సంకేతాహోపి కృత్రిమశౌర్యాదిగుణా ఇతి
భావః. తస్యైవకర్తృభు కో వా ప్రాతికూల్యం నాచరేతిత్వత ఆహ—తపస్వికన్యా
స్వీతి. అనేన రాగాభావాదరణ్యానాని త్వాచ్చ కన్యాపుష్పద్రవకరణాభావన్ముచ్య
తే. తస్మి ప్రాధాన్యేత్పుత్రవాత్సల్యాదిరాగాదికమస్తీత్యత ఆహ—కన్యాస్వీతి.
అప్రగల్భాస్వీతి యావత్. తస్మి కన్యకాత్వేన దుష్టజనసహవాసవశాత్కించిత్రై
తవం కుర్వంతీత్యత ఆహ—ముగ్ధాస్వీతి. తాదృశనాగరికసహవాసాభావాచ్చత్యా
నభిజ్ఞాస్వీతి యావత్. అవినయం పరకన్యకాయా బలాదాహరణరూపాసన్తాగం.
ఆచరతీతి వర్తమానప్రయోగేణాద్యాపి మమ పురత ఆచరతీతి మధుకరనిశ్చంకధార్మ్య
జనితాశ్చర్యం ద్యోత్యతే. క ఇత్యాక్షేపే. ఆయమిత్యనేన త్యగ్జంతోః పరశ్చీగ్ర
హణే దోషభావాదన్యాయస్త్వాచరితః. అస్తద్రాజ్యే మమవ్యుః కోఽస్యేవమవినయ
మాచరితుం న శక్నోతీతి భావః. అత్ర రాజ్ఞా మధుకరనివారణకథనవ్యాజేనానుసయే
నైవ కన్యా వశీకర్తవ్యా; స తు బలాదితి జ్ఞాప్యతే. నాయికా త్రివిధా ముగ్ధా, మధ్యా,
ప్రగల్భేతి. తత్ర. “ముగ్ధా నవవయఃకామవివేకీర్నృకమయితా.” “ముగ్ధం సౌమ్య
నచే మూఢ” ఇతి యాదవః. అత్ర శ్లోకే ప్రసిద్ధిర్నామలంకార ఉక్తః. యదాహ—
“వాక్త్రస్సౌతిశయ్యైర్మృక్తా వాక్యాధస్య ప్రసాదకైః, లోకప్రసిద్ధిబహుళా ప్రసిద్ధి
రితి క్షీరతా” ఇతి. అత్ర దుర్విసీతానాం కాసితీరి వసుమతీం కాసతీతి రాజ్ఞోఽతిశ
యోక్తిః. దుష్టశిక్షాకారత్వాదేవ ప్రకృతభ్రమరబాధానివర్తకత్వం, పౌరవ ఇతి లోక
ప్రసిద్ధిః. అత్ర పద్యే దండో నామ సంధ్యంతరాంగముక్తమ్. ఉక్తంచ—“దండ స్త్వ
వినయాదీనామధృష్ట్యా శ్రుత్యాఽథ తర్జన”మితి. అత్రావినయశ్రుత్యా దుష్ట్యంతేన కృతం
తర్జనం దండః. సంధ్యంతరాంగాని నిరూప్యం తే. “మఖాదిన ధిష్వంగనామకైఖిల్యం
ప్రతీయతే, సంధ్యంతరేషు యోజ్యాని తత్ర తత్రైకవింశతిః. సామభేదా దానదండ
ప్రత్యుత్పన్నమతిర్వధః, మాయాక్రోధే భయం ప్రజా గోత్రసలితసాహసౌ, ఓజస్సం

(౧) (సర్వా రాజానం దృష్ట్యా కించిదివ సంభ్రాంతాః.)

అనసూయా—(౨) ¹ అజ్ఞాన కిం వి అచ్చాహీదం. ఇతి యో పిలసహీ
మహులరేణ అఙ్గీకరియమాణా కాదరీహూదా.

(ఇతి శకుంతలాం దర్శయతి.)

రాజా—(శకుంతలాభిముఖో భూత్వా) అపి నామ తపో వర్ధతే?

శకుంతలా—(సాధ్యసాదవచనా తిష్ఠతి.)

అనసూయా—² దాణి అదిహివి నేసశాహేణ. సాలదం అజ్ఞస్య? మా
శా నడందశే! గచ్చ ఉడలం. ఫళమిన్సం అగ్న్యం ఉవహర. ఇదం
దావ సాదోదలం భవిస్యది.

1. ఆర్య, న కిమప్యత్యాహితం ఇయం నా ప్రియసఖీ మధుకరేణాకులీక్రి
యమాణా కాతరీభూతా.

2. ఇదానీమతిథివి శేషలాభేన. స్వాగతమార్యస్య. సఖి శకుంతలే గచ్ఛోటజమ్.
ఆర్యముపహర. ఇదం తావత్పాదోదకం భవిష్యతి.

వరణే బ్రాంతిర్దాత్యం హేత్వవధారణం, లేఖాస్వప్నశ్చిత్రమతావతి ఖ్యాతాని నామకః.
ఏవం సంస్యంతరేఽంగాని ప్రభవంత్యేకవింశతిః.”

౧. సర్వా ఇత్యాది. ఇవశబ్దో వాక్యాలంకారే. కించిదీవత్. సత్వత్వర్థమితి
యావత్. సంభ్రాంతాః ఆటోపవత్సస్సంపుత్యాః. “సంభ్రమాటోపసంభ్రాంతా” ఇతి
యాదవః. సర్వాస్తద్రూపమోహితదృష్టయో భూత్వాతిథిసత్కారాన్ఘ్రిపాద్యాది
కర్తృణీమగేవ వ్యాపుతాః సత్వత్వర్థం. అతఏవోక్తం కించిదీవేతి. యద్వా—ఇవశబ్దో
భావార్థకః. కించిదపి న సంభ్రాంతా ఇతి యావత్. లోకోత్తరరూపలావణ్యాద్యతిశ
యమహాపురుషదర్శనేన విస్తయాదవశా భూత్వా వ్యాపారాంతరే మనుష్యుర్వం సర్వా
కారేణ ప్రవృత్తిర్నాస్తి. కింతు దృష్టిస్తు రాజవిషయేతి భావః. అతః ప్రయోక్తం
కించిదీవేతి.

౨. అజ్ఞేతి. ఆత్ర మధుకరేణాకులీక్రియమాణేత్వనేన శకుంతలముఖాదివిష
యసౌరభాదిసాభాగ్యాతిశయప్రఖ్యాపనం వ్యజ్యతే. అవయోః ప్రియసఖీత్వనేన
చిరసహవాసాచ్ఛకుంతలాహృదయమర్జితా ౨ సమాయాప్రియంవదయోన్ముచ్యతే.
ప్రియసఖీత్వాత్సవచనస్యామల్లంఘనీయత్వం చ శకుంతలాయా జ్ఞాప్యతే. సఖీ
త్వాద్గోపనీయం హృది స్థితం శకుంతలాయాః కిమపి నాస్తి. అస్యా హృదయమస్తద

రాజా—(౧) భవతు. భవతీనాం నూనృతయైవ గిరా కృత మాతిథ్యమ్.
ప్రియంవదా—(౨)¹ తేణ హి ఇమస్మిం పచ్చాలసీలశావ సత్తవణ్ణ
వేదితవ అజ్ఞో ఉపవిసిల పరిస్సమవిణోదణం క రేదు.

రాజా—(౩) నన, యూయమప్యనేన కర్తృణా పరిశ్రాంతాః.
అనసూయా—(౪)². హాహా నండదశే, ఉద్దదం ణో పజ్జవాసణం అ
దిహీణం. తా ఎద్ధ ఉపవిసమ్మ.

(సర్వే ఉపవిశన్తి)

శకుంతలా—(సవిమర్శం) (ఋత గతం) (౫)³ కిం ణు ఖు ఇమం పెక్షి అ
తవోవణవిరోహిణో విలరస్స గమణిజ్జమ్మి సంవుత్తా.

1. తేన హ్యస్యాం ప్రచ్ఛాయశీతలాయాం సత్తవణ్ణ వేదికాయామార్య ఉపఃశ్య
పరిశ్రమవిణోదనం కరోతు.

2. సఖి శకుంతలే, ఉచితం నః పర్యుపాసనమతిథీ నామ్. తస్మాదత్రోపవిశామః.

3. కిం ను ఖల్విమం ప్రేక్ష్య తపోవనవిరోధిణో వికారస్య గమనీయాస్మి సంవుత్తా.

ధీనమస్తద్వ్యాగా వితస్త్వయే ప్రవృత్తిః కర్తవ్యేతి రాజానం ప్రతిజ్ఞాప్యతే. ఆత్యా
హితం మహాభీతిః. అపి ప్రశ్నే. దాణిమితి. తపో వర్ధతి ఇతి శేషః.

౧. భవత్స్విత్యాది. నూనృతయా ప్రియసత్యయా. “నూనృతం ప్రియసత్య
యోః” ఇత్యమరః.

౨. తేనేత్యాది. కరోత్స్వతి ప్రార్థనాయాం ణోత్. ప్రకృష్టా చ్ఛాయా యత్ర
తత్త్వానం ప్రచ్ఛాయం. “ఛాయా త్వనాతపే కాంతో ప్రతిబింబార్కజాయయో”
ఋతి విశ్వః. తేన శీతశా. శీ మస్యాస్తీతి శీతశా* సిద్ధాద్విత్యాదినా అలచ్. “సప్తపథో
వికాలత్వకాఛరదో విషమచ్ఛద” ఇత్యమరః. సత్తవణ్ణ ఇన్దిత్ర పృత్తివిషయే సంఖ్యా
శబ్దస్య పీష్నార్థకత్వం మహాభాష్యే ప్రోచాదితం.

3. నన్విత్యాది. నన్వితి సంబోధనే. ఆనేన కర్తృణా వృక్షసేవనవ్యాపారేణ
పరిశ్రాంతాః భిన్నాః. యుష్టభిరపి స్థాతవ్యమిత్యుక్తిః.

౪. హాశేత్యాది. ఉచితం న్యాయ్యం. “అభ్యస్తేఽప్యుచితం న్యాయ్య” ఇతి
యాదవః. సవిమర్శమితి. అనసూయాతత్పూర్వస్వక్తియచిత్తవికారోఽవమర్శః.

౫. కింక్షీతి. తపోవనస్య. న తు వనమాత్రస్య విరోధిణః ప్రతిషిద్ధస్య. కాంతి
ప్రధానే తపోవనే మదఃవికారస్యాయోగాత్. విలరస్స వికారస్య విచారస్య వా.

రాజా—(౧) (సర్వా విలోక్య) అహో! సనః యోరూపరమణీయం
సౌహార్దం భవతీనామ్.

గమనీయా విషయభూతా. అనేన లోకోత్తరపురుషదర్శనేన రాజవిషయే శకుంత
శాయా అనురాగో జాత ఇతి ద్యోత్యతే. స్వసౌఖ్యాభావే అనురాగరూపచిత్తవికారా
భావాత్. తథా స్వాభినివేశనం ప్రకటికరిష్యతి—ఉత్తరత్ర హృదయ, మా ఉత్తా
మ్యస్తేత్యాదితా. అనేన శకుంతలాయా అనురాగబీజముపక్షిప్తం. తస్మాద్బీజస్య కథన
నూపక్షేపో నామ ముఖసంభ్యంగముక్తం భవతి. తదుక్తం. “బీజస్యోక్తిరుపక్షేప” ఇతి.
సాధనత్వాద్బీజస్యాదావుపక్షేపః. బీజలక్షణముచ్యతే. “స్తోకోద్దిప్తః కార్యహేతుః
పశ్చాత్సువిస్తృత” ఇతి బీజవద్బీజముక్తం. ఉక్తం చ. “యత్తు స్వల్పముపక్షిప్తం
బహుధా విస్తృతం గతం, కార్యస్య కారణం ప్రాక్ష్యే తద్బీజమితి కథ్యతే.” యథా
సువిహితం బీజం ఫలవర్యవసాయి తద్వదిదమపీతి. స్తోకోద్దిప్తః స్వల్పముపక్షిప్తః. అనం
తరమనేకథా మూలస్కంధపలాశాదివదంతురిత్యల్లవిత కుసుమితాదిభేదేన నాయకోప
నాయక ప్రతినియకభేదేన చ బహుధా విస్తారీకార్యస్య త్రివర్గరూపస్య ఫలస్యయో
హేతుస్తద్బీజం. యథా మాళవికాగ్నిమిత్రే, కామదీకా—కహింశత్థిరాసీత్యాదినా,
మాళవికాయానురాగస్య చిత్రదర్శనం. తత్రాప్యదరాతిశయశ్చ కారణముక్తం.
యథావా మదీయే నైషధానందే, నళస్య దమయంత్యానురాగస్య స్వప్నదర్శనం.
తచ్చ బీజం ప్రధానకార్యవాంతరకార్యహేతుభేదాదనేకప్రకారం. అత్ర ప్రధాన
కార్యబీజముక్తం. అవాంతరకార్యబీజం యథా మాళవికాగ్నిమిత్రే, విదూషకం ప్రతి
కించిదుపేయోపాయదర్శనేత్యాదినా — మాళవికాదర్శనరూపవాంతరకార్యస్య
హరదత్త గణదానయోర్వివాదకరణం బీజముపన్యస్తం. యథా వా మదీయే నైషధా
నందే, ఆద్య స్వప్నే ప్రియసఖ మయాదర్శికాచిత్రిలోక్తి భూషయోషాఫణితిమన
సోరప్యలక్ష్యానుభావా, స్నారం స్నారం తరళనయనాం తాంతసత్కృతరాత్రా వారం
వారం విస్తృత కరాన్వాతకీ పంచబాణః. అత్ర నళేన హంసం ప్రతి దమయంత్యను
రాగస్య స్వప్నదర్శనం బీజముక్తం. తతస్తత్ప్రతివర్తనం చిత్రాశ్వసంచారణకార్యకు
లేత్యాదీనా స్వయంవరప్రతికాదర్శనమవాంతరం బీజముపన్యస్తమ్.

౧. సర్వాఇత్యాది. సుహృదో భావః సౌహార్దం. శుద్ధాశయత్వమితి యావత్.
జనాంతికమిష్యనేన నియతక్రావ్యముక్తమ్.

ప్రియంవదా—(జనాన్తికమ్) (౧) ¹అణసూప కోణు ఖు ఏసో చవుర
గంభీరాకిది మహారం పిలం ఆళవంతో పహూ విల దీనత?

అనసూయా—(౨) ²సహ మహ వి అద్ధి కోడూహ-ళం. పుచ్చిస్సం దా
పణం. (ప్రకాశమ్) (3) అజ్జన్మ మహారాళావజణిదో విస్సాసో
మం మంతావేది. కద మో అజ్జేణ రావసినంసో అళంకరిలది? కద
మో వా విరహపజ్జానులజణో కిదో దేసో? కింమిత్తం వా
నుఉమారో వి తివోవణంరిస్సమస్స అత్తా పత్తదం ఉవణిదో?

1 అనసూయే! కో ను ఖల్వేష చతురగంభీరాక్పితృ ధురం ప్రియమాలపక్
ప్రభువ దృశ్యతే?

2 సఖి, మహాప్యస్తి కాతూహలమ్. ప్రత్యూమి తావదేమ్. ఆర్యస్య మధురా
లాపజనితో విశ్వాసో మాం మంత్రాపయతి. కతమ ఆర్యేణ రాజ్యర్షివంశోఽలంక్రియ
తే? కతమో వా విరహపర్యత్సకజనిః కృతో దేశః? కిం మిత్తం వా నుకుమారోఽసి
తపోవనపరిశ్రమస్యాత్తా పాత్ర శామువసీతిః.?

౧. అణసూపి ఇతి. ఏష ఇత్యనేన రూపలావణ్యాద్యతిశయవానితి సూచ్యతే.
చతురా గుప్తాభిప్రాయా. గంభీరా హ్యగ్రోధయోర్నిర్వికారా ఆకృతిర్యస్య స తథో
క్తః. యదాహ మనిః—“భీశోకగ్రోధహర్షేషు గంభీర్యం నిర్వికారతే” తి. దర్శన
మాలేణ విలోభనీయో భవతీతి భావః. అనధిగతపరిమళాపి హి హరితి దృశం మాల
తీమాలత్యాదివద్దస్తుసౌందర్యముక్తం. తర్హి, యస్యాకారశోభా, తస్య వచనాతురీ
నాస్తీత్యత ఆహ—మధురమితి, మధు రాలి దత్తే కర్ణఘటద్వారాంతఃకరణస్యేతి
మధురం. విప్రియార్థేఽప్యసంక్షేపక భాషణం మాధుర్యం. మధురం యథా భవతి తథా
ప్రియం హృద్యతయా శ్రావ్యం. ఆలపక్ చాటూని శంసక్. తర్హి సర్వోఽసి జన
స్సాన్విధితేషు ప్రియభాషణమేవ కరోతీత్యత ఆహ— ప్రభుఃతి. ఇవ శబ్దో విశిష్టే.
దృశ్యతే చక్రవర్తిలక్ష్మణైరాయత ఇతి యావత్.

౨. సహీతి. మధురసుకుమారమూర్త్యువ్యంతస్య దర్శనంకురాదికంటకబహుళే
ధర్మారణ్యే పాదసంచరణం కుతూహలభీజమిత్యవగంతవ్యమ్.

3. అజ్జన్మేతి. మధురాలాపజనితో విశ్వాస ఇత్యనేనారణ్యవానిత్వాదనాగరి
కతయా పరిచితానభిజ్ఞతయా చాస్తాభిః ప్రియం విప్రియం వా యత్కించిదుచ్యమా
నేఽసి ప్రభోర్నిర్వికారత్వమితి యత్స విస్రంభో మాం నిశ్చంకం ప్రేరయతీతి భావః.

శకు స్తలా—(ఆత్మగతమ్.) (౧) ¹హి అల మా ఉత్తమ్య. ఏసా తు ఏ చిన్దిదం దాణిం అణసూఆ మం తేది.

రాజా—(ఆత్మగతమ్) (౨) కథమిదాసీమాత్తానం నివేదయామి? కథం వాత్తాపహరం కరోమి? భవతు. ఏవం తావదేనాం వత్త్యే. (౩) (ప్రకాశమ్) భవతి యః పారవేణ రాజ్ఞాధర్మాధికారే నియుక్తః, సోఽహమాశ్రమిణామవిఘ్నక్రియోపలమ్భాయ ధర్మారణ్యమిదమాయాతః.

1 హృదయ మా ఉత్తమ్య. ఏసా త్వయా చిన్దితమిదాసీమనసూయా మంత్రయతే.

కతమో వా రాజర్షి వంశోఽలంక్రియత ఇత్యనేన కస్త్విన్యంశే ఉత్పత్తిరితి పృష్టం భవతి. రాజర్షి వంశ ఇత్యనేన త్వయా ప్రచ్ఛాద్య వస్తుం న శక్యతే. ఆకార ఏవ కథయతీతి వ్యజ్యతే. కిం చ రాజర్షి వంశస్త్వస్య సత్యం న పదతీత్యపి రాజానం ప్రతి సూచ్యతే. విరహపర్యుక్తః కృత ఇత్యనేన కో దేశః? తిద్దేశపరిత్యాగే కో వా హేతుః? ఇతి శంకితం భవతి. కిన్ని మిత్రం వా సుఖమాగోఽసి? ఇత్యాది నాత్మాశ్రమాగమనే కిం కారణం? ఇతి పృష్టమిత్యవగంతవ్యమ్. ఆసూయే కో సుఖవ్యత్యాది నైతదం తేన పృచ్ఛాలంకారః. ఉక్తం చ. “యత్రాకారోద్భవైర్వాక్యైర్వాత్మానైశ్చ మథవా పరం, పృచ్ఛన్నేవాభిధత్తేఽర్థం సా పృచ్ఛేత్సఖిసంజ్ఞతా.” ఆకారవ్యంజితైర్వాక్యైర్వస్వవ్యూహం పరస్పరూపం వా వ్యంగ్యవృత్త్యాః యత్రాభిధీయతే సా పృచ్ఛాలంకారః. ప్రకృతే వంశదేశాగనునాదీని వ్యంగ్యవృత్త్యాపృష్టానీతి పృచ్ఛా భవతి.

౧. హి అల ఇతి. ఆత్మ హృదయోత్తమనేనోత్కృతాకారవ్యభూతచిత్తాదిక ముక్తమ్.

౨. కథమిత్యాది. ఆత్మాపహరమాత్మ వంచనం. ఉభయప్రాప్తి కథమిత్యాత్మేషే. ఆత్మనివేదనే సతి విస్రంభాలాపాద్యసిద్ధేస్సృజార్యహానిః. ఆత్మాపహరే సతి మృషా వాదిత్వోదాహరణః. భవతు యథా తథా వాస్తు. ఏవం వత్త్యమాణప్రకారేణ రాజభావం ప్రచ్ఛాద్య. ఏనామిత్యనాదనిర్దేశేన ప్రతారణీయత్వం వ్యజ్యతే. ఛలోక్త్యా ఉచ్యతే చైద్రాజభావం న జానాతీతి భావః.

౩. తద్దైవాహ—ప్రకాశమిత్యాది నా. ప్రకాశమిత్యనేన సర్వక్రావ్యముక్తమి త్యర్థః. పారవేణ పురుషంశోద్భవేన. అవిఘ్నక్రియోపలంభాయ నిష్పిన్నుక్రియా నుష్టానజ్ఞానార్థం. తాదర్శ్య చతుర్థి. ధర్మాధికారే అధికారవిషయే నియుక్తః.

అనసూయా—(౧) ¹సనాహం దాశిం ధన్తుచారిణి.

శకుంతలా—(శృంగారలజ్జాం నిరూపయతి.)

అనసూయాప్రియంవదే (సఖ్యా) — (ఉభయోరాకారం విచిత్రా)
(జనాన్తికమ్) (౨) ²హతా సఉందళే జగి అజ్జ తాదో సణి
హదోహవే...

శకుంతలా— (సలోచమ్) (౩) ³త దో కిం భవే.

1 సనాథా ఇదాసీం ధన్తుచారిణి.

2 సఖి శకుంతలే, యద్యద్య తాతః సన్నిహితో భవేత్...

3 తిరికిం భవేత్?

నియోజిణి. పారవేణ రాజ్ఞా నియుక్తభిక్ష్యనేన తాసాం దుష్ట్యంతేన నియుక్తః పురుష
ఇతి జ్ఞాపికం భవతి. న చాత్మాపహాదోపః. పారవేణ రాజ్ఞా స్వస్తిత్రా నియుక్త ఇతి
స్వస్థ్యాపీ ప్రతీతే.

౧. సనాహం ఇతి. ఇదాసీం సాంప్రతం. త్వయ్యాగతే సతీత్యర్థః. ఇదాసీమిశ్య
నేన రాజ్ఞా రాజభావః ప్రచ్ఛాదిత్¹ ౭పి తయా జ్ఞాత ఇతి ద్యోత్యతే. సనాథారక్షక
సహితాః. ఇతః పరమమస్థానం సిద్ధిమ్ను భవిష్యతిత్యర్థః. శృంగారలజ్జాం ఉపరాగ
వ్యంజకోర్మ్యేలేఖనచింతనముఖావసమనశ్చ కర్తవ్యస్తాగులీయః స్వర్పాదిలజ్జానుభావా ని
త్యర్థః. “శృంగారస్ఫురతే నాత్మ్యే రనే దిగ్గజమండన” ఇతి శవః. ఉభయోఽపి
కుంతలాదుష్యంతియోరాకారమింగితం. “ఆకారస్తస్యంగ ఇంగిత” మిత్యమరః. విచిత్రా
అలసవలికిసాకూతావళాకనాదీక సమ్యగవలంకీయి యావత్. పారవేణేత్యాదితై
తదంతేన హేలానామ స్త్రీజామలంకార ఉక్తః. తదుక్తం. “నానాప్రకారచే
స్తాభిశ్చుంగారాకారనూనకా, లలితాభిరయోవేతా క్రియా హేలా ప్రక్షీర్తితా”
ఇతి. అత్ర శకుంతలాశృంగారచేస్తానుసృభిభ్యాం జ్ఞాతీయేన హేలాత్వమ్.

౨. హతేత్యాది. అద్య ఇదాసీం. అమరూపవరసన్నిధానభిక్ష్యర్థః.

౩. తదో ఇతి. తతః కాశ్యపస్సన్నిహితశ్చేత్, స తు కిం కరిష్యతి? ఇదాసీం
మమ కిం జాతమితి భావః. జీవితసర్వస్వం శకుంతలా. ఇదాసీం కాశ్యపస్తు సన్నిహిత
శ్చేదనుసూపాయ వరాయ దుష్ట్యంతాయ త్వం దద్యాదితి భావః. ఉభయోరిత్యాది
నైతదంతేన సమాధానం నామ ముఖసంధ్యంగముక్తం. యదాహ— “ఓజోద్ధేదన్న
సూధాన, మితి. అత్ర శకుంతలాదుష్యంతయోః పరస్పరసాకూతావలంకనస్వేదో

సఖ్య—¹ఇమం జీవదసవ్యస్సేనా వి అనిహిం కిదత్థీకరిస్సది.

శకుంతలా—²హా! అవేహ. కిం వి హిలప కరిల మంతేహ. యో వో
వలణం నుణిస్సమ్.

రాజా—(౧) వయమపి తావద్భవత్యోస్సభగతం కించిత్పృచ్ఛామః.

సఖ్య—³అజ్ఞ! అణుగ్గహా ఖు అబ్భత్తణా.

రాజా—భగవాన్ కాశ్యపః శాశ్వతే బ్రహ్మణి స్థిత ఇతి ప్రకాశః. ఇ
యం చ వః సభ తదాత్మజేతి కథమేతత్.

అననూయా—(౨) ⁴సుణోదు అజ్ఞో. అద్ధి కోసిఒ త్తికిదగ్గాత్తణామ
హేట మహప్పహట రావసీ.

1 ఇమం జీవదసవ్యస్సేనాపృతిథిం కృతార్థీ కరివ్యతి.

2 సఖ్య! అవేతం. కిమపి హృదయే కృత్వా మస్త్రయేథ. న వాం వచనం శ్రో
ష్యమి.

³ అర్య ఆనుగ్రహః ఖల్వభ్యర్థనా.

⁴ శృణోత్వాఞ్ఞః. అస్తి కాశిక ఇతి. కృశిగోత్రనామధేయో మహాప్రభా
వో రాజర్షిః.

మాంచాదినా సభభ్యాముభయానుగాగ శిష్యేదితి ఇతి సమాధానమ్. మంత్రయేథ
గుప్తం భాషేథ. యవయాగ్న్యైది స్థితమహం జానామిత్యర్థః.

౧. వయమిత్యాది. సభగతం శకుంతలాశ్రితం కించిత్ జిజ్ఞాసితం. భగవానితి.
భగవాన్ మాహాత్మ్యవాక్. “భగవ్యీకామమాహాత్మ్యవీర్యయత్నార్కక్తిర్నిషు” ఇ
త్యుక్తత్వాత్. కాశ్యపే నిత్యే బ్రహ్మణి బ్రహ్మచర్యే, స్థితః పరినిష్ఠిః. అజస్తబ్రహ్మ
చారీత్యర్థః. ప్రకాశః ప్రసిద్ధిః. ఇయ మేతాదృశరూపలావణ్యాద్యతిశయవతి. తస్య
పుత్రీ కథమితి ప్రశ్న.

౨. సుణోదు ఇతి. రాజర్షిరిత్యనేనేతరముపివై లక్షణ్యముక్తం. తేన ఋషేః
రూపాద్యతిశయ ఉక్తః. సత్వస్తవక్రాదివత్కురూపతేతి భావః. తత్ప్రభవత్వేనాపి
శకుంతలాయా రూపాదిమత్తాయాం కారణం వ్యజ్యతే. తస్మి, శరీరహంకారాదినాపి
దుహితృవ్యవహారోఽస్తీత్యత ఆహ— ప్రభవమవగచ్ఛేతి. సాక్షాత్పితేతి యావత్,
తస్మి, కణ్డపుత్రీతి వ్యవహారః కథం? ఇత్యత ఆహ— లేనేతి. ప్రకృతే సిత్రేత్యనేన
పాతీతి పితేతి పోషణమాత్రముచ్యతే. న తు జనక ఇతి ప్రయుక్తమ్.

రాజా—అస్తి శ్రూయతే. తతః.

అనసూయా—¹తం నో సఖ్యాః ప్రభవమవగచ్ఛ. తేన ఉజ్జ్వదావ స
రీరసంవడ్డణాదిహిం దాద కస్సవో నే పిదా.

రాజా—ఉజ్జ్వ తశ బ్రేన జనితం మే కౌతూహలం. ఆమూలాచ్ఛోమి
చ్ఛామి.

అనసూయా—(౧) ²సుణోదు అజ్ఞో. పురా కేళ తస్స రావసిణో ఉగ్ధ
తపసి వట్టమాణస్స కిం వి జాదసంకేహం దేవేహి మేణ
ణామ అచ్చరాణిలమవిగ్ధ కాణి పేరిదా.

రాజా—(౨) అస్త్యేతదస్య సమాధిభీరుత్వం దేవానామ్ తతస్తతః.

అనసూయా—(౩) ³తదో వస. దోదారసమప తావ ఉన్మాదఇత్తలం
రూపం పెక్కి అ— (ఇత్యర్థోక్తే లజ్జయావిరమతి.)

1 తం నా సఖ్యాః ప్రభవమవగచ్ఛ. తేనోజ్జ్వతాయాః శరీరసంవడ్డణాదిభిస్తా
తకాశ్యపోఽస్యాః పితా.

2 శృణోత్వాన్యః. పురా కిల తస్య రాజరేవుగ్ధ తపసి వర్తమానస్య కిమపి జా
తశంకై రేవైరేనకానామాపురా నియమవిఘ్న కాణి పేరితా.

3 తదో వసన్తోదారసమయే తస్యా ఉన్మాదయత్సకం రూపం ప్రేక్ష్య—(ఇత్యర్థోక్తే
లజ్జయా విరమతి.)

౧. సుణోదు ఇతి. కిలేతి ప్రసిద్ధా. ఆపురా ఇతి. సమ “స్త్రియాంబహువ్యవస్థ
రస” ఇత్యత్త బహువచనస్యోక్తత్వాదేకవచనం నోపపద్యత ఇతిచేన్న. బహుత్వం
హి న సర్వసమ్మతం. తథా చః ప్పిణ్యాభ్యుదయే, “మానినః కులవధూరివ రాగాదపు
రాప్యధితపార్శ్వమశూన్య” మితి. బహిష్కానామపురసాం మధ్యే మేనకాయాః ప్రేష
ణేన సజాతీయాత్కృష్టతా వ్యజ్యతే. సాక్షాత్తత్ప్రభవత్వేన శకుంతలాయా రూపలా
వన్యాద్యతిశయః. మానుషశరీరధర్మపాదభవకారాశ్చభావశ్చ దేవైరపి ప్రార్థనీయ
త్వం చ వ్యజ్యతే.

౨. అస్తీత్యాది. దేవానాం సురాణాం. “దేవస్సురే ధనే రాజ్ఞి దేవమాఖ్యా
తమింద్రియ”మితి విశ్వే. అన్యసమాధిభీరుత్వం అన్యతపోభయశీలతా.

౩. తదో ఇతి. వసం తేనోదారసమయః నసంతకాలః. వసంతస్యోదారత్వం నామ
పరిపోషదశా. మలయమారుతమందానిలపీక స్వరాదీనాం శిశిర్దుధర్మసాంకర్యదోషరా

రాజా—పరస్తాదవగమ్యత ఏవ. సర్వధాఽస్సరస్సంభవైషా.

అనసూయా—¹అహహిం.

రాజా—ఉపపద్యతే.

మానుషీషు కథం వా స్యాదస్య రూపస్య సమ్భవః,

న ప్రభాతరలం జ్యోతిరుదేతి వసుధాతలాత్.

౨౪

1 అథ కిమ్.

హిత్యేన నిరర్థః ప్రవృత్తిః. తదా తత్తద్భగ్నాణామమోక్షకార్యకౌత్సవం భవతీతి భావః. ఆర్థోక్తే ఆర్థస్య వచనస్య ఉక్తే కథనే. లజ్జయా ఆకార్యకథనజన్యవీడయా. తదుక్తం. "ఆకార్యకరణజ్ఞానగుర్వాజ్ఞాదివ్యతిక్రమే. అనిర్వాహ్యృతిజాయాస్యాగే భూయో నుతాపతః. లజ్జా తదనుభవానుస్మయరీప్యేభినచింతనమ్, ముఖావనమనం గూఢవచనం నభిక్పంతనమ్, వస్త్రాంఘ్రీయకస్పర్శం దూరాదేవావకుంతనమ్, అర్థమో బహిర్వాపి క్వచిదప్యనవస్థితిః" ఇతి. పురాకిరేత్యాదివైతదంతేనానుక్తసిద్ధిర్నామాలంకారః ఉక్తః తదుక్తం. "ప్రస్తావేనైవ యస్యార్థః కృత్వోన్నయత్ర ప్రమీయతే, వచనేన వినాసా తు సిద్ధిస్యాత్పురిక్షీర్ణితా" ఇతి. అత్ర ప్రస్తావబహుత్వంభోగాదిరవచనేనైవావగత ఇత్యనుక్తసిద్ధిః. అథ కిమిత్యంగీకారే. "అంగీకృతా స్యాదథ కి"మిత్యమరః. ఉపపద్యతే జాయతే.

౨౪. మానుషీష్వితి. మానుషీషు మనుష్యశ్రీషు. మనుష్యబాతిష్విత్వసంకోచమాచకబహువచనేన లోకోత్తరశ్రీరత్నసంగ్రహార్థం స్వస్యానేకదేశపరామర్శనం వ్యజ్యతే. కుత్రాప్యేతాదృశరూపస్యాదృష్టత్వాన్మానుషీష్వితి బహువచనప్రయోగః కృత్రిః. ఆస్యాత్వార్థం దర్శనీయస్య రూపస్య సాంవర్ధస్య. రూపస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తం. సంభవః ఉత్పత్తిః. కథం ఏవేపేతునా. స్యాదిత్యాక్షేపే. కేనాపి ప్రకారేణ న భూయాదిత్యర్థః. తదేవ నిదర్శనేన స్ఫుటయతి—న ప్రభాతరళమిత్యాదినా. ప్రభయా కాంత్యా తరళం చలచలం జ్యోతిస్తేజః సద్యదితి యాతత్. వసుధాతలాన్నదేతి నావిర్భవతి. కింత్యాకాశే మేఘాదేవోదేతీత్యర్థః. అనేన లోకోత్తరం వస్తు స్వేనాపరిత్యాజ్యమితి ధ్వన్యతే. అస్తికాశ్లోకే పూర్వార్థేన రూపం వ్యక్తమ్. దృష్టాంతవాక్యే ప్రభాత తరళమితి విశేషణేన రూపాదిమత్తా. విశేష్యేణ జ్యోతిశ్శబ్దేన తమోవిరోధ్యర్థపరిపాదకేన దోషరహితరాజకులసంభవశ్చ ప్రతిపాదితః. మానుషీషు కథం వా స్యాదితి వ్యతిరేకాలంకారః. న ప్రభాతరలం జ్యోతిరిత్యాదా సాధకో నిదర్శనాలంకారః. "అభవద్వస్తుసంబంధముపమాపరికల్పితం, నిదర్శనం" మిత్యుక్తత్వాత్. కించాత్ర

శకుంతలా—(అధోముఖి తిష్ఠతి.)

రాజా—(స్వగతమ్) (౧) లభావకాశో మే మనోరథః. కింతు సఖ్యా
పరిహాసోదాహృతాం వరిప్రార్థనామస్యాః శ్రుత్వా ధృతద్వైధీ
భావకాతరం మే మునః.

ప్రియంవదా—(సస్థితం శకుంతలాం విలోక్య నాయకాభిముఖీభూ
త్వా.) ¹కిం ఊహ వి వత్తుకామో విల అజ్ఞో.

శకుంతలా—(సఖీగుఙ్గుళ్యా తర్జయతి.)

రాజా—సమ్యగుపలక్ష్మితం భవత్యా. అస్తి నః సచ్చత్రితశ్రవణలోభా
దన్యదపి ప్రప్రవృమ్.

ప్రియంవదా—(౨) ²అళం విఆదిల. అణిలంతణాణుటట తవస్సిజణో
ణామ.

1 కిం పునరపి వత్తుకామ ఇవార్థః.

2 అలం విచార్య. అనియంత్రణానుయోగ ప్రసవ్యజమో నామ.

పస్తుప్రతిపస్తున్యాయేన సదృశపస్తుక్షీరనాన్ని దగ్ధనాలంకారః. తమ క్తం. “యత్రాథానాం
ప్రసిద్ధానాం. క్రియతే పరిక్షీర్తనం, పరాపేక్షావృద్ధాసార్థం తన్ని దర్శనముచ్యత” ఇతి.

౧. లభావకాశ ఇతి. రాజ్యపుత్రీత్వాదభిలాషస్యాస్పదం జాతమితి యా
వత్. సఖ్యా ప్రీయంవదయా పరిహాసోదాహృతాం పరిహాసజన్మితాం వరిప్రార్థ
నాం శ్రుత్వా. యథా వనజ్యోత్స్నానరూపేణ పాదవేన సంగతాహమస్యా
త్తనోఽనురూపం వరం లభేయమిత్యాద్యాకర్త్యానురూపమస్య దుర్లభత్వాత్. ధృత
ద్వైధీభావకాతరం. పూర్వోక్తపేతునా శకుంతలాయాః రూపలావిజ్యాదేరను
రూపవరస్య దుర్లభత్వాత్పరిహాసజన్మితం నా అనురూపవరాభిలాష ఏవ నిశ్చితో
నవేతి సంకేహోఽత్ర ద్వైధీభావః. తథాచ వత్సయ్యుత్తరత్ర—వైభావసంకిమన
యేత్యాదినా. ధృతః ద్వైధీభావో యేన తత్ప్రథోక్తం. కాతరం విక్లబంచ. పూర్వ
మస్యావరో నిర్జితో నవేతి కాతరం * ద్వితోత్త్రీశ్చ గమ్యంతి ధమ్యంతే ప్రత్యయః
*తదంతాదభూతితద్భావ ఇత్యాదినా చ్ఛ్విః * ఆస్య చ్ఛావితీకారాదేశః. ఉజ్జయతి త్రాస
యతి. త్వనే నిమిత్తమాత్తనో ప్రీతావనః స్య స్వస్యోత్పత్తివృత్తాంతస్య పునః పునర
ద్వాటనం కరోషి. తతో రాజా సర్వం క్రమేణ స్వాధీపాయమపి పుచ్చేదితి తర్జయ
తీత్యవగంభివ్యమ్. సమ్యగుపలక్ష్మితం ఆధరస్తుందనాదితన్నియతధర్మేణ సాధుతర్కితం.

౨. అళమితి. అలం ప్రతిషేధః “అలంఖల్వోఽప్రతిషేధయోః.” విచారో
మాన్విత్వర్థః. విచారాభావే పేతుమానా—అనియంత్రణి అనియమః. ఆసంకుచితే

రాజా—(౧) సఖం తే జ్ఞాతుమిచ్ఛామి.

వైఖానసం కిమనయా న్రతమాప్రదానా
ద్వాపారరోధి మదనస్య నిషేవితవ్యమ్,
అత్యస్తమేవ మదిరేక్షణవల్లభాఽభి

రామో ను వత్స్యతి సమం హగిణాజ్ఞనాభిః.

౨౫

ఇతి యావత్. అసయోగః ప్రశ్నో యస్మిన్ స తిథో క్తః. పుఃపునః పృచ్ఛతీతి. రాగ ద్వేషాదేరసంభవాదితి భావః. నాను ప్రసిద్ధా.

౧. సఖీమిత్యాది. సఖీమిత్యనేన శకుంతలాయాః భావమర్హజ్ఞతా తవాస్తి సఖిత్యాత్. శకుంతలాహృది స్థితం గోపనీయమితి తవ నాస్తి, తస్మాత్త్వాం పృచ్ఛామితి భావః. జ్ఞాతుమిచ్ఛామిత్వనేన స్వరూపం తు జ్ఞాతమేవ, 'అంత్యేషామనూపవరాభిలాషిణీ వా, కాశ్యపస్యామనూపవరరాజా వా, అనమనూపమునిషు వా కన్యాప్రదాన మితి జ్ఞాతుమిచ్ఛామిత్వన్యః.

౨౫. తదైవాహ—వైఖానసమిత్యాదివా. మదనస్య మన్తధన్య వ్యాపార రోధి మన్తధన్యపారవిఘాతకం. యస్య కన్యచిన్తు నేర్పార్యా భవతి చేత్రదా జీర్ణ పక్షఫలమూలాదిపరిమితా శవత్తయా మదనాజనకత్వం. మదనవ్యాపారాస్తు జలక్రీడాపుష్పపచయసౌభాగ్యోపవనవాసవీణావాదః సామతావలోకనాదయః. వైఖానసం తపస్వినాం దుష్కర్యో వ్రతవిశేషః. యదాహ శుకానుకాసనే, వ్యాసః— “మూలై రేకే ఫలై రేకే పుష్పై రేకే దృఢై వ్రతాః, వర్తయంతి యథాన్యాయం వైఖాన సమతాత్రితా” ఇతి. వ్రతం వ్రతిక్షణం సాసధానేన కర్తవ్యకర్తవిశేషః. అనయా శకుంతలయా. కోమలాంగతయా తాదృశవ్రతానుష్ఠానాన్వయేతి యావత్. అప్రదానాత్ ప్రదానవర్జ్యతం. అవివాహాదిత్యర్థః. నిషేవితవ్యం నితరామమంత్రేయం. స్యు పసర్గణే త్తక్షణమపి విశ్రమాభావమన్వచ్యతే. 'మితి ప్రశ్నే. అనే. తావత్సఖీన్నామనూపవరరాజాదా వా ప్రదానమితి పృచ్ఛతీత్యభిప్రాయః. సమానజాతీయనూపలావణ్యా ద్యనునూపరాజాదేర్పార్యాత్వే సతి ప్రదానానంతరం వ్రతానుష్ఠానాభావాదిత్యర్థః. పునరపి పక్షాంతరమాహ—ఆహో ఇతి. మదిరేక్షణవల్లభా. శకుంతలేతి శేషః. మదిరావదీక్షణం. విలోకనం యస్యాస్యా తథోక్తా. తేన వల్లభా దయితా. ప్రియేతి యావత్. మదిరా యథా మోహజననీ తద్వదేతదపాంగవలోకనమపి మోహజనకమితి భావః. యద్వా—మదిరేక్షణానాం కామిజననానాం వల్లభా అధ్యక్షా. అధిదేవతేతి యావత్. “వల్లభో దయితేఽధ్యక్షేకులీనాశ్చైవ” తివిశ్వః. యద్వా—మదిరాశ్చేదేన

ప్రియంవదా—(౧) ¹అజ్ఞ ధర్మాచరణే వి పరవసో అలం జఃశో. గురు
ణో ఊణ నే అనురూపవరప్రదాణే సంకప్సో.

1 అర్య ధర్మాచరణే²సి పరవశో³యం జః గురోః పునరేతస్యా అనురూప
వరప్రదాణే సంకల్పః.

మనోహరితా గుణవృత్త్యా లక్ష్యతే. తాదృగ్గోక్షణం యస్యాస్యా తథోక్తా. తేన హేతు
నా, వల్లభా స్పృహణీయా. శకుంతలా ఆభిః పరిదృశ్యమానాభిర్నా రిణీభిన్నమం అత్యం
తమేవ యావజ్జీవమేవ. వత్స్యతి వాసం కరివ్యతి. ను పృచ్ఛాయాం. హరిణాం గాభి
రిత్యనే తాభిన్నహవస్థానే శ్రీత్వసహితీయత్వం, దృష్టిచాంచల్యాదిసాధర్మ్యం చ,
హేతురితి వ్యజ్యతే. అనేన తాపస ఏవ వరః కిమితి పృచ్ఛతీత్యభిప్రాయః. తాప
సస్య భార్యత్వే యావజ్జీవారిణ్యనాసస్య యుక్తత్వాత్. హరిణాం గాభిన్నమ మి
త్యనేన శ్రీత్వసూత్రసహితీయత్వే శ్రీభిన్నమచరణ్యే యావజ్జీవం వస్తవ్యం వా.
అథవా స్వసమామనుష్యశ్రీభిన్నమచంతిపురే యావజ్జీవం స్థాతవ్యమనయేత్యపి
వ్యతిరేకేణ వ్యజ్యతే. అత్ర రాజ్ఞా శకుంతలాయా వరజిజ్ఞాసాకథనద్వారా మదిరే
క్షణవల్లభేత్యనేన స్వానురాగప్రకాశనం కృతమితి వ్యజ్యతే.

౧. అత్ర పూర్వోత్తరార్థయోగస్తద్వ్యాప్తికృతార్థమేవ హృది నిధాయోత్తర
మాహ—అజ్ఞే. పరవశః పరాధీనః. కాశ్యపాధీన ఇతి యావత్. న తు స్వాతంత్ర్యే
ణ. వ్రతానుష్ఠానతత్పరతయా తాపసభార్యా భూత్వారిణ్య ఏవ స్థాతవ్యమితి వ్రతి
మనుతిపతీత్యర్థః. తస్మా, యద్యస్యా ధర్మాచరణే వాంఛా నాస్తి తస్మా, యస్య కస్యచి
త్కౌశలం భవత్విత్యాశంక్యావా—ధర్మాచరణే²పీతిఅపిశబ్దేన తాపసాయ వా అనురూ
పవరాయ వా ప్రదానే³సి కాశ్యపఏవ ప్రభురితి భావః. తస్మి, కాశ్యపస్యాపి ప్రదా
నేచ్ఛానాస్తి కిమిత్యత్ర అహ—అనురూపవరప్రదానే సంకల్పఇతి. యద్వా—శకుంత
ళాయాః పరవశత్వకథనేన స్వానురూపవరాభిలాషః కుప్రోపయుజ్యత ఇత్యత్ర అహ—
గురోరిత్యాది. గురోః కాశ్యపస్య పునస్సంతతమిత్యర్థః. “గురుర్గీష్మతిపిత్రాద్యో”
రితి వైజయంతీ. అనురూపస్య శకుంతలాయాః రూపలావణ్యాదినా సదృశవరస్య.
తదుక్తం—“కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం పితా శ్రుతం, బాంధవాః కుల
మిచ్ఛంతి పక్వాన్నమితరే జనాః” ఇతి. తస్మై ప్రదానే, “వరో జామాతృషిద్గయో”
శ్రీష్టే⁴వ్యవ⁵నితి విశ్వః. సంకల్పః ఇదమహం కుర్యామితి మనసో వ్యాపారః
* భావే ఘో. తస్మా, అనురూపవరాయ వా కిమరమియం శకుంతలా న దత్తా?
ఇతి చే దేతావత్సర్వంతమనురూపవరాన్నిధానమేవ ప్రదానాభావే హేతురితి

రాజా—దురవాపేయం ఖలు ప్రార్థనః. (ఆత్మగతమ్)

భవ హృదయ! సాఖిలాషం సంప్రతిసందేహనిర్ణయో జాతః,

ఆశంజ్ఞనే యదగ్నిం తదిదం స్ఫుర్భక్షమం రత్నమ్ ౨౬

శకుంతలా—(౧) (సరోషమివ) ¹అణసూప గమిస్సం దావ అహమ్.

అనసూయా—²కిం నిమిత్తమ్?

1 అనసూయే గమిష్యామి తావదహమ్.

2 కిం నిమిత్తమ్?

భాష. దురవాపేయమిత్యాది. ఇయం ప్రార్థనా కాశ్యపస్యానురూపవరప్రదాన వాంఛా దురవాపా దుష్ప్రపా. శకుంతలాయాపలావణ్యాధినదృశవరస్య దుష్టభత్వాద్దురవాపేత్యుక్తమ్.

౨౬. భవ హృదయేత్యాది, సర్వకరణేషు హృదయస్య ప్రధానత్వాత్తత్సహకారిత్వం పేనా నిఖలేంద్రియాణాం ప్రవృత్తేరసంభవాత్తత్సంబోధనం కరోతి—హృదయేతి. అనేన సంబోధనేన సపరితోషం హృదయాదుం త్రణం వ్యభ్యతే. హే హృదయాగచ్ఛేతిభాష. సుప్రతీదానీం ప్రథమం శకుంతలాయానువర్తత్య, తతో తాపసవరాయాప్రదానం. పునః కాశ్యపస్యానురూపవరప్రదానమేవాభిషిత్వమితి సభీద్యారాశులే సతి సాంప్రతమిత్యర్థః. సాఖిలాషం సస్పృహః, భవ స్వస్యానురూపవరత్వాద్రాజ్ఞికస్య కాయా రాజ్ఞి వరగామితాయాః యుక్తత్వాత్తత్రాపి సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణాభావాచ్చ, సాఖిలాషం భవేతి విధానాత్. తత్ర హేతుమాహ—సందేహనిర్ణయో జాత ఇతి. సందేహవిషయస్య నిర్ణయో జాత ఇత్యర్థః. తాపసాయనవాసురూపాయ రాజ్ఞేవా, ప్రధానమితి సందేహః. తద్విషయస్య నిర్ణయో జాత ఇత్యర్థః. యద్వస్తు అగ్నిమాశంకసే కాంతిసాధర్మాత్. రత్నస్య, స్ఫులింగస్య చ, యతః ప్రజ్ఞాసామ్యమస్తి, తదిదం వస్తు స్ఫుర్భక్షమం స్పర్శాన్తం రత్నజాతం, “రత్నం క్రేష్టే వణావలి” ఋష్యః. స్పర్శార్హత్యేన శకుంతలాయానుమానజాతీయోక్తా. అధికజాతిత్వేఽపి (స్త్రి) యః ప్రాతిలాఘ్యోత్. రత్నశబ్దేన రూపలావణ్యాద్యతిశయయోగితా కథ్యతే. ఆత్మశకుంతలాయా రాజ్ఞికస్య కాత్వేన దుష్టతస్య స్వాఖిలాషవిషయయోగ్యతానిశ్చయస్యాక్తత్వాద్యక్తిర్నామ ముఖసంధ్యంగముక్తం. యదాహ—“అథానాం నిశ్చయో యుక్తి”రితి.

౧. సరోషమితి. మమ హృదయరహస్యమనయా వ్యక్తిక్రియత ఇతిరోపహేతుః. వస్తుతస్తు స్వానురాగదశామనోరథోఽయావదసరే ప్రకటిత ఇతిసాందమేవేత్యర్థః.

శకుంతలా—(౧) ¹ఇమం అనంబద్ధప్రలావిణిం పిలంవదం అజ్ఞావ గోద
మీవ ణివేదేదుమ్.

అనసూయా—(౨) ²సహి ణ జుత్తం అకిదనక్కారమదిహివిసేసం ఉ
జ్జి అ అస్సమవాసిణో జణస్స సచ్చందదో గమణం.

శకుంతలా—(౩) కిం చిదుక్వా ప్రస్థితా.

రాజా—(౩) ఆ! కథం గచ్ఛతి? (గృహీతుమిచ్ఛత్ నిగృహ్యత్తానం)
అహూ! చేష్టాప్రతిరూపికా కామిజనసునోవృత్తిః.

అహం హి—

అనుయాస్యన్తునితనయాం సహసా వినయేన వారితప్రసరః,

స్థానాదనుచ్ఛలన్నపి గత్వేవ పునః ప్రతినిశ్చిత్తః.

౨౭

1 ఇమామనంబద్ధప్రలాపిసీమార్యాయై గౌతమ్యై నివేదయితుమ్.

2 సఖి న యుక్తం అకృతసత్కారమతిథివిశేషముజ్జ్వలశ్రమవాసినో జనస్య
స్వచ్ఛందతో గమః.

౧. ఇమమితి. గౌతమీ కాశ్యపస్య భగిని. తస్యై నివేదయితుమిత్వ్యం.

౨. సహితి. అతిథివిశేషమిత్వ్యనేనాసా రాజేతి సూచ్యతే. అశ్రమవాసినో
జనస్యేత్యనేనానుపాసనో రాజా దైవాదాగతః. అసావపి గమిష్యతి చేదస్మిన్నా
శ్రమేఽన్యః తో వాఽగమిష్యతి కిమర్థ మేననుదాప్య గచ్ఛనీతి భావః. అనేన సఖ్యా
శకుంతలాయామపరాధానో పన్నాచ్యతే.

౩. ఆః కథమిత్యాది. కథం విచిత్తే. ఏతావత్పర్యంతమనురాగవ్యంజకసాహ
తావలోకకముఖరాగాదికం మిథ్యా సత్యం వా, ఇతి విచిత్తే. యద్యచరాగస్సాస్య
త్తది, కథం వా గచ్ఛతి? ఇత్యభిప్రాయః. అత్తానం చిత్తం. నిగృహ్య నిరుధ్య. అహో
ఇత్యాశ్చర్యే. చేష్టాప్రతిరూపికా చేష్టాయా అంగిక క్రియాయాః ప్రతిరూపికా సమా
నరూపా. దుర్లభప్రత్యవాయస్థలేఽపి సదృశా. గీతి యావత్. కామినాం న తు విరక్తా
నాం. మనోవృత్తిః మనోవాగ్దాహరః. కామినామిన్ద్రేనేన దుర్లభవస్తుసంభాష్యమాఃవి
కారాకులికత్వం చిత్తస్య ధ్వనితం. సతాం తు యత్ర చిత్తం శుద్ధభావేన స్వారసిక
తయా ప్రవర్తతే, తత్రైవాంగికప్రవృత్తిరపి. కామినాం తు తద్విలక్షణమితి భావః.
తదేవాహ—అహం హితి. అహమిన్ద్రేనేనానభవవిషయతా కథ్యతే. యద్వా—
ఉచితానుచితప్రవృత్తినివృత్తజ్ఞానవాసీత్యర్థః. హి యస్తాదేవోః.

౨౭. అనుయాస్యన్తి. మునితనయామృషిపరపోషితాం. మున్యధీనామితి
యావత్. అనుయాస్యత్ తత్సౌందర్యబలాదవశస్సన్నన్యథాకాతర్యేణ బలాద్గృహీతు

ప్రియంవదా—(శకుంతలాముపసంధ్య) ¹హాళాణ దే జుత్తం గంతుమ్.

శకుంతలా—(సభ్రూభంగమ్) ²కింఁగిమిత్తమ్?

ప్రియఃపదా—³రుక్మ నేఅణాఇ దువే మే ధారేసి. తా ఏహీ దాప అత్తాణం మోక్షల తదో గమిస్ససి. (౧) (ఇతి బలాదేనాం నివర్తయతి.)

రాజా—భద్రే! వృక్ష సేచనాదేన సరిశ్రాంతామత్రభవతీం లక్షయే. తథా హి. అస్యాః—

సప్తాంసావతిమాత్రలోహితతతా బాహూ ఘటాక్షేపణా దద్యాపి సప్తవేషఘృన జహతి శ్వాసాః ప్రమాణాధికాః,

1 సఖి! న తే యుక్తం గన్తుమ్.

2 కిం నిమిత్తమ్?

3 వృక్ష సేచనే ద్వే మే ధారయసి. తస్మాదేహి తావదాత్మానం మోచయిత్వా తతో గమిష్యసి.

మరుగమిష్యక్. బలాదాహరణే సర్వానర్థకారీ కాశ్యపమునిశాపో భవేతి భావః. సహసా మాతాల్. తస్మిన్ త్తణ ఏవేతి యావత్. విషయేన సౌశీల్యాదిగుణైః. వారి తప్రసరః నిరుపద్యరితగమనః. యని మమ వినయాదిగుణా సంతి, శశంతలాయా అపి కాశ్యపాధీనత్వాభావే తదా తస్యా బలాదాహరణం ఘటత ఇతి భావః. ఆత్ర ఏ వోక్తం మునిత యామితి. ఇతరనై లక్షణ్యేనాశ్చర్యే నిమిత్తమాహ—స్థానాత్పృస్థితిస్థ లాత్. అపచ్చిన్నపి పూర్వోక్తమేతునా న గచ్ఛిషి. గత్వా ప్రతినివృత్తఇవ. త స్మాత్కామిమనోవృత్తిశ్చేష్టాప్రతిరూపితేతి సంబ ధః. కామినాం చిత్తం తు దుర్లభస్థలే ఽపి ప్రవర్తత ఇతి భావః. తదుక్తం సాహిత్యమిమాంసాయాం—“సప్రత్యవాయదుర్ల భావేధవయశ్చ యో విషయః, కామస్వభావవామః ప్రసరతి తత్రైవ దుర్వా రః” ఇతి.

౧. ఇతీతి. వృక్ష సేచః కథంవ్యాజేనేత్యర్థః. బలాత్ బలాత్కారణ. నివర్తనే వృక్ష సేచనద్వయముణం వ్యాజమితి బోధవ్యమ్. భద్ర ఇత్యాది. భద్రే సఖితాత్కారుణికే. లక్షయే తత్కారణసూతచిహ్నైస్తర్కయామి. అస్యాః పరిదృశ్యమానాయాః.

౨౦. సంతీతి. సప్తాంసా శ్లఘస్మంధా. “ఉత్తాంసః పుమాన్ శ్రేష్ఠః సన్నతాంసా తు నుందరీ” ఇత్యుక్తత్వాల్. భుక్షౌ పూర్వమేవ సతే, ఇదానీమితే

బద్ధుఁ కర్ణశిరీషరోధి వదనే ఘర్తాంభసాం జాలకం

బంధే స్రంసిని చైతహస్తయమితాః పర్యాకులా మూర్ధిజాః. ౨౦

(౧) తదహ మేనామనృణాం కరిష్యామి. (ఇత్యంగుళీయకం దాతుమిచ్ఛతి.)

(సఖ్యా నామముద్రాక్షరాణ్యనువాచ్య పరస్పరమవలోకయతః)

రాజా—(౨) అలమన్యథా మాం సంభావ్య. రాజ్ఞః పరిగ్రహేహం
యమ్.

యేన సస్తావిత్వ్యర్థః. అతిమాత్రలాహితతలౌ అతిమాత్రం ప్రమాణాధికం. లోహితం. జపాకుసుమాభం. యదాహ—భాగురి. “బంధుజీవజపాసంధ్యాభో లోహితరక్తయోః ప్రయోగః పరిక్షీర్తికః” ఇతి. అతిమాత్రలాహితం తలం యయోస్తా ధోక్తా అత్ర హేతుమాహ—ఘటోత్తేపణాదితి. కరతలం తు పూర్వమేవ రాగయుక్తం, ఇదాసీం కలతోన్నయనాదతిశయితరాగమితి భావః. అద్యాపి వృక్షసేచనే నివృత్తేఽసి. ప్రమాణాధికః మాత్రాతిలంఘీ. బంధే కేశపాశే స్రంసిని శిథిలే సతి, ఏకహస్తయమితాః ఏకేన హస్తేన బద్ధాః. అన్యహస్తస్య ఘటావలంబనత్వాదిత్వ్యర్థః. ఇహ ఖలు రాజ్ఞా వృక్షసేచనకరణజనితపరిశ్రమకథనవ్యాజేన స్వాభిలాషపరికల్పితాని రతివిశేషజనితవ్యంజకాని విశేషణావ్యపాత్యాని. తథాహి. అంసే స్రంసనం, కరతలాతిలాహితత్వం, సస్తావేపథుమత్త్వం, నిరవధికప్రవర్తమానత్వాసత్త్వం, కేశపర్యాంభత్వం చ, ఇత్యాదీనాం రతివిశేషకరణానంతరభావితత్వత్వేషాం వ్యంజకత్వే సహృదయహృదయమేవ ప్రమాణమ్.

౧. తదహమిత్యాది. అన్యథాః వృక్షసేచనద్వయరూపముణరహితాం. నామముద్రా నామధేయస్య చిహ్నమ్. “ముద్రా మకుళనే బద్ధే లింగే చిహ్నేఽంగుళీయతే” ఇత్యజయః. అక్షరాణి దవ్యంతనామధేయేన రత్నఖచితవగ్గాః. పరస్పరమవలోకయతః. అసౌ రాజేతి మత్వా అస్మయ్యం సంవదేతే.

౨. అలమితి. అన్యథా సంభావ్య మాం రాజేతి మత్వా. పరిగ్రహ్యతే స్వీక్రియత ఇతి పరిగ్రహః. ఇదమంగుళీయకం రాజసంబంధీతి మంతవ్యమితి శేషః. అనేన రాజరాజకీయయోస్సామాన్యేన వచనేన ప్రచ్ఛాదనం కృతిమితి బోధవ్యమ్. తదహమిత్యాది నైతదంతేన దానం నామ సంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం. “కార్యార్థం భూషణాదేర్యద్దానం దానమిహోచ్యత” ఇతి. అత్ర రాజ్ఞా శకుంతలావశీకరణాయ స్వాంగుళీయకం దత్తమితి దానం భవతి.

ప్రియంవదా—(౧)¹ తేణ హి ణారుమాది ఏదం అంగుళీలలం అంగుళీవిట
అం అజ్జస్స. తుమా వలణేణ ఎవ్వ అణిరిణా ణామ ఏసా. (కించి
ద్వివృత్త్య) మాళా సడందథే మోఞిదాసే అణుకంపిణా అజ్జేణ.
అమామా మహారావణ. గచ్ఛ దాణిం.

శకుంతలా—(ఆత్మగతమ్) (౨)² జగ అత్తణో పహవిస్సం (ప్ర కాశం)
కా తుమం విసజ్జదవ్వస్స వా రుద్ధిదవ్వస్స వా.

రాజా—(౩) (శకుంతలాం విలోకయన్) (ఆత్మగతం) కిం ను ఖలు

1 తేన హి నార్హ త్యేతదంగుళీయకమంగుళీవిమోగమార్యస్య. తవ వచనేనై
వాన్యణా నామైసా. సఖి శకుంతలే, మోచితాస్యనుకంపినాఽర్యేణ. అథవా మహారా
జేన. గచ్ఛేదాణిం.

2 యద్యాత్తనః ప్రభవిష్యామి. కా త్వం విసర్జితవ్యస్య నా గోద్ధవ్యస్య వా.

౧. తేణతి. యేన కారణేన ద వ్యంతనామముద్రాక్షరాణి విద్యంతే, తేనేత్యర్థః.
రాజః అంగుళీయకం రాజహస్త ఏన స్థాతుముచితమితి భావః, అనుకంపినా మోచితా
సీత్యనేన వ్యసనాభిభూతజనం పశ్యతః ఉత్తమపురుషస్య తస్మిన్ దయోత్పత్తే. తేన
రాజః అభిలాష్యం నూన్యతే. అథవా మహారాజేనేత్యనేన. రాజా రాజభావః ప్రచ్ఛా
దితోఽసి తాభ్యాం జాత ఇతి దోహత్యతే. స్వరాస్తేయే జనా ఋణబద్ధాస్తే సర్వే
రాజా స్వద్రవ్యవ్యయేన ఋణాన్తుచ్యంతే చేద్రాక్షో మహాభలమితి స్మృతేతి భా
వః. ఇదాగమిత్యనేన రాజా వృక్షనేచనద్వయఋణా త్వయి మోచితాయాం సత్యామి
త్యర్థః. గచ్ఛ గంతు స్వసింహా భవ. రాజా తవోపకారః కృతః ఖలు. త్వయాపి తస్య
ప్రత్యుపకారః కర్తవ్య ఇతి భావః.

౨. ఏతదభిప్రాయం మనసి నిధాయాహ—జగ ఇత్యాది. ఆత్మనస్త్వస్య ప్రభవి
ష్యామి యది స్వతంత్రా భవిష్యామి చేత్, ప్రత్యుపకారం కర్తం శక్యమితి భావః. కిం
తు కా శక్యపాధీనేత్యర్థః. విసర్జితవ్యస్య విసర్జనస్య. గోద్ధవ్యస్యావరోధస్య. వాశబ్దస్స
నుచ్చయే. “వావ్యయం స్వాత్మనుచ్చయే, ఉపమాయాం వికల్పే చ నిశ్చయే చ ని
గద్యత” ఇత్యేకాక్షరరత్నమాలా. విసర్జనావరోధయోన్యం కేత్యాక్షేపే. కింతు మహా
రాజేన ఖలు వృక్షనేచనద్వయరూపఋణం నిష్కాసితం స ఏవ మమావస్థాప్రేమణ
యోః ప్రభవతి భావః.

3. శకుంతలాం విలోకయన్నితి. తస్యా బహువిధాశ్చేష్టాః వికివ్య పశ్యన్నితి
యావత్. చేష్టనామేవాభిప్రాయవ్యంజకత్వాత్. కిం ను ఖల్విత్యాదినా మద్ధర్మన

యథా వయ మస్యా మేవ మయమప్యస్తా ప్రతిస్యాత్? అథవా
లభావకాశా మే ప్రార్థనా. కుతః:—

వాచం న మిశ్రయతి యద్యపి మే వచోభిః

కర్ణం దదాత్యభిముఖం మయి భాషమాణే,

కామం న తిష్ఠతి మదాననసంముఖీ సా

భూయిష్ఠమస్యవిషయా నతు దృష్టిరస్యాః.

—౨౯

జనితమనన్తభవికారప్రభవాస్సాత్త్వికభావాదయస్తాపదస్వాభావికా వంచకా ఆవం
చకాశ్చేతి శకుంతలానురాగం సందిహ్య, తతః ఆథవేత్వాదినా నిశ్చయకచిహ్నై
ర్నిశ్చినోతి.

౨౯. తదేవ నిశ్చయకమాహ—వాచమిత్యాది. అభిముఖే సముఖే భాషమా
ణే మయి, మే వచోభిస్సంప్రదాయం వాచం యద్యపి న మిశ్రయతి, తథాపి మద్వచనే
కర్ణం దదాతి. అనేన నాయికానాయకయోరనురాగవ్యంజకస్య పరస్పరవాఙ్మిశ్ర
స్య లజ్జావశాదభావేన మద్వచనశ్రవణతాత్పర్యాత్ప్రసాదః కర్ణా మద్వచనైకవిష
యావితి ద్యోత్యతే. కామం యద్యపి మదాననసముఖీ న, కాదాచిత్కావస్థానమస్తీ
త్యర్థః. తథాచాస్యా దృష్టిస్తు భూయిష్ఠమస్యవిషయా న. యా పరస్పరదృష్టిసంధా
నం, తదా లజ్జయా నావలొకనం, కింతు వ్యాజేన నివర్తత ఇత్యర్థః. అనేనానురాగవ్యం
జకపరస్పరసాముఖ్యావలొకనాభావేనప్యస్యాదృష్టిస్తుమదేకవిషయేతివ్యజ్యతే. అత్రై
వమభిప్రాయః. పరిబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాత్తచ్చేష్టాభిరేవానురాగస్య జ్ఞేయతయా చాత్ర
నాయికానాయకయోరనురాగద్యోతకం ప్రాయేణ వాఙ్మిశ్రణం లజ్జయా యద్యపి న
కృతం, తథాపి నాయకసంభాషణసమయేనాదరశ్రవణంతదనురాగవ్యంజకమ్. తథాచ
కస్యకాత్మేన ధర్మ్యాభావాన్నాయకసముఖావస్థానం యద్యపి న భవతి, తథాపి దృ
ష్టిస్సర్వథా తద్వివయైవ. సమిపస్థితానామనురాగవ్యక్తిర్భవిష్యతీతి భియా మధ్యేమ
ధ్యేనవ్యం విలొకయతి. తాత్పర్యం తు నాయకవిలొకన ఏవ. తదుక్తం న భూయిష్ఠ
మిత్యభిప్రాయః. అత్ర దుష్ట్యంతేన శకుంతలాచేష్టాభిర్దానురాగస్యోద్భేదితత్వాదు
ద్భేదో నామ ముఖసంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం—“ఉద్భేదోగూఢభేదః”మితి. అత్ర
శ్లోకే విలాపోనామ గాత్రారంభ ఉక్తః. “ప్రేక్షాకాంతస్య సవిధే నేత్రభ్రావక్తక
ర్మణాం, విశేషాయస్సకథితో విలాసః పురస్కరణిభిః”మితి. అత్ర వాచం న మిశ్రయతీ
త్యాదినా శకుంతలాచేష్టానాం స్వసన్నిధౌ కృతానాం రాజా ప్రేమగర్భితానాం
ప్రకటికరణాద్విలాసః.

(నేపథ్యే.)

(౧) భో భో తపస్విసస్పన్నిహితాస్తపోవసనస్తవ్రతక్షాయే భవతాం

ప్రత్యాసన్నః కిల మృగయావిహారీ పార్థివో దుష్యంతః.

తురగఖురహతస్తథాహి రేణు

ర్విటవవిషక్తజలార్ద్రవల్కలేషు,

పతతి పరిణతారుణప్రకాశః

శలభసమూహ ఇవాశ్రమదుమేషు.

30

అపిచ.—

తీన్రాఘతప్రతిహతతరుస్కంధలగ్నైకదంతః

పాదాకృష్టప్రతతివలయానంగసంజాతపాశః,

మూర్తో విఘ్నస్తవస ఇవ నో భిన్నసాగంగయూథో

ధర్తారణ్యం వ్రజతి చ గజస్సన్ధందనాలోకభీతః.

3౧

౧. భో భో ఇతి. ససంభ్రమాహ్వనే ద్విరుక్తిః. తపస్విన్యః హే తాపసాః, సన్నిహితా మిత్రతాః. మృగయావిహారీ మృగయావిహరణశీలః. అనేన శీలార్థప్రత్యయేన గ్రీచ్ఛసమయే రాక్షో మృగయావినోదనముచితమితి ద్యోత్యతే. కిలతి వార్తాయామ్. “వార్తాసంభాష్యయోః కిల” ఇత్యమరు.

30. రాజః ప్రత్యాసన్నత్వే హేతుమాహ—తురగేతి. జలార్ద్రవల్కలేష్విత్యనేన సాయంకాలస్నానేన వల్కలానామార్ద్రత్వమితి జ్ఞేయం. పరిణతారుణస్య సాయంకనసూర్యస్య ప్రకాశో యస్మిన్ సతథోక్తః. అతఏవ శలభసమూహ ఇవ పతంగనివమా ఇవ. అనేన సాయంకాలస్సమాగత ఇతి నూచ్యతే. తేనేతః పరం సంభాషణా దేరవకాశో నాస్తీతి నూచ్యతే. అపి చేతి. అర్ద్రవల్కలేషు ధూళీపతనమేకా బాధా. ఇదానీం బాధాంతరమపీతి భావః.

3౧. తదేవాహ—తీన్రాఘతేత్యాదిహ. తీన్రాఘతేన దృఢప్రహరణే ప్రతిహతః భగ్నశ్చాసౌతిరుస్కంధశ్చ స తథోక్తః. తేన లగ్నస్సంసక్తః ఏవో దంతో యస్య స తథోక్తః. ఏకం తరుస్కంధమవస్కంద్యైకస్మిన్ దంతే గిక్తిపాగచ్ఛతీత్యర్థః. స్వభావోక్తిరలంకారః. మూర్తః మూర్తిమాత్. ౩౧ అస్తాం. సేవధ్య ఇత్యాదిన్తే తదంతేన మాళికానామార్థోపక్షేపకముక్తమ్. తదుక్తం కోహశేన—“అంతర్నేపథ్యస్థైస్సూతమాగధాదిభిః క్రియతే, అర్థస్థాపక్షేపోఽనేకవిధా చూళికా చేయ” మితి.

(౧) (సర్వాః కర్ణం నత్వా కించిదివ సంభ్రాంతాః.)

రాజా—(ఆత్మగతమ్) అమౌ ధిక్; సైనికా మదన్వేషిణ స్తపోవన
ముపరున్ధన్తి. భవతు. గమిష్యామి తావత్.

అనసూయా—(౨) ¹అజ్ఞ ఇమిణా అరణ్యగలడ త్తందేణ పజ్జాపుశమ్మ.
అణుజాణీహి ణో డడలగమణాల.

1 అర్థ, అనేనారణ్యగజవృత్తాంతేన పర్యావలాః స్పృశి. అనుజాణీహి న ఉటజ
గమనాయ.

భరతేనాపుక్తం—“సా ద్విధా చూళికాఖండచూళికా చేతిభేదకః, పాత్రైర్వృషనికాం
తస్మై కేవలం యాతు నిర్మితా, ఆదావంకస్య మధ్యే వా చూళికా నామ సా స్మృ
తా, ప్రవేశనిర్గమాభావాదియమం కాదృహిర్గతా” అంకాదోచూళికాయథా—అనర్ము
రాఘవే సప్తమాంకే. అంకమధ్యే యథారత్నావళ్యాం ద్వితీయాంకే. ఆథ ఖండచూళి
కా—“రంగే నేపథ్యసంస్థాయపాత్రసల్లాపవిస్తరైః, ఆదోకేవలమంకస్య కల్పితా ఖం
డచూళికా, ప్రవేశనిర్గమస్థాప్తేయమంకాదృహిర్గతా. యథా—బాలరామాయణే
సప్తమాంకస్యాదౌ. ప్రకృతే సంగోధస్య నీరసత్వాదనుచితత్వాచ్చ సూచ్యత్వమను
సంధేయమ్.

౧. సర్వా ఇత్యాది. అత్ర సర్వశబ్దేన రాజా శకుంతలా సఖ్యా చ కథ్యంతే.
ఇవశబ్దో వాక్యాలంకారే. సంభ్రాంతాః ధర్మాచరణవిఘ్నభూతైస్సదృశాత్కరణ
రణాదివేపథ్యయనచలః పుశకముఖవైవర్ణ్యస్వరభేదాదిభిర్భయం ప్రకాశితవత్సృజిత్యధః,
అహో ఆశ్చర్యే. నుఖాపతశకంతశాదృశాదిరూపభాగ్యవిఘటనే స్వస్య దోర్భా
గ్యం ప్రత్యాశ్చర్యం. ధిక్షీందాయం. శకుంతలాసంభావణాదివిఘ్నకారణభూతసై
న్యం ప్రతినింది. సైనికాః * నేనాయాశ్చేతి రకః సైనికాః. “నేనాయాం సమవేతా
యే సైన్యాస్తే సైనికాశ్చ త” ఇత్యుమరః.

౨. అజ్ఞేత్యాది. ఉటజగమనాయేత్యత్ర కేసోజమితి మస్యాస్తాదర్థ్యే జేన్వీతి
వికల్పవిధానాదపవాదః. అనేన ప్రధానశృంగారరసస్యాంగత్వేన భయానక ఉక్తః
భయానకలక్షణమచ్యుతే—“విభేతిభాయయత్యన్యాకర్తజేతిభయం విదుః, అస్మిన్
దుఃఖం భవేన్యస్తాజ్ఞాయతే స భయానకః” స చ—“మానసాంగికభేదేన ద్విధా
విద్వద్భిరుచ్యతే.” అత్ర తీవ్రానూతేత్యాది సూటజగమనాయేత్యం లేన భయానకస్సృ
టవివ. సర్వత్ర రసానాం వ్యంగ్యత్వం కర్తవ్యమ్. అత్ర ప్రస్తుతశృంగారరసస్యనేనా
దర్శనాద్భయానకముత్సాద్యరసవిచ్ఛేదః కృతః. ఉక్తం చ—“నిమిత్తాంతరముత్సాద్య

రాజా—గచ్ఛన్తు భవత్యః. వయమప్యాశ్రమపీడా యథా న భవిష్యతి
తథా ప్రయతిష్యామహే.

(నర్వే ఉత్తిష్ఠన్తి.)

రసం శింద్యాత్కవిః కృతా ఇతి. యథా విక్రమోర్వశీయే ప్రథమాంశే మూర్ఖోపస్థా
నసన్నివృత్తస్య శాంతస్య రాజ్యః శృంగారిత్యసంపాదనార్థం రాక్షసాపహృతోర్వశీ
ప్రత్యాహరణేన వీరో రసో వర్ణితః. “ఆశ్రయేష్య విరుద్ధా యా తా కార్యా భిన్న
సంశ్రయా” విత్క్యక్తత్వాత్. శాంతశృంగరయోస్తు నైరంతర్యేణ వీరో ధ ఇతి రసాం
తరం మధ్యే కృతం. యథా వా ప్రకృతే ప్తాంకావసానే మాతలినా విదూషకే గృ
హీతే రాజీ వీరో రసః, విదూషకే భయానకశ్చ, వర్ణితః. ప్రధానరసస్య శృంగారస్య
ధారాధిరూఢత్వమేకవాచం ద్వివారం వా కర్తవ్యం. న బహుధా తదా ప్రారంభదశా
యామేవ రసపోషా న యజ్యతే. క్రమపరిపోషేనైవ చమత్కారజననాత్. ఏవం
చేద్ద్రవపరిపోషా భవతి. శృంగారరసవత్తే తత్సృతికూలనాం రసానామపనిశ్చయో
న కార్యః. రసవ్యంజకవిభావాదీంః ప్టకల్పయా వ్యక్తిర్న కార్యః. తదుక్తం—
“వ్యభిచారరసస్థాయిభావానాం శబ్దవాచ్యతా, కష్టకల్పనయా వ్యక్తిరనుభావవిభావ
యోః, ప్రతికూలవిభాగాదిగ్రహో దీప్తిః పునః పునః, అకాండే ప్రథనచ్ఛేదానం
గస్యాప్యతిష్ఠ్యతి, అంగిమోఽననుసంధానం ప్రకృతీనాం విపర్యయః, అనంగస్యాభి
ధానం చ రసే దోషాన్సృరీదృశాః” ఇతి. ఏతే రసభంగహేతవో భవంతి. తత్ర
దీప్తిః పునః పునర్యథా—కుమారసంభవే రతి ప్రలాపేషు, తత్ర శివయోగ్నాచ్ఛుభ్యే మన్త
ధదామే అపిషటి తే యుటితి తత్సంఘటనస విధానాన్తుఖ్యానాం సహృదయానాం
వ్యవధానవిధాయినీ రతివిలాపసర్గనాశ్య తమనాదరః. అకాండే ప్రథనం యథా, వేణీ
సంహారే ద్వితీయేఽంతే అనేకసంక్షయే వృత్తి భాషమత్యా సమా దుర్బోధనస్య శృంగా
రవర్ణనమ్. యథా—తత్రకంచుక్తి యోఽయమద్యతేషు బలవత్సు, అథవాకింబలవత్సు
వాసుదేవసహాయేష్వరిషు, ఇత్యాది. ఆశ్రయగ్రహణాదకుంతపరశోరిత్యాదినా చ. భాష
మత్యా సహేతి ప్రతిముఖసంఘర్షంగవిశేషస్య నిబంధః కవేర్నిబంధః. స చానుచితః.
ఛేదో యథా—మహావీరచరితే ద్వితీయేఽంతే రాఘవభార్గవయోగ్ధారాధిరూఢే వీరసే
కంకణమేవ నావగచ్ఛామితి రాఘవసోక్తా. అంగస్యాప్రధానస్యాతివిస్తరేణ వర్ణ
నం. యథా—హయగ్రీవవిజయే, ప్రతివాయకస్య హయగ్రీవస్యైవ బహుధా విజయ
వర్ణనంకృతమ్. అంగిసోఽననుసంధానం యథా—రత్నావళ్యాం చతుర్థేఽంశే బాభ్రవ్యాతిక
గమసేనాగరికాయా విస్తృతిః. ఈదృశా ఇతి. నాయకపాదప్రహారాదీనా నాయ
కస్య కోపాదివర్ణనం. ప్రకృతివిపర్యయస్తు అదివ్యానాం సముద్రోల్లంఘనాదిః. తత్ర రతి

సఖ్య—(౧) ¹అజ్ఞ అసంభావిదసత్కారం భూట వి పేక్షణణిమిత్తం
శబ్దమో అజ్ఞం విణ్ణవిదుం.

రాజా—మామైవం. దర్శనేనైవ భవతీనాం సత్కృతోఽస్తి.

శకుంతలా—(సవ్యాజం విలమ్య సహ సఖిభ్యాం నిష్క్రాంతా.)

రాజా—మందోత్సుకోఽస్తి నగరగమనం ప్రతి. యావదనుయా
త్రికాక ప్రత్యవేక్ష్య తపోవనస్య నాతిదూరే నివేశయామి,
న ఖలు శక్నోమి శకుంతలావ్యాపారాదాత్మానం నివర్త
యితుమ్.

1 ఆర్య, అసంభావిదసత్కారం భూయోఽపి పేక్షణణిమిత్తం లజ్జామహే
ఆర్యం. విజ్ఞాపయితుమ్.

హాసకోకాద్భుతాని అదివ్యోత్తమ ప్రకృతివద్దివ్యేష్వసి వృన్ధీయాని. తథాపి రతిసు సంత
భోః శృంగారయాపా ఉత్తమదేవతావిషయా న వర్తనీయా. తద్వర్ణనం హి పితృస్సం
భోగవర్తనమివాత్యంతానుచితం స్యాత్. అదివ్యానాం యావదపదానం ప్రసిద్ధముచి
తం తావదేవ వర్తనీయమ్. అన్యథా అసత్యబుద్ధిజనక త్వేన కాంతానమ్మితహిలోపదేశ
తాం విఘటయత్కావ్యమేవ పరిత్యాజ్యం స్యాత్.

౧. అజ్ఞేత్యాది. భూయోఽపి త్యనేతః పరం పునర్దర్శనే సతీప్రీతసిద్ధిర్భవి
ష్యతీతి భావః. మందోత్సుకోఽస్తి నిరాశో భవామి. అనేన సర్వకార్యానుత్సాహః
ఉక్తః. శకుంతలావ్యాపారాత్ శకుంతలాయాః ఆకృత్రిమమనూహరస్వవిషయక
చేష్టావిశేషాత్. ఆత్మానం చిత్తం నివర్తయితుం స్వవశగమసి ప్రత్యావర్తయితుం న
శక్నోమి. అనేన చిత్తస్య పరవశత్వకథనేనాంతరింద్రియస్య పారవశ్యముక్తమ్. తత్స
హకారితయా ప్రవృత్తినివృత్తికరాశ్యేంద్రియాణాం స్వవశతా వుత ఇతి భావః.
అనేన ఉపనతేషు ఉచితేష్వపి విషయేషు తత్తత్ప్రవృత్తేరసంభవ ఉక్తః. తదేవోప
పాదియతి—మమ హీత్యాదినా. మమ దృఢచిత్త త్వేన ప్రసిద్ధస్య మే. హి యస్మాదే
తోః. యద్వా—మమేత్యనేన “రత్నహరీ తు పార్థివ” ఇతి న్యాయేన స్వసంపాదిత
లాకోత్తర బహుశ్రీరత్న పరిభాషిణో మమేత్యర్థః. తాదృశస్యాపి శకుంతలానిమిత్త
కచిత్తచాంచల్యకథనేన శకుంతలాయాపలావణ్యాదేదృష్టాశ్చ తత్సార్వత్వం వ్యజ్య
తే. అనేనానురాగప్రసిద్ధిర్వస్తుసౌందర్యప్రాబల్యముక్తమ్. హిశబ్దోఽప్యర్థకః. మమా
హీత్యర్థః.

మమ హి—

గచ్ఛతి పురశ్శరీరం ధావతి పశ్చాదసంస్తుతం చేతః,
చీనాంశుకమివ కేతోః ప్రతివాతం నీయమానస్య.

32

(ఇతి నిష్కాంతాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీకాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

ప్రథమోఽంశః.

32. గచ్ఛతి. శరీరం వపుః. అత్ర శరీరశబ్దప్రయోగేణ శరీర ఇతి శరీర మితి శకుంతలానింగనాద్యసంభవాద్భాగ్యహీనమితి, శరీరం ప్రతి జగుప్సా వ్యజ్యతే. దేహసద్భావస్య తాదృశశకుంతలానింగనాదిమత్త్వేన సఫలత్వమితి భావః. తదభావాత్సవ్యతిక్రమివ శరీరమితి ప్రయుక్తం సత్సహమితి ప్రయుక్తమితి భావః. పురః అగ్రతః. సేనాం ప్రతీత్యర్థః. అత్ర సేనాం ప్రతీతి వక్తవ్యే సేనాశబ్దస్యానుచ్చరిత త్వాత్తదాగమనేన శకుంతలాసంభాషణాదేర్విఘటనం జాతమితి, సేనాం ప్రతి నిం దానూయా చ ధ్వన్యతే. అతస్తదభిధానం నోచిత మితి రాజ్ఞోఽవహితా కథితా. గచ్ఛతి ఉదాసీనతావిషయకస్థలమునమివ మందం వ్రజతి. సేనాజనితాశ్రమబాధాయా ఋషికాపభీత్యా నైస్యనివారణార్థం త్వరితం ధావతీతి వక్తవ్యే గచ్ఛతి గమన మాత్రకశబ్దప్రయోగేణ బుద్ధిపూర్వకం న గచ్ఛతి, కింత్వపశమేవ మందం వ్రజతీతి ద్యోత్యతే. సుస్థచిత్తస్థైర్య కరచరణాదేరుచితానుచితవిషయేషు బుద్ధిపూర్వకప్రవృత్తినివృత్త్యోసంభవాదితి భావః. అన్యథా బుద్ధిపూర్వకగమనే తు విప్రలంభే నైశ్చింత్యప్రసంగాదనుచితం స్యాత్. తేన గమనే పాదయోర్వైషమ్యం చ వ్యజ్యతే. గచ్ఛతి వర్తమానవ్యవధేరేన గమనోద్యోగే కృతేఽపి పాదాన చలత ఇతి ద్యోత్యతే. చేతస్పర్శకరణప్రధానభూతం మః. పశ్చాత్సృష్టతః. శకుంతలాం ప్రతీత్యర్థః. అత్ర శకుంతలాం ప్రతీతి వక్తవ్యే తదభిధానస్యాకృతత్వాద్దుర్లభా కిమర్థముచ్చరితవ్యేతి భావః. తేన రాజ్ఞా నిర్వేదో మతిశ్చ. యద్వా—అపరిమితసుకృతాతిశయవతః పుంసనివ శకుంతలాభాః. తేనైవ సా స్వయం యోగ్యేతి ప్రతీయతే. యది స్వస్యాపి సుకృతవిశేషోఽస్తి, తస్మి తస్యాసంభాషణాదేః కథం విఘటనా జాతా? ఇతి భావః. తేనాలభ్యవస్తవసంభాషణేన రాజ్ఞో ప్రేషా వ్యజ్యతే. ధావతి చిరకరిచయదృఢసౌహార్దేన విశ్లేషానసహమివ త్వరితం ధావతి. పరిచితస్య తత్సహవాసం ప్రతిగమనం

సంభాష్యమితి తదుపపత్తిమాహ—అసంస్తుతమితి. అసంస్తుతమపరిచితం. “సంస్తుతస్సాస్యత్పరిచయ” ఇత్యమరః. ఉత్తమనాయకాయా లలితవిలాకనాదీనాం స్వాభావికత్యేనాపి సంభవాత్తేషాం స్వవిషయత్యేన చిరసహవాసాభావాత్సమ్యక్తు పరిచితమిత్యసంస్తుతమిత్యుక్తమ్. ధావతీతి వర్తమానప్రయోగేణ దుర్లుటత్వం నిశ్చిత్య మయా నివర్త్యమానమపి తస్యాస్సాకూతావలోకనమందగమనచేష్టావిశేషాణాం స్వాభావికమనోహరత్వాద్వస్తుసౌందర్యబలాన్న నివర్తతే. కింతు తద్విషయే స్వారసికవృత్తిరివ్యజ్యతే. కించ, అసంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన, శకుంతలాకృతానాం చేష్టావిశేషాణాం స్వవిషయత్యేన చిరపరిచయం కృత్వా సమ్యక్జ్ఞాతం ధావతీవేత్సుత్యేప్రిక్షాధ్వస్యతే. అత్ర శకుంతలాదువ్యంతయోః పుథగ్దేశగమనేన వస్తువిచ్ఛేదే సత్యసంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన స్వాంతఃపురయువతీర్విహాయ శకుంతలాం ప్రతి గచ్ఛతీతి చిత్తాసంగస్య పునస్తత్వాప్తిప్యర్థకయత్కురణే హేతుత్వాద్విందురీత్యనుసంధేయమ్. తదుక్తం. “బీజత్వాద్బీజమాదౌ స్యాత్ఫలత్వాత్కార్య మంతరః, తయోస్సంధానహేతుత్వాన్వధ్యే బిందుం ముహూః క్షిపేత్” ఇతి. భావప్రకాశేఽపున్యక్తం—“ఫలే ప్రధానే విచ్ఛిన్నే బీజస్యావాంతరః ఫలః, తస్యావిచ్ఛేదకో హేతుర్బిందురిత్యాహాహః” ఇతి. శరీరస్య పురః మందగమనే చిత్తస్య పశ్చాత్తవ్వరితగమనే చ దృష్టాంతమాహ—చీనాంశుకమిత్యాదిసా. ప్రతివారం వాతాభిముఖం నీయమానస్యాకృష్యమాణస్య కేతోర్ద్వజస్య. “కేతుర్ద్వితౌ పతాకాయాం పుహోత్పాతాదిలక్ష్మషీ” తి విశ్వః. చీనాంశుకమివ పట్టవస్త్రమివ. పట్టవస్త్రం యథాతిశ్లక్ష్యం, నిర్మలం చ, తద్వత్స్వచిత్తమపి కఠినం, స్వచ్ఛం చ, ఇతి భావః. యథా భవజడంనే దృఢమూతం వస్త్రంవాతో బలాదాకర్షతి, తద్వత్స్వాంతఃపురయువతిషు విక్షిప్తం చిత్తం శకుంతలా స్వస్య రూపలావణ్యాదిబాహుశ్యేన తాను వైమనస్యం సంపాద్యాకర్షతీతి భావః. కేచిత్” చీనాంశుకం చీనదేశోద్భవం వస్త్రమితి వదంతి.

ఇతి నిష్కర్గితా ఇతి. లేమమంతే చ నిర్గమఇత్కుక్తత్వాత్. ప్రథమాఽఽక ఇత్యనేన, ప్రకృలేలదావేకదివసవృత్తం నాట్యమిత్యర్థః. తదుక్తం. “ఏకైకదివనే వృత్తమేకనేతృప్రయోజనం, బహుపాత్రప్రవేశార్థ మంకమానన్న నాయక” మితి. నాటకవిచ్ఛేదస్యాంక ఇత్యభిధానమ్. “అంకో నాటకవిచ్ఛేదే సంభాషయాం యథి భూషణ” ఇతి. నానార్థరత్నమాలా. సర్వత్ర బీజానుగుణమేవాంకవిచ్ఛేదః కార్యః. తదుక్తం భరితేన—“క్షణో మహూర్తౌ యామోవా మధ్యాహ్నో దివసోఽపి వా, అంకేఽంకే సంవిధాతవ్యో బీజస్యార్థవశానుగః” ఇతి.

బీజార్థానుగుణ్యం తు అసంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన తత్పరిసయార్థం విచారం కర్తు
మేకేన తద్భటకేన భవితవ్యమితి ద్వితీయేఽంకే విదూషకేన సహ ఆలోచనాయామత్ర
బీజముపక్షీప్తమితి వ్యజ్యతే.

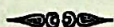
ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులతిలక శ్రీకౌశికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్య పుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థాన పరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం కావ్యంశల
వ్యాఖ్యానాయాం ప్రథమోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్.

ద్వితీయోఽఙ్కః.

తతః ప్రవిశతి విదూషకః.

విదూషకః—(నిశ్శబ్దస్య, (౧)¹ ఆ హదోఽస్మి ఏదస్య మిలలసీశస్స రణ్ణో
వలస్సభావేణ. అలం మిట, అలం వరావేణ, అలం సద్ధూ

1. ఆ హతోఽస్తి ఏతస్య మృగయాశీలస్య రాజ్ఞో వయస్యభావేన. ఆయం
మృగోఽయం వరాహోఽయం శార్దూల ఇతి మధ్యందినేఽపి గ్రీష్మ విరళ పాదపచ్ఛ

కవిరిదానీం కథాంకరమారభమాణో వస్తుసంఘటనార్థం వృత్తవర్తవ్యమా
జార్థనూచనాయకపాత్రప్రయోజ్యం విదూషకం నామార్థోపక్షేపకం ప్రస్తాతి—
తతః ప్రవిశతీత్యాది. తదుక్తం. “ఏకాకినీ చ పాత్రోయాభూతిభావ్యర్థనూచకః,
అంకే ద్వయాంశరావిప్లవః ప్రథమాంకమనాశ్రితః, ప్రవేశనార్థం పాత్రాణాం కళ్య
తేఽసౌప్రవేశకః” ఇతి. విదూషక ఇతి నాయకపార్శ్వవర్తి హాస్యకారీ భవతి. నాట
కే నాయకస్య సహాయాః కల్పనీయాః. తదుక్తం—“సహాయస్తే చ చత్వరః సీత
మర్దో విటశ్చేటో విదూషకః” ఇతి. సీతమర్దస్తు పతాకానాయకః. “పతాకానాయ
కస్త్యవ్యః సీతమర్దోఽచక్షణ” ఇతి. “తస్యైవానుచరో భక్తః కించిదానన్తతద్దృశ్యైః.”
యథా రామాయణే లక్షణః. నాయకాభీష్టవస్తునా మేకస్యావేదితా విటః, సంభా
సనీపుణశ్చేటో హాస్యకారీ విదూషకః. మంత్రిణా సహ మంత్రవ్యాపారం నిశ్చిత్య
రాజా తత్తదుచితకార్యేషు తదుచితజనాన్నియుంచిత. తదుక్తం—లుబ్ధానర్థవ్యయే
కుర్యాత్కుశలనాయకర్షణి, అంతఃపురే వర్షశతాన్నిరాతాన్తూకచామనాన్,
మేచ్ఛచ్ఛదీనధికారాదో స్వస్వకార్యోపయోగినః, ఋత్విక్కుగోపాతాన్ధరే జ్ఞాని
స్తత్త్వంతనే, గోష్ఠీషు శాస్త్రసాహిత్యసంగీతాది విచక్షణాన్” ఇతి.

తత ఇతి. రాజ్ఞో నిష్క్రమణాంతరమిత్యర్థః.

౧. అఇతి. నిర్విణ్ణోఽస్తి త్యపి పాతః. హతః వంచితః. ఆ ఇతి జ్ఞానే. గృహే
నుఖేన తివ్రంతర మాం దుఃఖం చిక్షీర్ష్యగయావ్యాజేన వంచితవానితి జాతమిత్యర్థః.

శ్లోత్రి మజ్ఞుందినే వి గిష్టువిరళపాలనచ్ఛాతను వణరాశ్శమ
యాను వనరాజిష్టుహింద్యతే, పత్ర సంకరక షాయాణి కదుష్టాని గిరినదీజలాని పీయన్తే.
అనియతవేళం శూల్యమాంసభూయిష్ఠ ఆహారోఽశ్యతే. తురగానుధావనసంక్షుభిత
తదుక్తం త్రిలోచనేన—“అథ కిం స్వీకృతాలాపే ముంక్షోధే త్వహహార్తిషు,
శాంతం స్మృతమసంభావ్యే ఆజ్ఞానే హీతి విస్తయ” ఇతి. అన్యస్త్రిక్ పాతే
నిర్విణ్ణః దుఃఖితః. ఆ ఇతి పీడాయాం నిపాతః. రాజ్ఞో వయస్యభావేన నుభే
ఽనుభవితవ్యే స్వస్య తద్విపరీతం జాతమితి యావత్. కించ వయస్యభావేనేత్యనేన
స్వస్య గోపనీయాంశః శోఽసి రాజ్ఞో నాస్తీతి వ్యజ్యతే. తేన చ స్వవత్కృమాణరా
జకథితశఃసంతభావృత్తాంతహేతురుక్తః. రాజ్ఞో విరోధేనైవ దుఃఖం. న తు మైత్రే
జ్ఞేత్యాశంక్యాహ—మృగయాశీలస్యేతి, మృగయాపర్యటనజనితదుఃఖమేవ, న హి
గృహే ఆహారాదినఃకోచజనితదుఃఖమిత్యర్థః. మృగయాశీలస్యేత్యనేనేతఃపరం
మృగయాం వ్యాజీకృత్యావస్థానే కించిద్విశంబన్సూచ్యతే. తేన శకుంతలాప్రాప్తిప
ర్యంతమాశ్రమావస్థానే బీజనుక్తమ్. యది మృగయాగమనే దుఃఖానుభవస్తస్మిన్ గృ
హ ఏవ నుభవేన స్థీయతామిత్యుత ఆహ—రాజ్ఞ ఇతి. యద్యత్రాగమనే దుఃఖం నిశ్చిత్య
గృహే స్థీయతే, తదా బలాత్కారేణాప్యానేతుం శక్తిరస్తీత్యర్థః. అత్రాగమనే దుఃఖ
మనాగమనే దండ ఇతి భావః. రాజ్ఞా స్వయం వచితప్రకారమాహ—అతం మి
ఓ ఇత్యాదినా. అయం మృగ ఇత్యనేన ప్రాగేవ హృరసత్త్వనామోచ్చరణే సతి భీ
త్యా స్వయం నాగమిష్టుమితి క్షుద్రజంత్వభిధానం కృతం. తేన స్వస్య కించిదరణ్య
ప్రవేశః కారికః. మృగస్యాలాభే సతి పునరయం వరాహ ఇతి, తదలాభే అయం కా
ర్దుల ఇతి. తదపేక్షయా సమ్యగరణ్యప్రవేశ ఇతి భావః. ఏమప్రకారేణ వంచిత ఇ
త్యర్థః. గ్రీష్ఠ ఇత్యనేన కాలస్యాతిసంతాపకరత్వం, తత్రాపి మధ్యందిన ఇత్యనేనాతప
బాహుశ్యాత్సంచారాన్వృతా కథ్యతే. వనరాజిష్టితి వనపదోపాదానేన కంటకాతి
బాహుశ్యాత్స్వచ్ఛందసంచారాయోగ్యత్వం. రాజిష్టితి బహువచనాదనేకదేశ
భ్రమణం, తతోఽసి విరళపాదపచ్ఛాయాన్వితి విశేషణేనావస్థాన్వృతా చ, వ్యజ్య
తే. ఆహింశ్యతే పర్యట్యతే. పరిభ్రామ్యత ఇతి యావత్. గ్రీష్ఠ ఇత్యనేనార
ణ్యవాసినస్సర్వే సారంగాదయా జంతవస్తృషితా జలాన్వేషిణో భవంతి. తత్రాపి
మధ్యందిన ఇత్యనేన జలపానార్థం సర్వత్ర పర్యటంతి. తస్మాత్తదా మృగయా క్రియత
ఇతి భావః.

అహింసా అది. (౧) పత్రసంకరకసాయా ఇ కదుష్టాయ గిరిణానీ
జలా ఇ పీతం. అణిలదవళం సుశమాంసభూతిత్రం ఆహారం
అహ్నే అది. (౨) తురకాణుధావణసంఖుహిదసంధిణో మేరత్తిం
విణిలమం సయిదవ్వం ఇద్ది. తదో మహంతే ఎవ్వ పచ్చూ
నే దాసివపుత్తేహిం సగణభుద్ధేహిం వణగ్గహణకోళాహణేణ
పడిభాధిదోష్టి. ఏదావంతేణ ప వీడా న ణిక్కమది, తదో
గండస్స ఉపరిపిడ ఆ సంఉత్తా. (3) హి ఓ కిళ అష్టేసు ఓహిణే
సుతత్తపెహాదో మిలణుసారేణ అస్స సుపదం పవిట్టస్స తావ

సంధేర్తరాత్రి మపి నికామం శయితవ్యం వా స్తి. తతో మహత్యేన ప్రత్యుష్ణే దాస్యాః
పుత్రైశ్శ్వగణుభైర్వనగ్రహణకోలాహలేన ప్రతిబోధితోఽస్తి. ఏతావత్తపి వీడా న
నిష్కామితి. తతో గండస్యోపరి పిటకా సంవృతా. హ్యః కిలాస్తాస్సవహీనేషు త
త్రభవతో మృగయానుసారేణాశ్రమపదం ప్రవిష్టస్య తాపశకస్యకా శకుంతలా నామ

౧. స్థలాసౌప్తవముక్త్యా జలాసౌప్తవమాహ—పత్తేతి. పత్రసంగేన కషాయాణి
కటూని. విరసానీతి యావత్. అనేన జలస్య మాధుర్యగుణో నిరస్తః. కదుష్టాని ఈష
దుష్టాని. జలాసౌప్తవముక్త్యాఽహారాసౌప్తవమాహ—అణి అదేతి. “దిరా యామద్వ
యాదర్వాగ్రాత్రా యామం సంఘయేత్, అతిక్రమే మహావ్యాధిం జనయత్యేవ భోజన
మిత్యుక్తత్వాదవ్యవస్థితకాలమిత్యర్థః. “వేలా కాలే చ జలధేర్వలాతీరవికారయో”
రితి విశ్వః. అహరమితి ప్రాకృతే “లింగమతంత్ర”మితి సూత్రాన్నపుంసకప్రయోగః.

౨. అహారాసౌప్తవముక్త్యా నిద్రాఽసౌప్తవమాహ. తురపితి. రాత్రిమసీతి కాలా
ధ్వసారత్యంతసంయోగే ద్వితీయా. వనగ్రహణకోలాహలేనాన్యాయం జాలాదికం
బద్ధం వనసీమాగ్రహణకోలాహలేనేత్యర్థః. గండో వ్రణవిశేషః. “గండో విసోఫ్
టక” ఇత్యమరః. పిటకావ్రణస్యోపరి వ్రణం. కేచిద్గండశబ్దేన ప్రమేహమూత్రకృ
చ్ఛాచిద్యాధిం పదంతి. ప్రకృతే గండః మృగయా. పిటకా శకుంతలానర్భనం.

౩. తదేవాహ—హి ఓ ఇతి. హ్యః పూర్వేద్యురిత్యర్థః. అస్తాస్త్వితి బహువచనేన
స్వయమతీనోహపోహకుశలః స్వయం చేత్తదానీం వర్తేత్. తదా నర్వముపాయేన
విఘటయితుం శక్యమితి ద్యోత్యతే. స్వస్యాసన్నిధానమేవ రాజ్యశకుంతలాదర్శనాదౌ
హేతురితి భావః. యద్వా—అస్తాస్త్వితి బహువచనం నిర్వేదే. తథాఽమరుశేఽపి.
“వయమపి హతాశాః ప్రియతమా” ఇతి. తత్ర భవత ఇత్యనేన రాజ్యః ప్రాతిలోమ్యాది

సకణ్ణాట సఉందళాణామ మహా అధణ్ణదావదంశిదా (౧) సం
పదం ణలరగమణస్సకహం వి ణ కరేది. అజ్జ తం ఎవ్వ స
వినేసం చింతయంతస్స మే అచ్చీణం పహదం ఆసి. కా గళా.
జావ ఇమం కిదాచారపడకమ్మణం వలస్సం వెత్తామి. (పరిక్ర
మ్యావలోక్య చ) ఏసో ఖు బాణానణహత్తాహం వణపుస్స

మహాధన్యతయా దర్శితా. సాంప్రతం సగరగమనస్యకథామపి న కరోతి. అద్య తమేవ
సవిశేషం చింతయతో మేఽజ్ఞోః ప్రభాతమాసీత్. కాగతిః. యావదమం కృతాచార
పరికర్తాణం వయస్యం పశ్యామి. (పరిక్రమ్యావలోక్యచ) ఏష ఖలు బాణానణహత్తాభి

పరస్త్రీషు మనో న చర్తత ఇతి ద్యోత్యతే. అనేనేతః పూర్వం రాజ్ఞః పరస్త్రీనిమిత్త
కచిత్తవ్యసనం నాస్తి. యద్యస్తి, తర్హిదానీమపి తస్య సాహసికమితి దుఃఖం సోధం
శక్యత ఇతి భావః. తర్హి పరమధేర్ ప్రత్యక్షత్వాదైశ్వర్యయావనాదిబాహుళ్యే నపి
నా కాచిద్విక్రియా భవతీత్యత ఆహ—మిహిణుసారేణేతి. మృగయాయాం పరయవతి
దర్శనంభావనా కథం తర్క్యతే? యది తత్పూర్వమేవ సంభావితం స్యాత్ తర్హి స్వ
యం నాగచ్ఛామితి భావః. తర్హి, పురాణేతిహాసాదౌ మృగయాగమనసమయ ఏవ
కేమంచిత్రాజ్ఞాంవరయువతిప్రాప్తిశ్చూయిత ఇత్యత ఆహ—ఆశ్రమపదం ప్రవిప్లస్యేతి.
కాంతిప్రధానే తపోవనే వరయువతిదర్శనం కథం ప్రాకర్మ్యత ఇతి భావః. ఏవమను
పపత్తిముక్త్వా దర్శనసద్భావస్య కారణమాహ—అధన్యతయేతి. అనంభావ్యస్థలే
రాజ్ఞో యువతిదర్శనే స్వస్వాధ్యతైవ హేతులితి భావః. ఏవం శకుంతలావృత్తాంత
కథనేన పూర్వేద్యూరాత్రౌ విమాపకస్యాగ్రత శకుంతలావృత్తాంతాదికం రాజ్ఞా కిం
చిత్ప్రసంజితమిత్యవగంతవ్యమ్. తదైవ వదివ్యత్యుత్తరత్ర—తామేవాశ్రమలలామభూ
తామిత్యాది.

౧. అధ్యతాఫలమాహ—సంపదమిత్యాదినా. సాంప్రతమితి రాజ్ఞా శకుంతలా
యాం దృష్టాయామిత్యర్థః. అజ్ఞోః ప్రభాతమాసీదిత్యనేనాదిదుఃఖానుభవేనాక్షినిమి
లనాభావో ద్యోత్యతే. అజ్ఞోరున్తి అతోస్సతోః ప్రభాతమాసీదిత్యర్థః. కాగతిః కావా
మతిః. ఇతిః పరం యథా మృగయాగమనమత్రావస్థానం చ సంభవేత్తాదృశతాత్కా
లికమతిః. కేత్యాక్షేపే. అదిదుఃఖానుభవేన బుద్ధిక్షోభో జాతఇతి భావః. “గతిః పరా
యణే గీతిమార్గే చ గమనే మత” వితి విశ్వః. ఇతఏవాగచ్ఛతీత్యనేనైవకారణ విదూ
షకస్య పునరపి మృగయాగమనదుఃఖం ద్యోత్యతే. యవనీశభేన రాజ్ఞశ్చస్త్రధారిణ్య
ఉచ్యంతే. తదుక్తం శబ్దార్థే—కిరాతీ చామరధరా యవనీ శస్త్రధారిణీతి.

మాళాధారిణీహిం జవణీహిం పరిడదో ఇదో ఏవ్య ఆలచ్చ ఇ వ
అసో. (౧) హేచాదు. అంగభంగవిలఖో విల భవిల చిట్టిస్సం.
జఇ ఏవ్వం ణామ విస్సమం శహేలం. (ఇతి దణ్ణకామమవ
లమ్మ్య స్థితః.)

(ప్ర వేశకః.)

ర్వసపుష్పమాలాధారిణీభిర్యవనీభిః పరివృత ఇత వినాగచ్ఛతి వయస్యః. భవతు. అంగ
భంగఃకల ఇవ భూత్వా స్థాస్యామి. యద్యేవం నామ విశ్రమం లభేయమ్.

౧. హోదు ఇత్యాది. భవత్విత్పూపాయస్తరణే. అవలంబ్యాధారం కృత్వా.
అనేన వేషహాసో నామ కైశికీవృత్త్యంగముక్తం. అత్ర దండకాస్తావలంబనాది
వికృతవేషదర్శనాద్యేషహాస్యం భవతి. తదుక్తం—“కైశిక్యారభటి చైవ సాత్త్వతీ
భారతీ తథా, చతస్రో వృత్తయః ప్రోక్తారసావస్థానమాచికాః.” తత్ర గీతవృత్త
విలాసాదియుక్తశృంగారసంభృతః, వ్యాపాగో నేతృనిష్ఠో యః కైశికీ వృత్తిరీతా.
అస్యాస్తు చత్వార్యంగాని కథితాని మనీషిభిః, సర్వతత్త్వందతతో న్నిఘ్నగర్భైశ్చ
చతురంగితేతి. తత్రాగ్రమేష్టజనావజ్ఞానురూపపరిహాసో సర్వ. తచ్చ త్రివిధం—శుద్ధ
హాస్యజం, శృంగారహాస్యజం, సభయహాస్యజం చ” ఇతి. శుద్ధహాస్యజమేకవిధం.
శృంగారహాస్యజం తు త్రివిధం—స్వానురాగనివేదనం, సుభాగేచ్ఛాప్రకాశనం, సా
పరాధప్రియస్య ప్రియభేదన” మితి. సభయహాస్యజం తు ద్వివిధం—శుద్ధం, రసాంత
రాంగమితి. ఏవం పండితం సర్వ. తచ్చ ప్రత్యేకం వాగ్వేషచేష్టాభేదేన త్రైవిధ్యాద
ష్టదశభేదం. కైశిక్యాదీనాం వృత్తీనాం మధ్యే శబ్దవృత్తిర్భావతీ. తిస్రోఽర్థవృత్త
యః. “అన్యేఽపి మిశ్రణాదాసాం మిశ్రాం వృత్తిం తు పంచమీం, అశేషరససామా
న్యం మన్యంతే లక్ష్యంతి చ” యథా—“తత్రారభట్యాదిగుణాస్సమస్తామిశ్రత్వమా
శ్రిత్య మిథః ప్రథంతే, మిశ్రేతి తాం వృత్తిముశంతి ధీరాస్సాధారణీమర్థచతుష్టయస్య”
ఇతి తన్న విచారత్వమం. కుతః, తత్త్రింశద్విధర్థాణాం మిశ్రణమేకరూప్యేణ న్యూనా
ధికభావేన వా? ప్రథమః, అవైషమ్యేణ మిశ్రణాభావాత్. తథా మిశ్రణే తు మిశ్ర
వృత్తివ్యంగ్యో రసోఽపి మిశ్రో నానాధికః ప్రసక్యేత. వృత్తీనాం రసవిశేషనియమ
త్వాత్. నను మిశ్రా వృత్తిస్సర్వరససాధారణీతి చేన్న. భారత్యా ప్రస్తుతవిషయ
త్వాన్మూలప్రమాణాభావేనాసోక్తిమూత్రత్వాచ్చ. నాపి ద్వితీయః. వైషమ్యేణ వృత్తి
గుణానాం మిశ్రణే యత్ర వృత్తిప్రత్యభిజ్ఞాహేతుభూతా బహవో గుణా లక్ష్యంతే,
తత్ర చైవ వృత్తిరితి నిశ్చయాత్. నను తత్ర ప్రకరణాదివశేన రసవిశేషవ్యక్తిరితి చేత్,

(తతః ప్రవిశతి యథోద్దిష్టపరివారో రాజా.)

రాజా—(అత్తగతమ్)

కానుం ప్రియా న సులభా మనస్తు తద్భావదర్శనాయాసి,

*అకృతార్థేఽసి మనసిజే రతిముభయస్థారనా కురుతే.

తస్మా ప్రస్తుతరసానురోధేనైవ వృత్తివిశేషనిగ్ధారణమిత్యంగీకర్తవ్యమేవ. తథాచ భరతః—“భావో వాసి రసో వాసి ప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవ వా, సర్వేషాం సమవేతా నాం యస్య రూపం భవేద్భవము, స మంతవ్యో రసస్థాయి శేషస్యంచారిణో మతా ఇతి. ఏతద్విపుణ్యతే—ప్రవృత్తిస్తు అభినయప్రవర్తనా బహువిధా భవతి. శృంగారే కదాచిన్నాయికారభ్యత్వం, కదాచి న్నాయికారభ్యత్వం. యద్వా—వృత్త్యంతర్ముఖతం కుశలకనూపకాది. వృత్తిస్సాత్త్వత్యాదిరూపా. యస్య రూపం బహు భవేదితి. ఉద్ముఖతం చిరకాలావస్థాయ చ భవతి స స్థాయి రసో మంతవ్యః. రసస్య స్థాయిపరిణా మరూపత్వాద్యథాక్షీరపణామస్య దధోఽఽమృదప్రవృత్తం సహకారి, ఏవం విభావానుభావాశ్చ సహకారిణ ఇతి యావత్. ప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవ వేత్త్యాదినా కవినటయోశ్చిత్తా ప్రకారస్తు భరతేన ప్రదృశ్యతః. తత ఇత్యాది. యథోద్దిష్టపరివారః విదూషకనిర్దిష్టపరిజనః.

౧. కామమిత్యాది. ప్రియా స్వాభిలాషవిషయభూతా నాయికా కామం ప్రాయేణ సులభా న, సుఖేనోపలబ్ధముశక్యా. యద్యపి, రాజస్వి కన్యకా, అథ తు బ్రహ్మణా సుతాత్వేన స్వీకారాదాశ్రమోచితధర్మకరణవత్త్వేన చ దుర్లభత్వం. ఏవం దుర్లభత్వజ్ఞానేఽపి తద్విషయభిలాషవత్త్వే కారణముక్తం—ప్రియేతి. కామమసులభేత్యనేన పాక్షికప్రాప్తిసంభావనా ద్యోత్యతే. రాజస్వి కన్యకాయా రాజస్వి వరగామితాయా యుక్తత్వాత్తత్రాపి సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణాభావాచ్ఛ. ఏవం దుర్లభత్వే కిమర్థం తద్విషయభిలాష ఇత్యత ఆహ—మనస్త్వితి. తద్భావదర్శనాయాసి తస్యాభావదర్శనేన స్వవిషయభిలాషజ్ఞానేన ఆయాసి ప్రయాస యుక్తం. కదా ఘటతే? కథం వా ఘటతే? ఇతి బహువితర్కపర్యావలమిత్యర్థః. స్వవిషయభిలాషజ్ఞానం స్వయమేవ ప్రకటయిష్యతి—సర్వం తత్కిల మత్సరాయణమహో ఇతి. మనస్తు తద్భావదర్శనాయాగీత్యనేన యద్యపి స్వయం విచారవత్త్వేన కార్యస్యాఘటమనతాం నిరీక్ష్యత ద్వాపారాన్నివర్తతే, తథాపి మనస్తు తద్విషయే స్వార్థసికవృత్తిత్వర్థః. యద్వా—తద్భావదర్శనాయాసి తద్భావదర్శనే ఆయాస వత్. సామానాధికన మందగమనాదీనాం స్వాభావికత్వేనాపి సంభవత్. తథాచ వాచ్యతే—ఏవమాత్మాభిప్రాయసంభావితేష్టజనచిత్రవృత్తి స్థారయితా విదంబ్యత

* అకృతార్థేఽసి హి మదన ఇతి పాతాంతరమ్.

(స్థితం కృత్వా,) (౧) ఏవమాత్మాభిప్రాయసంభావితేష్టజనచిత్తవృత్తిః
ప్రార్థయితా జనో విడంబ్యతే.

ఇతి. యస్య యత్రాభిలాషాతిశయః స తత్కృతచేష్టాస్పర్వాఽపి స్వక్యేన త్వేన మనుతే. స్వాకాయాస్తాదృక్పరికల్పితత్వాత్. అతఏవ తాదృక్సాధారణచేష్టానాం స్వైకతాన నిశ్చయక ప్రమాణవిషయే ఆయాసీత్యర్థః. ప్రయాసకారిణీ మనోవృత్తిః ప్రేక్షావతా ప్రయత్నాన్నిరోద్ధవ్యేత్యర్థః అహ — అకృతార్థేఽపీత్యాది. మనసిజః కామః. తస్యా కృతార్థత్వమాలింగనాద్యభావః. తాదృక్పరస్పరాలింగనాద్యభావేఽపి నాయకానా యకయోః పరస్పరప్రార్థనైవ రతిం ప్రీతిం కురుతే. నాయకస్యోత్తమనాయకావిష యానురాగేణ స్వసంకల్పమాత్రపరికల్పితచేమచేష్టాభిరపి పరానందో జాయత ఏవ. తదుక్తం మాలతీమాధవే — “యాస్వంతఃకరణస్య బాహ్యకరణన్యాపారరోధీక్షణాదా శంసా పరికల్పితాస్వపి భవత్యానందసాంద్రోలయ” ఇతి. అతస్సంకల్పమాత్రేణాపి రతి సిద్ధేః ప్రేక్షావతా మనోవృత్తి ర్నునిరోద్ధవ్యేత్యర్థః. యద్వా — భావజ్ఞానార్థం మన ఆయాసీత్యుక్తం. కిం తేన భావజ్ఞానేన? ఇత్యత అహ — అకృతార్థేఽపీత్యాది. ఉభయ ప్రార్థనాజ్ఞాతపరస్పరాభిలాషః. యద్వా — ఉభయప్రార్థనాశ్చేదేన సంభోగవిషయేచ్ఛావి శేషః స్పృహాపరపర్యాయః. “ప్రమోదాత్తా మనోవృత్తివిశేషో రతిరుచ్యతే.” నైవ శృంగారరసస్థాయీ భవతి. తదుక్తం భావప్రకాశే — “సంపన్నైశ్చర్యముఖయోరశే వగుణయుక్తయోః, నవయావగయోః క్లాఘ్య ప్రకృత్యోశ్చేష్టివ్యరూపయోః, నారీపురుషయోస్తుల్యాపరస్పరవిభావికా, స్పృహాహ్వయా చిత్తవృత్తిరతిరిత్యభిధీయత” ఇతి. తాదృగ్యోధయప్రార్థనా మదనే అకృతార్థేఽపి సాక్షాదాలింగనాద్యభావేఽపి రతిం కురుతే ప్రీతిముత్పాదయతి. స్వవిషయోత్తమనాయకానురాగజ్ఞానేన సుఖోత్పత్తేస్స ర్వలోకసిద్ధత్వాత్. అత్ర చాభిలాషవిప్రలంభశృంగారః ప్రాధాన్యేన వ్యజ్యత ఇత్య భిధామూలౌఽసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యో రసద్వనిః. అత్ర శమా నామ ప్రతిముఖసం ధ్యంగమఃక్రం భవతి. తదుక్తం — “శమస్సాన్యదరతేశ్శాంతి” ఇతి. అత్ర సంకల్పజనిత తాత్కాలికసుఖవత్త్వాదరతేశ్శాంతిర్భవతి. ప్రతిముఖసంధిరుచ్యతే. “ఈషత్ప్రీత్యా రో బీజస్య సంధిః ప్రతిముఖం భవేత్, బిందుప్రయత్నసంబంధాదంగాన్యస్య త్ర యోదశ, విలాసః పరిసర్వశ్చ ఓధూతం శర్తనర్తజీ, నర్తద్యుతిః ప్రగమనం నిరొధః పర్యుపాసనం, పుష్పం విజ్రముపన్యాసో వర్జసంహర” ఇత్యపి.

౧. స్థితమిత్యాది. స్థితం కృత్వా కించిద్విహస్య. తదుక్తం. “ఈషద్వికస్థితై ర్గండైః కటాక్షైస్సాన్యవ్యాన్వితైః, అలక్షితద్విజం ధీరముత్తమానాం స్థితం భవే”దితి.

తథాహి—

స్నిగ్ధం వీక్షితమన్యతోఽపి నయనే యశ్చేరయన్త్యా తయా
యాతం యచ్చ నితంబయోద్ధరుతయా మద్దం విలాసాదివ,
మాగా ఇత్యుపరుద్ధయా యదపి సా సాసూయము క్తా సఖి
సర్వం తత్కిల మత్పరాయణమపేచా కామీ స్వతాం వశ్యతి.

ఏనం ఉక్తప్రకారేణ ప్రాథమితా కామీ. ఆత్మేతి. పరబుద్ధేరప త్యక్షత్వాత్తచ్చేష్టాభి
రేవ జేయత్వేనోత్తమనాయకాయా లభితవిలోకనాదీనాం స్వాభావికత్వేనాపి సంభ
వాతేషాం స్వవిషయస్యకల్పనం స్వాభిప్రాయమాత్రేణ యః కరోతి, స కామీ విడం
బ్యతే పరిసోస్యతే. నాక్రూరితి శేషః. ఏనం సామాన్యేనాక్వా విశేషనిష్ఠత్వేనాహ
తథాహిత్యాదినా.

౨. స్నిగ్ధమితి. అత్ర శబ్దశక్త్యా విలోకితాదీనాం స్వవిషయత్వవిశ్వ
యావగమేఽపి స్వగర్వపరహారాయ స్వవిషయత్వస్యాపరమార్థతామాహ —
మత్పరాయణం కితేతి, అన్యత్ర స్వాభిలషితప్రియజనాదన్యత్రనయనే ప్రేష
యంత్యా తయా యత్స్నిగ్ధం వీక్షితం స్వానురాగప్రకాశకం మమమారం వీ
క్షితం. నాయకాయా నాయకవిషయ వివ స్పిగ్ధా దృష్టిరనురాగవ్యంజికా.
తదుక్తం భరతేన—శృం గారే రసదృష్టిన్తు కాంతా భవతి. స్థాయిభావదృష్టిన్తు స్నిగ్ధా
భవతి. ఏతయోర్లక్షణం తు. “హర్షప్రసాదజనితా కాంతాత్వర్థం సమన్నతా,
సభూక్షేపకటాక్షా చ శృం గారే దృష్టిరివ్యతే, వ్యాకోచమధ్యా మధురా స్థితా
రాభిలాషిణీ, సా నతభూకృతా దృష్టిస్త్నిగ్ధాయం రతిభావజా.” ఏతయోరభి
ప్రాయస్సు లిఖ్యతే—హర్షప్రసాదజనితేతి. వికాసితాతినిర్మలకులమండలా దృశ్య
మాపివ తీవ యా సా కాంతేతి లక్ష్యపదనిర్దేశః. సభూక్షేపకటాక్షేతి. భ్రువోరు
న్నతిరుత్తేషః. తారకాభ్యున్య దృష్టిసంండలస్య. విచిత్రతయా గతాగతేన విక్రాంత్యను
వర్తనేకటాక్షః. స్నిగ్ధాయం రతిభావదృష్టావప్యయమేవ ప్రకారః. కింతు అనుల్ప
ణత్వం తత్ర విశేషః. అత్యర్థసమృతేతి వా. పాతః. ఇయం రసదృష్టిరంతర్గతచిత్రవృ
త్తివ్యంజికా. అన్యథా పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వేనానురాగస్య దురధిగమత్వాత్. వ్యా
కోచమధ్యా స్నేహమధురతయా కించిత్ఫుల్లా. మధురా మనోహరా. స్థితారా కించి
త్కటాక్షాన్వితా. అభిలాషిణీ సాభిలాష. సా నతభూకృతేతి. ఏకస్యాభ్యువ ఉత్తే
పవతీ. తదుక్తం—“కోపస్వభావా భావేషు లీలాయాం విభ్రమేషుచ, దర్శనే శ్రవణే
చైవ భువమేకాం వినిక్షిపేత్” ఇతి. భావావస్థాయాం స్నిగ్ధా దృష్టిః. అతవివ మాధుర్య

నుస్యాస్పిద్ధమ్. కాంతాద్యా హ్యష్టే సదృష్టయః. స్నిగ్ధాద్యాస్థస్థిభావదృష్ట
యోఽప్యష్టే. శూన్యాద్యావ్యభిచారిదృష్టయో వింశతిః. అహత్యపత్రింశద్దృష్టయః.
దృష్టీనామసంతత్వాన్నాట్టప్రయోగానుగుణ్యేన మునినా త్వేతావత్యో లక్షితాః.
లక్షీమతేనాట్ట్యశాస్త్రే తు దృష్టీనాం శతద్వయముక్తం. కోహశాదిభి స్సంచారిదృ
ష్టయస్త్రయస్త్రీశదభిహితాః. తస్య తే యథాక్రమం వినియోగస్పిద్ధ్యతి. భరతము
నిమతే తు సంచారిదృష్టీనాం వింశతిత్వాద్విశేషతో వినియోగ ఉక్తః. కేచిత్తు
దృష్టీనామసంతత్యాత్సర్వాసాం కథనస్యాశక్యత్వాత్తారా పుటభూక్రర్త నిరూపణ
ద్వారా అనుక్తాఅపి దృష్టయోఽనుమంతవ్యా ఇతి మునేరభిప్రాయ ఇతి వ
దంతి. శ్రీశంకరు దర్శనశూన్యావసరే తారాదికర్తదర్శకక్రియాయాం దృష్ట
య ఇతి విభాగం చకార. తదయుక్తం. తారాదికర్తజాం దృష్ట్యవినాభూతత్వా
త్. అతవివ భట్టలోల్లటాదయో బహువిధదృష్టిశిక్షార్థం తారాదికర్తృపదేశ ఇత్యు
చితే. క్షిర్ధరాచార్యమతం యథా—“లక్షీమతే హి దృష్టీనాం శతద్వయమునాహృ
తం, తచ్చ నాత్యే యథాయోగం నియమేన నిరీక్ష్యతే, యా తు పత్రింశ
దిక్కుక్తిర్ననేస్తమపలక్షణ”మితి. అభినవగుప్తాచార్యమతం యథా—“కోహశాద్య
స్త్రయస్త్రీంశతోన్విక్తాస్సంచారిదృష్టయః, కింతు దుర్లక్షభేదత్వాత్తావన్యో న మనే
ర్గతాః, యతష్పత్రింశతా సిద్ధిర్ననాద్యస్య దృశ్యత”ఇతి. గ్రంథగౌరవభియా పత్రిం
శద్దృష్టీనాం లక్షణమత్ర న విభాతం. అథ ప్ర కృతమనుసరామః. యతమిత్యాది. ఇ
వశబ్దో భిన్నక్రమా గురుతయేతి. విలాసాల్ సాభిప్రాయవ్యంజకచేష్టావిశేషాత్. య
స్తందం యతం మందగమనం. నితంబయోర్గురుతయేవ. ఆదో స్వాస రాగ గోపనస్య వి
ధేయత్వాత్. మా గా ఇత్యాది. అన్యోన్యచేష్టాభివ్యన్యామరా గే సభిభ్యాం జ్ఞాతే శ
కుంతలయా స్వాభిప్రాయ క్రియాభ్యాం జ్ఞాత ఇతి వ్యాజకోషేనోటజగమనే క్రియమా
ణే తదపి జాతవత్యా సఖ్యా వృక్షనేచనకరణవ్యాజేనోపగో ధే కృతే నాయకే స్వాసు
రాగం ప్ర కాశయంతీ సభిం సానుయమవాదీత్. యథా స్రియంవదా కించిద్విహస్య
హళా సఉండ శే మోఇదానీత్యాదినా, కాతుమం రుద్ధిదవ్వస్స హాసజ్జిదవ్వస్స వేత్త్యం తే
న సర్వమిత్యాది, పూర్వం యద్యత్స్వానభూతముక్తమనుక్తం చ తత్సర్వం మత్సా
యణం మదేకనియతం సర్వస్యాపి స్వవిషయతావస్తు ప్రథమా. క ఏవ కృతం వాచం న
మిశ్రయతీ”త్యాదౌ. స్వవిషయానురాగనిశ్చయక ప్రమాణస్యోక్తత్యేనపూర్వోక్తవ్యా
భూతవరిహారాయాస్తిక్తోక్తేఽపి స్వవిషయతానిశ్చయ ఏవ యుక్తః. అహో కామి
స్సతాం పశ్యతీత్యర్థాంతరన్యాసస్తు స్వగర్వపరిహారాయేతి యోజ్యమ్.

(౧) విదూషకః--(తథా స్థిత ఏవ) ¹భోవలస్స ణ మే హత్థపాదా పసరన్తి
వాఆమత్తేణ విలకు హేమాహి.

దుష్యంతః--(౨) (సస్థితమ్) కుతోఽయం గాత్రోపఘాతః?

విదూషకః--² కుదో వి కిళ సలం ఎవ్వ అచ్చీ ఆఉభీకరిల అన్నుకాళ
ణం పుచ్చసి.

దుష్యంతః--న ఖల్వహమవగచ్ఛామి.

1 భో వయస్య న మే హస్తపాదౌ ప్రసరతః. వాక్త్రాత్తేణ విజయీ భవ.

2 కుతోఽపి కిల స్వయమేవ అక్షిణీ ఆకులీకృత్యాకురీకారణం పుచ్చసి.

౧. విదూషక ఇత్యాది. తథా స్థితః. అంగభంగవికల ఇవేతి యావత్. అనేనాంగి
కహస్యము క్తంభవతి. యథాహురానార్యాః. నాటక ప్రధానశృంగార రసానస్తరమస్యే
రసా యథాచిత్త్యం యోజ్యా ఇతి. తత్ర హాస్యం--“వికృతాంగవయోద్రవ్యభావ
కారాదికర్తృభిః, అన్యైః హాసయితీ త్యేవం హాసో విద్యుద్భుత్యతే”. అయం త్రివిధః,
వాచికనై పథ్యాం గికభేదాత్. “యద్యత్ప్రహసం వాక్యం తద్దాసో వాచికస్సన్తితః,
విపర్యాసేన విక్షేపో మాల్యభరణవాససా, యస్య నై పథ్యజో హాస్య ఇతి నిర్ణయతే
బుద్ధేః, వికటాభినయత్వం యదంగానామపలూక్యతే, స్వభావాద్వా తు కపటాత్స
హాస్యత్వాంగికో భవేత్” అత్రాయం పునరపి పఃచభేదః -- స్థితహాసితముపహాసితం
విహాసితమపహాసితమతిహాసితమితి. అతోత్తమమధ్యమాధమభేదాద్వ్యవస్థా. స్థిత
హాసితం జ్యేష్ఠానాం మధ్యానాం విహాసితోపహాసితే చ. అధమానామపహాసితం తథాతి
హాసితం చ విజ్ఞేయమ్. ప్రకృతే వికృతవేషదర్శనాదాంగికహాస్యం స్ఫుటమేవ.

౨. సస్థితమిత్యాది. గాత్రోపఘాతః అంగవైకల్యం. కుతః. కస్తాజాత ఇతి శే
షః. అత్ర సస్థితమిత్యనేన విలాసో నామ నాయకస్య పారుషసాత్త్విక గుణాక్షతః.
తదుక్తం--“పుష్పభస్మేవ గంభీరాగతిర్ధీరల చ దర్శనం, సస్థితం వచనం చైవ సవిలాస
ఇతిరీతః” ఇతి. పారుషగుణాః కథ్యం తే--“శోభావిలాసో మాధుర్యం గంభీర్యం స్థైర్య
తేజసి, లలితాదార్యమిత్యష్టైవ సత్త్వజాః పారుషగుణాః.” నఖల్వతి. ఖలు జిజ్ఞాసాయామ్.
భో ఇతి సోపప్రశ్నే. ఉతేతి పక్షాంతరే. అత్రాపి ప్రభావేనేత్యనువర్తనీయమ్. స్వస్యా
నిష్ఠం స్వయం కథం సంపాదయేత్. కింతు త్వన్నిమిత్తకవిన స్వస్య దుఃఖానుభవ ఇతి
భావః. కథమివేతి ప్రశ్నే. మన్నిమిత్తకో దుఃఖానుభవః కథమివేతి యావత్.

విదూషకః—¹భో వయస్య జః వేదసో కుజ్జలీలం విడంబేది. తం కిం అ
త్తణో పహవేణ ఉద ణళువేలస్స?

దుష్యంతః—నదీవేగస్తత్ర కారణమ్;

విదూషకః—²తప్తావ మహా వి భవం

దుష్యంతః—కథమివ.

విదూషకః— "ఏవం తువ రాజకజ్జా ఇ ఉజ్జు అ ఏరినేను అఉళప్ప
దేనేను వణలరఉత్తిణా మోదవ్వం. అహం ఉణ సచ్చం పచ
హం సాపదసముస్సారణేహం సంఖుహిదసంధిబంధాణం మే
గత్తాణం అణీసా మ్హి సంపుత్తః. తా వసీదదు భవం. వినజ్జేదు
మం ఎక్కాహం దావ వినస్సమిదుం.

రాజా(అత్తగతమ్)—(౧)వయస్యశ్చైవమాహ. మమాపి కాశ్యపసు
తామనుస్మృత్య మృగయావిక్లబం చేతః.

కుతిః—

న నమయితుమధిజ్యమస్మి శక్తో
ధనురిదమాహి సాయకం మృగేషు,

1 భో వయస్య యద్వేతసః కుజ్జలీలం విడమ్భయతి. తత్కిమాత్తనః ప్రభావే
న ఉత నదీవేగస్య?

2, తప్తావ మమాపి భవా.

3. ఏవం త్వయా రాజకాగ్యాణ్యుజ్జిత్యా ఏతాదృశేష్యకులప్రదేశేషు వనచర
పుత్రినా భవితవ్యమ్. అహం పునస్సత్యం ప్రత్యహం శ్వాపదసముత్సారణైస్సంఖుభి
తసంధిబంధాణాం మే గాత్రాణామనీశోఽస్మి సంపుత్తః. తస్మాత్ప్రసీదతు భవాన్. విన
జ్జయతు మామేకాహమపి తావద్విశ్రమితుం.

౧. వయస్య ఇత్యాది. మృగయావిక్లబం మృగయావిముఖం. అనుస్మృత్య తస్యా
ద్గ్రహం కటాక్షవిశేషాదీక సదృశవస్తుదర్శనాన్తహుస్సన్న్యత్వా. కతః కస్మాత్కార
ణాత్.

౨. ఇత్యాశంక్వాహ—న నమయితుమిత్యాది. అధిజ్యమిదం ధనుః మృగేషు
మృగవిషయే ఆసితసాయకం కృత్యా నమయితుం న శక్తోఽస్మి తి విజిప్తనిషేధః. అన్యథా

సహ వసతిముపేత్య యైః ప్రియాయాః

కృత ఇవ మగ్ధవిలోకితోపదేశః.

—

విదూషకః—(రాజ్ఞో ముఖమవలోక్య)(౧) ¹అత్రభవం కిం వి హిలప

కరిల మంజేది. అరిణ్యే ఖు మప దుదిలం.

దుష్యంతః—(సస్తి తమ్) కిమన్యత్. (౨) అనతిక్రమణీయం సుహృ

ద్వచనమితి స్థితోఽస్తి.

విదూషకః—²చిరం జీవ

(ఇతి గంతుమిచ్ఛతి.)

దుష్యంతః—వయస్య, తిష్ఠ. నావశేషం మమ వచకః.

విదూషకః—³ఆణవేదు భవం.

దుష్యంతః—విశ్రాంతేన భవతా మమాన్యస్తిన్న నాయానే కర్తవ్యే సహ
యేన భవితవ్యమ్.

1 అత్ర భవాః కిమపి హృదయే కృత్వా మంత్రయతే. అరణ్యే ఖలు మయా
రుదితమ్.

2 చిరం జీవ.

3 ఆజ్ఞాపయతు భవాః.

అపితసాయక త్వేనైవ నమనస్థిదేగ్ధమనమాత్ర నిషేధో విరుద్ధస్సాన్యత్. యైర్భృగైః ప్రి
యాయాః మగ్ధమసౌహృదిలోకితోపదేశః కృతః. ఉపదేశకరణే కారణం సహవస
తిముపేత్యేతి. అన్యథా వసవృత్తిభిర్బుధైర్గురగరావస్థితాయా యువత్యా ఉపదేశాసంభ
వాత్. కృత. ఇవేతి న తు సాక్షాత్కృతః తదసంభవాత్సాధావికళనామేవ తాదృగ్వి
ధానముపదేశకతే ప్రేక్ష్యతే.

౧. అత్రభవమిత్యాది, మంత్రయతే గుప్తం భాషతే. కిమపీత్యనేన క్షృచ్ఛిక్తం
పరవశం దృశ్యతే. తస్మాదస్తదుకోఽర్థస్తవయా నావగతఇతి భాష. రోదనే సతి చిర
మనేన అరణ్యరోదనం కృతమితి నివారణోఽపి శ్రోతా చ కోఽపి హస్త తద్వదితః
పరమపి న్యేన బహుజల్మితం చేత్తదపి న జ్ఞాన్యతీతి భాష.

౨. అనతిక్రమణీయమనుల్లఘ్యం. అనేన సంవరణం నామ సంధ్యగముక్తం
భవతి. తదుక్తం—“సంవరణం తు తత్, సంపుటిః కార్యదోషాదేతి, అత్ర రాజ్ఞా
స్వాభిలాషవిషయీభూతశకుంతితాపుత్రాంతగోషం కృతమితి సంవరణం. క్షణ ఇతి.
నిర్వాప్తపారస్థితిరత్యర్థః.

విదూషకః—¹కిం మోదకఖాదనే?

దుష్యస్తః—యత్ర వత్సామి.

విదూషకః—²గహీదో ఖణో.

దుష్యస్తః—(కః కోఽత్ర భోః) (ప్రవిశ్య దావారికః).

దావారికః—³ఆణవేదు భట్టా.

దుష్యస్తః—రైవతక, సేనాపతినావదాహూయతామ్.

దావారికః—⁴తహ. (ఇతి నిష్క్రమ్య) సేనాపతినా సహ ప్రవిశ్య)
⁵ఏనా ఆణావలణుక్కుంతో భట్టా ఇదో దిణ్ణదిట్ఠీ చిట్టఱి. ఉవ
 సప్పదు అజ్ఞో.

సేనాపతిః—(రాజానమాలోః) (౧) * అదృష్టదోషేఽపి స్వామిని
 మృగయా కేవలం గుణాయైవ సంవృత్తా. తథాహి. దేవః—
 అనవరతధనుర్జ్ఞాస్థాలనకూరపుంసం
 రవికిరణసహిష్ణుస్వేదలేశైరభిన్నమ్,
 అపచితమపి గాత్రం వ్యాయతత్వాదలక్ష్మ్యం
 గిరిచర ఇవ నాగః ప్రాణసారం బిభర్తి.

1 కిం మోదకఖాదనే?

2 గృహీతః క్షణః.

3 ఆణావయకు భర్తా.

4 తథా.

5 ఏవ ఆణావచనోత్కంఠో భర్తా ఇతో దత్తదృష్టిస్థితి. ఉపసర్వత్వార్థః.

౧. అదృష్టే త్యాది. అదృష్టా అలక్షితా వోహః కార్యాదయో యస్తిక్ సత
 థోక్తః. గుణాయైవ గుణోత్పాదనార్థమేవ. తనేవోపపాదయతి—తథాహిత్యాదితా.

౪. అనవరతధనుర్జ్ఞాస్థాలనకూరపుంసం క్రితః కఠినః పుంసః గాత్ర
 స్య పుంసభాగో యస్య సతథోక్తః. అనేన సంహితచాపమార్యాకర్షణేన మృగయా
 కర్తృణి రాజైవ సర్వే మృగా నిహతా ఇతి ధ్వన్యతే. న తు రాజప్రీతిర్ధనుపసర్వకభ
 యైహిత్యా ఇతి యవత్. తథా చేర్తాజ్ఞోఽనవరతధనుర్జ్ఞాస్థాలనాభావాత్. త
 త్తైవాచా—రవికిరణసహిష్ణుతి. సూర్యాతిపసహసశీలం. అనేన రాజ ఏక కితయా బ
 హుదేశభృమణం యజ్యతే. ఛత్రధారకోఽపి సాస్తీత్యర్థః. ఛత్రధారణనద్భావే రవి

* దృష్టదోషేపి మృగయాస్వామిని కేవలగుణవివసంవృత్తేతి పాఠాంతరం.

(ఉపేత్య) జయతు స్వామి. (౧) నిగృహీతశ్వాపదప్రచారమరణ్యమి
దఁ. కిమద్యాపి స్థీయతే?

దుష్యంతః—సేనాపతే! భగవీతాహః కృతోఽస్మి (౨) మృగయా
పవాదినా మాధవ్యేన.

సేనాపతిః—(జనాంతికమ్) సఖే విదూషక, స్థిరప్రతిజ్ఞోభవ. అహం తా
వత్సాన్విమనశ్చిత్తవృత్తిమనువర్తిష్యే. (ప్రకాశమ్) ప్రలవత్సే
ష నైధేయః. నను ప్రభురేవాత్ర నిదర్శనమ్.

మేదశ్చేద కృశోదరం లఘు భవత్యుత్థానయోగ్యం వపుః
సత్త్వానామపి లక్ష్మ్యతే వికృతిమచ్చితం భయక్రోధయోః,

కీరణస్పర్శాభావాత్. స్వేదలేతైరభిన్నం ఆసక్తం ఆపచితమపి కృశమపి వ్యాయతత్వా
ద్బుధత్వాత్. “వ్యాయతో దీర్ఘదృఢయో”^{౭౬} నైజయంతి. అలక్ష్మ్యం లఘు ప్రాణసా
రంప్రాణస్య శక్తిస్సారింస్థిరాంశం. “సాహో బలే స్థిరాంశేచ న్యాయ్యైర్జ్ఞేచే వరే
త్రిషు” ఇత్యమరః. నాగో గజః, దేవో విభర్తీతి సంబంధః. మృగయాకర్షణి పరి
శ్రాంతస్య దేవస్యేదానీమత్రావస్థాం యుక్తమితి భావః.

౧. నిగృహీతేశ్వాది. నిగృహీతశ్వాపదం నిరుద్ధశరభాదిసంచారం.

౨. మృగయాపవాదినా మృగయానుపవదతే దోషానుక్త్వా దూషయంతీతి స త
థోక్తః. శీలార్థ ప్రత్యయేన సార్వకాలికమృగయానిందా వ్యభిచితే. మాధవ్యైశ్చి దూష
కస్య నామ. ప్రలవతు గుణానభిజ్ఞతయా యద్వా తద్వా జల్పతు వైధేయః ఆజ్ఞః.
“అజ్ఞే మాధయథాజాతమాగ్రజైధేయబాలికా” ఇత్యమరః. నన్వితి సంబోధనే. నిద
ర్శనం దృష్టాంతః.

౫. మేద ఇత్యాది. మేదసః స్థౌల్యజనకధారుణశేషస్య ఛేదేన నాశేన కృశం
ఉదరం యస్య తథోక్తం. ఉత్థానయోగ్యం. ఉత్సాహయోగ్యమితి వాపాతః. అశ్వా
ద్యారోహణవ్యవహారార్హమితి యావత్. సత్త్వానాం జంతూనాం. “సత్త్వోఽస్త్రి
జస్తుషుక్లేబే వ్యవసాయే పరాక్రమః” ఇతి వైజయంతి. భయక్రోధయోస్సతోర్వికృతిమ
ద్వికారవత్. భీతం క్రుద్ధమితి జ్ఞాయత ఇత్యర్థః. చలే చంచలే లక్ష్మ్య శరవ్యే ఇవమః
బాణాః. బహువచనేన యాదృచ్ఛికైకలక్ష్మ్యవేధో నిఘ్నతే. కింతు సర్వే ఇవవశ్యం
లశరవ్యవేధకా ఇతి యావత్. సిద్ధ్యంతి ఫలంతి. ఉత్కర్షోఽతిశయః. మిథ్యా మృషే
వవ్యసనం వివత్కరం వదంతి. గుణానభిజ్ఞా లోకా ఇతి శేషః. ఈదృగ్వివేదః ఏవంవిధ
క్రిడా. కృతః కస్తాత్. నాన్యస్తాదృశతీత్యర్థః. యస్తు స్థూలదేహీ స భవతి స్వయం ప

ఉత్కర్షః స చ ధన్వినాం యది పవస్సిధ్యంతి లక్ష్యేచలే

మిథ్యా హి వ్యసనం వదంతి మృగయా మీదృగ్వినోదః కుతః॥
విదూషకః—(౧) ¹ అత్ర భవం పకిదిం ఆవణ్ణో. తుమం దావ అడవీదో
అడవిం ఆ హిండంతో గాసిఆమిఅళోభువస్స కస్స వి జిణ్ణోచ్చ
స్స ముహేణివదిస్ససి.

దువ్యంతః—(౨) భద్ర సేనాపతే, కిం బహునా. ఆశ్రమసన్నికృప్తే
స్థితాః స్తః. అత స్త్వద్వచనం నాభినందామి. అద్య తావత్.—

1 అత్ర భవా ప్రకృతిమాపన్నస్త్వంతావదట వీతోఽటపిమహిండో నాసికా
మిషలాంబవస్య ఋక్షస్య ముఖే నిపతివ్యసి.

ర్యటనం కర్తుం సమర్థః యదీయ బాణాశ్చుచలలక్ష్యం వేసయంతి, తస్యైవ మృగయా వి
సౌదాయ భవతి. యస్తు ఏతాదృశో స భవతి, తస్యైవ విపత్కరీతి భావః. “వ్యసనం
విపది భృంశే దోషే కామజకోపజ”, ఇత్యమరః. అత్ర శ్లోకి గుణాతిపాతో నామా
లంకారః. తదుక్తం—“గుణాభిధానైర్వివిధైర్విపరీతార్థయోజితైః, గుణాతిపాతో మధు
రొనిష్ఠురాగ్లో భవేదథ” ఇతి. ఆత్ర దువ్యంతస్య మృగయావ్యసనస్య విరుద్ధగుణ
తేన విదూషకస్యానమభితత్వాన్నిష్ఠురేణాపి మధురవచనేవోపన్యాసేన మృగయా
గుణో వర్జిత ఇతి గుణాతిపాతః. కి.చానేన శ్లోకేన ఫలం నామ కీర్త్యంగమక్తమ్—
“ప్రియాత్థాప్రియైర్వాక్యైర్విలాభ్య చ్ఛలనం ఫలం.” అత్ర రాజ్యశృమంతశాస్త్రా
పారహృతచిత్రితేన సేనాపతేపి ప్రయాసబాహుళ్యేన విదూషకేన సహ జనాంతివ
చనేసఖే స్థిరప్రతిష్ఠో భవాహం తావదిత్యాదితా. మృగయానిశ్చయస్య ద్యోతితత్వే
సౌభయోరపి మృగయేచ్ఛాం విలాభ్య మృగయా స్తవనం ఫలమ్.

౧. అత్ర భవమిత్యాది. ప్రకృతిం స్వభావం మృగయావిముఖతామితియావత్.
జీర్ణఋక్షస్య పృథభిల్లాకస్య. పృథభిల్లాకస్తు సర్వగాత్రాణాం మాంసలతయా లంబ
మానవక్షురద్ధనేత్రస్సన్దమనాక క్తస్థివతి. యది కించిద్దైవాత్స్వస్థిస్థితం స పరిత్యజ
తీతిభావః.

౨. భద్రేత్యాది. భద్ర ముఖ. రోషరహితేతియావత్. అనేన విదూషకేన య
త్కించిత్పాద్యముక్తం మనసి న కర్తవ్యమితి భావః. స తు మూర్ఖస్త్వహపశాత
ఇతి వ్యభిజ్ఞే. అద్యేత్యాది. అద్య అత్రాహి. తావత్ సాకశ్యే.

గాహంతాం మహిషా నిపాసనలిలం శృజేర్దుహుస్తాడితం .

ఛాయాబద్ధకదమ్బకం మృగకులం రోమస్థమభ్యసృతు,
విసృజ్య క్రియతాం వరాహతతిభిర్దుస్తాక్షతిః పల్వలే

¹విశ్రామం లభతామిదం చ శిథిలజ్వాలబంధమస్తద్ధనుః. ౬

సేనాపతిః—యత్ప్రభువిష్ణవే రోచితే.

దువ్యస్తాః—తేన హి నివర్తయ పూర్వగతా వనగ్రహిణః. యథా
చ మే సైనికాస్తపోసనం దూరాత్పరిహరిష్యంతి, తథా నిషే
ద్ధవ్యాః.

వశ్య—శిమప్రధానేషు తపోధనేషు

గూఢం హి దాహత్కమస్తి తేజః,

౬. మహిషా నిపాసనలిలం ఆహవజలం. “ఆహవస్తు నిపాసం స్యాదుపకూపజ
లాశయే” ఇత్యమరః. శృంగైర్విషాణైః ముహుర్ముహుశః తాడితం యథా తథా గా
హంతాం విలాలయంతు. యథేచ్ఛం క్రీడంత్యిత్కర్థః. ఛాయాను పృక్షచ్ఛాయాను బద్ధక
బదంకం కృతయూథం. గోమంధం హనుచలనం ఆభ్యసృజు నిశ్చంకతయా ముహురావర్త
యతు. వరాహతతిభిర్వరాహసమూహైః విసృజ్య యథేచ్ఛం యథాతథా. మస్తాక్ష
తిః. పల్వలే “పల్వలం చాల్సన” ఇత్యమరః. వరాహస్తు బహుజలేన ప్రవిశంతి, కింతు
పంకస్రావాలవజలవేతి భావః. ఆశ్రమే ఋషీణాం ప్రభావాదకారేఽపి జతూ
నాం యదవేక్షితం తత్సర్వమస్తీతి భావః. శిథిలజ్వాలబంధమవగోపితగుణకం. ఆశ్రమని
కశే మృగయా న క్రియత ఇత్యర్థః. అత్ర ప్రథమాంత లేన్వోపక్రాంతస్య ప్రకమస్య
వరాహతతిభిరితి తృతీయాంతి లేన్వోపాదానాత్కారకస్య చ ప్రకమభంగదోషం నదం
తి. అత్ర తు కవిప్రయుజ్యమానకర్తృభేదప్రకమ ఇతి కర్తృవ్యత్యాసో నామ చమ
త్కారకారిగుణః, న దోషః. యద్వా—కవేస్తు రసపరవశతయా న దోషః. ఉక్తం చ—
“పదవిహ్వలతా క్వాపి స్పృహణీయా భవతి రసకమీంద్రాణాం, ఘనజఘన స్తనమండల
భారాలసగామినీనాం” చేతి, యదిత్యాది. వనగ్రహిణః వనాహరీధికా. వాగురి
కానిత్యర్థః. నివర్తయ ప్రత్యావర్తయ. నిషేద్ధవ్యాని వారణీయాః. నిషేధే కారణ
మాహ—పశ్య ఇత్యాదినా.

౭. శిమకృపాంతిః ప్రధానం ముఖ్యం గుణో యేషాం తే తథోక్తాః. తేషు గూఢ
మప్రకాశం దాహత్కం దహనశీలం. న తు పరోక్షానర్థకారి. కింతు సద్యః ప్రత్యక్షతే

1 ‘విశ్రాంతి’ ఇతి పాతాన్తరమ్.

స్వర్ణానుకూలా ఇవ సూర్యకాంతాః

తదన్య తేజోఽభిభవాద్వమన్తి.

2

నేనాపతిః—(౧)యదాజ్ఞాపయతి స్వామి.

విదూషకః—¹ధంసిదో దే ఉస్సాహఉత్తంతో. గచ్చ దాసీపడత్త.
(నిష్కా)న్తః నేనాపతిః.)

దుష్టన్తః—(పరిజనం విలోక్య) (౨)అపనయన్తు భవత్యో మృగ
యావేషం. రైవతక, త్వమపి నియోగమశూన్యం కురు.

ప్రతీహరీ.—²జు దేవో అణవేది.

(ఇతి నిష్కా)న్తః.)

1 ధ్వంసిత స్త ఉత్సాహవృత్తాన్తః. గచ్చ దాస్యాః పుత్ర.

2 యదేవ అజ్ఞాపయతి.

ఏవ నాశకరమితి భావః. అస్తి విద్యతే. వర్తమానవ్యవధేశేన క్రియాకరణే సామ
గ్యంతరాపేక్షా తపోధనానాం నాస్తీతి వ్యజ్యతే. తేజః ప్రభావః. మహంతస్తు
డాంభికా న భవతీతి భావః. అత్ర దృష్టాంతమాహ—స్వర్ణానుకూలా ఇతి. స్వ
ర్ణానుకూలా స్వర్ణే అనుగుణాః. సుస్వర్ణా ఇతి యావత్. సూర్యకాంతాశ్శివావేశే
షాః. అన్యతేజోఽభిభవాత్తేజోఽంతరతిరస్కారాత్. తపోధనపక్షే ఆన్యేషాం తేజో
బలం. సూర్యకాంతపక్షే సూర్యాతపతిరస్కారః. యతేజో దాహత్తకం తతేజ ఇతి
యావత్. వచంతి ఉద్గిరంతి. తథాహి. ద్వివిధో యత్తదోరుపక్రమోపసంహరక్రమః
కాబ్ధి అర్థ శ్చేతి. తత్ర ద్వయోరుపాదానే కాబ్ధి. ఏకతరోపాదానే అర్థః. ద్వయో
రుపాదానేఽపూర్ణ ఇతి చతుర్థః. అత్ర తపోధనమాహత్త్వవర్ణనవ్యాజే రాజ్ఞా
శకుంతలాయా బలాదానారణం న కార్యమితి విచారితమితి భావః. బలాదానారణే
నద్య ఏవ సర్వాసంస్థాకారీ కాపో భవేదితి వ్యజ్యతే. అత్ర దృష్టాంతాలంకారః. తదు
క్తం—“సపక్షే దర్శనం హేతోః దృష్టాంత స్సాధ్యసిద్ధయః” ఇతి. అత్ర తపోధనేషు
గూఢదాహత్త్వ తేజస్సద్భావే సాధ్యే తత్సాధకస్యాన్యతేజస్తిరస్కారజనిత తేజస్సము
ద్గారరూపస్య హేతో స్సూర్యకాంతేషు దర్శితత్వాద్దృష్టాంతః.

౧. యదాజ్ఞాపయతి, తత్కరవాణీతి శేషః.

౨. అపనయన్తితి. భవత్య ఇతి పఃసరవర్తనో యవనికా ఉచ్యంతే మృగ
యావేషం మృగయార్థం కల్పితం హరితకంచుకాదికం.

విదూషకః—(౧) ¹కిదం భవదా దాణి నిమగ్నామ్. సంపదం ఏదస్మిం
పాలవచ్చాపవ అవిరళశదావిదాణసణాహే ఆసణే గణీదదు భ
వం. అహం వి దావ సుహాసీహో హేహమ్మి.

దుష్యంతః—గచ్చాగ్రతః.

విదూషకః—²ఏదు ఏదు భవం.

(ఉభా పరిక్రమ్యోపవిష్టా.)

దుష్యంతః—(౨)మాధవ్య అనవాప్తచక్షుఃఫలోఽసి. యేన త్వయా
దర్శనీయం న దృష్టమ్.

విదూషకః—(౩)³ణం భవం అగ్గదో మే వట్టది.

దుష్యంతః—(౪)సర్వః కాంతమాత్మీయం పశ్యతి. అహం తు తామే
వాశ్రమలలామభూతాం శకుంతలామధిక్యత్య బ్రవీమి.

విదూషకః—(స్వగతమ్) ⁴హేహమ. ణ నే అవసరం దాఇన్సమ్. (ప్ర
కాశమ్) భోవలస్స అజ్ఞ తావనకణ్ణః వి అబ్భత్థేఽత దీసఞ్చ.

1 కృతం భవతేదానీం నిర్దక్షికమ్. సామ్యుక్తమేతస్యాం పాదపచ్చాయాయా
మవిరళతావితాసననాథే ఆసనే నిషీదతు భవాక్. అహమసి తావత్సుఖాసీనోభవామి.

2 ఏత్వేతు భవాక్.

3 నను భవానగ్రతో మే ఏర్తతే

4 భవతు. నాపై అవసరం దాస్యామి. భో వయస్య అద్య తావనకన్యకాఽప్య
భర్తృనీయా దృశ్యతే.

౧. కిదమితి. కృతం భవతేదానీం నిర్దక్షికం. విచిత్తం కృతమిత్యర్థః.

౨. మాధవ్యేత్యాది. అనవాప్తమలబ్ధం చక్షుఃఫలం దర్శనీయవస్తు యేన స త
థోక్తః. నయనసద్భావస్య తాదృగ్విషయవిలాక నేనైవ సాఫల్య మితి భావః.

3. ణం ఇత్యాది. దర్శనీయ స్త్వం పురో వర్తనే ఖలు. తస్మాదవాప్తచక్షుఃఫలో
భవామితి యావత్.

౪. సర్వః సకలః జనః ఆత్మీయం స్వక్తియం కాంతం మనోహరం. స్వక్తియమ
రమ్యమసి న్నేహవశాద్రమ్యమేవ దృశ్యత ఇతి భావః. ఆశ్రమలలామభూతామాశ్ర
మాలంకారభూతాం తామేవ పూర్వప్రసంజితామేవాధిక్యత్య. విషయాకృత్య.

దువ్యస్తా—(౧) నభే, న పరిహార్యే వస్తుని పారవాణాం మనఃప్రప ర్తతే.
విదూషకః—తా కమా ఏదం?

దువ్యస్తా—

సురయువతినంభవం కిల మునేరవత్సంతదు జ్ఞితాధిగతమ్,

అర్కస్యోపరి పతితం చ్యుతమివ నవమాలికాకుసుమమ్.

విదూషకః—(విహస్య) ²భో వలస్య జహ కస్య వి పిండఖజ్జూరేహిం

1 తస్మాత్కథమేతత్.

1 భోవయస్య యథా కస్యాసి పిండఖజ్జూరైర్ద్యజితస్య తి, త్రిశ్వామభిలాషో భవేత్తథా శ్రీరత్నపరిభావినో భవత ఇయమభ్యర్థనా.

౧. సఖిఇత్యాది. పరిహార్యే హేయవస్తువిషయే పారవాణాం పురుషోద్భవానాం మమైకస్యైవ స. భవతీతి భావః.

౨. తాపసకన్యకేత్యనేన రూపాద్యభావో² పరిణమాయోగ్యత్వం చ విదూషకేనోక్తమితి తదపపత్తిమాహ—సురయువతీత్యాది. సురయువతినంభవం మేనకాసంభవం. అనేన రూపాద్యతిశయ ఉక్తః. మునేర్విశ్వామిత్రస్యావత్సం. జన్యజనకభావసంబంధే షష్ఠీ. అనేన రాజ్య విశ్వామిత్రపుత్రీత్వధనేన శకుంతలాయాస్సవర్ణక్షేత్రతయా పరిణయయోగ్యత్వముక్తం. తస్మి కణ్యపుత్రీతి వ్యవదేశః కథం? ఇత్యత ఆహ—తదుజ్ఞితాధిగతమితి. తయా మేనకయా ఉజ్జితం పరిత్యక్తం ఆధీతం స్తాప్తం. కన్యేనేతి శేషః. అనేన కాశ్యపాధీనత్వకథనేన బలాదాహరణమపి కర్తుం న శక్యమితి జ్ఞాప్యతే. కిలేతి సంభావనాయాం. శకుంతలాయా లోకోత్తరరూపవిశేషచేష్టాదిభిరపి సురయువతినంభవత్వమనుమీయత ఇత్యర్థః. “వార్తాసంభావ్యయోః కితే” త్యమరః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—అర్కస్యేత్యాదినా, అర్కస్య వృక్షవిశేషస్యోపరి చ్యుతం శిథిలం నవమాలికాకుసుమమివ. అనేన పుష్పపమానేన శకుంతలాయా పక్షిసీజాతితానూచ్యతే. నవమాలికాకుసుమస్య యథార్కవృక్షస్యోపరి దైవాత్పతనం తదవచ్ఛేదనం తలాయా అపి మేనకావిశ్వామిత్రసంభవత్వే²సి కాశ్యపనికటావస్థామితి యావత్. “మాధవ్య, అనవాప్తవక్ష్యుఃఫలో²సి” ఇత్యాదినైతదు లేన బీజస్య పునరవిచ్ఛేదాయోద్భేదాద్భిదురుక్తః. తమక్తం—“అనాంతరప్రయోజనవశాత్కార్యవిచ్ఛేదేనతి, పునఃప్రకృతకార్యనూచనం విందు” యితి. అశ్చ ప్రథమాంకాంతే మత్తగజాగమనభీత్యా ద్వితీయాంకాదా మృగయావిషయసేనాపతినా క్యాదిభిర్విచ్ఛిన్నస్యానురాగస్య పునరవిచ్ఛేదాయోపత్తేషః కృత ఇత్యన్తిన్నాటకే విందురిత్యవగంతవ్యమ్.

౧. భోఇత్యాది. పిండఖజ్జూరం నామపిండికృతఖర్జూరవిశేషః. తైర్ద్యజితస్య

ఉవ్వేజిదస్స తింతిరీపి అహిశాసో భవే, తహ ఇత్థిలరఅణపరి
భావిణో భవదో ఇలం అఙ్గత్తణా.

దుష్కన్తః—న తావదేనాం పశ్యసి. యేన త్వమేవమవాదీః.

విశామకః—(౧) 'తే ఖు రమణిజ్జం ఎవ్వ. జం భవదో వి విష్టులం
ఉప్పాదేఞ్చ.

దుష్కన్తః—వయస్య, కిం బహునా!

చిత్రే నివేశః పరికల్పితసత్త్వయోగా

రూపోచ్చయేన విధినా మనసా కృతా ను,

1 తత్తలు రమణీయమేవ. యద్భవతోఽపి విస్తయముత్పాదయతి.

బహుళమధురసభక్షణేన వైమనస్యం ప్రాపితస్య. తింతిరీయాం ఆప్తువస్తుని. యథా
పునరపి మధురరసబుభుక్తయాప్తువస్తువిషయే ఇచ్చా తద్వల్లంబోత్తరస్త్రిశేషక్రూడాభి
రుద్వేజితస్య తవ శక్యంబిలాయాం ప్రార్థనీతి భావః.

౧. తం ఖు ఇత్యాది. భవతోఽపీత్యనేన రత్నహారీ తు పార్థివ ఇతి న్యాయేన
లాకోత్తరస్త్రియః రాజ్ఞ ఏవ విద్యంతే, తాను క్రీడితస్య భవతోఽపీతి యావత్. వ
యస్యేతి. బహునా. తస్యాస్సందర్భాదివిషయే ఉక్తేనేతి శేషః. కిమిత్యాక్షేపే.
కింతు తద్రూపాదికమధికృత్య సంక్షిప్త కథయామిత్యర్థః.

౯. తత్తేవాహ—చిత్ర ఇత్యాదినా. విధినా బ్రహ్మణా. విధిఃచి నిరుపపదేన
విధేః కర్తృమకర్తృమన్యథా కర్తుం సామర్థ్యం నూచ్యతే. తేన విధినా కర్తా. చిత్రే ఆలేఖ్యే
నివేశ్య నిరవద్యం సమ్యక్ లిఖిత్వా చిత్ర రూపాకృతేర్యత్రావయవసామూర్ధ్వవర్తజ్ఞస్య
ల్యరూపాదివిశేషవిషయే చిత్రకారస్యాపరితోషః, పునరపి పరిమృజ్య స్వపరితోషాధి
లిఖితుం శక్యతే. మాంసపిండాకృతిస్సృష్టే న తథా పునః పునః కర్తుం శక్యం ఇతి చిత్ర
ఇన్యుక్తం. అనేన సర్వావయవానాం కాంత్యోజ్జ్వల్యం జ్ఞాప్యతే. తేన వైశవపరిత్యా
గేన విభక్తావయవతయో ప్రసరమృపత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ యావనపరిపోషదశా
ధ్వన్యతే. పరికల్పితసత్త్వయోగా సంపాదితప్రాణసంయోగా. అనేన వాక్యేనోపభాగా
ర్హత్వం వ్యజ్యతే. ను మిత్యే. చిత్రనిర్మాణస్య కరాంతకరణబహిరిందియాదిబహుసా
ధనపారతంత్ర్యేణ పరిమితసాదగ్ధవత్త్వాత్సూర్యానుశయాత్పక్షాంతరఃకాహ—రూ
పోచ్చయేనేత్యాది. విధినా రూపోచ్చయేన చంద్రసరోజాద్యుపమాగతకాంతిసమా

శ్రీరత్న సృష్టిరపరా ప్రతిభాతి సా మే
ధాతుః పురుషమనుచింత్య వపుశ్చ తస్యాః.

F

హేన. రూపాచ్చయేనేత్యనే లోకోత్తరప్రకృష్టకాంతిసమూహానామేకత్ర సజ్జనదిద్వ
జ్జాచిరాజ్ఞాతా విధేరితి ధ్యన్యతే. అన్యథా కథమేతద్భవః కాంత్యతిశయ ఇతి భావః.
విధిపదేన తద్భవదుష్కరకణే సామర్థ్యము క్తం. మనసా ధ్యానే. హస్తస్య ర్మే సతిష్ఠా
నతా భవతీతి మనసేత్సుక్తం. లేన సర్వావయవానామతిమార్దవం వ్యజ్యతే. అత్ర హి
నిర్దాణే సృష్టిః మనోమాత్ర పారతంత్ర్యేణ మనసశ్చ క్యాశక్యబహువిషయత్వా
త్సార్వపక్షాపేక్షయా సౌందర్యాధిక్యం సౌఖ్యమార్గం చ లభ్యతే. హస్తస్య సన్ని
హితం పరిమితమేవ గృహ్యతి. మనస్తు దుర్లభం బహు లోకోదీకృతీతి భావః. కృతా
ను సృష్టా కిం? లోకోత్తరమస్తు కథం మయా పరిత్యాజ్యం? స్వజన్మసాఫల్యాసాఫల్య
యోస్తస్యా లాభాలాభావేన హేతూ ఇతి భావః. ఏవ విధినిర్దాణయోః కారణ
మాహ—ధాతురితి, ధాతుర్భుద్భూతః విభుత్వం నానావిధసృష్టావకుంతితస్యాతంత్ర్యం.
తస్యాశ్చకుంతళాయాః వపుశ్చ అనుచింత్య మహర్షుహురాలాచ్య స్థితవతో మమే
త్యర్థః. సా అనుభూతా, శ్రీ యవతిః. అపరా పూర్వకథివలక్షణా రత్న సృష్టిరుత్క
ర్ణసృష్టిః. “రత్నం శ్రేష్ఠే మణా”వీతి విశ్వః. ప్రతిభాతి సర్వప్రకారేణ భాసతే. యదా
తస్యాశ్చకుంతళాయా వపుశ్చ లోకోత్తరచమత్కారకారిసౌందర్యాద్యతిశయవదవయ
వాదికం చ ధాతుస్సర్వప్రపంచసృష్టికర్తృభుత్వమున్వశిప్రభృతిసృష్టిసామర్థ్యం
చానుచింత్య స్థితవతో మే సా శ్రీ అపరా రత్నసృష్టిర్వర్తమానవిధాతృవ్యతిరి
క్తస్య యస్య కస్యచిన్నూతనబ్రహ్మణః నిపుణా సృష్టిః ప్రతిభాతి. విద్యమానవిధాతృ
సృష్టిసామర్థ్యస్య రంభామేనకాదియవతిషు పరిసమాప్తతయా దృష్టత్వాచ్చకుంతలా
యాస్తతోఽతిశయిత సౌందర్యాదిమత్తయా స్వస్య యస్యకస్యచిద్భిష్టాణసృష్టిరితి
భాసత ఇతి యావత్. అతివినోక్తం—అపరా రత్నసృష్టిరితి. కేచిదేవమపి యోజ
యంతి. చిత్రే ఆశ్చర్యే. ఆశ్చర్యవిషయ ఇతి యావత్. “న పుంసి చిత్రమాలేఖ్యే త్రి
ష్టాశ్చర్యప్రసిద్ధయో”రితి భాగురిః. సర్వేషామాశ్చర్యోత్పాదనార్థం లోకోత్తర మితర
విలక్షణమేకం శ్రీరత్నం సృష్టవ్యమిత్యాశ్చర్యే ప్రస్తుతే సతీత్యర్థః. విధినా కర్తృ
రూపాచ్చయేన చంద్రాదినానావస్తువర్తికాంతిసమూహేన నివేశ్య విన్యస్య. అత్ర
విన్యాసక్రియాయస్తాన్యధారాపేక్షితత్వాత్తదనభిధానాద్యస్య కస్యచిత్సంస్కృతే సతి
ష్ఠానత్వం కాంత్యం చ భవేదిత్యమూర్తద్రవ్యాశాశ ఏవాధార ఇతి యజ్యతే.
మనసా కృతా నిర్దితా పరికల్పితస్తత్వయోగా. న ఉ త్పేక్షాయాం. ధాతుః పురుషం
సృష్టిసామర్థ్యం తస్యా వపుశ్చానుచింత్య స్థితవతో మే సా శ్రీరత్నసృష్టిరున్వీతి

విదూ. — (౧) ¹జయి ఎవ్వం పచ్చాదేనో దాణిం రూపవదీణం.

దుష్యంతః—ఇదం చ మే మనసి వర్తతే.

అనాఘ్రతం పుష్పం కిసలయమలూనం కరరుహై

రనావిధం రత్నం మధు నవమనాస్వాదితరసమ్,

1. యద్యేవం ప్రత్యాదేశ ఇదానీం రూపవదీణం.

తన్నస్సప్తి. “జాతా జాతా యదత్కృష్టం శత్రుత్వమితి కథ్యతే” ఇత్యుక్తత్వాత్, అపరా పూర్వకధితలాకవిలక్షణా ప్రభాతి. అత్ర శ్లోకే శకుంతలాస్సప్తేః పాంచ భౌతికవత్సేఽపి కవినా సౌందర్యాద్యతిశయద్యోతనార్థం చిత్రస్సప్తిరూపోచ్చయస్స ప్టిలక్షణకథనాద్భిప్రాయస్సప్తేః కవిస్సప్తిరప్యన్యా చమత్కారావహేతి కవీనాం శిక్షా ప్రకారః ప్రదర్శితః. తదుక్తం—“అపారే కావ్యసంసారే కవిరేకః ప్రజాపతిః, యథాస్తా గోచరే విశ్వం తథేదం పరివర్తతే” ఇతి. సంసారే ప్రపంచస్థవిధా ప్రజాపతయో బహువో భవంతి. తేషాం నియామకతమేశ్వరనియంత్రితత్వాత్స్వేచ్ఛయా కిమపి కర్మం న ప్రభుత్వం. తత్త్వేస్సనిఖిదుఃఖమోహాత్తకత్వం పరమాణ్వాద్విపాదాన కర్తాదినమాకారకారణపుత్రంత్రత్వం ప్రశయావధికత్వం చ. అపారే కావ్యసంసారే కవిరేవ సృష్టా భవతి నియంత్రయంత్రణాతిక్రాంతత్వాత్. స్వతంత్రవృత్తేః కవేర్యేన ప్రకారేణ స్రష్టమిచ్ఛా భవతి, బ్రహ్మస్సప్తమిదం విశ్వం నియతరూపం, తేనైవ ప్రకారేణ పరివృత్తం భవతి. సత్త్వరజస్తమోభిరారబ్ధత్వాత్కుఫైకరూపమపి న భవతి. పారతంత్య్రీవార్తావిధేయమపి న భవతి. అత్ర సకలస్త్రీజనస్సప్తిసాధారణపాంచభౌతికలక్షణాయా బ్రహ్మస్సప్తేశ్వకుంతలాయా లోకాతీతమస్ససౌందర్యస్రావణ్యప్రకాశనార్థం చిత్రస్సప్తిరూపోచ్చయస్సప్తికథనాద్భిప్రాయస్సప్తేః కవిస్సప్తం చమత్కారావహం భవతి. బ్రహ్మస్సప్తమేవమిచ్ఛాధీనమపి న భవతి. నియతస్వభావతయా చమత్కారావహమపి న భవతి. తస్మాద్భిప్రాయస్సప్తేః కవిస్సప్తిర్వ్యతిరిక్తత్వం భవతి.

౧. జఇ ఇత్యాది. అద్యారభ్య శకుంతలయా రూపవత్సస్సర్వా నిరాకృతా ఇతి భావః. ఇదమిత్యాది. ఇదం వత్సయమాణం తస్మాదాదివిషయే అవశిష్టం వక్తవ్యమస్తీతి యావత్.

౧౦. అనాఘ్రాతమిత్యాది. అనాఘ్రాతమిత్యేన పుష్పస్య సద్యో వికసితత్వముచ్యతే. తేన సారభవామశ్యం నూచ్యతే. కించ అనాఘ్రాతమిత్యేన పంకజాదిపుష్పాణామాఘ్రాద్యసభోగే సతి ఉద్యోజకతా భవేత్. ఏతద్భూతస్యానుభవేఽప్యనుద్యోజకతేతి ధ్వన్యతే. పుష్పసాధర్మ్యేణ పద్మనీజాతిత్వాత్. అఘ్రాతాభావేన ముఖమారుతాద్యననుభవోఽపి వ్యజ్యతే. కిసలయమలూనం కరరుహైరితి. కిసలయసా

అఖండం పుణ్యానాం ఫలమివ చ తద్ద్రూపమనఘం
న జానే భోక్తారం కమిమా సముపస్థాస్యతి విధిః.

౧౦

ధర్మేణానయవసౌకుమార్యం వ్యజ్యతే. కరయహలవనాభావేనాహ్లాసతా చ. తయా
లావణ్యాద్యతిశయః కరయహాదిసంబంధాభావేనాననుభోగోఽపి వ్యజ్యతే. అనావిధ్యం
రత్నమితి రత్నోపమానేన కాంతిమత్వం, అనావిధ్యమితి సూచివేదాభావేన కాంతేరతి
శయః. తేన పురుషాస్తస్య సంబంధాభావేన కన్యకాత్వం, రత్నశబ్దేన స్త్రీబాత్యైవ్యం
దుర్లభత్వముపాదేయత్వం చ వ్యజ్యతే. మధుపదేన మద్యోపమానాత్వస్యా దర్శనస్య
మదిహేతుతా. అనాస్వాదితరసమిత్యాస్వాదనాభావకథనేతచ్చుంబనాదిరాహిత్యం,
నవపదేనాదరణీయత్వం చ వ్యజ్యతే. యద్వా— అనాస్వాదితరసమితి విద్యమాన్య
రసస్వాస్వాదనాభావకథనేనానన్యవిషయాణాం విలాసచేష్టితానామకృత్రిమత్వం
వ్యజ్యతే. అఖండం పుణ్యానాం ఫలమితి పుణ్యఫలసమాసధర్మత్వేన తత్రాప్యఖండత్వ
విశేషణేనాపరిమితసుకృతాతిశయవతామేవ తస్యా లాభిః. సత్వత్వసుకృతినామితి
ధ్వన్యతే. అనఘమితి కులాచారాదినఃపత్తిరుక్తా. చశబ్దస్సమచ్చయే. ఇహ రూపవి
షయే భోక్తారమనుభవకర్తారం కం కీదృశం సుకృతినం విధిస్సృష్టే సముపస్థాస్యతి.
లాకోత్తరస్త్రీరత్నస్య సృష్టేస్సాఫల్యార్థమనురూపం కం వరం సంప్రాప్తయిష్యతి? జిజ
ఞాంతిర్భావాత్. యద్వా— విధిర్భాగదేయం శకుంతలారూపం భాగ్యవిత్వభేదాధ్యవ
సాయః. విధిశబ్దస్య భాగదేయార్థకత్వాత్. శకుంతలాలక్షణం భాగదేయమిహ లోకే
కం పుణ్యవంశం సముపస్థాస్యతి సంప్రాప్నోతి న జానే తాదృశం న పశ్యామి న శృ
ణోమితి యావత్. అత్రతుల్యతర్కః నామాలంకారః. తదుక్తం— “రూపకైరుపమా
భిర్యా తుల్యార్థాభిః ప్రయోజితః, అప్రత్యక్షార్థసంస్పర్శస్తుల్యతర్కః ప్రక్షీరితః” ఇతి.
అప్రత్యక్షం వస్తురూపకాలంకారేణోపమయా చ సమానప్రయోజనం సంపాద్య
తద్విషయవిచారస్తుల్యతర్కః. అత్ర శకుంతలారూపస్య పూర్వార్థపాదద్వయే రూపకం
తృతీయపాదే ఉపమా. ఏకం తద్ద్రూపాతిశయం ప్రతిపాద్య చతుర్థపాదేన తత్సాన్నిప్తి
విచారః కృత ఇతి తుల్యతర్కః. కించ గుణక్షీర్తనం నామాలంకారోఽపి. తదుక్తం—
‘లాకోత్తరస్త్రీవ్యవహరపదార్థసాధర్మ్యేణ వస్తువర్ణనం గుణక్షీర్తనమితి. అత్రానాఘాతమి
త్యాదిభిస్సద్యో వికసితకుసుమాదిభిరాపవ్యేన శకుంతలారూపవర్ణనం కృతమితి గుణ
క్షీర్తనం భవతి.

విదూషకః—(౧) ¹తేన హి శహు పరిత్రాయదు ణం భవగమా కస్య
 వితవస్సిణో ఇంగుదీ తెల్ల చిక్కణసీసస్సఆరణ్ణలస్సహత్థే వడిస్సది
 దుష్యంతః—(౨) పరవతీ ఖలు తత్ర భవతీ. నచ సన్నిహితో గురుజనః.
 విదూషకః—(౩) ²అహ అత్తభవంతం అంతరేః కీనిసాదిట్టిరాట.
 దుష్యంతః—(౪) నిసర్గాదప్రగల్భస్తవస్సికన్యాజనః. తథాపితి—

1 తేన హి అఘు పరిత్రాయతామేనాం భవాక్. మాకస్యాపి తవస్సిన్ ఇంగుదీ
 తెలచిక్కణశీర్నస్యాణ్యకస్య హస్తే పతివ్యతి.

2 అథాత్ర భవంతమంతరేణ కీదుశోఽస్యా దృష్టిరాగః.

౧. తేన హిత్యాది. తేన పూర్వోక్తగుణవత్త్వహేతుగా. అఘు శీఘ్రం. శీఘ్ర
 పరిత్రాణే హేతుమాహ—మాకస్సేత్యాదినా, బలాదాహరణం కర్తవ్యమితి భావః.

౨. అత ఏవ బలాదాహరణం కర్తుం న శక్యమిత్యాహ—పరవతీత్యాదినా, పర
 వతీ పరాధీనా. కాశ్యపాధీనేతి యావత్. అనేన బలాదాహరణం కర్తుం న శక్యమితి
 జ్ఞాప్యతే. తథా చ సతి సర్వానర్థకారీ కాపా భవేదితి భావః. అనేన రాజా శకుంత
 లాయాం స్వస్య గాధాయరాగ ఉక్తః.

3. అహేత్యాది. అథేతి ప్రశ్నే. అత్తభవంతమంతరేణ భవంతముద్దిశ్య.
 అంతరేణేత్యయం నిపాత ఉద్దేశార్థే వర్తతే. అంతరాంతరేణ యుక్త ఇతి
 ద్వితీయా. కీదుశః కీదుగ్భుతః. ఉత్తమో మధ్యమోఽధమో వేతి యావత్.
 దృష్టిరాగః అనురాగజన్యో ముఖవికాసః. తదుక్తం—“దుఃఖమప్యధికం చిత్తై
 నుభుత్వేనైవ రజ్యతే, తేన స్నేహప్రకర్షేణ స రాగఇతి ధ్యతే” శృంగార
 రసస్థాయిభావస్య. రతిరూపస్య ప్రకర్షలక్షణోఽవస్థావిశేషారాగ ఇత్యుచ్యతే. స
 చ త్రివిధః. మాంజిన్వనీలీమనుంభభేదతః—“శ్రేష్ఠో మాంజిన్వరాగస్సాన్నిలీరాగస్తు
 మధ్యమః, మనుంభరాగః కవిభిరగమః పరిక్రీయతః. అచిరేణైవ సంకల్పిరూపసి న న
 శ్యతి, అతీవ శోభతే యోఽసౌ మాంజిన్వో రాగ ఉచ్యతే, నీలీ రాగస్తు యస్సక్తోనా
 వైతి చ న దీప్యతే, మనుంభరాగస్స జ్ఞేయో యశ్చిత్తే సంజతి క్షణాత్. అతిప్రకాశ
 మానోఽసి క్షణాదేవ వినశ్యతి.” యద్వా దృష్టిరాగోఽనురాగవ్యంజకస్త్విగ్ధసామా
 తావలోకనవిశేషః. యస్యపి శకుంతలాయాః పరాధీనతయా బలాదాహరణం కర్తుం
 న శక్యం, తథాపి తస్యాస్తవ్యు గాధాయరాగో విద్యతే చేత్స్వయమేవాభిసరణ
 కరిష్యతీతి క్రీస్తుశో దృష్టిరాగ ఇతి విదూషకేన పృష్ట ఇతి భావః.

౪. నిసర్గాదత్యాది. నిసర్గాత్స్వభావతః అప్రగల్భోఽదృష్టః. శీలాదిమానిత్య
 ధ్మః. తవస్సికన్యాజన ఇతి తవస్సికదేన రాగద్వేషాద్యభావ ఉక్తః. కన్యాపదేనాపాపా

అభిముఖే మయి సంహృతమీక్షితం

హానితమన్యనిమిత్తైతతోదయమ్,

వినయవారితవృత్తితస్తయా

న విప్రుతో మదనో న చ సంవృతః.

౧౧

విదూషకః—(౧)¹కిం య ఖి సాదిట్టమైత్తస్స తుమా అంకం ఆరోహది?

1 కింను ఖిలు సా దృష్టమాత్రస్య తవాఽకమారోహతి?

గల్భ్యం జనపదేనానాగరికత్వం చ వ్యజ్యతే. యద్వా—ఆకారగోపనం కర్తం న జానాతీతి జు-పదేన వ్యజ్యతే. తపస్వికన్యాజనస్యాధృష్టత్వత్త్ర విద్యమానా ఆపి మదనవికారాన్సుఖేనోపలబ్ధం న శక్యత ఇతిభావః. తస్మాత్తస్యా ఆపి మయి గాఢానురాగోఽస్తి న వేతి కథం జ్ఞాయత ఇతి భావః. తథాపీత్యాది. తథాపి తపస్వికన్యాజనస్య వినయశీలాదిమత్తయా తత్త్రి విద్యమానస్య మదనస్య జ్ఞాతుమశక్యత్వేన. తు విశేషోఽస్తి.

౧౧. త మేవ విశేషమాహ—అభిముఖ ఇత్యాది. అభిముఖే సముఖే సతి ఈక్షితం దర్శనంసంపూతం. తయేతిశేషః. యద్యప్యత్ర నాయకానాయకయోః పరస్పరానురాగద్యోతకంసముఖదర్శనంకన్యకాత్వేనధార్మ్యాభివాదనారాగవ్యక్తిర్భవిష్యతీతిప్రశంసానకృతం. తథాపిమయ్యభిముఖేసతి సంహృతమీక్షితమిత్యనేన స్వస్య దర్శనాత్ప్రకరయా స్వయం దృష్ట ఇతి ద్యోత్యతే. హానితమన్యనిమిత్తైతతోదయం అన్యనిమిత్తేన ప్రకృతోత్కృతాకారణవ్యతిరిక్తేనకృతి కల్పిత ఉదయ ఆపిర్భావోయస్య తత్త్రోక్తం. అత్ర సముఖమనే సతి సఖ్యాస్పృహస్య రాజవిషయకానురాగాభివ్యక్తిర్భవిష్యతీతి భియాన్యస్మిన్ని మత్క్రిత్యహానితమిత్యుక్తం. తేన హాసస్య స్వైషయకానురాగజనితత్వం నూచ్యతే. ఇతః ఉక్తమేతుభ్యాం మదనః కామః వినయవారితవృత్తిర్విద్యమేన సౌశీల్యాదిగుణేననిర్దుష్టప్రసరద్వాపారః. ఆ నేనతిస్యాస్పృహదర్శనమనయోరిచ్ఛావిచ్ఛిన్నత ఇతిద్యోత్యతే. ఉభయత్రాపి వినయవారితవృత్తిత్వమేవ మేతురని భావః. న విప్రుతో న ప్రకటితః. పరస్పరసముఖదర్శనాభివాత్సవ్యభి ప్రకాశితః. న చ సంవృతః స్వవిషయానురాగజనితస్య హాసస్య వ్యాజేన తిరోధానాన్న ప్రచ్ఛానతశ్చ.

౧. కిం య ఇత్యాది. దృష్టమాత్ర స్వేత్యనేనేతిః పరమపి తస్యాదర్శననిమిత్తం యత్నః కర్తవ్య ఇతి భావః.

దుష్పత్తః—(౧) మిథస్సభిభ్యాం ప్రస్థానే శాలీనతయాసి భూయిష్ట
మావిష్కృతో భావః.

తథా హి—

దర్శంకురేణ చరణః శ్చ త ఇత్యకాండే
తస్య స్థితా కతిచిదేవ పదాని గత్వా,
ఆసీద్విప్రత్రవదనా చ విమోచయన్తి
శాఖాను వల్కలమసక్తమపి ద్రుమాణామ్.

౧౨

౧. మిథ ఇత్యాది. మిథః ప్రస్థానే పరస్పరగమనే సతి. శాలీనతయాసి విసయా
దౌ సత్యసి, పునర్దర్శనాభావకాతరయా, భావోఽభిప్రాయః. భూయిష్టం బహు. భూ
యిష్టమిత్యనేన యద్యపుస్తమనాయకాయా లలితవిలౌకనాదీనాం స్వాభావికరమణీ
యత్వం, తథాసి స్వానురాగాభివ్యక్తిర్యథా భవతి తథా నిశ్చంశం ప్రదర్శిత ఇతి భావః.

౧౨. భావప్రదర్శనప్రకారమాహ— దర్శంకురేణేత్యాదినా. అకాండే అక
స్తాత్, కారణం వినేతి యావత్. యత్ర మార్గే దర్శాఙ్గుతో న విద్యతే తత్ర గమనేఽపీ
త్యుక్తః. చరణః పాదః. చరణస్యైవయే న కేనాపి వ్యధా వ్యాజకల్పనే సత్యవస్థావిశంబం
ప్రతి హేతుత్వాత్తేన వినా గమనక్రియాసంభవాచ్ఛరణఇత్యుక్తం. దర్శంకురేణ శ్చ తః
ఖండితః అవిద్య ఇతి యావత్. కతిచిదేవ స్వల్పాన్యేవ పదాని గత్వా. న హి కించిద్దుర్భ
గత్వేతి యావత్. కతిచిదేవేత్యనేన స్వవిరహే తస్మాన్సద్యవివ వైవర్ణ్యక్షామతాదికం
జాతమితి ద్యోత్యతే. అత ఏవాహ—తస్మితి. అత్ర తస్యేకబ్రహ్మయోగేణాపి స్వవిరహే
తస్మాః కార్యాదికం సూచ్యతే. మిథ్యాపాదలగ్నదర్శంకురోద్ధరణాజ్ఞేన స్థితే
త్యుక్తః. అంకురస్యైవ కంటకపద్మేధే సామర్థ్యాత్, ద్రుమాణాం శాఖాను అసక్తమ
ప్యగల్నమసి విప్రత్రవదనా వలితవదనా విమోచయంతీ విశేషేణ మోచయంతీ. విశే
షమోచనం తు శీఘ్రాకర్షణే క్రుతితం భవిష్యతి. తేనావస్థానే హేతురుక్తః.
ద్రుమాణాం శాఖాస్థితి బహువచనేనాపి చిరాఽస్థానే కారణం వ్యజ్యతే. స్వస్య
గురుపరాధీనతయా స్వయమేవాభిసరణం కర్తుం న శక్యం. యేన కేనాపి ప్రకారేణ
త్వయైవ పరస్పరప్రాప్తిం ప్రతి యత్నీయతామితి మాం ప్రతి ద్యోతితమితి భావః.
తథైవ వదిష్యతి నిరూపకః “గుహీతపాథేయో భవ” ఇతి. అత్ర శ్లోకేఽర్థాపత్తిర్నా
మాలంకారః. తదుక్తం—“అర్థాంతరస్య కథనాద్యత్రాన్యోఽర్థః ప్రతీయతే, వాక్య
మాధుర్యసంయుక్తా సార్థాపత్తిరుదాహృతా” ఇతి. అత్రాకాండే చరణః శ్చ త ఇత్యనేన
శాఖాను వల్కలమసక్తమపి విమోచయంతీత్యనేన చ వ్యాజో ద్యోత్యతే. తదుభయా

విదూషకః—(౧) ¹జగి ఎవ్వం గహిదపాహేట హేహాహి. కిదం తు
ఏదాణిం తవోవణం ఉవవణం తి పెక్కామి.

దుష్యన్తః—సఖే, తవస్విభిః కైశ్చిదిహస్థః పరిజ్ఞాతోఽస్తి. చిన్తయ తా
వత్ (౨) కేనావదేశేన సకృదప్యాశ్రమవదం ప్రవిశామః.

విదూషకః—కో అపరో అవదేశో? ఇం భవం రాత్రీ?

దుష్యన్తః—తతః కిమ్?

1 యద్యేవం గృహీతపాథేయో భవ. కృతం శ్వియేదానీ. తపోవసముపవససి
తి పశ్యామి.

2 కోఽపరోపదేశః? నను భవాన్ రాజా?

స్వధానుపవత్త్యా స్వస్తిన్ననురాగో రాజా ప్రకల్పిత ఇత్యర్థావత్తి. శృంగారసత్వా
ద్వాక్యమాధుర్యం తు నిద్ధమేవ. అర్థావత్తిదండాపూషిః గూఢాంతరస్థాపనమ్. దండ
పూషికయోర్భానో దండాపూషికా* 'ద్వంద్వమనోజ్ఞాదిభ్యశ్చేతి' పుష్పాదరాదినా పు
ద్ధభావః. యథాహమహమికేత్యాదీతి కేచిత్. అస్యే తు దండాపూషా విద్యేతే యస్యాం
సీతా సా దండాపూషికా నీతిః. ఏవమహం శక్తాస్యామిత్యహమహమికేతి మత్స్వర్గీయః
కన్నిత్యామః. అపరే దండాపూషావివ దండాపూషికే* ఇవే ప్రతికృతావతి కనం వ
ర్ణయంతి. అత్ర మూషకకర్తృకేన దండభక్షణేన తత్సహభావ్యపూషభక్షణమప్యర్థాన్ని
ద్ధం. ఏష న్యాయో దండాపూషికాశ్చేదోఽస్య తే. తతః యథా దండభక్షణాదపూషభక్షణ
మర్థావాపతితం తద్వత్ స్వచిదర్థస్య నిష్పత్తౌ సామర్థ్యాత్సమానస్యాత్పృథ్విక్షణావ్య
తోఽర్థాంతరమాపంతి సార్థాపత్తిః. న చేదమహమామ్. సమాన్యాయస్య సంబంధమా
పత్వాభావాత్. అసంబంధే చానుమానార్థానామర్థాపత్తిశ్చ వాక్యవిదాం న్యాయ ఇతి
తజ్ఞానసయేనేహభిధాన్మ.

౧. జగి ఇత్యాది. ఏవం యదీతి స్వస్య గాడానురాగత్వం. రుపరాధీనస్వాభిస
రణాసామర్థ్యం చ తయా వ్రదర్శితం యదీత్యర్థః. గృహీతపాథేయో భవేత్యనేన
శకుంతలాగమనాయ సన్నద్ధో భవేత్యభిప్రాయః. తపోవసముపవసమిన్ద్రనేన శాంతిప్ర
ధానే తపోవసే పరిమితాహారాదిమత్తయా క్లిష్టజనస్యాపి త్వాం దృష్ట్వా మరణవిక
రో జాతః. సగరాదో స్థితస్య కా కథేతి భావః.

౨. కేనేత్యాది. అవదేశేన వ్యాజేన. సకృదప్యేకవారమపి, సకృదపీత్యనేన
శకుంతలాసంగమవిషయే సర్వం జాతప్రాయమి తఃపరమేకవార దర్శన మాత్రమేన
వన్యధానమితి ద్యోత్యతే.

విదూషకః—¹ణీవారసత్వభావం ఆరణ్య ఆప్తాణాం ఉపహరంతు త్రి.
దుష్పస్తా—(౧) అన్యద్భాగధేయమే తేషాం రక్షణే నిపతతి యద్రత్న
రాశీనపి విహాయాభినన్వయమ్. పశ్య—

యమత్తిష్ఠతి వర్ణభ్యో నృపాణాం క్షయితత్ఫలమ్,
తపష్షడ్భాగమక్షయ్యం దదత్వారణ్యకా హి నః. ౧౩

(నేపథ్యే)

(౨) హంత సిద్ధార్థో స్వః.

1 నీవారసత్వభాగమారణ్యకా ఆస్తాకముపహరన్వయితి.

౧. అన్యదిత్యాది. ఎతేషాం తపస్వినాం రక్షణే పరిపాలనే సతి అన్యద్భాగధే
యం నీవారసత్వంశవ్యతిరిక్తం భాగధేయం. నిపతతి ఆపతతి. రత్నరాశీనశ్చ తృప్త
పదార్థసమూహానపి. “జాతే జాతే యదత్కృష్టం తద్రత్నమితి కథ్యతే” ఇత్యభిధా
నాత్. అభినన్వయమాశాస్యం. అనేనాననుభూతదుఃఖమనుభూయాపిరాజ్ఞా తపస్వినాం
తపోరక్షా కర్తవ్యేతి న్యజ్యతే. తేషామనపి వికృతే సతి రత్నరాశ్యాదికం సర్వం నశ్యతి
తత్ప్రసాదే సతి పునస్సర్వం భవతీతి భావః. అనేనాగామ్యుపి కుమారపాత్రసూచనం
క్రియతే. తదుక్తమ్. “నానూచిన్య పాత్రస్య ప్రవేతో నిర్గమోఽపి నా” ఇతి. పశ్యే
త్యామంత్రీణే లాఙ్.

౧౩. యదితి. వర్ణభ్యో బ్రాహ్మణాద్యశ్రమేభ్యః. “వర్ణో ద్విజాతౌ శుక్లాదౌ
స్తుతా” ఇతిమరః. యత్ఫలం వృష్టాంశాదికముత్తిష్ఠత్యుచేతి. నృపాణాం సర్వాశ్రమ
రక్షకాణాం రాజాం తత్ఫలం క్షయవ్యయాదిగా క్షయశీలం. అనేన నగరం ప్రతి
స్వస్యానాగమనే సతి బ్రాహ్మణాదిచతురాశ్రమరక్షాభావాద్రత్నాదివస్తుక్షతావస్య
త్రైవస్థిత్యా తపోధనానాం తపోరక్షా కర్తవ్యేతి ద్యోత్యతే. తేన గామ్యుపి
కుమారవచనస్యావశ్యక కర్తవ్యత్వం నూఁతమిత్యవగంతవ్యమ్. ఆరణ్యకాస్తాపనాః. నః
ఆస్తాకం తపష్షడ్భాగం తపసస్వస్థాంశసుకృతవిశేషం అక్షయ్యం అప్రత్యక్షత్వాద్వ్య
యాదేశశక్యతయా నాశరహితం దదతి ప్రయచ్ఛన్తి. అనేన రాజైవ దుర్విసీతానాం
శిక్షకః. తాదృశేన రాజ్ఞా మయా బలాదాహరణాదిరూపాన్యాయ్యాదికం కథం కర్తుం
యుక్తం. నైవ స్వయమేవాభినరణం కరోతి చేత్పరిగృహ్యత ఇతి విదూషకం ప్రతి
నూచితమితి ద్యోత్యతే.

౨. నేపథ్యిత్యాది. హంత హన్తే. “హంత హన్తేఽనుకంపాయాం వాక్యారం
భవిషాదయో” రిత్యభిధానాత్. సిద్ధార్థో స్వః కృతార్థో భవానః. ఋషికుమారయోః

దుష్యంతః—(కర్ణం దత్వా) అయే ధీరప్రశాంతస్వరః. తపస్విభిర్భూషితః
వ్యమ్.

దావారికః—(ప్రవిశ్య) ¹జేదు భట్టా. ఏదే దువే ఇసికుమారా పడిష్టా
రభూమిం ఉవట్టిదా.

దుష్యంతః—తేన హ్యవిలంబితం ప్రవేశయ తౌ.

దావారికః—²అలం పవేనేమి. (ఇతి నిష్క్రమ్య, ఋషికుమారా
భ్యాం సహ ప్రవిశ్య) ³ఇదోఇదో భలవంతో.
(ఉభౌ రాజానం విలోకయతః.)

ప్రథమః—(౧)అపేహా దీప్తిమతోఽసి విశ్వసనీయతా వపుషః! అథ
వా ఉపపన్నమేతదృషిభ్యో నాతిభిన్నే రాజసి.

1 జయకు భర్తా, ఏతౌ ద్వౌ ఋషికుమారౌ ప్రతిహారభూమిమపస్థితౌ.

2 అయం ప్రవేశయామి.

3 ఇత ఇతో భగవన్తౌ.

కృతాగ్రతః రాజావస్థానసిద్ధిర్దేహిభిస్సాయః. అయే ఇతి జిజ్ఞాసాయామ్. ధీరప్రశాంత
స్వరః స్వరస్య ధీరత్వం తపోవిశేషప్రభావాద్రాజాదిభిః పురస్కార్యత్వం ప్రశాంతత్వ
మహంకారరాహిత్యమ్.

౧. ఆహోఇత్యాది. దీప్తిస్తు దురాసదతేజోవిశేషః. తేజస్విసౌఽపితి యావత్.
రాజాం దీప్తిస్తు మాహాత్మ్యజనితభయంకరతేజోవిశేషః. తథాహి సర్వోఽపి భయంక
రపదార్థః (ప్ర)విధః—అకృతిభీషణః క్రియాభీషణో మాహాత్మ్యభీషణశ్చేతి. తత్ర ఆకృతి
భీషణా రక్షసిశాచాదయః. క్రియాభీషణాః పరశురామవీరభద్రహనుమత్ప్రభృతయః.
మాహాత్మ్యభీషణా యుద్ధస్థిరాదయః. అత్ర మాహాత్మ్యభీషణం రాజవపుర్విసయాది
గుణైర్విశ్వసనీయం జాతమితి యావత్. అనేన రాజ్యః ప్రత్యుత్థానాదినతాగ్రహస్స
చ్ఛతే. యద్వా, దీప్తిర్నామ మాహాభాగ్యాదిద్యోతకః కాంతివిశేషః. తాదృశకాంతి
విశేషవతోఽపి సాన్వభామస్యాపీతి యావత్. తత్రాపి వపుషఇత్యనేన యావఃపద్యవత్త్రి
త్వం వ్యజ్యతే. విశ్వసనీయతా ఉపసర్పణార్హతా. ప్రత్యుత్థానాదినయక్రియేతి యా
వత్. ఆహో ఆశ్చర్యే. మహేశ్వర్యవతస్సార్వభౌమస్య వినయాదికమాశ్చర్యమితి
భావః, అథవా ఋషిభ్యో నాతిభిన్నే ఉపశమవద్యోఽత్యర్థ మపుభగ్నూతే. కింతీష
దేవ పృథగ్నూత ఇతి యావత్. ఏతత్ యద్యపుషో విశ్వసనీయత్వం ప్రత్యుత్థానవిన
యాదికమితి యావత్. ఉపపన్నం యుక్తం. ఋషిభ్యో నాతిభిన్నత్వాద్యోగ్యమితి.

కుతః—

అధ్యాక్రాంతా వసతిరమునాఽప్యా శ్రమే సర్వభోగ్యే
రక్షాయోగాదయమపి తపః ప్రత్యహం సశ్చినోతి,
అద్యాపి ద్యాం స్పృశతి వశినశ్చారణద్వంద్వగీతః
పుణ్యశ్శబ్దో మునిరితి ముహుః కేవలం రాజపూర్వః. ౧౮

యావత్. నవయావనరూపసార్వభౌమత్వాది మహదైశ్వర్యం మహతాం వినయకరం.
కింఽపి సీచానామేవ మదకరమితి భావః. కుతః కస్తాత్కారణాత్.

౧౮. ఇత్యశంక్యహ — అధ్యాక్రాంతేత్యాది. అమునాపి దుష్ట్యం లేనాపి సర్వ
భోగ్యే సర్వవర్ణానాం వియాధానరక్షణభరణార్హే ఆశ్రమే రాజ్యపరిపాలనాధి
కారే. సర్వభోగ్య ఇత్యనేన సర్వజనాః పక్షపాతరాహిత్యేన స్వప్రజా ఇవ రాజా
రక్షితా ఇతి ద్యోత్యతే. వసతిరవస్థితిః. అధ్యాక్రాంతా స్వీకృతా. అనేనాప్రతిభటం
సామ్రాజ్యం వ్యజ్యతే. తేన వివీతస్యైవ రాజస్సర్వే జనా వశీభవంతీతి భావః. తప
స్విపక్షే, ఆశ్రమే ధర్మాజ్యే. సర్వభోగ్య ఇత్యనేనాశ్రమస్య సకలజనసాధారణత్వ
ముక్తం. లేనాశ్రమస్య సకలసాధారణ్యేన ఋషీణాం యథాస్వత్వాభిమానాభావేన
గర్వాభావః, తద్వద్దుష్ట్యంతస్య సార్వభౌమత్వైశ్చహంకారాభావ ఇతి యావత్.
అయ గపి దుష్ట్యంతోఽపి. ప్రత్యహం ప్రతిదినం. ప్రత్యహమిత్యనేన సార్వకాలికప్రజా
పరిపాలనజాగరూకత్వం వ్యజ్యతే. తేన కాదాచిత్క విషయాలి భావః. రక్షాయో
గాత్పరిపాలనాత్. తపస్వస్థాంశరూపం సుకృతవిశేషం. రాజ స్తపస్వస్థాం
శస్య న్యాయసిద్ధత్వాత్, సంచినూతి సమ్యగుపచితం కరోతి. ఉక్తం చ ముననా—
“యదహ్న కురుతే ధర్మం ప్రజాధర్మేణ పాలయన్, శతవర్ష సమాప్రాణి తస్య భుక్త్యై
మహత్ఫల” మితి. రక్షాయోగాదిత్యనేన రాజ్యపరిపాలనసామర్థ్యం నూచ్యతే. తేన
శూరత్వం చోక్తం. ప్రజాపరిపాలనమేవ రాజధర్మః తేనైవ మహాపురుషత్వలాభ
ఇతి భావః. అస్యాపి దుష్ట్యంతస్యాపి వశినః జలేంద్రియస్య. అహంకారరహి
తస్యేతి యావత్. వశిన ఇత్యనేన జలేంద్రియత్వమేవ వినయప్రజావశీకరణధర్మ
సంగ్రహక్షేత్రార్జునోపాయ ఇతి ద్యోత్యతే. చారణద్వంద్వగీతః చారణమిధునవర్జితః.
అనేన దుష్ట్యంతగణా మనుష్యైర్వర్ణయితుం న శక్యంతే, కిం తు క్రాంతదర్శిభిర్దేవయో
నిభిరేవ వర్ణ్యంత ఇతి వ్యజ్యతే. అనేనామనుష్యప్రభావనూన్యత్యతే. క్షీరేగంతప్యా
పిత్వం చ. పుణ్యః పుణ్యజఃకః. అనేన పుణ్యశ్లోకతా జ్ఞాత్యతే. మననాస్తుసః. “మ
నిద్దీనతపస్వినా” మితి విశ్వస. కేవలమేకం రాజపూర్వ రాజశబ్దః పూర్వో యస్యస

ద్వితీయః—(౧) గౌతమ, అయం న వలభిత్సఖః పార్థివో దుష్కృంతః.

ప్రథమః—అథ కిం!

ద్వితీయః—తేన హి.

నైతచ్చిత్తం యదయముదధిశ్యామసీమాం ధరిత్రీ
మేః కృతాన్నిం నగరపరిఘప్రాంశుబాహుర్భువన్ క్షి,
ఆశంసంతే సురయువతయః స క్షవైరా హి దైత్యై
రస్యాధిజ్యే ధనుషి విజయం పౌరుషూతే చ నజ్జే. ౧౫

తథోక్తః. రాజోపపదమాత్రభిన్న ఇశ్యార్థః. ద్యామాకాశం స్పృశత్యాశ్రయతే. అనేన
జన్మసద్భావస్య మహాపదాజనితక్తిరినః పాదనేన సాఫల్యమితి వ్యజ్యతే. రాజ
పూర్వో మునిరిక్యనేన మసీనాం యథా తిపకరణే సావధానతా తథా రాజ్ఞామపి
రాజ్యరక్షాయాం జాగరూకతయా భవితవ్యమితి భావః.

౧. గౌతమేత్యాది. వలభిత్సఖః దేవేంద్రసఖః. అనేన దేవేంద్రస్యాపి దుష్క-
రకార్యకణేన దుష్కృంతస్య మిత్రత్వమితి జ్ఞాతవ్యమ్. లేన దుష్కృంతపరిపాలితభూ-
లోకస్యాపి స్వగ్రాంతికాయై వైభవం సూచ్యతే. దేవేంద్రస్యాపి మహాకార్యకరణసాహ-
య్యే దుష్కృంతావేక్షా. అస్మాకం పునః కా కథేతిభావః. అథకిమిత్యంగీకారే. తేన హి
ఉక్తగుణవత్త్వేన హేతునా.

౧౫. నైతదితి. ఆయం దుష్కృంతః. ఏకః అప్రతిభటః ఉదధిశ్యామసీమాం ధరి-
త్రీం భువన్ క్షి పాలయతీతి యత్ తదేతచ్చిత్తమాశ్చర్యం న భవతి. ఇతరవిలక్షణకార్య
వతో దుష్కృంతస్య లోకమత్రాధిపత్యమాశ్చర్యం న భవతీతి యావత్. నగరపరిఘ
ప్రాంశుబాహురిత్యనేన శ్రు. “రూపమేవావై తస్మాద్ హిమానం వ్యాచప్త” ఇతి న్యాయే
నాకృతివిశేషసేవ మహాత్వ్యం వ్యవస్థితీ ధ్వన్యతే. కృతాన్నిం ధరిత్రీమిత్యనేనా ప్రతి
భటతయా కృతకృత్యతా సూచ్యతే. తేన చేతరత్ర కార్యాంతరగమనే నిశ్శంక త్వం
వ్యజ్యతే. శూరస్యైవ సార్వభౌమత్వం భవతి, తథాపి కేచన శూరాస్సృక్తియారాజ్యమా-
త్రం రక్షంతి. దుష్కృంతస్య లోకాంతరరక్షాయామపి శక్తిరస్తితి భావః. తదేవాహ—
ఆశంసంత ఇత్యాది నా, దైత్యైర్దానవైః. స క్షవైరా అహితవైరాస్సురస్త్రియః అస్య
దుష్కృంతస్యాధిజ్యే ఆరాపితగుణే. ఆశంసంతే వాంఛంతి. దేవేంద్రపరిపాలింస్వరలో-
కస్యాప్ర్యపద్రవబాహుశ్యమస్తి; దుష్కృంతపరిపాలితభూలోకస్య బాధా నాస్తీత్యర్థః.
అనేన దుష్కృంతస్య శూరత్వముక్తం. స్వయంజ్ఞానము కరనివారణసామర్థ్యం చ వ్యజ్య
తే. అథాన్యక్రంతేత్యాది నైతదం లేనాతిశయో నామాంకారః. తదుక్తం—“బహూ

ఉభా—(ఉపగమ్య) విజయస్య రాజః.

దుష్యంతః—(ఆననాదుత్థాయ) అభివాదయే భవన్తా.

ఉభా—స్వస్తి భవతే. (౧)(ఇతి ఫలాన్యపహరతః.)

దుష్యంతః—(సప్రణామం ప్రతిగృహ్య) ఆజ్ఞాపయితుమిచ్ఛామి.

ఉభా—విదితోభవానాశ్రమవాసినామిహస్థః. తేన భవంతం ప్రార్థయన్తే.

దుష్యంతః—కిమాజ్ఞాయవన్తి?

ఉభా—అత్రభవతః కణ్వస్య మహర్షేరసాన్నిధ్యాద్రక్షాంసి న ఇష్టివి
ఘ్నముత్పాదయన్తి. తత్కృతిపయరాత్రం సారధిద్వితీయేనాయు
ధనధీచా భవతా సనాధీక్రియతామాశ్రమ ఇతి.

దుష్యంతః—అనుగృహీతోఽస్మి.

స్థానీకైర్తయిత్వా సామాన్యగుణసంభవాత్, విశేషః కీర్త్యతే యస్తు క్షేయస్సృతిఽ
శయో బుధై” రితి. అత్ర పూర్వశ్లోకే ఋషిసాధర్మ్యమభిహితం ద్వితీయశ్లోక ప్రథమా
ర్చన పీఠక్షత్రియసాధర్మ్యమభిధామ్య ద్వితీయార్చన సకలక్షత్రియేభ్యో విశిష్టస్మరయు
వతిప్రార్థనీయతాభ్యో గుణ ఉక్త ఇత్యతిశయః.

౧. ఫలానీత్యాది. ఉపహరత స్మమర్షయతః. “రిక్తపాణిస్తు నోపే మా
ద్రాజానం దైవం గురు” మితి న్యాయాత్. ఆజ్ఞాపయితుం ఆజ్ఞాపనాం ప్రయోజ
యితుం గురవః హి తోపదేశకాః. తదుక్తం— “గుశబ్దస్త్యంధకారస్సాన్విద్రు
శబ్దస్తస్నిరోధకః, అంధకారనిరోధిత్వాద్గురుత్వవిధీయతే” ఇతి నిరుక్తపరిభాషా
యాం. అంతరతిమిరనిరోధిన ఇతి యావత్. మహర్షేరసాన్నిధ్యాత్ సన్నిధానా
భావమధిగమ్య. ల్యబ్లోపే పంచమీ. ఉత్పాదయంతి సంపాదయంతి. సారధిద్వితీ
యో యస్య స తథోక్తః. సనాధీక్రియతాం ఋషేరసన్నిధానాదనాభిః, ఇదాసీం
నాథసహితః క్రియతాం. నిర్విఘ్నం క్రియతామిత్యర్థః. అనేన రాజ్ఞశ్శూరత్వం ప్రకటి
తం. తదుక్తం— “సాహాయ్యమంతరేణ శత్రుజేతాశూర” ఇతి. అత్ర సారధిద్వితీయే
నేత్యనేనాసాహాయ్యత్వం నూచిత.. తేనైవ యుద్ధశూరత్వం ప్రకటితకార. అప
వార్యేత్యాదినా, అపవార్య ప్రచ్ఛాద్యం, నాశ్య అపవారికకం కార్యం త్రిపతా
క్సేన పాణినేరి భరతేనూక్తమ్.

విదూషకః—(అపవార్య) (౧) ¹ఇలం దాణిం అనుఁడోళా అబ్బిత్తణా.
 దుష్యంతః—రైవతక, మద్వచనాదుచ్యతాం సారథిః, సబాణకార్తుకం
 రథముపస్థాపయేతి.

గౌవారికః—²జేను భట్టా. జం దేవో ఆణవేది.

(ఇతి నిష్కాస్తః.)

అనుకారిణి పూర్వేషాం యుక్తరూపమిదం త్వయి,

ఆపన్నాభయసత్రేషు దీక్షితాః ఖలు పౌరవాః. ౧౬

దుష్యంతః—గచ్ఛతాం పురో భవంతైః; అహమప్యనుపదమాగత ఏవ.

ఉభౌ—విజయస్య రాజకౌ.

(ఇతి నిష్కాస్తౌతౌ.)

దుష్యంతః—మాధవ్య, అప్యస్తి శకుంతలాదర్శనకుతూహలమ్.

విదూషకః—(౨) ³పథమం సపరివాహం ఆసీ. దాణిం గచ్ఛ సప్రత్యు
 తేణబిందూ విణావసేసిదో.

1 ఇయమిదానీమపకూలాభ్యర్థనా.

2 జయతు భర్తా. యదేవ ఆజాపయతి.

3 ప్రథమం సపరివాహమాసీత్. ఇదానీంరాక్షసవృత్తాన్తే బిందురసి నావ శేషి. 3.

౧. ఇతిమితి. ఇదానీం సాంప్రతం. శకుంతలాదర్శనార్థముపాయవిచారసమయ ఇతి యావత్. అపకూలా ఆనాయాసేన తద్దర్శనాద్యనుకూలం.

౧౬. అనుకారిణీత్యాది. ఖలు యతః కారణాత్పరవాః పురుషశోద్భవా రాజానః. న తు త్వమేక ఏవేతి యావత్. ఆపన్నాభయసత్రేషు దీక్షితాః గృహీత వ్రతాః. తస్మాత్పూర్వేషాం పురుషశక్యస్పృహణాం. కర్తవ్యేషు. అనుకారిణి అనుసారిణి. పూర్వేషామనుకారణీత్యనేన కేమంచిద్రాక్షాం వంశ్యాశ్చూరాశ్చూశూరాశ్చ భవంతి. పౌరవాస్తు స తథా. కింతు సర్వే శూరా ఇతి వ్యజ్యతే. ఇదం ఆపన్నపరిత్రాణం యుక్తరూపం శుష్టం యుక్తం. ప్రశంసాయాం రూపపే ప్రత్యయః. త్వయీత్యనేన ఆపన్నపరిత్రాణం కర్తుం త్వదస్యః కోఽపి నాస్తీతి వ్యజ్యతే.

౨. పథమమిత్యాది. ప్రథమం త్వయా తద్రూపాదివర్ణనసమయే. సపరివాహం యథా తేటాకస్య జలాలిశయే సత్యతూలప్రవాహతా, తద్వత్తద్దర్శనమితి త్తకాతూహలస్యాపీతి యావత్. బిందురసి లవమాత్రమపి. “బిందుర్నా పద్ధతే జ్ఞాతర్యక్షరావయవే లవ” ఇతి హలాయుధః. కరభక ఇత్యాజ్ఞప్తిహరస్య నామ.

దుష్యంతః—మా భేషీః. నను మత్సమిపే వర్తిష్యనే?

విదూషకః—¹ఏసో రక్షసాదో రక్షిదోహి.

(ప్రవిశ్య దావారికః.)

దావారికః—²జేదు భట్టా. సజ్జో రహేహ. భట్టిణో విలలపత్థాణం
అపేక్షది. ఏసో ఉణ నలరాదో దేవీణం ఆణత్తిహరో కరభట
ఉవట్టిదో.

దుష్యంతః—(సాదరం) కిమమ్భాభిః పేషితః?

దావారికః—(౧) ³అహ కిమ్.

దుష్యంతః—నను ప్రవేశ్యతామ్.

దావారికః—⁴తహ. (ఇతి నిష్క్రమ్య కరభకేణ సహ ప్రవిశ్య)
⁵ఏసో భట్టా. ఉపసన్నా.

కరభకః—(ఉపసృత్య) ⁶జేదు జేదు భట్టా. దేవీఁ ఆణవేన్తి—అహమి
ణి చఉత్తే దిలహే ణిస్వత్తపాళణో ఉవవాసో మహా భవిస్సది.
తహిం దిలహే దీహాఉణా అవస్సం సణ్ణిహిదేణ హేహద
వ్వం తి.

దుష్యంతః—ఇతస్తపస్వికార్యమ్. ఇతో గురుజనాజ్ఞా. ద్వయమప్యనతి
క్రమణీయమ్. కిమత్ర ప్రతివిధాతవ్యమ్?

1 ఏష రాక్షసార్థక్షితోఽస్తి.

2 జయతు భర్తా. సజ్జో రభః. భర్తస్వజయప్రస్థానమపేక్షతే. ఏష పునర్నగ
రాదేవీనామాజ్ఞాప్తిహరః కరభక ఉపసితః.

3 అథ కిమ్.

4 తథా.

5 ఏష భర్తా. ఉపసన్న.

6 జయతు జయతు భర్తా. దేవ్య ఆజ్ఞాపయన్తి. అహమిని చతుర్థే దివసే నిర్వృ
త్తపారణ ఉపవాసో మహా భవిష్యతి. తస్మిన్ దివసే దీర్ఘాయుషాఽవశ్యం సన్నిహితేన
భవితవ్యమితి.

౧ అథ కిమిత్యంగీకారే.

విదూషకః—(౧) ¹తెనంకూ విల అంతరాళే చిట్ట.

దుష్యంతః—అలం పరిహసేన. సత్యమాకులీభూతోఽస్మి.

కృత్యయోర్భిన్న దేశత్వాద్వైధీభవతి మే మనః,

పురః ప్రతిహతం శైలే స్తోతః స్తోతోవహం యథా. ౧౭

(విచింత్య) సఖే, త్వమమ్మాభిః పుత్ర ఇతి ప్రతిగృహీతః. సభవానితః ప్రతినివృత్య తవస్వికార్యవ్యగ్రతాం నివేద్య, తత్రభవతీనాం పుత్రకృత్యమనుష్ఠాతుమర్హసి.

విదూషకః—²మా ఖి ము రక్షోభీరులం గణేసి?

దుష్యంతః—భో మహాబ్రాహ్మణ, కథమేతద్భవతి సంభావ్యతే?

విదూషకః—³తేణ హి జహ రాజాణువణ గంతవ్యం తహ గమిస్యమ్.

దుష్యంతః—తపోవనోపరోధః పరిహరణీయ ఇతి సర్వాననుయాత్రి

కా త్వయా నహ ప్రసాపయామి.

విదూషకః—(౨) ⁴తేణ హి జువరాఙ్మి దాణీం సగవుత్తో.

1 త్రిశంకురివాంతరాళే తిష్ఠ.

2 మా ఖి ము రక్షోభీరులం గణయసి?

3 తేన హి యథా రాజానుజేన గస్తవ్యం తథా గమిస్యామి.

4 తేన హి యువరాజోఽస్మి దాసీం సంవృత్తిః.

౧. తెనంకూ ఇతి. యథా త్రిశంకుర్యావాపుణివ్యోక్త్య తిష్ఠతి. తద్వత్త్వమపి కృత్యయోర్భిన్న తిష్ఠేత్సర్వః. తేన ద్వయమపి న కర్తవ్యమితి భావః. సత్యమిత్యాది, సత్యం తత్త్వతః. “సత్యం శపథతత్త్వయో”ఽత్యమరః. ఆకులీభూతోఽస్మి కలుషీభూతచిత్తోఽస్మి.

౧౭. కృత్యయోరితి. కృత్యయోః కర్తుం యోగ్యయోః. అనేన ద్వయోరభ్యవశ్యం కర్తవ్యతా నూచితా. పురశ్చైలే ప్రతిహతం ప్రతిరుద్ధం స్తోతోవహం నద్యతత్సంబంధి స్తోతోవహం. “స్తోతోఽబువేగేంద్రియయో”రితి విశ్వః. యథాశబ్దో దృష్టాంతవాచకః.

౨. తేణ హీతి. యువరాజ ఇత్యనేన రాజః పుత్రభావమ్నూచితః. రాజః పుత్రసదృశే న్యస్య యువరాజత్వకథనస్యానుచితత్వాత్. తేన చ స్వాంతఃపురయావతిమ పుత్రోత్పత్తిర్నాస్తి. ఇతః పరమేవ శకుంతలాయాం భవిష్యతీతి నూచ్యతే.

దుష్పస్తా:—(అత్తగతమ్)(౧) చపలోఽయం పటుః. కదాచిదస్త్రైర్నామంతఃపురేభ్యః కథయేత్. భవత్వేనమేవం వత్సే. (విదూషకం హస్తే గృహీత్వా) (ప్రకాశేమ్) వయస్య, (౨) మహద్గౌరవాదాశ్రమం గచ్ఛామి. న ఖలు సత్యమేవ తాపనకన్యకాయాం శకుంతలాయాం మమాభిలాషః. పశ్య—

క్వ వయం క్వ పరోక్షమన్తథో
మృగశాబై స్సమమేధితో జనః,
పరిహాసవిజల్పితం సపే
పరమార్థేన న గృహ్యతాం వచః.

౧౮

౧. చపలత్వాది. చపలః అవస్థితచిత్తః. “చపలః పారదే శీఘ్రే దుష్వినీ లేఽనవస్థితః” ఇతి వైజయంతీ. పటుర్వక్తవాన్ క్తవ్యవివేకరహితః, అంతఃపురేభ్యోఽంతఃపురవాసినీభ్యః. భవతు స యదృశస్తాదృశో వాస్తు. యద్వా—భవత్సత్యపాయస్సరణే. ఏవం వత్సే వత్సయమాణప్రకారేణ ప్రచ్ఛాస్య కథయిష్యామి. ఏనమిత్యనందనిర్దేశేన ప్రతారణే నుకరత్వం వ్యజ్యతే.

౨. మహద్గౌరవాత్ మహద్దేర్బహుమానాద్దేవోః. సచేత్సర్వాస్థకారీ శాసో భవేదితి భావః. తర్హి శకుంతలాదర్శనార్థమపి భవత్సత్యాశంక్యాహ—మమేతి. నాగరికస్య మమేత్యర్థః. తాపనకన్యాయాం. తాపనదేన పరిణయామోగ్యత్వం రూపాద్యభావశ్చ వ్యజ్యతే. కన్యాపదేనాప్రాగల్భ్యం తాత్కాలికసంభోగాద్యనర్హత్వం నూచ్యతే. తస్మాదభిలాషః ఆదరః. నాస్తి. తస్మి పరబుద్ధేరప్రకృతత్వాదనురాగాభావేకిం నిశ్చయకమిత్యాశంక్యాహ—సత్యమితి, సత్యం తత్త్వతః. అనుమర్థం విశిష్యాహ—సత్యేత్వాదినా.

౧౮. శ్వేతి. వయమితి బహువచనేన పౌఢాకామినీవేద్యులొకోత్తరచమత్కామిన్స్తథాకలాకుశలాః తాదృశనాగరికా వయం కుశ్రేతి ద్యోత్యతే. పరోక్షమన్తథః అజాతకామః, వ్యవహితనుదన ఇతి యావత్. మృగశాబైర్న రిణపోతైః సమం కుల్యం. “సమా వస్తే సమం కుల్య”మితి యాదవః. ఏధితో వర్ధితః. మృగశాబైరిత్యనేన మహద్దేస్తిర్యగంతుషు మనుష్యేషు చ సాధారణబుద్ధిః. న తు లొకోత్తరశ్రీరత్నమితి తత్తత్కాలవయఉచితద్రవ్యై స్సమ్యక్సవర్ధిత ఇత్యర్థః. జన ఇత్యనేన జనమత్రముచ్యతే. నతు నాగరికజనసమావాసేన లొకవృత్తాంతాభిజ్ఞత్వేన పౌగల్భ్యమితి ద్యోత్యతే. క్వ కుత్ర, యది తస్మాదాగరికజనసమావాసేన మన్తథాకలానైదర్శ్యేన పౌగల్భ్యం

విదూషకః—¹అథ ఇం.

(ఇతి నిష్క్రాంతాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృత శాకుంతలనాటకే

ద్వితీయోఽఽంకః.

1 అథ క్షిప్.

కాశ్యపాధీనత్వాభావశ్చ భవతి, తదా తత్సంస్థ స్సముచితస్సాన్నిధితీ భావః. అత్ర నాగరికానాగరికయో స్సంస్థాస్యాసంభావితత్వాద్వై క్వాప్రయుక్తా. తదుక్తం—“అత్యంతాసంభావితేఽర్థే ద్వై క్వాప్రయుజ్యతే” ఇతి. తద్వైతావంతమనేహసం చిత్రే నివేశ్య త్యాదినా రూపం వర్ణితం. దర్శనం గణితే త్యాదినానురాగోఽసి వర్ణితః. తత్కథమిత్యత ఆహ—పరిహాసవిజల్పితమితి. తస్మా సర్వైస్సమం పరిహాసో న యుజ్యతే ఇత్యత ఆహ—సఖ ఇత్యాది. మిత్రేణ సముచితానుచితాదికంవత్తుం శక్యత ఇతి భావః. పరిహాసవిజల్పిత మిత్యనేన పూర్వం తిద్రూపాదివిషయేఽతిమాత్రం బహువర్ణితమితి వ్యజ్యతే. వచ స్తద్ద్రూపాదివర్ణనరూపం పరమార్థేన తత్త్వేన సగృహ్యతాంనాంగీ క్రియతాం. అత్ర పూర్వోక్తస్య శకుంతలానురాగస్యాన్యథాకథనాద్రాజ్యః ప్రజ్ఞాగుణ ఉక్తః. తదుక్తం—ఉక్తార్హస్యాన్యథాకథనం ప్రజ్ఞావత్త్వముదాహృతమితి. అథ కిమిత్యంగీకారే. అత్ర దేవీ ప్రతరూపానాంతరార్థకథనం రాజ్యస్సకాశాద్విదూషకావకర్షణార్థమిత్యవగంతవ్యమ్.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక

వైఖానసకులతీలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ

ధ్వని ప్రసానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి

శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల

వ్యాఖ్యానాయాం ద్వితీయోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞానశాకుంతలమ్

తృతీయోఽఙ్కః.

(తతః ప్రవిశతి యజమానశిష్యః కుశానాదాయ.)

శిష్యః—అహో! మహానుభావః ఖలు వార్ధివో దుష్యంతః. యత్ప్రీతి
ప్రమాత్ర ఏవాశ్రమపదం తత్రభవతి రాజని నిరుపప్లవాని నః
కర్తాణి సంవృత్తాని,

కా కథా బాణసంధానే జ్యోతబ్దేనైవ దూరతః,

హంకారేణైవ ధనుషస్సహి విఘ్ననపోహతి.

౧

(౧) యావదిమాన్ వేదినంస్తరణార్థాన్ దర్శాన్త్యత్విగ్భవ్య ఉ
పహరామి. (పరిక్రమ్యావలోక్య చ)

కవిరిదాసీం కథాంతరమారభమాణో వస్తుసంఘటనాయ విష్కంభం నామార్థో
పక్షేపకం ప్రస్తాతి—తతః ప్రవిశతీత్యాది. యజమానశిష్యః యజమానః కణ్వస్తస్య
శిష్యః. ఖలు యతో హేతోః. తత్రభవతి పూజ్యే రాజని ఆశ్రమం ధర్మరక్ష్యం. సః ఆ
స్తాకం కర్తాణి ఉద్దేశ్యక్రియాః నిరుపప్లవాని నిర్విఘ్నాని. తతో హేతోర్దహనుభావః
మాహాత్మ్యవాన్. ఆమానుషప్రభావ ఇతి యావత్. ఆహో ఆశ్చర్యే.

౧. మహానుభావత్వం నిర్విఘ్నత్వం చాహ—కా కథేత్యాది. హి యతః. ధను
షః జ్యోతబ్దేన మార్వీధ్వనినా. జ్యోతబ్దముల్లేక్షితే—హంకారేణేవేతి. ఆనేన య
జ్ఞకర్త సమాప్తిపర్యంతం రాక్షో జాగరూకత్వం వ్యజ్యతే. విఘ్నాన్ కర్తౌపప్లవాకాన్
ఆపోహత్వపసారయతి. బాణసంధానే సతి కా వార్తా? విఘ్ననామితి కేషః. కర్తౌప
ప్లవాక వార్తావ స స్వాదిత్యర్థః.

౧. శిష్యః స్వాగమనప్రయోజనమాహ—యావదిత్యాది. యావదిపహరామి
సమర్పయిష్యేమి.

(౧) (ఆకాశే)

ప్రియంవదే, కస్యేదముశీరానులేపనం మృణాళవన్తి నళినీవత్తా
ణి చ నీయంతే? (శ్రుతిమభినయ)కిం బ్రవీషి? ఆతపలంఘనాద్బ
లవదన్వస్థా శకుంతలా. తస్యాశ్శరీరసంతాపనిర్వాపణాయేతి.

(౨) తర్హియత్నాచుపక్రమ్యతామ్. సా ఖలు కులపతేరుచ్ఛ్వ
సితమ్. అహమపి వై తానికం శాన్త్యుదకం గౌతమీహస్తే
విసర్జయిష్యామి. (ఇతి నిష్కా)న్తః.)

శుద్ధవిష్కంభః.

(3) (తతః ప్రవిశతి కామయమానావస్థా రాజా.)

దుష్యన్తః—

జానే తపసో వీర్యం సా బాలా పరవతీతి మే విదితమ్,
అలమస్తి తతో హృదయం తథాపి నేదం నివర్తయతుమ్. ౨

౧. ఆకాశ ఇతి. నాట్యే రంగమధ్యే నేపథ్యవృత్తిరిక్తస్థానమాకాశ ఇత్యు
చ్యతే. నీయంతే ప్రియంలే. ఆతపలంఘనాదాతపాతిక్రమాత్ బలవద్బలం ఆ
స్వస్థా పీడితా. నిర్వాపణాయ శమనార్థం. కిం ప్రశ్నే ఆత్మాప్రవిష్టయా ప్రియం
వదయా సహలాపాదాకాశభాషితమిత్యవగంతవ్యమ్. తదుక్తం—“ఓం బ్రవీష్యేవ
మిత్యాది వినా పాత్రం బ్రవీతి యః, శ్రుత్యేవానుక్తమప్యేకస్తత్సాదాకాశభా
షితమ్” ఇతి. నాట్యే ప్రత్యుక్త్యవసరప్రదానార్థమాకాశభాషితం కర్తవ్యమ్. తదు
క్తం—“ప్రశ్నో దూతశ్చ లాపశ్చ నేపథ్యోక్తిస్తథేవ చ. ఆకాశోక్తిశ్చ పంచైతే
ప్రత్యుక్త్యవసరప్రదా” ఇతి.

౨. తర్హి త్యాది. తర్హి తథా చేత్. బలవదన్వస్థా చేదిత్యర్థః. శిఘ్రం యత్నే
నోపక్రమ్యతాం చికిత్సయిత్వామ్. ఉచ్ఛ్వసితం జీవితం. జీవితకారణమితి యావత్.
వైతానికం వితానూ యాగః తత్సంబంధి వైతానికం. గౌతమీ కణ్వస్య భగినీ. శుద్ధ
విష్కంభః. విష్కంభలక్షణం చతుర్థేంద్రే నిరూప్యతే.

౩. తతః ప్రవిశతీత్యాది. తతశ్చివ్యనిష్క్రమణానంతరం కామయమానావస్థా
ప్రార్థయమానావస్థా.

౪. జాన ఇత్యాది. తపసో వీర్యం ప్రభావం. “వీర్యం శుక్లేప్రభావే చ లేజ
స్సామర్థ్యయోరపి” ఇతి వైజయంతీ. జానే బుద్ధ్యే. అహమితి శేషః. అనేన యది శ

(౧) (మదనబాధాం నిరూపయత్ (౨) భగవత్ కుసుమాయు
ధ త్వయా చంద్రమసా చ విశ్వసనీయాభ్యా మతిసంధీయతే
కామిజనసార్థః.

కుంతలాం బలాదపహరామి తదా సర్వసంహారకారీ కాశ్యపమునిశాపో భవేదితి ధ్వ
స్యతే. సా అనుభూతా. తదుక్తం—“ప్రకాంతప్రసిద్ధాసుభూతార్థస్తచ్చబ్దో యచ్చబ్దం
నావేక్షత్” ఇతి. బాలా అప్రగల్భా. పరవతీ పరాధీనేతి దితం. ప్రథమేంద్రకే ప్రియంవ
దానమాయాభ్యాం శకుంతలాయాః కాశ్యపమతాత్వపరిగ్రహత్వకథనేన జ్ఞాతం. య
ద్యపి మునేస్తపస్సామర్థ్యం, తథాపి తదధీనత్వాభావే ప్రాగల్భ్యవత్త్వే చ తద్బటనా
సంభవతీత్యభిప్రాయః. తర్హి సా అప్రగల్భా పరాధీనా చ; సునిశాపశ్చ దుర్నివారో
యది తద్విషయచింతితైవ త్యజ్యతామిత్యతాపహ—తథావీతి, తథాపి సర్వం జ్ఞాత్వా త
శకుంతలాయాః హృదయం సర్వకరణప్రధానభూతం మనః నివర్తయతుం నాలమస్తి
న సమర్థోఽస్తి. తదనురాగి మమ చిత్తం మయా నివర్త్యమానమసి తత్సౌందర్యబలాన్న
నివర్తత ఇతి భావః. అనేన రాజ్ఞశ్శంకారూపవ్యభిచారిభావ ఉక్తః. ఉక్తు చ.
“అనగోఽప్రేక్షణం శంకాపరకౌర్యాస్సద్వర్ణయా” ఇతి. ఆత్ర రాజ్ఞా పితృదిభి
రదత్తశకుంతలాపరిగ్రహణరూపస్వదుర్ణయాన్యనిరోధాచ్చ కాపరూపానగోఽప్రేక్షణం
కృతమ్.

౧. మదనబాధామిత్యాది. నిరూపయన్నికరాం రూపయత్. అభినయన్నితి
యావత్. నిమిఃననిశ్వాసాద్యతిశయమవయవపారవశ్యాదినా దర్శయన్నిత్యర్థః. ఆత్ర
రాజ్ఞశ్శకుంతలాహృతత్వేన పారవశ్యాద్ధనేన మదనబాధాభియో న కర్తవ్యః. ఇంతు
సాత్త్వికభావైకేవాభిశేతవ్యః. ఆతివివోక్తం నిరూపయన్నితి—తదుక్తం భరతేన—
“విషణ్ణే మూఢ్యితే హ్రీతే జుహ్వాశోకవీడితే, గ్లానే నుస్తే విహస్తే చ నిశ్చేష్టే తంద్రి
తే జడే. వ్యాధిగ్రస్తే జ్వరాశ్చైవ భయార్తే శీతవిప్లుతే, మత్తే ప్రయత్తే చోస్తతే
చింతాయాం తపసి స్థితే. నహస్తాభిసయో యోజ్యః కార్యస్సత్త్వస్య సంగ్రహః” ఇతి.
విషణ్ణాదిశబ్దాస్తత్త్వంచారివాచకాః. విషణ్ణాదిషు పారవశ్యాద్వివేకాభావేన యథో
చితహస్తాభిసయాభావాత్కేవలం సంభవేదదీపదృష్టిశ్చ పాతగద్గత్యాదిభిరేవా
భిసయో యోజ్యః. కేవలహస్తాభిసయే తాదృశచమతాకారాభావాదిత్యర్థః.

౨. భగవన్నిత్యాది. భగవన్నితి సాక్షేపవచనం. యద్వా—దైవోక్తిః. కుసు
మాయుధ, పుష్పాయుధేత్యాక్షిప్యమాణార్థేన సంబోధనమ్. అనేనేతరధన్వితైశ్చణ్య
ముక్తమ్. చంద్రమనేతి *చది అన్లదన ఇత్యాన్లదకార్థశ్చంద్రశబ్దః. విశ్వసనీయా
భ్యాముక్తనామ్నస్సార్థకత్వభి మేణ విశ్వాసయోగ్యాభ్యాం. అతిసంధీయతే బాహ్య

కుతః—

తవ కుసుమశరత్వం శీతరశ్మిత్వమిందో
ద్వయమిదమయథార్థం దృశ్యతే మద్విధేషు,
విసృజతి హిమగర్భైరగ్నిమిదుర్దయూభై
స్తవమపి కుసుమబాణా వజ్రసారీకరోషి.

3

భగవత్ కాసుదేవ న తే మయ్యనుక్రోశః. (మదనబాధాం నిరూప్య)
కుతస్తే కుసుమాయుధస్య సత స్తైశ్చ మేతత్? ఆం! జ్ఞాతమ్.

కారణ వంచయిత్వాంతర్నిగూఢం బాధ్యతే. సార్థస్సమాహా. న త్వమామేక
వివేకభిప్రాయః.

3. ఉక్తార్థముపపాదయతి—తవ కుసుమేత్యాదివా. తవేత్యేకవచనేన మద
నస్య స్వైర్భుజ్యాదనభిజాతత్వం నూచ్యతే. కుసుమశరత్వమిత్యనేన కానాం
విశ్వసనీయతాయాం పరా కాస్తా నూచితా. ఇంది క్లదనభిత్వస్య ధాతో స్వ
రవ్యత్యానేనామృతవద్రూపార్థ ఇందుశబ్దః. శీతరశ్మిత్వమిత్యనేన శీతలత్వే నర్వ
లాకసంవాదన్ముచ్యతే. ద్వయమిదం అనుభూతిం ద్వయమపి ఆయథావత్.
యథాశబ్దస్సాదృశ్యే. క్రూయమాణార్థో యథా తాదృగగ్రహితః. మద్విధేషు
కేవలం మయి న, మత్సదృశేషు సర్వేష్విత్యర్థః. దృశ్యతే స్ఫుటం విభావ్యతే
న తు లోకవార్తామాత్రమితి యావత్. అతిసంధానప్రకారమాహ— హిమగర్భై
ర్దయూభైరగ్నిం విసృజతీతి. గర్భశబ్దస్త్వావరణవాచకః. యేషమతిస్సితాగ్నే
ర్హిమమావరణం తైః కిరణైరితి యావత్. అగ్నిం హిమేన ప్రచ్ఛాద్య ముంచతీత్య
ర్థః. కుసుమాన్యేవ బాణాః శోషణమోహనాదిలక్షణారవింశతిశోకాదిబాణాః.
తా వజ్రసారీకరోషి అవజ్రసారాన్మోమలాన్వజ్ర సమానదార్ధ్యాన్మరోషి.
యథా వజ్రం పర్వతం భిన్నతి తథా మమ హృదయం పర్వతాదప్యధికతరచైర్యము
ద్భిద్య భిన్నతీత్యర్థః. క్రియాపదే వర్తమానాగ్నప్రకృయేన జీవితస. శయం గ తే మయ్య
ద్యాపి బాణాన్మంచనీతి వ్యజ్యతే. తేన చ తస్య నృశంసత్వం నూచితమ్. హిమగర్భై
ర్దయూభైరగ్నిం విసృజతీత్యనేనాత్యద్విపకతయా నిశ్యసి నిద్రాచ్ఛేదరూపా చతుర్థి
స్సరదకా నూచితా. అనేన నిశ్యసి నిద్రాభావాత్స్వప్నేఽపి తస్యాస్సంగమో నాస్తీతి
నూచ్యతే. విసృజతీతి వర్తమానవ్యపదేశేన దివా చంద్రకిరణాభావాత్సూర్యరాత్రావ
భూతచంద్రకిరణానాం గాఢవృధాకారిత్వం నూచ్యతే. అతిదుఃఖానభవాదద్యా

కుతః—

అద్యాపి నూనం హరకోపవహ్ని
స్తవ్యి జ్వలత్యైర్వ ఇవాంబురాశౌ,
త్వమన్యథా మస్తథ! మద్విధానాం
భస్మావశేషః కథమిత్రముష్ణః.

అథవా—

అనిశమసి మకర కేతుర్న సహా రుజమావహన్నభిమతో మే,
యది మదిరాయతనయనాం తామధిశృప్య ప్రభవతీతి.

భగవత్! కందర్ప ఏవముపాలభస్య తే న మాం ప్రత్యనుక్రోశః?

వృద్ధైవ సంకల్పశ తైరజన్త
మనన్త సీతోఽసి మయా వివృద్ధిమ్,
ఆకృప్య చామ శ్రవణోపకణ్ఠే
మయ్యేవ యుక్తం తవ బాణమోక్షః.

3

(సఖేదం పరిక్రమ్య) (౧) క్వ ను ఖలు సంస్థితే సవనకర్తణి సద

ప్యనుభూయమానా ఇవ చంద్రమయూఖా దృశ్యంత ఇతి భావః. యద్వా—వర్తమాన
సామిష్యే లబ్ధ్యయః. తేనచేతః పరం పురసి రాత్రా చంద్రకిరణజనితదుఃఖమా
గతప్రాముమితి ద్యోత్యతే. రాత్ర్యాగమనాత్పాగేవ ప్రతీకారః కర్తవ్యఇతి భావః.
మనుమబాణానితి బహువచనేన మదనజనితబహుదుఃఖానుభవే స్వస్య మరణసద్గీచీ
దకా నూద్యతే. యద్వా—బహువచనేనైకకస్య బాణస్య మదనస్తు నైషఫల్యం
మత్వాతిక్రందేనామోహుస్త్రమసి ముక్తనానితి ద్యోత్యతే. అతఏవోక్తం వజ్రసారీక
రోషీతి. తేన చ స్వస్య జీవితస్య కాలాక్షమత్వం వ్యజ్యతే. అత్ర స్తోకే గర్హణం
నామాలంకారః. తదుక్తం.—“యత్ర సంకీర్తయేద్దోషం గుణమర్థే దర్శయేత్,
గుణాతిపాతాద్దోషాద్వా గర్హణం నామ తద్భవే” దితి. వస్తుని దోషకథనాద్వా
గుణాభావకథనాద్వా గర్హణం భవతి. అత్ర ఇందుమదనయోగ్యర్హణం కృతం. న
గుణ ఉక్తః.

౧. క్వ ను ఖల్విత్యాది. ఖలు జిజ్ఞాసాయాం. సవనకర్తణి యజ్ఞకర్తణి సంస్థితే
పరిసమాప్తే సదనైవి ఋత్విగ్భిః క్లాంతం పరమాపరంపరాజనితదుఃఖసిదీతం ఆత్మా
నం చిత్తం.

స్వైరనుజ్ఞాతః క్లాంతమాత్మానం వినోదయామి? (౧) (నిశ్శ్వస్య)
కిన్ను ఖలు మే ప్రియాదర్శనాదృతే శరణ్యమన్యత్? యావదేనా
వన్న్విచ్ఛామి. (సూర్యమహాకవ్య) (౨) ఇమాముగ్రాతపవేశాం
ప్రాయేణ లతావలయవత్సు మాలినీతీరేషు ససఖిభనా శకుంతలా

౧. నిశ్శ్వస్యత్యాది. ఖలు యతో హేతోః. మే వితాదృశావస్థాపన్నస్య
మమ ప్రియాదర్శనాదృతే అవిచ్ఛిన్నా కాంతాంబునీ సూతనాయి కాదర్శనమంతరేణ.
శరణం రక్షిత్వ. కిన్ముత్యాక్షేషే. అన్యత్కించ మపి న స్త్యేవేత్సర్థః. యావదన్వచ్ఛామి
అన్యేవయామి. అనేన విలాసో నాను ప్రతిముఖసంస్కారము క్తం. తదు క్తమ్—“దర్శ
నాలింగనాదీచ్ఛా విలాసః పరిగీయతే” ఇతి. అత్ర దుష్కంతస్య శకుంతలాదర్శనాదీచ్ఛ
యా విలాసః.

౨. ఇమామిత్యాది. మాలినీతీరేష్వితి బహువచనేన శకుంతలాయా అపి స్వవిర
హజనితదుఃఖానుభవోఽస్తితి రాజా నూద్యతే. విరహాప్రదీకజనస్యైకత్రావస్థితేరసంభ
వాత్. తథా మేఘసందేశేఽపి ప్రయుక్తం రామగిర్యాశ్రమేష్వితి. అనేనోభయాను
రాగమన్వేతః. న చేద్రసాభాసప్రసంగస్యాత్. తదుక్తం కావ్యప్రకాశే—ఏకత్రై
వానురాగశ్చేత్సిక్షణేచ్ఛగతోఽపి నా, యోషితో బహుసక్తిశ్చేద్రసాభాసః ప్రకీ
ర్తితః” ఇతి. తథాభావప్రకాశికాయామభ్యుక్తం. “శృంగారో హాస్యసూయిష్ఠః శృం
గారాభాసకరితః” ఇతి. శృంగారస్యారాగస్త్వనేకరాగస్తిర్యగతోమేచ్ఛగతశ్చేతిచతు
ర్థా హాస్యసూయస్త్వం. తత్రారాగస్త్వేకత్ర రాగభావః. నన్యేకత్ర రాగభావాద్ర
సస్యాభాసత్వం న యుజ్యతే” యతిః, రత్నావళ్యాం ప్రథమజాతాసురాగే వత్స
రాజే జాతాసురాగాయాః రత్నావళ్యాః “దుశ్శభజగణాంరాజీ” ఇత్యాదౌ పూర్వా
సురాగస్యాభాసత్వప్రసంగోఽస్తితి చేత్, ఉచ్యతే. అభావో హి త్రివిధః. ప్రాగ
భావోఽత్యంతాభావః ప్రధ్వంసాభావశ్చేతి. తత్ర ప్రాగభావే దర్శనాదికారణేషు
రాగోత్పత్తిసంభావనయాఽభాసత్వం. ఇతరయోస్తు కారణసద్భావేఽపి రాగానుత్పత్తే
రాభాసత్వమేవ. కేచిత్తు—త్రిధైవ రాగభావే రసస్యాభాసత్వం ప్రతిజానతే. అన్యే
తు—“తిర్యక్తేచ్ఛగతయోరాభాసత్వం న యుజ్యతే, తయోర్విభావాదిసంభవే నా
స్వాదయోగ్యతాప్రతీతే” రితి వదంతి. తథా విద్యాధరేణైకావల్యాం సమర్థితమ్. అప
రే—రసాభావం తిర్యక్తుప్రచక్షతే. తన్న పరీక్షాక్షమం. లేవస్య విభావాదిసంభవాత్.
విభావాదిజ్ఞానకూన్యాస్తిగ్యంచో న భావః రసస్య భవతుమర్హంతీతి చేత్, న —
మనుష్యేవస్య కేమచిత్తథాభూతేషు రసవిషయాభావప్రసంగాత్. విభావాదిజ్ఞానం
నానూచిత్యవివేకః. లేన కూన్యాస్తిగ్యంచో న విభావతామర్హంతి. తస్మి విభావాదిజ్ఞా

గమయన్. (౧) తత్రైవ తావద్గచ్ఛామి. (పరిక్రమ్య స్వర్ణ
సుఖం రూపయిత్వా) (౨) అహేహా! ప్రవాతసుభగోఽయ
ముద్దేశః.

శక్యమరవిందసురభిః కణవాహీ మాలినీతరంగాణామ్,

అజైరనన్దతస్యై రవిరళమాలిన్దీతుం పవనః.

౪

సరహి లేషు మనుష్యేషు రసాభావప్రసంగ ఇతి చేత్, నైష దోషః. విభావాదిసంభ
వో బహీరసం ప్రతి ప్రయోజకో విశిష్టప్రయోజకః. విశిష్టప్రయోజకత్వాంగీకారే
వివేకాదివిశేషానుప్రవేశోఽంగీకృతః. నను నీతాదివిభావైర్వస్తుమాత్రైరేవ యోషి
త్వాత్ప్రకీర్తా సామాజికానాం రసోదయః. న పునఃస్వీకృతే. తక్కింథం ? ఇతి చేత్,
ఉచ్యతే. తత్ర జ కలనయాత్వరావపరిగృహీతృత్వాద్యతివిరుద్ధధర్మపరిహారణ లలి
తోజ్జ్వలకుచిదర్చనీయత్వానివిష్ట ఏవ నీతాదిభావో యోషిత్వామాన్యం తాదృశమే
వ జ్ఞాపయతి, న పునఃస్త్రీజాతిమాత్రమితి సర్వం నిఘన్యమ్.

౧. తత్రైవేత్యా. తావద్గచ్ఛామి గమిష్యామి. తత్రైవేత్యనేన స్వస్థేతరకా
ర్యవైముఖ్యం నూచ్యతే. అనేన పరిసహ్యే నామ ప్రతిముఖసంధ్యంగముక్తమ్. తదు
క్తమ్—“దృష్టస్యాదర్శనే పశ్చాత్పరిసహ్యే వేషణం” ఇతి. అత్ర ప్రథమద్విష్టయాశ్చ
కుంతళాయాః పశ్చాద్దర్శనార్థం మాలినీతరగతం దువ్యం లేన విచారితమితి పరిసర్వః.

౨. అహో ఇత్యాది. ఉద్దేశః ప్రదేశః. ప్రవాతసుభగః ప్రకృష్టో వాతో
యత్ర సతథోక్తః. లేన సుభగః మనోహరః. నివిధక్రీడోచితప్రదేశ ఇత్యర్థః. అనేన
యది శకంతథా మిశితి, తదా తయా సమమత్ర వివిధక్రీడాం కర్తుం శక్యత ఇతి ద్యో
త్యతే. ప్రవాతపదేన క్రీడాపరిక్రమజనితస్వేదాపసయనే ఇతరజనతాళపుంతాదివైర
పేక్ష్యం వ్యజ్యతే. వివిక్తప్రదేశ ఇతి భావః. వాతస్య ప్రకృష్టత్వం కైత్యమాంద్యసా
రభ్యవత్త్వమ్.

౪. తదేవాహ—శక్యమిత్యాదినా. అరవిందసురభిరత్యనేనారవిందస్సుర్యా
న్దాంద్యం సారభ్యం చోక్తమ్. కణవాహీత్యనేన కైత్యముక్తమ్. అంగదగ్ధః చంద్రకిర
ణకోలాలాపాదిన్సర్వాద్విషనఃకాదక్లిష్టే. అంగైస్సుర్వావయవైః, అవిరళం గాఢమా
లిగితుం శక్యమ్. భవితవ్యం భవత్ప్రతి విరహీజనాగ్ని బ్వాలాయమానః. పవనః ఉష్ణము
ష్టేన కామ్యుజీతి న్యాయేనాలిగితుం యోగ్యమ్. శక్యమిత్యన్వయం న చేచ్ఛక్యఇతిప్ర
యోగస్సార్థత్, తథారామాయణేఽపి. శక్యమంజలిభిఃపాతుంవాతాః కైతకగంధిసఇతి.

(పరిక్రమ్యవలోక్య చ) (౧) సత్యమస్మి వేతనపరిక్షిస్తే
లతామణ్యపే నన్నిహితయా శకుంతలయా భవితవ్యమ్.

తథాహి—

అభ్యున్నతా పురస్తాదవగాఢా జఘనగౌరవాత్పశ్యాత్,
ద్వారేఽస్య పాండుసిక తే పదపక్షిర్దృశ్యతేఽభినవా. ౫

అంగురితి బహువచనేన సర్వావయవానాం తత్తదుచితసార్వకాలికతదీయచుంబవసంభా
షణాలింగనరహస్యశ్రవణాద్యోక్తుక్యాధిక్యం ధ్వస్యతే. అనంగదగ్ధైశ్చనేన
సర్వావయవానాం పారవశ్యకథనేన స్వసోఽచితకార్యవ్యపి వైముఖ్యం నూ
చ్యతే. లేనాలస్యగ్లానిశ్రమచింతాద్యాః వ్యభిచారిణ ఉక్తాః. అవిరళమాలింగితుం
శక్యమిశ్యనేనాతిదుఃఖానుభవాజ్జీవితనైరాశ్యేన కాంతావిరహేఽసి స్వశరీరే
జీవతీతి తత్ర జుగుప్సా వ్యజ్యతే. పవన ఇత్యనేన మలయానిలం ప్రత్యోగ్యం
వ్యజ్యతే. నను, “అలస్యోగ్మజుగుప్సాభిరాభివైస్తు పరిజ్ఞాతాః, ఉద్భావయంతి శృం
గారం సర్వే భావాశ్చ సంశయా” ఇతి భరతేనోక్తత్వాచ్ఛృంగారే అలస్యోగ్మ
జుగుప్సానామయ్యుక్తత్వత్తద్వర్జితా ఏవ భావా అంగతాం భజంత ఇతి చేత్, న.
విప్రలభే అలస్యోగ్మజుగుప్సానామపి సభవాత్. తథాహి—సర్వకార్యేషులసతా,
చంద్రమలయానిలాదిష్యోగ్యం, ఇష్టజనవిరహేఽసి స్వశరీరే జీవతీతి తత్ర జుగుప్సేతి
సాహిత్యామనయరహస్యమ్. అరవిందసురభీత్యనేన తాపోపశమనార్థం మృణాళ
సశినీపత్రాణ్యుత్త సన్ని శవంతలాపి తాపోపశమనార్థం మృణాళాదికం గృహీత్వా
తైవ కన్యచిత్తివృత్తి రిక్షోఽభిప్రాయః.

౧. తథైవాహ—సత్యమస్మిన్నిత్యాది. లతామంటపే లతాగృహే నన్నిహి
తయా భవితవ్యమితి సంభావనయా, లతామంటపాద్భస్మాః కోఽసి జనో న దృశ్యతే.
యది తిష్ఠతి తదా కతిపయజనసహితైవ తిష్ఠేదిత్యభిప్రాయః. లతామంటప ఇత్యనేన
లతానాం వివరాత్సన్య గోప్యదర్శనానుమాన్యయ్యుక్తమ్, తేన ప్రదేశస్య విచిత్రత్వం
వ్యజ్యతే.

౫. అభీతి. అభ్యున్నతా అభిత ఉన్నతా. అభ్యుపసర్గేణ చిత్తపారవశ్యాద్దమనే
పాదయోరైవసమ్యం ద్యోత్యతే. బుద్ధిపూర్వకమునం న భవతీతి యావత్. జఘనగౌ
రవాదిత్యనేన పూర్వానుభూతతదీయయావనపరిపాదకాస్తరణయ్యుక్తమ్. పదపక్షిర్
రభిః వేత్యనేనేదానిమేవ లతామంటపే ప్రవిష్టా విస్రంభాలాపాదికమితఃపరం శ్రోతుం
శక్యతే చిరార్దమనే సతి విస్రంభాలాపాదిశ్రవణానిద్ధిరితి వ్యజ్యతే.

యావద్విటసాస్తరిత ఏవావలోకయామి. (పరిక్రమ్య తథా కృత్వా) (౧) అయే లబ్ధం నేత్రనిర్వాణమ్. ఏషా మే మనోరథప్రియతమా సకుసుమాస్తరణశిలాపట్టమధిశయానా సహసఖభ్యామన్వాస్యతే. భవతు. శ్రీమ్యామి తావదాసాం విప్రమ్భకథితాని. (ఇతి విలోకయన్ స్థితః)

(తతః ప్రవీణతి యథానిర్దిష్టవ్యావారా సహ సఖభ్యాం శకుస్తలా.)

సఖ్యా—(ఉపవీజ్య) (౨) 'హతా సఉందలే అపి సుహాఅదే గభిణీపత్త వాదో?

శకుస్తలా—²కిం మం వీజలంతి సహీట?

1 సఖి శకుంతలే, అపి సుఖాయ తే సఖిపత్రవాతః?

2 కిం మాం వీజయతః సఖ్యా?

౧. అయే ఇత్యాది. అయే ఇతి హస్తే. నేత్రనిర్వాణం నేత్రయోర్నిర్వాణం శ్రేయః లబ్ధం చిరాప్సేత్రసద్భావస్య సాఫల్యం జాతమితి యావత్. స్వాభిలాషవిషయభూతదర్శనీయవస్తుదర్శననికపరమానందానుభవో జాత ఇత్యభిప్రాయః. నేత్రనిర్వాణం లబ్ధమిత్యనేతతఃపరమస్యేంద్రియాణామపి సంభాషణాలింగవాదిభిస్తృప్త్యా భావ్యమితి వ్యజ్యతే. మనోరథప్రియతమా మనోరథస్య సంకల్పస్య ప్రియతమా ఉచితా. సంగమే సతి యే యే చుదఃవికారాస్తత్తదంగేషు కర్తవ్యా ఇతి మనోరథస్తస్యోచితాంగీలి యావత్. భవతు యథా తథా వా సఖీజనసహితా తివతు. తావత్ క్రమేణ. యథోక్తవ్యాపారా రాజనిరిష్టవస్థా.

౨. హతేత్యాది. ఆపీతి ప్రశ్నే. అత్ర సఖీలిపదేన సఖిత్యాస్తయి కిమపి గోపనీయం హృది స్థితం శకుంతలాయా నాస్తీతి వ్యజ్యతే. అత్ర సఖీపదమేవాలం. శకుంతలాశబ్దప్రయోగస్తు సాభిప్రాయకః, యదాహ—భాగురి. “ధాతుజం ధాతుజాజాతం సమర్థార్థకమేవ చ, నాక్యజం వ్యతిక్లిర్యం చ నిర్వాచ్యం పంచధా పదమ్” ఇతి. తదయమత్రాభిప్రాయః. కాపవశాన్తావతీ ధ్యానవతీ చ దృశ్యతే. తదియమధికతశ్చార్థశాసనా. ఇదాసం స్వనామగ్రహణే మదభిప్రాయం జ్ఞాత్వా మానం ధ్యానం చ పరిత్యజ్య సంతాపవిషయం కారణం వివిచ్య వదిష్యతీతి శకుంతలాశబ్దప్రయోగస్యాశయః. సుఖాయేత్యత్ర తాదర్శ్యజ్ఞే స్వతి వికల్పేన చతుర్థీ. కిమితి ప్రశ్నేన తాపాతిశయాచ్చింతయా వ్యజనవాతో నానుభూయత ఇతి జ్ఞాప్యతే.

సభ్య—(౧) (విషాదం నాటయిత్వా పరస్పరమవలోకయతః.)

దూష్యస్తా—(౨) బలవదస్వస్థా తత్రభవతి శకుంతలా దృశ్యతే. తత్కి-
మాతసదోషో వా? ఉత మదనదోషో వా స్యాత్? ఉభయధాపి
మే మనసి వర్తతే. అథవా కృతం సన్దేహేన.

స్తనస్యస్తాశీరం ప్రశిథిలమృణాలైకవలయం
ప్రియాయాస్సాబాధం తదపి కమనీయం వపురిదమ్,
సమస్తాపః కామం మనసిజనిదాఘప్రసరయో
ర్న తు గ్రీష్మస్యైవం సుభగమపరాధం యువతిషు. ౬

౧. విషాదమిత్యనేన పార్శ్వార్థోపచార క్రియాయా వైఫల్యాద్విషాద ఇత్యవగం
తవ్యమ్.

౨. బలవదిత్యాది. బలవద్బుధం. అస్వస్థా పీడితా. తత్రభవతి సర్వాకారనిర-
వద్యా. కిమితి వితర్కే. ఆకపరోషఇత్యనేన వర్తమాన సమయస్యేతిరర్థవేక్షయాతి
సంతాపకరత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ శకుంతలాశీరస్యాతపస్సర్వాసహలక్షణసౌమమా-
ర్గ్యంచజ్ఞాప్యతే. నాయీ కాశీరగతసౌమమార్గ్యమప్రుద్దిపక హేతుశ్చనతి. తదుక్తం—
“ఉద్దిపనాశ్చతుర్థా స్యురాలంబనసమాశ్రయాః, గుణచేష్టాలంకృతయస్తటస్థాశ్చేతి
భేదతః.” తత్ర గుణాః—“యావనం హుపలావణ్యే సౌందర్యమభిరూపతా, మార్దవం
సౌమమ్యాం చేత్యాలంబనగతా గుణాః” ఇతి. వేతి వికల్పే. మదనదోష ఇత్యనేన
నాయకవిషయకగాఢానురాగస్తేన చ విప్రలంభజనితజ్వరాఖ్యమదనదశావస్థాంత-
రం నూచ్యతే. స్వాదితి సంభావనాయాం లిజ్. ఉభయధా ఉభయప్రకారేణ. ఆక-
పస్పర్శజనితతాపో వా మదనజ్వరో వేత్సుభయభేతి యావత్.

౩. ఏనం సందిహ్యథ వేత్వాదపక్షాంతరేణ సాబాధ లేవైషి కమనీయత్వాది
భిః కరణైర్దదనతావ ఏవేతి నిశ్చినోతి—స్తనస్యస్తాశీరమిత్యాదిసా. స్తనయోర్వృష్ట-
మర్చితముశీరం సశబదసంబంధిలేపనం యస్య తత్తథా. వితద్గంధాఘ్రాణేనాంతస్తాపశమ-
నం భవత్సతి స్తనయోరుశీరలేపనమితి వ్యజ్యతే. అనేన స్తనయోరాన్నత్యం చ వ్యజ్య-
తే. స్తనస్యస్తమితి స్తనమాత్రపరిచ్ఛేదకథనేనాత్యుచ్చస్తాశీరలేపనే సతి నిశ్వాసగ-
తాగతసమయే తద్గంధస్త్యంతర్లగతీతి భావః. నతు సర్వావశ్యవ్యస్తాశీరమితి ప్రయు-
క్తమ్. అనేన దీర్ఘనిశ్వాసత్వం బుద్ధిపూర్వకోశీరగంధాఘ్రాణాభావాత్సర్వావశ్యం
పారవశ్యం చ ద్యోత్యతే. కింతు సభిభ్యామేవ స్తనయోరుశీరం స్యుస్తమిత్యభిప్రాయః.
ప్రశిథిలమృణాలైకవలయం ప్రకర్షేణ శిథిలం గళస్యజాశవలయం బినకంకణం యస్య

ప్రియంవదా — (జనాంతికమ్) (౧) ¹అణసూప తస్య రావసిణో పుడ
మదంసణాదో ఆరహీల షజ్జాసీల ఆపణ్ణా విల నఉందళా, కిం
ణుఖు నే తంణిమిత్తో ఎవ్వ అలం ఆతంకో మావే?

1 అణసూపే తస్య రాజన్వేః ప్రథమదర్శనాదారభ్య సద్యత్సుకా ఆపన్నేవ శ
కుంతలా. కిం ను ఖల్వస్యాస్తన్నిమిత్తోఽయం సంతాపో భవేత్?

తత్త్రోక్తం. ఏకశబ్దః కేవలవాచకః. ప్రాసంగ్యేణ విప్రలంభజ్వరయుక్తశరీరసంప
ర్కాద్విసవలయాని కుంభతాం ప్రాప్య శిథిలీభవంతితి వ్యజ్యతే. అనేన మదనజ్వరస్య
ప్రాబల్యముక్తమ్. యద్వా — ప్రతిక్షణం శరీరకార్యవశాన్ప్రణాళాని గళంతితి
వ్యజ్యతే. తేన చ కార్యం నామ మదనావస్థాంతరముక్తమ్. యద్వా — శరీరస్యాతి
సామూహ్యాస్త్రణాశస్పర్శాసమావతయా శిథిలం యథా భవతి తథా సఖిభ్యాం
మృణాళవలయమవయవేవ్యభివృత్తిమితి ప్రశిధిమిత్యనేన వ్యజ్యతే. ప్రియాయాః
స్వాభిలాషపరిమల్యాభూతనాయకాయాః. సాబాధం సవ్యధం. తదసి సవ్యధమపి కమ
నీయం స్వవిషయకవిప్రలంభజ్వరనితవ్యధయా దర్శనీయమ్. ఇదమితి ప్రత్యక్షనిర్దే
శేన యద్యపః పూర్వమతిరవ్యత్యేన దృష్టం కిదితి సర్వావయవప్రత్యక్షతా వ్యజ్య
తే. మనసిజనిదాఘప్రసరయోః మన్తధగ్గ్రీష్మప్రచారయోః. తాపః కమం యద్యపి
సమస్తుల్యః తు తథాపి విశేషోఽస్తి. యవతిషు యవతివిషయే. న త్వేకత్ర. కింతు
సర్వాసు యవతిష్వితి యావత్. అపగాద్ధస్య నపుంసకత్వం. “భావేక్త” ఇతి క్తప్రత్య
యః. ఏవం పరిదృశ్యమానప్రకారేణ సుభగం దర్శనీయం నభవతి. గ్రీష్మతా
పోఽలివిలక్షణ ఇతి యావత్. సుభగత్వాన్తదనతాప వివేత్యభిప్రాయః. అనేనానుమానం
నామ సంధ్యంగముక్తమ్. యదాహ — “అంతగృహహ్యోఽనుమానం స్యా”దితి. అత్ర
తాపాతిశయేన శరీరస్యాత్యంతబాధేఽప్యనపహీయమానలావణ్యాదినా మదంతాపో
నిశ్చియత ఇత్యనుమానమ్.

౧. అణసూప ఇత్యాది. తస్య రాజన్వేరిత్యనేన లోకే రూపలావణ్యాద్యతిశయ
వత్పురుషవిశేషేషు సత్స్వసి సవివ స్పృహణీయతయా మమోవిక్రాంతిహేతురితి దుఃఖం
తే ఉత్కర్షణసంభాసనా వ్యజ్యతే. తేన చ మహాకులీనత్వేన రూపాదిమత్తయా చ
తస్మిన్నభిలాషవత్త్వే శకుంతలాయా హేతురుక్తః. ప్రథమదర్శనాదారభ్యేత్యనేన
పునరపి యజ్ఞకర్తాదా బహువారదర్శనం నూచ్యతే. అసకృద్దర్శనేనైవ హి తక్మృత
సామూతావలొకచేష్టాపిశేషాణాం స్వవిషయనురాగజవ్యత్యం సమ్యక్ జ్ఞాయతే.
తథా మాలతీమాధవేఽసి. “భూయోభూయస్సువిధనగరీరధ్యయే” త్యాదౌ. తేన చ ప్రథ

అనసూయా—¹సహి మహా వి ఈరిసీత సుకా హిలలస్స. హేమా
దు, పుచ్చిస్సం దావణం.

ప్రియంవదా—(ప్రకాశం.) ²సహి కిం వి పుచ్చిదవ్వాసి. బలీలం ఖు
దే సందాహో.

శకుంతలా—(పూర్వార్థేన పుష్పశయనామత్థాయ) ³హాళా కిం పత్తుకా
మాసి?

అనసూయా—(౧) ⁴హాళా సడందళే అణబ్బంతరా ఖు వలం మలణ
గదస్స ఉత్తంతస్స (౨)కిం దు జారిసీ ఇదిహానణిబంధణేసు కా
మలమాణాణం సమవత్థా నుణిఆది, తాఁసిం దే పెళ్ళామి. శ
హేహి కింఁగిమిత్తో ఏసా దే ఆలసా. విలరం ఖు పరమంధతా
అజాణిల అణారంభో పడివరస్స.

1 సఖి మహాపీద్యశీ శంకా హృదయస్య. భవతు. పుచ్చామి తాదేనాం.

2 సఖి కిమపి ప్రప్తవాసి బలవాక్ ఖలు తే సంతాపః.

3 సఖి కిం పత్తుకామాసి?

2 సఖి శకుంతలే నభ్యస్తరా ఖలు వయం మదనగతస్య వృత్తాంతస్య, కింశు
యాదృశీతిహాసవిబంధనేషు కామయమానానాం సమవత్థా స్త్రాయతే తాదృశీం తేపశ్యా
మి. కథయ కి నిమిత్తో ఏవ తే ఆయాసః. వికారం ఖలు పరమంధతోఽజాణానా
రమ్భః పరిహరస్య.

మదర్శనానంతరం శకుంతలాయాః దుష్ప్రవృత్తదర్శనార్థం కృతనానావ్యాజాదికం సూచ్య
తే. పర్యవృత్తత్యనేన గాఢానురాగాత్తద్దర్శనప్రభృత్యుచితకార్యవైముఖ్యం జ్ఞాప్యతే.
ఆపన్నేత్యనేన వస్తుసౌందర్యబలాద్రాధమాలానురాగతయా విరహపరిపరాజనిత
స్మృతిర్గణగణోద్వేగాద్యవస్థాః దోర్భవ్యం తే. ఆతంకః దుఃఖపరంపరా. భవేదతి
విధా లిజ్.

౧. అనభ్యంతరాః అవిషయాః. శాంతిప్రధానతపోవనావస్థానాస్తదనవృత్తాం
తానభిజ్ఞా ఇతి యావత్.

౨. తస్మాద్దానీం స్వస్య మదనతాప ఏవేతి కథం జ్ఞాయతే? ఇత్యత ఆహ—కిం
ఇతి. కింశు తథాపి అభిజ్ఞాపీతి యావత్. పురావృత్తాఖ్యాన మితిహాసః, తస్మింబంధ
నేషు పురాణేష్వికర్షణః. అత్ర సాయాభ్యం నామాలంకారః. తదుక్తమ్—“దృష్టశ్చతా”

దుష్ప్రస్థః—అనసూయా ముష్మనుగతో మదీయ స్తర్కః. న హి స్వాభిప్రా
యేణ దర్శనమ్.

శకుంతలా—(అత్తగతమ్) (౧) ¹బభీలం ఖు మే అహిణివేసా. ఏదా
ణిం వి సహసా ణ సక్కుణోమి నివేదేదుం.

ప్రియంవదా—(౨) ²సహి! నుట్టు ఏసా భణది. కిం అత్తణో ఆదంకం
ఉవేక్షసి? అణుదిలహం ఖు వడిహీఅసి అంగేహిం. కేనళం ఛావణ్ణ
మఈ ఛాఆ తుమం ణ ముంచఱి.

దుష్ప్రస్థః—అవితథమాహా ప్రియంవదా.

1 బలవాక్ ఖలు మేఽభినివేశః. వితయోరసి సహసా న శక్నోమి నివేదయి
తుమ్.

2 సఖి, నుష్టు ఏసా భణతి. కిమాత్త న అత్తజ్ఞముపేక్షనే? అనుదినం ఖలు పరి
హీయనే ౨౦గైః. కేవలం లావణ్యమయీ ఛాయా త్వం న ముంచతి.

సుభూతార్థకథనాదిసముద్భవమ్, సాదృశ్యతోభజనితం సారూప్యమితి సంజ్ఞిత మితి.
పూర్వానుభూతసాదృశ్యాధేన వస్తుకథనం సారూప్యం. అత్త శకుంతలావస్థాయా ఇతి
హాసాదినా శ్రుతకామావస్థాసారూప్యమ్.

౧. బభీలమితి. అభినివేశః ప్రయత్నవిశేషః బలవాక్ దృఢః. యస్మిన్ విషయే
స్వస్యాభినివేశస్సతు దుర్బుటఇతి యావత్. యద్వా—అభినివేశోఽనురాగప్రకర్షః
బలవాక్ మరణాఖ్యం మదనావస్థాంతరం గతః. అత ఏవ నివేదయితుం శక్నోమిత్వ
నేన స్వస్య వచనోచ్చారణే గ్లానిః. సహనేత్యనేన శనైర్నివేదయితుం శక్యత ఇతి దోష్
త్యతే. తేన స్వస్య మరణసద్ధీచీనదకా ధ్వజ్యతే. వితయోరపీత్యనేన సఖీవ్యతిక్రయా
ర్నివేదనే లజ్జా సముచితైవ. సఖ్యోరపి స్వావస్థానివేదనే ప్రీత్యా భవతీతి వ్యాజ్యతే.
అనురాగదకాయామేవ నివేదితమిదానీమేతదవస్థాంతరసమయే స్వావస్థానివేదనే
సఖ్యో కిం వదివ్యత ఇతి భావః.

౨. సహిత్యాది. పరిహీయస ఇత్యనేన పరిహానిం తనుతాఖ్యాం పంచమిం మ
దనావస్థామనుభవనీతి భావః. లావణ్యస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తమ్. అవితథం
సత్యమ్.

తథాహి—

క్షామక్షామకపోలమాననమురః కాశిన్యము క్తస్తనం
మధ్యః క్లాంతతరః ప్రకామవినతావంసా ఛవిః పాండురా,
శోచ్యా చ ప్రియదర్శనా చ మదనక్లిష్టేయమాలక్ష్మ్యతే
పత్రాణామివ శోషణేన మరుతా స్పృష్టా లతా మాధవీ 2
శకుంతలా—(నలజ్జమ్) (౧) ¹సహి కస్య వా అణ్ణస్య కహాఞ్జస్యం.
కిందు ఆలసత్త్వేన దాణిం వో భవిస్యమ్.

1 నఖి కస్య వా 2 న్యస్య కథయిష్యామి. కింతు ఆయాసయిత్యుక్తేదానీం వాం
భవిష్యామి.

2. క్షామేత్యాది. కపోలమోః స్వాభావికీ క్షామతా ఇదానీం విరహపరంప
రాజనితదుఃఖేనాతిశయేనచాలేత్యర్థః. కాశిన్యము క్తస్తమితి. ప్రత్యయవిశేషేణ సర్వా
వయవకార్యేషు కుచయోః పరిణాహో న విహతః. కేవలమిషతాత్మికస్యపరిత్యాగ
వివేచిత్వస్యతే. అన్యథా ప్రియదర్శనత్వానుపపత్తే. మధ్యః క్లాంతతర ఇతి. కృశోదశీ
త్వేన స్తనఃకుసభారాభ్యాం చ్ఛేదనధ్యః పూర్వమేవ క్లాంతః. సంప్రత్యతిశయేన క్లాంత
ఇత్యర్థః. అనేన కార్యం నామావస్థాంతరము క్తమ్. ప్రకామవినతా అంసోస్తనభారా
భ్యాంపూర్వమేవనతా ఇదానీంప్రకర్షణవివతావిత్యర్థః. ఛవిః పాండురేతి పూర్వమవిద్య
మానైవ పాండురోక్తా. అనేన పాండుత్వం నామావస్థాంతరము క్తమ్. శోచ్యా వితా
దృక్పరిపుష్టావయవానామేవం క్షామతాదిజననేన శోచనీయా. ప్రియదర్శనా అవయ
వక్షామతాదిమత్త్వేన లావణ్యస్యాతిశయకత్వేన స్వవిషయానురాగజాతక్షామతాది
మత్త్వేన చ ప్రియదర్శనా. దర్శనం దృష్టిః. తస్మాః పరమనుభదర్యత్వేన ప్రియ
త్వమ్. రమ్యాణాం వికృతిరశి శోభావహేత్యర్థః. తదుక్తం భోజేన—“కించిదాశ్రయ
సౌందర్యాద్ధత్తే శోభామసాధ్యసి, కాంతావిలోచనస్య స్తం మలీమనమివాంజన” మితి.
పత్రాణామివేత్యాదిదృష్టాంతః. అత్ర శోషణేన పాండుతా కథితా. మరుతా స్పృష్టే
తి మాధవీలతాయా మలయమారుతస్స ర్శనాంకురాదిజననాద్దర్శనీయతోక్తా. అత్ర
కాంతిర్నామ స్త్రీణాంస్వాభావికాలంకారక్షుక్తః. తదుక్తం—“రూపయావనాద్యతిశ
యశ్శోభా. తస్మైవ మన్తభవికారోఽబృంహితత్వే కాంతిః” ఇతి. అత్ర మన్తభజనిత
కార్యేషుపి మనూహాత్వాత్కాంతిరుక్తా.

౧. సహిత్యాది. అన్యస్య కథయిష్యామితి భవిష్యద్వ్యవర్తకేనేతః పూర్వం

ఉభే—¹అదో ఎవ్వ నిబ్బంధో. సిణిద్ధజననంవిభక్తం ఖు దుక్ఖం సజ్జయి
వేదణం హేమిది.

దుష్కృత్యః—

పృష్టా జనేన సమదుఃఖసుఖేన బాలా
నేయం న వక్ష్యతి మనోగతమాధిహేతుమ్,
దృష్టో వివృత్య బహుశోఽస్యనయా సత్త్వ
మత్రానరే శ్రవణకాతరతాం గతోఽస్మి.

౮

1 అతఏవ నిర్బంధః. స్నిగ్ధజననంవిభక్తం ఖలు దుఃఖం సహ్యవేదనం భవతి.

కస్యాపి న కథితమితి ద్యోత్యతే. యువయౌరకథనాదేవైవం దుఃఖమనుభూయత
ఇతి భావః. ఇదానీం మయ్యేతదవస్థాంతరం గతాయాం సత్యామిత్యర్థః. ఆయాసము
తృకాప్రయాసకారిణీ. భవిష్యమిత్యనేన స్వస్యేస్థితప్రాప్తిం వినా దుఃఖం న గచ్ఛ
తితి జ్ఞాప్యతే. లేన చ సఖ్యాస్సార్వకాలికస్వాభిలషితవస్తుసంపాదనైకపరత్వం నూ
చ్యతే. అత ఏవ అధనాదేవ నిర్బంధః ప్రయాసః. సంవిభక్తం ఖలు సమ్యగివచ్య
ప్రకటితం చేత్, సహ్యవేదనం. తత్ప్రీతికారోపాయచింతయా సోధుం శక్య
మిత్యర్థః.

౮. పృష్టేత్యాది. ఇయం పరిదృశ్యమానా ఏతదవస్థాంతరం గతేయమితి యా
వత్. అనేన మరణసంధిచీనదశావత్తయా వక్తవ్యం సావశేషం న వదిష్యతీతి ద్యోత్య
తే. కింతు వక్తవ్యం సర్వం వదిష్యతీత్యర్థః. తస్మా ప్రాధా చేల్లజ్జయా న వక్ష్యతీత్యత
ఆహ—బాలా అప్రగల్భా. అనేన ప్రిశయాప్రాధేవ ప్రచ్ఛాద్య వస్తుం న జానాతీతి
ద్యోత్యతే. కింతు దుఃఖసహనే ధర్మ్యాభివాత్సుకమేవ వదిష్యతీతి యావత్.

తస్మా, యద్యపి బాలా, తథావ్యన్యత్ర కథనశంకయా న వదేదిత్యత ఆహ—సమదుః
ఖసుఖజనేన పృష్టేతి సఖీజనేన పృష్టేతి యావత్. లేనాన్యత్ర కథనశంకా నిర
స్యతే. అధిహేతుం చిత్తదుఃఖకారణం. “అధిస్తు వ్యసనే చిత్తదుఃఖేఽధిష్ఠానజం
ధయో” రితి వైజయంతీ. మనోగతం చిత్తసంబంధి న వక్ష్యతీతి న ఉక్తహేతుభిర్న
వదిష్యతీతి న. కింతు వదిష్యత్యేవేత్యర్థః. సమదుఃఖజనేన పృష్టేత్యనేన తద్వచనస్యా
నుల్లంఘనీయత్వం శకుంతలాహృదయమర్జజ్జత్వం చ వ్యజ్యతే. మనోగతమాధి
హేతుమిత్యనేన శరీరకార్యాదీనాం సుఖగత్వాన్తదంతాప ఏవేతి ప్రాగేవ స్తనన్య
స్తాశీరమిత్యాదినా నిర్ణీతః. సత్వాతపదోషకథనశంకా. కింతు పంచుద్ధేగప్రత్యక్షత్వా
త్తద్విషయకం కిం వక్ష్యతీతి ద్యోత్యతే. అత ఏవోక్తం మనోగతమితి. తన్నోదుఃఖస్య

శకుంతలా—(సలజ్జమ్) (౧) ¹సహి జదో పహుది మహా దంసణపహం
గదో తవోవణరక్తిదా రాపసి, తదో ఆరహిల తగ్గదేణ అహి
శానేణ ఏసలవత్థమి సంపుత్తా.

దుష్యంతః—(సహర్వమ్) శ్రుతం శ్రోతవ్యమ్.

స్మర ఏవ తాపహేతుర్నిర్వాపయితా స ఏవ మే జాతః,

1 సఖి యతః ప్రభృతి మమ దర్శనపథం గత స్తపోవనరక్షితా రాజన్యః, తత ఆ
రభ్య తద్గతేనాభిలాషేణ ఏకదవసాసి సంపుత్తా.

స్వనిమిత్తత్వమాహ—దృష్ట ఇత్యాదిహ, అయో పరిదృశ్యమానయా దృష్టః స తు
సఖ్యోరభిప్రాయమాశ్రేణ తదీయతాపస్య స్వవిషయకత్వనిర్ణయ ఇత్యర్థః. తస్మి కాదా
చిత్తదర్శనేన కథమనురాగనిర్ణయఇత్యుక్తలహ— బహుళఇతి, బహుళః వారం
వారమిత్యర్థః. ఉ త్తమనాయుకాయా లలితవిలోకనం స్వాభావికమితి తదుపపత్తిమా
హ— సత్పుష్టమితి. సత్పుష్టం సస్పృహం. అ నేన స్నిగ్ధపీక్షణముచ్యతే. విప్రులేశ్య
నేన స్వక్రియదర్శనార్థం తయా కృతదర్శాంకురచరణక్షతాని వ్యాజాని సూచ్యంతే.
అత్రాంతరే ప్రశోన్నోత్తరక్షణే. శ్రవణకాతరతామాకర్షణభీరుతాం.

౧. సహిత్యాది. మమ దర్శనపథం గత ఇత్యనేన దర్శనీయతయా వస్తుసాంద
ర్యప్రాబల్యముక్తమ్. తేన చ సాందర్యాదయో బాహ్యగుణా కథితాః. తపోవనరక్షితే
త్యనేన శౌర్యదాక్షిణ్యదయలంతగుణా ఉక్తాః. యత్రాకృతి స్తత్ర గుణా వసంతీతి శ్రవ
ణాత్. రాజన్యరిత్యనేన మహాపలీనత్వం మహాదైశ్వర్యం చ సూచితమ్. తేన చ స్వస్య
తస్మిన్ననురాగవత్త్రే హేతురుక్తః. తపోవనరక్షితేత్యనేన విలాపో నామ షష్ఠీ స్మరదశా
సూచితా. తదుక్తం—“ఇహానిత ఇహానీన ఇహాచోపగతో మయా, ఇతి తైస్సర్విలపితైర్వి
లాపం సంప్రయోజయేత్, ఉద్విగ్నాత్కర్మమార్గుక్యాదరత్యాచ విలాపినీ, ఇత స్తతశ్చ
భగ్నిమతివిలాపసాంసమాశ్రితా” ఇతి. ఉద్వేగాతిశయాత్పరిదేవనంవిలాపఇత్యర్థః. విలాప
సాన్నిధ్యమేవోన్మాదాయతనం శంకాబీజమ్. తదుక్తం—“విలాపాతిశయాదేవ ప్రకృతి
విపర్యయాదున్మాదస్స ప్రమ్యవస్థా” ఇతి. అత్రైవభూర్వాచార్యయో ర్విప్రతిపత్తిః. యతః
కిల మల్లనాగాచార్యస్స ప్రమమన్మాదమాహ. వాత్సల్యయనస్తవ్యప్రమమితి. శ్రుతమి
త్యాది. శకుంతలయాస్వశరీరసంతాపస్య దుష్యంతదర్శననిమిత్తతయాకథితత్వాచ్ఛ్రీత
వ్యం కుశితమిత్యుక్తమ్.

౯. స్మర ఇతి. స్మర ఏవ మదన ఏవ తాపహేతుః. స్వస్య శంకుంకలాయామనురా
గముత్పాద్య విరహపరంపరాజనితదుఃఖేన సంతాపకరో జాత ఇత్యర్థః. నిర్వాపయితా

ప్రియంవదా—(జనాన్తికం)(౧) ¹అణసూప దూరగలమమ్మహా అక్షమా ఇలం కాళహరణస్య. జస్సిం బద్ధహావా ఏసా, సో శళామ హూదో పారనాణం. తా జుత్తం నే అహిళాసో అహిణందిదుం.

అనసూయా—(౨)(జనాన్తికం) ²సహి జహ భణిసి (ప్రకాశం) (శకుంతలాం దృష్ట్వా) సహి దిట్టిత దే అణురువో అహిణివేసో. సా అరా ఉజ్జి అ కహిం వా మహాణ ఈ వోదరణ.

ప్రియంవదా—(౩) ³కో వా దాణిం సహాతరమందరేణ అదిముత్తలదం పల్లవిదం అరుహది?

దువ్యస్తా—కిమత్ర చిత్రం? యది విశాఖే శళాజ్జులేఖామనువర్తేతే.

1 అనసూయే దూరగతమస్తథా ఒక్ష మేయం కాలహరణస్య. యస్మిన్ బద్ధభావైసా, స లలామభూతః పారనాణామ్. తస్మాద్వ్యక్తమస్యా అభిలాషోఽభినివేషిమ్.

2 సఖి యథా భణిసి. సఖిదిష్టస్య తేఽనరూపోఽభినివేషిః. సాగరమజ్జిత్యా కుత్ర వా మహాద్యవతిరితి?

3 కో వేదాసిం సహకారమస్తరేణాతిముక్తలతాం పల్లవితామర్హతి?

౧. ప్రియంవదాశకుంతలావచనవ్యంగ్యం మరణరూపమిత్యేవేతి హృది నిధాయ బ్రూతే—అణసూప ఇతి. అత్ర మస్తథశబ్దేన మదనావస్థా కథ్యంతే. దూరగతమస్తథా అత్యర్థమస్తథావస్థా. మదనావస్థాను బహ్వ్యోఽపిస్తా ఆతిక్రాంతా ఇత్యర్థః. అత ఏవ కాలహరణస్యాక్షమా. విలంబే సతి చరమా మరణావస్థై భవిష్యతీతి యావత్. అవస్థా కథ్యంతే. శృంగారస్యాఽనురీతత్వపల్లవితత్వకునుమితత్వఫలితత్వపేతవోద్వాదకావస్థా భవంతి—“చక్షుఃప్రీతిర్నసస్సంగస్సంకల్పోఽథ ప్రలాపనం, జాగరాకార్యమరతిర్లజ్జాత్యాగోఽథ సంజ్వరిః, ఉన్నాదో మూర్ఛనా చైవ మరణం చరమం విదు” రితి.

౨. సహిత్యాది. యథాభణిసి. తత్తత్తేవేత్యర్థః. అభినివేషః ఆనురాగప్రకర్షః. అనరూపః ఆనురాగస్య మహాకులీనరాజర్షి విషయకతయా యోగ్య ఇత్యర్థః. దిష్ట్యా అనాయాసేన. తే తవ ఆశ్రమవాసిన్యాస్తవేతి యావత్.

3. అతిముక్తలతా మాధవీలతా.

అనసూయా—1 కో ఊణ ఉవాట హవే? జేణ అవిశంబిలం జిహులం
చ సహీమణోరహం సంవాదేమ.

ప్రియంవదా—(౧)2 నిహులం త్రి చిందా హవే. సిగ్గుం తి సులరం.
అనసూయా—3 కహం విల?

ప్రియంవదా—4 ణం ఎసో రావనీ ఇమస్సిం సిద్ధదిట్టివ సూఇదాహిశా
సో ఇమాఇ దిలహాఇ పలలరకిసో లక్ష్మి అది.

దువ్యస్తా—(౨)సత్యమితం భూతోఽస్తి.
తథాహి—

ఇదమశిశిరైరస్తస్తాపాద్వివర్ణమణీకృతం
నిశినిశి భుజన్యస్తాపాజ్జప్రసర్పిభిరశ్రుభిః,
అనతిబుభితజ్యాఘాతాఙ్కుం ముహూర్తజిబన్ధనాత్
కనకవలయం స్తస్తం స్తస్తం మయా ప్రతీసార్యతే. ౧౦

1. క: పునరుపాయోభవేత్? యేనానిలంబితం నిభృతం చ సభీమసౌరభం
సమ్పదయాహ.

2. నిభృతమితి చింతా భవేత్. శీఘ్రమితి సుకరమ్.

3. కథ మివ?

4. నన్వేష రాజ్ఞి రస్యాం స్నిగ్ధదృష్ట్యా సూచితాభిలాష ఇమాని దివసాని ప్రజా
గరకృతో లక్ష్యతే.

౧. జిహులమితి. నిభృతం గూఢం అప్రకాశమితి యావత్. శీఘ్రం స్ఫుటం.
ప్రకాశమిత్యర్థః.

౨. సత్యమిత్యాది. సత్యం తత్త్వతః.

౧౦. ఇదమితి. ఇదం కనకవలయం మయా ప్రతీసార్యత ఇతి యోజనా.

కీదృగిత్యాహ—అంతస్తాపాదితి. బాష్పస్యాగ్నిసంబంధాభావేనోష్ణత్వమసంభావ్యమి
తి. తదుపపత్తిమాహ—అంతస్తాపాదితి. విప్రలంభజనితజ్వరేణ సర్వాంగసంతాప
వత్త్వాత్తతోఽగ్నిచ్ఛలతః బాష్పస్యాన్వేషణోపపత్తేః. నిశి నిశితి వీస్సాయాం. అనేన
సార్థకాలికతదేకతానగాఢానురాగజనితచింతావ్యజ్యతే. భుజన్యస్తాపాం ప్రసర్పి

భరితి. అరత్యాశయ్యాపధానాద్యభావేనాస్యకాంతాలింగనాదిసంభావనాభావా
 చ్చ స్వభుజమేవోపధానీకృత్య శయనే క్రియమాణే అపాంగస్య తత్సంయోగిత్యేన
 తతస్సర్వదా ప్రసరణశీలైః త్యర్థః. అశ్రుభరితి బహువచనేన సార్వకాలికనిర్వృత్తజప్ర
 సరణముచ్యతే. వివర్ణమణీకృతమితి స్వాభావికకాంతిమంతోఽపి చుడయః ఉష్ణజ
 లాదిసంబంధేన దర్శనాదివద్వివర్ణభవంతీతి చ్చిప్రత్యయ ఉక్తః. అనతిబలికభ్యా
 మాతాఃకమితి. బ్యాసూలేన ప్రకోష్ఠస్య కిణితలేన వలయం తత్ర త్తణం ప్రతిబద్ధం
 భవతీత్యర్థః. అనేన స్వస్య శూరతయా యద్ధవీరత్వం సూచ్యతే. స్రస్తం స్రస్తమితి
 వీచ్ఛయామ్. యదా మహుస్తస్య డోలామాస్తతా తదా స్రస్తం భవతీత్యర్థః. మయే
 తి స్వానుభవవిషయతోక్తా. ప్రతిసార్వత ఇతి ప్రతికూలం ప్రకోష్ఠాదుర్ధ్వంసీయ
 తే. వర్తమానశ్శయపదేనేన సార్వకాలిక ప్రతిసరణముక్తమ్. అశ్రుభిర్వివర్ణమణీకృత మిత్య
 నేనాశ్రునామ సాత్వికభావ ఉక్తః. తదుక్తం—“బాహ్వజ్జ్వంభోభయకోధనుభైరని
 మిషేక్షుణైః, వియోగగోగళోకాదేర్జాయంతే జనభూమతా” ఇతి. అత్ర వియోగ
 జనితాశ్రుపాతస్సాత్వికస్పృహసాయితయా వర్ణితః. సాత్వికభావా నిరూప్యం
 తే. సత్యం చిత్తం. తత్ర స్థితాస్థాయినో రత్యాదీన్సంచారిణో నిర్వేదాదీంశ్చాభివ్యం
 జయంతస్సాత్వికా ఉచ్యంతే. యదామః—“రజస్తమోభ్యాసుస్పృష్టం మనస్సత్త్వ
 మిహోచ్యతే, నిర్వృత్తాస్తేన తద్యోగాత్ప్రభవంతి హి సాత్త్వికా” ఇతి. సశ్చిత్తస్య
 భావః పరిణామస్సత్త్వం. సత్త్వశబ్దేన రత్యాదిశ్చృంగారాదిర్నర్వేదాది శోచ్యతే.
 సర్వేషాం చిత్తపరిణామరూపత్వాత్. తేన నిష్పన్నాస్సాత్త్వికాః. తే చ కృత్రిమా
 కృత్రిమభేదేన ద్వివిధాః. సాక్షాన్నాయకాదిగతా అకృత్రిమాః. నటాదిగతాః కృ
 త్రిమాః. నాట్యకాస్త్రీ సత్త్వశబ్దేనాంతఃకరణపరిణామ ఉచ్యతే. యద్యపి తత్పరి
 ణామరూపస్య రత్యాదిభావరససముదాయస్య స్తంభస్వేదాదయః కటాక్షాదయశ్చ
 వ్యంజకాః. తథాపి విక్షిప్తచిత్తైరపి కటాక్షాదయః కర్తుం శక్యం తే. స్వేదాదయస్త
 సమాహితచిత్తానామేవ భవంతీతి నటాదిభిరపి సమాహితచిత్తైరేవ తద్భావాపత్త్యాస్వే
 దాదయోఽభిసేయా ఇతి స్వేదాదీనామేవ సాత్త్వికత్వం. అంగికవాచికాహార్యాణాం
 విక్షిప్తచిత్తైరభ్యభిసేకుం శక్యత్యేన తేషామభినయత్వమేవ, ససాత్త్వికత్వమితి భావః.
 సిద్ధాంతస్తు వికైవ సంవిత్ స్థాయితాం ప్రతిపద్య నైవ తదనుగుణవ్యాపారవిశిష్టా
 సంచారితాం ప్రతిపద్యతే. నైవ బాహ్యలింగైః స్ఫుటీభూతా సాత్త్వికతాం ప్రతిప
 ద్యతే. కేచిత్తు చిత్తవృత్తీనాం విభంభితత్వతీవ్రత్యాదిభేదేన భేద ఇతి వసంతి. తే చ
 “స్తంభప్రశయగోమాంచాస్సేవ్దో వైవర్ణ్యవేషభూ, ఆశ్రు వైస్వర్యమిత్యష్టే సాత్త్వి
 కాః పరిక్లిరతాః” ఇతి.

ప్రియంవదా—(విచింత్య) (౧) ¹హాళా మలణలేహా సృ కరీలదు.
తం సుమణోగోవిదం కరిల దేవదావసాదవ్వవదేనేణ తస్య రణ్ణో
హత్థం పావణస్సమ్.

అననూయా—²రోలది మే అలం నుఉమారప్పటట. కింవా సఉదం
భా భణది.

శకుంతలా—(౨) ³కింనిటట వాం విలప్పిలది?

ప్రియంవదా—⁴తేణ హి అత్తణో ఉవణ్ణాసపువ్వం చింతేహి కింవి
లభిదపదబంధణమ్.

శకుంతలా—⁵హాళా చిందేమి. కిందు అవహ్నిరణాభీరులం ఉణ వేవణ
మేహిలలమ్.

దుష్యంతః—(అత్తగతమ్)

అయం స తే తివ్వతి సజ్జమోత్సుకో
విశగః నే భీరు యతోఽవధీరణామ్,

1 సఖ మదనలేఖోఽస్య క్రియతామ్. తం సుమనోగోపితం కృత్వా దేవతా
ప్రసాదవ్యవదేశేన తస్య రాజ్ఞో హస్తం ప్రాప్యమ్యమి.

2 రోచలే మేఽయం సుకుమారప్రయోగః. కింవా శకుంతలా భణతి?

3 కింనియోగో వాం వికల్ప్యతే?

4 తేన హ్యత్తన ఉపన్యాసపూర్వం చింతయ కింపి లలితపదబంధనమ్.

5 తథా చింతయామి. కిన్త్వవధీరణాభీరుకం వేపలే మే వృదయమ్.

౧. హాళేత్యాది, సుకుమాగః ప్రయాసరహితః గూఢప్రయోగః. మదనలేఖ
ఇత్యాదివైతదంతేన ప్రజ్ఞానామ సంధ్యంగముక్తమ్. యదాహ—“ప్రజ్ఞా సునిశ్చితా
బుద్ధిః” ఇతి. అత్ర దుష్యంతప్రాప్తిం ప్రత్యసహ్యకాః విశంబనాయాశ్చకుంతలాయా
నాయకప్రాప్తిర్థం మదనలేఖా క్రియతామితి సునిశ్చితత్వాత్ప్రజ్ఞా భవతి.

౨. కిమిత్యాది. అవధీరణాభీరుకమిత్యనేన “సార్వభౌమస్య మమ బహువల్లభ
తయా అరణ్యవాసిన్యాం యువత్యాం కథమనురాగో భూయా”దితి రాజా వదివ్యతీతి
న్యక్కారజనితభయగ్రస్తమిత్యర్థః. తేన అత్తనః కన్యాభావసులభమప్రాగల్భ్యం
జాప్యతే.

౧౧. అయం స త ఇత్యాది. భీరు భయశీలే. అత్ర భీరుపదం సాభిప్రాయకమ్.
వస్తుతస్తు ధార్మ్యమేవ. సఖ్యరభిప్రాయజ్ఞానార్థం భీరుత్వప్రకటనమితి యావత్. యతః

లభేత వా ప్రార్థయితా న వా శ్రియం
 శ్రియా దురాపః కథమిస్సితో భవేత్? ౧౧
 ప్రియంవదా—(౧) ¹అథ ఆత్మగుణావమాణిణి కోవా దాణి సరీరని
 వ్యాపణ్యత్రిలం సారదిం జోసిణిం పటందేణ నివారణస్సది?
 శకుంతలా—(సస్తితమ్) ²ణిటణదా దాణి స్థి.
 (ఉపవిష్టా చింతయతి.)

దుష్ట్యైః—స్థానే ఖలు విస్మృతనిమేషేణ చక్షుషా ప్రియామవలోక
 యామి.

తథాహి—

ఉన్నమితైకభ్రులతమాననమస్యాః పదాని రిచయంత్యాః,
 కట్టకిలేన ప్రథయతి మయ్యసురాగం కపోలేన. ౧౨

1 అయి ఆత్మగుణావమానిని, కోవేదానీం శరీరనిర్వాపయితృకాం కారదీం
 జ్యోత్స్నం పటానేన నివారయిష్యతి?

2 నియోజితేదానీమస్తి.

యస్మాదవధీరణాం న్యక్కార్కం విశంకసే. పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాత్ తస్యాప్యరణ్యవాసి
 న్యామనాగరికాయాం మయ్యసురాగోఽస్తి వా న వేతి సందేహే సతి స్వయమేవా
 భిసరణే క్రియమాణే బౌదాసీన్యం భవేదితి న్యక్కార్కం విశేషేణ తర్కయసి, సోఽయం
 తే సంగమోత్సక్సన్క తిష్ఠతి తవ రూపలాక్షణ్యాద్యతిశయాద. తః పురయువలిఖ
 వైమనస్యం ప్రాప్య త్వద్బలాహరణే ఋషిశాపరూపానర్థం మత్వా సంగమః కదా
 భవిష్యతితి నికటనివ వర్తత ఇత్యర్థః. తత్ర దృష్టాంతమాహ— అభేత వా ప్రార్థయితా
 న వా శ్రియమిత్యది. శ్రియం సంపదం ప్రార్థయితా యాచమానః పుకుమః. “అక్షీ
 వాణీ ధాత్రి త్రివర్ణసంపద్యభూతికోభాను, ఉపకరణవేషచనావిశేషేషు చ శ్రీరితి
 ప్రథితా” ఇతి నామమాలా. అభేత వా న వేతి వితర్కే శ్రియా సంపదా ఈప్సితి వాం
 చితః కథం దురాపః దుర్లభః? కథమిత్యాక్షేపే.

దురాపో న భవేదితి యావత్.

౧. అఈత్యాది. అయీతి ఆతిదుఃఖితజనం ప్రతి సుకుమారసంబోధనే. య
 ద్వా—అయీత్యనేన మయ్యసి స్వాభిప్రాయగుప్తిం కరోషీతి సానుయవచనమ్.

౧౨. ఉన్నమిత్యాది. కంటకిలేన సంజాతప్రళకోద్గమేన అసురాగమాంజిష్టా
 శ్రిం రాగవిశేషం ప్రథయతి నిస్సంశయం ప్రకటయతి. ఆన్యథా గోమాచాభావాత్

శకుంతలా—(౧)¹హాళాచిందిదా మవ గీది. ఇ ఖు సణ్ణేహిదా ఇ లేమాణ
సాహాణా ఇ.

ప్రియంవదా—²ఏదస్సిం సుటదరసుఉమారే నళిణీపత్నే ఇహేహిం
ణిక్కి త్తవణ్ణం క రేహి.

శకుంతలా—(యథోద్దిష్టం రూపయిత్వా)³ హాళా సుణుమా దాణిం
సంగదద్ధా ఇ వెత్తి.

ఉభే—⁴అవహిదం హ్ని.

1 సఖ్యా! చిన్తితా మయా గీతిః. న ఖలు సన్నిహితాని రేఖనసాధనాని.

2 ఏతిస్త్రికా శుకోదరసుకుమారే నళినిపత్నే నభైర్నిక్షిప్తవర్ణం కరు.

3 సఖ్యా, శృణుతమిదానీం సంగతార్థా నవేతి.

4 అవహితే స్వః.

అనురాగస్య లక్షణము క్తం పూర్వాచారైః—“ఇయమంకురితా ప్రేక్షా మానా
క్ష్ణులలితా భవేత్, సహారకా ప్రణయతః స్నేహాత్కుసుమితా భవేత్, రాగత్క్షులవి
తా చేయమనురాగేణ భుజ్యత” ఇతి. ఏతేషాం లక్షణముచ్యతే—“పరస్పరాశ్రయ
భునం నిరూఢం భావబంధం, యదేకాయ త్తతోపాధి తత్ప్రేమేతినిగద్యతే”. అథ
మానః—“యేన ప్రేమానుబంధేన స్వాతంత్ర్యం హృదయంగమం, బద్ధాతి భావకాటి
ల్యం స మాన ఇతి గీయతే” అథ ప్రణయః—“ఉపచారైర్నిహాయానోర్యద్భావభ్యభ్యం
తరాభిధైః, ప్రేమ నీతం ప్రకర్షం చేత్ స వివ ప్రణయః స్పృహః” అథస్నేహః—
విస్మయే పరమాం కాష్టామాయాధే దిర్బునాదిభిః, యత్ర ద్రవక్యంకరంగం స స్నే
హ ఇతికథ్యతే.” స్నేహాస్త్రివిధః ప్రాథమధ్యమందశేదతః. “ప్రవాసాదిభిరజాతచిత్త
వృత్తాప్రయోజనై, ఇతరక్లేశకారీ యస్సప్రాధః స్నేహ ఉచ్యతే” ఇతరానుభవాపేక్షాంస
హతే యస్సమధ్యమః, ద్వయోరేకస్య మానాదా తదన్యస్య కరోతి యః, సైవాపే
క్షాం స చోపేక్షాం స స్నేహో మంద ఉచ్యతే”. రాగస్య లక్షణం ద్వితీయోఽఙ్కే
ఉక్తం. అథానురాగః—“రాగ వివ స్వసంవేద్యదకాప్రాప్త్యా ప్రకాశితః, యవదా
శ్రయవృత్తిశ్చేదనురాగ ఇతిరితః.”

౧. హాళేత్యాది. నిక్షిప్తవర్ణం కరు. గీతకామితి శేషః. అనేన రేఖా నామ
సంధ్యంగముక్తమ్. యదాహ—“యూనోః పరస్పరం రేఖామన్తధార్థవిరేఖన”
మితి. అత్ర శసంతలాయాః దువ్యంకం ప్రతి.

శకుంతలా—(వాచయతి)

¹తుష్టిణ ఆణే హిలలం మహా ఉణ మలణో దివా వి రత్తిం,
విశిగిణ తవేణ బలిలం తుణ జుత్తమఃశోరహాణ అంగాణ. ౧౩

1 తవ న జానే హృదయం మమ పునర్దశనో ధివాసి రాత్రిమసి,

* నిర్ఘ్రిణ, తపతి బలవత్త్వయి యుక్తమసారథాన్యజ్ఞాని.

౧౩. తుష్టిణి. హే నిర్ఘ్రిణ. నిష్కరుణేతి దైన్యోక్త్యా సంబోధః. స్వవిషయకగాఢానురాగజనితవిప్రలంభజ్వరసంపాదితాని మమ శరీరకార్యాదీని దృష్ట్యాపి తవ దయా నోత్పద్యత ఇతి యత్ తస్మాన్నిర్ఘ్రిణేతి సంబోధనమ్. స్వనిమిత్తవ్యసనాభిభూతం జనం వశ్యతః పురుషస్య తస్మిన్ దయోత్పత్తేస్సంభవాదితి భావః. అనేన స్వశరీరకార్యాదినివేదనం కృతమ్. తవ హృదయం న జాన ఇత్యనేన మమ హృదయం స్థిరానురాగం. తవ చిత్తమపి స్థిరానురాగం వా, న వేతి పరబుద్ధేగ్రత్యక్షత్వాచ్చిరసహవాసాభావాన్న జాన ఇతి దోషోక్త్యే. యది తవ హృదయమపి గాఢానురాగం, తచ్ఛ్రేయతాదృశావస్థాపన్నాం మాం కథమపేక్షస ఇతి భావః. తేన స్వస్యానురాగస్య కాలాక్షమత్వం జ్ఞాప్యతే. తేన స్వస్యాః కన్యాభావమలభమప్యాగభ్యుంచ మాచ్యతే. కించానేన లజ్జాత్యాగో నామ మదనదశావస్థాంతరం చ భవ్యతే. తవేత్యనేన కఠినచిత్తస్య తవేత్యర్థః. స్వస్య ఏతాదృశావస్థాంతరం పేక్షకతయా నామధేయగ్రహణాయోగ్యస్య తవేతి వ్యజ్యతే. అత ఏవ దుష్ట్యంతాదిపదం న ప్రయుక్తమ్. మమ పునః మమ తు. పునశ్చిద్దో విశేషవాచీ. యద్యపి తవ హృదయమపి స్థిరానురాగం, తథాపి మదనస్తు మాం యథా బాధతే తథా త్వం న బాధత ఇత్యర్థః. మదనస్త్వయి యుక్తమసారథాన్యంగానితపతీత్యనేన త్వయ్యనురక్తం మాం కామో రూపలావణ్యాదినా త్వత్సదృశస్తవ ద్విషత్ త్వత్సంబంధితయా మాం బాధతే. తాదృశీం దుర్బలాం మాం త్వమపేక్షస ఇత్యర్థః. అత ఏవ త్వయి యుక్తమసారథానీత్యుక్తమ్. మమేత్యనేనానుభూయమానమరణసంధీచీనాత్తదశానివేదనం క్రియతే. తపతీతి వర్తమానవ్యవదేశే నాద్యాపి జీవితసంశయగతాయామపి మయి సత్యామపి తస్య కోపసోపశమో నాస్తీతి వ్యజ్యతే. మదన ఇత్యనేన పూర్వమేవ రూపలావణ్యాదివిషయే మదనస్య తవ చ గాఢతాత్రవమిదానీం విప్రలంభరూపరంధ్రే ప్రాప్తే కథం త్వత్సంబంధనం మాం న ప్రహరేదితి భావః. దివారాత్రమపీత్యనేన మందమారుతకోశిలాలాపచంద్రకిరణాదీనామసహ్యాదర్శనతయా పరమోద్దిపనవిభావ ఉక్తః. తేన మదనస్య చూతాదిసామ

* నిర్ఘ్రిణస్తపతీతి పాతాంతరమ్.

గ్రీనంపత్త్యా బహుత్కన్త ఉక్తిః. మహం గానీత్యనేన మదనస్తు త్వద్దూపలావణ్యాదీని
 దృష్ట్యా తవ పురస్తాత్ స్థాతుం ప్రీతితస్యై త్వయ్యుపరక్తం మామేవ బాధతే. యది
 మామివ మదనస్త్వామసి బాధేత, తదా మదీయముఖం జ్ఞాస్యసీతి భావః. అనేన మదన
 స్యపక్షపాతిత్వం నూచ్యతే. అగ్రానీతి బహువచనేన మదనస్య సర్వలక్ష్యేషు సావధా
 నతా ధ్యత్యతే. అనేన కర్ణహస్తాద్యవయవానాం రహస్యశ్రవణగాధాలింగనాద్యా
 మ్ముక్త్యా జ్ఞాస్యతే. అత్ర శ్లోకే త్రయస్త్రింశద్వ్యభిచారిభావాః, అష్టేనాత్వికాః.
 అష్టే స్థాయినిః, ఆహత్యైకోనపంచాశద్భావాశ్చ యథాసంభవం ప్రతీయతే. తథా
 హి. తవేతి స్మరణం. హృదయం న జానతిత్యభిప్రాయపరిజ్ఞానాభావాదభ్యయం. హృద
 యపరిజ్ఞానాభావేఽపి కేఘః కథం ప్రేమ్యత ఇతి శంకా. తవ హృదయం న జానతి
 తవ మనః స్థిరానురాగం వా న వేతి వితిర్ముక్తిః. మమ హృదయం స్థిరానురాగమితి
 వ్యంగ్యేన లజ్జాభావాచ్ఛాంతిః. స్త్రియహ్నిర్ధనయా చపలతా. తవ హృదయం న జాన
 తితి త్వచ్చిత్తపరిజ్ఞానాన్తం చతురాస్సభ్యో న సంతీతి సభీష్వనూయా. తవేతి దుష్యం
 తాదినామగ్రహణాభావాదవహిత్యం. హృదయపరిజ్ఞానాభావేఽపి తేభ్యప్రేమణాద్ధానః.
 తవ హృదయం న జానతి విషాదః. తవ హృదయం న జానతి చిత్తపరిజ్ఞానాభా
 వాత్ప్రేమిః కథం భవిష్యతీతి చింతా. తవేత్యస్తదేతాదృశీమవస్థామపేక్షమాణస్య
 నామగ్రహణాయోగ్యస్య తవేతి మతిః, గర్హ్యమదో వా. మదన ఇతి త్రాసః. తదను
 గతో రోమాంచో వేపభుశ్చ. నిర్ఘృణేతి దైన్యమ్. తేన గద్గదత్వం చ. శిదనుగతా
 శ్రుపాతః, వైస్ఫుర్యం చ. త్వయి యుక్తమనోరథానీత్యాత్మకృత్యం. త్వయీతి రతిః
 అభిలాషశ్చ. బలవత్తవతీతి జీవితనైరాశ్యే ధృతిర్నిర్వేదకళ్యాణశ్చ. అంగానీతి స్త్రియ
 విరహేఽపి స్వశరీరే జీవనీతి తత్ర జగుహ్స. దివారాత్రమవీతి ఇందుమలయానిలాది
 హ్యేగ్ర్యం. తేనాహరనిద్రాద్యభావాద్యాదిభిః. తేన సర్వకారేష్వలసతా జడతా చ.
 పతతీతి వర్తమానప్రయోగేణాద్యాపి జీవితసంశయగతాయామసి మయి బాధత ఇతి
 విస్తయః. తవ హృదయం న జానతి మమ హృదయం స్థిరానురాగమితి సాక్షాన్న్
 క్తమితి ప్రీతిః. నిర్ఘృణపదస్య విశేష్యం నోక్తమితి నామోచ్ఛరణే గ్లానిః చిత్తవిభ్ర
 మాదున్నాదో వా. సముఖదర్శనాభావేఽపి తవేతి సాక్షాన్నిర్దేశాన్తోహః. నిర్ఘృణేతి
 దైన్యోక్త్యానైవర్యం. మమపునరితి మమ విశేషాన్ స్తీత్యర్థే దుష్యతస్యాపి మదనబా
 ధాసంభావనయా హర్షః. అశ్యేఽపిజ్ఞావా బుద్ధిమతాః ఊహ్యః. ఉత్తమప్రకృతేర్ని
 ర్వేదాదిభావపరణా వ్యంగ్యతయైవ కార్యం. మధ్యమపాత్రస్య మధ్యవృత్త్యా. నీచ
 పాత్రస్యాతిశయితః ప్రయోగః కార్యః. తతోత్తమపాత్రాణి దేవా రాజానో మన
 యః. స్త్రీషు తత్ స్త్రీయః. మధ్యప్రకృతయో యక్షగంధర్వాదయః. పురోహితసుం

దువ్యస్తాః—(౧) (సహాసోపసృత్య)

తపతి తనుగాత్రి మదనస్త్వామనిశం మాం పునర్దహత్యేవ,
గ్లపయతి యథా శశాంజ్ఞం న తథాహి కుముద్వతీదివసః. ౧౮

త్రినేనాపతి ప్రభృతయశ్చ. శ్రీమ తద్వనితాస్సఖ్యాదయః పరివ్రాజికాదయశ్చ. అన్యే విదూషకప్రభృతయో నీచప్రకృతయః. తత్రాపి దేశకాలావసాభేదం జ్ఞాత్వా భావాః పరస్మియాః. దేశః ఉద్యానసరిత్పశునివార్యరాదిసన్నిధిర్వా. కాలో వసంతాదిః. రాత్రిర్వా. అవస్థా ముగ్ధామధ్యాప్రగల్భాభేదాః. అత్ర తుజ్జణ జాణ ఇత్యాదౌ వాచికశృంగారఉక్తః. తదుక్తం—“భావగర్భవచస్సంవిన్నధురంసర్తవేశలం, రహస్యశ్రవణానందశృంగారో వాచికః స్మృతః” ఇతి. అత్ర తపవ్యాదయం న జాన ఇత్యనేన సంవిదో మాధుర్యం నూచ్యతే. తేన నర్తలాపోఽపి ప్రదృశతః. త్వయి యుక్తమనోరథాన్యంగానీతి బహువచనేన కర్ణాద్యవయవానాం రహస్యశ్రవణేనాత్మకృతకథనేన శ్రవణానందోఽపి ప్రకాశిత ఇతి వాచికశృంగారః. శృంగారస్వరూపమచ్యతే—“దేశకాలవయోద్రవ్యగుణప్రకృతిః ర్షణం, జ్యేష్ఠం శృంగం తదస్యాస్తి తేన శృంగార ఉచ్యతే.” సోఽయం త్రివిధః. వాచిక నైపథ్యక్రియాభేదతః. వాచికస్య లక్షణముః క్షమ్—“వాసోగరాగభూషాదియోగో నైపథ్యముచ్యతే. క్రియాబహువిధా భావవీడాదిజలకేశయః. వీణానర్తనగానాదిన భోగస్సృతిక్రియాత్మకః, సంభోగో విప్రలంభశ్చ శృంగారో ద్వివిధః స్మృతః. సమాగమస్తు సంభోగః కాంతయోద్దర్శనాదికః. ఆదిశబ్దాత్పరస్పరాలింగసంభాషణమాల్యాదులేపసాభాగ్యోపకరణ వాసక్రీడాదుతీసల్లాపపుష్పపయజలక్రీడాగీతాదిశ్రవణలీలాదికరణాదిరూపో బహువిధ ఉచ్యతే. విప్రలంభశృంగారస్తు—“సంసృప్తయోఽప్యప్రలంభో విప్రయోగోఽనురక్తయో, సచాభిలాషేర్నావిరహప్రవాసకాపజ” ఇతి పంచవిధః.

౧. సహాసేత్వాది సహాసామాతాత్. మదనస్తు మామేవ దృఢతరం బాధతే. న తుత్వా మితీకకుంతశయా యదుక్తం తద్వచనాసహిష్ణుతయా మాతాదుపసర్పణమితి జాతవ్యమ్.

౧౮. తపతీతి. తనుగాత్రి, మే తస్యంగీత్యనేన గాత్రం తు పూర్వమేవ కృశం. శోమశం చ. స్వల్పమపి న వ్యథాసహనశీలం. తాదృశగాత్రస్య స్వనిమిత్తకమదనబాధాజనితకర్పాద్విదుఃఖాద్యనుభవాత్ తస్యాం స్వస్య దయోత్పత్తిస్సమగాత్రిత్యనేన దయావిషయకత్వం నూచ్యతే. కాకుళ్ళబద్ధర్తః. తస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తం. అనేన నిర్ఘృతేతి పూర్వం శకుంతలాక్తస్య ఉత్తరముక్తమిత్యవగంతవ్యమ్. మదనః రూపలాపణ్యాదిసామ్యేన మమ శత్రురీతి యావత్. త్వాం తపతి. మత్సంబంధరూపతయా విశేషరూపరంభే సతి సార్వకాలికచింతితవివిధమనోరథవిషయనాయకా

ఉభే—(విలోక్య సహర్షం)(౧)¹సాఅదం అవిశంబిణో మణోరహస్య?

శకుంతలా—(అభ్యుత్థాతుమిచ్ఛతి).

దువ్యస్తా—అలమలమాయాసేన.

సందప్తకుసుమశయనాన్యాశు క్లాంతబిసభజనురభీణి,

గురుపరితాపాని న తే గాత్రాన్మృషచారమర్హంతి.

౧౫

1 స్వాగతమవిమ్బిమో మనోరథస్య?

లింగసమంబనాద్యసంభవాశ్చర్వాపయనానాం కోకిలాపచంద్రాశపమలయమారుతా
దిశ్రవణస్పర్శాద్వేదనాం కరోతి. తపతీత్యనేన మదనస్య తాదృశః కోపావేశ
స్త్వయి నాస్తి. మత్సంబంధమాత్రహేతునాఽతస్తాపం జనయన్ తవాశ్చృతిం న నాశ
యతి. కింతు తాపమాత్రకర ఇతి భావః. మాం పునః మాం ప్రత్యన్యథా. దమాతి
కేవలతాపకరణే పునరీవివృతీతి భస్మసాత్కరోతి. మరణసద్ధీనీనదారుణదుఃఖానుభ
వాదితి భావః. జీవితే నైరాశ్యం జనయన్నాకారసద్భావే సందిగ్ధం మాం కరోతీతి
యావత్. అనేన స్వస్యాపి శరీరకార్యవైవర్ణ్యాదిప్రదిర్భసం కృతమ్. అనిశమిత్య
నేన స్వస్య స్రక్చందనాదివిషయవైముఖ్యం నూచ్యతే. తేన చ స్వాస్థికాలికత్వదేక
తాపచిత్తత్వేన చంద్రాశపమలయమారుతకోకిలాపాదీనామసహ్యవ్యధాకారిత్యాన్ని
ద్రాహారాద్యభావ ఉక్తః. ఏవకారేణ స్వప్రయోజనార్థం న తు మిథ్యాభావ
ణం. కింతు స్వశరీరకార్యవైవర్ణ్యాదికమేవ ప్రమాణమితి జ్ఞాప్యతే. మామిత్యనేన
లోకోత్తరబహుశ్రీరత్నవలతం సార్వభౌమం మామితి వ్యజ్యతే. తేన స్వాంతఃపుర
శ్రీభ్యశ్శకంకలాయా రూపలావణ్యాద్యతిశయవత్తయా తాను వైముఖ్యం నూచ్య
తే. తేన చ స్వశరీరకార్యాదీనామంతఃపురశ్రీవిరహో నిమిత్తం న భవతి. కింతు
త్వద్విరహ ఏవ నిమిత్తమితి జ్ఞాప్యతే. గ్లపయతీత్యాది దృష్టాంతః. దివసః సర్వపదార్థ
ప్రకాశకః దివా. శకాంకం స్వమివ తిమోనిరోధకం చంద్రం. యథా యేన ప్రకా
రేణ. గ్లపయతి వ్లాపయతి. విచ్ఛాయం కృత్వా స్వరూపదర్శనే సదసద్బుద్ధిం కరోతి.
తథా తదుదయాస్తమయాభ్యాం వికాససంకోచవతీం కుముద్వతీం న గ్లపయతి. కింతు
సంకోచమాత్రం జనయతీతి యావత్.

౧. సాఅదమిత్యాది ఆత్ర మనోరథశబ్దేన తద్విషయో రాజా కథ్యతే.

౧౫. సందప్తేతి. సందప్తకుసుమశయనాని సందప్తాని సంసక్తాని కుసుమ
శయనాని పుష్పాస్తరణాని యైస్తాని తథోక్తాని. అనేన శ్లోకేన సంభోగం ప్రతి
నిశంబం కర్తుం న శక్యం. కిమర్థం న ప్రత్యుత్థానం క్రియత ఇతి భావః.

అనసూయా—(౧)¹ ఇదో సింహాసనము దేను అనుగొన్నాడు పిలవలసివచ్చి.

దుష్యంతః—(ఉపవిష్టః)

శకుంతలా—(సలజ్జం తివతి.)

ప్రియంవదా—² పలనయ, దుష్టాణం వో అణ్ణోణ్ణాణురాట పచ్చుకొ. త
హ వి సహిసిణేహేమ మం పుణరు త్తవాదిణిం క రేది.

దుష్యంతః—భద్రే, నైతత్పరిహార్యం. వివక్షితం హ్యనుక్తమనుతాపం
జనయతి.

ప్రియంవదా—(౨)³ ఆపణ్ణాస్య విషలవాసిణో జణాస్స అత్తిహరేణ ర
ణ్ణా హేమాదవ్వం తిణం ఏన వో ధమ్మో?

దుష్యంతః—నాస్తాత్పరం.

ప్రియంవదా—(౩)⁴ తేణ హి ఇలం ణో పిలనహీ తుమం ఎవ్వ ఉద్ది
సిల ఏదం ఆవత్తంతరం భలవదా మమ్మహేః ఆరోవిదా, తా అరు
హసి అబ్బుపపత్తివ జీవిదం సే అవళంబిదుం.

1 ఇశశిలాతలైక దేశమనుగృహ్లాదు ప్రియంవయస్యః.

2 పయస్య ద్వయోర్యానుస్యోన్యానురాగః ప్రత్యక్షః. తథాపి సఖీన్నేహా
మాం పునరుక్తవాదినీం కరోతి.

3 ఆపన్నస్య విషయవాసిణో జనస్యా ర్హిహరేణ రాజ్ఞా భవిష్యమితి నన్వేష
వో ధర్మః?

4 తేన హీయం ప్రియసఖీ త్వామేవోద్దిశ్యేదమవస్థా. తరం భగవతా మన్తభే
నానోపితా. తస్మాదర్థ స్యభ్యుపపత్త్యా జీవితమస్యా అవలంబితుమ్.

౧. ఇదో ఇత్యాది.—ఇతః శిలాతలైక దేశముపనిశ్చానగృహ్లాదుత్పత్త్యః. ఉపని
శ్చానగృహ్లాదుత్పత్త్యనేన మదనకాతరతాదికం త్వయా కిమపి మాగాన్మ కర్తవ్యం, కింతు
వక్తవ్యాంకోఽస్తితి భావః. అన్యోన్యానురాగః కాలాత్మనలక్షణోఽభిలాషవిశేషః.
ప్రత్యక్షః శరీరకార్యవైపర్యాయాదిభిన్నాజ్ఞాద్వర్జ్యః. తథాపి సఖీన్నేహా శకుంతలావిష
యకామేతుపక్షపాతః పునరుక్తవాదినీం కరోతి. అనేన తవ శరీరకార్యాదీన్ ప్రతి
నిమిత్తంతరమప్యస్తితి భావః. (౨) తదేవాహ—ఆపన్న స్వేత్వాదినా. అ ర్హిహరేణ భవిత
వ్యమిత్యనేన రాజ్ఞో ర్మహువల్లభత్వస్య యుక్తత్వాన్యాయా రాజానం కామయతే సా
సా రాజ్ఞా పరిగృహ్యత ఇత్యర్థః. మా యుస్తాకం తవైకస్త్వేవ స భవతీతి యావత్. ఏషః
బహువల్లభత్వం ధర్మః కులాచారః. త్వచ్ఛరీరకార్యాదీనామంతఃపురస్త్రీవిరహనిమిత్త
కల్పనాసి సంభావ్యత ఇతి భావః. (౩) త్వామేవోద్దిశ్య మదనేనానోపితేత్వనేన శకుంత

దుష్టస్తః—(౧) భద్రే, సాధారణోఽయం ప్రణయః. సర్వధానుగృహీతోఽస్తి.

శకుంతలా—(ప్రియంవదామవలోక్య) ¹హతా అళం అంతేఽరవిరహపయ్యస్సుఅస్స రావసిణో ఉవరోహేణ.

దుష్టస్తః—

ఇదమనన్యపరాయణమన్యథా

హృదయసన్నిహితే! హృదయం మమ,

యది సమర్థయనే మదిరేక్షణే!

మదనబాణహతోఽపి హతః పునః.

౧౬

1 సఖి ! అలమంతఃపురవిరహపయ్యత్సుకస్య రాజరే రుపరోధేన.

లాశరీరసంతాపాదే స్వమేవ నిమిత్తం. న తు పురుషవిశేషనిమిత్తాంతరకల్పనావకాశ ఇతి భావః. అభ్యుపపత్త్యా అనుగ్రహేణ. జీవితమవలంబితుమర్హసిత్వనేన రూపలావణ్యాభిజాత్యగుణాదిమత్తయా శకుంతలా త్వయా పరిగ్రహేయ్యతి వత్తుం న శక్యతే. కిం తు నిర్హేతుకళోచ్యజనప్రార్థనయా పరిగృహీతుం యోగ్యేతి భావః.

భద్ర ఇత్యాది. ప్రణయఃప్రార్థనా. సాధారణంమహాసిజీవితంభవత్సఖ్యావలంబినీ యమిత్యర్థః. సర్వధాసర్వప్రకారేణఅనుగృహీతోఽస్తి. అభ్యుపపత్తిరనుగ్రహః. అనేన పుష్పంనామప్రతియభిసంధ్యంగమక్తవ్. తదుక్తం—“ప్రత్యక్షేణానురాగస్య పుష్పం ప్రకటనంవిదుః” ఇతి. అత్ర శకుంతలానురాగస్సభీముఖాదుక్తః. రాజ్ఞోఽనురాగస్తుస్వవచనేన సాధారణోఽయం ప్రణయఇత్యాదినా ప్రకాశితః. హతేత్యాది. అత్రాంతఃపురవిరహపయ్యత్సుకస్తేత్వనేన దుష్టంతశరీరకాన్యూదీనామన్యనాయకానిమిత్తత్వకథనేన స్వస్యాం తస్యానురాగాభావస్సూచ్యతే. అన్యథా యద్యనురాగస్యాదేతాదృశావస్థాపన్నాం మాం కథమసాపుషేక్షత ఇత్యభిప్రాయః. తేన నాయకవిషయస్వాపరాధత్వంప్రకాశ్యతే. అతస్తదేవాహ.

౧౬. ఇదమిత్యాది. హృదయసన్నిహితే హృదయే సమ్యజ్నిహితే. అనేన గాఢానురాగవిషయతోక్తా. అతపివాసన్యపరాయణం అనన్యాధీనం త్వదేకనియతమిత్యర్థః. ఏవంవిధంహృదయం యద్యన్యథా సమర్థయనే, అన్యకాంతానురాగేణ దూయమానం సంభావయసి, త్వం హృదయసన్నిహితాసి తస్యహృదయస్య త్వదేకతాసతాయది న జానాసి, మదిరేక్షణేమదిరావదీక్షణం విలోకనం యస్యాస్యా తథోక్తా. మది

అనసూయా—(౧) ¹వలస్స బహువల్ల హా రాజానో నుణీయంతి. జహ
శోపిలనహీబంధుజణసోఅణీయాణ హేవాది, తహాణివ్వహేహి.

దుష్యంతః—భద్రే! కిం బహునా.

పరిగ్రహబహుత్వేఽపి ద్వే ప్రతిష్ఠే కులస్య మే,
సముద్రరసనా చోర్ద్వి సఖి చ యువయోరియమ్.

౧౨

ఉభేనభ్యా—²ణివ్వదమ్మ.

1 వయస్య. బహువల్ల భా రాజానః శూరయన్తే. యథా నా ప్రియసఖి బం
ధుజనశోచనీయా న భవతి తథా నిర్వహస్య.

2 నిర్వృతే స్వః.

రా యథా మోహజననీ తథా త్వదపాం గావలోకనమపి మోహజనకమితి యావత్.
మదనబాణేత్యాది. త్వయ్యనురాగబద్ధే సతి త్వదప్రాప్త్యా మన్తభబాణైః ప్రథమం బా
ధ్యమానోఽపి సంగమాశయా జీవితమవలంబ్య తిష్ఠామి. ఇదానీం త్వద్దర్శనే జాతేఽపి
యది త్వమన్యథా సంభావ్యోపేక్షనే, తర్హి సాపాకా కుతః? జీవితమేవ న శక్నో
మితి భావః. అనేన పర్యపాసనం నామ ప్రతిముఖసంధ్యంగము క్తమిత్యవగంత
వ్యమ్. ఉక్తంచ—“అనునయః పర్యపాసన”మితి. అత్ర దుష్యంతేన స్వానురాగ
ప్రకటనపూర్వక దైన్యాక్త్యా నాయికానునయః కృతః.

౧. వలస్నేత్యాది. బహువల్ల భా రాజానః ఇక్యనేన స్వప్రయోజనార్థమిదానీమ
నురాగం ప్రకాశయన్తి. స్వప్రయోజనే నివృత్తే సతి నగరగమనానంతరమంతఃపుర
యువతిషు బద్ధచిత్తస్సౌ శకుంతలాం విస్తరివ్యసీత్యర్థః. బంధుజనశోచనీయా న భవ
తీత్యనేన స్వనగరగమనానంతరమయం వృత్తాంతస్త్వయా విస్తృతశ్చేత్సఖీభ్యా
మహం వచితేతి శకుంతలా ఉత్తరకాలే యథా దుఃఖితా న భవతి తథా కర్తవ్యమ్.
శవభపురస్కరం వక్తవ్యమితి భావః. భద్రే కిమిత్యాది. బహునోక్తేనేతి శేషః.

౧౨. పరిగ్రహేత్యాది. పరిగ్రహ్యంత ఇతి పరిగ్రహః కళత్రాణి. లేమం
బహుభావే సత్యమి. బహువల్లభత్వేఽపీతి యావత్. కులస్యవంశస్య ప్రతిష్ఠే ప్రతిష్ఠా
కారణే. “ఆయుర్భృత మిత్యాదిపదాపచారిణోఽయం ప్రయోగః. మే మమేత్యనేన
స్వప్యతిరిక్తా అస్యే రాజానస్వప్రయోజనార్థం యత్కించిత్కృత్వా పశ్చాద
న్యథా అచరంతి చేత్స్వయం న తథేతి భావః. కులస్యేత్యనేన భోగార్థమేవ న పరి
గ్రహ్యలే; కింతు శకుంతలామేవ పట్టమహిషీంకృత్వా తజ్జీవితపుత్రస్థైరవ సామ్రాజ్య
మపీతి భావః. సముద్రరశనాచోర్ద్విత్యనేన స్వస్య నిష్కుంటకం సామ్రాజ్యం నూ

ప్రియంవదా—(సదృష్టిక్షేపం) ¹అణసూప ఏసో ఇదో తదో దిణ్ణది
ట్టి వయ్యన్నుట మిలపోదట మాదరం అణ్ణేసది. ఏహి సంఠజే
మ ణం.

[ఇతి ప్రస్థితే.]

శకుంతలా— ²హా అసరణమ్మి. అణ్ణదరా వో ఆలచ్చుమ.

ఉభే సఖ్యా— ³జో పుహవీవ సరణం సో తుహ సమీవే వట్టణ్ణ.

[ఇతి నిష్క్రమే.]

శకుంతలా— ⁴కహం! గదా ఎవ్వ.

దువ్యస్తా—(౧) అలమలమావేగేన. నన్వారాధయితా జనస్తవ స
మీపే వర్తతే?

కిం శీతలైః క్షమవినోదిభిరార్ద్రవాతాం

త్సంచారయామి సలిగీదశతాశవృన్తైః,

1 అణసూప, ఏష ఇతస్తతో దత్తసృష్టిః పర్యుత్సూకో మృగపోతకో మార
మన్వేషతే. ఏహి సంయోజయావ ఏసమ్.

2 సఖ్యా, అశరణాస్తి. అన్యతరా వామాగచ్ఛతు.

3 యః పృథివ్యాశ్శరణం, స తవ సమీపే వర్తతే.

4 కథం! గతే ఏవ.

చ్యుతే. తేన రాజ్యవిషయే కృతకృత్యతా నూచ్యతే. ఇతః పరం శకుంతలయా సహ
స్వస్య భోగసమయ ఇతి భావః. యవయోస్సఖీ చేత్యనేన ధర్మప్రచార్థమేవ పరిణీ
యత ఇత్యర్థః.

౧. అలమిత్యాది. అవేగేన కాతచ్ఛేణ. సంభ్రమా మాన్వీత్యర్థః, తయార్థ
మనం సంభోగరూపకార్యం ప్రత్యనుకూలమితి భావః. తాభ్యాం కర్తవ్యమేవమేవ
కగోమితి యావత్. తదేవాహ—నన్వీతి సంబోధనే. ఆరాధయితా ఉపచారకర్తా
అనే సస్వస్య కామనూత్రజత్వం ప్రకటితమ్. తదుక్తం కామనూత్రకారైః—
“సహసా వా పుష్పక్రాంతా కన్యాభాషమవిందతా, భయం చింతాం సమద్వేగం
సహ్యో ద్వేషం చ గచ్ఛతి” ఇతి. ఆరాధయితా తవ సమీపే వర్తత ఇత్యనేనాహం త్వ
మపి ద్వావేవాత్. కోఽప్యన్యో నాస్తీతి వివిక్తప్రదేశతా నూచ్యతే. తేన చ వివిధక్రీ
డాయా నిశ్చంకనిరర్థశ్రవృత్తిః కర్తుం యోగ్యేతి నూచ్యతే.

౧౨. ఆరాధనప్రకారమాహ—కిం శీతలైః త్యాది. శీతలైః జలసంపర్కాచైశ్చ
త్యజనక్షైః. అనేన నికట ఏవ వాక్తి విద్యతే. తత్ర గత్వా నూతనసలిసప్తాన్యానీయా

అంకే నిధాయ కరభోరు, యథానుఖం తే

సంవాహయామి చరణావుత పద్మతామహా.

౧౮

పచారం కరిష్యామితి ద్యోత్యతే. అతఏవోక్తం శీతతైరితి. నలసాన్నిధ్యమపి సంభోగాం తే గంధూషాదిప్రక్షాళనకర్తవ్యమనుకూలమితి భావః. క్లమవినోదిభిః పరిశ్రమవినోదిభిః. అనేన పూర్వం తాపశమనార్థం సభీభ్యాం స్తనాదౌ యన్మృణాళోశీరాదికం సమర్పితం తత్పూర్వం కుమ్భంజాతమిదానీం తత్పరిత్యాజ్యమితి ద్యోత్యతే. అతః ఉక్తం క్లమవినోదిభిరితి. సభినీదశతాశవృంతైః ఆర్ద్రవాతాజలసంపర్కాత్సశీకరానిత్యర్థః. సంచారయామి యథానుఖం సర్వావయవేషు సమ్యక్స్పృలయామి? కిమితి ప్రశ్నే. వర్తమానవ్యవధేకేన తత్తత్కర్త కరణప్రవృత్తిస్సూచ్యతే. న తు వాఙ్మూలవ్యవహార ఇతి భావః. ఉత పక్షాంతరే. కరభోర్నితి సంబోధనే. కరభావివ కరబహిర్భాగావివ ఊరూయస్సాస్సాతథోక్తా. తదుక్తం — “మణిబంధాదాకనిష్ఠం కరస్యకరభోబహి” రితి. కరభోర్నిత్యనేన పాదసంవాహనే ఊరుయుగళస్సాత్యంతమనుకూల్యం ప్రదర్శయే. తేన చ స్వహస్తసద్భావస్య త్వదూరుయుగళస్సర్వేన సాఫల్యమితి భావః. అంకే నిధాయేత్యనేన నీవీబంధమాచనేచ్ఛా నూచ్యతే, యథానుఖం నుఖమనతిక్రమ్య. అనేన మయైవ బలాత్సంభోగాదౌ ప్రవృత్తిర్న క్రియతే, కింతు యవతా కాలేన సురితప్రస్తావాంగీకారః క్రియతే, తావత్సంవాహయామితి ద్యోత్యతే. అతః ఉక్తం యథానుఖమితి. తేన చ స్వస్య కామకాంత్రవైదుష్యప్రకటనేన కన్యావిస్రంభణోపాయః ప్రదర్శితః. తదుక్తద్వితీయాధ్యాయే. తద్యథా—సంగతయోస్త్రిరాత్రమధశ్శయ్యాబ్రహ్మచర్యమక్షారలవణాహారస్తథా సప్తాహం సతూర్యమంగళం స్నానం ప్రసాధనం సహ భోజనం చ తథా ప్రేక్షాసంబంధినాం పూజనం చ తస్మిన్నేవ చాహని మృదుభిరుపాయైర్నాయకస్తామపక్రమేదితి. అన్యే వాత్సన్యాయనవ్యతిరక్తా ఆచార్యాస్తు, కన్యయా సహ త్రిరాత్రం వచన మపిన వక్తవ్యమితి మన్వతే. బాధ్రవాస్తావహః—త్రిరాత్రమేవావచనే హి. స్తంభమివ నాయకం పశ్యంతి కన్యా నిర్విద్యతే పరిభవేచ్ఛ తృతీయామివ ప్రకృతిమితి. వాత్సన్యాయనస్తు ఉపక్రమేత విస్రంభయేచ్ఛ న తు బ్రహ్మచర్య మితి వత్తత ఉపక్రమమాణశ్చ న ప్రసహ్య కించిదాచరేదిత్యాది నా ప్రబంధేనాక్తో బోధవ్యః. చరణావిత్యనేన పాదసంవాహనే శస్త్రైర్జఘనస్పర్శకరణేచ్ఛా ద్యోత్యతే. పద్మతామ్రావిత్యనేన మదనకలాప్రయోగసమయే మిధ్యాబాహ్యకోపాద్యది చరణాభ్యాం ప్రహరేత్ తదపి స్వస్య నుఖకరమితి జ్ఞాప్యతే. సంవాహయామితి వర్తమానవ్యవధేకేన పాదసంవాహనార్థం తక్పూరితబంధకవత్త్రతాక్షణారంభస్సూచ్యతే. అనేన శ్లోకేన నాయకానురాగార్థం నాయకక్రియమాణో

శకుంతలా—(౧) ¹ణ మాణిషీను అత్తాణం అవరాహాశ్చసం.

(ఇత్యుత్థాయ ప్రసీతా.)

దుష్యంతః—సుందరి! అపరినిర్వాణోఽయం దివసః. ఇయం చ తే న మవస్థా.

ఉత్సృజ్య కుసుమశయనం నభినదశకల్పితం స్తనావరణమ్,
కథమాతపే గమిష్యసి పరిబాధాపేశతైరర్జైః? ౧౯

(ఇతి బలాదేనాం నివర్తయతి.)

శకుంతలా—(౨) ²పోరవ! రక్ష విణలం. ముఖహద్యగదా వి అత్తణో
ణ ప్పహవామి.

1 న మానసీయేష్యతానమపరాధయిష్యమి.

2 పోరవ! రక్ష విణయం. మదనహస్తగతాప్యత్తనో న ప్రభవామి.

పచారస్సూచితః. తదుక్తం భావప్రకాశే—ఉపచారో యథాసత్త్వం శ్రీణామలాప్నో
ఽపి హస్తదః, మహానవ్యవృథా యుక్తో నైవ తుష్టికరో భవేత్. వాసోఽంగరాగాభర
ణమాల్యశయ్యాసనాదిభిః, చూత్రయత్ర స్పృహ తద్వదేశకాలానుకూలతః. అత్యా
దరేణ సత్కార ఉపచార ఇతిరిత్య” ఇతి.

౧. ణ మాణిషీవిస్విత్యాది. మానసీయేషు గురుజనేషు ఆత్మానం స్వం నాపరాధ
యిష్యమిత్యనేన కాశ్యపానమృత్యా స్వాతంత్ర్యం న కరిష్యమిత్యర్థః. అపరిని
ర్వాణః నిర్వాణరహితః. అప్రకాంతతాప ఇత్యర్థః. దివస ఇత్యనేన వివిధక్రీడాయాః
ఆసాయంకాలమవకాశస్సూచ్యతే. సమవస్థా. అవస్థాయాం సమవస్థేతి ప్రయు
జ్యతే.

౧౯. ఉత్సృజ్యతి. అంగైరిత్యుపలక్షణే తృతీయా. కథం గమిష్యసీత్యా
క్షేపే. కుసుమశయనమృత్యుజ్యేత్యనేన మద్విప్రలంభజనితజ్వరోపశమనార్థం కుసుమ
శయనాదికం కల్పితమ్. మయ్యాగ లేఽపి కథం మాముషేక్షస ఇత్యర్థః. గమిష్యసీత్యేకవ
చనేన యది త్వం మాముషేక్ష్య గమిష్యసి, తస్మి తదా బలాద్ధృహీత్వాపి ప్రకృత
కార్యం కరిష్యమితి న్యోత్యతే, నివారకేతరజనస్సన్ధానాభావాదితి భావః.

౨. పోరవేత్యాది. విణయం సౌఖీల్యాదిగుణం రక్షేత్యనేన పరకన్యాబలాద్ధృ
హణేన సర్వం గమిష్యసీత్యర్థః. తస్మా ఏతావంతమనేహసం మదనజ్వరజనితకార్య
వైవర్ణ్యాదికం మిథ్యా కిమిత్యాశంక్యాహ—మదనహస్తగతాపీత్యాదినా. అత్తనః న
ప్రభవామిత్యనేన స్వతంత్రా న భవామి. కింకు కాశ్యపాధీనేత్యర్థః.

దువ్యస్తాః—(౧) అలంభీరు! గురుజనభయేన. శ్రుత్వాపి తే విదితధర్మా
తత్రభవానత్రదోషం న గ్రహీష్యతి కులవతిః.

పశ్య—

గాంధర్వేణ వివాహేన బహువ్య రాజర్షి కన్యకాః,
శ్రూయంతే పరిణీతాస్తాః పితృభిశ్చాభినందితాః. ౨౦

౧. అలమిత్యాది. గురుజనభయేన “తాతే జీవే దేశికే చ క్లామ్యాలఘ్నోర్లు
సప్రీషి” తి నానార్థరత్నమాలా. అలమితి ప్రతిషేధే. కన్యాసంప్రదానాధికారి
ణో గురువః కిమపి చింతయిష్యంతీతి చింతాజనితం కార్యప్రత్యూహనిమిత్తం భీరు
త్వం ముంచేతి భావః. విదితధర్మా విదితః జ్ఞాతః ధర్మో యేన స తథోక్తః. ధర్మాదనిచ
కేవలాదితి సమాసాంతః. అత్ర అస్మిక్ సంగమవిషయే దోషం వ్యభిచారిత్వదోషం.

౨౦. అథ కామసూత్రవిద్వద్యంతః గురుజనభీత్యాభిసరణభీరుకాం శకుం
తలాం కామసూత్రోక్తకన్యావిస్రంభణోపాయం మనసి నిధాయ దృష్టాంతేన
సమాధత్తే—గాంధర్వేణ త్యాదివా. యదాహవాత్సన్యాయః—“ఏవం చిత్రాసుగాం
బాలామపాయేన ప్రసాదయేత్, తథా చేత్సానురాగా చ విస్తభాచాపి జాయతే.
నాత్యంతమానులోమ్యేన స చాతిప్రాతికూల్యతః, సిద్ధిం గచ్ఛతి కన్యాసు తస్మాన్ ధ్యే
న సాధయేత్, ఆత్మనః ప్రీతిజననం యోషితాం మానవర్జనం, కన్యావిస్రంభణః వేత్తి
యస్స తాసాం ప్రియో భివేత్, అతిలజ్జాన్విలేష్యేవం యస్తు కన్యాముపేక్షతే, సోఽన
భిప్రాయవేదీతి పశువత్సరిభూయత” ఇతి. గాంధర్వేణ త్యాది. గాంధర్వేణ వివా
హేన గాంధర్వనామ్న వివాహేన. పరస్పరం స్నేహాత్మకతో వివాహో గాంధర్వ
ఇత్యుచ్యతే. తదుక్తం యజ్ఞవల్క్యేన—“గాంధర్వస్సమయాన్తిధ” ఇతి. బహ్వ్యః.
న తు త్వమేకేతి యావత్. రాజర్షికన్యకా ఇత్యనేన త్వమపి రాజర్షిర్యక్వామిత్రస్య
దుహితా. తవాపి గాంధర్వవివాహస్తు యజ్ఞత ఇత్యర్థః. గాంధర్వవివాహవిషయే
స్వస్య స విచిత్రా. కింతు పితృజనాసమ్మత్యా స్వాకంత్వే క్రియమాణే అపరాధ
స్పృహిత్యాశంక్యాహ—పితృభిశ్చాభినందితాః. గాంధర్వవివాహస్య పితృజనాసపేక్ష
తత్వాత్. అనుమోదితాః అనురూపవరసన్నిధానమేవ గాంధర్వవివాహస్య హేతురితి
భావః. న్యకులకళంకభూతవ్యభిచారిత్వదోషసంభావనా న కర్తవ్యేతి భావః. అత్ర
శ్లోకే ఉదాహరణం నామాలంకారః. తదాహ—“యత్ర త్వల్పార్థ ఉక్తేన వాక్యేనా
భిప్రదర్శనాత్, సాధ్యంతే నిపుణైరిధాన్తదుదాహరణం స్పృశ” మితి. అత్ర నిపు
ణేన రాజ్ఞా గూఢాభిసరణభీకాం శకుంతలాం ప్రతి స్వాభిసరణస్య గాంధర్వవివాహ
త్వేన ప్రదర్శితత్వాత్. తేన చ కాశ్యపకోపాభావప్రతిపాదనాదుదాహరణం భవతి.

శకుంతలా—(౧) ¹అజ్ఞ దావ ముచ మం. భూట వి సహీననం అణ
మాణయిన్యం.

దుష్యంతః—భవతు మోక్ష్యామి.

శకుంతలా—²కదా?

దుష్యంతః—

అపరిక్షితకోమలస్యయావత్

కుసుమస్యేవ నవస్య పట్నదేన,

అధరస్య పిపాసతా మయా తే

సదయం నుందరి! గృహ్యతే రసోఽస్య.

౨౧

[ఇతి ముఖం తస్యః సమున్నమయితుమిచ్ఛతి.]

శకుంతలా—(౨)(నాట్యేన పరిహరతి.)

1 అర్య, తావన్మంచ మాం. భూయోఽసి సభీజనచుమనయిష్యామి.

2 కదా?

౧. అజ్ఞేత్వాద. భూయోఽసి సభీజనమిత్యనేన ప్రథమం సఖ్యమరోధేనేదమ
కృత్యమారంభం. నత్వనురాగేణేతి అత్త గౌరవం వ్యజ్యతే. తేన స్వాత్మని ప్రణయాభి
మానస్సూచ్యతే. తేన ధృతిః. భవత్విత్త్యంగీకారే. మోక్ష్యామితి భవిష్యదర్థేన ఇదాసీం
న ముంచామి, కింతు ప్రకృతకార్యనిర్వాహనంతరం మోక్ష్యామితి వ్యజ్యతే.

౨౧. అపరిక్షితేత్వాది. అపరిక్షితకోమలస్యానుపమాతకోమలస్య కేనాప్య
ననుభూతస్యేతి యావత్. నవస్య నూతనస్య. సద్యో వికసితస్యేతి యావత్. అనేనా
ధరపానం ప్రత్యాదరత్వే హేతురుక్తిః. అధరస్య కుసుమోపమానేనాతిమార్దవము
చ్యతే. రాజ్యపల్లదోపమానేన భ్రమరస్య యథా బహుకుసుమరసాస్వాదనవైదగ్ధ్యం,
తథా స్వస్యాపి బహుపద్మినీజాతిస్త్రీచంభోగచాతురీ నూచ్యతే. పిపాసతా పాశుమి
చ్ఛతా మయేత్వనేన. “రత్న హరీకుపార్థివ” ఇతి న్యాయేన లోకోత్తరం చిరప్రాక్లిత
ముపసతం వస్తు కథం మయా పరిత్యాజ్యమితి ద్యోత్యతే. అస్యాధరస్యేతి నిర్దేశేన
తద్భావజే ప్రవృత్తిస్సూచ్యతే. నుందరిత్యనేన గాఢాలింగనాభిలాషస్సూచ్యతే. దేహ
సద్భావస్య త్వత్ప్రాప్త్యా సఫలత్వమితి భావః. అతివిన నుందరిత్వక్తమ్.

౨. నాట్యేన పరిహరతిత్యనేన నాటకస్యాభినేయత్వాదభినయస్య సంభోగ
శృంగారస్యాసభ్యత్వాత్తత్ర పరిహర ఇత్యవగంతవ్యమ్. నాటకస్య సంభోగవర్జనేన

(౧) (నేపథ్య)

1 చక్రవాకవహూష! ఆమందేహి సహాయం. ఉపట్టిదా రఅణి.
 శకుంతలా—(కర్ణం దత్వా) (ససంభ్రమమ్) 2 పారవ అసంసలం
 సలం మహా శరీరపుత్తంతోపలంభాల అజ్ఞా గోదమీ ఇదో
 ఎవ్వ ఆలచ్చి. తా విడవందరిదో పెలాహి.

దుష్యంతః—(తథాత్తానమావృత్య స్థితః).
 (తతః ప్రవిష్టా పాత్రహస్తా తావసీ. సఖ్యా చ.)

సఖ్యా—3 ఇదో ఇదో.

గౌతమీ—(శకుంతలాముషేత్య) 4 జాదే అవి బహుసందావా ఇ దే
 అంగా ఇ?

శకుంతలా—5 అద్ధి మే వినేసా.

గౌతమీ—6 ఇమిణా మందిదడబ్బోదవణ నిరాబాధం ఎవ్వ దే సరీ
 రం భవిస్సది. (శిరసి శకుంతలామభ్యుత్య) వచ్చే! పరిణదో
 దిలపెలా. ఏహి ఉడజం ఎవ్వ గచ్చమ్మ. (ఇతి ప్రస్థితాః.)

1 చక్రవాకవహూషే ఆమందేహి సహాయమ్. ఉపట్టిదా రఅణి.

2 పారవ! అసంసలం స్వయం మమ శరీరపుత్తంతోపలంభాయార్యా గౌత
 మిత వివాగచ్చతి. ఆసాద్విటపాంతరితో భవ.

3 ఇత ఇతః.

4 జాతే! అపి లఘుసంతాపాని తేజ్జాని?

5 అస్తి మే విశేషః.

6 అనేన మన్రితదబ్బోదవేన నిరాబాధమేవ తే శరీరం భవిష్యతి. (శిరసి
 శకుంతలామభ్యుత్య) వచ్చే! పరిణతో దివసః. ఏహి. ఉటజమేవ గచ్చామః.

రసభంగప్రసంగః. తదుక్తం—“సంబోధం భోజనం స్నానం సంభోగం చానులేపనం,
 అంబరగ్రహణాదీని ప్రత్యక్షాణి న సిద్ధి శేత” ఇతి.

౧. నేపథ్య ఇత్యాది. ఇదం సభీవచనం. గౌతమ్యాగచ్ఛతి; దుష్కృతం ముంచేతి
 సమాసోక్త్యంకారేణ వ్యజ్యతే. చక్రవాకవహూషే ఇత్యనేన ప్రచ్ఛన్నకాముకాను
 రక్తకామినీసంబోధనం క్రియతే. రజనీశబ్దేన సారబ్ధకర్తృప్రత్యూహ ఉక్తః. అత్ర
 సర్వస్వందో నామ కైశికీపుత్ర్యంగముక్తమ్. యదాహ—“సర్వస్వందస్సుఖారంభో

శకుంతలా— (స్వగతమ్) (౧) ¹హీలల పుడమం ఎవ్వ సుహృదావ
ణదే మణోరహే కాదరభావం ణ ముంచేసి. సానుసలం విహడి
అస్య కహం ణ దే సంవదం? (పదాంతరే స్థిత్యా) (ప్రకాశమ్)
(౨) లదావళల సందావహర ఆమందేమి భూట వి పరిభోజిత.

(దుఃఖదుఃఖేన నిష్క్రాంతా సహేతరాభిః.)

దుష్యంతః— (పూర్వస్థానముపేత్య, సనిశ్చాసమ్) (౩) అహో! వి
ఘ్నవత్త్యః ప్రాగితార్థసిద్ధయః. మయా హి—

1 హృదయ! ప్రథమమేవ సుఖోపనతే మనోరథే కాతరభావం న ముంచసి.
సానుశయం విఘటితస్య కథం ను తే సాంప్రతం (ప్రతీకారః)? (పదాంతరే స్థిత్యా)
(ప్రకాశమ్) లతావలయ! సంతాపహర! ఆమస్తయామి భూయోఽపి పరిభోగాయ.

భయాంతో ననంగమృతైః. అత్ర విరహభేదభిన్నాయాశ్చ కుంతలాయాః ప్రియ
సమాగమేన సుఖారంభః గౌతమ్యాగమనిమిత్తభయేన భయాంత ఇతి నర్తస్పందః.

౧. హృదయేతి. ప్రథమమేవ సుఖోపనత ఇతి ప్రథమాంశే ఆశ్రమరక్షావ్యా
జేన స్వయమేవానాయాసేన సమాగత ఇత్యర్థః. మనోరథే మనోరథవిషయే. అనురూప
వరే రాజనీత్యర్థః. మనోరథ ఇత్యనేనానురూపవరప్రాప్తా సత్యాం బహురహస్యకథ
నచుంబనాలింగనసంభోగాదికం కర్తవ్యమితి స్వమనసి స్థితముచ్యతే. కాతరభావం
న ముంచసీత్యనేన దుష్యంతేన బహుప్రార్థనాయాం కృతాయామపి గురుజనాదిభీత్యా
సంభోగాదివిషయే అనుమతిర్న కృతేత్యర్థః. సాంప్రమిదానీం. అస్మిన్నేవ రాజని పున
రప్యాగతే సతీత్యర్థః. సానుశయం విఘటితస్యేతి గౌతమ్యాగమనే పశ్చాత్తాపపూ
ర్వకం విఘటితస్య యథా మనోరథపరిపూర్ణివతి తథా సంభోగాదికం న జాతమి
త్యర్థః. మనోరథం బహువారం సంభోగాదికం కర్తవ్యమితి మనసి స్థితమిదానీం
గౌతమ్యాగమనేన ఏకవారమేవ జాతమితి భావః. సానుశయమిత్త్యనేన పూర్వం ప్రథ
మదర్శనే ఏకవారం సంభోగాదికం జాతం చేదిదానీమప్యేకవారసంభోగేన మనోరథ
పరిపూర్ణి కించిద్భవేత్. తథా న జాతమిత్త్యర్థః. అనేన పునరపి నాయకప్రాప్తిం ప్రతి
చిత్తాసంగో బిందురిత్యనుసంధేయమ్.

౨. లతావలయేత్యాది. అత్ర మనోరథో నామాలంకారః. తదుక్తం—“మనో
రథం వ్యాజేన వివక్షితనివేదనమ్” ఇతి. అత్ర శకుంతలాలతావలయవ్యాజేన రాజాన
మామంత్రయంత ఇతి మనోరథః.

౩. అహో ఇత్యాది. అహో ఇత్యాశ్చర్యే. చిరప్రాగ్గతనాయకానంగమజనితా

ముహురజ్జులిసంవృతాధరోష్ఠం

ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబాభిరామమ్,

ముఖమనవివర్తి పక్షలాక్ష్యాః

కథమప్యన్నమితం న చుమ్భితం తు.

౨౨

సందానుభవస్య మధ్యే విఘటనాత్ స్వప్రతిహాలవిధిప్రాబల్యం ప్రత్యాశ్చర్యం. ప్రాధి
తార్థసిద్ధయ ఇతి బహువచనేన స్వస్య నాయకావిషయకవివిధమసారభణేదా న్నా
చ్యుతే. మయేత్యనేనానుభవవిషయతోక్తా.

౨౨. ముహురంగుళిసంవృతాధరోష్ఠమితి. అంగుళీభిస్సంస్పృతః సమ్యక్స్పృ
చ్ఛాదితః అధరోష్ఠః యత్ర తత్తత్సోక్తం. అంగుళీభిస్సంస్పృత ఇత్యనేన అధరచుంబన
ప్రతిబంధకతిరస్కారే సుకరత్వం నూచితమ్. న తు హస్తసంవృతాధరోష్ఠమిత్యు
క్తమ్. లేనానురాగాతిశయాన్తాః జనితబాహ్యకోపన్నాచ్యుతే. అనేన సంరజాం
గుళ్యపకర్షణకార్యం తత్కారణభూతకేళగ్రహదయశ్చ వ్యజ్యంతే. ముహుగ్గురుళ
ఇత్యనేన యదా ఏకేన హస్తేన కచం గృహీత్వా అన్యహస్తేనాంగుళీరపశుద్య లేనైవ
హస్తేన నీవీమాచసం క్రియతే. తస్య ధ్యే త్తతే త్తతే అంగుళీభిరధరసంవరణమితి భా
వః. లేన చాధరసంవరణాంగుళ్యపశయనసమయే తదనుసార్యం బహువిధచాటు
కరణచాతురీ నూచ్యతే. యావతా కాలేన సురతప్రస్తావాంగీకారః తావదవికలమే
కేన హస్తేన కేళగ్రహం కృత్వా చాటూక్త్యానునీయాన్యహస్తేనాంగుళీరపశుద్య చుం
బితమితి భావః. అనేన స్ఫురితాఖ్యః కన్యాచుంబనవిశేషమన్నాచితః. యదాహ వా
త్సాన్యయనః—నిమిత్తం, స్ఫురితం, సుటితమితిత్రీణి కన్యాచుంబనాని. తత్ర వదనప్రవే
శితమౌష్ఠమవగ్రహీతుమిచ్ఛంతీ స్పందయంతీ స్వమౌష్ఠం నోత్తరముత్సహత ఇతి స్ఫురిత
మితి. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబాభిరామం ప్రతిషేధాక్షరైః పరస్పరవిమర్షజనితానందాతి
శయవశాన్తా మేత్యాదివచనైర్విక్లబం విహ్వలం పరనశమితి యావత్. అభిరామం
భూభంగాధరస్పందనస్వేదబిందునాం స్వసంపర్కసంభూతసుఖజనితత్వాద్రమ
ణీయం. అనేన ప్రతిషేధాక్షరకథనేన హస్తయోర్యాపారాభావాద్దాహాక్షేపమన్నా
చ్యుతే. లేన చస్తనముఖశాదిసర్వాంగస్పర్శనం నూచితమ్. అత్రాపి ముహురిత్యనుష
జ్యతే. లేన చ దేశస్య వివిక్తతయా నిరర్గళసురతక్రియానుకూలబహువిధస్వరవిశేష
వద్వాగ్విజృంభణచాతురీ ధ్వనితా. అంసవివర్తితి. అంసయోర్ద్వివర్తతే వివలత ఇత్యం
నవివర్తి. వితదంసవివర్తనం గురుజనభీత్యా దంతక్షతకరణపరిహారార్థమిత్యవగంతవ్యమ్.
అత్రాపి ముహురిత్యనుషజ్యతే. అనేన సముఖే సతి అధరచుంబనం తత్పరిహారార్థమం

సంయోగివర్తనే సతి కపోలచుంబనం తదుభయపరిహారార్థం ముహురితి భావః. తేన నిరతిశయానందానుభవాద్వచసా నిషేధం కర్తుమశక్యత్వం నూచితమ్. అత ఏవ ముఖమి త్యుక్తమ్. స త్వధరమితి. ముఖస్యైవ బహుచుంబనవిషయత్వాత్. అత ఏవ పక్షలా ష్ట్యా ఇత్యనేన నేత్రచుంబనమపి నూచితమ్. అనేన సంభోగస్సాచ్యతే. తదుక్తం భావ ప్రకాశే—కామోపచారస్సంభోగః కామస్త్రీపుంసయోగ్ముఖం, సుఖమానందసం భేదః పరస్పరవిమర్దతః. ఉపచారస్తదానందకారకం కర్తవ్యత్యే. అత్ర కేశగ్ర హణముష్టివీడనవిశేషాదీనాం నాయికానుఖకరత్వాదానందసంభోగః. కథమపీతి. కథంచిద్యత్నే నేతి యావత్. తదుక్తముత్పలమాలాయా—“జ్ఞాతహేతువివక్షాయా మప్యాదికథనావ్యయం, కథమాదితథాప్యంతం యక్ష్మగౌరవబాధయా”ంతి. ప్రథమ మంగుళిసంవరణం. తస్మిన్నపకృష్టే సతి ప్రతిషేధాత్కరవైక్లబ్యం. తస్మిన్విరమితే సతి అంశవివర్తనం. ఏవం ప్రకారేణ కృచ్ఛ్రేణేత్యర్థః. కథమవీత్యనేన సవషధూశ్చనైరేవో పభోక్తుముచితేతి యుజ్యతే. స చుంబితం తు. అత్ర చుంబనశబ్దేన తదవిసాఖూత సంభోగస్సాచ్యతే. స చుంబితం త్వతి తుశబ్దః పునశ్చబ్ధార్థవాచకః. తు పునర్న చుం బితమిత్యనేన ఏకవారమేవ చుంబితమితి వ్యజ్యతే. చిరస్థానితకృచ్ఛ్రేణబ్ధినాయికా యాః బహువారసంభోగస్య సముచితత్వాత్ గౌతమ్యాగమనేన ఏకవారసంభోగో జాత ఇత్యర్థః. తేన చ మధ్యాహ్నా సంగతయాః స్త్రీపుంసోరాసాయమేకవారసం భోగకథనేన స్వస్య మన్తధకలాప్రాసాగ్జ్యేన దీర్ఘసురతం బహువిధక్రీడాశ్చ నూచ్యంలే. ధ్వనికారేణాపి నిపాతానాం రసాభివ్యంజకత్వోదాహరణే అయం శ్లోకస్తు స ‘చుంబి తం’ త్విత్యేవోదాహృతః. కేచిన్న చుంబితం తదితి పఠంతి. తదయుక్తం. ఉత్తగ్రత్ర ‘దుప్యం లేనాహితం లేజో దధానా’మితి. ‘వీతం మయా సదయమేవ రతోత్సవేఽపి’ ఇత్యనేన చ సంభోగగర్భధారణానామాకాశవాణీదున్యంతముఖోదితిత్వాత్. తు పునర్న చుంబితమిత్యనేన పునరపి తత్ప్రాప్తిం ప్రతి చిత్తాసంగో బిందుర్క్త ఇతి బో ధ్యమ్. అత్ర కుటమితం నామ స్త్రీణాం స్వాభావికాలంకార ఉక్తః. తదుక్తం— “అలంకారాస్తు నాట్యజ్ఞైః ప్రోక్తాభావసమాశ్రయా, యావన్నేభ్యధిగంస్త్రీణాంవికా రా గాత్రవక్త్రీజాః. తత్ర—ఉపచారస్తదానందాధరకేశగ్రహణి, సుఖోపచార వతోస్థో బాహ్యః కుటమితం జగురితి. అత్ర సుఖోపభోగపరమానందకేశగ్రహ ందయః స్ఫుటాః. అంగుళిసంవృతాధరోష్ఠత్వేన ప్రతిషేధాత్కరైశ్చ బాహ్యః కోపో ఽనుమీయతే, అత్ర అనేకే రసాశ్చ ప్రతీయంతే. యదాహ భరతః—“సహ్యోకర సజం కావ్యం కించిదస్తి ప్రయోగతః, భావో వాపి రసోవాపి ప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవవా” ఇతి. లోకోత్తరవర్ణనానిపుణకవికర్త కావ్యం. తదేవ ప్రయోగార్హం నాట్యం భవతి.

(౧) క్వ ను ఖలు గచ్ఛామి? అథవా, ఇహైవ ప్రియాపరిభుక్త
ముక్తే లతామన్తపే ముహూర్తం స్థాస్యామి.

తస్యాః పుష్పమయీ శరీరలులితా
శయ్యా శిలాయామియం

క్లాంతే మనఃథలేఖ ఏష నలినీ

పత్రే సఖైరర్పితః,

హస్తాద్భ్రష్టమిదం బిసాభరణమి

త్యాసజ్యమానేక్షణః

నిర్గస్తుం సహసా న వేతసగృహః

చృక్నోమి శూన్యాదపి.

౨౩

భావాదివ్యతిరేకేణ ఏకరస విష యస్తి నాక్ష్మ్యే దృశ్యతే, తాదృశం కావ్యం ప్రయో
గార్హం న భవతీత్యర్థః. యథా ప్రకృతే నామకారభ్యః శృంగారస్ఫుట ఏవ. తదను
భావాః, అధరస్యాంగుళిసంవరణేన ధైర్యం. లేన చ మిథ్యామానేన గర్వో మదశ్చ.
ముహురిత్యనేనానురాగగోపనాదవహితత్వం. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబమిత్యనేన దైన్యం.
అంసవివర్తిత్యనేన వచనోచ్ఛారణే గ్లానిః. పరస్పరదృష్టిసంబంధే లజ్జా. చుంబితమిత్య
నేన హర్షః. పునర్న చుంబితమిత్యనేన విఘ్నకారణీం గౌతమీం ప్రతిక్రోధః. లేన
రాద్రరసః ప్రతీయతే. కించ, పునర్న చుంబితమిత్యనేన రాత్రిగమనాత్థలు గౌత
మ్యాగలేతి రాత్రిం ప్రత్యాగ్ర్యమ్. అహో ఇతి విస్తయః. ప్రాథితార్థసిద్ధయో విఘ్న
వత్స ఇతి నిర్వేదశ్చోకశ్చ. పునర్న చుంబితమిత్యనేన పునస్తత్ప్రీతిం ప్రతి చింతా
వితర్కశ్చ. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబమిత్యనేన లజ్జాభావశ్చాంతిశ్చపలతా చ. అంసవివర్తి
త్యనేన చుంబనపరిహారేణ దంతక్షతాద్దురుభ్యశ్శంకా భయం చ. అంగుళిసంవృతాధ
రోష్ఠమిత్యనేన ముగ్ధత్వం. లేన నాయకారబద్ధశృంగారః. తదుక్తం— “శృంగారేణ దా
చిన్నాయకారబద్ధత్వం కదాచిన్నాయకారబద్ధత్వం కదాచిదుభయారబద్ధత్వం కదాచిద్ధర్
ణారంభో మదేన వా చింతయా వోన్మాదేన వా” ఇత్యాది. అత్రానేకేషాం రసానాం
శృంగారాంగత్వేనోపాదానం కృతమ్. అనేన కవినటయో శ్విక్షాప్రకారః ప్రదర్శితః.

౧. క్వ ను ఖల్విత్యాది. ఖలురిజాసాయామ్.

౨౩. తస్యా ఇతి. తస్యా అనుభూతాయః శకుంతలాయః. శరీరలులితేత్య
నేన తిత్కృతబహువిధసురకక్రియానుచ్చయం లే. ఆసజ్యమానేక్షణః ఆ సమంతాద్భ
దేక్షణః. సహసా న శక్నోమిత్వనేన సర్వకార్యానుత్సాహ ఉక్తః.

(నేపథ్యే)

రాజన్ !

సాయంతనే సనకకర్తణి సంప్రవృత్తే
వేదీం హుతాశనవతీం పరితః ప్రవృత్తాః,
ఛాయాశ్చరన్తి బహుధా భయమాదధానాః
సంధ్యాపయోదకపిశాః పిశితాశనానామ్.

౨౮

దుష్కృతః—(శ్రుత్వా) అయమహమాగచ్ఛామి.

(ఇతి నిష్క్రాంతః.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

తృతీయోఽఙ్కః.

౨౮. సాయంతన ఇతి. సాయంతనే సాంధ్యే సనకకర్తణి యజ్ఞకర్తణి. ఛాయాః ప్రతిబింబాని. చరంతి ఘృతాదిపాత్రేషు దృశ్యంత ఇత్యర్థః. బహుధా భయమాదధానా ఇత్యనేన స్వేషాం తత్ప్రీతీకారాశక్యత్వముక్తం. అయమహమాగచ్ఛామి త్యనేన స్వస్య యుదపీఠశ్చం దయాపీఠశ్చం చ సూచితమ్. నిష్క్రాంతాస్సర్వే. “లేమమంతే చ నిర్గమ ఇత్యుక్తత్వాత్.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులతీలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల
వ్యాఖ్యానాయాం తృతీయోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

చతుర్థోఽఽంకః.

తదాదౌ విష్కంభః.

(తతః ప్రవిశతః కుసుమాపచయమభినయన్త్యౌ సఖ్యౌ.)

అనసూయా— (౧) ¹హాళా పిఅంవదే గంధర్వేణ వివాహవిహితా

1 సఖి! ప్రియంవదే! గాంధర్వేణ వివాహవిధినా నిర్వృత్తకల్యాణా శకుంత
లాఽనురూపభర్తృగామినీ సంవృత్తేతి నిర్వృతం మే హృదయమ్. తథాశ్చ్యేతచ్ఛి
న్తనీయమ్.

కవిరిదానీం కథాంతరమారంభమాణో వస్తుసంఘటనార్థం విష్కంభం నామార్థో
పక్షేపకం ప్రస్తావి—తతః ప్రవిశతఇత్యాది. తదుక్తం—“నూచ్యం శ్రావ్యం దృశ్యమితి
తత్ర వస్తు త్రిధా మతమ్, నీరసానుచితం వస్తు సదా సంచూచ్యమేవ తత్, శ్రావ్యం తు
యుద్ధసంక్షోభపుత్రజన్మాదికం స్పృశమ్, దృశ్యం తు మధుగోదాత్తరసభావవిరంతరమ్.
అర్థోపక్షేపకైస్సూచ్యం పంచభిః ప్రతిపాదయేత్, విష్కంభమాభికాంకాస్యాంకా
వతారప్రవేశకైః, అతీతానాం భావినాం చ కథాంకానాం ప్రదర్శకః, మధ్యమేవైక
పాత్రైచ ద్వాభ్యాం త్రిభిరథాపి వా. ప్రయోజ్యో వస్తువిస్తాగో విష్కంభస్తు ద్విధా
భవేత్, శుద్ధసంక్షిప్తభేదేన శుద్ధః కేవలమధ్యమైః. పాత్ర్యైః ప్రయోజ్యో భాషైక్యా
త్సంక్షిప్తో నీచమధ్యమైః, వాక్యైస్సాన్వితైశ్చ భాషార్థసంస్కృతసాక్షాత్కృతాదిభిః. ఆదౌ
విష్కంభకం కుర్యాన్నాటకేషు మహాకవిః, అక్షేపితం పరిత్యజ్య నీరసం వస్తు విస్త
రమ్. యదా సందర్భయేచ్ఛేవం కుర్యాద్విష్కంభకం తదా. యదా తు సరసం వస్తు
మూలాదేవ ప్రవర్తతే, ఆదావేవ తదాంకాస్యాదామభాక్షేపసంయుతమ్. యథోచి
తం తు విష్కంభం సర్వాంకేషు ప్రకల్పయేదితి.

౧. హాళేత్యాది. సఖి ప్రియంవదే, యద్యపి గాంధర్వేణ వివాహవిధినా ని
ర్వృత్తకల్యాణా శకుంతలా అనురూపభర్తృగామినీ సంవృత్తేతి నిర్వృతం మే హృద

నివృత్తకళ్యాణా నండభా అణురూపభత్తుగామినీ సంపుత్రేతి
ణివృద్ధం మే హిలలిం. తహ వి ఏదం చింతణిజ్జమ్.

ప్రియంవదా—¹కహం విల?

అనసూయా—²అజ్ఞ సో రావసీ ఇట్టిం పరిసమావిల ఇసిహిం వినజ్జిదో
అత్తణో నలరం పవిసిల అంతేడరసమాలదో ఇదోగదం
పుత్తందం సుమరేది వా ఇ వేత్తి.

ప్రియంవదా—³విస్సద్ధా పెఱాహి. *ఇ తాదిసీ గుణవిరోహిణీ పకిడి.
తాదో దాణిం ఇమం పుత్తందం సుణియ ఇ ఆణేకిం పది
వస్సదిత్తి.

అనసూయా—⁴జహ అహం పెఱామి, తహ తస్స అణమహం.

ప్రియంవదా—⁵కహం విల?

అనసూయా—⁶గుణవదే కణ్ణల పడినాదణిజ్జెత్తి అలం దావ పుథ
మో సంకిప్పో తాదస్స. తం జఇ దెవ్వం ఎవ్వ సంపాదేది,
ణం అప్పాతనేణ కిదద్దో గురులణో.

1 కథమివ?

2 అద్య స రాజర్షిర్షిం పరిసమాప్య ఋషిభిర్విసృత ఆత్మనో నగరం ప్రవిశ్యాం
తఃపురసమాగత ఇతోగతం వృత్తాంతం స్మరతిఃవా నవేతి.

3 విస్మయా భవ. న తాదృశీ గుణవిరోధినీ ప్రకృతిః. తాత ఇదాసీమిమం
వృత్తాంతం శ్రుత్వా న జానే కిం ప్రతిపత్స్యతీతి.

4 యథాహం పఞ్చామి, తథా తస్మానుమతమ్.

5 కథమివ?

6 గుణవతే కన్యకా ప్రతిపాదనీయేత్యయం తావత్ప్రథమస్సంకల్పస్తాతస్య.
తం యది దైవమేవ సంపాదయతి, సన్వల్పాయనేన కృతార్థో గురుజనః.

యమ్. అనేన పునః పూర్వాంకార్థం క్షిప్యత్యవగంతిష్యమ్. తహ వీత్యాది, అనేనూత్తరాం
కార్థసూచనం కృతమితి జ్ఞాతవ్యమ్. అనసూయాప్రియంవదయోర్నాయికాప్రియసభీ
త్వాన్తర్ధమపాత్రత్వమ్. దేశీయత్వాభావాత్. అత్ర పూర్వోత్తరాంకపుత్రవర్తివ్య
మాణవత్తుమాచరమాత్రత్వాన్నీరసత్వేన విష్కంభిత్యమ్.

* ఇ తాదిసా ఆకిడివిసేసా గుణవిరోహిణీ హోంది.

ఛా. న తాదృశా ఆకృతివిశేషా గుణవిరోధినో భవంతి—ఇతి పాతాంతరమ్.

ప్రియంవదా—¹(పుష్పభాజనం విలోక్య) (౧)సహి, అవధిదాత ఖు
బలిలమృతపజ్జతాత కుసుమాత.

అనసూయా—(౨)²ణం సడందళావ సాహగ్గదేవదా అచ్చణిజ్ఞా.

ప్రియంవదా—³జుజ్జిత.

(తదేవ కర్తారభేతే.)

(౩) (నేపథ్యే)

అయమహం భోః!!

అనసూయా—(ఆకర్ణ్య) ⁴అదిహీణం విల ణివేదిదం.

ప్రియంవదా—⁵ణం ఉడలసన్ణిహిదా సడందళా.

అనసూయా—⁶న ఉణ హిలవణ సన్ణిహిదా.

ప్రియంవదా—⁷హేమాదు. అశం ఎత్తివహిం కుసుమేహి.

(ఇతి ప్రసీతే.)

(నేపథ్యే) (౪)—ఆః! అతిథిపరిభావిని!

1 సఖి! అపచితాని ఖలు బలికర్త పర్యాప్తాని కుసుమాని.

2 నను, శకుంతలాయాస్సౌభాగ్యదేవతాఽర్చనీయా.

3 యజ్ఞతే.

4 అతిథీనామివ నివేదితమ్.

5 సమూటజసన్నిహితా శకుంతలా.

6 న పునర్హృదయేన సన్నిహితా.

7 భవతు, అలమేతావద్భిః కుసుమైః.

౧. బలికర్త పర్యాప్తాని. పుణాక్రియాపరిపూర్ణాని.

౨. సౌభాగ్యదేవతా. యయా దేవతయా అనురూపవర సంఘటనా కృతా సా
దేవతా అర్చనీయేత్వరః.

౩. భోః ఇతి స్వగుణతారకమ్యానభిజ్ఞానసంబోధనే. అయమహమాగత ఇతి
నేన నికటే ఆగత ఇత్వరః.

౪. నేపథ్య ఇత్యది. ఆః ఇతి అవమానజనితపీడాయాం నిపాతః. “అస్తు సౌభా
గ్యోపపీడయో”రిత్యమరః. తేన పీడాజనితః కోఽన్యూచితః. కోపే కారణమాహ—అ
తిథిపరిభావినీతి ఆగంతుకావమానిని. అతిథిపరిభావినీత్యనేన తిథిస్తు సత్కారయోగ్యః.
బహుదూరాగతక్షుత్ప్రీడితాతిథిః కేనోపాధినా త్వత్కృతావమానం సమాత ఇతి భావః.

విచిస్తయస్తీయమనన్యమానసా
తపోనిధిం వేత్సి న మాముషస్థితమ్,
స్మరివ్యతి త్వాం న స బోధితోఽపి సక
కథాం ప్రమత్తః ప్రథమం కృతామివ. ౧.

అనసూయా—¹హద్ధి! హద్ధి!! తదేవ్య సంపుత్తమ్, జస్సిం కస్సిం వి
పూతరుహే అవరద్ధా సుణ్ణహిలల సడందళా. (పునర్వి
లోక్య) ణ ఖు జస్సిం కస్సిం వి, ఏసో దువ్వాసో నుళహకో
నో మహేసీ. తహ సవిల చడుళదువ్వారావ గళువ ణివ్వ
త్తో. కో అణ్ణో హుదవహదో దహీదుం పహవిన్నది? గచ్చు.
పాదేను పణమిల ణివత్తేహి ణం. జావ అహం అఘోదలం గెణ్ణే
అ ఉవసస్సామి.

1 హో ధిక్! హో ధిక్!! తదేవ సంపుత్తమ్. యస్థిక్ కస్తిన్నపి పూజార్హేఽప
రాద్ధా శూన్యహృదయా శకున్తలా. (పునర్విలోక్య) న ఖిలు యస్థిక్ కస్తిన్నపి. ఏష
దుర్వాసాః సులభికోపో మహర్షిః. తథా శప్తా చటులదుర్వారయా గత్యా నివృత్తః.
కోఽన్యో హుతవహద్దస్థం ప్రభవివ్యతి? గచ్చు. పాదయోః ప్రణమ్య, నికర్తయోః.
యావదహమర్హోదకం గృహీత్వోపసర్పామి.

౧. స్వకృతావమానస్యానుభూయిష్యమాణఫలమాహ— విచింతయంతీయ మి
త్యాది. యం స్వాభిలాషవిషయకం పురుషమనన్యమానసా తదేకతానచిత్తా. అనేన నా
యకస్త రణేఽపి తత్సంపర్కజనితానందసమానసుఖానుభవన్నుచ్యతే. తేన చ విగళిత
వేద్యాంతః త్వేన ఉచితకార్యేఽపి ప్రవృత్త్యభావోవ్యజ్యతే. విచింతయంతీ విశేషేణ
చింతయంతీ. త్వమితి శేషః. ఆత్మ త్వమితి విశేష్యపనోపాదానాభావస్త్వాగంతుకావ
మానకరణాదక్లిలనామోచ్చరణాయోగ్యతాభిప్రాయః. మాం న వేత్సి. మామిత్యనేన
స్వస్య ఇతరముషివై లక్షణ్యేన శీఘ్రకోపోదయత్వమవమానానహిష్టుత్వం చ వ్యజ్యతే.
తర్హి విప్రకృష్టం కథం వేద్ధి త్యత ఆహ— ఉపస్థితం సన్నిహితం. న తు దూరస్థమిత్య
ర్థః. ఉపస్థితమిత్యనేన స్వావస్థితస్థలం ప్రతి బహుదూర మప్యగత్య జన్మస్సత్కార
యితం యోగ్యస్తాదృశం నికటవర్తనం మాం న జానాసీతి వ్యజ్యతే. తర్హి ప్రమాదా
త్కించిత్వాపముపసతం తత్సరలోకే అనుభవిష్యామిత్యత ఆహ— తపోనిధిమితి, అనేన
స్వస్య కోపప్రసాదయో నృద్యః ఫలప్రదత్వం జ్ఞాప్యతే. న వేత్సితి చ ర్తమానవ్యవచేతే
నాద్యాపి న వేత్సితి స్వకృతబహువిదనం వ్యజ్యతే. తేన కావదానే స్వస్థిక్

ప్రియంవదా—¹తమా. (ఇతి నిష్క్రాంతా.)

అనసూయా—(ఇదాంతరే స్థలితం నిరూప్య) ²అమ్మో! ఆవేలకలి
ఆవ మహా పబ్బటం అగ్రహతాదో పుష్పభాలణమ్.
(ఇతి పుష్పోచ్ఛయం నిరూపయతి.)

ప్రియంవదా—(ప్రవిశ్య) (౧) ³నహి! పకిదివకోకస్స వాసో అణు
ణలం షడిగ్గెడ్డాది? కించి ఉణ సాణుకోసో కిదో.

అనసూయా—(సస్మితమ్) ⁴తస్మిం బహు ఏదం వి. క హేహి క హేహి.

1 తథా.

2 అహో! ఆవేగస్థలితాయా మమ ప్రభ్రష్టమగ్రహస్థాత్ పుష్పభాజనమ్.

3 సఖి! ప్రకృతివక్త్ర కస్య వా సోఽనునయం ప్రతిగృహ్యతి, కించిత్తునస్సాను
క్రోశః కృతః.

4 తస్మిన్ బహ్వేతదసి. కథయ కథయ.

దోషభావ ఉక్తః. స త్వాం న స్మరిష్యతి. సః త్వచ్చింతావిషయస్తాదృశత్వద్విషయ
కానురాగాతిశయవాన్పురుషః. త్వాం తాదృశానురాగవతీమనుభూతాం త్వామి
త్యర్థః. న స్మరిష్యతి త్వద్విషయకస్తరణం న కరిష్యతి. తస్మా, తేన తేన స్మారకలింగేన
బోధ్యతే చేత్ స్మరిష్యతీత్యత ఆహ—బోధితోఽపీతి. బోధితోఽపీత్యనేన నికషే
న త్వాం స్మరితోఽపి స్వకృతం వృత్తాంతం న స్మరిష్యతి. దూరే స్మారకపత్రలేఖాదిప్రే
షణేన స్తరణం కుత ఇతి భావః. న స్మరిష్యతీత్యనేన స్తరణమేవ నాస్తి తత్సంపరాధి
కం కుత ఇత్యభిప్రాయః. స్మరిష్యతీతి భవిష్యద్వ్యపదేనేదానీం త్వయి తస్య గాఢాను
రాగాతిశయా విద్యతే. ఇతఃపరం మచ్చావబలాన్న స్మరిష్యతీతి వ్యజ్యతే. సహ్యంతః
పురస్త్రీగణాపహృచిత్రతయా చిరవిశ్లేషేణ చ తవ స్తరణాభావః, కింతు మచ్చా
పబలాదితి భావః. అత్ర దృష్టాంతమాహ—ప్రచుత్తఇతి. యథా మదనీయద్రవ్యసే
వయా ప్రక్షలేణ మత్తః ప్రథమం కృతాం పూర్వక్షణోక్తాం కథాం వార్తాం బోధి
తోఽప్యకథితపూర్వామివ ఉత్తరక్షణే న స్మరిష్యతి, తథేత్యర్థః. యథా మయా
బహుధా బోధ్యమానాసి త్వన్నికటవర్తనం మాం న వేత్సి తథా త్వాం దువ్యంత
ఇతి భావః. హద్దీత్యాది.

౧. ప్రకృతివక్త్ర ఇత్యనేన శాపాంతాకథనశంకయా సవిషాదమిత్యుచ్యతే.
సానుక్రోశః దయాసహితః. ఇత్యనేన హర్షాత్ స్థితం. తస్మిన్ తాదృశనులభికోపే
ఋషే ఏతత్సానుక్రోశత్వం. బహ్వధికం. తిదేవాలమితి యావత్.

ప్రియంవదా—¹జదా అణుణీదో వి ణివత్తిదుం ణ ఇచ్చది, తదా విణ్ణావిదో మవ.

అనసూయా—²కహం విల?

ప్రియంవదా—³భలమ పుడమభత్తిం అవేక్షి అ అవిణ్ణాదప్పహవస్స దుహిదుజణస్స భలవదా ఎక్కో అవరాపెహా మరిసిద వోత్తి.

అనసూయా—⁴తదో తదో.

ప్రియంవదా—⁵సో తదో 'ణమే వలణం అణ్ణహం హేహదుం అరు హది. కిందు, అహీణ్ణాణాహరణదస్సణేణ సావో ణివత్తిస్స ది' త్తి మంఠలంతో ఎవ్వ అంతరిహిదో.

అనసూయా—⁶సక్కం దాణిం అస్ససిదుం. అత్తి తేణ రావసిణా సం వత్తిదేణ సణామహేయం కిదం అంగుళీలం సుమరిణీయం త్తి సలం పిణడ్ధం. తేణ సాహీణోవా అ సడందళా భవిస్ససి.

ప్రియంవదా—⁷ఏహి దేవకజ్జం దావ నే ణివ్వత్తేమో (ఇతి పరిక్రమతః)
ప్రియంవదా— (విలోక్య)⁸అణసూవ పెళ్ళ దావ గం వామహద్ధోవ

1 యదానునీతోఽపి నివర్తితుం శేచ్ఛతి తదా విజ్ఞాపితో మయా.

2 కథమివ?

3 భగవత్, ప్రథమభక్తిమవేక్ష్య అవిజ్ఞాతప్రభావస్య, దుహితృజనస్య భగ వత్తైకోఽపరాధో మర్షితస్య ఇతి.

4 తత స్తతః.

5 స తతో 'స మే వచనమన్యథా భవితుమర్హతి. కింత్యభిజ్ఞానాభరణదర్శనేన కాపో నివర్తివ్యతే' ఇతి మన్త్రీయస్నేవాన్తస్త్రితః.

6 శక్యమిదానీమాశ్వాసీతుం. అస్తి తేన రాజన్యణా సంప్రస్థితేన స్యనామధే యాశ్చిత్ మంగుళీయకం స్పర్శణీయమితి స్వయం సింద్రమ్. తేన స్వాధీనోపాయా శకు స్తలా భవిష్యతి.

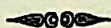
7 ఏహి దేవకార్యం తావదస్యా నిర్వర్తయామః.

8 అనసూయే! పశ్య తావదేనాం వామహస్తోపహితవదనామాలిఖితామివ ప్రియసఖీమ్. భర్తృగతయా చిన్తయాఽత్తానమప్యేషా న విభావయతి. కింపునరా గన్తుకమ్.

హిదవలణం ఆలిహిదం విల పిలసహిం భత్తుగదావ చిందావ
 అత్తాణం వి ఏసా ణ విభావేది. కిం ఉణ ఆలందులమ్.
 అనసూయా—¹పిలంవదే దువ్వేణం ఎవ్వ ణో ముహే ఏసా పుత్తం
 దో చిట్టదు. రక్తణీత ఖు పకిదిపేనళా సహి.
 ప్రియగవదా—²కో నాణిం ఉణ్ణోదవణ ణోమాళిలం సించఇ?

[ఇతి నిష్క్రాంతే]

విష్కంభః.

(౧) (తతః ప్రవిశతి సుప్తోత్థితః శిష్యః.)

శిష్యః—వేలోపలక్షణార్థమాదిష్టోఽస్మి తత్రభవతా ప్రవాసాదుపా
 వృత్తేన కాశ్యపేన. తత్ప్రకాశం నిర్గతస్తావదవలోకయామి
 కియదవశిష్టం రజన్యా ఇతి. (పరిక్రమ్యావలోక్య చ) హస్త!
 ప్రభాతమ్.

తథాహి—యాత్యేకతోఽస్తశిఖరం పతిరోషధీనా
 మావిష్కృతోఽరుణపురస్సర ఏకతోఽర్కః,
 తేజోద్వయస్య యుగపద్వ్యసనోదయాభ్యాం
 లోకో నియమ్యతి ఇవాత్తదశాంతరేషు.

౨

1 ప్రియంవదే! ద్వయోరేవ నా ముఖే ఏష వృత్తాంతస్థితు. రక్షణీయా ఖలు
 ప్రకృతిపేళా సఖి.

2 క ఇదానీముష్టోదకేన నవమాలికాం సించతి?

౧. తతః ప్రవిశతీత్యాది. వేలోపలక్షణార్థం కాలపరిజ్ఞానార్థం. ప్రవాసాదుపా
 వృత్తేన సోమతీర్థాత్ప్రీతినిపుత్తేన. ఆదిష్టోఽస్మి అజ్ఞప్తోఽస్మితి యత్తత్తనాదిత్యర్థః. ప్ర
 కాశస్థానం విపుతప్రదేశమిత్యర్థః. హం తేతి ఖేదే.

౨. యాత్యేకత ఇత్యాది. ఏకతః ఏకత్రప్రశ్నమభాగ ఇతి యావత్. ఓషధీనాం
 పతిశ్చంద్రః అస్తశిఖరం యాతి వ్రజతి. సోనసమయతయా నిస్తేజస్కో జాత ఇతి భావః.
 యాతీతి క్రియాపదస్య వర్తమానవ్యపదేశేన త్వయిష్టోఽశ్చంద్రస్య దృష్టిపథ ఏవ పూర్వం
 యథా స్వస్య తేజస్విత్యమదయశ్చ, తతోఽధికం ద్వయమప్యన్యన్య భవతీతి వ్యజ్యతే.
 నకు చతోక్ష ఇతి భావః. ఓషధీనాం పతిరిత్యేకవచనేన త్వయశీలం పురుషం సర్వే పరి
 త్యజంతీతి వ్యజ్యతే. ఏకతః ఏకత్ర పూర్వభాగ ఇతి యావత్. అర్క-సూర్యః అరుణ

పురస్కరః అరుణః అనురుః పురస్కరోఽగ్రేనరో యస్య స తథోక్తః. అవి
 మృత అవిరూఢతః పృథ్విసమయతయా తేజస్వీ దృష్ట ఇతి భావః. అరుణపురస్కర
 ఇతి విశేషణేన ఉదయశీలజనస్య సర్వే సహాయా భవంతీతి వ్యజ్యతే. అవి
 మృత ఇతి భూతార్థేన వర్ధిష్ణాన్సూర్యస్య పురస్తాదేవ కస్యచిదవ్యతేజస్వినః నిష్ప్ర
 భత్వం నాశశ్చ భవంతీతి వ్యజ్యతే. తేజోద్వయస్య చంద్రనూర్యయోః యుగపదేకదా
 ఏకస్మిన్ క్షణ ఇతి యావత్. పరస్పరదృష్టిపథ ఏవేతి భావః. వ్యసనాదయాభ్యాం
 హ్రాసపృథ్విభ్యాం. లోకః సుఖదుఃఖవాక్ జనః. జాత్యేకవచనః. అత్తదకాంతరేషు స్వ
 స్వ సుఖదుఃఖావస్థాభేదేషు నియత్యుత ఇవ సుఖదుఃఖయోరనియతత్వాత్తయోః ప్రా
 త్తయోస్సతోః తదవస్థానుభవవికాగో న కర్తవ్య ఇత్యుపదిశ్యత ఇవేత్యర్థః. నాటక
 నిబద్ధనిఖిలవర్ణనాదీనాం ప్రకృతోపయోగితయా యోజ్యత్వాదత్రక్లోకే చంద్రనూర్య
 యోర్దుఃఖనుఖానుభవకభవేన దుష్కృతవిశ్లేషాద్రాత్రా చంద్రకిరణజనితదుఃఖం శకంత
 లయా సోధుముచితమితి వ్యజ్యతే. యథా నాయక సంగమసమయే సుఖం తద్వత్తద్విశ్లే
 షేఽపి దుఃఖముచితమితి శకుంతలయా సోధవ్యమిత్యుపదిశ్యత ఇవేత్యర్థిప్రాయః. నాటక
 స్య కావ్యస్యేవ యథా తథా బహువర్ణనం ప్రకృతాశ్రయతయా కర్తుంశక్యతే. కిం
 తు నిఖిలపదవాక్యపదైకదేశరచనావర్ణనార్థానాం వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యతాత్పర్యా
 జా చంద్రోదయనూర్యోదయవర్ణనానామపి ప్రకృతోపయోగిత్యం మహాకవినా కర్త
 వ్యమ్. నాటకాంతం కవిత్వమితి నాటకస్య బహుభారతీయాదిలక్షణగ్రంథలక్ష్య
 త్వాదితి భావః. మహాకవిప్రణీతకావ్యస్య వ్యంగ్యమేవ భూషణం. న తు వాచ్యాలు
 కారాది హి. తదుక్తం—“ముఖ్యా మహాకవిగిరామలంకృతిభృతామపి, ప్రతీయమాన
 చ్ఛాయైవ భూషా లక్షణం యోషితాం” ఇతి. యథా కేయూరహరనూపురాద్యనేకాలంకా
 రాలంకృతానామపి స్త్రీణాం లక్షణం ముఖ్యా భూషా భవతి, తథా చిత్రయమకశ్లేషాద్య
 నేకాలంకారాలంకృతానామపి కావ్యానాం మహాకవిసంబంధినీనాం ప్రతీయమానా
 ర్థచ్ఛాయైవ ముఖ్యా భూషా భవతి. భవతు చ్ఛాయామాత్రేణాపి ధ్వనేర్యతావస్థానం,
 తత్ర తస్య ముఖ్యత్వమపి. చిత్రయమకశ్లేషాపమాద్యలంకృతే వ్యుత్పత్తిమాత్రప్రదర్శన
 ఫలే కావ్యే కథమావిర్భవతు వ్యంగ్యచ్ఛాయేతి వాదినం ప్రత్యుచ్యతే—“నిర్గుణం న భవే
 త్కావ్యం గుణాశ్చ రసగోచరాః, తస్మాద్రసేన కేనాపి భావ్యం చిత్రేఽవ్యవజ్ఞతా. అను
 ల్పణత్వాద్వ్యంగ్యానామవ్యంగ్యం చిత్రమితితమ్, వ్యంగ్యస్యాత్వంతవిచ్ఛిత్తిః కావ్యే
 కుత్రాపి నేవ్యతే.” కావ్యేన తావత్సర్వధా గుణవత్తైవ భవితవ్యమ్. గుణాశ్చ రసధర్మా భ
 వంతి. తస్మాచ్చిత్రేఽపి కావ్యే అనుజ్ఞతా కేనాపి రసేన భవితవ్యమ్. అన్యథా కావ్యశబ్దవి
 షయత్వాభావాత్. తత్కథం కావ్యప్రకాశకారణావ్యంగ్యమితి ప్రతిపాదితమిత్యా

అపిచ—

అన్తర్హితే శశిని సైవ కుముద్వతీ మే
 దృష్టిం న నన్దయతి సంస్కరణీయశోభా,
 ఇష్టప్రవాసజనితాన్యబలాజనన్య
 దుఃఖాని నూనమతిమాత్రసుదుస్సహాని.

3

శంక్యోక్తమ్—“అనుబంధత్వాద్వ్యంగ్యానామవ్యంగ్యే చిత్రమితి”మితి. తస్మాద్వ్యంగ్యం గ్యార్థస్యాత్మ్యంతరిచ్చిత్రి కుత్రాపి కావ్యే నేవ్యతే. యథా వ్యంగ్యత్వేన ప్రతిపాదితే చిత్రకావ్యే వ్యంగ్యార్థచాచూయానువృత్తిరితి ప్రతిపాదయతి—“ఆవ్యంగ్యే తు యథా కావ్యే వ్యంగ్యచాచూయానువృత్తే, గ్వనావప్యన్లంకారేతథాన్లంకారవాసనా”ఇతి. కావ్యస్య కేవలద్రవ్యసేవభవితవ్యమ్. రసోవ్యంగ్యః, రసవీవ కావ్యస్యాత్మా భవతి. దోషగుణాలంకారాణాం వ్యంగ్యస్యాపి శబ్దార్థాయ తత్త్వేన సమానేకభం గ్వనారాత్తత్వమిత్యాశం క్షేదముచ్యతే—“దోషగుణాలంకారాన్సర్వేషిరసగోచరాః, కావ్యస్యాత్మా రసో యస్మాదాత్తధర్మాశ్చ తేయతః. సర్వేభా భవన్యమానస్వరూపతయా రసవీవ కావ్యస్యాత్మా. అత్తనో ధర్మాశ్చ దోషగుణాలంకారా యస్మాత్సత్తాతే చ ధర్మావీవ. సను, కావ్యేషు శబ్దదోషాలగదోషా శబ్దగుణాలగదగుణాలశబ్దబలంకారా అర్థాలంకారా”ఇతివ్యవహరః కథమితి ఛేద్యతే—“అదృశ్యార్థాంగదాదీనామగదర్థతయా యథా, శబ్దార్థగోచరతయా తథా తేషాం చ కీర్తనమ్.” యథా లోక ఆత్మధర్మాణాం వ్యాధిరూపాణాం శౌర్యాదిరూపాణాం చ గుణానామంగదాదిరూపాణామలంకారాణాం చ శరీరధర్మత్వేనావస్థానం, తథాత్మాత్వాత్ భూతరసధర్మాణాం శ్రుతికటుకత్వాదిదోషాణాం మాధుర్యాదిగుణానామనుప్రాసాద్యుపమాద్యలంకారాణాం చ శబ్దార్థగతత్వేన ప్రతిపాదనమితి జ్ఞాతవ్యమ్. అపిచేత్వాది. అపిచ కించ, ప్రాతఃకాలసంబంధ్యవ కించదుచ్యత ఇత్యర్థః.

3. అంతర్హిత ఇతి. శశిని చంద్రే అంతర్హితే అంతర్ధానం గతే సతి. సైవ కుముద్వతీ. యా రాత్రౌ చంద్రకిరణస్పర్శాద్వికాసవత్తయా దగ్గరీయా దృష్టా సైవ కుముద్వతీతి యావత్. సంస్కరణీయశోభా అత్యర్థం చింతనీయప్రభా. సంకోచవత్తయా వీతశోభేతి యావత్. దృష్టిం రమ్యపదార్థసాఫల్యహేతుమింద్రియం న నందయతి న ప్రీణయతి. వర్తమానప్రయోగేణ కుముద్వత్వాస్సుభగత్వాసుభగత్వయోరవ్యవధానం వ్యజ్యతే. చంద్రాన్తమయానంతరక్షణ ఏవేతి భావః. దృష్టిమిత్యేకవచనేన వీతశోభతయా పునస్తదీయదగ్గరవైముఖ్యం వ్యజ్యతే. ఇష్టప్రవాసేత్వాద్యర్థాంతర

అనసూయా—(౧) (ప్రవిశ్య పటాక్షేపేణ) (౨)¹ ఏవ్యంణామ విస
అవరమ్ముహస్స వి జణస్స ణ ఏదం విదిదం. జం తహవిహేణ
రణా సడందళావ అణ్ణాలం ఆలరిదమ్.

1 ఏవం నామ విషయపరాఙ్ముఖస్యాసి జనస్య నైతద్విదితమ్, య త్తథావిధేస రా
జా శకు స్తలాయామన్యాయమాచరితమ్.

న్యాసః. అబలాజనస్య స్త్రీజనస్య ఇష్టప్రవాసజనితాని ప్రయవిరహజనితాని దుఃఖాని
విరహపరంపరాజనితకార్యవైవర్ణ్యాదీని. అతిమాత్రసుదుస్సహాని అతిమాత్రం ప్రమా
ణాధికం సుతరామవిషహ్యణి. మఃకాంతఫలానీతి యావత్. తేన స్పృతిగుణగణోద్వే
గాదిమదనదళాభేదాన్ముచ్యంతే. యేన వినా న జీవ్యతే తత్రైవేష్టశబ్దప్రయోగః
క్రియత ఇతి మహాకవీనాం సంకేతః. నూనమితి సంభావనాయామ్, దుఃఖానీతి బహు
వచనేన విరహపరంపరాజనితసర్వకార్యాలసతాదివినిధిదుఃఖానుభవన్ముచ్యతే. తేన
చ స్తంభప్రశయాదిభావాన్ముచితాః. అబలాజనస్యేత్యనేనానన్యగత్యా విరహ
దుఃఖానహిష్టుతాయాం పరా కాష్టా నూచితా. పురుషస్య బహువల్లభతాయా యుక్త
త్వాన్న తథా దుఃఖానుభవ ఇతి భావః. అనేన చంద్రాస్తమయాత్కుముద్వత్వా
నిష్ప్రభత్వకథనేన శకుంతలాయా అపి దుష్ప్రవర్తితజనితబహుదుఃఖానుభవోఽస్తీతి
నూచ్యతే.

౧. ప్రవిశ్యేత్యాది. పటాక్షేపేణయవనికాపనోదనేన. సూచనం వినైవ ప్రవి
శ్యేత్కన్యః. మర్నవోకాదిజనితసాధుమయుక్తస్య పాత్రస్య ప్రవేశః పటాక్షేపేణ
క్రియత ఇతి కాన్యవ్యవహారః.

౨. ఏవ్యమిత్యాది విషయపరాఙ్ముఖస్యేతి. విషయేషు స్రక్చందనాద్యుపభోగా
గ్రాహేషు పరాఙ్ముఖస్యోదాసీనస్య. “విషయస్సాద్విద్రియార్థే దేశే జనవదేఽపి చ”
ఇతి విశ్వః. విషయసానభిజ్ఞస్య వీతరాగస్యాస్తీతి యావత్. జనస్యేతి జనశబ్దేన జన
సమాత్రముచ్యతే. న కు యోక్షోత్తరస్త్రీరత్నసంభోగవిషయక్రీడావిరహజనితసుఖదుః
ఖానుభవజ్ఞస్యేతి భావః. తదిష్టజనప్రవాసదుఃఖం కాంతాజనస్యాసహ్యామితి యదే
తదిత్యర్థః. తథావిధేనేనేన పరిగ్రహబహుత్వేఽపీత్యాదినాధర్మప్రబాధమేవ శకుం
తలా పరిగృహ్యత ఇతి దుష్ప్రవర్తితకృతపథాదికం నూచ్యతే. రాక్షేత్యనేన నాగరిక
తయా రాక్షో వంచనాప్రకారసామర్థ్యముక్తమ్. శకుంతలాయామిత్యనేనారణ్యవాసి
తయా నాగరికజ సంసర్గాభావాద్రాజ్యవంచనాభిజ్ఞత్వాసామర్థ్యముక్తమ్. అన్యా
యమ్. స్వప్రయోజనే నివృత్తే న్యవిశ్లేషదుఃఖితాం శకుంతలాం న స్మరతీతి యత్త

శిష్యః—యావదుపస్థితాం మోహమువేళాం గురవే నివేదయామి.

[ఇతి నిష్క్రమ్య] స్తః

అనసూయా—(౧) ¹అహవా పడిబుద్ధావికింకరిస్సం. ఇ మే ఉచితేషు కరణీయేషు హస్త
వి కరణీజ్ఞేను హస్తపాదా పసరంతి. సకామో దాణిం కామో
మోహదు. జేణ అసచ్చసంధే జణే సుణ్ణహిలల సఉందభా
పదం కారిదా. (౨) అహవా దువ్వాసకోవో ఎవ్వం విల

1 అథవా ప్రతిబుద్ధాపి కిం కరిష్యామి? స మే ఉచితేషు కరణీయేషు హస్త
పాదాః ప్రసరంతి. సకామ ఇదానిం కామో భవతు. యేనానత్యసంధేజనే శూన్యవృద్ధ

దన్యాయ్యమనుచితమితి యావత్. తథావిధేనేత్యనేన తృప్తీయంతే తపతీతనుగా ప్రీత్యా
దినా దువ్యంతస్య స్వశరీరకార్యువైవర్ణ్యాదీనాం శకుఃతలావిరహానిమిత్తవృక్షభం
స్వప్రయోజనార్థం కృత్రిమం. స తు స్వాభావికమితి భావః.

౧. అహ వేత్యాది. అథవేతి పక్షాంతరే. ప్రతిబుద్ధాని జ్ఞాతవత్సవి యద్యపి రాజ
స్తాదృగ్రాగాతిశయ స్తథాప్యంతఃపురస్త్రీగణహృతచిత్తతయా విస్తరణకారణం జ్ఞాత
వత్సవీతి యావత్. ఉచితేషు రాజానం ప్రతి స్తారకపత్ర లేఖాదినిర్మాణేషు పృత్యేషు.
హస్తపాదా న ప్రసరంతి. సామగ్రిభావాత్సభీదుఃఖవశాచ్చ స ప్రవర్తంత ఇతి
భావః. ఇదానిం సాంప్రతం తాదృగ్రాగాతిశయవతో రాజస్సస్వవిశ్లేషానసహజీల
శకుఃతలావిషయకస్తగజాభావే సతి సభీభూతాయా స్వస్థాపి తత్సాంకపత్రలేఖ
నాదినిర్మాణసామర్థ్యాభావే సతి చ సాంప్రతమిత్యర్థః. కామః రూపలావణ్యాభిరప్రతి
భటస్సకామో భవతు ఫలితమమోరథపరంపరాసహితో భవతు. రూపలావణ్యాదివిషయే
స్వశక్తుభూతుదవ్యస్తవిషయకామరాగాద్యతిశయవతీం శకుఃతలామరవిందాశోకాది
శోషణ మోహనాదిబాణై స్సంహర్తుం విశేషరూపరంద్రప్రాప్త్యా మదనస్య సకామత్వ
మితి భావః. శకుఃతలాయాశ్చంద్రతపకోకిలాలాపాదిన్ద్రోద్ధీపనవిభావజితదుఃఖేన
మరణ మేవ శరణమిత్యభిప్రాయః.

౨. అహ వేత్యాది. దుఃఖజీల ఇతి. ఆశ్రమవాసిత్వాదుపలావణ్యాద్యపోషక
పరిమితహారాదిక్లిష్టే తపస్విజనే అనాగరికజనవిషయే. శకుఃతలాయామిత్యర్థః. కః
అభ్యర్థ్యతే తో వా జనః ప్రార్థ్యతే. ప్రార్థనాం కురుత ఇతి యావత్. రాజవృత్తిర్జ్ఞో
జనః ప్రార్థనాం న కురుతే. రత్నహరీతు పార్థివ ఇతి న్యాయేన లాఙ్ఘోత్తరబహుస్త్రీప
రిభావీ రాజా కథం పార్థ్యత ఇతిభావః. అభ్యర్థ్యత ఇతి వర్తమానవ్యవహారేన అను
రాగాభావే కథం సంభోగాదికం కృతమిత్యాశంక్య తాత్కాలికమదనబాధానిపు

రేది. అణ్ణహా కహం సో రావసీ తారిసా ఇ మంతిల వత్తిలస్య
కాళస్స ఖేహమేత్తం విణ విసజ్జేది. తా ఇదో అహిణ్ణాణం అం
గుళీఅలం నే విసజ్జేమి. దుఃఖసీఠే తపస్సిజణే కోవా అబ్భత్తి
అది. ఇం సహీగామిదోసోత్తి వవసిదా విణ పారేమి వవాస
ప్పడిణిపుత్తస్స తాదకస్సవస్స దుస్సందపడిణీదం ఆవణ్ణనత్తం
సఉందళం నివేదేదుం. ఇద్ధం గదే కిం ణ ఖు అమ్మేహిం
ఃరణిజమ్?

ప్రియంవదా—(౧)(ప్రవిశ్య సహర్షమ్) ¹హా తువర తువర సఉంద
ళావ పతాణకౌదులం చివ్వత్తిదుం.

అనసూయా—²కహం ఏదం?

యా శకున్తలా పదం కారితా. ఆధవా దుర్వాసఃకోప ఏవం వికారయతి. ఆ
న్యథా కథం స రాజ్ఞః స్తాదృశాని మంత్రయిత్వా ఏతావతః కాలస్య లేఖమాత్ర
మపి స విసర్జయతి. తిస్సాదిత అభిజ్ఞానమంగుళీయకమస్య విర్జసయామి. దుఃఖశీలేతపస్విజ
నే కోవాభ్యర్థ్యతే. నను సఖీగామిదోష ఇతి వ్యవసితాపి స పారయామి ప్రవాస
ప్రతిసవృత్తాయ తాతకాశ్యపాయ దుష్ప్రవరిణీతాం ఆపన్నసత్వాం శకున్తలాం
నివేదయతుమ్. ఇత్థం గతే కిం ను ఖల్వస్తాభిః కరణీయమ్.

1 సఖి! త్వగయ త్వరయ శకున్తళాయః ప్రస్థానకాతుకం నిర్వర్తయతుమ్.

2 సఖి! కథమేతత్?

త్వర్థమేవ తృతీయేఽంశే అనురాగ ప్రకటనం రాజ్ఞా కృతం. సత్వాంతమనుష్ఠేయమితి
వ్యజ్యతే. యద్యనురాగాతిశయాఽస్తి, తర్హి, కథమేనాం స స్మరతి తాదృగ్రాజాఽద్య
స్తారకాంగుళీయకప్రేషణేనాపి శకుంతలాం స స్మరతీతి భావః. యద్వా దుఃఖశీలే రాజా
సం ప్రతి స్తారకాంగుళీయకం నేతుమసమర్థే శృంగరరసానభిజ్ఞ ఇతి యావత్. తపస్వి
జనే సర్వవిషయాదానీనజనవిషయే ః అభ్యర్థ్యతే దైన్యపురస్కరం యాచ్యతే. ఇత్థం
గతే ఏవం ప్రాప్తే కర్తవ్యార్థః.

౧. ప్రవిశ్యేత్వాది. ప్రస్థానకాతుకం ప్రయాణమంగళం నిర్వర్తయతుం సమావ
యితుం. తత స్తత ఇతి శ్రోతవ్యాత్సుక్యద్యోతికా వీప్సా ప్రస్తుతకథనీయశేషం కథ
యేత్యర్థః.

ప్రియంవదా—¹సుకాహి. దాణి సుహనఃపృచ్ఛిత సఉంకళాప
నలనం గదమ్మి.

అనసూయా—²తదో తదో.

ప్రియంవదా—³జావ ణం శజ్జావణదవలణం పరిస్సజ్జిత తాద కస్స
వేణ ఎవ్వం అపీణాదిదిం. దిట్టిత భూమావరుద్ధదిట్టిణో వి
జలమాణస్స పావప ఎవ్వ ఆహుదీ పడిదా. వచ్చే సుసిస్సపరి
దిట్టా విల విజ్ఞా అసోఅణిజ్ఞాసి మే సంవుత్తా. అజ్ఞ ఎవ్వ రాప
సిపరిగహీదం తుమ భత్తుణో నలనం వినజ్ఞేమి త్తి.

అనసూయా—⁴అహ కేణ సూత్రదో అం తాదకస్సవస్స వుత్తందో?

ప్రియంవదా—⁵అగ్గిసరణం పవిత్రస్స సరీరం విణా ఛందోమళాప వాతప.

అనసూయా—(సస్తితమ్)⁶క హేహి క హేహి.

ప్రియంవదా—(సంస్కృతమాశ్రిత్య.)

దుష్కన్తేనాహితం శేజో దధానాం భూతయే భువః,

అవేహి తనయాం బహ్మన్నగ్నిగర్భాం శమీమివ.

౪

1 శృణు. ఇదానీం సుఖశయితపృచ్ఛికా శకుంతలాయస్స కాశం గతాస్తి.

2 తతస్తతః.

3 యవదేనాం అజ్ఞావతపదనాం పరిష్వజ్య తాతకాశ్యపేనైవమభిసందితమ్.
దిష్ట్యా భూమావరుద్ధదృష్టేరసి యజమానస్య పావక ఏవాహుతిః పతితా. వత్సే! సుక
వ్యపరిదత్తేవ విద్యా అశోచనీయాసి మే సంవుత్తా. అదైర్వివరాజ్ఞి పరిగృహీతాం త్వం
భర్తృస్స కాశం వినజ్ఞయామితి.

4 అథ కేన నూచితోఽయం తాతకాశ్యపస్య వుత్తాంతః?

5 అగ్నిశరణం ప్రవిష్టస్య శరీరం వినా ఛందోమయ్యా వాచా.

6 కథయ కథయ.

౪. దుష్కన్తేనేతి. దుష్కన్తపదేన రాజ్ఞి కన్యాయాశృకుంకళాయాః
రాజ్ఞి పరగామితాయా యుక్తత్వాద్రాజ్ఞి దుష్కన్తపరిగ్రహేదనురూపవరప్రాప్తిరూప
చ్యుతే. తర్హస్యస్తదానుమత్యా కథం దుష్కన్తేన పరిగృహీతేత్యత ఆహ—
అహితం నిషిక్తం లేజో వీర్యం దధానామిత్యనేన గాంధర్వవివాహానుచితః.
గాంధర్వవివాహస్య పితృద్యవనుమత్యాసి పరస్పరసంకేతతతాత్కాలిః సంభోగస్య
యుక్తత్వాత్. సద్యోగర్భధారణేన దుష్కన్తస్యామోఘవీర్యత్వం జ్ఞాప్యతే

అనసూయా—(ప్రియంవదామాశ్లిష్య)¹ సహి పిలం మే. కిందు అజ్ఞ
ఎవ్వ నడందళా ణీఅదిత్తి ఉక్కంతాసాహరణం పరితోసం అణు
హెళామి.

ప్రియంవదా—²సహి వలం దాన ఉక్కంతం విణోదఇస్సామో. సా
తవస్సిణీ ణీవ్వదా హెళామి.

అనసూయా—³తేణ హి ఏదస్సిం చూదసాహవలంబిదే ణాళివరస
ముగ్గవ తణ్ణిమిత్తం ఎవ్వ కాళందరక్షమా ణీక్కిత్తా మప కేసర
మాళిట. తం తుమం హత్థేసణ్ణిహితం కరేహి. జావ అహంవి

1 సఖి! ప్రియం మే. కిత్వదైవ శకున్తలా నీయత ఇతి ఉత్పన్నాసాధార
ణం పరితోపమనుభవామి.

2 సఖి! ఆనాం తావదుత్కంతాం విసౌదయిష్యామః. సా తవస్సిణీ నివృత్తా
భవతు.

3 తేన హి ఏతస్మిన్ మాతశ్శాఖావలం బితే నానీలసమద్ధా క్షిమితమేవ
కాలాన్తరక్షమా నిక్షిప్తా మయా కేసరమాలికా. తాం త్వం హస్తసన్నిహితాం కరు.

బ్రాహ్మరాదివివాహవిధివివాహితాయాః కన్యాయాః ఋతుసాగమనాదికాలాంతరేపి
సంభోగస్య యుక్తత్వాదితి భావః. భువః భూమేః భూతయే సమృద్ధయ ఇత్యనేన
శకుంతలాయా ఏవ పట్టమహిషీత్వ తజ్జలిపుత్రస్యైవ సామ్రాజ్యమితి చ జ్ఞాప్య
తే. ధర్మప్రచారథ మేవ పరిణీతా. న తు భోగార్థమితి భావః. కించ, భువో భూతయ
ఇత్యనేన జనివ్యమాణో గర్భః పుత్రః. న తు పుత్రీతి వ్యజ్యతే. (స్త్రీయా రాజ్యాధి
కారాభావాదితి భావః. భూశబ్దేన భూమిస్థజనా లక్ష్యం తే. తత్సమృద్ధికథనేన ఉత్ప
త్సయమానస్య భరతస్య వస్తాంశకరగ్రహద్యుచితరాజధర్మాన్తానానన్యాయ ప్రవృత్తత్వం
సూచితమ్. తేన చ—“సురాజ్ఞ దేశే రాజన్యా”నిత్యభిధానాత్ భువోరాజన్యతీ
త్వం జాపితం. శమీమివేతి శమ్యుపమానేన యజ్ఞాదికర్తృత్వత్వం వ్యజ్యతే. అగ్నిగ
ర్వామిత్యనేన భరతస్య తేజస్విత్వేన మహర్థతయా చాప్రతిరథత్వం గమ్యతే. హే
బ్రహ్మ సకలవేదాంతాదికాస్థానే తాత్పర్యవేదిక. బ్రహ్మరే ఇతి యావత్.
• అనేన బ్రహ్మన్నితి సంభోధనేన బ్రహ్మరే కాశ్యపస్య రాజ్ఞికన్యకాయా శకుంత
లాయాశ్చాపవర్ణత్వం సూచితమ్. అశురుపరాజ్ఞికృతగాంధర్వవివాహస్య శాస్త్రీ
యత్వాచ్ఛాసో న దేయః. కింతు బహుమతిరేవ కర్తవ్యేతి భావః. ఆవేహి. ఏతావం

నే గోరోఅణం తిథమి త్తిలం దువ్వాకినశఆది త్తి ముగళసమా
శంభణాది విరపమి.

ప్రియంవదా—¹తహ కరీయదు.

అనసూయా—(నిష్క్ర)న్త.)

ప్రియంవదా—(నాట్యేన సుమనోభాజనం గృహ్యేతి.)

(నేపథ్యే)

గౌతమి, ఆదిశ్యన్తాం శార్ఙ్గరవమిత్రాః శకున్తలనయనాయ.

ప్రియంవదా—(కర్ణం దత్వా) ²అణసూప! తువర తువర, ఏదే ఖు
అత్తిణలరగామిణో ఇసిణో సద్దాలన్తి.

(౧) (ప్రవిశ్య సమాలంభనహస్తానసూయా)

అనసూయా—³సహి! ఏహి ఏహి. గచ్ఛన్తు. (ఇతి పరిక్రమతః)

ప్రియంవదా—(విలోక్య) ⁴ఏసా సుజ్ఞోదప (౨)సిహ మజ్జదా, ణీవా

యావదహుప్యస్యాగోరోచనాం తీర్థమృత్తికాం దూర్వాకీసలయాణీతి మాంగలసమా
లంభనాని విరచయామి.

1 తథా క్రియతామ్.

2 అనసూయే ! త్వరయ. త్వరయే ఏతే ఖలు హస్తిగరగామినో ఋషయః
శబ్దాయన్తే.

3 సఖి, ఏహ్యేహి గచ్ఛాః.

4 ఏసా సుగోదయే శిఖా మర్జితా. నీవారాక్షతహస్తాభిః స్వస్తివాచనికాభి
స్తాపనీభిరభింద్యమానా శకున్తలా తిష్ఠతి, ఉపసర్పావై నామ్.

తమనేహసం త్వత్కృతపోషణాదిరూపప్రయాసస్యానాయాసేన సఫలత్వమవగచ్ఛా
ఆత్ర ప్రాకృతభావైవ వక్తవ్యం. కథం సంస్కృతభాషాశ్రయణం? ఇతి నాశంకనీ
యమ్. కార్యవశాద్భాషావిపర్యయస్యాప్యుక్తత్వాత్. తదుక్తమ్—“కార్యతశోత్త
మాదీనాం కార్య భాషావిపర్యయః, దేశాచిత్యాద్రసాచిత్యాత్కార్య వేష
క్రియాభిదా” ఇతి.

౧. ప్రవిశ్యేత్యాది. సమాలంభనం నామ లేపనవిశేష.

౨. శిఖా మర్జితేత్యనేన అభ్యక్తస్నా తేతి యావత్.

రక్షదహతాహింసాద్ధివాళిఃపిం తావసీహిం అహిణంది జ్ఞమా
ణా సడందళా చిట్టఱ. ఉపనస్పామ ణం.

(ఇత్యుపనర్పతః.)

(తతః ప్రవిశతి యథోద్దిష్టవ్యాపారాఽననస్థా శకు న్తలా.)

తావసీనామన్యతమా—(శకు న్తలాముద్దిశ్య)¹జాదే! భత్తుణో బహు
మానసూఅలం మహాదేవీసద్దం అహిలచ్చ.

అవరా—వచ్చే! ²పీరప్పనవిణీ పెలాహి.

అన్యా—³జాదే భత్తుణో బహుమదా పెలాహి.

(ఇత్యాశిషో దత్వా గౌతమీవర్జం నిష్క్రान్తః.)

సఖ్యా—(ఉపన్యత్య)⁴నహి నుహమజ్ఞణం దే జాదం?

శకు న్తలా—⁵సాలదం మే పిలసహీణం? ఇదో ణిషీదహ.

ఉభే—(మంగళపాత్రాణ్యదాయ ఉపవిశ్య)⁶హళా సడందళే! సజ్జా
పెలాహి. జావ దే వలం మంగళసమాళంభణం విరచయో.

శకు న్తలా—⁷ఇదం ఖు బహు మంతవ్యమ్. దుర్లభం దావ మే సహీమం
డణం భవిస్సది.

(ఇతి బాష్పం వికిరతి.)

సఖ్యా—⁸సహీ ణ దే ఉఇదం మంగళకాళే రోఇదుం.

(ఇత్యశ్రుణి ప్రమృజ్య నాశ్మేన ప్రసాధయతః.)

1 జాతే! భర్తృర్బహుమానసూచకం మహాదేవీశబ్దముభిగచ్ఛ.

2 వచ్చే, పీరప్రసవినీ భవ.

3 జాతే! భర్తృర్బహుమతా భవ.

4 సఖి! నుఖమజ్ఞనం లే జాతమ్?

5 స్వాగతం మే ప్రియసఖ్యా? ఇతో నిషీదతమ్.

6 సఖి శకు న్తలే! సజ్జా భవ. యావత్తే అవాం మంగలసమాలంభనం విరచయోః

7 ఇదం ఖలు బహు మంతవ్యమ్. దుర్లభం తావన్నే సఖీమండనం భవిష్యతి.

8 సఖి! న లే ఉచితం మజ్జలకాలే రోదితుమ్.

ప్రియంవదా—¹సహి ఆహారణోఽదం రూపం అస్సమసుల హేహిం పసా
హణేహిం విఆరీఅది.

(తతః ప్రవిష్టావుపాయనహస్తావృషికుమారౌ.)

ఋషికుమారౌ—ఇదమలంకరణమలంక్రియతా మత్రభవతీ.

(సర్వా విలోక్య విస్మితాః.)

గాతమీ—²వచ్చు కారద! కుదో ఏదం?

ప్రథమః—తాతకాశ్యపప్రభావాత్.

గాతమీ—³కిం మాణసీ సిట్టి?

ద్వితీయః—న ఖలు. శ్రూయతామ్. తత్రభవతా కాశ్యపేన వయమా
జ్ఞాపితాః శకుంతలాహేతోర్వనస్పతిభ్యః కుసుమాన్యాహర
తేతి. తత ఇదానీం.—

తైమః కేనచిద్విస్తుపాండు తరుణామాంగల్యమావిష్కృతం

నిష్క్రూతశ్చరణోఽభోగసులభో లాక్షారసః కేనచిత్,

అన్యేభ్యో వనదేవతాకరతలైరాపర్వభాగోత్థితై

ర్ద్రతాన్యాభరణాని తిత్తి-సలయోద్భేదప్రతిద్వద్విభిః. ౧

ప్రియంవదా—(శకుంతలాం విలోక్య)⁴హతా ఇమావ అబ్భువవత్ప్రీ
నూఇదా దే భర్తుణో గేహే అణుపాదన్యా రాలశచ్చీ.

1 నఖి ఆభరణోఽతం రూపమాశ్రమసులభైః ప్రసాదనైర్వకార్యతే.

2 వత్స! నారదకుత ఏతత్?

3 కిం మాణసీ సృష్టిః?

4 నఖి! అనయాభ్యుపపత్త్యా నూచితా భర్తృక్తేహేనుభవితవ్యా రాజ్యలక్ష్మిః.

౧. తైమమిత్యాది. కేనచిత్తరుణా వృక్షేణ మాంగళ్యం మంగళార్థం తైమమా
విష్కృతమద్భావితమ్. న తు శోభార్థం. ప్రథమేనంకే—ఇయమధికమనోజ్ఞావల్కలై
నాపి తస్యేతి వల్కలస్యాపి శోభాకరత్వకథనాత్. కింతు రాజగృహగమనే స్త్రీయాః
వల్కలధారణస్యామంగళత్యాన్వంగళార్థమేవ. అతః ప్రయుక్తం మాంగళ్యమితి. ఇం
దుపాండితి విశేషణేన నైర్లగ్యకథనాదిః పూర్వం కేనాప్యనుపభుక్తయీతా శననైర
పేక్ష్యాదవిశంబే ధర్తవ్యమితి జ్ఞాప్యతే. కేనచిత్తరుణా. చరణోఽభోగసులభః చరణో

శకుంతలా—(వీళాం నిరూపయతి.)

ప్రథమః—గౌతమ! ఏహ్యేహి అభిషేకావతీర్ణాయ కాశ్యపాయ వనస్పతీసేవాం నివేదయావః.

ద్వితీయః—తథా.

(ఇతి నిష్క్రాంతా.)

అనసూయా—¹సహి! అణుపణు త్రభూషణో అలం జణో. తహా వి చిత్తకమ్మపరిఅపణ దాణిం తే అంగేసు ఆహరణవిణిటలం క రేమో.

శకుంతలా—²జాణే వో జేడణం.

(ఉభే నాట్యేనాలంకురుతః.)

(తతః ప్రవిశతి స్నాతోత్థితః కాశ్యపః)

కాశ్యపః—

యాస్యత్యద్య శకుంతలేతి హృదయం సంస్పృష్టముత్కణ్ఠాయా కణ్ఠస్తమ్భిత బాష్పవృత్తికలుపం చింతాజడం దర్శనమ్,

1 సఖి! అనుపయు క్తభూషణోఽయం జనః. తథాపి చిత్రకర్షపరిచయేనేదాసీంతే అంగేష్వాభరణవినియోగం కుర్వః.

2 జానే వాం నైపుణ్యమ్.

పథో గాయ పాదాలకరణాయ సులభస్సుఖేన లభ్యః. ఆచురుపకాం లేన సహ క్రిడానాం యోగ్య ఇతి యావత్. అనేనానురూపవస్త్రాప్తిర్నవదేవతాభిరసి శ్చాభ్యుత ఇతి వ్యజ్యతే. లాక్షారసః యావకరసః నిష్కాంతః ఉద్గర్జః. అస్యేభ్య ఇతరేభ్యః ఆపర్వభాగోత్థితైః పర్వభాగపర్యంతం నిస్సృతైః వనదేవతాకరతలైః. పు : కీదగ్విగ్ధైః తత్కినలయోద్భేదప్రతిద్వంద్వభిః లేమో వృక్షాణాం కిసలయోద్భేదాస్తేషాం ప్రతిద్వంద్వభిః ప్రతిపన్నైస్సద్వృక్షైః యావత్. ఆభరణాసీతి బహువచనేన తత్త్వదవయవోచితభూషణవిశేషః కథ్యంతే. అనేన నైపుణ్యశృంగారస్సూచితః. భూషణాదిరాహిత్యేఽపి చిత్రాకర్షణశీలం వపు గాభరణయుక్తం చేద్రమణీయతాయాం కిం వదామి ఇతి భావః.

౬. యాస్యతీత్యాది. శకుంతలా యాస్యతి గమిష్యతి. పతిగృహం ప్రతీతి వక్తవ్యే విశ్లేషసంభాషనాజనితదుఃఖవశాత్తదుచ్చరణం న నిస్సృతమితి భావః. యాస్యతీతి భవిష్యద్వ్యవదేశేన భవిష్యద్గమనం సంభాష్య ఆద్య సాంప్రతం గమనాత్సార్వకాలపి వేతి యావత్. హృదయం సర్వకరణానాం ప్రధానభూతం చిత్తం. ఉత్కంఠయా

వైక్లబ్యం మమ తావదీదృశమహౌ న్నేహాదరణ్యోకసః,
 వీడ్వస్తే గృహిణః కథం ను తనయావిశ్లేషదుఃఖైర్నవైః.

(ఇతి పరిక్రామతి.)

విశ్లేషాసహనతయా సంస్పృష్టమనుషక్తం ఆవేగయుక్తం బాలమితి యావత్. ఆనే
 నాంతరిం ద్రియస్య పారవశ్యము క్తమ్, తత్సహకారితయా ప్రవృత్తనివృత్తానామ
 స్వేంద్రియాణాం స్వవశతా కుత ఇతి భావః. దర్శనమితి. దృశ్యతేనేనేతి దర్శ
 నం దృష్టిః. దర్శనేన సమస్తసుందరవస్తుసాఫల్య హేతుభూతా దృష్టిరితి యావత్. కంత
 స్తంభితబాష్పవృత్తికలుషం దుఃఖవశాత్ స్వచ్ఛస్యాః బాష్పస్య నిస్సరణే సత్యమంగ
 శ్యధియా దైర్యేణ కంత వివోపహాధాద్బాష్పనిస్సరణాభావేన కలుషమవిలం.
 “బాష్పే నేత్రజ్వాలావృణో” రితి విశ్వః. ఉచితేష్యసి పురోవర్తిషు విషయేషు న ప్రవర్త
 త ఇతి భావః. చింతాజడం. ఏతావంతమనేహసం తత్కృతవృత్త నేచననీవారబల్యాది
 కుశూలమస్తరణేన రాజగృహగమనే సతి పునర్దర్శనాభావరూపచింతయా చ జడం
 వ్యాపారరహితం. అనేన సర్వకరణానాం స్వస్వ విషయవ్యాపారహాస్యతా నూచ్యతే.
 కంత స్తంభితబాష్పవృత్తికలుష ఇత్యపి పాతః, అస్తిన్నాతే కంతశబ్దేన స్వరః
 కథ్యతే. —తదుక్తం “స్తనాభోగే స్తనభరః స్వరే కంతః ప్రక్షీర్త్యతే” ఇతి. కంతః
 స్తంభితబాష్పవృత్తికలుష సగద్గద ఇత్యర్థః. అరణ్యోకసః అరణ్యవాసిః. అనేన
 వీతరాగతయా సర్వవిషయవిముఖత్వం జ్ఞాప్యతే మమేత్యనేన స్వస్వేతరముషివి
 లక్షణరాగ ద్వేషాదిరాహిత్యముచ్యతే. అత్ర తావద్గ్రహణమవధారణే. మమై
 వేత్త్యుః. తదృశముక్తనానాప్రకామిదమనుభవైకవేద్యం. వైక్లబ్యం శోకవశాదింద్రి
 యాదిపారవశ్యం. పుత్రీవిశ్లేషనమయే కస్యవా వైక్లబ్యం నాస్తీత్యత్ర ఆహ—న్నేహాదితి.
 అనేన జన్యజనక భావసంబంధో నిరస్యతే. కింతు శరీరశోపణాదిమూత్రన్నేహాదేతోరితి
 యావత్. ఆతపిత శకుంతలా యాస్యతీతి ప్రయుక్తం న తు పుత్రీతి. తథా ప్రయో
 గే సఖిమితః పుత్ర్యం న్నేహాస్య సర్వభావప్రసిద్ధత్వాత్, తదభిధానమనుచితం స్యాత్.
 గృహిణః గృహస్థాః. అనేన ప్రత్యయవిశేషేణ సర్వవిషయశీలా ఇతి కథ్యం తే. నవై
 ర్ముతనైరనావృత్తైరితి యావత్. తనయావిశ్లేషదుఃఖైః ధర్మప్రజార్థం స్వీకృతభార్యాజ
 నితపుత్రీ విశ్లేషజనితదేహాశోషకరదశాభేదైర్దుఃఖైరితి బహువచనేన సుస్కారపర్యంతం
 వివేక రాహిత్యేన మరణసంప్రీతినదశానుభవమూచ్యతే. కథం, అసంఖ్యాతానిర్వచనీ
 యప్రకారేణ వీడ్వంతే బాధ్యంతే. స జిజ్ఞాసాయామ్. వ్యభిచారాదీనాం వాచ్య
 త్వం యద్యపి దోషః, తథాపి యత్ర తైరన్యోర్ధ్వః ప్రతిపాద్యతే, తత్ర వాచ్యత్వేన
 స దోషః. యథా ప్రకృతే ఉక్తంతా చింతా విక్లబజలవాచ్యావేగవిశ్లేషదుఃఖశబ్ద

సఖ్యా—¹హాళా సడెందలే అవసిదమండనాసి. పరిదహి సంవదం భో మజులశం.

(శకు న్తలా ఉత్థాయ పరిధత్తే.)

గౌతమీ—(౧) ²బాదే! ఏసా దే ఆణందపరివాహిణా చక్షుణా పరిస జ్జన్తో విల గురు ఉవట్టిదో. ఆఆరం దావ పడివజ్జస్స.

శకు న్తలా—(సస్మిదం) ³తాద! వందామి.

కాశ్యపః—వత్సే!

యయాతేరివ శర్తిస్తా భర్తుర్బహుమతా భవ,
సుతం త్వమసి సమ్రాజం *చక్రవర్తినమాప్నుహి.

2

1 సఖి శకు న్తలే! అవసితమండనాసి. పరిధత్స్వి సాంప్రతం క్షమయగళమ్.

2 బాలే! ఏష లే ఆనందపరివాహినా చక్షుషా పరివ్వజమాన ఇవ గురురుపస్థితః. ఆచారం తావత్ప్రతిపద్యస్వ.

3 తాత! వనే.

వాచ్యత్యేఽపి మునిత్యే స్వాభావిక వైరాగ్యోపబంధితధైర్యలక్షణభావస్య కాస్తే ర్వ్యంగ్యత్యేన న దోషః. ఉత్కంఠాదీనామపి వ్యంగ్యత్యే భావకాస్తేరపి వ్యవహిత త్యేన చమత్కారో న స్యాత్. తథా చ సహృదయరంజనం ఝటితి న భవతితి అత ఉత్కంఠాదీనాం వాచ్యత్యేవోచితా.

౧. బాద.ఇతి. చక్షుషస్తావదానందపరివాహిత్యం. యథా జలాధారభూతే త టాకే జలతిశయే సత్యుత్కూలప్రవాహః తద్వదానందస్యాపీత్యర్థః, ఆచారః ప్రత్యు తానవందనాదిః.

2. యయాతేరిత్యాది. యయాతిర్నామ నహుషపుత్రస్సోమవంశ్యో రాజా. శర్తిష్టేతి వృషపర్వనామోఽనురరాజస్య పుత్రీ. బహుమతా గౌరవతా. భవేత్త్యా శిషి లాట్. యథా పూర్వపరిణీతదేవయానాయాం కైముఖ్యేన యయాతేశ్వరీష్టా బహుమతా జాతా, తథా స్వాంతఃపురస్త్రీషు వైమనస్యాద్దవ్యంతస్య పట్టమహిషీ భవేతి యావత్. తస్మా, భోగార్థం వా దువ్యంజేన వరిణీతేత్యాశంక్యాహ—సమ్రా జం చక్రవర్తినం పుత్రమిత్యనేన ధర్మప్రజార్థమేవ త్వం పరిగృహీతా. త్విజ్జనితపుత్ర వైప్రసామూజ్యమితి భావః. అత్ర. నిదర్శనాలంకారః తదుక్తం—“యత్తార్థానాం ప్ర సిద్ధానాం క్రియతే పరిక్రీర్తనం, పరాపేక్షావృధాసార్థం తిన్నిదర్శనముచ్యతే” ఇతి. అత్ర కాశ్యపేన స్వస్తి ౬ శకుంతలాయాస్సేన హవ్యపగమాయ యయాతిశరిష్టాపూరునిదిర్మ

* ‘నేవ పూరుమవాప్నుహి’ ఇతి పాఠాంతరమ్.

గౌతమి—(౧) భవం వరా ఖువదే. ఆసిసా.

కాశ్యపః—వత్సే! ఏహి ఇతః సద్యోమతానగ్నిం ప్రదక్షిణీకురుష్వ.
(సర్వే పరిక్రమన్తి.)

1 భగవత్ వరా ఖల్వేతా, నాశిషా.

సంకృతమ్. పురుషదర్శనే శకుంతలాపుత్రస్య భరతస్యాసాధారణాజ్యప్రాప్తిమాన్యతే. ప్రసంగదలంకారసామాన్యస్వరూపం చ్యుతే—“యే త్వంగభూతశబ్దార్థద్వారా తంసంతమేకదా, అలంకారస్వస్థలజ్ఞానాహారాద్యా ఇవలే పునః.” ప్రస్తుతేఽస్మిన్నాజ్యేయే పునర్హారాద్యా ఇవ శరీరభూతశబ్దార్థద్వారేణ సంయోగవృత్త్యా వర్తమానం విద్యమానం రసం కదాచిదలంకారమితి. తే త్వలంకారాః, గుణాస్తు ఆత్మీయస్థానీయం రసం సమవాయవృత్త్యా నియతస్థితయో యే ధర్మా ఉత్కర్షణ మాపదయంతి యథా మానవశరీరేష్యత్వానం కార్యాదయన్తే గుణాః. తస్మాత్సమవాయవృత్త్యా వర్తమానా అలంకారా బహిరంగాః. నను రసవ్యంజకత్వతదుత్కర్షణాధారాభ్యామాత్మధర్మత్వం భవత్స్వలంకారాణాం పునరంగభూతశబ్దార్థవిషయాణాం రసాద్విప్రతీతిశూన్యకేవలశబ్దార్థనిష్ఠానాం కథమాత్మధర్మత్వమితి చేత్? ఉచ్యతే. శరీరవర్తిభిర్హారాదిభిరాత్మైవాలంకార్యః సత్త్వచేతనం శరీరం హారాదిభిరలంకృతం శవశరీరమనాచిత్యాధ్ధాన్యావహం భవతి. న చేదస్య కించిదనాచిత్యాదాత్మైవాంకార్యః. అహమలంకృత ఇత్యభిమానదర్శనాచ్చ. నను యత్ర రసో నాస్తి తత్తేకిమలంకారాణాం కృత్యమిష్టితామా— యత్ర చిత్రకావ్యే స్ఫుటప్రతీతికో రసో నాస్తి, తత్ర చిత్రఫణితిమాత్రవిక్రాంతాః. యథా చిత్రవర్తి నో రాజాదేవలంకారాః రసస్య సత్త్వేఽపి కదాచిదలంకారాణామనుభయోగ ఇత్యుక్తత్వాత్. తస్మాదలంకారోపకృతసాందర్యస్వీకారమంతరేణాపి రసస్సహృదయచమత్కారకాగ్ని భవతి. విద్యమానం ససంబంధీకరణేః స్వతంత్రవృత్త్యా వర్తమానాః పునరలంకారాస్సామిని విరుద్ధవృత్తయో భృత్యా ఇవ ద్వేష్యా భవంతి. అలంకారాణాం పునస్సహృదయహృదయ చమత్కారకారిత్వం రసానువర్తనేనైవేతి సర్వం నివద్యమ్. అథవా లేషాం గుణాలంకారాణాం శబ్దార్థగతిత్వేన వ్యవచేత ఉపచారేణేతి ప్రతిపాదయంతి— “ఏషాం శబ్దార్థయోర్వృత్తిరుద్భవత్త్వేన సమతా” ఇతి. అలంకారస్వరూపముక్తమ్.

౧. భవమిత్యాది. భగవన్వరా ఖల్వేతా నాశిషా, ఏతా వితి ద్వివచనేన భర్తృమనుమతా భవ సమాజం; పుత్రమాప్నుహి త్యేతద్ద్యయం గృహ్యతే; వరా పరకల్పవ మోక్షువచనే. నాశిషా; న కుప్రియభాషణే. “అశీరురగదంస్త్రియాం ప్రియవాక్యాభిలాషయో” రితి యాదవః. పరకల్పావిత్యనేన యథా మహతా తపసా పరితృప్తబ్ధి

కాశ్యపః—(ఋక్ష్మస్తసా శాస్తే)

అమీ వేదిం పరితః క్షప్తస్థానః సమిద్వస్తాస్తసం స్తీర్ణదర్భాః,
అపఘ్నున్తోదురితంహవ్యగన్ధైర్వైతానాస్తాన్వం వహ్నియఃపాలయన్తు.

ప్రతిష్ఠస్వేదానీం. (సదృష్టిక్షేపమ్) క్వ తే శార్జరవమిశ్రాః.
(ప్రవిశ్య)

శిష్యాః—భగవన్! ఇమే స్తః.

కాశ్యపః—భగిన్యాస్తే మార్గమాదేశయ.

శార్జరవః—ఇత ఇతో భవతీ.

(శకుంతలా పరిక్రామతి.)

కాశ్యపః—(౧) అహేలూసన్నిహితదేవతాస్తపోవనతరవః!

పాతుం న ప్రథమం వ్యవస్యతి జలం యుష్మాస్వపీతేషు యా
నాదత్తే స్రియమణ్ణసాపి భవతాం న్నేహేన యా వల్లవమ్,

హేదిభిర్దత్తవరస్త్యమోఘస్సన్నవిద్యమానమపీప్సితార్థం ప్రయచ్ఛతి, తద్వత్కాశ్యప
వ్యాకృతుపీతి యావత్. నాశిషావిశ్రిసేన. స్వాప్యగ్రహః ఫలంకువా; న వా; మహా
స్నేహాత్సర్వే జనాః ఆశీఃప్రదానం కుర్వంతి. వరప్రదానే కతివిదేవ మాహత్మ్యవంతః
ప్రభవంతీత్యర్థః. భర్తృర్భవమతా భవ; సహజం పుత్రమాపుసీతి కాశ్యపోక్తలా
ద్యవ్యపదేశస్య విధిరేవాగ్రః. నాశీరితి భావః.

౨. అమీ ఇత్యాది. పాగ్రింతసం స్తీర్ణదర్భాః పాగ్రింతేషు చతుర్దిక్షు సం స్తీర్ణా
దర్భా యేషాం తే తథోక్తాః. అనేన త్వత్ప్రేమణార్థం మయాపి పాగ్రితకాలక్ర
వ్యాగ్నిహోత్రక్రర్తాదికం సర్వం నిర్వర్తితమితి వ్యజ్యతే. వితానో యాగస్తప్నంబంధినో
వైతానాః.

౩. అహో ఇత్యాది సన్నిహితదేవతాః మిలితదేవతాః. అహో ఇతి సంబుద్ధిః
సన్నిహితదేవతాత్వకథనేన బహువచనేన చాశ్రమస్య సార్వకాలికవసంతాదిసర్వత్వ
సాన్నిధ్యం గమ్యతే.

౪. పాతుమితి. యా శకుంతలా యుష్మాను ప్రథమం జలమపీతేషు. న విద్యతే
పీతం పానం యేషాం తే తథోక్తాః. తేషు. పీతమితి భావే క్తః. పాతుం న వ్యవస్యతి
నేచ్ఛతి. కింతు పీతేష్వేవ పాతుం వ్యవస్యతీత్యర్థః. పాతుమితి పానక్రియాకర్తృభూతం
జలమాక్షేపాదేవ జాఘటితి. అనేన స్వశరీరసౌఖ్యమవిచార్య, సూర్యోదయాత్పాగ్రి

ఆద్యే వః కుసుమప్రసూతిసమయే యస్యా భవత్యుత్సవః,
నేయం యాతి శకుంతలా పతిగృహం సర్వైరనుజ్ఞాయతామ్. F

(౧) (కోకిలరుతం సూచయిత్వా)

వౌత్థాయ వృక్షాణాం జలం ప్రయచ్ఛతీతి వ్యజ్యతే. జలం పాశున వ్యవస్యతీతి శకుంత
లాపక్షే జలశబ్దస్తు ఫలమూలాద్యుపలక్షకః. వృక్షాణాం జలం దత్తైవ పశ్యాత్ఫలమూ
లాదిస్వీకార ఇతి భావః, లేన చ వృక్షజలప్రదానాదిమగ్నరక్తణి స్వవచనానుకర
ణతయా శ్రీత్యేఽపి ఋషిక్రియయాణతస్సోశీల్యాని ప్రశంసా ద్యోత్యతే. వ్యవస్యతీతి
వర్తమానప్రయోగేణ సార్వభౌమానుసూచనరప్రాప్తావసీ న గర్వః; కింత్వద్యాపి గమన
దివనేఽపి స్వవచనానుకరణశీలా జలం ప్రయచ్ఛతీతి వ్యజ్యతే. వృక్షపక్షేఽపి జలశబ్దేన
కీటాదినివారణకరీషదానాదితత్పరక్షకసామగ్రి గృహ్యతే. తస్మాత్పవస్విపుత్ర్యాస్తక
ర్హోచితమేవ. కథంశత్రుశంసా క్రియత ఇత్యత ఆహ—స్రియమండనాపీతి. ఇష్టాం
కారాపి, అనేన రాజపుత్రీతి వ్యజ్యతే. బ్రహ్మణ్ని పుత్ర్యాః పరిమితాహారాదిక్లిష్టవ్రత
విశేషానుష్ఠానతత్పరతయా స్వదేహాలంకారాదౌ వైమనస్యం సంభోభవీతి. తాదృశక
ర్తానర్హేతి యావత్. భవతాం యుష్మాకం పల్లవం నవదళం. నేహేనాహేతుపక్ష
పాలేన హేతునా. న తు స్వదేహాలంకరణవిముఖతయేతి యావత్. నాదత్తేన గృహ్యతీ.
పల్లవమిత్థేకవచనేనానవధానేన లీలయా వా కదాప్యేకపల్లవభంగభీరుతా వ్యజ్యతే.
భవతామితి బహువచనేన బహువృక్షలతానాం జలప్రదానాదిసంక్షణక్రియయా
కదాపి శకుంతలాయా విశ్రమాభావస్తేన చ సుఖోచితతాదృగ్రాజ్ఞి పుత్ర్యాస్త్వసోషి
తశకుంతలాయాస్సాస్త్వమే కదాపి సుఖానుభవో నాస్తితి ఋషేరాశయో
వ్యజ్యతే. వః యుష్మాకం. ఆద్యే సాధమికే. కుసుమప్రసూతిసమయే యస్యా ఉత్సవో
భవతి. ఉత్సూతే హర్ష మిత్యుత్సవః. జలప్రదానాదినా స్వపరివర్ధితవృక్షాణాం స్వదృ
ష్టివధ ఏవ పుష్పాద్గమసాఫల్యదర్శనాద్ధర్మప్రకాశకాభ్యుదయికరక్త ప్రవృత్తం భవ
తీతి యావత్. న తు ప్రత్యహం దేవప్రాచార్యం పుష్పానయనపరిశ్రమధియా వైమ
నస్యం జాయత ఇతి భావః. లేన చ ప్రత్యహం శకుంతలాకృతబల్యర్థపుష్పానయనాది
కు. క్రూపావిశేషచ్చ ద్యోత్యతే. నేయమితి. యా యుష్మాకం మమాపి జలప్రదానాది
పుష్పానయనాదికు. క్రూపాపరా, నేయమితి యావత్. “పితా రక్షతి కామారే భర్తా
రక్షతి యావనే ఇతి న్యాయేన పతిగృహం యాతి సహధర్మచారిణీ సతీ ధర్మప్రజాజన
నార్థం వ్రజతి. సర్వైర్భవద్భిరనుజ్ఞాయతా మనుమన్యతాం. పతిగృహమిత్యనేన లజ్జ
యా శకుంతలా న వదతి తస్మాన్యోచ్యత ఇతి భావః.

౧. కోకిలరుతమిత్యాది. రుతం శబ్దం. ఆ ఇతి హర్షే.

అనుమతగమనా శకు స్తలా తరుభిరియం వనవాసబంధుభిః,
పరభృతవిరుతం కలం యథా ప్రతివచనీకృతమేభిరీదృశమ్. ౧౦

(ఆకాశే)

రమ్యా స్తరః కమలినీభరితైస్సరోభి
శ్చాయాద్రుమైర్నియమితార్కమయాఖతాపః,
భూయాత్కుశేశయరజోమృదురేణురస్యా
శ్చాంతానుకూలపవనశ్చ శివశ్చ పనాః.

౧౧

(నర్వే సవిస్తయమాకర్ణయన్తి.)

గౌతమీ—(౧) ¹జాదే! దాణిం జాదిజణసిణిద్ధాహిం అణుణ్ణాదగమ
ణాసి. తవోవణదేవదాహిం పణమ భఅవదీణం.

శకు స్తలా—(సప్రణామం పరిక్రమ్యజనాంతికమ్)(౨) ²హాశాపిఅంవదే

1 జాతే! ఇదాసిం జాతిజనస్మిగ్ధభిరనుజ్ఞాతగమనాసి తపోవనదేవతాభిః. ప్రణామ భగవతీభ్యః.

2 సఖి ప్రియంవదే, ఆర్యపుత్రదర్శనోత్సాహాత్ అపి ఆశ్రమపదం పరిత్యజన్త్యా దుఃఖదుఃఖేన మే చరణౌ పురోముఖౌ వర్తేతే.

౧౦. అనుమతేత్యాది. అనుమతగమనా అనుమతగమనా వనవాసబంధుభిః వనవాసపరిచితైః. అనేనాశ్రమవృక్షసహవాసమాత్రకథనేన ప్రగల్భజనసహవాసాభావాదనాగరికతయా కైతవానభిజ్ఞతా శకుంతలాయా ద్యోత్యతే. ఏతాదృశీ లోకపుత్రాంతానభిజ్ఞా రాజ్ఞో బహువల్లభత్వా న్నాగరికస్త్రీజనభూయిష్టే రాజగృహే సమర్థా సతీ కథం విత్సృజీతి ఋషేచ్ఛింతా వ్యజ్యతే. కలమవ్యక్తసుధురం. పంచమవ్వరలక్షణమితియావత్. అనేన వసంతసమయం నూన్యతే. వసంతకాలవివహిషికస్వరాణాం వికస్వరతా సంభోభవీతి. యథాశబ్ద ఇవార్థకః. ప్రతివచనీకృతమివేతి యావత్.

౧౧. రమ్యాంతర ఇత్యాది. రమ్యాంతరః ఉపభోగాంతరాళః ఛాయాద్రుమైశ్చాయాప్రధానైర్వృక్షైః కాంతో మందః అనుకూలౌ గమనానువర్తీ పవనః యత్ర సతథోక్తః. కుశేశయానాం శతపత్రాణాం రజాంసీవ మృదురేణవోయన్తిక్ సతథోక్తః. శివశ్శుభిః. చశబ్దస్సముచ్చయే.

౧. జాద ఇత్యాది. జాతే వలేన్.

౨. హాశేత్యాది. అనేన స్వస్యాశ్రమావస్థానలబ్ధశరీరపోషణాదిబహుసౌఖ్యానుభవకృతజ్ఞతా ప్రకాశ్యతే.

అజ్ఞుడై తదంసణోన్ముఱవ వి అన్నమవదం పరిచ్చఅస్తీవ దుష్ట
దుష్టేణ మే చలణా పురోముహా వటంతి.

ప్రియంవదా—¹ణ కేవళం తవోపణవిరహకాదరా సహీ ఎవ్వ. తువ
ఉవహీదవిటలన్న తవోపణన్న వి దావ సమవత్థం పెళ్ళ.

²ఉగ్గలిఅదబ్బకబళా మిట పరిచ్చత్తణచ్చణా మోరా,

ఓసరిఅమసుపత్తా ముంలంత్యంసూణి వ లదాట. ౨౧

శకుంతలా—(స్త్రుత్వా)(౧) ³తాద! శదాభిషేకం వణజోనిశేం దావ
ఆమంతిషిన్యం.

కాశ్యపః—అవైమి తే తస్యాం సోదర్యస్నేహమ్.

1 న కేవలం తవోపణవిరహకాతరాసఖ్యేవ. త్వయోపసీతవియోగస్య తపో
సస్యాపి తావత్సమవసాం పశ్యే.

2 ఉద్గలితదర్శకబలా మృగాః పరిత్యక్తనర్తనా మయూరాః,

అపస్యతపాండుపత్రా ముచ్చన్నకృణోతివ లతాః.

౩ తా! లతాభిగీనం వణజ్యోత్స్నానం తావదామస్త్రయిష్యే.

౧౧. ఉద్గలివీలి. అత్ర శకుంతలావిశ్లేషసమయజనితదుఃఖసశాస్త్రాగాణాం దర్శ
కబలభ్రంశకథనే సార్వకాలికమృగసహవాసాచ్చకుస్తలాయాదృష్టిచాంచల్యసౌభా
గ్యం తాటస్త్యేన దోష్ట్యతే. ఏతావత్పర్యంతం విజాతీయమృగైస్సహసమయక్షేపః. ఇతః
పరిం బహుపరిచారికాజనసంఘసహవాసాత్పభీభూతాయామమ విస్తరణం త్వయా న
కర్తవ్యమితి సఖ్యుపాలంభగచ్ఛతోక్తిరపి జ్ఞాప్యతే. మయూరాణాం నిర్తనపరిత్యాగకథ
నేన మయూరసహవాసాన్సందగమనాదిగతివిశేషస్సాచ్యతే. లతానాం పాండుపత్రాప
సరణకథనేన వసంతకాలస్సూచ్యతే. వసంతసమయే లతానాం పంచేలిపత్రాణి భ్ర
శ్యంతి. తతస్సుకుమారాంకురభృష్పద్ధమోత్పత్తిః. అనేన విరహిజనాసహ్యస్త్రోద్దీపక
మృగమిథునక్రీడామయూరనర్తనసపల్లవపుష్పాదిభూయిష్టాశ్రమావస్థిత్యవేక్షయా వసం
తసమయే పరిగృహగమనమేవోచితమితి జ్ఞాప్యతే. తేన చ పూర్వవాక్యే ఆర్యపుత్రద
ర్శనోత్సుకాయా అపి దుఃఖదుఃఖేన మే చరణౌ పురోముఖా వక్త్రేతే ఇత్యాదినా పరి
గృహగమనసమయజనితహర్షాదిగోపనార్థం శంకుతలాకథితస్య సఖ్యా ప్రత్యుత్తరం ద
త్తమితి భావః.

౧. స్త్రుత్యేత్వాది. అత్రచేతనలతాలింగనవ్యాజేన శకుంతలాయాస్సార్వకాలి
కస్యహృదయస్థితచేతనరూపసభీవిషయకస్నేహప్రకర్షః కైముతికన్యాయేన జ్ఞాప్యతే.

శకుంతలా—(లతాముచేత్య) ¹వణజోసిని చూడసంగదా వి పచ్చాలి
గ ము ఇదో గదాహిం సాహాబాహాహిం, అజ్ఞప్తహుది దూ
రవట్టిణీ ఖు దే భవిస్యం.

కాశ్యపః—

సంకల్పితం ప్రథమమేవ మయా తవార్థే
భర్తారమాత్మ సదృశం నుకృతైర్గతా త్వమ్,
చూతేన సంగతవతీ నవమాలికేయ

మన్యామహం త్వయి చ సంప్రతి వీతచింతః.

౧౩

ఇతః పంథానం ప్రతివద్యస్వ.

1 వనజోత్పన్నే ! చూతసంగతాపి ప్రత్యాలింగ మమితో గతాభిః కాభా
బాహాభిః. అద్యప్రభృతి దూరవర్తినీ ఖలు తే భవిష్యమి.

౧౩. సంకల్పితమిత్యాది. తవారణ్యవాసిన్యా ప్రవేశ్యర్థః. అర్థకృతే “అర్థకృతే
చ తాదర్థ్య” ఇత్యుక్తత్వాదనురూపవరప్రాప్త్యయోగ్యస్థలవాసిన్యా స్తవార్థ ఇతి యావ
త్. మయేతి వీతరాగత్వాదన్యవాసితయానురూపవరసంఘటనానా దేశపర్యట
నాయోగ్యేన మయేతియావత్. ప్రథమమేవ మేనకావిశ్వామిత్ర పరిత్యాగానంతరంత్వ
దానయనసమయవేత్యర్థః. సంకల్పితమనురూపవరప్రదానేన లా కావిరుద్ధసముచితం
కుర్యామితి ప్రతిజ్ఞాతమ్. అత్త సదృశం “కన్యావరయతే యామి” మితిన్యాయేనత్వత్సంద
ర్భయావనకులూచితం. అత్త సదృశమిత్యనేన యద్యప్యస్తదననుమత్యా త్వం దుష్యం
తేన పరిణీతా, తథాప్యనురూపవరప్రాప్తిహేతునా మయాపి ప్రీతిరేవ కృతేతి వ్యజ్య
తే. భర్తారం—చరిరేవ (స్త్రీ)యాం దేవ ఇతి న్యాయేన స్వస్త్రీత్వరూపలావణ్యాదిసాఫల్య
హేతుభూతం సహచరం. అత్త భర్తృశబ్దప్రయోగేణ భర్తృప్రజార్థ మేవ త్వం పరిణీ
తా, న తుభో గాఢమితి వట్టసుపీషీ స్వం జ్ఞాప్యతే. అతఏవ దయితఃకాంతః ప్రియ ఇతి
శబ్దోఽప్రయుక్త ఇతి జ్ఞాతవ్యం. నుకృతైః పుణ్యవిశేషైః. బహువచనేనానేకజన్మాంత
రోపాజ్ఞతనుకృతవిశేషగృహ్యంతే. త్వం గతేత్యనేన నుకృతైరేవ గతా న తు స్వయ
త్నవిశేషైరితి యావత్. అనేన అనురూపవరప్రదానరూపస్వసంకల్పస్యానాయానేన సా
ఫల్యాదఘటనాఘటకం శ్చుశ్చ దైవానుకూల్యం నూచ్యతే. ఆశ్రమపరిత్యాగాద్ధ్యుఖం
న కర్తవ్యం కింతస్వనురూపవరగృహగమనేన హర్ష ఏవ త్వయా కర్తవ్య ఇతి భావః.
అస్యాం నవమాలికాయాం అచేతనాయామితి యావత్. త్వయి చ చేతనాయాం త్వయి
చేత్యర్థః. సంప్రతి ఇదానీం వీతచింతః పరస్పరముచితా శ్రయలాభాచ్చింతారహితః. అ

శకుంతలా—¹హాళా ఏనా దువ్వేణం వో హత్థనిక్ఖేవో!

ఉభే—²అలం జణోదాణిం తువకస్స హత్థే అప్పిదో?

(ఇతి శామ్పం వికిరతః)

కాశ్యపః—అనసూయే! అలం రుదిత్వా. ననుభవతీభ్యామేవ స్థిరీకర్త
వ్యా శకుంతలా.

(నర్వే పరిక్రామంతి.)

శకుంతలా—(౧)³తాద! ఏనా ఉడజపజ్జంతచాణీ గర్భమంధరా మిల
వహూ జదా అణఘప్పనవా హేళాణి. తదా మే కిం వి పిల
ణివేదయిత్తం విసజ్జేహి.

కాశ్యపః—భవతు. నేదం విస్తరిష్యామః.

శకుంతలా—(గతిభజ్గం రూపయిత్వా.)⁴కిం ను ఖు ఏనో పుణో పుణో
వి నివసణం మే సజ్జయి?

(ఇతవరావర్తతే.)

కాశ్యపః—వత్సే!

యస్య త్వయా వ్రణవిరోపణమింగుదీనాం

తైలం న్యషిచ్యత ముఖే కుశసూచివిధ్దే,

1 నఖ్యా ఏనా ద్వయార్వాం హస్తనిక్షేపః.

2 ఆయం జనస్త్వయేదానీం కస్య హస్తే ఓర్పితః.

3 తాత! ఏనా ఉటజపర్యస్తచాణీ గర్భమంధరా మృగపదూర్యదా అనఘప్ర
నవా భవతి, తదా, మే కిమపి ప్రియనివేదయిత్వకం విస్సజ్యతామ్.

4 కిం ను ఖర్వేష పునః పునరపి నివసనం మే సజ్జయి?

త్ర చేతనాచేతనయో శృకుంతలానవమాలికయోస్సమాసబుద్ధికథనేన కాశ్యపస్య శకుం
తలాదువ్యంతాభ్యాం ప్రత్యుపకారలక్షణరత్నధనపక్వాదిలాభనైవేక్ష్యం ప్రతీయతే.

౧. తాదేత్యాది. అనఘప్రసవా వ్యసరహితప్రసూతిరిత్యర్థః. ప్రియని వే
దయిత్వకం శోభనజాపవస్త్రరేఖాదికమ్. కిన్నిత్యాది.

౧౪. యస్యేతి. యస్య ముఖే కుశసూచివిధ్దే దర్శాంకురత్తతే వ్రణవిరోపణం
వ్రణసమాధాయకం న్యషిచ్యత నితరామసిచ్యత. నిత్యుపసర్గేణ వ్రణావసానసర్వం
తం తదేకతానచిత్తత్వం ద్యోత్యతే. శ్యామాకముష్టిపరివర్ధితః ధాన్యవిశేషముష్టిభిః

శ్యామాకముష్టిపరివర్ధితో జహతి

సోఽయం న పుత్రకృతకః పదవీం మృగస్తే.

౧౪

శకుంతలా—¹వచ్చు! కిం సమావాసపరిచ్ఛాదినో ము అణునరసి? అచి
రప్సూనాదాప జణణీప విణా వివర్ధిదో ఎవ్వ. దాణిం వి తుము
మవ విరహీదం తాదో చింతిత్సన్ది. జీవత్తేహి దావ.

(ఇతి రుదతీ ప్రస్థితా.)

కాశ్యపః—ఉత్పత్త్యణోర్నయనయోరుపరుద్ధవృత్తిం

బాష్పం కురు స్థితయా విరతానుబద్ధమ్,

అస్తిన్నలక్షితనతోన్నతభూమిభాగే

మార్గే పదాని ఖలు తే విషమీభవన్తి.

౧౫

శార్ఙ్గరవః— భగవన్ ! ఓడకాంతాత్ స్నిగ్ధో జనోఽనుగన్తవ్య ఇతి

శ్రూయతే. తదిదం సర స్తీరమ్. అత్ర సందిశ్య నః ప్రతిగున్తు
మర్హసి.

కాశ్యపః— తేన హీమాం క్షీరవృక్షచ్ఛాయామాశ్రయామః.

(నర్చ్య పరిక్రమ్య స్థితాః.)

1 పత్నీ! కిం సమావాసపరిచ్ఛాదినో మామనుసరసి? అచిరప్రసూతయా జనన్యా
విణా వివర్ధిత వివ. ఇదానీనుసి త్వాం మయా విరహితాం తాత శ్చిన్తయిష్యతి. నివ
ర్తస్వ తావత్.

పోషితః. ముష్టిపరివర్ధితక ఇత్యనేన భూసంసర్గేణ వ్రజే తృణాదికం లగ్నం స్యాదిలిహ
స్తేనైవాహారాదికం దత్తమితి యావత్. వర్ధితక ఇతి క ప్రత్యయేనానుకంపయా వర్ధిత
ఇతి ద్యోత్యతే. “అనుకంపయా క” ఇత్యుక్తత్వాత్. పుత్రకృతక ఇతి బాలార్థ
క ప్రత్యయః.

౧౫. ఉత్పత్త్యణితి. ఖలు యతో హేతోః అలక్షితనతోన్నతభూమిభాగే
అదృష్టనిష్పాన్నతభూమిప్రదేశే విషమీభవంతి విపరీతాని భవంతి. స్థలంతీతి భావః.
తతో హేతోః ఉపరుద్ధవృత్తిః ఉపరుద్ధా అంతరితా వృత్తిర్యాపారో యేన తత్ర
భోక్తం. రహితానుబద్ధం రహితః త్యక్తః అనుబద్ధస్సంబద్ధో యేన తథోక్తమ్.

కాశ్యపః—(ఆత్మగతమ్) (౧)కిం ను ఖలు తత్ర భవతో దుష్కృతస్య
యుక్తరూపమస్తాభిసంధేప్యవ్యమ్?

(ఇతి చింతయతి.)

శకుంతలా—(జనాన్తికమ్) (౨) 'హా' హా పెక్ష్ణ దక్షిణాదోవభిషేపత్తంత
రిదం వి సహాఽఽఽ. అదేక్షంతీ ఆదురా చక్రవాళ ఆరసఞ్చ.
దుష్కరం ఖు అహం కరేమి.

అనసూయా—²సహి మా ఎవ్యం మంతేహి.

1 సఖి ! పశ్య దక్షిణతో నభినవత్రాంతరితమపి సహచరమపశ్యంతీ ఆతురా
చక్రవాళీ ఆరసతి. దుష్కరం ఖల్వహం కరోమి.

2 సఖి ! మైవం మన్తయిస్య.

౧. కిం ను ఖల్వీత్యాది. యుక్తరూపం యోగ్యతరం కలగోత్ర చరిత్రానురూపమితి
యావత్. ప్రశంసాయాం రూపప్రశంసా.

౨. హా శేత్యాది. అత్ర చక్రవాళీశబ్దేన పక్షి బాలేర్వాత్సల్యనాదిమదనశాస్త్రా
భిజ్ఞతాధికారాభావాత్ సంభోగమాత్ర సుఖాభిజ్ఞతా నూచ్యతే. నతు నైవభ్యాత్మక
క్రియాత్మకబహువిధశృంగారోచితేతి యావత్. తాదృశీ చక్రవాళీ సహచరం
ప్రియః. సహచరశబ్దప్రయోగేణ పక్షి బాలేర్విధినిషేధాత్తకాత్రోపాతానుస్థానా
సధిః రతయా కర్తృపారవశ్యాభావాత్ సార్వకాలికసంభోగాదిక్రీడాపరతా
వ్యజతే. నతు కార్యాంతరవిక్షిప్తయా కదాపి మనుష్య ఇవ విదేశగమనోద్వోగపర
ఇతి యావత్. అత ఏవ సహచరశబ్దప్రయోగః. నతు కాంత్యప్రియ ఇతి ప్రయుక్తః.
నభినవత్రాంతరితం నభినవత్రాంత్రవ్యవహితం నతు భిత్త్యాదివ్యవహితం విదేశస్థం వా
అపశ్యంతీత్యనేన దర్శనాభావమాత్రమేవ కింతు తస్మిన్ప్రతిస్వరాదికం జ్ఞానత ఇ
త్యర్థః. ఆరసతి. అనమంతా చ్ఛబ్దాయతే. వర్తమానవ్యవహితేన తస్య బహువిధదుఃఖా
విమర్శణం ప్రదృశ్యతే. అహమిత్యనేన పూర్వోక్తగుణవిలక్షణానకృందనవస్త్ర
భూషణాదివిషయాన్తా మానుషీలభైకవారప్రియసంభోగా చ, తాదృశ్యహమిత్యర్థో
గృహ్యతే. దుష్కరం దుష్కృత్యం అనుచితమితి యావత్. యువతికృత్యం న భవ
తీతి భావః. కరోమి అనుతిష్ఠామి. స్వపశ్యేంద్రియగణాజీవామిత్యర్థః. ప్రియస్య చిర
విశ్లేషేణ మరణే సముచితే సతి స్వయం తద్విపరీతమేవ కరోమితి భావః. మైవమితి.
ఏవమితి ఉక్తనిర్వేదవచనం. మేతి ప్రతిషేధే. కదాపి న వదేత్యర్థః.

1 ఏనా వి పిపణ విణాగమేషం అణిం విసాదదీహుతరం,

గరులం వి విరహదుఖం ఆసాబంధో సహవేది.

౧౬

కాశ్యపః—శార్ఙ్గరవ, త్వయా మద్వచనాత్స రాజా శకుంతలాం పుర

స్కృత్య వక్తవ్యః.

శార్ఙ్గరవః—ఆజ్ఞానయత్వత్ భవాన్.

కాశ్యపః—

అస్తాన్ సాఘ విచిన్త్య సంయమధనానుచైః కులం చాత్తన
స్త్యయ్యస్యాః కథమప్య బాంధవకృతాం స్నేహప్రవృత్తిం చ తామ్,

1 ఏనాపి ప్రియేణ వినా గమయతి రజనీం విసాదద్వితరాం.

గుర్యపి విరహదుఃఖమాశాబంధస్సహయతి.

౧౬. ఏనేతి. ఏనా త్తణమపి ప్రియవిశ్లేషాసహాశీలా తాదృశ్యేషా చక్ర
వాక్తి యావత్. ప్రియేణ కాంతేన యదర్హనాదర్హనే ఏవ జీవితమరణయోరైతూ
తత్రైవ ప్రియశబ్దప్రయోగః క్రియత ఇతి మహాకవీనాం సంకేతః. తాదృశ ప్రియేణ
వినా ప్రియసంసర్గమంతరేణాపి. రజనీం చంద్రాతపమలయమానుతాదిసన్నిధానేనా
ఖండితం దనప్రచురాద్యుసౌర్భహువిధక్రీడోచితసమయాం నిశామిత్యర్థః. గమయతి
బుద్ధిభూర్వకం ప్రత్యహం నయతి. నతు దైవాత్కాదాచిత్కప్రియసంసర్గకూన్యా రజనీం
గమయతీతిర్థః. దీర్ఘతరం బహుకాలవ్యాపకం విరహాజనాసహ్యవద్యుఖివ్యాపకమ
పీత్తిర్థః. గురుకం ప్రమాణాధికం స్తుతిగుణోద్వేగాదిక్రమేణ మరణాంతఫలకమపీ
త్తిర్థః. విరహదుఃఖం ఇష్టజనవిప్రయోగజనితదుఃఖం. ఆశాబంధః ప్రియసమాగమ
ప్రత్యాశా సహాయతి మర్షయతి. తథా మేఘసందేశే—ఆశాబంధః కుసుమనదృశం
ప్రాణమిత్యాదౌ.

౧౭. అస్తానిత్యాది. అస్తానితి బహువచనేన పుత్రీభూతశకుంతలాయాః అనా
యానేనానురూపవరప్రాప్త్యా స్వస్య కృతార్థతా సూచ్యతే. తేన రాజకృతగాంధర్వ
వివాహం ప్రతి స్వస్య హర్షజనితప్రీతిశ్చ ప్రకాశ్యతే. తస్మి నర్వత్త కన్యకాయా
వర్ణానురూపవరః కిం దుర్లభఇత్యంత ఆహ—సంయమధనానితి. సంయమధనాన్ తపోధ
నానిత్యనేన స్వస్య సార్వకాలికాత్మస్వరూపమననపరత్వాదరణ్యవాసిత్వాచ్చాప
రూపవరవిచారార్థం నానాదేశక్రమణాసామర్థ్యం వ్యజ్యతే. కించ సంయమధనా
నిత్యనేనాస్తదసన్నిధానేఽపి త్వక్కుతగాంధర్వవివాహాదివృత్తాంతస్తపోహమేమాన్
జాత ఇత్యపి జ్ఞాప్యతే. సాధు విచింత్య. యద్యపి రాజసాన్వితకారాజ్యపరిపాలనపర

సామాన్యప్రతిపత్తి పూర్వకమియం దారేషు దృశ్యా త్వయా
భాగ్యాయత్తమతఃపరః సఖిలు తద్వాచ్యం వదూబన్ధభిః. ౧౭

తంత్రతా. తథావ్యస్తదమరథేః త్విణమాత్రం సమవధాయ సమ్యగ్విశేషేణ చింతయ
త్వా. సంయమధనానిత్యనేన స్వస్య రాజనిమిత్తకధనవస్థాదినిరపేక్ష్యం జ్ఞాప్యతే.
కింతు రాజ్యవివతపోధనానుగ్రహపేక్షేతి భావః. అనేన స్వాశ్రమపరిపాక్షితశకుంత
లాయాః తాదృక్స్వగరికజనసహవాసాభానాత్ కైతవానభిజ్ఞతయా సౌశీల్యాదిగణా
ప్రకాశ్యంతే. గాంధర్వవివాహం ప్రతి స్వకృతానుజాయాం హేతుమాహ—ఉచ్చైః
కులమిత్యాది. ఆత్మనః స్వస్య ఉచ్చైఃకులం వశోన్నతిం సాధు విచింత్య స్వాభిజాత్య
కళంకభూతపరదారాభిమర్శనకృతఘ్నతాదివిరహితం కులం సమ్యగ్గణయిత్వా. ఆత్మన
ఇత్యేకవచనేన కులాభిజాత్యాదావద్విటీయత్వం రాజ్యస్సూచ్యతే. ఉభయోరనుభూ
వత్వా న్తయాప్యనుమతిరేవ కృతేతి భావః. పునరపిస్మితార్థసిద్ధ్యర్థం హేత్వంతరమా
హ—త్వయీత్యాది. స్వారసికతాదృగనురాగతిశయవతి త్వయీతి యావత్. త్వయి
విషయే. అస్యా అరణ్యవాసిత్వాత్ కైతవానభిజాయాః శకుంతలాయా అస్యా ఇతి
యావత్. కథమపి కథంఽత్ కృచ్ఛ్రేణేతి యావత్. కృచ్ఛ్రత్వం నాను గురుజనానమ్
త్యా స్వాచ్ఛంధికవివాహే సద్య ఏవానిష్ఠజనః గురుజనేభ్యః కాపమప్యవిచార్య కథమ
పీత్యర్థః. తదేవాహ—అబాంధవశృతామితి. అనేన యద్యపి రాజర్షికన్యకాయాః రాజ
ర్షివరగామితాయాః యుక్తత్వాత్తత్రాపి సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణాభావాచ్చ అను
రూపవరసన్నిధానమేవ కన్యకాయా వివాహహేతుస్తథాపి బాంధవాః కులమిచ్ఛంతీతి
న్యాయేన వివాహస్య బంధుజనసమ్మత్యా భావ్యమితి జ్యాప్యతే. అనురాగవశాత్ బం
ధుజనానఃప్యవిచిత్ర్య శకుంతలయా త్వద్విషయే ప్రవృత్తిః కృతేతి భావః. తదేవ జ్ఞాప
యతి—తామితి. తాం క్వదేకవేద్యానునిర్వచనీయానుభూతామితి యావత్. య
ద్వా—తానుభయవేద్యానుకృత్రిమానుభయోరనురాగవిశేషముభావేన జానీధస్త
తైవ పరస్పరం వర్తేయాథా మిత్యభిప్రాయః. స్నేహప్రవృత్తిం స్నేహశక్తేన ద్రవీభూత
చిత్తస్య భావవిశేషః కథ్యతే. తదుక్తం—“విస్రంభేపరమాం కాష్టామారుధే దర్శనా
నిశీః, యత్ర ద్రవత్యంతఃగం సన్నేహఇతి కథ్యతే” ఇతి. తస్య ప్రవృత్తిస్సాన్వరసికనిర్గ
ళద్యౌపారః మాంజ్ఞేస్తానురాగవిశేషనూచకశరీరకార్యవైవర్ణ్యాదిత్యర్థః. తాదృ
శీం స్నేహప్రవృత్తిం చ సాధు విచింత్యేత్యనుషజ్యతే. సాధు వశ్యాత్తాపపురస్కరం విచిం
త్య త్విణుపి త్వద్విశ్లేషాసహం తాదృశీమేతావంతనుసేవాసం విహాయ స్థితమిత్యనుశ
యపురస్కరం విశేషేణ చింతయిత్వా. అత్ర ఓచింత్యేతి బృహస్పతిత్యయేన విశేషవాచ్యో
పసర్గేణ చ ఓంతాయా నిర్ణయంతిత్వముచ్యతే. దారేషు కళత్రేషు సత్కు. బహువచ

నేన రత్నహరీ తు పార్థివ ఇతి న్యాయేన రాజానాం బహువల్లభా ఇత్యభిధానేన చ
 బహుకళశ్రుతిపరిగ్రహస్సనుచిత ఇతి జ్ఞాప్యతే. నిర్ధారణే సప్తమి. సామాన్యప్రతిపత్తి
 పూర్వకం కలత్రాంతరసామ్యజ్ఞానపురస్సరం. త్వయా అస్తత్సందేశవాక్యద్వయార్థవి
 శేషచింతానిర్ణయంతజ్ఞానవతా త్వయేతి యావత్. ఏకవచనేన స్వారసికతయా స్వకృ
 తానురాగవిశేషాదికం స్వయమేవ జానానీతి నూచ్యతే. తాదృశేన త్వయా ఇయం మ
 తోఽపి తా శకుంతలా. దృశ్యా ఉక్తహేతుభిర్నిష్ఠం యోగ్యా. త్వత్కటాక్షపతనా
 చ్చైతి యావత్. తస్మా లోకే పి త్రాదిభిః కన్యకాయా జామాతరం ప్రతి విశేషప్రతిప
 త్త్యాదికమేవ ప్రార్థనీయం తత్కథం సామాన్యప్రతిపత్త్యాదికం ప్రార్థ్యతే? ఇత్యత ఆహ
 —అతః పరమితి. అతః సామాన్యప్రతిపత్తేః పరం భిన్నం విశేషప్రతిపత్త్యాదికం. ఖలు
 శబ్దో హేత్వర్థకః. యతో హేతోః భాగాన్యాయత్తం జన్మాంతరోపార్జితసుకృతవిశేషా
 ధీనం న తు కన్యకాయాః కులాభిజాత్యసౌందర్యవివయాదిగుణవిశేషాయ త్తమితి యావ
 త్. అనేన గర్హ్యోక్త్యా శకుంతలాయ స్సాక్షీల్యాదిబహుగుణయోగితా నూచ్యతే. త
 తో హేతోః తద్విశేషప్రతిపత్త్యాదికం. వధూబంధుభిః వధూనామపైర్ను వాచ్యమ్.
 నయాచ్యమిత్యపి పాతః. అత్ర శ్లోకేఽన్యాపి యోజనా క్రియతే. అస్సానీతి బహువచ
 నేన కాశ్యపగౌతమిశారరవాదిశిష్యాః సూచ్యంతే. తాదృశేషు బహువ్యస్తాను సత్స్వ
 పి త్వయా కోఽపి న పృష్ట ఇతి రాజ్యపరాధాగోపః ప్రకాశ్యతే. తస్మా తాత్క
 లికనుఖప్రాప్త్యర్థం కృత పరకన్యకాహరణానితపాపస్య ఫలం కాలాంతరే పరలో
 కే అనుభవిష్యమి; రాజ్ఞో మమ క ఇదానీం శిక్షక ఇత్యత ఆహ—సుయమధనానితి.
 అనేన స్వస్య కోపప్రసాదయోశ్చాపానుగ్రహభ్యాం సద్యః ఫలప్రదత్వం వ్యజ్యతే,
 సాధు విచింత్యాత్తన ఉచ్చైః కులం సాధు విచింత్యేత్యనేన కళంకరహితఽరంతనస్వవం
 శస్య తపోధనవిషయకాపరాధకారణాత్ క్షతికరణం తవ నోచితమితి వ్యజ్యతే.
 అత్తన ఇత్యేకవచనేన స్వకృతశకుంతలాపరిణయరూపవృత్తాంతం స్వయమేవ జానానీ.
 న త్వన్యదుద్వజనబోధనాత్ కృతశకుంతలాసంగమకృత్యవానితి స్వనైర్నివాపరాధః.
 న తు నికటవర్తినామితి జ్ఞాప్యతే. తాత్కాలికనుఖానుభవార్థం యత్కించిత్ కృతం
 తదాంతం కిమర్థమనుష్ఠేయమిత్యవజ్ఞా నోచితా. కింతు ఉక్తహేతునాం విశేషప్రతిపత్తి
 రేవోచితేతి భావః. పునః పి హేత్వంతరేణ విశదయతి—త్వయీత్యాది. త్వయీత్యేక
 వచనేనాత్మనస్సత్వతంత్రతయా స్వకృతం స్వయమేవ జానానీ. యది త్వయా విశేష
 ప్రతిపత్తిర్న క్రియతే శకుంతలావిషయే. తదా త్వత్కృతానురాగవిశేషజ్ఞాపకస్థవనికట
 వర్జ్యవ్యజనా నాస్తీత్యవిదితాన్యజనాత్కృత్యతాజ్ఞాపకం ప్రకాశ్యతే. అస్యాశృకుం
 తలాయాః సంబంధే షష్ఠీ. కథమపి కథంచిత్. యత్నే నేతి యావత్. యదాహా

త్వలి—“జ్ఞాత హేతువివక్షాయామప్యైదికథమంత్యభావో, కథమాదితథాప్యంతంయత్స
 గారవబాధయోః” ఇతి. తాం త్వదేకవేద్యాం శకుంతలాసంబంధినీం యత్నేనత్వత్కృ
 తాంతామితి యావత్. కథమపి తామిత్యనేన స్వస్యాసన్నిధానేఽపిశకంతలానుగమా
 ర్థం యత్నేన త్వత్కృతానురాగవిశేషశపథాదికం సర్వం తపోమహిమ్నా జ్ఞాతమితి
 పరిగ్రహబహుత్వేఽపీత్యాద్యనురాగవిశేషద్యోతకశపథవాక్యం దుష్యంతస్యస్వస్యతే.
 అబాధవక్యతామిత్యనేన బంధుజనాసమృత్యా స్వాభిసగణభీరుకాయశ్శకుంతలాయాః.
 వ్యతిచారిత్వదోషావసయనార్థం గంధార్వవివాహస్య బంధుజనానాపేక్షితయా తదాసీం
 దుష్యంతకథితం “గాంధర్వేణ వివాహేన బహోన్యై రాక్షసి కన్యకా” ఇత్యాదిదృష్టాంత
 వాక్యం దుష్యంతస్య ప్రకాశ్యతే. స్నేహప్రవృత్తిం పరిణతానురాగవిశేషమేత్ కా
 లాక్షమలక్షణాత్సుకన్యవిశేషవ్యాపారం చ సాధు విచింత్యేత్యనుషజ్యతే. అనేన తపతి
 తనుగాత్రి మదనస్వామిత్యాద్యనురాగప్రకాశనార్థం ఫణితదుష్యంతవాక్యం రాజ్ఞః
 స్వార్థతే. దాగేషు కళత్రాణాం మధ్యే. సా త్వచ్ఛపథవాక్యానురాగవిశేషమాత్మవి
 శ్వాసవతీ సేతి యావత్. ఇయం బాలేయమితి యావత్. త్వయా మాన్యప్రతిపత్తిపూ
 ర్వకం. మాన్య పూజ్యా ప్రతిపత్తిర్జ్ఞానం తిత్సురర్వకం తత్సురస్సరం. దారాణాం
 మధ్యే ప్రతిపత్తిర్జ్ఞానత్వం తు పట్టమహిషీభావః. దృశ్యా ద్రష్టుం యోగ్యా. నిష్కలం
 కమహామలినత్వసాంబంధ్యసాశీల్యాదగుణమేషేషైః పట్టమహిషీభావేన త్వద్విశేషకటాక్షప
 తనార్థా. యద్వా. సేయం దాగేషు సత్స్వపి అన్యప్రతిపత్తిపూర్వకం మాదృశ్యాకల
 త్రాంత సామ్యగారవపూర్వకం న దర్శనీయేత్వపి యాజయంతి—ప్రతిపత్తిస్తు గౌరవే,
 ప్రాప్తిప్రవృత్త్యోః పార్శ్వభేద్య ప్రతిభాజ్ఞానయోగపీత్యుక్తత్వాత్. తద్వి లోకేనర్వై
 ర్వధూబంధుభిస్సామాన్యప్రతిపత్తిరేవ పార్శ్వభేదతత్కథమిదాసీం విశేషప్రతిపత్తిః
 పార్శ్వభేదే ఇత్యత ఆహ—అతఃపరిమితి. అతః విశేషప్రతిపత్తేః పరం భిన్నంసామాన్య
 ప్రతిపత్త్యాదికమితి యావత్. ఖలుశబ్దో హేత్వర్థకః. యతోహేతోరభాగ్యాయత్తం
 దురదృష్టాదీనం. త్వయా భాగ్యాయత్తమిత్యత్ర సంధావకారప్రక్షేపః కార్యః. అభా
 గ్యాయత్తమితి. తతో హేతోస్తత్సామాన్యప్రతిపత్త్యాదికం వధూబంధుభిర్వధూనా
 మిష్టతమైరనైతి యావత్. న వాచ్యం న కథనీయం. అభాగ్యఫలత్వాన్న పార్శ్వభేదీయ
 మితి యావత్. అత్ర స్తోశే మాలానామాలంకారః. తదుక్తం—“ఈషిత్వార్థ
 ప్రసిద్ధ్యర్థం క్రియతే యత్ర నూరిభిః, ప్రయోజనాన్యనేకాని సా మాలేత్యభిసంజ్ఞ
 తా” ఇతి. అత్ర శకంతలాపరిగ్రహే కాశ్యనేనస్వప్రీతిః దుష్యంతస్య పునరభివృద్ధి
 తానృగ్రూపాయా శ్శకుంతలాయా లాభిః ఇత్యాదీని బహూని ప్రయోజనాని ప్రతి
 పాదితాని.

శార్ఙ్గరవః—గృహీతస్సందేశః.

కాశ్యపః—(౧) వత్సే! త్వమిదాసీం శాసనీయాసి. పశ్య. వనాకసో
ఽపి సంతో లోకజ్ఞా వయమ్.

శార్ఙ్గరవః—న ఖిలు ధీమతాం కశ్చిదవిషయో నామ.

కాశ్యపః— తత్ త్వమితః పరం పతికులం ప్రాప్య,
శుశ్రూషస్వ గురూం కురు ప్రియసఖీవృత్తిం సవత్సీజనే
భర్తుర్విప్రకృతాపి రోషణతయా మా స్త ప్రతీపం గమః,
భూయిష్ఠం భవ దక్షిణా పరిజనే భాగ్యేష్వనుత్సేకినీ
యాస్త్యేనం గృహీణీపదం యువతయో వామాః కులస్యాధయః.
కథం వా గౌతమీ మన్యతే?

౧. వత్సే ఇత్యాది. ఇదాసీం సాంప్రతం. “పితా రక్షతి కామారే భర్తా రక్షతి
యావన” ఇతి న్యాయేన పతిగృహగమనసమయే ప్రాప్తే సతీతి యావత్. అనుశాస
నీయా నిష్కళంకాస్తశ్కులస్య కళంకిత్వాపాతనభీయా శిష్యణీయా. పశ్య విభా
వయ. ఆమంత్రణే లోబ్. మమాంకసమీపే అగచ్ఛేతి యావత్. అత్ర శిష్యా
వచనస్య శ్రవణార్హత్వాత్ శృణ్వీతి వక్తవ్యే పశ్యేతి దర్శనక్రయాభి
ధానం శ్రోతృశుతం తు యదాఃదాఃచిత్తాస్వాస్థ్యకారే విస్తృతం స్యాత్
సాక్షాన్నయవాభ్యాం దృష్టం తు మాతాద్విస్తృతం తథా న భవతీతి పశ్యేతి
ప్రయుక్తమిత్యభిప్రాయః. వనాకసోఽపి అరణ్యవాసినోఽపి లోకజ్ఞా స్థావరజంగమా
త్తకబహువిధజ్ఞాః లోకవృత్తాంతాభిజ్ఞా ఇతి యావత్. తపోమహిమైతి భావః.
లోకశబ్దేన లోకవృత్తాంతాః కథ్యతే. యదాహ వామః—‘లోకవృత్తం లోక’ ఇతి.

౧౨. శుశ్రూషస్వేతి. గురూం పూజాగ్ధాత్ శుశ్రూషస్వ పరిచర. సవత్సీజన్మ
ణోతిః పరిచర్యాయాం రూఢః. “జాతుస్తృద్భృశాం సవ” ఇత్యాత్త కేపదం “శుశ్రూ
షా శ్రోతుమిచ్ఛాయాం పరిచర్యావధానయో” రితి విశ్వః. అత్ర శకుంతలాయాః కాశ్య
పేన గురుజనశుశ్రూషాపరిత్యక్తాదోషజనితకాపాత్ పంచమాంకే దువ్యంతస్య శకుంత
లోవిషయకస్తరణాభావే బీజమిత్రోపన్యస్త మిత్యవగంతవ్యమ్. ఏవం సర్వవాక్యేషు
బీజానుగుణ్యం బుద్ధిమతోహ్యమ్. సవత్సీజనే ప్రియసఖీవృత్తిం ప్రియసఖీవాపారం

గౌతమీ—¹ ఏత్తిట ఎవ్వ వహూజణస్స ఉపదేశః. వచ్చే! ఏదం ఖు
నవ్వం ఓధారేహి.

కాశ్యపః—వత్సే! పరివ్యజస్వ మాం, సభీజనం చ.

శకుంతలా—² తాద, ఇదో ఎవ్వ కిం పిలంవదామిస్సా సహీట గేవ
త్తిస్సంతి?

కాశ్యపః—వత్సే! ఇమే అపి ప్రదేయే? న యుక్తమనయోస్తత్ర గన్తుం
త్వయా సహ గౌతమీ యాస్యతి.

శకుంతలా—(పితరమాశ్లిష్య) ³కహం దాణిం తాదస్స అంకాదో
పరీబ్భట్టా మశలతడుమ్మూలిదా విల చందణలదా దేసఃతరే
జీవిదం ధారఇస్సం!

కాశ్యపః—వత్సే! కిమేవం కాతరాసి!

1 ఏకావానేవ వహూజనస్యోపదేశః. వత్సే! వితత్థలు సర్వమవధారయ.

2 తాత! ఇత ఏవ కిం ప్రియంవదామిశ్రాః సఖ్యో నివర్తివ్యస్తే?

3 కథమిదానీం తాతస్యాజ్ఞాత్పురి భృష్టా మలయతతోన్మూలి కేవ చందనలతా
దేశాస్తరే జీవితం ధారయిస్యమి.

చాటుభాషణాదివృత్తిమితియావత్. వృత్తిమిత్యనేక ప్రియభాషణాదిచేషయైవ ప్రియ
సభీత్వదర్శనం కర్తవ్యం. న తు మనఃపూర్వమితి భావః. సాపత్న్యవ్యవహారాదికం న
ప్రదర్శనీయమితి యావత్. విప్రకృతాసి విగతం ప్రకృతం ప్రకృతిర్యస్యాస్సాతథోక్తా
కోపితాపీత్యర్థః. రోషణతయా కోపనతయా ప్రతీపః ప్రతికూలం మామః మాచ్యు.
“పతిరేవ బుద్ధః స్త్రీణాం దేవతేతినిగద్యతే” ఇతిన్యాయాతోపసమయే భర్తుశ్చిత్త
రంజకానుకూలవ్యవహారాదికమేవ కర్తవ్యమిత్యర్థః. పరిజనే ఉపజీవిజనే. భూమిస్థ
మతిశయేన. దక్షిణా ఆనకూలా. భోగేషు సుఖేషు అనుల్లేకినీ ఆనుత్కంకితా అగ
ర్వితా భవేత్సనుషజ్యతే. ఏవమక్తప్రకారేణ గృహిణీపదంగృహిణీవ్యవదేశం యాంతి
వ్రజంతి. వామాః ప్రతికూలాః కులస్య వంశస్యాధయః అవకర్షహేతవః. యథా ఆధ
యస్తు దేహస్యాపకర్షహేతవస్తథా కులస్యేతి యావత్. “అధిస్తు వ్యసనే చిత్తదుః
ఖేఽధిష్టానబంధయో” రితి వైజయంతీ.

అభిజనవతో భర్తుశ్చాఘ్నే స్థితా గృహిణీపదే
విభవగురుభిః కృత్యైస్తస్య ప్రతిక్షణమాకులా
తనయమచిరాత్వా చీవార్కం ప్రసూయ చ పావనం
మమ విరహజాం వత్సే న త్వం శుచం గణయిష్యసి. ౧౮
(శకుంతలా పితుః పాదయోః పతతి.)

కాశ్యపః—(౧)యదిచ్చసి తే తదస్తు.

శకుంతలా—¹(సఖ్యాపువేత్య) హాళా దువే వి మం సమం ఎవ్వ పరిస్స
జహ.

ఉభే—(తథా కృత్వా) ² సహి జగ్గణామ సో రాత పచ్చహిణ్ణాణ
మంథరో భవే తదా సే ఇదం సణాపహేలం కిదం అంగుళీలలం
దంసేహి.

శకుంతలా—³హాళా, ఇమిణా సందేహేణ వో ఆలంపిదమ్మి.

ఉభే—⁴మా భాలహి. అదిసిణేపెచా పావసంక్షీ.

శార్ఙ్గరవః—యుగాంతర మారూఢస్సవితా. త్వరతాం భవతీ.

శకుంతలా—(ఆశ్రమాభిముఖ స్థిత్యా) ⁵తాద కదా ను ఖు భూట
పి తవోవణం పెక్కస్సం?

1 సఖ్యా! ద్వే అపి మం సమమేవ పరిష్యజేథాం.

2 సఖి! యది నామ స రాజ్యక్షి ప్రత్యభిజ్ఞానమన్థరో భవేత్త దాస్తే ఇదం
స్వనామధేయాంకితమంగుళీయకం దర్శయ.

3 సఖ్యా, అనేన సందేహేన వామాకంపితాస్మి.

4 మా భైక్షిః. అలిప్నేహః పాపశంక్షీ.

5 తాత! కదా ను ఖలు భూయోఽపి తపోవనం ద్రక్ష్యామి?

౧౮. అభిజనవత ఇత్యాది. అభిజనవతః కలిసస్య శ్లాఘ్యే పూజ్యే గృహిణీపదే
పట్టమహిషీస్థానే.

౧. యదితి. యత్పట్టమహిషీత్వం సత్సూత్రలాభశ్చ తదస్త్వితి ఆశిషి లోక్.

కాశ్యపః—శ్రూయతామ్.

భూత్వా చిరాయ చతుర స్తమహీసపత్నీ
దౌవ్యన్తిమప్రతిరథం తనయం ప్రసూయ,
భర్తా శదర్పితకుటుంబభరేణ సార్ధం
శాస్తే కరిష్యసి పదం పునరాశ్రమేఽస్మిన్.

౧౯

గాతమీ—¹బాదే, పరిహిరిది గమణవేలా. ణివత్తేహి పిదరమ్. అ
వాహ చిరేణ వి పుణోపుణో పి ఏసా ఎవ్వం మంత్రస్సది.
ణివత్తేదు భవం.

కాశ్యపః—వత్సే! ఉపరుధ్యతే మే తపోఽచుస్థానమ్.

శకుంతలా—(భూయః పితరమాశ్లిష్య, ²భూట వి తపచ్ఛరణ పీడితం
తాదస్య సరీరం అతిమైత్త మహా కిదే ఉక్కంతితం హవిస్సది

కాశ్యపః—(సనిశ్వానమ్)

శమమేష్యతి మే శోకః

కథం ను వత్సే త్వయా రచితపూర్వమ్.

ఉటజద్వారనిరూఢం

నీవారబలిం విలోయతః!

౨౦

గచ్ఛ. శివాస్తే పంథానస్సన్తు.

(నిష్క్రాంతా శకుంతలా సహాయునిశ్చ.)

1 బాదే! ప.హియతే తే గమనవేలా. నివర్తయ పితరమ్. అథవా చిరేణాపి
పునఃపున రేషైవం మంత్రయిష్యతే. నివర్తతాం భవాన్.

2 భూమోఽపి తపచ్ఛరణపీడితం మమ కృతే తాతస్య శరీరమతిమాత్రం
ఉక్కంతితం భవిష్యతి.

౧౯. భూత్వేత్యాది. చతురంతమహీసపత్నీ. చత్వారో అంతా యస్యాస్సా
సమస్తత్యర్థః. సా చాసా మహీ చ. సా తథోక్తా తస్యాస్సపత్నీ భూత్వా. పట్టమహిషీ
భూత్వేతి యవత్. దువ్యంతస్యాపత్యం దౌవ్యంతిః తమప్రతిభమప్రతిరథికం.
అత్ర రథశబ్దేన రథికో. అక్ష్యతే. శాస్తే రాగ ద్వేషాదిరహితే.

౨౦. శమమిత్యాది. శమం శాంతిం. మే రాగ ద్వేషాదిరహితస్య మే ఇతియా
వత్. కథం కేన హేతునా, ను జిజ్ఞాసాయాం.

నఖ్యో—(శకుంతలాం విలోక్య) ¹హద్ధి హద్ధి. అంతరిహిదా అపి:
సహీనఁడందలా వణరాళువ.

కాశ్యపః—(సనిశ్వాసం) అనుసూయే! గతవతీ వాం సహచారిణీ,
నిగ్రహ్య శోక మనుగచ్ఛతం మాం ప్రసీతం.

ఉభే—(౨)²తాద! నఁడందళావిరహిదం నుణ్ణం విల తపోవణం కహం
సవిసామో?

కాశ్యపః—స్తేహప్రవృత్తిరే వందర్శినీ. (సవిమర్శం పరిక్రమ్య) హంత
భాః! శకుంతలాం ప్రతి సస్పృజ్య లబ్ధ మిదానీం స్వాస్థ్యమ్.

కుతః—

అర్థో హి కన్యా పరక్షీయ ఏవ
తామద్య సంప్రేష్య పరిగ్రహీతుః,
జాతో మమాయం విశదః ప్రకామౌ
ప్రత్యృప్తన్యాస ఇవాన్తరాత్తా.

౨౦

(ఇతి నిష్క్రాంతాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

చతుర్థోఽఙ్కః.

1 హాధిక్! హాధిక్! అంతర్హతా ప్రియసఖీ శకుంతలా వనరాజ్యా.

2 తాత! శకుంతలావిరహితం కూన్యమివ తపోవనం కథం ప్రవిశామః?

౧. హాధిక్ హాధితి నిర్వేదే.

౨. సవిమర్శం సవిచారం. హంత నూర్తే, భో ఇత్యామం త్రణే. స్వాస్థ్యమవ్యా
కులత్వం. కుతః కిస్సాత్.

౨౦. అర్థో హీత్యాది. కన్యా పరక్షీయ ఏవార్థః పరస్మైవ ధనం. హిః ప్రసిద్ధా.
అనేన సర్వవర్ణసమ్మతిర్హతా. తాం తాదృశీం పరక్షీయధనభూతాం కన్యాం అద్యే
దానీం “భర్తా రక్షతి కామార ఇతి న్యాయేన సమయే స్తాప్తే పరిగ్రహీతుః పత్యః
సంప్రేష్య ప్రసాద్య స్థితవతో మమ అంతరాత్తా అంతఃకరణం ప్రత్యృప్తన్యాస

ప్రత్యర్థితః ప్రతిసమర్థితః న్యాసః ఉపనిధిర్యేన సతథోక్తః. ప్రకామసుతిశయేన
విశదః స్వస్థో జాతస్సంవృతః.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులతలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థానపరమచార్యబ్రహ్మభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం కామంతల
వ్యాఖ్యానాయాం చతుర్థోఽంకః.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

విదూషకః—(కర్ణం దత్వా)(౧) ¹భో వలస్స సంగీదసాలుదరే అవ
హాణం దేహి. కళవిమృద్ధావ గీదీవ సరజోఽనుణీయది. జాణే
తత్తప్సోదీ హంసవదితి వల్లపరిలలం కరేదిత్తి.

1 భో వయస్య సంగీతకాలాంతరేవధానం దేహి. కలవిమద్ధాయాం గీత్యాం
స్వయోగః శ్రూయతే. జానే తత్రభవతీ హంసపదికా వర్ణపరిచయం కరోతీతి.

౧. భోవయస్యేత్యాది. — “గీతం వాద్యం తథా నృత్యం త్రయం సంగీతము
చ్యుతే” ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏతత్త్రయం యత్ర కాలాయాం తస్యాత్మాలాయా అభ్యం
తరే అంతరాశే గీతిర్నామ రాగాద్యాశ్చయస్సందర్భవిశేషః. తస్యా గీతేః కలవిశ
దత్వం విశేషణం. యదా, నిసాదప్రజ్ఞస్య శ్రుతిద్వయం సంశ్రయేత్, తదా స స్వరః
కాకలీత్యుచ్యతే. యదా గాంధారో మధ్యమస్య శ్రుతిద్వయం సంశ్రయేత్. సాంత
రకాకలీ. తదుక్తం — “శ్రుతిద్వయం చేత్ వజ్రస్య నిసాదస్సంశ్రయేద్యదా, సా
కాకలీ మధ్యమస్య గాంధారస్త్యంతరా స్తుత” ఇతి సైవ కాకలీకల ఇత్యుచ్యతే —
“కాకలీ తు కరే నూత్నే ధ్వనా తు మధురా న్నుట” ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏతాదృగవ్య
క్తమధురస్వరయోగేన గీతేరత్యంతక్రావ్యతా భవతి. యదాహ — “గీతయః పంచ
శుద్ధాద్యా భిన్నా గాడీ చ జేనరా, సాధారణీ విశుద్ధా న్యాదవక్త్రైర్లలితైస్స్వరైః,
భిన్నా నూత్నై స్స్వరైర్వక్త్రైర్గురుచైర్మమకైర్యతా, గాఢైః ప్రస్థానగమకై రోహ
టీలలితైస్స్వరైః, అఖండితస్థిస్థానత్రయే గాడీ మతా సతాం, ఓహఃటి కంపితైర్మం

(అకాశే గీయతే.)

శ్లో. 1 అహింసానమహుళోభువో తుమం

తహ పరిచుంబిల చూలమగజచిం,

కమళవసదిమైత్తనివృద్ధో

మహులర! విహ్నిచిద్దోఽసి ఇం కహం?

౧

1 అభిసవమధులొలుప స్త్యం తథా పరిచుంబ్య చూతమంజరీం,

కమలవసతిమా త్ర నిర్వృతో మధుకర విస్మృతోఽస్మేనా కథమ్?

దైర్ఘ్యదుత్తరైస్సైస్వరైః, హకారా కారయోగేన హృస్వస్తే చుబుకే భనేత్
 వేగవద్భిస్సైస్వరైర్లఘుస్మై-ప్యతిరక్తితః, వేగస్వరారాగగీతిర్వేసరాచోఽచ్యతే
 బుధ్ధేః, చతుర్థీతిగతం లక్ష్మ శ్రితా సాధారణీ మతా, శుద్ధాదిగీతియోగేన రాగాశ్చ
 ధాదయో మతాః, పంచధా గ్రామరాగాన్యుః పంచగీతిసమాశ్రయా ఇత్యుక్తత్వాత్,
 స్వరయోగఇతి. యద్యపి స్వరశబ్దో నానార్థకః. తథాపి షడ్జాదిష్టేవ రూఢః.
 తదుక్తమాజనేయేన — “స్వరశబ్దో మయూరాదిసముత్పన్నేషు సప్తను, షడ్జాది
 ష్టేవ రూఢోఽయమితి నైవాత్మ్యం వర్తతే” ఇతి. గీత్యభ్యాసే ప్రథమతో వ్యవహరము
 కార్యః. అకాశే గీయత ఇతి. నాన్వే రంగమధ్యే నేపథ్యవ్యతిరక్తసానమాకాశమి
 త్యుచ్యతే.

౧. అహింసావేత్త్యాది. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన ప్రకరణాదిసహకృతేన దుష్టం
 తవృత్తాంతో ధ్వస్యతే. అర్థస్తు మధుకరవృత్తాంతకథనద్వారా కృత్రాప్యత్వాగ్యపరిగృ
 హితతాదృగ్రూపశకుంతలావిస్తరణాదాజ్ఞా ఉపాలంభః క్రియతే. మధుకరగోపమానేన
 మధుకరస్య యథా నానాపుష్పరసగ్రహణీలత్వం తథా రాజానో బహువల్లభా ఇతి
 న్యాయేన వివిధపద్మనీజాతీశ్రీసంభాషణాలింగనచుంబనాదిసారవేత్తృతా నూచ్యతే.
 సత్యనాగరికతయా శ్రీరత్నతారతమ్యానభిజ్ఞతేలి భావః. అభిసవమధులొలుపస్సక్.
 అభిసవపదేన “రత్నహరీ తు పాణిమ” ఇతి న్యాయేన ఉపద్యుష్య తతోఽధికాననుభూ
 తాదృష్టాశ్రుతపూర్వలాకోత్తరయువతినః భోగలంపటత్వం ప్రకాశ్యతే. మధుపదేన
 తద్వృష్టసమాత్రేణ సంజాతమదభావేన తత్సంపర్కదేః కాలాక్షమత్వం ప్రతీయతే.
 తేన వస్తుసౌందర్యప్రాబల్యాదనురాగవృద్ధేః కారణముక్తం. లొలుపపదేన అంతః
 పురశ్రీభ్య శృకుంతలాయా మధికరూపలావణ్యాదిగుణబాహుళ్యేన దిదర్శనాత్. తద్దర్శ
 నానంతరం తత్సంపర్కజనితసర్వకార్యవైమఖ్యాత్ తత్ప్రాప్తిమిత్తకవంతయా
 తత్కాలజనితతదేకశరణమదనానుభవితత్వాదికం జ్ఞాప్యతే. త్వమిత్యనేన స్వకృతకార్యం.

స్వయమేవ జానాసి సాన్యభిద్యోత్యతే. చూతమంజర్యపమానేన చూతమంజర్యాభిర
పుష్పాజీవహతాద్వికాసాభావోఽవగమ్యతే. తిథై పవన్తేఽంశే వదిత్యతి— చూతానాం
చిరనిర్గతాపికలికా బద్ధా తివస్వంరజః” ఇతి. అనేనగురుజనానస్తత్త్వాస్వాభిసరణభీయభా
వేన నాయక సంపర్కం ప్రతి హతాన్నాయకానుమతిన్న కృతేతి ధ్వన్యతే. చూత
మంజరీమిత్యనేన ఇతరస్త్రీవైలక్షణ్యాత్సజాతీయోత్కృష్టతానూచ్యతే. తథా పరిచయం
జ్యేతి. తథేత్యనేనతద్గర్భనానంతరంవిరహపరంపరాజనితస్వశరీరకార్యవైవర్ణ్యశ్రుపాత
స్తభప్రశయాదిమరణసద్ధీచీనాత్తదశానుభవాత్తత్సంగమాసంగమయోచేన స్వజీవితస
ద్భావాసద్భావనిమిత్తత్విధియా గురుజనానస్తత్త్వా స్వాభిసరణే సతి స్వకులకళంకభూ
తవ్యభిరిచారిత్యవోషశంకిన్యా నాయకాయాస్వాభిసరణాద్భవిత్వాసార్థం చ హేతు
త్వేనోక్తం— గాంధర్వేణ వివాహేన బహోవ్యై రాజర్షికన్యకా ఇత్యాదిపరిగ్రహబ
హుత్వేఽపీత్యాదివాక్యం చ స్మారయిత్యాదువ్యంతస్యతత్కాలజనితమదనకాశరతాయా
అనిర్వచనీయత్వం ప్రకాశ్యతే. పరిచయంజ్యేతి చుంబనశ్చేదేన నాయకారబ్ధసంభోగశృం
గారః కథ్యతే. పరికిన్సర్వవిషయేషు చుంబనం కృత్వేత్యనేన యావతా కాలేన నురత
ప్రస్తావాంగీకారః తావత్ క్రమేణ నాయక కృతబహువిధానునయవశీకరణప్రకార
చాతురీద్యోత్యతే. తేన నాయకస్య కామతంత్రవైద్యవ్యంనాయకాయాకిన్యాభావముల
భం చూగ్యం చ ధ్వన్యతే. యద్వా— సర్వవిషయచుంబనారేనాధరశ్రవణహస్తనేత్రా
ద్యవయవానాః చుంబనరహస్యశ్రవణస్తముఖశాదిసర్వాంగస్పర్శగూలింగససర్వాంగ
దర్శనాదిభి ర్యథా మనోరథపరిపూర్తిగతి, తథా సంభోగః కృత ఇతి జ్ఞాప్యతే. తేన
దేశస్యవివిక్తతయానిర్దర్శనమరతక్రియా ధ్వనితా, కమలవసతిమాత్రనిర్వృతఇతి కమల
స్య రాత్రౌ సంతోషవత్తయా దివామాత్రదర్శనీయతా సూచితా. కమలాపమానే
నాంతఃపురస్త్రీణాం మానుషశరీరసద్భావాత్ వికారాదిసంభవాత్ కలిషయకాలసం
భోగార్హత్వం నూచితం. శకుంతలాయాస్సజ్జాదప్సరస్సంభవత్వేన పూగోక్తవికారా
సంభవాత్ సార్వకాలిక సంభోగార్హత్వముక్తం. వినాంలాఙ్గోత్తరచమత్కారకారిణి హు
గుణాధారభూతా మేనామితి యావత్. కథం తేన హేతునా విస్తృతోఽనీతి మధు
కరవృత్తాంతేన రాజ ఉపాలంభః క్రియతే. అత్ర హేతుర్నామాలంకారః. తదు
క్తం— “యత్ప్రియోజనసామర్థ్యాద్వాక్యమిష్టార్థసాధకమ్, సమాసోక్తం మనోగ్రహి
సహేతురితి క్షిప్రః” ఇతి. యద్వాక్యమిష్టసాధకయత్ప్రియోజనపథాత్ సంక్షేపేణాథాం
తరోపయోగి భవతి సహేతుః. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన పూర్వపరిగృహీతశకుంతలా
స్మరణాత్. అత్రమాత్ స్వనగరంప్రతి సర్వథా నేతవ్యా. చూతమంజర్యపమానేన
ఇతరస్త్రీవిలక్షణాఽన్యోత్తరబహుగుణవత్తయా నాయకస్యానురాగవిషయయోగ్యతా

రాజు.—(౧) అ హేమా రాగపరివాహిని గీతిః

విదూషకః.—(౨) ¹కిం దావ గీదీప భవదా అవగదో అక్కరత్తో?

రాజు.—(స్థితం కృత్వా) (3) సకృత్ కృతప్రణయోఽయం జనః.

(౪) తదస్యా దేవం వసుమతీమస్తరేణ మదుపాలంభమవగతో
ఽస్తి. సఖే మాధవ్య! మద్వచనాదుచ్యతాం హంసపదికా
నిపుణముపాలభ్యోఽస్తి' ఇతి.

1 కిం తావత్ గీత్యా భవతాఽవగతోఽక్షరార్థః?

చేతి ద్వయమసి సంక్షేపేణ ప్రత్యపాది. కించాత్రాన్యోక్త్యలంకారేణ పతాకాస్థానము
క్షణ్. తదుక్తం—పాకరణికస్య వస్తునో భావినస్సూచనం పతాకాస్థానకమితి. య
థా పతాకా స్వాం నేనాం సూచయతి. తద్వదిదమపీతి పతాకాస్థానకః. తద్వివిధం
సమానేతివృత్తం సమానవిశేషణం చేతి. ఏతచ్ఛాన్యోక్తి సమాసోక్త్యలంకారభేదాద్భవ
తి. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన ప్రకరణాదిసహకృతేన దుష్యంతవృత్తాంతో ధ్వన్యతే.
న కుశుప్తశబ్దోచ్యతే.

౧. అహో. ఇత్యాది. రాగపరివాహినితి గీతేరాశ్రయత్వేన రాగస్యాతిశయేన
అభివ్యక్తా పరివాహ ఇవ భవతి, యథా జలాధారభూతే తటాకే జలానిశయే సత్కు
త్కులప్రవాహో భవతి, తద్వదిత్యర్థః.

౨. కిమిత్యాది. కిమితి ప్రశ్నే. తావత్ సాకల్యే.

3. సకృత్కృతప్రణయః సకృత్ ఏకవారం కృతః ప్రణయః విస్రంభః య
స్తిక్ సతథోక్తః. అభినవేత్యాదినా ఏతదంతేన. భ్రంశో నామాలంకారో వ్యజ్యత్యే
తదుక్తం—“వాచ్యమర్థం పరిత్యజ్య దృష్టాంతాద్వైరనేకథా, అన్యస్తిన్నేవ పతనాదిహ
భ్రంశస్స ఉచ్యతే” ఇతి. అత్ర మధుకరవృత్తాంతరూపం వాచ్యార్థపరిత్యజ్య రాజాస.
వృత్తాంతవిచారః కృతి ఇతి భ్రంశః. కించ, నాళికానామ వీధ్యంగముక్తం తల్లక్షణం—
“సోపహసనిగూఢార్థప్రహేళికా నాళికా” ఇతి.

౪. తదిత్యాది. వసుమతీమంతరేణ మదుపాలంభమవగతోఽస్తి త్యనేన భ్రమరో
పాలంభవ్యాజాత్ సమనంతరాగమ్యమానశశంలావృత్తాంతం స్మృతవతో దుష్యంత
స్యోపాలంభః కమినాకృతః. తమజానక దుష్యంతోఽస్యా అభిధాయా అన్యధాభిప్ర
యమకల్పయతి జాతన్యమ్. నిపుణం సప్రాధం.

విదూషకః—¹జం భవం ఆణవేది. (ఇత్యుత్తాయ) భో వలస్య గహీ
దస్య తావ పరక్షిపసిం హతేసిం సిహండప అజ్ఞ రాహిం వి అ
వీదరాఅస్య ఇతి మే మోక్షో.

రాజా—గచ్ఛ (౧)నాగరికవృత్త్యా. సంజ్ఞాపయేనామ్.

విదూషకః—²కా గతః. (ఇతి నిష్క్రమ్య.)

రాజా—(ఆత్మగతమ్) (౨) కిం ను ఖలు గీతమేనంవిధారమాకర్ష్య,
ఇష్టజనవిరహాద్యతేఽపి బలవదుత్కంఠితోఽస్తి. అథవా—

రమ్యాణి వీక్ష్య మధురాంశ్చ నిశమ్య శబ్దాన్

పర్యుత్సుకో భవతి యత్సుఖతోఽపి జన్తుః,

తచ్ఛేతసా స్మరతి నూనమబోధపూర్వం

భావస్థిరాణి జననాన్తరసామృదాని.

(ఇతి పర్యాకులస్తివతి.)

1 యద్యవనానాజ్ఞాపయతి. భో వయస్య, గృహీతస్య తయా పరక్షియ్యైస్తేషి
ఖండకేఽప్సరోభిరివ వీతరాగస్య నాస్తి మే మోక్షః.

2 కా గతిః.

౧. నాగరికవృత్త్యా నాగరికః ప్రవీణః ప్రాధాంగనాసంభాషణశల ఇతి యా
వత్. తస్య వృత్తిః వక్త్రక్షిప్తచిత్త్యేణ తద్విడంబనచాతురీ. సంజ్ఞాపయ ఆవేదయ.

౨. కిం ను ఖల్విత్యాది. కిం ను ఖల్వితి హేతుజ్ఞానాయాం. ఏవంవిధార్థం ఉక్తా
ర్థకం. ఇష్టజనవిరహాద్యతే ప్రియజనవిశ్లేషం వినా. బలవద్బద్ధం. ఉత్కంఠితః
పర్యుత్సుకః.

౩. రమ్యాణితి. జంతుః జనః సుఖితోఽపి ఇష్టజనసమేతోఽపి రమ్యాణి సుభ
గాని. రూపాణితి కేవలం. వీక్ష్య. మధురాన్ మనోహరాన్. శబ్దాన్ గీతాదీన్.
నిశమ్య ఆకర్ష్య. పర్యుత్సుకః ఉత్కంఠితో భవతితి యత్ తస్మాత్ భావస్థిరాణి
ఆత్మనిష్ఠాని. జననాంతరసామృదాని జన్మాంతరప్రియాణి. చేతసా మనసా. అబోధ
పూర్వం అజ్ఞాతపూర్వం. నూనం స్మరతీవేక్ష్య త్వేప్రీతితం. ఆత్మ గీతసామ్యద్వీపకత్వముక్తం.
తదుక్తం—సదృశాదృష్టచింతాద్యైః స్మృతిజ్ఞాతార్థభావనం, దేశాంతరేఽనుభూ
తస్య తథా కాలాంతరేఽపి నా, తద్దేశాదివిశిష్టస్య చింతాస్మృతినిరంతరా ఇతి.
ఆత్మ గీతిప్రవణోద్బుద్ధరతిభావవ్యవసం చ శృంగారరసోపశాంత భవతి.

(౨) (ప్రవిశ్య కంచుకి)

కంచుకి—(నిశ్చస్య) అహో ఖల్వీదృశీమవస్థాం ప్రతివన్నీఽస్మి.

ఆచార ఇత్యభిహితేన మయా గృహీతా
యా వేత్త్రయష్టిరవరోధగృహేషు రాజ్ఞః,
కాలే గతే బహుతిథే మమ సైవ జాతా
ప్రస్థానవిక్లబగతేరవలంబనార్థమ్.

౧. కంచుకి సౌవిదల్లిః—“దుష్టాం సంస్కృతభాషా మంత్రకంచుకినామసి” ఇతివచనాత్ సంస్కృతభాషాప్రయుక్తా. నిశ్చస్యేతి. నిశ్వాసబాహుళ్యం తు కంచుకి యస్య స్వావస్థా వస్తుస్వరూపజ్ఞానాన్ని ర్వేదే వర్తతే, తదేవాహ—అహో ఇత్యాది. అహో ఆశ్చర్యే. ఈదృశీమనుభూతవత్త్వమాణామవస్థాం దశాభేదః. ప్రతివన్నీఽస్మి సంపాప్తో భవామి.

౩. ఆచార ఇతి. ఆచారః కులధర్మః ఇత్యవహితేన ఆప్తైః శిక్షితేన మయా అవరోధగృహేషు అంతఃపురగృహేషు. బహువచనేన రాజ్ఞో బహువల్లభతయా తత్తత్సమస్తయువతిగృహద్వారాణాం స్వస్యైవ సంరక్షణాధికారస్సాచ్యతే. తేన చ రాజ్ఞస్త్వీయవిశ్వాసపాత్రతా ప్రకాశ్యతే. బహుతిథే బహుసంఖ్యాపూరకే కాలే శ్రేణకామారయావనాదిసమయే. గతే వయోబలాత్ శుద్ధాంతగృహద్వార సంరక్షణవిభవకృత్యై రసాయనేన నీతే సతి. అనేన చిరాచారభ్య రాజ్యహావస్థా నాత్ “శిలం సంవసతా జ్ఞేయం తచ్చ కాలేన భూయసా” ఇతి వచనాత్ రాజ చిత్తవృత్త్యభిజ్ఞతయా విశ్వస్తతయా చ రాజ్ఞోఽంతఃపురవిహారణాద్యచితానుచితసమయేఽపి స్వస్య ప్రవేశనివేదనాదావనర్గత్యం ద్యోత్యతే. తేన కణ్వశిష్యాగమననివేదనే స్వస్యావసరాః పేక్షిత్యం ధ్వనితమితి భావః. మమేత్యేకవచనేన శుద్ధాంతగృహ పాలనకృత్యై స్వస్యైవ ప్రేమ్యప్రేమకత్వం చ ధ్యాయతే. నత్పితరాధికారస్యైవాస్య ద్వారా కృత్యకరణమితి భావః. కించ, మమేత్యేకవచనేన స్వస్య కళత్రపుత్రశూన్యత్వం చ ప్రకాశ్యతే. సతి. యా పూర్వం రాజద్వారనివారణసామగ్రికతయా గృహీతా సతి యావత్. అనేనసార్వకాలికవేత్త్రధారణేన రాజగృహవివ జన్మక్షేపాత్ ఇతరాధికారానియు క్తతయా కదాపి విశ్రమాభావో గమ్యతే. ప్రస్థానవిక్లబగతేః ప్రస్థానే సంచారే విక్లబా విమృలా గతిర్గమనం యస్య స తథోక్తః. తస్మాదవలంబనార్థమాదాయ జాయత ఇతి యావత్. అత్ర కంచుకియస్య తత్త్వజ్ఞానోపజనితవిర్యే ద ఏవ కాంతరసస్య స్థాయిభావః. అతనివ నిర్వేదస్య ప్రాయస్సంచారిషు ప్రథమము

(౧) భోజి కామం ఖలు ధర్మకార్యమనతిపాత్యం దేవస్య. తథా పీదాసీమేవ ధర్మాననాదుత్థాయ పునరుపరోధకారి కణ్వశిష్యాగమ నమస్తై నోత్సహే నివేదయితుమ్. అథవా అవిశ్రమో హి లోకతన్త్రాధికారి.

కుతః—

భానుస్సకృద్యుక్తతురజ్జ ఏవ రాత్రిందివం గన్ధవహః ప్రవాతి, శేషస్సదై వాహితభూమిభారః ప్రియశశ్వత్తేరపి ధర్మ ఏషః.

పాదానం సర్వైరాచార్యైరకారి. సంచారణామపి కదాచిత్ స్థాయితా భవతి. స్థాయినామపి కదాచిత్ సంచరితా భవతి. యథా వీరరసస్య ధృతిస్థాయీ భవతి. నవీవ శృంగారరసస్య సంచారీ నిర్వేదస్య. యదాకాంతరసస్థాయిత్యం తదా గోమార్ద మానందాశ్రుస్తంభాదిభిరభినయో యోజ్యః. తస్మైవ యదా విప్రలంభాంగతా తదా దైన్యస్వేదశ్రమవైవర్త్యాదిభిరభినయః.

౧. భో ఇత్యాది. ధర్మకార్యం శిష్టజనాగమనప్రయోజన శ్రవణకరణాదికం కామం యద్యపి అతిపాత్యం అనుల్లంఘనీయం. లోకతంత్రాధికారి లోకానాం జనానాం తంత్రః ప్రయోగః రక్షాకర్తృ తిస్తిన్నధికారో యోగః అవిశ్రమః విక్రాంతిరహితః. కుతః ప్రశ్నే.

౪. భానురతి. భానుస్సూర్యః సకృదేకవారమేవ. యుక్తతురంగః సన్నద్ధాశ్వః. రాజ్ఞస్సూర్యసాదృశ్యకథనేన భానోర్యథా చక్రవాళావధితమోనిర్హరణశక్తిమత్త్వం తథా దుష్టంకస్యాపి జనానామజ్ఞానజనితామార్గప్రవర్తననివారకత్వేన చక్రవాళపర్యంతమాజ్ఞానంపత్తిర్ధన్యతే. గంధవహః పవనః. రాత్రిందివమిత్యచతురేత్యాదినా నిపాతః. కాలాధ్యసూరత్యంతిసంయోగే ద్వితీయా. ప్రవాతి అవిక్రాంతం వాతి. వర్తమానవ్యవదేశేన సర్వజనానుభవప్రసిద్ధిరుక్తా. పవనసదృశార్థకథనేనపవనగతేర్యథా సర్వత్రానిర్గత్యం తథా దుష్టతరథగతేస్సర్వత్రాకంతతత్వం ప్రకాశ్యతే. శేషః భుజీంద్రః. సదా ఆహితభూమిభారః ఆహితః సహితః భూమిభారః యత్ర స తథోక్తః. శేషస్వేవ రాజ్ఞోఽపి భూమిభరణసామర్థ్యం ధ్వనితమ్. ప్రియశశ్వత్తేః ప్రియశః రక్షాకులమధ్యాగః వృత్తిరీవనం యస్య స తథోక్తః. ఏష లోకతంత్రాధికారే విశ్రమాభావః. ధర్మః వ్యాపారః. అత్ర పదానాం సదృశార్థాదుచ్ఛయాంకారః. తిదుక్తం—“బహుచానాం తు ప్రయుక్తానాం పదానాం బహుభిః పదైః, ఉచ్ఛయస్సద్భూతాః యస్య విజ్ఞేయః పదోచ్ఛయః” ఇతి.

(౧) యావన్ని యోగమనుతిష్ఠామి. (పరిక్రమ్యావలోక్య చ) ఏవ దేవః—

ప్రజాః ప్రజాః స్వా ఇవ తంత్రయిత్యా
నిషేవతే శాస్త్రమనా వివిక్తమ్,
యూథాని సంచార్య రవిప్రతప్తః.
శీతం దివాస్థానమివ ద్విపేద్దగ్రిః.

౫

(౨) (ఉపగమ్య) జయతు దేవః. ఏతే ఖలు హి మవద్ధిరేషుపత్య
కారణ్యావాసినః కాశ్యపసం దేశమాదాయ సప్త్రీకాస్తపస్విసస్సంప్రా
ప్తాః శ్రుత్వా దేవః ప్రమాణం.

౧. యావదిత్యాది. నియోగం కాసనం.

౫. ప్రజాః జనాః స్వాః స్వకీయాః ప్రజాఇవ అపత్యానీవ. తంత్రయిత్యా
తత్తదుచితమర్గే వ్యాపార్య. కాంతమనాః స్వస్థచిత్తః. వివిక్తం విజనస్థానం ఏకాంత
మంతఃపురమిత్యర్థః. నిషేవతే నితరామాశ్రయతే. వర్తమానవ్యవహారేన వివిక్తభూమి
యకాలస్యావ్యవధానం వ్యజ్యతే. ప్రాతస్సాయంకాలయో రాజ్యపాలనాదికృత్యకరణ
చింతయా మనశ్శాంతం న భవతి మధ్యాహ్నకాలే జన్తపురహరణాదినా చిత్తం
సుఖంభవతీతిభావః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—యూథానీత్యాదినా. యూథాని గజన
యానాం సంచార్య తత్తదభీష్టహారాదిక్రిడాను వ్యాపార్య దివా మధ్యాహ్నే రవి
ప్రతప్తాః ద్విపేద్దగ్రి శీతం శైత్యజనకంస్థానం వృక్షచ్ఛాయాదికం. అత్ర వివిక్తం నిషే
వత ఇతి మధ్యాహ్నకాలాంతపురవిహరణకథనాద్రాజ్య స్థానదేవపూజాహారాదికర
ణేన సుస్థచిత్తయా ఆగామియుషిభిస్సమం సంభాషణాదికం కర్తుమాసాయమవకాశ
ద్యోతనార్థం శకుంతలాయాః పూర్వానుభూతముఖకరచరణాదిరూపలావణ్యాదేనస్సమ్య
క్ప్రేదర్శనార్థం చేత్యవగంతవ్యమ్. తేన శకుంతలాయాపలావణ్యాదేరకృత్రిమమసౌ
హరత్వం ధ్వంసతే. రాత్రౌ హి మండనాదినంస్కారజనితకృత్రిమరూపలావణ్యాదే
రేవ సమ్యక్ప్రేదర్శనమితి భావః.

౨. ఉపగమ్య ఉపసర్ప్య. ప్రమాణం అనుతరకర్తవ్యజ్ఞః. అధకిమిత్యంగీకారే.
ఆగ్నిశరణమార్గం అగ్నిహోత్రగృహమార్గం. నిరూప్య అభినీయ. సర్వః సర్వో జనః.
ప్రాథమిక్ప్రేతం. అధిగమ్య సంప్రాప్య. సుఖీ సంపద్యతే అవ్యాఖ్యలో భవతి. రాజ్ఞాం
సౌపాణాం న తు స్వస్థైకస్థైవ. భవతీతి యావత్. తు పునరన్యథా కుతః కస్తా
దేవోఽత్యక ఆహ—

రాజా—(సాదరమ్) కిం కాశ్యపసద్దేశహరిణః?
కంచుకీ—అథ కిమ్.

రాజా—తేన హి మద్వచనాదుచ్యతాముపాధ్యాయస్సమరాతః
అమూనాశ్రమవాసినః శౌత్రేన విధినా సత్కృత్య స్వయమేవ
ప్రవేశయితుమర్హసి, ఇతి. అహమప్యేతా తవస్విజనసద్దర్శన
యోగ్యే దేశే స్థితః ప్రతిపాలయామి.

కంచుకీ—యదాజ్ఞాపయతి దేవః (ఇతి నిష్క్రాంతః)

రాజా—(ఉత్థాయ) కోఽత్ర భో.
ప్రతిహరీ—(ప్రవిశ్య) ¹ఆణవేదు దేవో.

రాజా—వేత్రవతి! అగ్నిశరణమార్గమాదర్శయ,
ప్రతిహరీ—²ఇదోఇదో దేవో.

(పరిక్రమతి)

రాజా—(అధికారభేదం నిరూప్య) సర్వఃప్రాప్తితమర్థమధిగమ్యసుఖం సం
పద్యతే జన్తుః. రాజ్ఞాంతుచరితార్థతాతు దుఃఖోత్తరైవ. కుతః—
ఔత్సుక్యమాత్రమవసాదయతి ప్రతిష్ఠా
క్లిశ్నాతి లబ్ధపరిపాలనవృత్తిరేవం,
నాతిశ్రమాపనయనాయ న చ శ్రమాయ
రాజ్యం స్వహస్తధృతిదండమివాతపత్రమ్.

౬

1 ఆజ్ఞాపయతు దేవః.

2 ఇత ఇతో దేవః.

౬. ఔత్సుక్యమిత్యాది. ప్రతిష్ఠా ఆస్పదం రాజ్యలాభ ఇత్యర్థః. ఔత్సుక్య
మాత్రం తత్తత్పదార్థోక్తంతామాత్రం. అవసాదయతి నాశయతి. తత్తద్వస్తులాభే
సతి తత్తద్విషయకేచ్ఛాయా నివృత్తేతి భావః. లబ్ధపరిపాలనవృత్తిః లబ్ధస్య ప్రాప్తస్య
రాజ్యదేః పరిపాలనాయ రక్షణాయ వృత్తిర్యవపారః. ఏవకారేణానుభవవిషయ
తా కథ్యతే. క్లిశ్నాతి, యది కుఖం నాస్తి తర్హి సర్వైః కథం రాజ్యం పార్థ్యత
ఇత్యర్థ ఆహ—నాతిశ్రమాపనయనాయేతి. రాజ్యమతిదుఃఖనిరసనం కర్తుం న ప్రభవ
తీతి యావత్. దివారాత్రం జనవిషయకవినయాధానరక్షణభరణాదిరాజ్యపరిపా
లనచింతాయాః విద్యమానత్వాదితి భావః. యది రాజ్యలాభేఽపీతరజనవిలక్షణము
ఖానుభవో నాస్తి. తర్హి తల్లాభాలాభయోః కిం ఫలమిత్యర్థ ఆహ—న చ శ్రమాయేతి.

(౧) (నేపథ్యే)

నైతాళికా—విజయతాం దేవః.

ప్రథమః—

స్వసుఖనిరభిలాషః ఖిద్యనే హోకహేతోః

ప్రతిదినమథవా తే వృత్తిరేవంవిదైవ,

అనుభవతి హి మూర్ధ్నా పాదపస్త్రముష్ణం

శమయతి పరితాపం ఛాయయా సంశ్రితానామ్.

2

శ్రమార్థమపి న భవతి. విషయాద్యత్కంఠాయా నివృత్తేగతి యావత్. అనుభవైకవే ద్యస్సుఖదుఃఖాశభవ ఇతి దృష్టాంతేన విశదయతి—స్వహస్తధృతదండమాతపత్రమి వేతి. వర్షాతపస్సర్వజనితదుఃఖనిరసనార్థం స్వహస్త ఏవ ఛత్రధారణే సతి వహనప రిశ్రమో వర్షాతపాదిస్పర్శంహితసుఖం చేతి యావత్.

౧. నేపథ్యఇత్యాది. నైతాళికలక్షణం భావప్రకాశకేతితం తథాహి—“తత్త త్ప్రహరఃయోగైర్గైస్తత్కాలవాచిభిస్సృజ్యైః, సరభసమేవ వితాళం గాయ నైతాళికో భవతి” ఇతి.

2. స్వసుఖేత్యాది. ప్రతిదినం దినే దినే న త్యేకే దిన ఇతి యావత్. అనేన సార్వకాలికజనసంరక్షణజాగరూకతా సూచ్యతే. స్వసుఖనిరభిలాషః స్వస్య సుఖే షు సుఖసిమిత్తకతిత్తదృశయోగ్యసార్వకాలికాంతఃపురవిహరణాద్వీడాభేద విషయే నిరభిలాషః అతిమాత్రాభిలాషకూన్యః. లోకహేతోః ప్రజానిమిత్తం. అనేన జనసంరక్షణనిమిత్తకేవల భేదానుభవః. న తు ప్రతిపక్షనిమిత్తక ఇతి రాజ్య కృతకృ త్యతయా నిష్కంటకంసార్వభౌమత్వం ధ్వన్యతే. ఖిద్యనే దివారాత్రం తత్తద్వర్ణోచిత మర్హప్రవర్తకతయా మాయనే. వర్తమానవ్యవహారేన అద్యాపి ఖిద్యస ఇతి అశపథా హుళ్యాత్సంచారాయోగ్యతయా సర్వజంతూనాం విశ్రమస్థలాక్షేపికకారే మధ్యా హ్నే 2 పీత్యనవరతజనసంరక్షణైకపరతా ద్యోత్యతే. తవ రాజశబ్దశ్చ అజ్ఞామాత్రం చ జాగరి. సుఖానుభవస్తు జనానామేవేతి భావః. తే రక్షాకుల్మషఃస్థానాదాతుస్త వేతి యావత్. త ఇత్యేకవచనేన తవైవ నాన్యస్యేతి ఇతరరాజవైలక్షణ్యముక్తమ్. వృత్తిరణపర్యంతం వ్యాపారః. ఏవంవిధైవ సుఖదుఃఖానుభవపూర్వకజనసంతాప శమనపూర్వైవ. వితద్దృష్టాంతేన స్ఫుటయతి—అథవా అనుభవతీత్యానినా. అథవా తథాహేతి సంభావనాయాం. పాదపస్త్రముష్ణః అచేతనసామన్యఇతి యావత్. పాద పశద్దేన బహుజంత్యాధారతా ప్రకాశ్యతే. చేతనేతరపురుషవిలక్షణసాధారణత్వ

ద్వితీయః—

నియమయసి విమార్గప్రస్థితా నా త్తదణ్ణః
ప్రశమయసి విచాదం కల్పసే రక్షణాయ,
అతనుషు విభవేషు జ్ఞాతయః సస్తు నామ
త్వయి తు పరిసమాప్తం బంధుకృత్యం ప్రజానామ్.

౮

రాజా.—(౧) ఏ తే వయం క్లాంత మనసః పునర్నవీకృతాః స్తః.

(ఇతి పరిక్రమతి.)

ద్విధం ప్రతి సకలజనాధారతాయాం కిమతేతి భావః. మూర్ఖా శిరసా 'సర్వస్య
గాత్రస్య శిరః ప్రధాన'మితి సర్వావయవప్రధానభూతేన శిరసా. తీవ్రం మూర్ఖం.
పత్రకాఖ్యాత్వకోచ్ఛిచణకరణసహగమితి యావత్. ఉష్ణం అనుభవతి నిర్వికారం
వహతి. వర్తమానవ్యవధేశేనాద్యాభ్యనుభవతీతి ప్రాతఃకాలాదారభ్య సాయం
కాలపర్యంతం నింతరతాపానుభవన్మువ్యతే. రాజన్తు మధ్యాహ్న ఆంకశుర
విహరణాది నా కించిద్విక్రాంతి రస్తి. వృక్షస్య న తథేతి భావః, సంక్రితానాం జంతు
నాం పరితాపం పరితః సర్వావయవతాపం. ఛాయయా. ఛాయయే త్యేకవచనేన ప్రభా
తమధ్యాహ్న సాయం కాలేషు స్వస్య మందతీవ్రాతపానుభవసమయేఽసి స్వకీయచ్ఛా
యాగుణన్వైకరూపతా ద్యోత్యతే. శమయతి నాశయతి. హిశబ్దశ్చ కారార్థః. శమ
యతి చేతి యావత్. అనేన తీవ్రోష్ణానుభవసమయస్య సంక్రితజంతుపరితాపశమన
కాలస్య చావ్యవధానం ద్యోత్యతే.

౮. నియమయసి త్యాది. అత్తదంశః గృహీతనీతిః విమార్గప్రస్థితా విరుద్ధమా
ర్గతా అన్యాయవర్తన ఇతి యావత్. నియమయసి నివారయసి. తదుక్తం మానో
ల్లాసే—“అనుగ్రహే నిగ్రహే చ దానే చాదానకర్తణి, ప్రవృత్తా చ నివృత్తా
చ గ్రహణే మోక్షణే తథా, స్వయం సమర్థో యస్సోఽయం రాజా సాక్షాన్నిర్దళః”
ఇతి. విచాదం కలహం ప్రశమయసి. రక్షణాయ కల్పసే సమర్థో భవసి. అనుగ్రహస్య
రాజ్ఞ వివాధికారిత్వాదితి భావః. అతనుషు ప్రచురేషు విభవేష్వైశ్వర్యేషు సత్పు
జ్ఞాతయః బాంధవాస్సంతు భవంత్యితి సంభావనాయామ్. నామ ప్రసిద్ధా. కింతైర్ని
గ్రహేన గ్రహే సమర్థైరితి వాక్యకేమః. ప్రజానాం జనానాం బంధుకృత్యం విమార్గ
నియమనేప్రప్రాపణానిష్ఠనివారణాదికం. త్వయి తు త్వయ్యేవ పరిసమాప్తం.

౧. ఏ తే ఇత్యాది. క్లాంతమనసః శ్రమభిరేణ క్లిష్టమానసాః పునర్నవీకృతాః.

ప్రతీహరీ—¹ ఏహా అహిణవనమృజ్జణనస్సిగ్గీట సణ్ణహిద హేమానుధే
ణా అగ్గిసరణాళిందో. ఆరుహదు దేహో.

రాజా—(ఆరుహ్య! పరిజ నాంసావలంబీ స్థిత్యా) వేత్రవతి, కిముద్దిశ్య
భగవతా కాశ్యపేన మత్సమీపమృషయః ప్రేషితాః స్యుః?
కిం తావద్వృతినాముపోధతపసాం విఘ్నేస్తపో దూషితం?
ధర్తారణ్యచరేషు కేనచిదుత ప్రాణిష్వసచ్చేష్టితమ్?
ఆ హేమాస్విప్యసనో మమావచరితైర్విష్టంభితో వీరుధా?
మిత్యా రూఢబహుప్రతర్కమపరిచ్ఛేదాకలం మే మనః.

ప్రతీహరీ—² సుఅరిదాహిణందిణో ఇసిగ్గీ దేవం సంభావేదుం ఆల
దెత్తి తక్కేమి.

(తతః ప్రవిశన్తి గౌతమీసహితాం శకుంతలాం పురస్కృత్య
మునయః. పురతశ్చైషాం పురోహితః కుశ్చక్రీ చ.)

కంచుకీ—ఇత ఇతో భగవన్తః.

శారరవః—శారద్వత!

1 ఏహా—భివసమృజ్జణనస్థితః సన్నిహితహోమధేనురగ్నిశరణాళిన్దః. ఆహో
హతు దేహః.

2 సుచుతాభివందిన ఋషయో దేవం సంభావయితుమాగతా ఇతి తర్కయామి.

వైతాళియోః ప్రియసత్యవచనైః రాజ్యభరణజనితశోకాన్తుక్తా భవామః. తదు
క్తం—“శోకాన్తుక్తః పునర్నవః” ఇతి.

౯. కిమిత్యాది. ఉపోధతపసాం సంప్రాప్తతపసాం వ్రతినామృషీణాం విఘ్నేః
ఈస్థితార్థాక్ విశేషేణ ఘ్నంకీతి విఘ్నాః ప్రతిబంధకాః తైః. తపః స్వధర్మానువ
ర్తనం. దూషితం నాశితం. కిం వితర్కే? ధర్తారణ్యచరేషు తపోసవర్తిషు విషయే కేన
చిదజ్ఞాతతపఃప్రభావేన యేన కేనచిద్ధూర్తేన. అసత్ ఆన్యాయ్యం. కర్తవ్యేష్టితమాచ
రితం? వీరుధాం ప్రసవః పుష్పఫలాదిః అపచరితైర్దురాచారైర్విష్టంభితః ప్రతిషిద్ధాః
ఇత్యనేన ప్రకారేణారూఢబహుప్రతర్కం అధికతానేకవిత్కం. అపరిచ్ఛేదాకలం
విహ్వలం. మే ఇత్యనేన రాజ్యవ్యాపారం ప్రతి కృతకృత్యస్య మే ఇతి యావత్. దుష్ట
నిగ్రహశిష్టపరిపాలనాభ్యామేవ మహారాజత్వలాభ ఇతి భావః.

మహాభాగః కామం నరపతిరభిన్నస్థితిరసా
నకశ్చిద్వర్ణానామ పథమపకృష్టోఽపి భజతే,
తథాపీదం శశ్వత్పరిచిత వివిక్తేన మనసా
జనాకీర్ణం మన్యే హుతవహపరీతం గృహమివ.

౧౦

శారద్యతః— స్థానే భవాః పురప్రవేశాదిత్యంభూతః సంవృత్తః.
అహమపి—

అభ్యుక్తమివ స్నాతః శుచిరశుచిమివ ప్రబుద్ధ ఇవ సుప్తమ్,
బద్ధమివ స్వైరగతిర్జన మిహసుఖసంగినమవైమి.

౧౧

శకుంతలా— (అనిమిత్తం సూచయత్వా) ¹అప్తు హే కిం వామేదరం
ణలః? * విపురది?

గౌతమీ— ²జాదే పడిహద మమంగళం సుహృదే భత్తుకుశదే
వదాట విదరండు. (ఇతి పరిక్రమతి)

1 అహో కిం వామేతరం నయనం విస్ఫురతి?

2 జాతే, ప్రతిహతమమంగళమ్, శుభాని తే భర్తృకులదేవతా వితరన్తు
ఇతి పరిక్రమతి.

౧౦. మహాభాగఇతి. మహాభాగః మహాభాగ్యః. అనేన మహద్దైశ్వర్యవత్త్వేన
కృతకృత్యతా కథితా. కామం ప్రాప్యేణ అభిన్నస్థితిః అవిహతమర్యాదః. అనేన రక్షా.
శుల్కమడ్డాగా దాత్వత్వేన న్యాయవర్తిత్వం సూచితం. వర్ణానాం బ్రాహ్మణాదీనాం
మధ్యే ఉపకృష్టోఽపి అకించనోఽపి. అపథమమార్గం న భజతే. అనేన ప్రాణినాం నిఖి
లవాంఛితపురతయా వినయాధానరక్షణభరణాదిసామర్థ్యం ధ్వనితం. ఆతవివ నరప
తిర్యక్తనేన కలవద్దాశ్రమరక్షణకర్తృత్వం వ్యజ్యతే. తథాపి ఇతరనరపతివిలక్షణగుణ
యతోఽపి శశ్వత్పరిచితవివేకేన సార్వకాలికానేవిత విజనేన మనసా ఉపలక్షితః జనా
కీర్ణం ప్రజాసంకులం హుతవహపరీతమనలాక్రాంతమివ ప్రవేష్టం దుస్సహమితి యా
వత్. స్థానే యుక్తం.

౧౧. అభ్యుక్తమివేతి. శుచిస్సద్వృత్తః. అశుచిమసద్వృత్తం. సుఖసంగినం వి
షయాసక్తం. సుఖసంగిమిత్యనేన రాజరక్షితప్రాణినామైశ్వర్యబాహుళ్య ముక్తమ్,

* 'విలరేది; విక గోలి' ఇతి పాతా స్థరమ్.

పురోహితః—(రాజానం నిర్దిశ్య) భోస్తపస్వివః, అసావత్రభవాన్
వర్ణాశ్రమాణాం రక్షితాప్రాగేవ ముక్తాననో వః ప్రతిపాలయ
తి పశ్యతైనమ్.

శార్ఙ్గవః—(౧) భో మహాబ్రాహ్మణ ! కామమేతదభినందనీయం

తథాపి వయమత్ర మధ్యస్థాః. కుతః—

భవంతి న మూస్తరవః ఫలోద్గమై

ర్నవా మ్భుభిర్దూర విశంబినో ఘనాః,

అనుద్ధతా సత్పురుషా సమృద్ధిభి

స్వభావవైషవరోపకారిణామ్.

౧౨

ప్రతిహరీ—¹దేవ్య. పసన్ణముహగా ఆ విల ఇసిఃశో దీనంతి. *తాజా
ణామి విస్సద్ధకజ్జైతి.

దుష్యంతః—(౨) (శకుంతలాం దృష్ట్వా) అథాత్రభవతీ—

కాస్విదవకుంతనవతీ నాతిషరిస్ఫుట శరీరలావణ్యా,

మధ్యే తపోధనానాం కిసలయమివ పాండుపత్రాణాం.

౧౩

1 దేవ ప్రసన్నముఖురాగా ఇవ ఋషయో దృశ్యంతే. తస్మాజ్జానామి విస్సద్ధ
కార్యా ఇతి.

౧. మహాబ్రాహ్మణేత్యాది. కామం యద్యప్యేతత్ప్రత్యుత్థానాదికం రాజపురో
హితత్వాదభినందనీయం తథాపి వయమత్ర ప్రత్యుత్థానాదౌ మధ్యస్థాః పక్షపాతర
హితాః. పదానుఇతి శేషః

౧౨. భవంతీత్యాది. ఫలోద్గమైర్హేతుభిః దూరవిశంబినః అత్యర్థమవసతాః సమృ
ద్ధిభిరైశ్వర్యైః అనుద్ధతా అనహంకారిణాః. సమ్రాజితి యావత్. ఏషా సమ్రత్వాది.

౨. అథాత్రభవతీత్యాది. అత్రభవతీ సుశీలా. అనేనాగమనసమయే శకుంతలా
యాః సమ్రాననత్వం పరపురుషనిరీక్షణాభావశ్చ రాజ్ఞా నూచ్యతే.

౧౩. తత్రాప్యవకుంతనవతీత్యనేన తాపసశ్రీ స భవతి కన్యా కాచిదితి నూచ్య
తే. తాపస్యాః సర్వత్ర సమబుద్ధిభావేన వికారాద్యభావాదపకుంతనమనుచితమితి
యావత్. తత్రాపి నాతిషరిస్ఫుటశరీరలాజవశ్యేత్యనేనాపన్నసత్వేతి వ్యవ్యతే. ఆనన్న

* తస్మాజ్జానామి. తావిస్సద్ధకజ్జానప్వ, తథాజ్జానామితస్మాద్విస్సద్ధ కార్యానివ.

ప్రతీహరీ—(౧) ¹దేవ! కుదూహళగబ్బ మే *తక్కో వసీదది. దం
సణిజ్జా ఉణ నే అకిదీ శక్తి అది.

రాజా—భవతు అనిర్వర్యం పరకశత్రం.

శకుంతలా—(౨) (హస్తమురసి కృత్వా. ఆత్మగతం.) ²హిలల కిం
ఎవ్వం వేవసి? అజ్ఞఉత్తస్స హవం అణవధారిల. ధీరం దావ
పెళాహి.

పురోహితః—(పురో గత్వా) దేవ ఏతే విధివదర్శితాస్తాస్వినుః.
కశ్చిదేషాముపాధ్యాయసందేశోఽస్తి. తః దేవః శ్రోతు
మర్హతి.

రాజా—అవహితోఽస్తి.

ఋషయః—(హస్తముద్యమ్య) విజయస్వ రాజక.

1 దేవ! కుదూహళగబ్బ మే *తక్కో వ్రసీదతి. దర్శనీయా ప్రసరిన్యా అకృ
తిర్లక్ష్యతే.

2 హృదయ, కిమేవం వేవసే? ఆర్యపుత్రస్య భావముఃపధాన్య ధీరంతావద్భవ.

ప్రసవసమయతయా శరీరలావణ్యమత్యర్థం న దృశ్యత ఇతి భావః. నితాదృశ్యాః స్వ
నికటమాగమనం కిమర్థకమితి కాన్విదితి వితర్కే. తత్ర దృష్టాంతమాహ— కిసలయ
మిత్యాదినా. పాండుపత్రాణాం రాగరహితభుక్తపద్మానాం మధ్యే కిసలయమివ కోకి
లాదిభిస్సంస్పృహణీయం రాగయుక్తపల్లవమివ.

౧. దేవత్యాది. తక్కో విచారిః కుదూహళగబ్బః. ఆరణ్యే పరిమితాహారా
దిక్లిప్తపస్వినా మేతాదృశరూపలావణ్యాద్యతిశయవత్వా సహగమనజనితతర్కస్తాస్వి
శ్చగ్భగ్భ ఇతి యావత్, తదేవ విశదయితి— దర్శనీయేతి, దర్శనీయా సంస్పృహణీ
యా. నిరుపపదేన శ్రీరామసి పస్తుసాందర్యబలాత్ సంస్పృహణీయేతి వ్యజ్యతే. న తు
పురుషాణామేవేతి భావః. భవత్విత్వంగీకారే. కిసలజనస్సంస్పృహణీయా తాదృశాకృతిరే
వేత్వంగీకారః.

౨. హిలయేత్యాది. భావోఽభిప్రాయః. పరకశత్రమితి సామాన్యేనోక్తత్వాత్
మావేపస్వేతి యావత్.

* 'తక్కో మే వసరిది; తక్కో మే ప్రసరితి' ఇతి పాశ్చాత్యమ్.

రాజా—అఖిలానభివాదయే వః.

ఋషయః—స్వస్తి భవతే. ఇష్టేన యుజ్యస్వ.

రాజా—అపి నిర్విఘ్నతపసో మునయః?

ఋషయః—

కుతో ధర్మక్రియావిఘ్నః సతాం రక్షితరి త్వయి,
తమస్తపతి ఘర్తాంశౌ కథమావిర్భవిష్యతి?

౧౪

రాజా—(౧) అర్థవాక్ ఖిలు మే రాజశబ్దః. అథ భగవాన్ లోకా
సుగ్రహాయ కుశలీ కాశ్యపః?

శార్ఙ్గరవః—స్వాధీనకుశలాః సిద్ధిమంతః. స భవంతమనామయప్రశ్న

పూర్వమిదమాహ—

రాజా—కిమాజ్ఞాపయతి భగవాన్?

శార్ఙ్గరవః—(౨) యన్తి ధన్యమయాదిమాం మదీయాం దుహితరం

భవానుపాయంస్త, తన్తయా ప్రీతిమతా యువయోరనుజ్ఞాతమ్.

౧౪. కుత ఇత్యాది. సతాం సజ్జనానాం న దుష్టానాం రక్షితరి పరిపాలకే.

౧. అర్థవాక్ రంజనాద్రాజేతి రాజశబ్దార్థవాక్. యద్యపి రాజశబ్దో రాజృ
దీప్తావిశ్వర్థాత్. కనిస్పృత్యయాంతః. స తు రంజేః. తథాపి ధాతునామనేకార్థత్వా
దుపపద్యతే. అథేతి ప్రశ్నే, కుశలీతి. కుశలప్రశ్నస్తు * “బ్రాహ్మణం కుశలం పృచ్ఛే
త్ క్షత్రబంధుమనామయం. వైశ్యం క్షేమం సమాగమ్య కూద్రమాగోగ్యమేవ చ”
ఇతి మనువచనాదిత్యవగంతవ్యమ్.

౨. యన్తి ఇత్యాది. మిథస్సమయాత్. పరస్పరకృతసంకేతాత్. గాంధర్వవి
వాహాదితి యావత్. ఇమామనాగరికాం. దుహితరం వాత్సల్యవిషయభూతాం.
భవాన్ సకలవర్ణాశ్రమమర్యాదాపరిపాలకో రాజా భవానిత్యర్థః. భవచ్ఛబ్దప్ర
యోగస్తు జామాత్మభూతదుష్టంతం ప్రతి పూజ్యవాచకః. ఉపాయంస్తేతి యత్
తత్కర్త. మయేత్యసేనారణ్యవాసీత్వా దనురూపవరసంఘటనార్థం నానాదేశభ్ర
మణకరణాసమర్థేన మయేతి వ్యజ్యతే. ప్రీతిమతా అనాయాసేన అనురూపవరప్రాప్త్యా
పరితోషవతా. ప్రీతికరణే ఉభయోరనురూపత్వమేవ హేతురితి యావత్. అతఏవో
క్తం— యువయోరితి. ఏతదేవ విశదయతి— తత్తస్మాదేవోరనుజ్ఞాతమితి.

(౧) కుతః.—

త్వమర్హతాం ప్రాగ్రసరః స్మృతోఽసి నః

శకుంతలా మూర్తిమతీవ సత్కియా,

సమానయంస్తుల్యగుణం వధూవరం

చిరాయ వాచ్యం న గతః ప్రజావతిః.

౧౫

తదియమాపన్నసత్త్వా ప్రతిగృహ్యతాం సహధర్మాచరణాయేతి.

గాతమీ—¹అజ్ఞ కిం వి వత్తుకామమ్మి. ౧౫ ఖు మేవలణావలసా అతి కహంవిల.

ణావేక్షి ఓ గురులణో తువ ఇమావ ణ పుచ్చిల బంధూ,

ఎక్కక్కం ఎవ్వ చరిదే భణామి కిం ఎక్కెక్కస్స. ౧౬

1 అర్హ, కిమసి వత్తుకామామ్మి. నఖలు మే వచనావకాశోఽస్తి. కథమివ.

నావేక్షితో గురుజన స్వయానయా న పృష్టా బంధవః,

ఏకైక మేవ చరితే భణామి కిమేకైకస్య.

౧౬

౧. కుత ఇత్యాదితా.

౧౫. త్వమితి. అర్హతాం కులాభిజాత్యాదిమతాం పూజ్యానాం ప్రాగ్రసరః ముఖ్యతమః. త్వమిలేకవచనేన పూజ్యాగ్రగణ్యతాయాచద్వితీయత్వం వ్యజ్యతే. సత్కియా సాశీల్యాదిః సమానయః. సమ్యగోజ్ఞయః. చిరాయాద్యసృష్టి కర్తారభ్య వర్తమానం. వాచ్యం అసమానగుణవధూవరసంఘటనాజనితాపవాదం న గతః. అద్య శకుంతలాదువ్యంతసంఘటనేన ప్రాప్తఇత్యర్థః. అత్ర వర్తమానార్థకాద్యాది పదానుపాదానాత్ ప్రజాపతిర్బుద్ధి పూర్వకానురూపవరసఃఘటనయా లోకాపవాదం న గత ఇతి న, కింతు దైవాన్నగత ఇతి ప్రజాపతేరసి అనుకూలవిధ్యంతరావేక్షా ధ్వన్యతే. అత్ర సమాలంకారః. తదుక్తం * “సమం యోగ్యతయా యోగో యద్విసంభావితః క్వచిత్” ఇతి. ఇదమనయోక్త్యాన్యుమితి యోగ్యతయా సంబంధస్య నియత విషయమధ్యవసానం చేత్సమం భవతి. ప్రకృతే శకుంతలాదువ్యం తయోస్సంబంధస్య సమత్వకథనాత్ సమం భవతి.

అజ్ఞేత్యాది. ౧౬. ణావేక్షి ఓ ఇతి. చరితే వివాహవ్యాపారే * “కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం పితా శ్రుతం, బాంధవాః కులమిచ్ఛంతీ”తి న్యాయేన బహుజనానుజ్ఞావేక్షితే వివాహకర్తృణీత్యర్థః. అతస్మిన్ క్తం. నావేక్షితో గురుజనా బంధవ

శకుంతలా—(అత్తగతమ్) ¹కిం య ఖి అబ్జడత్తో ఫణాది ?

రాజా—కిమిద ముపన్యస్తమ్ ?

శకుంతలా—(అత్తగతమ్) ²పావటఖి వ అణోవణ్ణాసో.

శార్ఙ్గరవః—(౧) తత్కథం కిమిదం నాను? నను భవంత ఏవ నితరాం

లోకతప్రనిష్ఠాతాః.

సతీమపి జ్ఞాతికులైకసంశ్రయాం

జనోఽన్యథా భర్తృమతీం విశబ్ధతే,

అతస్సమీపే పరిణేతురిష్యతే

తదప్రియాపి ప్రమదా న్వబంధుభిః.

౧౭

1 కిం ను ఖిల్వార్థపుత్రః ఫణాది?

2 పావనః ఖిలు వచనోపన్యాసః.

ఇతి. ఏకైక మేవ కేవలావేవ యువాం. ఏకైకస్య కిం ఫణానుః. న కిమపి వక్తవ్యమస్తి. మిథస్సమయం యువామేవ బాసేభః. తథైవ పరస్పరం వర్తేథా మిత్యభిప్రాయః.

౧. తత్కథమతి. “కిమిదం మన్యస్త మి”తి యదుక్తం, తత్కథమతి హేతుప్రశ్నే. లోకతంత్రనిష్ఠాతాః లోకసిద్ధాంతనిపుణాః—“తంత్రం కుటుంబకృత్యే స్వాత్కారణేఽపి పరిచ్ఛదే, శాస్త్రే ప్రధానే సిద్ధాంతే తింతువాయ్ గదోత్తమే” ఇతి విశ్వః.

౧౭. సతీమిత్యాది. సతీమపి సాధ్యమపి, త్వా సాధ్యవ్యసన్విత్రావస్థానం దుష్టం కిం? ఇత్యుత అహ. — జ్ఞాతికులైకసంశ్రయామితి. అత్రాప్యపిశబ్దోఽనుపజ్యతే. జ్ఞాతీనాం జననపోషణకారణభూతపితృణాం కులం ఏకః కేవలసంశ్రయో యస్యాస్స తథోక్తా. ఏకగ్రహణేన పితృగృహే కాదాచిత్కావస్థానం న దుష్టమితి వ్యజ్యతే, తస్మా కింభూపభర్తృమత్యావపి పితృగృహావస్థానం శంకాస్పదం? ఇత్యా శంక్యాహ. — భర్తృమతీమపితి. శ్రీత్యసాఫల్యహేతుభూతసంభావణాంగసమం న సంభోగగర్భితృత్వాదికారణభూతభర్తృమతీమపి. మతుష్పృత్యయేన ప్రశస్తతర కాంతవతీత్వం నూచ్యతే. జనః బంధుశత్రుమధ్యస్థభూతలొకః. న తు శత్రుమాత్రజనః. అన్యథా అన్యప్రకారేణ. అసతీమితి యావత్. విశేషకే. యద్యపి అనుభూపభర్తృమతీత్వం, తథాపి సార్వకాలికపితృగృహావస్థానాదసతీతి విశేషేణ తర్కయతి. వర్తమానవ్యవహారేన సకలజన సంవాదఉక్తః. అతః కారణాత్. ప్రమదా యువతిః.

రాజా—కించాత్రభవతీ మయా పరిణీతపూర్వ్యా?

శకుంతలా—(సవిషాదమ్) (ఆత్మగతమ్) (౧) ¹హిలల;సావదం జుత్తు
దే ఆదంక ఆసీ.

శారరవః—

కిం కృతకార్యద్వేషో ధర్మం ప్రతి విముఖతా కృతావజ్ఞా?

రాజా—కుతోఽయమసత్కల్పనాప్రశ్నః?

శారరవః—

మూర్ఖస్త్వమి వికారాః ప్రాయేణైశ్వర్యమత్రేషు. ౧౮

1 హృదయ, సాంప్రతం యుక్తం తే ఆతంకఆసీత్.

న తు వృద్ధా. స్వబంధుభిః స్వస్య హితైషిభిరాదృతమైః పశ్యేతుః భర్తృస్సమిపే
ఇష్యతే వాంఛ్యతే. సహధర్మచారిణీ భూత్వాతయా భర్తృసమిపస్థయా భావ్యమితి
వాంఛ్యత ఇతి యావత్, తస్మి భర్తరసి ప్రియాచేత్ కిం కర్తవ్యం? ఇత్యుతతా—
తదప్రియాసి అనిష్టాపీత్యర్థః.

౧. ఆత్మగతమిత్యాది. ఆతంకో భయం.

౧౮. కిమిత్యాది. కృతే నిర్వర్తితే కార్యే శమంతలాపరిణయవ్యాపారే ద్వేషః
ఆసహనత్వం కిమితి ప్రశ్నే— సప్రత్యవాయదుర్లభనిషేధ విషయశ్చ యో విషయః,
కామః స్వభావవామః ప్రసరణి తత్రైవ దుర్వారః, ఇతి న్యాయేన తాత్కాలికు
భార్యం యత్కించితక్రృతం తత్కిమగ్రహంతమాత్మేయమితి స్వప్రయోజనే నివృత్తే
సతి తత్ర గుణాభావాత్ జనుష్యయా ద్వేషః కిమితి భావః. ధర్మం ప్రతి విముఖతా
వైముఖ్యం. కిమితి ప్రశ్నే. విధ్యుక్తగాంధర్వవిహామేన ధర్మప్రజాన్తం పరిణీయ
తత్పరిత్యాగేనాద్యప్రభృతి తవ ధర్మేచ్ఛా నాస్తి కిం ఇతి యావత్. అపజ్ఞా అవధీరణా
కృతా కిం? ఏతే తపస్వినః రాజ్ఞో మను కథం సంబంధిన ఇత్యవమానాకృతా కిమి
త్యర్థః. కుతః కస్తాత్కారణాత్ అసత్కల్పనాప్రశ్నః అసతః అవిద్యమానార్థస్య
కల్పనయా సంపాదనేన కృతః ప్రశ్నః.

౧౮. మూర్ఖంతీతి. అమి వికారాః కృతకాగ్యద్వేషాదయః మూర్ఖంతి ఆత్మ
వంతి. వర్తమానవ్యవచేతేన త్వయ్యనుభవరూపేణ దృష్టా ఇతి భావః. అధిక్షిప్తః సోప
హాసం న్యక్త్యుతః.

రాజా—విశేషేణాధిక్షిప్తోఽస్మి.

గాతమీ— 'జాదే! ముహూర్తం మాశఙ్గేను. అవణాస్యం దావ జే
అవకుంతణం. తదో తుమం భట్టాఅహిజాణస్సది.

(యథోక్తం కరోతి.)

రాజా—(శకుంతలాం నిర్వర్ణ్య ఆత్మగతమ్)

ఇద మువనతమేవం రూపమక్లిష్టకాంతి

ప్రథమవంగృహీతం స్యాన్న వేత్యవ్యవస్య,

భృమర ఇవ విభాతే కున్దమస్తస్తుపారం

న చ ఖలు పరిభోక్తుం నైవ శక్నోమి హతుమ్.

౧౯

(ఇతి విచారయన్ స్థితః.)

పరిజనః—(జనాంతికమ్) ² అమై ధమ్మావేక్షిదా భత్తుణో. ఈరిసం

ణామ సుహోవాణదం రువ్వం దక్షిణ కో అణ్ణో విఆరేది?

శార్వరవః—(౧) కిమిదం జోషమాస్యతే?

1 జాలే మహూర్తం మాలజ్జస్య. అపసయిష్యామి తావత్తేవకున్దావమ్. తత
స్తాం భర్తాభిజాన్యతి.

2 అహో! ధర్మావేక్షితా భర్తః. ఈదృశం నామ సుఖోపనతం రూపం దృష్ట్వా
కోఽన్యో విచారయతి?

౧౯. ఇదమిత్యాది. ఇదమిత్యనేన సర్వావయవప్రత్యక్షతా క్లితతా. ఉపసత
ముపస్థితం. ఆక్లిష్టకాంతి అనవద్యసౌందర్యం. అనేన రత్నహరీ తు పార్థివ ఇతి న్యాయే
నాపరిత్యాజ్యత్వముక్తం. అవ్యవస్య అనిశ్చిన్యత్. కుందం కుండికుసుమం. అంతస్తు
పారమిత్యనేన భ్రాంతిహేతురుక్తః. అత్ర విపర్యయో నామాలంకారః. తదుక్తం—
“తద్విపర్యయో విచారఇవ విపర్యయః, విచారస్యాన్యథాభావః తథా దృష్టాపయోగ
తః. సందేహాత్కల్పయితే యస్తు స విక్షేయో విపర్యయః” దృష్టాపయోగినో వస్తునస్సం
దేహాదన్యథాకల్పనం విపర్యయః. అత్ర దుష్కంతస్య శకుంతలాం ప్రతి పరిగ్రహసందే
హాత్ విపర్యయః.

అమైత్యాది. ౧. జోషం తూష్ణిం “తూష్ణిం జోషం భావే నూనమిత్యవ్యయే
షు” హలాయధః. క్షేత్రిణం కశత్రవంశం. ఆశా. జాలేతి శేషః. మూలాపదిత్యాది.

రాజా—భో స్తపోధన! చింతయన్నపి న ఖలు స్వీకరణమత్ర భవత్యాః
స్తరామి. తత్కథమిమా మభిప్రేక్ష్యత్యలక్షణం ప్రత్యాత్తా
నం డేత్రిణమాశజ్ఞమానః ప్రతిపత్సే?

శకుంతలా—(నవిసాదం ఆత్మగతమ్) ¹పరిణవ ఏవ్వ సందేహా
కుదో మే దాణిం దూరాధిరోహిణీ ఆనా?

శార్దూలః—మా తావత్.

కృతాభిమర్శా మనుమన్యమానః
సుతాం త్వయా నామ మునిర్విమాన్యః,
ముష్టం ప్రతిగ్రహాయతా స్వమర్థం
సాత్రీకృతో దమ్యురివాసి యేన.

౨౦

శారద్యతః—శార్దూలవ! విరమ త్వమిదానీం. శకుంతలే! వక్తవ్యముక్త
మస్తాభిః సోఽయమత్ర భవానేవమాహ. దీయతామస్తే ప్రత్య
య ప్రతివచనమ్.

1 పరిణయ ఏవ సందేహః. కుదో మే దూరాధిరోహిణ్యాశా?

తావత్సాకల్యే. పరిగ్రహోపరిగ్రహరూపశకుంతిలావిషయకాన్తదభవదుక్తవృత్తాదికం స
ర్వమిత్యర్థః. మాజ్ నిషేధే.

౨౦ కృతేతి. సుతాం సదసద్వ్యవహారాభ్యాం స్వకులక్షీర్తిః లంకాకారణభూ
తాం పుత్రీం త్వయా కృతాభిమర్శాం కృతస్పర్శాం కృతసంగ్రహజామిత్యర్థః, ఆ
శుమన్యమానః అనాయాసేనానురూపవర్తమా పిర్జాలేతి బహుమన్వానః మునిః మననా
న్తు నిరితి సార్వకాలికాత్వ స్వరూపమన సేన లోకవృత్తాంతాభిజ్ఞః కాశ్యపః. నామావ
ధారణే. మునిరేవేతి యావత్. విమాన్యః అసద్వృత్తభవ తిరస్కార్యః. విమాన్య
తాయాం హేతుమాహ— ముష్టమిత్యాదితా. ముష్టం చోరితం. న కు స్వారసికత
యా దత్తం. స్వం స్వక్షీయం న కు పరక్షీయం ఆర్థం. “అర్థా బహిశ్చరాః స్తానా” ఇతి
న్యాయేన త్యాగభోగేష్టపూర్తాదికారణహేతుభూతం ధనం ప్రతిగ్రహాయతా దే
హీ దేహమపి వాత్సాగత ఇత్యభిధానాద్విశంపే సతి నముతకాలదేశద్రవ్యాతిక్రమ
ధియా దానరూపేణాంగీకారయతా ధనినా దమ్యురివ బహువిధదండార్హా శ్చోరభవ యేన
మునినా సాత్రీకృతః దానార్హీకృతః. త్వమితి విశేష్యపదానుపాదానాత్ కృతస్మజ్
ననామోచ్చరణాయోగ్యతాభిప్రాయః. సమునిరితి సంబంధః.

శకుంతలా—(ఆత్మగతమ్) ¹ ఏదం అవత్థందరం గదే తారినే అణురావ
కిం వా సుమరిదేణ? అత్తా దాణిం మే సోఅణిజ్జో త్తి మవ
సిదం. (ప్రకాశం) (౧) అయ్యుడే త్త (ఇత్థ్యర్థోక్తే) సంసఞ్చదే దాణి
పరిణం ఇ ఏసో సముదాతరో. పోరవ ఇ జుత్తం ణామదేపురా
అస్సమపదే సహవొత్తాగహీఅలం ఇమం జణం సమలపుస్సం
పదాలిల సంపదం ఈరినేహిం అక్కరేహిం పచ్చాచక్కిదుం.

రాజా—(కర్తౌ పిధాయ) శాంతం పాపం శాంతం పాపం.

1 ఇదమవస్థాంతరం గతే తాదృశే లురగాగే కింవా స్థానితే? ఆత్మదానిం మే
శోచనీయ ఇతి వ్యవ సితమేతత్. అర్యపుత్ర (ఇత్థ్యర్థోక్తే) సంశయిత ఇదానిం పరి
ణయే, సైవసముదాచారః. పారవ! న యుక్తం నామతే పురాత్రమపదే స్వభావో
త్తానహృదయమిమం జనం సమయపూర్వం ప్రతార్య, సాంప్రతమిదృశైరక్షణైః
ప్రత్యాఖ్యాతుం.

౧. అయ్యుడే తైత్థ్యాది. పారవేతి తత్కృతకృతస్మత్స్వయోగ్య వర్ణనావిస్తర
సంరంభేణ ఫణితిః. తవ ము. ప్రసిద్ధ్యా విశ్వసనీయస్య. తాదృశానురాగ ప్రకటనవత్ స్త
వేతి యావత్. న యుక్తం కృతస్మత్తయా విశ్వస్థజనవంచనం న యోగ్యం. నామావ
ధారణే. యుక్తమేవ న భవతీత్యర్థః. పురేతి కాలజ్ఞాపకేన చిరవిశ్లేషాదంతఃపురస్త్రీగ
ణాపహృతచిత్తతయా మాం విస్మయితౌనీతి జ్ఞాప్యతే. ఆశ్రమపదే కాంతిప్రధానరాగ
ద్యేషాదిరహితజనావస్థానయోగ్యగర్భారణ్యే. దుష్టజనప్రవేశాన్వ విశేషప్రదేశ ఇతి
యావత్. బహుయువతిప్రాప్తిసంభావితసామాన్యనగరప్రవేశాదౌ రాజ్యపరిపాలనభి
మణికాలే రత్నహరీతు పార్థివ ఇతి న్యాయేన కామవ శాద్యక్తిం చిత్కృతకార్యం రా
జానో బహువల్లభా ఇతి న్యాయేన పునఃపునః స్త్రీరత్నసంపర్కాద్విస్తృతం భవతి.
వరయువతిప్రాప్త్యనుచితవిలక్షణవిశేష ప్రదేశే కృతకార్యం కథం విస్తృతమితి
భావః. పిస్తరణకార్యం స్వస్యావిన దోష ఇత్యాహ—స్వభావోత్తానహృదయమితి.
అరణ్యవాసిత్వాదనాగరితయా పరకృతవంచనానభిజ్ఞత్యేన త్వద్వచన శ్రవణమా
త్రవిశ్వస్యచిత్తం. అనేన తదా స్వస్యాః కన్యాభావసలభమప్రాగ్భయం ప్రతి
నిందా ధ్వన్యతే. జనమితి. అరణ్యే మృగజాతిభిన్నహ పరితతయా తాదృగ్వి
దగ్ధనాగరికకన్య కాజనసహవాసాభావాత్ జనసమాత్రిఫలకం. జనమి త్యేకవచనేన
వివిక్తే ఏకాకినీం గూఢేన పంచితవాసి నతు మత్పిత్రాదీక మంచయిత్వా
తదనుజ్ఞయా మాం పరిణీతవానీతి భావః. కించ జనశబ్దేన త్వదపరిగ్రహేణ ఇతః
పరం భర్తృప్రేమకులభివృద్ధతా స్వస్యాన్ముచ్యతే. సమయపూర్వం సంకేతపురస్కరం.

వ్యపదేశమావిలయితుం కిమిహనే జనమిమం చ పాతయి
తుం? కూలజ్ఞమేవ సిద్ధః ప్రసన్నమమ్భుస్తటరుహం చ. ౨౧

శకుంతలా—¹హేమాను. జగి పరమత్థదో పరపరిగ్రహసంకితా తువ
ఎవ్వం పపుత్రం, అహిణ్ణాణేణ ఇమిణా తుహ సందేహం అవణిస్సం.

రాజా—(౧)ఉదారః కల్పః.

శకుంతలా—(ముద్రాస్థానం పరామృత్య) ²హద్ధిహది! అంగుళి అలసు
ణ్ణా మే అంగుళి. (నవిషాదం గౌతమిమివేక్షతే)

గౌతమి—³హేమాను సక్కావదారబ్బందరే సకతిత్థం మదమాణావ
తువహతాదోపబ్బటం అంగుళిలం.

1 భవతు. యిది పరమార్థతః పరపరిగ్రహశక్తిగా త్వయైవ ప్రవృత్తం, ఆధి
జ్ఞానేనానేన తవ సద్దేహమపనేన్యమి.

2 హద్ధిక్! హద్ధిక్! అంగుళియక శూన్యా మేఽశ్శబ్దే.

3 నూనం శక్రావతారాభ్యంతరే శచీశీరం వస్తమానాయాస్తవ మాస్తాత్ప్రభ్ర
ష్టమజ్జులీయకం.

ప్రతిజ్ఞాపురస్కం చ. అనేన యద్యపి త్వత్కృతవం చనాఫలస్య ఆత్ర లోకే రాజ్యస్తవ
శిక్షకజనో న విద్యతే. తథాపి శపథ పరిత్యాగజాతదోషస్య పరలోకానుభవభీతిర్నాస్తి
కిం? ఇతి వ్యజ్యతే, ప్రతార్య ప్రకర్షణ వంచుత్యా, ప్రతారణాయాః ప్రకర్షకభవేన
విశ్లేషాసహనురాగప్రకటనార్థం. “వీక్షకమశ్రో దివనే దిననే మదీయం నామాక్షరమి”
త్యాదిబహుశ్రీవిలక్షణపట్టమహిషీభావకరణ పరిగ్రహబహుత్వేఽపి ద్వేప్రకృష్టే కుల
స్య మే” ఇత్యాదిరాజకథితబహ్వశ్వాసకరణవంచనావచనచాతురీ నూచ్యతే. సాంప్రతిమి
దానీం స్వప్రయోజనే నివృత్తే సతీత్యర్థః. ఈదృశే లోకవిలక్షణ తదానీంతనానురాగ
ప్రకటనానుచితైరక్షరైః మర్శవ్యధాకాఽవర్ణనమూహైః ప్రత్యాఖ్యాతుం నిరావర్తం న
యోక్తమితి సంబంధః.

౨౧. వ్యపదేశమిత్యాది. వ్యపదేశం పరదారాభిమర్శవిముఖులప్రసిద్ధిం. మా
విలయితుం కలుషయితుం ఇమం జనమాత్మానం పాతయితుం పతితం కర్తుం కిమిహనే
ఇచ్ఛసి కిం? ఇతి ప్రశ్నే, తత్ర దృష్టాంతమాహ—కూలంకమేవేత్యాది. కూలంకమ
ఉత్కూల ప్రవాహ మర్యాదాలఘినీతి యావత్.

౧. ఉదారః కల్పః ఉన్నతః ప్రకారః సందేహపరయశ్చమిత్యర్థః

రాజా—(నస్తితమ్) (౧) ఇదం తత్, ప్రత్యుత్పన్నమతి నైఋమితి
యదుచ్యతే.

శకుంతలా—¹ ఎత్త దావ విహిణా దంసిదు పహుత్తణం. అవరం దే
కమాయిస్సం.

రాజా—(౨) శ్రోతవ్యమిదానీం సంవృత్తం.

శకుంతలా—(౩) ² ఇంఎక్కస్సిం దిలహే శోమాభిమండ వే ఇభిణీప
త్తభాఅణగదం ఉదలం తుహహాతే నణ్ణహిదం ఆసి.

రాజా—శృణుమస్తావత్.

శకుంతలా—³ తత్తణం మహ పుత్తకిదట దీహంపంగో నామ హరిణపా
దట ఉవట్టిదో, తదో తువ దావ పుడమం ఏసోపిబదు త్తి అణు
అంపిణా ఉపచ్చందిదో ఉఅవణ. ఇఉణ సో దే అపరిచలదో
హత్తబ్బాసం ఉవగదో. పచ్చా తస్సిం ఎవ్వ మవ గహీదే సలిశే
కిదో దేణ పణట. తదో ఇద్ధం పహసిదోసి— నవోసగందేసు
విస్ససది. నువే వి ఖు ఎత్త ఆరణ్ణ ఆత్తి.

1 అత్ర తావద్విధినా ద్విశతం ప్రభుత్వమ్. అవరం తే కథయిష్యామి.

2 నన్వేకస్తి క దివసే నపమాలికామణ్ణపే నళిసేపత్రభాజనగతముదకం తవ
హస్తే నన్నిహితమానీత్.

3 తత్తణం మమ పుత్త్వతతో దీర్ఘాపాద్యో నామ హరిణపాతక ఉపస్థితః. తదా
త్వయా తావత్ప్రథమమేష పిబత్విత్వమకమ్మి సోపచ్ఛన్దిత ఉదతేన. న పునరేష
తేఽపరిచయాద్ధస్తాభ్యాశ ముపగతః. పచ్చాత్తస్మిన్నేవ మయా గృహీతే సలిశే కృత
స్తేన ప్రణయః. తత ఇత్థం ప్రహసితోఽసి—‘నర్వస్సగన్ధేసు విశ్వసీతి ద్వాపసి
ఖల్లత్తారణ్యకావతి.’

౧. నైఋణం శ్రీహతిః. ప్రత్యుత్పన్నమతి ప్రత్యుత్పన్నా తాత్కాలికీ మతి
ర్యస్య తత్తథోక్తం. యదుచ్యతే, లోకంతరికేమః. తదద్యానుభవాత్ నత్యమితి యావ
త్. ఆసేన ప్రత్యుత్పన్నమతిర్నామ సంధ్యంగముక్తమిత్యవగంతవ్యం. తదుక్తం *
తాత్కాలికీ మతిర్యాస్యాద్ధోషే హజిహీర్షయా, ప్రత్యుత్పన్నమతిస్సాన్తి ఇతి.

౨. శ్రోతవ్యమిత్యాది. ఇదానీం సాంప్రతం సందేశోపనయనాగ్ధం దర్శనీయాం
గతీయకే గతే, శ్రోతవ్యం శ్రోతుముచితం సంవృత్తం సంపాదితం.

3. ఇమిత్యాది. నన్వీతి సంభోధనే. ఏకదివసే. ఏకపదేన పునరపి దివసాంతర

రాజా—(౧) ఏవమాదిభిరాత్మ కార్యనిర్వర్తనీనాం యోషితామస్తత
వాజ్మధుభిరాకృష్యంతే విషయిణః.

గౌతమీ—¹ మహాభాల, కారుహసి ఎవ్వం మంతేమం. తవోపదేశం
ద్విదో అణహిణ్ణో అలం జణో కథలవస్స.

రాజా—అయి తాపసవృద్ధే!

స్త్రీణామశిక్షిత పటుత్వమమానుషీషు
సందృశ్యతే కిముత యాః ప్రతిభోధవశ్యః,
ప్రాగస్తరక్షగమ నాత్స్వమపత్యజాత
మనైర్విద్విజైః పరభృతాః ఖలు పోషయన్తి.

—౨౨

1 మహాభాగ, నా స్వేపం మస్త్రయితుమ్, తపోవసంవృతోఽనభిజ్ఞోఽయం
జనః కైతవస్య.

సంసర్గాభావాత్తాం విస్తృతోఽసీతిజాప్యతే. దివసపదేన సర్వావయవప్రదర్శనేన త్వ
మేవేతి నిశ్చితజ్ఞానాత్ త్వన్నిక టాగమనం న తు పురుషం తరసామ్యభ్రాంత్యా గమ
నమితి భావః. ద్వావప్యార్థణ్యకావతి మృగసామ్యకథనేన నాగరికప్రాధాంగనా
సంసర్గాభావాత్ సంభోగసమయే స్వస్యాః కామతంత్రసామర్థ్యాభావాన్నాయకార
భిశ్చంగారన్ముచితః.

౧. ఏవమిత్యాది. యోషితాం న తుశకుంతలాయా ఏకస్యాపి భవతి. విష
యిణః విషయకీలాః.

౨. స్త్రీణామిత్యాది. స్త్రీణాం కామినీనాం న తు శకుంతలాయా ఏకస్యా
ఏవ భవతి; అశిక్షితపటుత్వం— “నా సం వ త్స ర వా సి నే బ్రూ యా ది” తి
న్యాయే న య స్య క స్య చి త్త ద్వి ద్యా నిపుణ జనస్య సహవాస శుశ్రూషాదిభి
రుపదేశరాహిత్యేన పటుత్వం గూఢవచనాకరణప్రకారచతుర్థం. అమానుషీషు
మనుష్యజాతి వ్యతిరిక్తేషు తిర్యగ్జాతిష్వితి యావత్. బహువచనేన దైవాదేకత్ర దృష్ట
మితి సంభావనయా సర్వత్ర నాదోష్యతే. కింతు బహుస్థలేష్వితి భావః. సందృశ్యతే
సమ్యక్ స్ఫుటం సమస్తలోకసమత్వా విభావ్యతే. వర్తమానవ్యవదేశేన పురాణాది
ప్రసిద్ధిర్న భవతి, కిం త్వద్యాపి దృశ్యత ఇతి భావః. యాః స్త్రీయా బోధవశ్యః—
“జ్ఞానం విశేషో గదితో నరాణామి”తి న్యాయేన తాః ప్రత్యశిక్షితకైతవపాటీ యస్య
ఇత్యత్ర కిమాశ్చర్యమిత్యర్థః. అప్రసిద్ధం ప్రసిద్ధేన బోధనీయమితి న్యాయాదుక్తార్థం
దృష్టం తేనవిశదయతి—పరభృతాః కోకిలాఃస్వకీయంఆపత్యజాతంపుత్రసమాహం.

శకుంతలా—(సరోవరం)(౧)¹ అణజ్జ, అత్తణో పే అఆణుమాణేణ సవ్వం
పెక్కసి. కో దాణేం అణ్ణో ధమ్మకంచు అప్పవేసేణో తిణచ్చణ్ణ
కూవోవమస్సు తుహ అణుకిదిం పవినసిది.

రాజా—(ఆత్మగతం) (౨) సుదిగ్ధబుద్ధిం మాం కుర్వన్న కై తవ ఇవాన్యః
కోవ ఉషలక్ష్మణే. తథాహ్యనయా—
మయ్యేవ విస్తరణ దారుణచిత్తవృత్తై
పుత్రం రహః ప్రణయమప్రతి పద్యమానే,
భేదాద్భువోః కుటిలయోరతి లోహితాక్ష్యా
భగ్నం శరాసనమివాతిరుషా స్మరస్య.

౨౩

1 ఆనార్య, అత్తణో హృదయాశమానేన సర్వం పశ్యసి. క ఇదాసీమశ్యో
ధర్మకంచుక ప్రవేశిన స్తుణచ్చన్న కూపోపమస్య తవానుకృతిం పశ్యతి.

అన్యైర్ద్విజైరన్యజాతీయైః పక్షిభిర్వా యన్యైః త్యర్థః, పోషయంతి సర్థయ తి. బలు ప్రసిద్ధా.
అనేన సర్వం క ఉక్తిః. ఆత్మ పిచ్ఛేదకారక బీజానుగుణం కావ్యార్థోఽసి ద్యోత్యతే.
తథాహి, అంతరిక్షగమనాత్ ప్రాగ్భవ్యంతస్య మాతలినా సహ స్వర్గగమనాత్సర్వం
స్వమపత్యజాతం స్వకీయం పుత్రం అన్యైర్ద్విజైర్దారీచాదిభిః పోషయంతీతి ప్రకృ
తార్థం న చరిత్యజ్యతి, ఆత్మ హేత్వవధారణం నామ సంభయంగముక్తం. ఉక్తం
చ—“నిశ్చయో హేతునార్థస్య మతం హేత్వవధారణమి”తి. అత్మపరభృతనిదర్శ
నోపబంధిమితేన స్త్రీస్త్వహేతునా మృషాభావణలక్షణసార్థస్య నిశ్చయాద్ధేత్వవ
ధారణం భవతి.

౧. అణజ్జేతి. అనార్యేతి స్వప్రయోజనమాత్రపరతయా పరమకీడుకరణశీలేతి
సంరంభసంబోధనం. యస్తు కుటిలాశయస్య స్వభిన్నమపి సమస్తం జనం కుటిలమేవ
పశ్యతీత్యర్థః. ఇదాసీం సాంప్రతం స్వప్రయోజనే నిబృతే సతీత్యర్థః. ధర్మకంచుక
ప్రవేశిన ఇత్యనేన లోకవిశ్వాసార్థం పరస్త్రీపరగ్రహవిముఖతాభివయః క్రియతే అంత
ర్ధో నాస్తీతి భావః. శృణచ్చన్న కూపోపమవ్యేత్యనేన విశ్వస్తజనసూతార్థం
ప్రచ్ఛన్నదుశ్శీలత్వం నూచ్యతే.

౨. సుదిగ్ధబుద్ధిమిత్యాది. అకైతవ ఇవ ఆకృతిమిదం.

౨౩. మయీతి. విస్తరణదారుణచిత్తవృత్తై విస్తరణేన కృతకార్యస్య
సంస్కారపర్యంతం స్మరణరాహిత్యేన దారుణా పరస్త్రీస్పర్శనోపబుద్ధ్యా సంగ్రహ
ణరూపదయాకరణవైముఖ్యేన కూరా చిత్తవృత్తిరన్యస్య సతథోక్తస్తస్మిన్. అనేన

(ప్రకాశమ్) (౧) భద్రే, ప్రథితం దుష్టస్తచరిత్రం. తథాపీదం న లక్ష్యతే శకుస్తలా—¹ సుట్టు దావ సచ్చందచారిణీ కిదప్సి. జా అహం ఇమస్స పచ్చవణ ముహమాహుణో హి అలవిసస్స హత్థభాసం ఉవగదా, (ఇతి పటానైన ముఖమానృత్య రోదితి.)
శార్జరవః--(౨) ఇత్థమాత్మకృతం చాపలమప్రతిహత మాత్మానందహతి. అతః పరీత్య కర్తవ్యం విశేషాత్సంగతం రహః, అజ్ఞాతహృదయే ష్వేనం నైరీభవతి సాహృదమ్.

౨౪

¹ సుష్టుతావత్సచ్చందచారిణీ కృతాస్తి, యాహమస్య ప్రత్యయేన ముఖమథోర్జ్వలయవిషయస్య హస్తాభ్యాశముపగతా.

యద్యపి మమ సంగ్రహేచ్ఛా విద్యతే, తథాపి చిత్రే తు తద్విషయే స్వార్థసికవృత్తిర్న భవతీతి వ్యజ్యతే. రహోవృత్తం రహస్యంజాతం ప్రణయం ప్రేమవిషయమప్రతిపాద్యమానే మయి విషయే కుటిలయోర్యక్రయో భ్రువో భేదాత్ భంగాత్ అనేన భ్రువోర్వక్రతాయా, ఉపరి భేదకథనేనాకృతి మతయోతిశయితోహో వ్యజ్యతే. యథాహ—భరతః--“ఉత్తేపః పాతనం చైవ భ్రువటీ చతురంభ్రువోః, కుంచితం చైవ సహజం చైవ సప్తధా, భ్రువోస్సహజవిక్షేపాద్భ్రువటీ పరిక్షిరితా, క్రోధస్థానేషు దీప్తేషు యోజయేద్భ్రువటీం బుధః” ఇతి, భ్రువోర్మూలసముత్పేదాత్ భ్రువట్యోః కుటిలత్వం భవతీత్యర్థః. అతిలోహితాత్మ్యేతి అత్యర్థమరుణాజ్ఞా. అనేన కృత్రిమశ్చేతోపస్తదాత్మ్యేరతి లోహితత్వం న భవతీతి ప్రాక్తనదృష్టాంతాపన్నావ జనితిరోషేణాతిలోహితత్వం భవతీ త్యకృత్రిమమివ కోపఇతి వ్యజ్యతే. అతిరుషా అత్యర్థకోపతయ. స్పృహ్య స్త్రీపురుషయో స్సంయోగకారణభూతస్య శరాసం ప్రధానసాధనం చాసం భగ్నుమివ క్రుటితమివ. యద్యపి స్వవిషయకాకృత్రిమానురాగాతిశయా త్తిరిస్కారజనితకోపజనిత భ్రూభేదో న వస్తుసౌందర్యబలాత్ స్వీకరణా కాజనకస్తథాపి ప్రాక్తనవృత్తాంతస్తరణాభావేన సరిత్రీబుద్ధ్యా తదర్థసజనిత వికారో న జాయత ఇతి భావః.

౧. భద్ర ఇత్యాది. భద్రే ప్రసన్నుభి! ప్రథితం ప్రసిద్ధం చరితం. తథాపి సస్థిద్ధమపి ఇదం పరిణమిరూపచరితం న లక్ష్యతే. న కేనాపి ప్రమాణేనావగమ్యతే.

౨. ఆస్య పూరువంశస్య. ఇత్థమిత్యాది. ఇత్థమనుభూయమాన ప్రకారేణ ఆత్మకృతం సితాద్యనుజ్ఞాం వినా స్వకృతం చాపలం అనాలోచితం కర్త.

౩. అత ఇతి. అత ఉక్తకారణాత్. కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్త పరీత్య ఇష్టజ్ఞైస్సహలోచ్య కర్తవ్యం, రహస్యంగతం ఏకాంతసంగమః. విశేషాత్ విశేషేణ

రాజా—(౧) అయి భాః కిమత్ర భవతీ ప్రత్యయా దేవాస్తా సంభృత
రోషాక్షరేణ వచనా క్షిణుధ?

శార్దూలవః—(సాసూయమ్) (౨) శ్రుతం భవద్భిరధరోత్తరమ్.

ఆ జన్తనశ్శాత్య మశిక్షితోయ
స్తస్యాప్రమాణం వచనం జనస్య,
పరాతిసంధానమధీయతే యై
ద్విద్యేతి తే సన్తు కిలాప్తవాచః.

—౨౫

రాజా—(౩) భాభాసత్యవాదిక! అభ్యుపగతం తావదస్తాభిరేవమ్. కిం
పునరిమామతిసంధాయ లభ్యతే?

పరీక్ష్య అనేన సమమిదం యోగ్యమయోగ్యం వేతి నానాప్రకారేణ పిచార్య. కర్తు
ముచితం. వై పరీక్ష్యే దోషం దర్శయతి— అజ్ఞాతహృదయేష్వీతి. “శీలం సంవసతా
జ్ఞేయం తచ్చ కాలేన భూయసా” ఇత్యనవగతిస్వరూపేషు జనేషు సౌహృదం మై
త్రం. ఏవం రాజని యథా. తథా వైరీ భవతి. తదప్యహితం భవతీత్యర్థః.

౧. అయిత్యాది. ఆత్ర భవతీ ప్రత్యయా దేవ శకుంతలావచనమాత్మప్రశ్నాసా
దేవ. ఏవకారేణ వచనవిశ్వాసమాత్ర మేవాన్యత్ జ్ఞాపకప్రమాణాంతరం నాస్తీత్యర్థః.
క్షిణుధ నాశయధ, దూషయథోర్థః. అనేన ఓజోనామ సంధ్యంగముక్తం. తిదు
క్తం— “అధిక్షేపాద్యసహనమోజః ప్రాణాశ్చయేష్వప్నీ”తి. ఆత్ర రాజా శార్దూలా
ధిక్షేపాసహనమయిభో ఇత్యాక్షేపాక్త్యా ప్రకటికృతం.

౨. శ్రుతమిత్యాది. అధరోత్తరం అధరస్య నికృష్టస్య మమేక్యర్థః. ఉత్తరం
ప్రతివచనం. భవద్భిరితి బహువచనముపహాసే. అహం నికృష్టస్త్వమేవ పూజ్యఇత్యర్థః.

౨౫. తదేవాహ—అజన్తనఇత్యాది. అజన్తనః జన్తారభ్య. శాత్యం పరవచ
నాచాతుర్యం. అశిక్షితః అరణ్యవాసిత్వాద్వృద్ధజన సహవాసాభావాదనువదిష్టః. తస్య
తాదృగ్గా ద్వేషాదిరహితస్య జనస్యానాగరికస్య వచనమప్రమాణం ప్రమాయనిశ్చయ
కం న భవతి. పరాతిసంధానం* త్నహాతు పాద్ధివ ఇతి న్యాయేన పరివచనం యై
ద్వేతి జీవనోపాయశాస్త్రమితి అధీయతే పత్యతే. తే కిల తివవ ఆప్తవాః ప్రమాణ
గిరః సంతు భవంత్యిత్యర్థః.

౩. సత్యవాదిన్నితి. తపస్వీ భవా కథమసత్యం వదతీతి యావత్. తావత్
సర్వం. సార్వకాలికపరవచనానైపుణ్యమేవ జీవనోపాయవిద్యేతి యదుక్తం తత్సర్వ

శార్దూలపాదము—వినిపాతము.

రాజా—(౧) వినిపాతము పారవైః ప్రార్థ్యత ఇతి న శ్రద్ధాయమేతత్.

శార్దూలపాదము—భో రాజా కిముత్తరోత్తరేణ. అనుష్టితో గురునిదేశః.

ప్రతివర్తమామే వయమ్.

తదేషా భవతః కాంతా త్యజ వైనాం గృహణ వా,
ఉపవన్నా హి దారేషు ప్రభుతా సర్వతోముఖ.

౨౬

గాతమి, గచ్ఛాగ్రతః.

(ఇతి ప్రస్థితాః.)

శకుంతలా—¹కహం దావ ఇమిణా కిదవేణ విప్లవద్ధమ్. తుష్టే విమం
పరిదేవిణి పరిచ్ఛలమా.

(ఇత్యనుప్రతిష్ఠితే.)

గాతమి—(స్థిత్యా) ²వచ్చ సంగరవ, అణుగచ్ఛది ఇలం ణో కరుణ
పరిదేవిణీ నడందభా. పచ్చాదేనవరునే భత్తుమ్మి కిం వా మే పు
త్రిక కరేది?

1 కథం తావదనేన కితవేన విప్లవద్ధాఽస్తి; యూయమపి మాం పరిదేవిణి
పరిత్యజథ.

2 వత్స శార్దూలపాద, అనుగచ్ఛతీయం నః కరుణ పరిదేవిణి శకుంతలా. ప్రత్యాదేశ
పరుషే భర్తరి కిం వా మే పుత్రికా కరోతి?

మిత్యర్థః. అస్తాభిరితి బహువచనేన స్వస్య నాగరికతయా పరోక్షవైచిత్ర్యాభిజ్ఞతా
నైపుణ్యం నూచ్యతే. వయం తాదృశా ఏవ భవాను ఇతి భావః. ఇమామనాగరికాం
తావదనేన అతిసంధాయ స్వప్రయోజనార్థం ప్రత్యర్థ్య. ఇమామిత్యనేన శకుంతలావ్యతి
రిక్తస్థలేఽన్యత్ర యత్కించిత్రప్రయోజనవశాద్భిజ్ఞో మమ పరాతిసంధానం సంభావ
యంతు. ప్రకృతే తదభావాత్ ప్రత్యర్థణయా కిం ప్రయోజనమితి యావత్.

౧. వినిపాతః ధర్మప్రకారం స్వీకృతసహధర్మచారిణీపరిత్యాగేన ప్రత్యవాయః.
గురునిదేశః కాశ్యపస్యాజ్ఞా.

౨౬ తదిత్యాది. కాంతా సహధర్మచారిణీ. దారేషు కళత్రేషు. సర్వతోముఖ
గుణదోషాభ్యాముపాదేయమేయాదినానారూపా. ప్రభుతా స్వాకుంత్ర్యం. ఉప
న్నా ప్రత్యవాయభావాద్యుక్తా. హి ధర్మకాంత్రప్రసిద్ధిత్యర్థః.

శార్ఙ్గరవః—(౧) (సహోషం సన్నివృత్త్య) ఆః పురోభాగిని! కిమిదం స్యా
తస్యమవలమ్బనే? (శకుంతలా భీతా వేపతే.)

శార్ఙ్గరవః—శకుంతలే!

యది యథా వదతి క్షీతిపస్తథా

త్వమసి. కిం పితు*రుత్పథయా త్వయా?

అథ తు వేత్సి శుచి వ్రతమాత్మనః,

పతికులే తవ దాస్యమసి క్షమమ్.

౨౭

తిష్ఠ తిష్ఠ. సాధయామో వయమ్.

రాజా—భోస్తవస్త్వి, కిమత్రభవతీం విప్రలమ్బనే?

కుముదాన్యేవ శ శాబ్జస్సవితా బోధయతి పజ్జజాన్యేవ,

వశినాం హి పరపరిగ్రహసంశ్లేషపరాజ్ఞుభి వృత్తిః.

౨౮

౧. పురోభాగిని దోషమాత్రదర్శి. తిరస్కారరూపదోషమేవ గృహ్యే. అపరి
త్యాజ్యభర్తృత్వగుణం న గణయశీత్యర్థః. స్వాతంత్ర్యం స్వచ్ఛందవృత్తిం.

౨౭. యదీత్యాది. క్షీతిపో రాజా. అనేన క్షీతిప ఏవ న్యాయ్యాన్యాయ్యుచితా
రాభ్యాం నిగ్రహానుగ్రహకర్తా. స ఏవం కరోతి చేదస్తాభిః కిం కర్తవ్యమితి భావః.
యథా వదతి మదీయకళత్రం న భవతీతి. తథా త్వమసి. యది తస్య భార్యా న భవసి
చేదసతీ చేదితి యావత్. తదా ఉత్పథయా స్వకులకళంకభూతయాస్తత్పథగామి
న్యా త్వయా. పితుః. “పితా రక్షతి కామాదౌ” ఇతి న్యాయేన ఇతః పూర్వం త్వతోష్ఠప
త్రోఽపరస్య కాశ్యపస్య. కిమిత్యాక్షేపే. న కిమపి ప్రయోజనమస్తీత్యర్థః. తర్హి సవివేచి
రితి సజ్జితజ్ఞానవత్సవ్యహం తేనైవ తిరస్కృతా చేత్ కిం విధేయం? ఇత్యాశంక్యాహ
—అథత్వీతి. అథానంతరం. తు ప్రకారాంతరమస్తి. ఆత్మసస్పృహ్య వ్రతం చరితం శుచి
కుద్ధం. అన్యభిచారిమితి యావత్. “శుచిశ్చుద్ధేనమపహతే శృంగారాషాఢయోరపి”
ఇతి విశ్వః. వేత్సి భ్రమరాసిత్యేవ జానాసి. దాస్యమసి దాసీకర్తాపి క్షమం యు
క్తం. యేన కేనాపి ప్రకారేణ సాధ్యాన్య పతికుల ఏవ సాతవ్యం. కాలాంతరే క్రమేణ
భర్తాంగీకరివ్యతీతి భావః.

౨౮. కుముదానీత్యాది. శశాంక్షో నిశాకరః కుముదాన్యేవ వికసరస్థితా
న్యసి స్వాస్తవయోదయాభ్యాం సఙ్కాచసి కానవంతి కుముదాన్యేవ బోధయతి. సూ
ర్యాస్తవయస్మాప్తిధియా న తు పంకజాని. సవితా సూర్యః చంద్రే అస్తంగతే పంక

* రుక్మలయేతి పాఠాంతరం.

శార్ఙ్గరవః—యది, (౧) పూర్వపుత్తమన్యాసజ్ఞాద్విస్మృతో భవాన్.
తత్కథమధర్మభీరు?

రాజా—భవంతమేవాత్ర గురులాఘవం పృచ్ఛామి.

మూఢస్వామహమేషా వా వదేన్తి ధ్యేతి సంశయే,

దారత్యాగీ భవాన్మ్యా హేహ పరశ్రీస్సర్వసాంసులః. —౨౯

పురోహితః—(విచార్య) యది తావదేవం క్రియతాం.

రాజా—అనుశాస్త్ర మాం పురోహితః.

పురోహితః—అత్రభవతీ తావదాప్రసవాన్తమ గృహే తిష్ఠతు. కుత
ఇదముచ్యత ఇతి చేత్, త్వం సాఘభిరాదిష్టపూర్వ ఏవ 'ప్ర
థమం చక్రవర్తనం జనయిష్యసీ' తి. న చెన్తునిదాహితస్తల
క్షణోపవనో భవేత్తతః ప్రతినన్ద్య శుద్ధాన్తమేనాం ప్రవేశ
యిష్యసి. విపర్యయే పితురన్యాససమీప గమనమువస్థితమేవ.

రాజా—యథా గురుభ్యో రోచతే.

పురోహితః—వత్సే, అనుగచ్ఛ మామ్.

శకున్తలా—(౨) 'భలవది వసుహే, దేహి మే వివరం.

1 భగవతి వసుధే, దేహిమే వివరం.

జాన్యేవ. కుముదానాం పంకజానామేకత్రావసానేఽపి పంకజాన్యేవ బోధయతి. వర్త
మానవ్యపదేశేన సర్వలోక ప్రసిద్ధిరక్తా. వశినాం జితేంద్రియాణాం. న తు మమేకస్యై
వ. పరపగ్రహసంక్షేపపరాఙ్ముఖీ అన్యకశత్ర సంగమవిముఖీ. హిరవధారణే.

౧. పూర్వపుత్తం పూర్వకృతచరిత్రం, అన్యాసంగాత్ ఘనః కళత్రాంతరసంగ
మమధిగమ్య. ఆత్ర పరగ్రహపరిగ్రహవిషయే.

౨౯. మూఢ ఇత్యాది. అహం వా మూఢః కృతకార్యస్సంజాభావేనాజ్ఞః. ఏ
షా వా మిథ్యా అసత్యం స్వప్రయోజనార్థం వదేత్. ఇతి ఉక్తకల్పద్వయప్రకారణ
సంశయే సంభావితే సతి. పరశ్రీస్సర్వసాంసులః కామవశాత్ పరకశత్ర సంగమపాపీ
యాన్.

౨. భగవతి వసుధే దేహి మే వివరం. సీతాయా ఇవ వివరం దేహితి యావత్.

(ఇతి రుదతీ నిష్క్రాంతా సహ పురోధసా తపస్విజనైశ్చ)
(రాజా శాపవ్యవహితస్సృతిశ్శకుంతలామేవ చింతయతి.)

(నేపథ్యే)

అశ్చర్యమాశ్చర్యం.

రాజా—(ఆకర్ణ్య) కిం ను ఖలు స్యాత్?

పురోహితః—(ప్రవిశ్య) (సవిస్తయం) దేవ, అద్భుతం ఖలు సంవృత్తం.

రాజా—కిమివ?

పురోహితః—దేవ, పరావృత్తేషు కణ్వశిష్యేషు,

సా నిన్దస్తీ స్వాని భాగ్యాని బాలా

బాహూత్తేషు కన్దితుం చ ప్రవృత్తా,

రాజా—కిం తత స్తతః?

పురోహితః—

స్త్రీసంస్థానం చాప్సరస్తీరమారా

దాక్షిన్యేనాం జ్యోతిరేకం తిరోభూత్.

30

(సర్వే విస్తయం రూపయంతి.)

రాజా—ప్రాగపి సోఽస్మాభిగర్థః ప్రత్యాదిప్త ఏవ. కిం వృథా తర్కేణా
శృవ్యతే. విశ్రామ్యతు భవాన్.

పురోహితః—(విలోక్య) విజయస్వ. (ఇతి నిష్క్రాంతః.)

రాజా—(౧) వేత్రవతి, పర్యాకులోఽస్తి. శయనభూమిమార్గమాదేశయ.
ప్రతీహరీ—¹ఇదో ఇదోదేవో. (ఇతి పరిక్రామతి)

రాజా—(ఆత్మగతమ్.)

కామం ప్రత్యాదిప్తాం స్థరామి న పరిగ్రహం మునేస్తనయాం,

1 ఇత ఇతో దేవః.

30. సేతి. బాహూత్తేషు బాహూ ఉత్తిష్య. అప్సరస్తీరమితి తస్య తీర్థ
స్య నామ. ఆరాదంతిశే. ఆక్షిప్యాదాయ.

౧. శయనభూమిమార్గమాదేశయ ఆదర్యయ. అనేన సర్వకార్యానుత్సాహ
ఉక్తిః.

బలవత్తు దూయమానం ప్రత్యాయయతీవ మే హృదయం. 30

(ఇతి నిష్క్రిస్తాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

పచ్చమోఽఙ్కః.

30. కామమిత్యాది. ప్రత్యదిష్టం నిరాకృతాం మునేస్తనయాం శకుంత
లాం పరిగ్రహం శత్రుత్వేన స్వీకృతాం. కామం యద్యపి న స్తరామి, తథాపి మే
హృదయం తు బలాద్దూయమానం నిరాకరణేనాధికతరం క్లిశ్యమానం ప్రత్యాయయతీవ
తత్పరిగ్రహవృత్తాంతస్తరణాభావేఽపి వాసనాబలాత్తత్పరిత్యాగనిమిత్తహృదయసం
తాపబాహుళ్యేనానుమితయత ఇతి భావః. శత్రు శకుంతలా ప్రత్యాదేశేన వస్తువిచ్ఛేదే
నతి దుష్కృంతస్య చిత్తక్షోభవిప పునః ప్రాప్తిం ప్రతి బిందు రిక్యవగంతవ్యం. ఇతిహాస
స్యేవ సాక్షాద్విస్తరణం నాయికాపక్ష హేతురీయా రసపరిపూషణం న భవతీతి శాప
రూపవిస్తరణం కవినా కల్పితమ్.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులలిలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ

ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యావృథాసాచక్రవర్తి

శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల

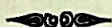
వ్యాఖ్యానాయాం పచ్చమోఽఙ్కః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

పశ్చిమపాజ్ఞమధ్యే ప్రవేశకః.

(తతః ప్రవిశతి నాగరికస్యాలః; పశ్చాద్భద్రం పురుష.
మాదాయ రక్షిణౌచ.)

రక్షిణౌ—(తాడయిత్వా) ¹అమ్మే కుమ్భిళల కహేహి కహేహి
కహిం తువ ఏశే మణిబంధుక్కిణ్ణణామహేవ శాలకీప అంగుళీ
అవ శమాశాదిదే?

పురుషః—(భీతినాటితకేన) ²పశీదంతు భానమిశ్వా. హగేణ ఈరిశ
కమ్మకాళీ.

రక్షిణోః ప్రధమః—³కిం ఖు శోభనే బమ్మణేత్తి కళిల రణ్ణ పడిగ్గహే
దిణ్ణే?

1 అహో కుంభీలక, కథయ కథయ కుత్ర త్వయైకస్య నిబంధ సూక్తిర్జనా
మధేయం రాజకీయమంగుళీయకం సమాసాదితమ్?

2 ప్రసీదన్త్యావ్యమిశ్రాః. అహం నేదృశకర్తృకారీ.

2 కిం ఖలు శోభనో బ్రాహ్మణ ఇతి కృత్వా రాజ్ఞా ప్రతిగ్రహో దత్తః?

కవిరిదానీం కథాసంఘటనార్థం ప్రవేశకం నామాథోపక్షేపకం ప్రస్తాతి తతః
ప్రవిశతీత్యాదినా—నాగరికస్యాలః నగరేనియుక్త ఇతి నాగరికః. తత్రనియుక్త ఇతి
తప్పిత్యయః. నగరపాలక ఇతి యావత్. తస్య స్యాలః పక్షీభ్రాతా. తాడయిత్వా.
బద్ధం. పురుషమితి శేషః. కుంభీలకశ్చోరః. మణిర్బద్ధతేన్ద్రిన్ద్రితి మణిబంధనం మణిస్థాప
నస్థానం. తప్రోత్క్లిర్ణం వ్యక్తం నామధేయం దుష్కృతస్యేతి శేషః; యస్య తత్తథోక్తం.
రక్షిణోరతిచపాత్ర త్యాన్యగధీ భాషా ప్రయుక్తా. తదుక్తం—“వైచాచీ మాగధీ వా
స్యాత్ పికాచాత్యంతనీచయా” రితి. శాయకీపి ఇత్యత్ర స్త్రోకాదితి రేఫస్య శకారః. అం
గుళి అపి ఇత్యత్ర లింగమంత్రమితి సూత్రాత్పుంలింగతా. శమాశాదిదే ఇత్యత్ర మాగ
ధ్యాం శారసేనపదిత్యాదేశాత్తకారస్య దకారః.

పురుషః—¹శుణుమా దానిం. మాగే శక్కావదాశతిత్థవాశీ ధీవశే.

ద్వితీయః—²పాడచ్చళ, కిం అష్టేహిం బాదీ దే వుచ్చిదా?

స్వామి—³నూఅల కహేదు సవ్వం అణుక్కమేణ. మాణం అం
తళా వడిబద్దహ.

ఉభా—⁴బం ఆవుత్తే ఆణవేది త్తి (ఇతి తూష్టిం తివతః.)

స్వామి—⁵కహేహి కహేహి.

పురుషః—⁶మాగే జాలుగ్గళాదీహిం మచ్చబంధణోవాపహిం కుటుంబ
భళణం కళేమి.

స్వామి—(విహస్య) ⁷విసుద్ధో దావ దే ఆజీవో.

పురుషః—⁸భట్టా నుణోదు.

⁹శహవ కిళ జే విణిదివణ హు శే కమ్మ వివజ్జణీలవ,
వశుమాలకమ్మ దాళుణే అణులంపామిదు ఎవ్వ శోత్తివ. ౧

స్వామి—¹⁰తదోతదో.

పురుషః—¹¹అహ ఎక్కదిల శే ఖండకో లోహితమత్సో మయా కల్పితే.
తశ్చ ఉదళభృంతశే ఇదం శదనభాశుళం అంగుళీలం దక్షిణ

1 శుణుమాదానిం. అహం శక్రవతారతీర్థవాసీ ధీవరః.

2 పాటచ్చర, కిమస్తాభిర్జాతిస్తే పృష్టా?

3 నూచక కథయతు సర్వమనుక్రమేణాయం. మైత్రమస్తరా ప్రతిబద్ధితమ్.

4 యదావుత్త అజ్ఞాపయతి.

5 కథయ కథయ.

6 అహం జాలోద్ధారాదిభిర్తస్య బంధనోపాయైః కుటుంబభరణం కరోమి.

7 విశుద్ధస్తావత్త ఆజీవః.

8 భర్తః శృణోతు.

9 సహజం కిల యద్వినిదితం న ఖలు తత్కర్త వివర్జనీయమ్,

వశుమారణకర్త దారుణః అనుకంపామృదురేవ శోత్రియః. ౧

10 తత్ స్తతః.

11 అథ్వా కదివనే ఖండకో లోహితమత్సో మయా కల్పితః. తిస్యోదరాభ్య

పచ్చా అశ్వ విక్రమం దశ్యంతే హగే గహీదే భావమి
శ్చేహిం. మాళేహ వా ముంచేహ చా. అలం నే ఆలమో.

స్వామి:—¹జాణుల విస్సగంధీ, ఘోశాకిదీ, మచ్చబంధో ఎవ్వ
ణిస్సంసలం. అంగుళీలలదంసణం నే విమరిసిదవ్వం. తా శాల
పుశం ఎవ్వ గచ్చమో.

రక్షిణా—²తహ. గచ్చ అళే గంధిభేలల.

(సర్వే పరిక్రామన్తి.)

స్వామి:—³సూలల ఇమం గోపురదువారే అప్రమత్తా పడివాళే
హ. జావ ఇమం అంగుళీలలం జహగమణం భట్టిణో నివేదిల
తదో నే సాసణం పడిచ్చిల ిక్కమామి.

ఉభా—⁴ఎవిశదు ఆవుతే శామిప్పశాదాల.

(ఇతి నిష్క్రాంతః స్వామిః.)

ప్రథమః—⁵జాణుల చిరాలది ఖు ఆవుత్తో.

ద్వితీయః—⁶ణం అవశళోవశప్పణీల శాలణో.

ప్రథమః—⁷జాణుల, ఘోశంతి మే హత్తా ఇమశ్చ వజ్జ శ్చ శుమణశం
పిణద్ధం. (ఇతి పురుషం నిర్దిశతి.)

స్తరే ఇదం రత్న భాసుర మజ్జలీయకం దృష్ట్వా పశ్చాదస్య క్రోధాయ దశ్య హన్తు
హం గృహీతో భావమిక్రైః. మారయత వా ముంచత వా. ఆయమస్యాగమః.

1 జానుక, విప్రగన్ధిరోరాకృతిర్న తృప్తిబద్ధ ఏవ నిస్సంశయమ్. అంగుళీయకద
ర్శనమస్య విమర్శిత్యవ్యం తస్మాద్దాజకులమేవ గచ్ఛామః.

2 తథా. గచ్చ శే గంధిభేదక.

3 సూచక, ఇమం గోపురద్వారే అప్రమత్తా ప్రతిపాలయతే. యావదిదమ
జ్జలీయకం యథాగమనం భర్తన్ని వేద్య తతోఽస్య కాననం ప్రతీక్ష్య సిష్క్రమామి.

4 ప్రవిశత్వాపుత్రః స్వామిప్రసాదాయ.

5 జానుక, చిరాయతి ఖల్వాపుత్రః.

6 సన్వవసహోపసర్పణీయా రాజానః.

7 జానుక, స్ఫురతో మే హస్తావస్య వధ్యస్య నుమనసః పిదద్ధమ్.

పురుషః—¹ణాభునాది భావే అకాశణమాశణే హేమాదుః.

ద్వితీయః—(విహోక్య)²ఏశే అష్టాణం శామీ గష్టాల శాలశాశ
ణం ఇదో ముహం దేక్ష్యది. తదో తుమం గద్ధబళీ భవిశ్యశి.

స్వామిః—(ప్రవిశ్య) ³సూలల ముంచిలదు ఏశే జాలోపజీవీ. ఉపప
ణ్ణో కిశ నే అంగుళీలలశ్చ ఆలమో,

ప్రథమః—⁴జహ ఆవుత్రే ఫణాది.

ద్వితీయః—⁵ఏశే జమశదణం పవిశిల పడిణివృత్తే.

(ఇతి పురుషమున్ను కల్పనం కరోతి.)

పురుషః—(స్వామిం ప్రణమ్య) ⁶భట్టా తుమ్మ కేశవ మే జీవిదే.

స్వామిః—⁷ఏనే భట్టిణా అంగుళీలలముల్ల శమ్మిదో అత్తో పారితోసిట
పదావినో. (ఇతి పురుషాయార్థం ప్రయచ్ఛతి.)

పురుషః—(సప్రణామం పరిగృహ్య) ⁸భట్టా అణుగ్గహీదమ్మి.

సూచకః—⁹ఏశే ణామ అణుగ్గహీదే. జే శూశాదో అవదాళిల హత్తి
క్కుందే పడిటావిదే.

జానుకః—¹⁰ఆవుత్ర, పారితోసిలం ఎవ్వ క హేది తేణ అంగుళీలలప
ణ భట్టిణో శమ్మదేణ హేమాదవ్వంతి.

1 నాన్వతి భావ అకాశణమారణే భవితుమ్.

2 విహోస్తాకం స్వామీ గృహీత్వా రాజశాసనమితో ముఖం పశ్యతి. తత

స్తవం గృధ్రబలిర్భవిష్యసి.

3 సూచకముశ్చ తామేష జాలోపజీవీ. ఉపపన్నః కిలాస్యాంగుళీయకస్యాగమః.

4 యథావుత్తః ఫణతి.

5 ఏష యమసదనం ప్రవిశ్య ప్రతినివృత్తః.

6 భర్తః, యుష్మదీయం మే జీవితమ్.

7 ఏష భర్తాంగుళీయకమాల్యసమ్మితార్థః పారితోషికః ప్రదాపితః.

8 భర్తః, అనుగృహీతోఽస్మి.

9 ఏష నామానుగృహీతః. యశ్శూలాదవతార్థ హస్తినైః ప్రతిష్ఠాపితః.

10 ఆవుత్ర, పారితోషిక మేవ కథయతి తేనాంగుళీయకేన భర్తస్సమ్మతేన భవి

తవ్యమితి.

స్వామి:—¹తస్మిం మహాభూమం శదనం భట్టిణో బహుమదం త్రిత
క్నేమి. తస్య దస్యజేణ కోవి అహిమదో భట్టిణా జణో సుమ
రిదో. జం ముహుత్తరం పకిదిగంభీరో వి వజ్రస్సుణలణో ఆసీ.

సూచక:—²శేవిదం నామ ఆపుత్రేణ?

జానుక:—³ణం భణాహి ఇమస్య కిదే మచ్ఛసత్తుణో త్రి.

(పురుషమసూయయా పశ్యతి.)

పురుష:—⁴భట్టా ఇదో అద్ధం తుష్టాణం శుమణోముల్ల అంహేమాదు.

జానుక:—⁵ఏదం జజ్జి.

స్వామి:—⁶ధీవశ, మహత్తరతపిలవలసా దాణిం మే సంపుత్రో. కా
దంబరీసక్కిలం అష్టాణం పుడమసోహిదం ఇచ్ఛీఅదు. దా సో
డిఅవణం ఎవ్వ నవిసామో.

పురుష:—(౧) ⁷తహ.

(ఇతి నిష్క్రింతాః సర్వే.)

(ప్రవేశకః.)

1 తస్మిన్ మహర్షం రత్నం భర్తృభూమతిమితి తర్కయామి తస్య దర్శనే
న కోఽప్యభిమతో భద్రా జనః స్మృతాః. యస్తుహారం ప్రకృతిగంభీరోఽపి పర్య
శునయన ఆసీత్.

2 శేవితం నామాపుత్రే?

3 నను ఫణ ఆన్య కృతే మత్స్యశత్రోరితి,

4 భర్తాః, ఇతోఽర్థం యుష్టాకం సుమనోమాత్యం భవతు.

5 ఏతద్యజ్యతే.

6 ధీవర, మహత్తర ప్రియవయస్య ఇదానీం మే సంపుత్రః. కాదంబరీసాక్షిక
మస్తాకం ప్రథమసౌహృదమిష్యతామ్. తస్మాచ్ఛాండికాపణ మేవ ప్రవిశామః.

7 తథా.

౧. తథేతి నిష్క్రింతాస్సర్వే. అత్రాంశశీయక ప్రదర్శనాగ్లో ధీవరప్రసంగః.

ఇతి చల్పమవస్థాజ్ఞానుధ్యే ప్రవేశకః.

శ్రీరస్తు

అభిజ్ఞానశాకుంతలమ్

పాఠ్యం ౭ జ్ఞాపి.

(తతః ప్రవిశత్యాకాశయానేన సానుమతీ నామాప్సరాః.)

సానుమతీ—¹ణివృత్తిదం మమ పజ్జాలనివృత్తణిజ్ఞం అచ్చరాతితసణి
జ్ఞం. జావ సాహుజణస్స అహిసేలకాళోత్తి. సంవదం ఇమస్స
రావసిణో వుత్తంతో పచ్చక్షీకఃస్సం. మేణఆసంబుధేణ సరీర
హూదా మే సండదళా. తావ దుహిదుణిమిత్తం ఆదిట్టపువ్వమ్మి.

(౧) (సమంతాదవలోక్య) కిం ణు ఖు ఉచ్చవకాళే వి నిరుచ్చ
వారంభం విల ఏదం రాఅఉళం దిస్సఱ. అత్తి మే విహనో పణి
ధాణేణ సవ్వం పఠణ్ణాదుం. కిందు సహీవ ఆలరో మమ మాణఱ
దనోవ్. హేహాదు ఇమాణం దావ ఉజ్జాణపాలిఆణం తిరక్ఖఱిణీ
పడిచ్చణ్ణా వస్సపరివట్టిణీ భవిల ఉవళంభిస్సం. (నాత్మేనావతీర్య
స్థితా.)

1 నిర్వృత్తం మయా పర్యాయనిర్వృత్తీయమపురస్తీర్థసాన్నిధ్యమ్. యావ
త్సాధుజనస్యాభిషేకకాల ఇతి. సాంప్రతమస్యరాజన్వర్యేత్తానం ప్రత్యక్షీకరిష్యామి.
మేనకాసంబంధేన శరీరభూతా మే శకుంతలా. తయా దుహితృనిమిత్తమాదిష్టపూర్వా
స్తి. (సమంతాదవలోక్య) కిం ను ఖలుత్సవకాలేఽపి నిరుత్సవారంభమివైతద్రాజకు
లం దృశ్యతే. అస్తి మే విభవః ప్రణిధానేన స్వర్గం పరిజ్ఞాతుమ్. కింతు సఖ్యా ఆదరో
మయా మానయితవ్యః. భవతు అనయోస్తావదుద్యానపాలికాయోస్థిరస్మణిపరిచ్చ
న్నా పార్శ్వవర్తిసీ భూతోవలస్సేయి. (ఇతి నాత్మేనావతీర్య స్థితా.)

౧. ఉత్సవకాలేఽపి మార్గోత్పాదకసమయేఽపి. తదుక్తం—“ఉత్సాసే
హర్షమిత్యేష ఉత్సవః పరిక్లిప్త”ఇతి.

(తతః ప్రవిశతి చూతాఙ్కురమవలోకయన్తీ చేటి. అవరాచ సృష్టత
స్తస్యాః.)

ప్రథమా—

¹చూలం హరిసిలపిలలం జీవిదసరిసం వసందమాసస్య,

సచ్చళణచళణభగ్నం ఉదుమంగళం విల పెక్కామి. ౨

ద్వితీయా—²నహి పరహుదివ కిం ఏదం ఏత ఇణీ మంతేసి?

ప్రథమా—³మహులరివ చూలకళిలం దక్షిణ ఉమ్మత్తిల ఖు పరహుది
అపెచాది.

1 చూతం హర్షితపికకం జీవితసదృశం వసంతమాసస్య,

పట్టరణచరణభగ్నం ఋతుమంగళమివ పక్వామి.

2 సఖి పరభృతికే! కమేతదేకాకినీ మస్తయనే?

3 మధుకరికే! చూతకలికాం దృష్ట్వాన్తత్తా ఖలు పరభృతికా భవతి.

౧. చూలమిత్యాది. అత్ర చూతశబ్దేన మదనస్యామోఘాత్త్రయాపామ్రకలి
కాళిధీయతే. హర్షితపికమిత్యనేన పికానాం పచ్చమస్పర్శోద్గమప్రతిబంధకశిరకాలే
నీతే సఖి స్వాభిరుతాస్వాదనద్రవ్యసంపత్తిమద్వసంతర్వాగమనూచకతయా చూత
కలికాయా హర్షకారణత్వమితి యావత్. అనేన మదనస్య సామగ్రిసంపత్త్యా ఇతర
ద్రువిలక్షణబలత్కర్ణ ఉక్తః. పట్టరణచరణభగ్నమిత్యనేన చూతకలికాయా శ్చిరా
దపి యేన కేనాపి మదనప్రతిబంధకమేతునా స్వారసికవికాసాభావాత్ మకరందా
స్వాదనత్వరయా భ్రమరచరణైర్దృశితం. చరణైర్దృశ్యనేన ముఖక్రియమాణవిహిజనపర
మోద్దీపకవివిధయుక్తారకరణం నూచ్యతే. జీవితసదృశమిత్యనేన ఇతరపుష్పాణ్యవయవ
భూతాని, చూతం తు ప్రాణసమమితి యావత్. వసంతమాసస్య సకలపుష్పాద్యాధార
భూతతయా పుష్పపచయాదివిధక్రీడాకరణసమచితకాలస్య. మంగళమివ శోభనమివ
హర్షకారణమివేతి యావత్.

(వ్యాఖ్యానాంతరమ్.)

ఋతుమంగళమివ. ఉద్దీపకతయా మనస్య మానఖండకస్య వసంతర్కర్తృంగ
ళమివ విఘ్ననివారకమివ. యథా మంగళం సస్వత్రాద్యం తథా వసంతస్యాపి చూతమి
త్యన్తః. అనేన వసంతస్యాద్యదశా వ్యభతే. తదేవాహ—హర్షితపికమిత్యాదినా.
అభిమతవసంతర్వాగమననూచనాదానందితకోకిలం. జీవితసదృశం ప్రాణసమం. వసంత
స్య సర్వస్యమిత్యర్థః. వసంతస్య సాధనీయం సర్వం చూతేనైవ సాధ్యమితి భావః

ద్వితీయా—(౧) (సహస్రం త్వరయోవగమ్య) ¹కహం ఉపటిష్ఠో
మహుమాసః!

ప్రథమా—²మహులరిప తుమా దాణిం కాళో ఏసో మదవిబ్భవ
గదాణం.

ద్వితీయా—³సహి ఒలం బేసుమం. జావ అగ్గపాదట్టిత భవిల కామ
దేవచ్చణస్స చూలంకురావచలం క రేమి.

ప్రథమా—⁴జగ మహ వి అద్ధం అచ్చణఫళస్స.

ద్వితీయా—⁵అఫణిదే వి ఎవ్వం ఏదం సంవజ్జి. జదో ఎక్క ఎవ్వం
ణో జీవిదం. దుహా తిదం నీరం. (సఖ్యావలంబితా చూతా
జ్ఞురం గృహ్ణతి) (౨) అమ్మ హే అప్పజిబుద్ధో వి చూదప్పసవో
ఎత్త బంధణభంగసురహీ హేవాది.

1 కథమపస్థితో మధుమాసః!

2 మధుకరికే! తవేదాసీం కాల ఏష మదవిభ్రమగీతానామ్.

3 సఖ్యవలంబన్వ మామ్. యావదగ్రపాదస్థితా భూత్వా కామదేవార్చ
నాయ చూతాజ్ఞురావచయం క రోమి.

4 యది, మమాప్యర్థమర్చనలస్య.

5 అఫణిలేఽప్యేవ మేతస్సంపద్యతే. యత ఏక మేవ నా జీవితమ్. ద్విధా స్థితం
శరీరమ్. (సఖ్యావలంబితా చూతాంకురం గృహ్ణతి.) ఆహో, అప్రతిబుద్ధోఽపి మాత
ప్రసవోఽత్ర బద్ధనభజ్జసురభిర్భవతి.

వత్పురణచరణభిగ్నుమిత్యనేన చూతానాం కోరకాదినద్భావేన మకరందపానాగ్ర
హేణ త్రుటితమితి భావః.

౧. కథమిత్యాశ్చర్యే. మధుమాస ఇత్యనేన మలయపవనసహకారంతరకోఽ
లాలాపాద్యలక్ష్మతో మాస ఇతి భావః. ఉపస్థితః అగతిః. విరహిజనపథసామగ్రీసం
పన్నః కాల ఆగత ఇతి భావః.

౨. అమ్మ హే ఇతి హస్తే నిపాతః. అప్రతిబుద్ధః అవిశ్నితః. బంధనస్య వృంశ
స్య భంగేన సురభిః.

(౧) (కపోతం కృత్యా)

౧. కపోతం కృత్యేతి. కపోతో నామ సంయుక్తహస్తవిశేషః. యదాహ భరతః—“ఉభాభ్యామపి హస్తాభ్యామన్యోన్యం పార్శ్వసంగ్రహాత్, హస్తః కపో తో నామ కర్తృచాస్య నిబోధత” ఇతి. ఏష వినయాభ్యుపగమే ప్రణామకరణే గు రోశ్చ సంభాష ఇతి. ప్రసంగాత్ హస్తభేదాశ్చ నిరూప్యంతే. “పతాకస్త్రిపతాక శ్చ తథా వైకర్తరీముఖః, అర్థచంద్రోహ్యగాళశ్చ శుకతుండస్తభైవచ. ముష్టిశ్చ శిఖరా ఖ్యశ్చ కపిత్థః కటకాముఖః. సూచ్యాస్యః పద్మకోశశ్చ సర్వకోమ్యగశీరకః, లాంగూ లకోలపద్మశ్చచతురో భ్రమరస్తథా. హంసాస్యోహంసపక్షశ్చ సదంకోముకుళస్తథా, ఊర్ణనాభస్తామచాడశ్చకుర్వింశదమే కరాః. అసంయుతాస్సంయుతాశ్చగదతో మే నిబోధత. అంజలిశ్చ కపోతశ్చ కర్కటస్స స్వస్తికస్తథా. కటకో వర్ధమానశ్చ ఉత్సంగో నిషధస్తథా, డోళః పుష్పపుటశ్చైవ తథా మకర వివచ. గజదంతోఽవహితైశ్చ వర్ధ మానస్తభైవచ, విలేచ సంయుతా హస్తా మయా ప్రోక్తాస్త్రయోదశ. పుత్తహస్తాస్త తశ్చోర్ధ్వం గదతో మే నిబోధత, చతురశ్రైశ్చోర్ధ్వశ్చైతదా తలముఖా స్సృతా. స్వస్తికా విప్రక్షేణా చాప్యరాశకటకాముఖా, ఆవిధవక్త్రా సూచ్యాస్యో రేచితావర్ధ రేచితా. ఉత్తానసంచితా చాపి పల్లవౌచ తథా కరా, నితంబా చాపి విజ్ఞేయా కేశబద్ధా ణ్డైవచ. (గృంథపాతశ్లోకః.) పక్షవంచితకా చైవ పక్షప్రద్యోతకా తథా. జ్ఞేయా గరు డపక్షౌచ దండపక్షౌ తభైవచ. (గృంథపాతః. శ్లో॥) ఉరోమండలిసా చైవ హ్యురూపా. శ్వాన్మండలా. ముష్టికస్వస్తికా చాపి (గృంథపాతః. శ్లో॥) లలితా వలితా తథా. సప్తపష్టి కరాహ్యేతే నామతోఽభిహితా మయా. విలేషం స్వరూపముచ్యతే. అత్ర పతాకస్య సర్వహస్తప్రకృతిత్వాత్ త్రిపతాకాదీనాం పతాకవికారత్వాదాదా పతాకస్యోపా దానం. పతాకస్త్రిపతాక శ్చేత్యాదా వేకవచనప్రయోగస్తు బహువృత్తేష్వైకైకస్య విని యోగదర్శనాత్. అంజల్యాదిషు సంయుతహస్తేష్వైకవచననిర్దేశస్తు సంయుతత్వనియ మార్థః. పుత్తహస్తేషు చతురశ్రావిశ్వాదిద్వివచనప్రయోగేణ ద్వయోరపి ప్రాధాన్యం లక్ష్యతే. పుత్తహస్తానామభియహస్తేషు కథనం తదంగతాభ్యాపనాయ. ఆత ఏవ సప్తపష్టికరా ఇతి విశిత్వా సంగృహ్యహ. ప్రకరణపాత మితిత్వానిర్దేశాదంగంగి భావోజ్ఞేయః. మయాభిహితా ఇత్యనేన మంతాతరాణ్యపి విద్యంత ఇతి స్వకాస్త్రస్యో త్తమత్వప్రదర్శనార్థం. తత్ర కర్తృబాహుశ్చం నూచ్యతే. తథాపి—సంగీతార్థం పురా బ్రహ్మ భరతః కాశ్యపశ్చివః, మతంగో యాష్టికో దుర్గా శక్తిశ్చార్జునకోహ శా. విశాఖిలో దత్తీలశ్చకంబళోఽశ్వరతస్తథా. వాయురీశ్వావనూరంభార్జునో నార దతుంబురూ, అంజనేయో మాతృగప్తో రావణోనందికేష్వరః. స్వాస్తిగ్గణో దేవరాజః

1 తుం సి మవ చూదంకుర దిణ్ణో కామస్స గహీదధణుఅస్స,
* పరికువిదజువత్తశ్శో పంచబ్బహీట సరో పెఱాహీ.

3

(ఇతి చూతాఖ్యురం క్షివతి)

1 త్వమసి మయా చూతాఖ్యుర దత్తః కామాయ గృహీతధనుషే,
పరికుపిత మువతిలత్వ్యః పశ్చాత్త్యధికశ్శగో భవ.

3

క్షత్ర రాజశ్చరాహళః. రుద్ర నేమోఽథ భూపాలో భోజో భూవల్లభ స్థా. పరమర్షి
చ సోమేకో జగ దేకమహీపతిః- వ్యాఖ్యాతారో భారతీయే లోలటోద్భవశంకుకాః.
భట్టోఽభినవగు పృచ్ఛ శ్రీమత్కీర్తిధరోఽపరః, అన్యేఽపి బహవః పూర్వే చక్ర సంత్రా
ణ్యనేకశః. మతాంతరే త్రయోహస్తాః. మిలిత్యాసప్తతిః. తే త్రయో హస్తా మదీయే
మాళవికాగ్నిమిత్ర వ్యాఖ్యానే ద్రవ్యవ్యాః. ప్రకృతమనుసరామః.

3. తుమిత్యాది. చూతాంకుర. విరహిజనప్రాణహరణ బ్రహ్మశ్రుతామోక్షా
శ్రుతూపేతి యావత్. గృహీతధనుష ఇత్యనేన యథాయుద్ధార్థం నాం యుద్ధపీరాణాం
శరత్కాలా విహితః. తద్వత్ భువనత్రయవిఃగీటః కామస్సాపి మలయమారుత
కోకిలాపాదిసామగ్రి సంప తిమద్వసంతకాల ఏవ సమచితసమయః. అకివివ యుద్ధా
ర్థం చాపగ్రహణమితి యావత్. కామాయ విరహిజనాంతకభూతాయ. మయేత్యనేన
స్వస్థాః శ్రీత్వాదత్త గౌరవసంరక్షణార్థం నాయకనిమిత్తకాసామ్యభ్యాసంభాషణా
రహస్యశ్రవణాచుంబనాదిజనితాసహ్యంతర్దుఃఖానుభవజ్ఞానవత్త్యా మయేతి యావత్.
దత్తః. శ్రీపుంసయోస్సంఘటనే కామస్యేవాసాధానిజప్రభుస్వం నిశ్చిత్య బుద్ధిపూ
ర్వకం సమర్పితః. దానప్రయోజనమాహ—పరీత్యాది. పరితిః నాయకకృతచాటూక్తి
పాదపతనా సర్వాననయ ప్రకారేణాపి. కపితా మానేర్వావతీ. యువతిః యావనమ
ధ్యవర్తనీ. లక్ష్యంసముచితశరవ్యం యస్మాభేద్యభేదకశరస్య స తథోక్తః. పంచాభ్య
ధికః. స్వేన సహరంభాకోకనవమల్లికానీలాత్పలేషుపంచమ ఆభ్యధికః. “సమానానా
ముత్తమన్తోకో అస్తు” ఇతి న్యాయేన శ్రేష్ఠః. అమోఘవ్యాపార ఇతి యావత్. శరోభవ
మృదుస్విరూపకుసుమభావం విహాయ మర్ధభేదసమర్థతీక్షణతరలాహాదిమయసాయకో
భవ. అనేన మాత్రవ్యతిరిక్తారవిందాదిచతుర్థాం వసంతవ్యతిరిక్తసమయేషు పరికుపి
తయో విలీమానఖండసామర్థ్యాభావాదుద్యానపాలికాయస్తేషు సుకుమారకుసుమత్వ
ప్రతీతి స్సూచ్యతే. ఇతః పరం వసంతే ప్రాప్తే చూతాంకురప్రాదుర్భావాత్ యువత్యా
మానరక్షణం కర్తుం స శక్యమితి భావః.

(వ్యాఖ్యానాంతరం) చూతాంకురేత్యనేన ఆత్మదీపకతయా అమోఘాశ్రుత్య
ముచ్యతే. గృహీతధనుష ఇత్యనేన విద్యమానశరాణాం కుంతితత్వాత్ సమర్థశర ప్రతీ
తి

* ‘పహిఅజణవత్తశ్శో’ ఇతి పాతాస్తరమ్.

‘పథికజయువతిలత్వ్య’

”

(౧) (ప్రవిశ్య పటాక్షేపేణ కుపితః కంఠశ్చే.)

కంఠశ్చే—మా తావదనాత్మజ్ఞే దేవేన ప్రతిషిద్ధే వసంతోత్సవే త్వమా
మృకలికాభజ్ఞమారభనే!

ఉభే—(భీతే) (౨) ¹వసీదదు అజ్ఞో. అగహీదతా వలం

కంఠశ్చే—న కిల శ్రుతం యువాభ్యాం యథా వాసంతికై స్తరుభిరపి దే
వస్య శాసనం ప్రమాణీకృతం; తదాశ్రయిభిః పత్రిభిశ్చ?

1 పృసీదత్వాన్యః. అగహీతార్థే ఆనామ్.

క్షయా కేవలధనుస్సుణిస్సుక్ తిష్ఠతీతి వ్యజ్యతే. మయా దత్తోఽసీతి వర్తమానవ్యవ
దేశేన నూతనత్వప్రతీత్యా అనుపక్షిణసామర్థ్యం వ్యజ్యతే. పరికుపితయువతిలక్ష్య
ఇతి. పరికుపితయౌవతిః లక్ష్యం శరవ్యం యస్య స తథోక్తః. పంచాభ్యధికః పంచభ్య
శ్చరేభ్యోఽభ్యధికః వ్యతిరిక్తః. సాధ్యసాధకఇత్యర్థః. భవేతి విధౌ లోట్. అయమభి
ప్రాయః. రాజప్రతిరుద్ధవసంతోత్సవమజ్ఞాతవతీ ఉపసత్తేపి వసంతకాలే మదనప్రచా
రాభావాత్ మదనస్య శరాస్పర్శేషాఘాతా ఇతి మత్వా త్వం పంచభ్యశ్చరేభ్యో వ్యతి
రిక్తః సాధ్యసాధకో భవేత్కుక్తవతీ. సాధకత్వం కుపితనాయకానాయకయోర్తే శసక
రణం. అత్ర కేవలచిత్పంచాభ్యధిక ఇత్యేత్ర పంచను శరేషు అభ్యధిక శ్చేష్ఠ ఇతి వ్యా
ఖ్యాయి. తదనంతరం. తథానతి గృహీతధనుషఇత్యనేన కేవలం ధృతచాపస్సక్ త్యాం
ప్రతిపాలయతి. తస్మాత్త్వద్వ్యతిరిక్తేభ్యశ్చరేభ్యశ్చరేభ్యః శ్రేష్ఠో భవేత్తేతాదృశా
ర్థో లభ్యతే. ఉధాచే న్న దనస్య కాదాచిత్కపంచశరత్వాపత్తిః. తథాభ్యుపగమే, య
స్మిన్ బుతా పంచస్వేకమపి ప్రనూనం నాస్తి, తదా పంచశరత్వానుపపత్తిః.

౧. ప్రవిశ్యత్యాది. పటాక్షేపేణ యవనికాపసూదనేన.

౨. అగహీతార్థే అగహీతస్సార్వకాలికోద్యానాదస్థానాదనవగతః ఆర్థః
నిమిత్తం యాభ్యాం తే తథోక్తే. వాసంతికైః వసంతసంబంధిభిఃజలప్రదానదోహదా
దిరాహిత్యేపి నిఖిలవృక్షలతానాం ప్రసరన్నతనకిసలయాంకరపుష్పశ్చత్యాదికార
ణభూతవసంతకాలసంబంధిభిరితి భావః. తరుభిర్వృక్షైః స్థావరాచేతనయైరితి యా
వత్. బహువచనేన బహుస్థలప్రదర్శనేన మద్వచనీ విశ్వాసో విధేయ ఇతి వ్యజ్యతే.
తదాశ్రయిభిః తదుపశీవిభిః పత్రిభిః పక్షిజాతిభిరపీతి యావత్. ప్రమాణీకృతం రా
జా కాలస్య కారణమితి ధియా తరుభిస్తదుపశీవిభిరప్యంగీకృతం.

తథాహి—

చూతానాం చిరనిర్గతాపి కలికా బధ్నాతి నన్యం రజః
సన్నద్ధం యదపి స్థితం కురవకం తతోగ్రకావస్థయా,
కణ్ఠేషు స్థలితం గతేఽపి శిశిరే పుంస్కీలీలానాం రుతం
శజ్జే సంహరతి స్వగోఽపి చకితస్తూణార్థకృష్టం శరః.

౪

౪. చూతానామిత్యాది. చూతానాం వసంతప్రాణభూతతయా మదనతూ
ణీరయాపానువృక్షాణాం. బహువచనేన వృక్షదోషేత్ క్వాచిత్రైకకోరకవికాసా
భావో న కింతు సర్వవృక్షాణాం దేవకాసనాంగీకారస్సూచ్యతే. కలికా పరమోద్ధీ
పకతయా విరహిజనవధబ్రహ్మరూపః కోరకః. ఏకవచనేనాద్వితీయతయా పుష్ప
త్వసజాతీయోత్కృష్టతా ధ్వన్యతే. చిరనిర్గతేతి—చిరపదోపాదానేన చూతకలికాయా
స్సకలపుష్పరాజరయా ధీనోదాత్తప్రకృతివత్ మాతాద్వికాసాభావోఽవగమ్యతే. చి
రనిర్గతతాదృక్కోరకః స్వం స్వక్రియం కాలప్రాప్తమితి యావత్. రజః విరహిలోకస్సు
లింగకల్పం. న బధ్నాతి న ప్రకటయితి. వర్తమానవ్యవధేనేన ప్రత్యక్షానుభవేన ప్ర
కాశ్యతే. కలికాయాః మదనవికారజనస్సనిర్గమప్రయోజనం వికాసాభావాన్న
భవతీతి భావః. యస్కురవకం వసంతదేహభూతతయా మదనస్య ద్వితీయతూణీరభూ
తకురవకమనుమం. సన్నద్ధమపి మదనవికారప్రతిబంధకచిరముఖభావాసహిష్ణుతయేన
వికాసోన్ముఖమపి కోరకావస్థయా స్థితం. వికాసనరాహిత్యేన మదనవికారాజనకతయా
కాణాదావనుష్టిధా తీక్షణశరభావేన చాపే ప్రయోగానర్హతయా స్థితమితి భావః. భిన్న
జాతీయమనుమశరావస్థాసతూణీరభూతానుకురవకవృక్షద్వయోపాదానేన మదనస్య
సవ్యసాఽత్వం ధ్వన్యతే. శిశిరే జలక్రీడాంగలేపనాద్యమఽతశిశిరస్తా. కోకిలపం
చమస్వగోద్గమప్రతిబంధకసమయ ఇతియావత్. పుంస్కీలీలానాం. మదనస్య నిర్గ
మసంచారయ్యుద్ధాదితత్త్వం చిత్తజంగమవీరవాద్యభూతానాం. రుతం కూజితం
స్థలితం. ఉత్పత్తినయే పంచమస్వరకూన్యం గద్దజితం. స్వగోఽపి నిర్గళవ్యాపా
రోఽపీత్యర్థః. తూణార్థకృష్టం : ప్రాసకాలసామగ్రిలక్ష్యతయా ధనువ్యనుసంధా
నాత్ తూణీరభూతచూతకురవకాభ్యాం నిర్గళితయోరపి కలికానుమయో ర్వి
కాసనరజోమకరందప్రాదుర్భావరాహిత్యేన మదనవికారాభావాదర్థాకృష్టత్వముత్పే
క్షితం. శరం. దూరాదూరలక్ష్యవేధనసమర్థం బాణం. చకితః రూపలవణ్యాదినా
స్వాధికదుష్కంతాజ్ఞాపరిపాలనధియా భీతిః. సంహరతి భీత్యా సర్వాంగకంప
మాస్తతైఖ్యధైర్యాభావాదిభిః ప్రతిక్షిపతి. వర్తమానవ్యవధేనేన అద్యాపి వివి
ధమదనవికారజనకవసంతపరిపాలనదశాయామపి దుష్కంతప్రతిష్ఠపసంతోత్పన్నేన

సానుమతీ—¹ణ్ణి ఎత్త సందేహా. మహాప్రహ్వో ఖి రావనీ.

ప్రథమా—²అజ్ఞ కది దిలహా ఇ గదా ఇ అహ్వాణం మిత్రావనుణా
రట్టివణ పేసిఆణం భట్టిణో పాదమూలాదో ఎత్త చరందీణం?
ఇదం చ నామ పమదవణస్స సలశం పడికమ్మ అప్పిదం. తా
అస్సుసపువ్వో అమ్మేహిం ఏసో వుత్తంతో.

కణ్వుకీ—భవతు. న పునరేవం ప్రనర్తితవ్యమ్.

ఉభే—³అజ్ఞ! కోదూహళం ణో హేలా ఇ. జ ఇ ఇమిణా జణేణ సోద
వ్యం, కహేదులజ్ఞో. కింణిమిత్తం భట్టిణావసంతూనవోపడిసిద్ధో?

సానుమతీ—⁴ఉస్సవప్పియా ఖి మానుసా, గురుణా కాళణేణ హేలా
దవ్యం.

కణ్వుకీ—(౧) బహుభీభూత మేతత్కిం న కథ్యతే? కిమిత్ర భవతోఽఽ క
ర్ణవథం నాయాతం శిశుస్తలాప్రత్యాదేశకాలీనమ్?

ఉభే—⁵సుదం రట్టిఅముహాదో జావ అంగుళీఅలదంసః.

1 నాస్త్వైత్ర సందేహః. మహాప్రభావః ఖి రాజ్ఞిః.

2 ఆర్య, కతి దివసాని గతాన్యావయోర్హితానా రాష్ట్రీయేణ ప్రేషిత
యోః భర్త్యః పాదమూలాదత్ర సరన్త్యో? ఇదం చ నామ ప్రమదవనస్య సకలం ప్రతి
కర్తార్హితమ్. తస్మాదశ్రుతపూర్వ ఆవాభ్యా మేష వృత్తాంతః.

3 ఆర్య కుతూహలం నా భవతి. యద్యనేన జనేన శ్రోతవ్యం, కథయత్వార్హః.
కింనిమిత్తం భర్తా వసన్తోత్సవః ప్రతిషిద్ధః?

4 ఉస్సవప్పియా ఖి మానుసా. గురుణా కారణేన భవితవ్యమ్.

5 శ్రుతం రాష్ట్రీయముఖాద్యావదంగుళీయకదన్వనమ్.

బలాభావాన్సందం మందం సంహరతీతి వ్యజ్యతే. శంకే దువ్యంతస్యామానుషప్ర
భావతయైతత్సర్వం భవతీతి తర్కయామి. (వ్యాఖ్యానాంతరం) చిరనిర్గతాపీత్యనేన
చూతకలికాయా ఆచిరాద్వికాసో నాస్తీతి లభ్యతే. యత్కురవకం సన్నద్ధమపి వికా
సోన్ముఖమపి శిశిరే శిశిరైర్తా గతేఽపి రుతం కూజితంస్థలితం గద్గదితం పంచమస్వరకూన్యం
నిర్గతమిత్యర్థః. శరం సంహంతి ప్రతిక్షిపతి. సర్వేషాం మదనవికారః ప్రతిబద్ధఇతి భావః.

౧. బహుభీభూతమిత్యాది. కాలీనం శకుంతలానిరాకరణహేతునా లోక
వవాదః

కచ్చుకీ—తేనవ్యల్పం కథయితవ్యమ్. యదైవ స్వాజ్ఞుభీయకదర్శనా
ఽనుస్తృతం దేవేన 'సత్యమూఢపూర్వా మయా తత్రభవతి
రహసి శక్తుస్తలా మోహత్ప్రత్యాదిప్రా'ఇతి తదాప్రభత్యేవ
పశ్చాత్తాపమువగతో దేవః.

తథాహి—

రమ్యం ద్వేష్టి యథాపురం ప్రకృతిభిర్న ప్రత్యహం సేవ్యతే
శయ్యాప్రాస్తవివ ర్తనైర్వగమయత్సున్నిద్ర ఏవ క్షపాః,
గాక్షిణ్యేన దదాతి వాచముచితా మస్తభరేభ్యో యదా
గోత్రేషు ఫలితస్తదా భవతి చ వీడావిలక్ష్యేరమ్. ౫

౫. రమ్యమిత్యాది. రమ్యం నృత్యగీత ప్రకృత్యనవనితాదిదృశ్యశ్రవ్యకారాభ్యో
పభోగార్హ స్వభావమమోహరం వస్తు. ఏకచక్షుః రాజ్య స్తద్విషయః ద్వేష్యభావప
రా కాస్తా సూచ్యతే. ద్వేష్టి. విరహపరంపరాజనితదుఃఖానుభవాత్ దుఃఖితే మ
నసి నర్వమసహ్యమితి న్యాయే తస్య విపరీతబుద్ధిజనకతయా సహజే. రమ్యవస్తు
విద్యేషణ విషయనిపుత్రివ్యభ్యతే. తయా చ నిర్వేద. అనేన ఉద్వేగో నావా
దకా కథితా. తదుక్తం— “మనసః కంపఉద్వేగః కథితస్తత్ర విక్రియాః, చిత్తసం
తాపనిశ్వాసా ద్వేష సుర్వత్ర వస్తుషు'ఇతి. యథాపురం పూర్వం యథా తథా
ప్రకృతిభిరమాత్రైః ప్రకృతిభిర్నా. ప్రత్యహం న సేవ్యతే. చిత్తపారవశ్యాన్నా
న్వాస్యతే. సార్వకాలికతదకతానచిత్తత్యేన కదా వా శకుంశలాప్రాప్తిగ్భవివ్యతీతి
చింతాజనితాలసతయా తాభిన్నమమిష్టానిష్టాలచనమపి న క్రియత ఇతి యావత్.
అనేన జడతా ధ్వనితా. తదుక్తం— “ఇదమిష్టమనిష్టం తదితి వేత్తి న కించన,
నోత్తరం భావతే ప్రశ్నే నేక్షతేనశృణోతి చ, యత్ర ధ్యాయతి నిస్సంజ్ఞం జడ
తాసా ప్రకీర్తితా" ఇతి. క్షపాః సౌధాదివివిధ క్రిద్దోచితచంద్రమలయాని
లాలంకృతా రాత్రీః. శయ్యాప్రాంతవివర్తనైః విప్రలంభ జనితసర్వాంగసంతా
పేన్యాకాంతాలింగనభావాత్ శయ్యాప్రాంతపర్యావర్తనైః ఉన్నిద్ర ఏవ అరత్యా
నిద్రాశూన్య ఏవ. విగమయతి. న కు తతాదృక్కామకళావిదగ్ధ కామినీభిన్నమం
చందనాద్యంగలేపనకుసుమధారణసంభావణాలింగనము. బసవివిధ సురతప్రణయకల
హత్య గౌరవమాన రక్షణక్షణై మఖ్యపాద ప్రణామానిమిషప్రేమవీక్షణా దిసానా
క్రీడాపరిశ్రమజనితక్లావ్యవశస్వారసీకప్రాప్తనిద్రయాక్షపాః విగమయతీతి భావః.
శయ్యాపర్యావర్తనైస్సంతాపః, తేన చ వ్యాధిలక్షణా మానసికా. నిద్రాభావేన
విషాదః చింతా వా. క్షపాఇత్యనేన ఇందుమలయా నిలాదిష్వేగ్యం. అనేన

సానుమతీ—(౧)¹పిలం మే పిలం మే.

కంచుకీ—అస్తాత్ప్రభవతో వై మనస్యాదుత్సవః ప్రత్యాఖ్యాతః.

ఉభే—²జజ్జ ఇ జజ్జ ఇ.

(నేవభ్యే.)³ఏదు ఏదు భవం.

కంచుకీ—(కర్ణం దత్వా) అయే ఇతి ఏవాభివర్తతే దేవః. స్వకర్మానుష్ఠీయతామ్.

ఉభే—⁴తహ

(ఇతి నిష్కాంతే.)

1 ప్రియః మే ప్రియం మే.

2 యజ్యతే యజ్యతే.

3 ఏత్వేతు భవాత్.

4 తథా.

వ్యాధిర్నామాస్థా నూచితా. తదుక్తం— “అతీష్టసంగమాభావాద్వ్యాధిస్సంతాపలక్షణ” ఇతి. అంతఃపురేభ్యః అంతఃపురకాంతాభ్యః. ఆకారగోపనార్థం దాక్షిణ్యేన సర్వాను సమభావప్రకటనేన. యదా యస్మిన్ కాలే ఉచితం తత్కాలయోగ్యాం వాచం వచనం. న తు వాక్యం. తీవ్రపదకదంబాత్ కత్వాత్ గ్లాహ్యవచనమాత్రముచ్చరితమితి భావః. దదాతీతి వర్తమానవ్యపదే శీనోన్నాదప్రాప్త్యా బుద్ధిపూర్వకోచ్చరణాభావాదుక్తమేవ పునఃపునర్వదతీతి వ్యజ్యతే. తదా తస్మిన్ కాలే గోత్రేషు నానుభవేషు స్థలితః విపర్యస్తః. అయథావాదీ శకుంతలానామవాదీత్యర్థః. నిరంప్రీడావిలక్షణః ప్రీడయా లజ్జయా విగతలక్షణః కర్తవ్యకూల్య ఇతి భావః. చ శబ్దః క్రియాసముచ్చయార్థః. అంతఃపురాణం దాక్షిణ్యదనుచితవాక్ప్రదానాదవహితం. గోత్రస్థలనేన మోహః. లేన చోన్నాదః. తదుక్తం—“సర్వాపస్థాను సర్వత్ర తన్నస్కంతయా సదా, అతస్మిన్ తదితి భ్రాంతిరున్నాదః పరిక్షీర్ణత” ఇతి. ప్రీడావైలక్షణ్యేన శంకావిబోధో వా. (సాహిత్యటీకా) అనేన శ్లోకేన గోత్రస్థలితం నామ సంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం—“తద్గోత్రస్థలితం విదుః, ప్రియానుస్తరణాదన్యావ్యసమన్యాభిధానత” ఇతి. నుట మేవైతత్.

౧. పిలం మే ఇత్యది. అస్తాత్కారణాత్, ప్రభవతః ప్రభావః. ఉత్సవః. ప్రత్యాఖ్యాతః నిరాకృతః. అనేన ఫలనం నామ సంధ్యంగముక్తమ్. ఫలనం చాచమాననం అవమాననం నామ ప్రత్యాఖ్యానం. అత్రోత్సవ ప్రత్యాఖ్యానమవమాననం.

(తతః ప్రవిష్టః పశ్చాత్తాపనదృశవేషో రాజా విదూషకశ్చ, ప్రతిహాసీ చ.)

విదూషకః—¹ ఏదు ఏదు భవం.

కంచుకీ—(రాజానమువలోక్య) అహహా! సర్వాస్వవస్థాను రమణీయత్వమాకృతివిశేషాణామ్.

తథాహ—ఏవముత్సుకోఽపి ప్రియదర్శనో దేవః.

ప్రత్యాదిష్టవిశేషమణ్డనవిధిర్వామప్రకోష్ఠార్పితం

బిభృత్కాఞ్చనమేకమేవ వలయం శ్వాసాపరక్తాధరః,

చింతాజగరణప్రతాస్తనయనస్తేజోగుణాదాత్మన

స్సంస్కారోల్లిఖితో మహామణిరివ *క్షీణోఽపి నాలక్ష్యతే. ౬

సానుమతీ—(రాజానం దృష్ట్వా) ²తాణే ఖు పద్మాదేనవిమాణీదా వి ఇమస్య కిదే నఉండళా కిళమ్మది.

రాజా—(౧) (ధ్యానమస్తం పరిక్రమ్య)

1 విత్వేతు భవాత్.

2 సానే ఖు ప్రత్యాదేశవిమానితాపి, అస్య కృతే శకున్తలా క్లామ్యతి.

౬. ప్రత్యాదిష్టేత్యాది. ప్రత్యాదిష్టః నిరస్తః. విశేషమండనస్య విశిష్టాలంకరణస్య విధిః కరణం యేన సతథోక్తః. వాసుప్రకోష్ఠార్పితం సవ్యూర్ధ్వరమణిబంధమధ్యభాగస్యస్తం పురుషస్యైకకటకధారణం దక్షిణవాస్తేనైవ కర్తవ్యం. అత్ర వామహస్తధారణం తు శకుంతలావిరహసంభ్రాంతచిత్తత్వేనేతి భావః. కాంచనం స్వర్ణమయం న తు రత్నఖచితం. ఏక మేవ. ఇతరపురుషవిలక్షణార్థం బిభృత్. తేజోగుణాత్. ఏక వచనేన గుణాన్యాద్వితీయత్వం వ్యజ్యతే. సంస్కారోల్లిఖితః కాణోల్లిఖః. క్షీణోఽపిస్వాభిలాషాలంబనభూతనాయుకావిరహపరంపరాజనితదుఃఖానుభవాత్ కృకోఽపి, సులక్ష్యతే. పూర్వావస్థాపేక్షయా దర్శనీయో భవతి. అనేన కార్యం నామావస్థాంతరముక్తం. చింతాజగరశ్వాసాస్తు వాచ్యతయైవోక్తా.

౧. ధ్యానమందమిత్యాది. శకుంతలాచింతయా శన్తైః పరిక్రమ్య. (సాహిత్యటీకా) అనేన శూన్యదృష్టితా వ్యజ్యతే. విషయాలాక నేఽపి తద్విషయప్రవృత్తేరసంభవాత్.

* క్షీణోఽపి సులక్ష్యత ఇతి సాతో వ్యాఖ్యాతః.

ప్రథమ సారజ్ఞాత్యుప్రియమూ ప్రతిబోధ్యమానమపి నుప్తమ్,
అనుశయదుఃఖాయేదంహతహృదయం సంప్రతి విబుధం. 2

సానుమతీ—¹ఁ ఈరిసాధ తపస్విణీభాల హేళి.

విదూషకః—(అవసార్య) ²లంఘిదో ఎసః. భూయో వి నక్షత్రా
వాహిణా. ఇతః కహం చిత్తచ్ఛిదవో భవిస్సతి.

కణ్వుకీ—(ఉపగమ్య) జయతు దేవః. మహారాజప్రత్యవేక్షితాః ప్ర
మదవనభూషయః. యథాకామమధ్యాస్తాం వినోదనస్థానాని మ
హారాజః.

రాజా—వేత్రవతి. మద్వచనాదమాత్యమార్యపిశునం బ్రూహి. చిరప్ర
బోధనాన్తు సంభావితమస్తాభి ర్ధర్తాసనమధ్యాసితమ్. యత్ప్ర
త్యవేక్షితం పౌరకాగ్రమార్యేణ తత్ప్రతమారోఽప్య దీయ
తా మితి.

1 నస్వీద్యశాని తపస్విణీభాగ ధేయాని.

2 లంఘిత ఏష భూయోఽపి శకు స్తలావ్యాధినా. న జానే కథం చిత్తస్థి
వ్యో భవిష్యతీతి.

2. ప్రథమమితి. హతహృదయమితి హృదయశబ్దేః స్వాత్మాభిధీయతే. విబు
ధమితి జ్ఞానాధారతాప్రతిపాదనాదత్తన ఏవ జ్ఞానాధారత్వాత్. అనేనాత్మావమాన
రూపో నిర్వేదఉక్తః. అత్తస్యకార్తృకారణమాహ—ప్రథమమిత్యాదినా. సారం
గాఙ్ఘ్ర్యమృగాఙ్ఘ్ర్య. అనేన పూర్వానుభూతతాదృశకటాక్షావలోకనాదీనాం స్మరణం
వ్యజ్యతే. ప్రియయేత్యనురాగవిషయతా నూచితా. ప్రతిబోధ్యమానమపి నుప్తమితి.
జాగ్రతోఽపి గాఢసుషుప్తిదశాయామివ ప్రతిబోధో న జాత్యిత్యర్థః. అనేన తత్తాదృ
గ్రూపవత్స్యా స్వానురాగవలంబనభూతయా తయా తథా తథా ప్రతిబోధనేఽపి స్వ
కృతకార్యస్మరణాభావేనాజ్ఞానస్య పరా కాష్టాక్తా. తాదృశనుఖస్థాప్తిదశాయామజ్ఞా
నమేకో దోషః. సంప్రతి తదస్మిపితకాలే బోధనం తు కేవలమనుశయేన దుఃఖజన
నాయు. న తు నుఖాయేతి భావః. పూర్వమజ్ఞానాదకార్యం కృత్వా వివేకాల్ పశ్యా
త్తాపోఽనుశయః. అనుశయదుఃఖాయేష్యనేన తస్మింపాదనోపాయాభావస్సూచితః.
ఉపాయవర్త్యేఽనుశయాభావాత్. దుఃఖజననేన ధర్మాభావఉక్తః. ధీరస్య మహత్యో
వినిపాతే దుఃఖాభావాత్. ధ్యానమందమితి శూన్యదృష్టితా కథితా. విషయావలోక

ప్రతీహారీ—¹జం దేనో ఆణవేది. (ఇతి నిష్కాంత.)

రాజా—(౧) వాతాయన, త్వమపి నియోగమశూన్యం కరు.

కచ్చుక్—తథా

(ఇతి నిష్కాంత.)

విదూషకః—²కిదం భవదా దాణిం ణిమ్మకిలం. సంపదం సిసిరే తా
వచ్చేలరమణిజ్ఞే ఇమస్సిం పమదవణుద్దేనే నుహం అత్తాణం ర
మణిస్ససి.

రాజా—(౨) (నిశ్వస్య)వయస్య, రద్ధోఽనిపాతినోఽనర్థా ఇతి యదు
చ్యుతే తదవ్యభిచారి వచః.

కుతః—

మునిసుతా ప్రణయస్త్పతిరోధినా

మమ చ ముక్తమిదం తమసా మనః,

1 యదేవ ఆజాపయతి.

2 కృతం భవతేనాసిం నిర్వృక్షిం. సామృతం శిశిరే తాపచ్చేదరమణీయే
స్త్రికా ప్రమదవనోద్దేశే నుఖమాత్మానం రమయిష్యసి.

నేఽసి తద్విషయప్రవృత్త్యసంభవాత్. (సాహిత్యటీకా) అథవా సారం మనోహరం
గచ్ఛత ఇతి సారంగే అక్షిణీ యస్యాస్మా తథోక్తా.

౧. వాతాయనఇతి తస్య కంఠకినో నామధేయం.

౨. వయస్యేత్యాది. వయస్యశబ్దేన త్వమేవ ప్రకృతదుఃఖప్రతీకారహేతు
ర్వాన్య ఇతిభావః. తదుక్తం— “సమానశీలస్యసమో గుహ్యభ్యానైకభాజనం, విప
త్ప్రీతిక్రియాభిజ్ఞో వయస్యః పరిక్షిర్తిత”ఇతి. రంధ్రే చిద్రే స్వాస్థ్యాభావే సతి ఉ
పనిపతంతీతి తే తథోక్తాః అనర్థాః ఆపదఇతి యదుచ్యతే. లోకేనేతి కేదు. తద్వచః
తద్వచనం. ఏకవచనేన సర్వలోకైకకంతతా వ్యజ్యతే. అవ్యభిచారి అవిపర్యాసి అను
భవప్రమాణేనాన్యథా న భవతీత్యర్థః. నిశ్వస్యేతి. దుఃఖపరంపరా జగితత్వానాం కంఠో
క్తః. రంధ్రోఽనిపాతినోఽనర్థాఇతి దైన్యం.

౩. తదేవోపపదయతి—మునిసుతేత్యాదినా. మునిసుతేత్యనేన కాపానుగ్ర
హభ్యాం సద్యవివానిష్టకుభజనకాశ్యపాధీనతయా తక్షకశిరోరత్నప్రాప్తిరేవ దుర్లభ
శ్రీగత్నప్రాప్తిమన్యుచ్యతే. తాదృశ్యాః ప్రణయాః గాఢానురాగః. తస్య స్త్రుతిః.
వస్తుసాందర్యబలాత్ గాఢానుభవాచ్చ సార్వకాలికస్థరణం. తద్దోధినాసంస్కార

మనసిజేన సఖే ప్రహరిష్యతా

ధనుషి చూతశరశ్చ నివేశితః.

౮

విదూషకః—(౧) ¹చిట్ట దావ. ఇమిణా దణ్డక శ్టేః కందప్ప వాహిం
ణాశేమి. (ఇతి దణ్డముద్యమ్య చూతాఙ్కురం పాతయితుమి
చ్చతి).

రాజా—(౨) (సస్థితం) భవతు. దృష్టం బ్రహ్మవర్చసం. (౩) సఖే
కోవవిప్రుః ప్రియాయాః కిచ్చిదనుకారిణీషు లతాసు దృష్టిం వి
లోభయామి.

1 తిష్ఠ తావదనేన దణ్డకాష్టేన కందర్పవ్యాధిం నాశయామి.

పర్యంతం ప్రతిబంధకేన. తమసా అజ్ఞానేన. ఇదం యన్తనః తయా ప్రతిబోధ్యమాన
మపి కృతకార్యస్తరణాభావాత్ స్తరణరహితం. తాదృగిదం మన ఇతి తస్మిన్నిందా
వ్యజ్యతే. ముక్తం పరిత్యక్తం. తదా ప్రణయవిశేషకృతసంభోగాదివివిధక్రియః స్తర్యం
త ఇతి భావః. అతఏవ ప్రహరిష్యతా మనసిజేన సదా సన్నిహితేత్యర్థః. అనేన
మదనస్య ప్రాబల్యముక్తం. చూతశరశ్చ నివేశితఇతి అమోఘాస్త్రరూపత్వేనాతిశయ
ఉక్తః. ధనుషి గోవ్యభావేన ప్రయోక్తుః ప్రయోగార్థాయుధవిశేషభూతచాపే నివే
శితః స్థాపితః. పరమార్థపరోద్యానచూతశరీకాదర్శనాచ్చరమావస్థైవ భవిష్యోతి
భావః.

౧. చిట్టేత్యాది. పూర్వం వయస్యశబ్దప్రయోగేణ త్వమేవ మదనజనితప్రకృ
తదుఃఖనిరసనకరణకుశలఇతి రాజవచనస్య దండకాష్టప్రహారేణ వినాశ్యదుపాయాం
తరం న జానామిత్వత్తరం దత్తమితి భావః. (సాహిత్యటీకా) కందర్పవ్యాధమితి
మదనస్య కిరాతోపమానేన నిర్దయత్వముచ్యతే.

౨. భవత్విత్త్యంగికారే. బ్రహ్మవర్చసం బ్రహ్మతేజోవిశేషః. దృష్టం—‘ఇదం
బ్రాహ్మమిదం జ్ఞాత్రాతాపాదవశిరదపి’ ఇతి న్యాయేన అనుభూతం. (సాహిత్యటీకా)
బ్రహ్మవర్చసం వసిష్ఠాదీనామివ తేజః దృష్టం. భవతు తిథామర్షిత్యర్థః

౩. సఖేత్యాది. అనుకారిణీషు లతాస్విత్యనేన విరహిజననోదస్థానముక్తం.
తదుక్తం—విరహిణాం చత్వారి వినోదస్థానాని—‘తత్సాదృశ్యం తత్ప్రీతికృతిస్తదం
గసంస్పృగావతస్తస్త్వన్నశ్చ’ ఇతి.

విదూషకః—¹ ఇం ఆనన్దపరిచారిక చండరిక భవదా సందిట్టా “మా
హవీమణ్ణవే ఇమం వేళం అదివాహానస్సమ్. తహిం మే చిత్త
ఫలం సహత్థళిహిదం తత్తహేలాదీవ నండదళావ పడికిదిం ఆణ
హే” త్తి.

రాజా—ఈదృశం హృదయవిలో దస్థానమ్! తమేవ మార్గమాదేశయ.

విదూషకః—² ఇదో ఇదో భవం.

(రాజా పరిక్రమతి. సానుమతీ అనుగచ్ఛతి.)

విదూషకః—³ “సః మణిశిలాపట్టసనాహేలా మాహవీమండట ఉపలర
రమణిజ్జదావ ణిస్సంసలం సాలదేణ విల ణో పడిచ్చణ. తా
పవిసిల ణిసీదదు భవం.

(ఉభౌ ప్ర వేశం రూపయిశ్వోపవిష్టా.)

సానుమతీ—⁴ శదానన్దహిదా దక్షిన్సం దావనహీవ పడికిదిం. తదో
నే భట్టిణో బహుముహం అణురాలం ణివేదనస్సమ్.

(ఇతి తథా కృత్వా స్థితా.)

రాజా—సఖే సర్వమిదానీం స్మరామి శకుంతలాయాః ప్రథమవృత్తా
స్తం. కిథితవానస్తి భవతే చ. స భవాన్ ప్రత్యాదేశవేలా
యాం మత్సమిహముపగతో నానీత్. పూర్వమపి న త్వయా క
దాచిత్సుకథాసు సంకీర్తితం తత్రభవత్యా నామ. కిమహమి
వ విస్మృతవానసి త్వమపి?

1 నన్దానన్దపరిచారికా చతురికా భవతా సందిట్టా “మాధవీలతామణ్ణవే
ఇమం వేళామతివాహయిష్యే. తత్ర మమ చిత్తఫలం సహత్థళితం తత్తద
త్యాశ్చకుంతలాయాః ప్రతికృతి మానయ” ఇతి.

2 ఇత ఇతో భవాన్.

3 ఏష మణిశిలాపట్టసనాహో మాధవీలతామణ్ణప ఉపచారరమణీయతయా
నిస్సంశయం స్వాగతేనేవ నా ప్రతిచ్చతి. తస్మాత్ప్రవిశ్య నిషీదతు భవాన్.

4 లతానన్నిహితా ద్రక్ష్యామి తావత్సఖ్యాః ప్రతికృతిమ్. తతోఽన్యై భర్త
ర్భవముఖమనురాగం నివేదయిష్యామి.

విదూషకః—(౧) ¹ణ వినుమరామి. కిందు సవ్వంకహిల అవసాణే
తువ పరిహాసవిలపో ఏసో. ణ భూదత్తో త్తి ఆచక్కి దమ్. మవ
వి మిప్పిండబుద్ధిణా తహ ఎవ్వ గహీదం. అహవా భవిదవ్వదా
బళవళా.

సానుమతీ—² ఎవ్వం ఏదమ్.

రాజా—(ధ్యాత్వా) పరిత్రాయస్వ మామ్.

విదూషకః—³భో కిం ఏదం. అఃఖవవణ్ణం ఖు ఈరిసం తుణ్ణ. కదా వి
సప్పురుసా సోఅవ త్తప్పాణో ణ పెళాంతి. ణం పవాదే వి ణి
క్కంపా గిరిణో.

రాజా—(౨) వయస్య నిష్కారణనిరాకరణ విక్లబాయాః ప్రియాయాః
సమవస్థామనుస్తృత్య బలవదశరణోఽస్మి.

సాహి—ఇతః ప్రత్యాదేశాత్స్వజన మనుగన్తుం వ్యవసితా
*తత స్తిషేత్సు చైర్వదితి గురుశిష్యే గురునమే,

1 న విన్నరామి. కింకు సర్వం కథయిత్వావసానే త్వయా పరిహాసవిజల్పవః
స భూతార్థ ఇత్యాఖ్యాతమ్. మయాపి మృత్పిండబుద్ధినా తదైవ గృహీతమ్. అథవా
భవితవ్యతా బలవతీ.

2 ఏవమేతత్.

3 భోః కిమేతత్. అనుపపన్నం ఖల్వీదృశం త్వయి. కదాపి సప్పురుషాస్కేక
పాత్రాత్తానో న భవన్తి. నను ప్రనాతేఽపి నిష్కమ్నా గిరయః.

౧. ణవినుమరామిత్వాది. మృత్పిండబుద్ధినా పరచ్ఛలోక్త్యనభిజ్ఞతయా వ్లవ
మానసూలబుద్ధినేతి యావత్.

౨. వయస్యేత్వాది. నిష్కారణనిరాకరణవిక్లబాయాః స్వపరిత్యాగం ప్రతి
యం కంఠిత్ స్వకృతాపరాధం వినా నిరాకరణేన దుఃఖపరవశాయాః ప్రియాయా
స్వాఖిలాషవివయభూతాయాస్సమవస్థాం స్వనిమిత్తకవ్యసనాభిధాతవోఽవ్యదశాం.
అనుచింత్య ప్రత్యాదేశసమయజనితతదీయావస్థాభేదాను హుర్ హుశ్చింతయిత్వా. బల
వద్దృఢం. ఆశరణోఽస్మి జీవితధారణే ఉపాయరహితో భవామి. (సాహిత్యటీకా)
నిష్కారణనిరాకరణవిక్లబాయాః ప్రియాయా ఇత్యనేన తస్యాస్సాకూతాపలూకన
మందగమనాదీనామనుభూతత్వాత్ స్మరణం.

౩. ఇత ఇతి. ఇతః స్వస్థాత్ ప్రత్యాదేశాత్ కిమిదముపన్యసం వ్యవదేశమా

* స్థితా తిషేత్సుచైరితి పాతాంతరం,

పునర్ద్వైపిం బాష్పప్రసరకలుషా మర్పితవతీ

మయి క్రూరే యత్తత్సవిషమివ శల్యం దహతీ మామ్. F

విలుతుమిత్యాదివాక్యైర్నైకకాగ్రం ప్రాప్య. ల్యబ్దోపే పంచమి. స్వస్థాత్ ప్రత్యాదేశాదితి వక్తవ్యే ఇత ఇత్యనేన తాదృక్పృంకలాపరిత్యాగేనాత్మనింబా వ్యజ్యతే. అత స్తదనభిధానమితి భావః. స్వజనమనుగతుం వ్యవసితేతి. స్వజనపదేన స్వజనప్రతియోగిత్రుభూతే స్వస్తి శకుంతలాయా—“శత్రుః కిం న వదేదనత్” ఇతి న్యాయేన బహుపాదుష్యవాక్యానుభవస్సచ్చతే. అనుగతుం. వ్యవసితా ఉద్యుక్తా. నత్వనుగతా. గనుగవ్యవసాయమాత్ర కథనేన తాదృక్ప్రత్యాదేశదశాయామపి స్వస్తి శకుంతలాయా భర్తృత్వాపరిత్యాజ్యబుద్ధిస్సచ్చతే. తతః పశ్చాత్. గరుశిష్యే. ఆః పురోభాగినీత్యాదినా పితరుత్పథయా త్వయేత్యాదినా చ తిష్ఠేత్సుచైర్వదతి సతి మృషభావణార్హా స్వజనభావం విచారయ వివరీతపరుషవాక్యమాలవతి సతి. గరునను ఇత్యనేన హితవచనప్రదానాత్తద్వచనస్యామల్లఘనీయతా ప్రకాశ్యతే. పునః. ప్రతిహతే తవ దాన్యమపి క్షమమితి కథితగురుశిష్యవచనం ప్రమాణీకృత్య పశ్చాదపీతి యావత్. క్రూరే కృతకార్యస్పరణాభావేన స్వనిమిత్తకవ్యవసాభిభూతజనవిషయకదయాకరణాభావాద్దారుణే. మయీతి. “భర్తా రక్షతి యావత్” ఇతి న్యాయేన సకలభోగానుభవకారణగూతే మయీతి యావత్. దృష్టిమిత్యనేన. ఏమాదిభిరాత్మకార్యనిర్వర్తినాం యోషితమిత్యాదివాక్యైస్తద్వచస్యప్రామాణ్యారోపాత్ పునర్ద్వైపింబముక్తం. ఏకవచనేన పారవశ్యలానుచితకృతస్మృతాం కరోషీతి మయ్యేకదృష్టిర్వణం. స్వాం పరిత్యజ్య గమిష్యతీతి భియా గరుశిష్యే ఏకదృష్టిర్వణమితి భావః. బాష్పప్రసరకలుషాం అక్రమిదుఃఖపరంపరాజనితబాష్పనిగ్ధమావిలాం అర్పితవతీతి యత్, తత్ సవిషమివ విషలిప్తమివ. విషం యథా రసాదిశుక్లపర్యం లేషా ధాతుషు ప్రసర్పన్నాశు మారకం వ్యవాయివికాషిగుణద్వయయోగాద్వికారః ప్రత్యంగవ్యాపీ భవతి తద్వదితి భావః. తదుక్తం—“వ్యవాయా దేహ మఖిలం వ్యాప్య పాకాయ కల్పతే, వికాషీ వికపక్వా ధాతుక్ సంధిబంధాన్వియంచతి” ఇతి. శల్యం శరః. “శల్యం శంకా శరే వంశ” ఇతి విశ్వః. విషలిప్తబాణవిద్ధస్య యాదృశస్పర్శావయవ సంతాపస్తాదృశస్పృశ్య భవతీతి భావః. యదాహ—“కార్యం తు ప్రథమే వేగే సంతాపస్తాదృశస్పృశ్య భవతీతి భావః. యదాహ—“కార్యం తు ప్రథమే వేగే ద్వితీయే వేగఘటతే, దాహం తృతీయే హికాగ్రం తు చతుర్థే సంప్రయోజయే” దితి. సాహిత్యచీకా. ఇతః ప్రత్యాదేశాత్ మమ కళత్రం న భవసీతి మయోచ్యమానా సతీ స్వస్థాన్యకాగ్రమధిగమ్య. భర్తృవిమానితాయా స్త్రీయాః పితృకులమేవ శరణమితి భియా స్వజనమనుగతుం వ్యవసితోద్యుక్తా. గరు

సానుమతీ—¹అమ్మో ఈరినీ నకజ్జపరదా నామ. ఇమస్స సందావేణ
అహం రచామి.

విదూషకః—²హః అత్థి మే తక్కో కేణవి ఆలనచారిణా తత్తపాహా
దీ అవణీదే త్తి.

రాజా—కః పతిదేవతామన్యః పరామృష్టుముత్సహతే? మేనకాకిల త
వ సఖ్యా జన్మప్రతిష్ఠేతి శ్రుతవానస్తి. తత్సహచారిణీభిన్నాహృ
తాం మే హృదయమాశంజ్కుతే.

సానుమతీ—³నమ్మోపాహా ఖు విమ్మ అణిజ్జో. ణ ప్పడిబోపాహా.

విదూషకః—⁴జగి ఎవ్వం, అత్థి సమాఅమో కాళేణ తత్తపాహాదీప.

రాజా—కథమివ?

విదూషకః—⁵ణ ఖు మాదాపిదరా భత్తువిటలదుక్ఖిదం దుహితరం
చిరం దక్ఖిదుం పారెంత్తి.

1 అహో, ఈదృశీ స్వకార్యపరతా నామ. అస్య సంతాపేనాహం రమే.

2 హః, అస్తి మే తర్కః, కేనాప్యాకాశచారిణా తత్తభవత్యహనితేతి.

3 సమ్మోహః ఖలు విస్తయనీయో న ప్రతిబోధః.

4 యద్యేషమ్, అస్తి సమాగమః కాలేన తత్తభవత్యాః.

5 న ఖలు మాతాపితరా భర్తృవియోగదుఃఖితాం దుహితరం చిరం ద్రష్టుం
పారయతః.

నమే పితృసదృశే గురుశిష్యే. తతస్తత్రైవ రాజనికట వివేక్యర్థః. “యది యథా
వదతి కీరితం” ఇత్యాదినా “ఆః పునోభాగిని” ఇత్యాదినా చ, తత్ప్రేత్యుచ్చైర్వదతి సతి.
గురుసమిత్వేనేన శిష్యవచనస్య కరణీయత్వముచ్యతే. పునః పశ్చాత్ బాష్పప్రసర
కలుషామభయత్ర న్యక్కారాత్సరంపరాజనితదుఃఖేనాప్రతిహతనిస్సరణబాష్పేదా
లం దృష్టిం. క్రూరే కృతకార్యవిస్తరణేన దారుణచిత్తే. మయూత్యనేన రమ్యవస్తుస్య
క్కారణాత్తనూఽపమానసం నూచ్యతే. యత్ దృష్టేర్వరణం తత్సవిషం ఝటితి ఈప్నీ
తసిద్ధ్యర్థం వివకల్పం. బాష్పం న భవతి. విషమేవేత్యర్థః. శల్యమివ మాం దహతి భస్మీ
భావయతరణాపి మాం జ్వలయతి. జీవితవిషయే నిరాశం కరోతీత్యర్థః. దృష్టిమి
త్యేకవచనేన దృష్టిద్వయార్పణే సతి తుణమపి జీవిషుం. న శక్యత ఇతి ద్యోత్యతే.

రాజా—వయస్య,

స్వప్నా ను! మాయా ను! మతిభ్రామా ను!

క్లిప్తం ను! తావత్ఫలమేవ పుణ్యమ్,

అసన్నివృత్త్యై తదతీతమేవ,

మనోరథానా మతటాః ప్రవాహాః.

౧౦

విదూషకః—¹మా ఎవ్వం, ఇం అంగుళీఅలం ఎవ్వ ణిదంనణం అవ

స్సంభావిణో అతస్స అచింతణీజ్ఞో సమాలమో పెచాదిత్తి.

రాజా—(అజ్ఞుళీయకం విలోక్య)(౧)అయే ఇదం తదనులభస్థానభృంశి శోచనీయమ్.

తవ సుచరితమజ్ఞుళీయ నూనం

ప్రతను మమేవ విభావ్యతే ఫలేన,

1 మైవం, సస్వజ్ఞుళీయక మేవ నిదర్శనమవశ్యంభావిణోఽతస్థస్య అచింతనీయస్య మాగమో భవతీతి.

౧౦. స్వప్న ఇత్యాది. తదిత్యనేః పంచమాం కఃప్రతిపాదితం శకుంతలాదర్శన సంభాషణాదికం పరామృత్యై. తద్దర్శనాదికం. స్వప్నః సుప్తిదశాయామనుభూత వరయువతిదర్శనసంభాషణాదిజ్ఞానం; న తు జాగ్రదవస్థాయాం సాక్షాద్బుద్ధిపూర్వకా నుభూతజ్ఞానం. ను విత్ రే. యథా స్వప్నే తథ్యమివానుభూతం జాగ్రదవస్థాయాం న దృశ్యతే తద్వదిత్యర్థః. మాయా వింద్రజాలికం. యథా యః కశ్చిదేంద్రజాలిక విద్యానిపుణః వరయువతిదర్శనసంభాషణాదికమల్పాద్య తథ్యమివానుభావయతి; పున స్తస్మిన్ గతే సతి దర్శనాదికమప్యస్తంగతమేవ భవతి; తద్విదిత్యర్థః. మతిభ్రమః మిథ్యా ధ్యసాయః. యథా ఆదర్శప్రతిబింబితవస్తుని తత్త్వబుద్ధ్యా ప్రవృత్త్యధ్యవసాయస్త ద్వత్. చిరపరిచయాదవజ్ఞా భవతీతి న్యాయేన ఆదర్శభూతాంతఃపురస్త్రీషు వైమన స్వాత్మాస్వారోపితస్త్రీరత్నాంతరదర్శనాద్యనుభవజ్ఞానం కిమితి భావః. పుణ్యం పూ ర్వజన్మాంతరోపాజ్ఞతసుకృతవిశేషః. తావత్ఫలమేవ తద్దర్శనమాత్రఫలజనక మేవ. క్లిప్తం పరిసమాప్తం. అసన్నివృత్త్యై పునరావృత్త్యై తద్దర్శనమతీతమేవ ఆచింతితమేవ. మనో రథానాం ఇతఃపరం తత్ప్రాప్తా సత్యాం తదియప్రత్యాచేశదుఃఖనిరసనచుఃఖనానిం గనసంభాషణరహస్యశ్రవణపుష్పపచయ్యాకాంక్షావిశేషణాం ప్రవాహాః స్థా తాంసి. పరంపరేతి యావత్, అతటాః స్వవేగ ప్రతిబంధక సేమరాహిత్యేన నిర్గతా భవంతీత్యర్థః.

౧. అయే ఇత్యాది.

అరుణనఖమనోహరాను తస్యా

శ్చ్యుతమసి లబ్ధవదం యదబ్ధుభీషు.

౧౧

సానుమతీ—¹జగ్గ అణ్ణహతగదం భవే నచ్చం ఎవ్వ శోఅణ్ణజ్జం భవే.
విదూషకః—²భో ఇలం గామముద్దా కేణ(౧)ఉగ్ధాదేణ తత్తపెహ

దీవ హత్థసంసగ్గం పావిదా.

సానుమతీ—³మమ వి కోదూహాళేణ(౨)ఆకారిదో ఏసా.

రాజా—శ్రూయతామ్. తదా స్వనగరాయ ప్రస్థితం మాం ప్రియా న
బాష్పమాహ—⁴కియచ్చిరేణ ర్యపుత్రః (౩) ప్రతిపత్తిం దాస్యతీతి.

విదూషకః—⁴తదో తదో.

రాజా—పశ్యాదిమాం నామముద్ద్రాం తదబ్ధుభౌ నివేశయతా మయా
ప్రత్యభిహితా.

ఏకైకమత్ర దివసే దివసే మదీయం

నామాక్షరం గణయ గచ్ఛతి యావదంతమ్,

తావత్ప్రియే మదవరోధగృహప్రవేశం

నేతా జనస్తవ సమీపముపైవ్యతీతి.

౧౨

1 యద్యన్యహస్తగతం భవేత్సత్యమేవ శోచనీయం భవేత్.

2 భో! ఇయం నామముద్ద్రా కేనోద్భూతేన తత్ర భవత్యా హస్తసంసర్గం పా
పితా?

3 మమాపి కాతూహలేనాకారిత ఏషః.

4 తత్ర స్తతః.

౧౧. తవేతి. సుచరితం సుకృతవిశేషః. ప్రతను అత్యల్పం. ఫలేన ప్రయోజనేన.
అరుణాశ్చ నఖైర్న నోహరాశ్చ తాను. అంగుళీష్ఠితి బహువచనేన స్వవిశ్లేషాంతరం
శకుంతలాయాః ప్రతిదినం శరీరకార్యేనోత్తరోత్తరస్థూలప్రత్యంగుళినమర్పణమితి
భావః.

౧. ఉద్భూతేన ఉద్యోగేనేత్యర్థః.

౨. ఆకారితః ఆహూతః. ప్రేరిత ఇత్యర్థః.

3. ప్రతిపత్తిం ప్రాప్తిం.

౧౨. ఏకైకమిత్యాది. అత్ర నామముద్ద్రాయాం. నామాక్షరం దుష్యంతేత్య
క్షరత్రయం. ఆవరోధగృహప్రవేశం గుద్ధాంతగృహప్రవేశం.

తచ్చ దారుణేన మోహన్తయా నానుస్థితమ్.

సానుమతీ—¹రమణీఁ ఖి అవహీ విహీణా విసంవాదితో.

విదూషకః—²అహ కహం ధీవశఖండితస్య లోహితమచ్చస్య ఉదర
బృంతరే ఆసీ.

రాజా—శచీతీర్థం వస్తమానాయా స్తవ సఖ్యా హస్తాదజ్ఞానాతసి పరి
భ్రష్టమ్.

విదూషకః—³జుజ్జ్వ ఇజ్జ్వ ఇ.

సానుమతీ—⁴తదో తవస్మిణీవ సఉందళావ అధమ్మభీరుణో ఇమస్య రా
ఏసిణో పరిణలసందేహా. అహవా కుదో ఈరిసో అనురాట
అహిణ్ణాణం అనేకఁ ది? కహంవిల ఏదం?

రాజా—ఉపాలప్స్యే తావదిదమంగులీయకమ్.

విదూషకః—(అత్తగతమ్) ⁵గహీదో అణేణ పంథా ఉమ్మత్తాణం.

రాజా—

కథం ను తం బన్ధురకోమాలాంగులిం

కరిం విహాయాసి నిమగ్నమమృశి?

అథవా—

*అచేతనం నామ గుణం న లక్షయే

మయైవ కస్తాదవధీరితా ప్రియా?

౧౩

1 రమణీయః ఖల్వవధిర్విధినా విసంవాదితః.

2 అథ కథం ధీవశఖండితస్య లోహితమచ్చస్య స్వదరాభ్యంతరే ఆసీత్.

3 యుజ్యతే యుజ్యతే.

4 తత స్తవస్మిన్యాం శకు సలాయామధర భీరోరస్య రాజరేః పరిణయసందేహః.

అథవా కుత ఈదృశోఽనురాగోఽభిజానమపేక్ష తే? కథమివైత్!

5 గృహీతోఽనేన పథా ఉన్మత్తానామ్,

౧౩. కథంవిత్త్యాది. అంభసి. కథం కస్తాత్కారణాత్. నిత్య ప్రశ్న. బంధు
రం కోకిలాదిభిరనుపపాతతయాఽఖండితసుందరం. కోమలం సవీనతయా మృదు. తేన
రాగవత్తా నూచ్యతే. తాదృక్పల్లవమివ స్పృహణీయాంగభివ్యస్య సతథోక్తః. కోమ
లపదేనావస్థితనుఖికరత్వముక్తం. అచేతనం రమ్యపదార్థపరిగ్రహపరిగ్రహాభిజ్ఞాపే

* అచేతనానామగుణం న లక్షయ ఇతి పాఠాంతరమ్.

విదూషకః—(ఆత్మగతమ్)(౧)¹ఆః అహం ఖు బుహుక్భావ ఖాదిద
వ్యోమ్ని.

రాజా—అకారణపటత్యాగాను శయతప్తహృదయస్తావదనుకమ్యతా
మయం జనః పునర్దర్శనేన.

చతురికా—(ప్రవిశ్య పటాక్షేపేణ)² ఇలం చిత్తగదా భట్టిణీ. (ఇలి
చిత్రఫలకం దర్శయతి.)

విదూషకః—³సాహు వలస్స సాహు. మహురావస్థానదంసణిజ్జో భా
వాణుప్పవేసో. ఖలది పిల మే విట్టి ణ్ణిణుదప్పదేనేను.

సానుమతీ—⁴ అహే, ఏసా రావసిణో వట్టిఆణిపుణదా. జాణే సహీ
మే అగ్గదో వట్టిదిత్తి.

రాజా—

యద్యత్సాధు న చిత్రే స్యాత్క్రియతే తత్తదన్యథా,
తథాపి తస్య లావణ్యం రేఖయా కిచ్ఛిదన్వితమ్.

౧౪

1 ఆః! అహం ఖలు బుభుక్షయా ఖాదితవ్యోఽస్మి.

2 ఇయం చిత్రగతా భట్టిణీ.

3 సాధు వయస్య సాధు. మధురావస్థానదర్శనీయో భావాను ప్రవేశః. ఫలతీ
వ మే దృష్టిర్నిమోక్షతప్రదేశేషు.

4. అహో ఏషా రాజరేర్వర్తికాని పుణతా. జానే సఖీ మేఽగ్రతో వర్తత ఇతి.

కుం. గుణం. పాషణాదేరివ హృదయరాహిత్యజ్ఞానాభావాదికం మయైవ చేతనయా
వేదైవ కస్తాదనధీరీతేతి గుణపరిత్యాగకారణాత్ అచేతనత్వాదికం న లక్ష్యే న
కలయే.

౧. ఆఇత్యాది. ఆః ఇలి పీడాయాం నిపాతః (సాహిత్యటీకా) బుభుక్షయా
శకుంతలాం ప్రతి రిరంసయా. రాజ ఇతి శేషః. అహం ఖలు అహమేవ ఖాదితవ్యః
శకుంతలా దుర్లభా. నికటేఽన్యః కోఽపి న విద్యతే. శకుంతలాధియా మామేవ గ్రహీ
వ్యతీతి పలాయనచింతా వ్యజ్యతే.

౧౪. యద్యదిత్యాది. యద్యదిత్యనేన పీష్యాయాం జంగమసావరాత్కచేత
నాచేతనద్వయం గృహ్యతే. తయోర్చ్యే యద్యత్సాధు న స్యాత్ అవయవసము
దాయశోభావగ్జ్వల్యాదినా దర్శనీయం న భవేత్. తత్తద్వస్తు చిత్రే ఆలేఖ్యకర్తణీ.
అన్యథా క్రియతే స్థావరజంగమాత్కకస్య బ్రహ్మస్పష్టపదార్థస్య స్వభావరమణీయా
రమణీయతయా అన్యథా కర్తుమశక్యత్వాత్. చిత్రస్య కు లేఖకభావనాపరితోషావ

స్విన్నాంజులివినివేశో రేఖోపాస్తేషు దృశ్యతే మలినః,
అశ్రు చ కపోలపతితం లక్ష్మ్యమిదం వర్ణికోచ్ఛాప్తసాత్. ౧౫
చతురికే! అర్ధలిఖితమేతద్విసోదస్థానం. తస్మాత్ గచ్ఛ వర్ణి
కాస్తావదానయ.

చతురికా—¹అజ్ఞ మాధవ్య, ఓశంబగు చిత్తఫలం. జావ వణిటన
ముగ్ధులం గెట్టెల ఆలచాఘమి.

రాజా—అహమేవై తదవలంబే.

(ఇతి యథోక్తం కరోతి.) (చతురికా నిష్క్రమిస్తా.)

రాజా—

సాక్షాత్ప్రియాముపగతామపహాయ పూర్వం
చిత్రార్పితామహమిమాం బహు మన్యమానః,
స్రోతోవహం పథి నికామజలామతీత్య
జాతస్సఖే ప్రణయవాన్స్త్వగతృష్ణికాయామ్.

౧౬

¹ ఆర్య మాధవ్య, అవలంబున చిత్తఫలకమ్. యావద్వర్ణికాసముద్దకం గృ
హీత్వా ఆగచ్ఛామి.

జాపకం చిహ్నమస్తి. చిత్ర రేఖన సమయే స్వానురాగాలంబనభూతోత్తమనాయికా
యా స్వర్ణావయవహుపలావజ్యాదిస్తరణజనితసాత్విక భావజనితచిహ్న మస్తీత్యర్థః.
కుతః కస్తాత్కూటాత్.

౧౫. రేఖాస్తాస్తేషు అంగోపాంగప్రత్యంగాదివిభాగజాపకతత్త్వజ్ఞోచిత
మపీహరితాదిరేఖాపర్యం లేషు స్విన్నాంగులివినివేశః. నాయికాస్తరణజనితస్వేద
యుక్తాంగుళీనాం వినివేశః స్ఫుర్భస్థానం మలినః ప్రసరత్స్వేదజలసంపర్క
వశాత్ మలీమసో దృశ్యతే. స్ఫుటం విభావ్యతే, అశ్రు చ తదీయప్రాప్తి
దుర్బుటత్వప్రత్యాదేశాదిస్తరణజనితదుఃఖపరంపరాజనితనేత్రజలం చ. వర్ణికోచ్ఛాప్త
సాత్ వర్ణికాయాః సితాసితహరితాదివర్ణికాయా ఉచ్ఛాప్తత్వాదేతోః కపోలపతితం
ఆరేఖ్యస్య కపోలేపతితం. లక్ష్మ్యం విభావ్యం. చిత్రనిర్మాణసమయే నేత్రజలప్రాదుర్భా
వేన హస్తతేజిల్లివిళంబేన తత్ర కించిద్వర్ణాధిక్యం భవతి. తస్మాదుచ్ఛాప్తనేత్రే య
వత్. వర్ణికోచ్ఛాప్తసాదిత్యపి సాతః.

౧౬. సాక్షాదిత్యాది. ప్రియాం శృంగారమనోరథసముచితవిషయభూతం.
ఇహ చిత్తఫలకే. స్రోతోవహం నదీం, ప్రణయవాన్ యాచ్ఛావాన్.

విదూషకః— (ఆత్మగతం) ¹ఏసో అత్తభవం ఇదిం అదిక్కమిల స
చ్చం మిలతిహ్వాఽం సంకంతో (ప్రకాశం) భో వలన్న అవరం
కిం ఎత్త శేహిదవ్యం?

సానుమతీ— ²అసంసలం జో జో వదేసో సహీష అహరుఇదో తంతం
అభిహిదుకామో హవే.

రాజా—శూరయతాం.

కార్యా సైకతలీనహంసమిథునా స్తోవహ మాలినీ
పాదాస్తామభితో నిష్ణహరిణా గారీగురోః పావనాః,
శాఖాలంబితవల్కలస్య చ తరోర్నిర్దాతుమిచ్ఛామ్యధః
శృజే కృష్ణమ్మగస్య వామనయనం కణ్డాయమానాం మృగీం. ౧౭

1 ఏషోఽత్తభవాన్ సదీమతిక్రమ్య సత్యం మృగతృప్తికాం సంక్రాంతః. భో
వయస్య, అపరం కిమత్ర శేఖితవ్యమ్!

2 అసంశయం యో యః ప్రదేశః శఖ్యా అభిరుచితః తం కమాభితుకామో
భవేత్.

౧౭. కార్యేత్వాది. సైకతలీనహంసమిథునా సైకతేషు వివిధక్రిడోచితపులి
నేషు. లీనాని క్రిడార్థం సంసక్తాని హంసమిథునాని ఇతరపక్షివిలక్షణరమణీయగతిక
బద్ధయ్య క్తహంసద్వంద్వని యస్యాస్మా శ్లోక్తా. అనేన పులిసవిహరణవేతనగృహ
వాసజలక్రిడాదిలీలాసముచితప్రదేశ ఇతి జ్ఞాప్యతే. పులిసశబ్దేన తత్ర విహరణే సకీక
రపవనస్పర్శస్సూచ్యతే. హంసమిథునశబ్దేన పక్షిజాతేస్సార్వకాలక్రిడయా పరిమో
ద్దీపకత్వముక్తమ్. తాం మాలినీమభిశః. పాదాః ప్రత్యంతపర్వతాః. అనేన గిరిగవ్వ
రకుంజనిర్ఘరాదిషు పరస్పరాత్ప్రగోపనగవ్యప్రదేశ ఇతి ప్రతీయతే. నిష్ణహరిణా
ఇత్యనేన విజాతీయమృగకలాలవస్థానాత్ నిరర్గళక్రిడోచితవివిక్తప్రదేశ ఇతి జ్ఞాప్యతే.
శాఖాలంబితవల్కలస్యేత్యనేన ధర్తారణ్యత్వసూచకత్వముక్తం. వామనయనమితి. స్త్రీ
జాతేర్వామభాగస్య మస్తభకశాధిష్ఠానత్వాత్ వామనయనమిత్యుక్తం. ఇచ్ఛామితి
కంఠూతిక్రియాయాశ్చిత్రే లిఖితుమశక్యత్వాదిచ్ఛామిత్యుక్తం. అత్ర న కేవలం శకం
తలాయపలావణ్యాద్యతిశయేన తదనురాగాతిశయో జాతిః. కింతు రమణీయదేశకాల
విభావేనాపి శృంగాగో మూర్ధస్య స్సంపృత ఇతి భావః.

(సాహిత్యబీకా) కృష్ణమ్మగస్య శృంగే. వామనయనం స్వకీయం సవ్యనేత్రం
కంఠూయమానాం మృగీం నిర్దాతుమిచ్ఛామి.

విదూషకః—(ఆత్మగతం)(౧)¹జగి ఎవ్వో బాణంజేణ పూరిగవ్యం
చిత్తఫలం *శంబకుచ్చాణం తావసాణం సద్దేణ.

రాజా—వయస్యాన్యచ్చ శకుంతలాయాః ప్రసాధనమత్ర విస్తృత మ
స్తాభిరభిప్రేతం.

విదూషకః—²కిం విల.

సానువతీ—³వణవాసస్య అ సోఽమారస్య అ జం అనుసరిసం తం
భవిస్యది.

రాజా—

కృతం న కర్ణాద్వితబన్ధనం నభే

శిరీషమాగణ్ణవిలంబితేనరం

న వా శరచ్చస్త్రమరీచికోమలం

మృణాళసూత్రం రచితం స్తనాస్తరే.

౧౮

విదూషకః—⁴భో కిం య ఖి త త్ర హేచాదీ ర త్తకువళలదళసాహితా
అగ్గహాత్థేణ మహం ఆవరిత చకిదచకిదా విల తిదా. (సావధానం
నిరూప్య) ఆః ఏసా దాసీవ ఉత్తో కునుమాసవపాడచ్చో అ
త్త హేచాదీవ వతిణం అదిశంఘది దుట్టమహులరో.

1 యద్యేవం, నూనమనేన పూరయితవ్యం చిత్తఫలకం బిమ్బకూర్చానాం తా
పసానాం సార్థేన.

2 కిమివ.

³ వనవాసస్య చ సౌకుమార్యస్య చ యదనుసదృశం తదభివ్యతి,

⁴ భోః కిం న ఖిలు తత్ర భవతీ రత్తకువలయదళశోభినాఽగ్రహస్తేన మఖిమా
వృత్త్య చకితచకితాస్థితా, ఆః ఏష దాస్యాః పుత్ర్యః కునుమాసవపాటచ్చోఽత్యభ
వత్యా వదన మతిలంఘ తే దుష్టమధుకరః.

౧. జగిత్యాది. సార్థః సమూహః.

౧౮. కృతమిత్యాది. కిచ్చే కేశపాశసమర్థనానర్హప్రదేశే అర్పితంస్యస్తం బం
ధనం వృతం యస్య తత్తథోక్తం. వా శబ్దస్యనుచ్చయే.

* శంబకుచ్చాణం తావసీణం. ఛా— లంబకుచ్చానాం తావసీణం. ఇతి
పాతాస్తరమ్.

రాజా—నను, నివార్యతామేష దుష్టః.

విదూషకః—¹భవం ఎవ్వ అనిచీదాణునానీ ఇమస్స వారణే పహ విస్సది.

రాజా—యుజ్యతే. అయి భోః కుసుమలతాప్రియాతిథేః కిమితః పరి పతనభేద మనుభవసి?

ఏషా కుసుమనిషణ్ణా తృప్తితాపి సతీ భవంతమనురక్తా,
ప్రతిపాలయతి మధుకరీ న ఖలు మధు వివా త్వయా పిబతి.

సానుమతీ—²అజ్ఞ ఖు అహిజాదఁ వాడిదో ఏసా.

విదూషకః—³పడిసిద్ధా వి వామా ఖు ఏసా జాదీ.

రాజా—(౧)ఏవం భోః న మే శాసనమనుతిష్ఠసి. శ్రాయతాం తర్హి.

అక్లిప్త బాలతరుపల్లవలోభనీయం

పీతం మయా సదయమేవ రతోత్సవేషు,

బిమ్బాధరం స్పృశసి చే ద్భ్రమర ప్రియాయా

స్త్వాం కారయామి కమలోదరబన్ధనస్థం.

౨౦

1 భవానేవావినీతానుశాస్యస్య వారణే ప్రభవిష్యతి.

2 అద్య ఖల్వభిజాతం వారిత ఏషః,

౩ పృతిషిద్ధాపి వామా ఖల్వేషా జాతిః.

౧౯. సాహిత్యటీకా. ఏషేత్యాది. తృప్తితా పిపాసితాపి. ఖలు యతః కారణాత్. మధు మకరందం త్వయా వివా న పిబతి. తతః ప్రతిపాలయతి. తృప్తితాయాః ప్రతిపాలనం యుక్తం న భవతి. త త్రైవిగచ్ఛేతి భావః.

౧. ఏవమిత్యాది. ఏవం మృదుమార్గేణ శాసన మాజ్ఞా నానుతిష్ఠసి. సంప్రతి శ్రాయతాం చీత్తశాసనమేవ భవిష్యతీత్యర్థః.

౨౦. తదేవాహ—అక్లిప్తేత్యాదినా. అక్లిప్త బాలతరుపల్లవలోభనీయమనుపహత బాలతరుపల్లవస్పృహణీయం. బింబాధరం. రతోత్సవేషు. బహువచనేన మనోరథ కల్పితబహువిధక్రీడాన్ముచ్యంతే. అంతఃకరణబాహ్యకరణవ్యాపారగోధనుఖదశా యానుష్ఠీతి భావః. సదయమేవ సుకమారవస్తునా దయావిషయత్వాత్ దయాసహితమేవ. హే భ్రమర. సారభమధువస్త్యేకరసిక. త్వాం తాదృగ్విధం. కమలోదరబంధనస్థం శకుంతలాముఖసారభాదీగుణహీనకమలోదరే కారాగ్రహస్థానభూతే బంధనస్థం స్వేచ్ఛాగమనరహితం కారయామి. — రాజా కాలస్య కారణమితి న్యాయేన

విదూషకః—(౧) ¹ఎవ్వం తిక్కదండస్స కిం వాణ భాగస్సది
 (ప్రహస్యాత్తగతం) ఏసో దాణిం ఉమ్మత్తః. అహం వి ఏదస్స
 సంసగ్గేణ ఈరిసోమ్మి సంవుత్తో. (ప్రకాశమ్) భో చిత్తం ఖు ఏదం.
 రాజా—కథం.

సానుమతీ—(౨) ²అహం వి దావ దాణిం అణవగదత్థా. కిం ఉణ జహ
 లిహిదాణుభావీ ఏసో.

1 ఏవం తీక్ష్ణదణ్డస్య కిం వా న భేష్యతి? ఏష ఇదానీమున త్తః. అహమప్యేతస్య
 సంసగ్గేణదృశోఽస్తి సంవుత్తః. భో చిత్తం ఖల్వేతత్.

2 అహమపి తావదిదానీ మనవగ తార్థా. కిం పునర్యథాలిఖితానుభావ్యేషః.

స్వస్య చంద్రవంశీయతయా చ కర్తుం శక్నోమి. వర్తమానవ్యవదేశేన దివసపరిణామన
 మయస్సూచ్యతే. రాత్ర్యాగమనాత్ ప్రాగేవ గత్వా భ్రమర్యా సహ కమలాదరే
 ప్రవిశతి భావః.

(సాహిత్యటీకా) రతోత్సవేఽపి సంభోగకల్యాణేఽపి. రతోత్సవేష్వీతి పతంతి.
 తదసంగతం. బహురతోత్సవానుభవే సతి రసో న విద్యతే. ఆదరాభావాత్. తతః రతో
 త్సవేఽపీతి. అపిశబ్దః ప్రమత్తదశాయామప్యనిర్దయత్వద్యోతకః. సదయమేవ దయా
 సహితమేవ. పీతం సుకుమారవస్తునో దయావిషయత్వాద్యోతకః. సదయమేవ దయా
 సహితమేవ. పీతం సుకుమారవస్తునో దయావిషయత్వాద్దంతక్షతాదికం న కృతమితి
 భావః. మయేత్యనేన నానావిధకరణప్రభుత్వం ద్యోత్యతే. కమలాదరబంధనం.
 కమలాదరమేవ బంధనం బంధనస్థానం కారాగృహమితి యావత్. తత్రస్థం తత్రాప
 స్థితిమంతం కారయామి. స్వస్య ప్రభుత్వాత్కారయామిత్యుక్తం న కు కరోమితి,
 అత్ర భ్రమరస్య కమలాదరావస్థానముఃకులమేవ కథం తీక్ష్ణదండే పర్యవస్యతీతి
 నాశంకనీయమ్. అనుభూతలాకోత్తరశకుంతలాముఖసారభస్య కమలసారభవేవోద్వే
 జకమితి కమలాదరావస్థానమేవ కారాగృహవస్థానమిత్యభిప్రాయః. తేన కమలాత్
 శకుంతలాముఖస్యాతిసురభిత్వం ద్యోత్యతే.

౧. ఎవ్వమిత్యాది. తిక్కదండస్స ణ భాగస్సది ఇత్యత్ర క్వచిదాసాదేరితి పంచమీ
 స్థానే చష్టి. “దండోఽస్త్రీశాసనే రాజ్ఞాం హింసాయాం లగుడే దమ” ఇతి వైజ
 యంతీ (సాహిత్యటీకా) ఏసో ఇత్యాది. ఈదృశోఽస్తి సంవుత్తః. రాజ్ఞ ఇవ
 స్వస్యాపి చిత్రఫలకే శకుంతలాబుద్ధిరేవ జాలేత్యర్థః.

౨. అహమితి. యథాలిఖితానుభావీ. లిఖితాం శకుంతలామనతిక్రమ్యానుభవ
 త్యవగచ్ఛతి ధ్యాయతీతి యథాలిఖితానుభావీ.

రాజా—(౧) వయస్య కిమిదమనుష్ఠితం పౌరోభాగ్యం.

దర్శనసుఖమనుభవతస్సాక్షాదీవ తస్యయేన హృదయేన,
స్మృతికారిణా త్వయా మే పునరపి చిత్రికృతా కాంతా. ౨౧
(ఇతి బాష్పం వికిరతి.)

సామమతీ—¹పుష్పావరవిరోహీ అపుష్పో ఏసో విహాణమగ్నో.

రాజా—(౨) వయస్య, కథమవిశ్రామదుఃఖమనుభవామి?
ప్రజాగరాత్ స్థలీభూత స్తస్యాస్వప్నే సమాగమః,
బాష్పస్తు న దదాత్యేనాం దృష్టుంచిత్రగతామపి. ౨౨

సామమతీ—²సవ్యహా వలస్సప మజ్జిదం తువ పచ్చాదేనదుక్షం
సపుండభావ.

చతురికా—³(ప్రవిశ్య) జేదు జేదు భట్టా. పట్టికరండలం గెణ్ణి అ
ఇదోముహం పట్టిదిమ్మి.

రాజా—కించ?

చతురికా—⁴సో అమృతాద్ధా అస్తరాతరళిల దుర్త ఆవ దేవీవ పను
దీవ అహం ఎవ్వ గం అజ్జపుత్తస్స ఉపాఇస్సన్తి సబళక్కారం
గహీదో.

1 పూర్వావర విరోధ్యపూర్వవిష విధానమార్గః.

2 సర్వధా వయస్య ప్రమాజ్ఞతం త్వయా ప్రత్యాదేశదుఃఖం శకున్తలాయాః.

౩ జయతు జయతు భర్తా. పర్తికాకరండకం గృహీత్వా ఇతోముఖం ప్రసీతాస్తి.

4 సోఽస్తద్దస్తాదస్తరా తరళికాద్వితీయయా దేవ్యా వనుమత్యా అహమేవైస
మార్యపుత్రస్యోపనేష్యామితి సబలాత్కారం గృహీతః.

౧. వయస్యేతి. పురోభాగీ దోష్టేకదర్శీ. తస్య కర్తృ పౌరోభాగ్యం—“గుణ
వచనబ్రాహ్మణాదిభ్యః కర్తృణిచేతి ష్యచ్ ప్రత్యయః. న స్తద్ధిత ఇతి టిలోపః.
౨౧. దర్శనసుఖమిత్యాది. సాక్షాత్తత్వతః. తస్యయేన శకుంకలామయేన. చిత్రి
కృతా అచిత్రరూపా చిత్రికృతా.

౨. వయస్యేత్యాది. అవిశ్రమం విక్రాంతిరహితం.

౨౨. ప్రజాగరాదితి. చిత్రగతామపిత్వ సేన సాక్షాద్దర్శనం దుర్లభమితి
వ్యుజ్యతే.

విదూషకః—¹దిట్టత తుమం ముక్కా.

చతురికా—²జావ విడవళగ్గం ఉత్తరీలలం దేవీవ తరళిల మోవళి దావ
మవ ణివ్వాసిదో అప్పా.

రాజా—వయస్య, ఉపస్థితా దేవీ బహుమానగర్వితా చ. భనాని
మాం ప్రతికృతిం రక్షతు.

విదూషకః—(చిత్ర ఫలకమాగాయోత్థాయ) (౧)³అత్తాణం త్తిభణ,
జళ భవం అం తేడరకళహదో ముచ్చేలది తదో మం మేహపడి
చ్చందే పాసాదే నద్దావేహి. (ఇతి ద్రుతపదం నిష్కాంతః.)

సానుమతీ—⁴అణ్ణసంకంతహిలట వి పుడమసంభావణంలవేకది. అదో
అసిధిశసాహదో ఏసా దాణి.

(ప్రవిశ్య పత్రహస్తా ప్రతీహరీ)

ప్రతిహరీ—⁵జేదు జేదు దేనో.

రాజా—వేత్రవతి! న ఖల్వస్తరా దృష్టా త్వయా దేవీ.

ప్రతిహరీ—⁶అహ ఇం? భట్టిణీ పత్రహస్తం మాం పెక్కిల పడిణివుత్తా.

రాజా—కార్యాజ్ఞా కార్యోపరోధం మే పరిహరతి.

ప్రతిహరీ—⁷దేవ, అమచ్చో విణ్ణ వేది. అర్థజాతస్య గణనాబహుదావ అజ్జ

1 దిష్ట్యా త్వం ముక్తా.

2 యావద్విటపలగ్న ముత్తరీయకం దేవ్యాస్తరళికా మోచయతి, తావన్నయా
నిర్వాసిత అత్తా.

3 అత్తాసమితి ఫణ, యది భవానంతఃపురకలహాన్తు చ్యుతే తతో మాం మేఘు ప్ర
తిచ్ఛందే ప్రాసాదే శబ్దాపయ.

4 అన్యసంక్రాంతహృదయోఽపి పృథమసంభావనామపేక్షతే. అతోఽశిథిల
సాహృద ఏష ఇదాన్తిష్ఠ.

5 జయతు జయతు దేవః.

6 అథ కిమ్. భట్టిణీ పత్రహస్తాం మాం దృష్ట్వా పృథివివుత్తా.

7 దేవ, అమచ్చో విజ్ఞాపయతి—అర్థజాతస్య గణనాబహుళతయాఽద్వైకమేవ

౧. శబ్దాపయ అన్వయేత్సర్గః. మేఘు ప్రతిచ్ఛంద ఇతి తస్య ప్రాసాదస్య
నామ.

ప్రతిహరీ—¹ఎవ్వం నామ ఘోస ఇదవ్వం. (నిష్క్రమ్య పునః ప్రవిశ్య)
కాళే పవుట్టం విల అహిణందిదం దేవస్య సాసణం అమచ్ఛేణ.

రాజా—(ద్వీర్షం నిశ్చస్య) ఏవం భోః స స్తతివిచ్ఛేదనిరవలమ్బానాం
మూలపురుషావసానే సంపదః పరముపతిష్ఠన్తి. మమాప్యస్తే పూ
రువంశశ్చియోఽప్యేష ఏవ వృత్తాంతః.

ప్రతిహరీ—²పడిహదం అమంగళం.

రాజా—ధిక్ష్ణముపస్థితశ్చేయోవమానినం.

సానుమతీ—³అసంసలం సహిం ఎవ్వ హిలవ కరిల ఇందిదో జేణ
అప్పా.

రాజా—

సంరోపితేఽప్యత్తని ధర్తవత్సీ
త్యక్తా మయా నామకులప్రతిష్ఠా,
కల్పిష్యమాణా మహతే ఫలాయ
వసుంధరా కాల ఇనోప్తబీజా.

౨౪

1 ఏవం నామ ఘోషయితవ్యం. కాళే ప్రపృష్టమివాభినందితం దేవస్య శాసనమ
మాత్యేన.

2 ప్రతిహతమమృతశమ్.

3 అసంశయం సఖీమేవ హృదయే కృత్వా నిందితోఽనేనాత్మా.

మరణ సుఖదుఃఖాదీనామనియతత్వాత్ కాలవశాద్వియుక్తా భవంతి, తాసాం వియ
క్తానాం ప్రజానాం. దుష్టంతః. పాపాద్యతే పాపం వినా. స స బంధుః. యస్య
పితా నాస్తి తస్య పితా. యస్య పుత్రో న విద్యతే తస్య పుత్రః. యస్య భ్రాతా నాస్తి
తస్య భ్రాతా. ఇతి ఘుష్యతాం ఘోషణా క్రియతాం. పటహవాద్యపురస్సరం నగరే
ప్రకాశ్యతామిత్యర్థః. పాపాద్యతే ఇత్యనేన యస్యాః పతిర్నాస్తి తస్యాః పతిర్న భ
వామితి భావః. పిత్రాదినిర్వర్త్యానాం పోషకత్వాదీనామహమేవ నిర్వర్తక ఇత్య
భిప్రాయః.

౨౪. సంరోపిత ఇత్యాది. ఆత్మని స్వస్తిక్ సంరోపితే ఉక్తే సతి యస్మాదా
త్తైవ పత్న్యాం జాయతే తస్మాదాత్మని సంరోపిత ఇత్యుక్తం. తథా శ్రుతిః—“అంగా
దంగాత్సంభవతి హృదయాదధిజాయతే, ఆత్మవై పుత్రనామసి స జీవశరదశ్శత”
మితి. కులప్రతిష్ఠా వంశప్రతిష్ఠా వంశప్రతిష్ఠా కారణభూతా.

సానుమతీ—¹అపరిచ్ఛిన్నా దాణిం దే సందదీ భవిన్సది.

చతురికా—(జనాన్తికమ్) ²అవళిమిణా సద్ధవాహవృత్తం లేణ *విమణా
అది భట్టా. ణం అసాసిదుం మేహప్పడిచ్చందాదో అజ్ఞం
మాధవ్యం గట్టి అ ఆలచ్చ.

ప్రతిహరీ—³నుట్టు భణాసి.

(ఇతి నిష్కాన్తా.)

రాజా—అహో! దువ్యస్తస్య సంశయమారూఢాః పిణ్డభాజః.

అస్తాత్పరం బత యథాశృతి సంభృతాని

కో నః కులే నివసనాని కరిష్యతీతి,

నూనం ప్రసూతివికలేన మయా ప్రసిక్తం

ధౌతాశృతేషముదకం పితరః పిబన్తి.

౨౫

(ఇతి మోహమువగతః.)

1 అపరిచ్ఛిన్నే దాణిం తే సస్తతిర్భవిష్యతి.

2 అయే అనేన సార్థవాహవృత్తానేన విమనాయతే భర్తా. ఏనమాశ్వాసయితుం
మేఘప్రతిచ్ఛన్నాదార్యమాధవ్యం గృహీత్వా ఆగచ్ఛ.

3 నుష్టు భణాసి.

౨౫. అస్తాదిత్యాది. బత ఖేదే. ధౌతమశ్రుయేన తత్తథోక్తం. తస్మాదుద
కాచ్ఛేషమవశిష్టం, అత్ర ప్రస్తుతశృంగారవిరుద్ధశోకస్థాయికరణస్వానుభూయమాన
త్వేఽపి విప్రలంభశృంగారస్య స్తర్మమాణత్వేన న విరోధః. తథాపి. స్థాయిలక్షణం-
“సజాతీయవిజాతీయభావాంతరైరతిరస్కృతత్వేనోపనిబధ్యమానో రత్యాదిస్థాయి
భవతి. యథాబృహత్కథాయాంసరవాహనదత్తస్య మదనమంజుకాయామసురాగస్తత్త
దవాంతరాధికానుగైరతిరస్కృతః స్థాయి.” యథా మాలతీమాధవీయే శ్చ కాశాంశే
మహామాంసవిక్రయే బీభత్సేన మాలత్యసురాగస్యాతిరస్కృతతయా ప్రస్తుతశృంగార
పరిపోషణం. అథవా—యథా శృంగారబీభత్సయోర్విరోధస్తథా శృంగారకరుణయో
ర్న భవతి. తథాపి. చిత్తస్య వికాససంభవయోః శృంగారహాస్యయోర్విస్తరప్రభవ
యోర్వీరాదృశతయోః క్షోభోద్భూతయోః రాద్రభయానాయో ర్విక్షేపజన్యయోర్వీ
భత్సకరుణయోరన్యోన్యం సుహృత్త్వం. తథా శృంగారబీభత్సయో ర్హాస్యకరుణయో

* విమణాఅది భట్టా, తుమం గదుల మేహప్పడిచ్చందాదో. ఛా—విమనాయతే
భర్తా. త్వం గత్వా మేఘప్రతిచ్ఛందాదిత్యపి పాతః.

చతురికా—(నసంభ్ర) ము మవలంబ్య) ¹ సమస్యసదు సమస్యసదు భట్టా.
 సానుమతీ—² హద్ధి హద్ధి. విజ్ఞంలేమ్మి వి దీ వే వపధాణదో నేణ ఏసో అంధ
 ఆరం అణుపెళాది. అహం దాణిం ఎవ్వణం ణిప్పుదం కరిస్సం.
 అహవా సుదం మవ సడందళం సమస్సాసలంతీవ మహేందజ
 ణణీవ ముహాదో. జణ్ణభాలపజ్జస్సుఆ దేవా ఎవ్వ తహ అణుట్టా
 స్సంది, జహ తుమం ధమ్మపత్తిం అత్తరేణ భట్టా అహిణందత్తస్స
 దిత్తి. తా జుత్తం ఏదం కాళం వడివా లేదుం, ఇమిణా వుత్తందేణ
 పిలసహిం సమస్సానేమి.

(ఇతి (౧) ఉద్భాస్యంత కేణ సానుమతీ నిష్కాంతా.)

1 సమాశ్వాసకు సమాశ్వాసకు భగ్నా.

2 హాధిక్ హాధిక్! విద్యమానేపి దీపే వ్యవధానదోషేనైహాంధకార మను
 భవతి. అహమిదాసీమేనైనం నిర్వృతం కరిష్యామి. అథవా శుశ్రీశం మయా శకుంత
 లాం సమాశ్వాసయంత్యాః మహేంద్రజనన్యాః ముఖాద్యజ్ఞభాగపర్యుక్తుకా దేవా ఏవ
 తథానుష్ఠాస్యన్తి. యథా త్వం ధర్మపత్నీమచిరేణాభినన్దయిష్యతీతి. తస్మాద్యక్తమేతం
 కాలం ప్రతిపాలయితుం. అనేన వృత్తానేన ప్రియసఖీం సమాశ్వాసయామి.

రీర్వభయానకయోరారాద్భుతయోర్వైరిత్వంభవతి. యథారఘవంశే—ఇంద్రమతీవినా
 కాదజన్య. యథా చక్రమరసంభవే—స్వరవినాకాద్రతేః. “అయం సరశనోత్కర్షీ”
 ఇత్యాదౌ తు పూర్వానుగతశృంగారస్తరణేనశృంగారకరుణయోర్న విరోధః. భోజరాజ
 స్తుశృంగారప్రకాశే—“పరిబర్హకాలినమేకమేవ శృంగారరసం ప్రత్యుపాదయత్—
 “వటయక్షవచస్సద్భవీం హస్త్యాదిషు హస్త్యమున్నయౌ రసతాం, రసమేకమాహ రాజా
 శృంగారం రసికభావశృంగారతమ్.” వటేవటే యక్ష స్త్రివీర్యతిప్రమాణానుపేతత్వాత్
 యథా తద్వచో హస్త్యం భవతి, తద్వద్దాస్యభయానకప్రభృతిషు రసప్రతిపాదనం హస
 నీయమేవేతి ప్రతిపాదయత్ భోజో రసికజనభావశృంగప్రాప్తేరన్యర్థనామానం శృం
 గారమేకమేవ రసం ప్రత్యుజ్ఞాస్త. యస్తు ప్రస్తావనామారభ్య భరతవాక్యావధి ప్రవ
 ర్తతే స ప్రబంధరసః.

౧. ఉద్భాస్యంత కేణ. ఉద్భాస్యంత కేన ఉద్భాస్యమణేన ఆకాశం ప్రత్యుద్గమనే
 నేతి యావత్.

(నేపథ్యే)

(౧) ¹అబ్రహ్మణ్యం అబ్రహ్మణ్యం

రాజా—(కర్ణం దత్వా) అయే మాధవ్యస్యేవార్తస్వరః. కః కోఽత్ర భోః?

ప్రతిహరీ—(ససమ్భ్రమం ప్రవిశ్య.) ²పరిత్రాలదు పరితాలదు దేవో. జేణ కేణ అ కంతే గహీదం సంసలగదం వలస్సం.

రాజా—కేనాత్తకణ్ఠో మాణవః?

ప్రతిహరీ—³దేవ, అదిట్టయవ్వేణ కేణ వి సత్తేణ అక్కమిల మేహ ప్పడిచ్చుదస్స పాసాదస్స అగ్గభూమిం ఆరోవిహో.

రాజా—(ఉత్థాయ)(౨)మాతావన్తమాపిసత్తైరభిభూయన్తేగృహః.

అథవా—

అహన్యహన్యాత్తన ఏవ తాపత్
జ్ఞాతుం ప్రమాదస్థలితం న శక్యం,
ప్రజాను కః కేన పథా ప్రయాతీ
త్యశేషతో వేదితుమస్తి శక్తిః.

౨౬

1 అబ్రహ్మణ్యమ్, అబ్రహ్మణ్యమ్,

2 పరిత్రాయతాం పరిత్రాయతాం దేవ, యేన. కేన చ కణ్ఠే గృహీతం సంశయగతం వయస్యమ్.

3 దేవ, అదృష్టమాపేణ కేనాపి సత్తేవనాకృమ్య మేఘప్రతిచ్ఛన్దస్య ప్రాసాదస్యాగ్గిభూమిమారోపితః.

౧. అబ్రహ్మణ్యమితి రక్షకం ప్రతిపథ్యోఽహమిత్యాపన్నాక్రొశః.—“అబ్రహ్మణ్యమవధ్యోక్తావి”త్యమరః.

౨. మమాపీత్యనేనాత్మనో నిర్దోషతా గమ్యతే. అథవేత్యాది.

౩. అహసీతి. అత్తన ఏవ స్వస్థైవ ప్రమాదస్థలితం ప్రమాదేనానవధానతయా ప్రాప్తం స్థలితం దురాచరణం. తావత్సాకర్యేన జ్ఞాతుం న శక్యం. ప్రజాను జనేషు. కేన పథా అసతా సతా వా మార్గేణ. కః ప్రయాతీ సంచరతి. అశేషతస్సాకర్యేన. వేదితుం జ్ఞాతుం. శక్తిస్సామర్థ్యం.

(నేపథ్యే)

¹భో వలస్స (౧) అవిహా అవిహా.

రాజా—(౨) (గతిభేదేన పరిక్రమః) సఖే న భేతవ్యం నభేతవ్యమ్.

(నేపథ్యే)

(పునస్తదేవ పఠిత్యా) ²అత్తభవం కమాం య భాగస్సం? ఏసో మంకో వి పచ్చా వణదసిరోహరం ఇక్ఖం వి అ తిక్ఖభంగం కరేది.

రాజా—(సదృష్టిక్షేపం) ధనుస్తావత్.

శార్ఙ్గహస్తా యవనికా (ప్రవిశ్య) (3) ³భట్టా ఏదం సరాసణం హత్థా వాపసహిదం. (రాజా సశరం ధనురాదత్తే.)

(నేపథ్యే.)

ఏష త్వామభినవకణ్ఠాశోణితార్థీ
 శార్ఙ్గాలః పశుమివ హన్తి వేష్టమానమ్,
 ఆర్తానాం భయమపనేతు మాత్తధన్వా
 దుష్యంతస్తవ శరణం భవత్సిదాసీమ్.

౨౭

రాజా—(సరోవరమ్) (౪)కథం మామేవ నిర్దిశతి. తిష్ఠ తిష్ఠ కోణపావ

1 భోవయస్య! అవిధ అవిధ!

2 అతిభవక, కథం న భేష్యమి? ఏష మాం కోఽపి పశ్చాదవనతశిరోధరమి క్షుమివ తిక్ష్ణభంగం కరోతి.

3 భర్త, ఇదం శరాసనం హస్తావాపసహితమ్.

౧. అవిధేత్యాకోశే.

౨. గతిభేదేన గత్యంతరేణ త్వంతగమనేత్యర్థః.

3. హస్తావాహా నామ జ్యామూతవారణమచ్యతే.

౨౭. ఏష ఇత్యాది. శార్ఙ్గాలో వ్యాఘ్రః. వేష్టమానం బంధం. ఆర్తానాం దీనానాం. శరణం భవతు రక్షకోభవతు. దుష్యంత ఇతి నామ గ్రహణమాక్షేపే. నేపథ్య ఇత్యాది నైకదంతేన విద్రవో నామ గర్భసంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం—“వధోద్యోగో విద్రవస్సాద్భవంధసంతాదనాదిభిః” ఇతి. అత్ర పథబంధనాద్యుద్యోగాద్విద్రవః.

౪. కథమితి. మామిత్యనేన స్వస్య శూరతా వ్యజ్యతే. ఇదాసీం మయా శరాసనే గృహీతే సతి.

శద. త్వమిదానీం న భవిష్యసి? (శార్ఙ్గమారోఽప్య) వేత్రవతి, సా
పానమార్గమాదేశయ.
వేత్రవతి—¹ఇదో ఇదో దేవో.

రాజా—(సమంతాదవలోక్య) శూన్యం ఖల్విదమ్. (సర్వే సత్వరముపసర్పంతి.)

(నేపథ్యే)

²అవిహ! అవిహ! అహం అత్తభవంతం పెక్కామి, తుమం ణమం
పెక్కసి, బిడాశగహీదో మూసిట విల నిరాసోఽస్మి జీవిష సంపుత్తో.

రాజా—(౧)భో స్తిరస్కరిణీగర్విత! మదీయమస్తం త్వాం ద్రక్ష్యతి. సం
ప్రతి స్థిరో భవ. ఏషోఽహం తమిషు సందధే.

యో హనిష్యతి వధ్యం త్వాం రక్ష్యం రక్షతి చ ద్విజమ్,
హంసో హి క్షీరమాదత్తే తన్నిశ్చా వర్జయత్సవః. ౨౮

(అత్త్రం చ సంధత్తే.)

(౨)(తతః ప్రవిశతి విదూషకముత్సృజ్య మాతలిః. విదూషకశ్చ.)

మాతలిః—కృతాశ్చరవ్యా హరిణా తవాసురాః

శరాసనం తేషు వికృప్యతామిదమ్,

ప్రసాదసామ్యాని సతాం సుహృజ్జనే

పతన్తి చక్షూంషి న దారుణాః శరాః. ౨౯

1 ఇత ఇతో దేవః.

2 అవిధ అవిధ, అహమత్తభవంతం పక్వామి, త్వం న మా పశ్యసి. బిడాలగ్న
హీతో మూషిక ఇవ నిరాశోఽస్తి జీవితే సంపుత్తః.

౧. భో స్తిరస్కరిణీత్యాదినా తన్నిశ్చా వర్జయత్సవ ఇత్యం లేన దువ్యం లేన స్వశ
క్తికథనాద్వ్యవసాయఇతి సంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం—“వ్యవసాయస్సృశక్తుక్తిః”
ఇతి.

౨౮. య ఇతి. ద్విజం విదూషకం. తన్నిశ్చా తదేక్షిభూతాః.

౨. తతః ప్రవిశతీత్యాది. మాతలిర్నామేద్రసారథిః.

౨౯. కృతా ఇతి. హరిణా దేవేంద్రేణ. తవ. అమానుషప్రభావస్య తవేతి
యావత్. అసురాః వివిధమాయాగర్వితా దేశశత్రవః. శరవ్యాః లఙ్ఘ్యాః. అత్త్ర దేవేం
ద్రప్రేషితమాతలిసమాగమేన పరివర్తతో నామ సాత్త్వతీభృత్యంగముక్తం భవతి.

రాజా—(అశ్రుమువసంహరణ) అయే మాతలే స్వాగతం దేవేంద్ర!
సారథే!

విదూషకః—(౧) ¹జేణ అహం ఇట్టివశుమారం మారిదో, సో ఇమిణా
సాలదేణ అహిణందీఅది.

మాతలిః—(సస్థితమ్) ఆయుష్ష! శ్రూయతామ్. యదస్మి హరి
ణా భవత్సకాశం ప్రేషితః.

రాజా—అవహితోఽస్మి.

మాతలిః—అస్తి కాలనేమిప్రసూతిద్దుర్జయో నామ దానవగణః.

రాజా—శ్రుతపూర్వో మయా నారదాత్.

మాతలిః—

సఖ్యస్తే స కిల శతక్రతోరజయ్య

స్తస్య త్వం రణశిరసి స్మృతో నిహంతా,

ఉచ్ఛేత్తుం ప్రభవతి యం స సప్తసప్తి

స్తం నైశం తిమిరమపాకరోతి చంద్రః.

30

స భవానాత్తశత్రు ఏవేదానీమిమమైంద్రరథమారుహ్య విజ

యాయ ప్రతిష్ఠతాం.

రాజా—అనుగృహీతోఽహ మనయా మఘవత్సంభావనయా. అథ,

మాధవ్యం ప్రతి భవతా కిమేవం ప్రయుక్తం?

మాతలిః—తదపి కథ్యతే. కింనిమిత్తాదపి మనస్సంతాపాదాయుష్మాన్

మయా విక్లబో దృష్టః, ఇత్థతోఽహయితం తథా కృతవానస్మి,

1 యేనాహమిష్టిపశుమారం మారితః, సోఽనేన స్వాగతేనాభినన్ద్యతే.

తదుక్తం—“త్యక్త్వా ప్రకృతమన్యస్య కరణం పంచరక్త” ఇతి, ఆత్మ ప్రకృతం
పరిత్యజ్యాన్యస్య కరణేఽపి తదన్యత్కార్యం యథా ప్రకృత ఏవ పర్యవస్యతి తథా క
ర్తవ్యం. అన్యథా ప్రబంధవస్తువిచ్ఛేదప్రసంగాత్. యథా ప్రకృతే శిశుంతలావిషయ
విరహకులస్య రాక్షో మాతలిసమాగమస్తేన సహ నాకగమనం. తస్మాత్ ప్రతినివర్తనస
మయే మారీచాశ్రమే శకుంతలాదగమనం.

౧. జేణేత్యాది. అనేన రాజా. ఇష్టిపశుమారం మారిత ఇత్యత్ర ఉపమానే కర్త
ణి చేతి ణమత్. కసాదిత్వాదన్యథావిధ్యనుప్రయోగః.

30, సఖ్యురితి. సో దుర్జయో దానవగణః. కిరేతి ప్రసిద్ధా. సప్తసప్తిహూర్వః.

కుతః—

జ్వలతి చలితేన్ధనోఽగ్ని
ద్విప్రకృతః పన్నగః ఫణం కురుతే,
ప్రాయః స్వం మహిమానం
క్షోభాత్ప్రతిపద్యతే హి జనః.

30

రాజా—యుక్తమిదమనుష్ఠితం భవద్భిః. (జనాన్తికం) వయస్య అనతి
క్రమణీయా దివస్వతేరాజ్ఞా. తదత్ర పరిగతార్థం కృత్వా మద్వ
చనాదమాత్యపిశునం బ్రూహి.

త్వన్తతిః కేవలా తావత్పరిపాలయతు ప్రజాః,
అధిజ్యమిదమన్యస్తిక్ కర్తవ్యే వ్యాపృతం ధనుః.

31

విదూషకః—¹ జం భవం ఆణవేది.

(ఇతి నిష్కాన్తః.)

మాతలిః—ఇత ఇత ఆయుష్క్ !

(రాజా రథాధిరోహణం నాటయతి.)

(నిష్కాన్తః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవి కాళిదాసకృతౌ, శాకున్తలనాటకే
షష్ఠోఽఙ్కః.

1 యద్భవానాజ్ఞాపయతి.

30. జ్వలతిత్యాది. హి యతో హేతోః. విప్రకృతః వికారికః. మహిమా
నం ప్రభావం.

31. త్వన్తతిత్యాది. కేవలా ప్రజాపాలనైకతత్పరా. ప్రజాస్తాపత్వాలయతు.
యావన్తదాగమనం తావత్కర్తవ్యం. తేన చ పునరాగమనే బిందుర్యుక్తః. అధిజ్యమారో
పితగుణకం.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందపూజక వైఖానసమలలికకాళిక
గోత్ర శ్రీవేంకటభట్ట ఇతి గోత్ర కమాగతభట్టవిరుదశ్రీతిరుమలాచార్య
పుత్రేణ శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం
శాకున్తలవ్యాఖ్యానాయాం షష్ఠోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞానశాకున్తలమ్

సప్తమోఽఙ్కః.

(తతః ప్రవిశత్యకాశయానేన రథాధిరూఢో రాజా మాతలిశ్చ.)
రాజా—మాతలే, అనుష్ఠితనిదేశోఽపి మఘవతస్సత్కియావిశేషా
దనుపయుక్త మివాత్తానం సమర్థయే.
మాతలిః—(సస్థితమ్) ఆయుష్ష్క, *ఉభయోరప్యపరితోషః.
ప్రథమోపకృతం మరుత్త్వతః
ప్రతిపత్త్యా లఘు మన్యతే భవాన్,

కవిదాసీం కథాసంఘటనార్థమంకాశ్యం నామాగ్లోపక్షేపకం ప్రస్తావితః
ప్రశస్తిత్యాదినా. తదుక్తం—“అంకాంతపాత్రైరంకాశ్యముత్తరాంకార్థనూచనా”
యత్ర పూర్వాంకాంతపాత్రై రుత్తరాంకార్థ నూచ్యతే తదంకాశ్యమితి. యథా—
షష్ఠాంకావసానే మాతలిశ్చాయతామిత్యాదినా ఏతదంతేన షష్ఠాంకావసానస్థితపాత్రా
భ్యాం రాజమాతలిభ్యాం సప్తమాంకాదౌ ప్రవేశకృతః. అంకావసాన ఏవోత్తరాం
కాద్యర్థనూచనమపి కృతం. ఆయుష్ష్క శ్రుయతామిత్యాదినా. నాటకే యది దూర
దేశగమనం ప్రస్తుతం తదా పూర్వాంకం విచ్ఛిద్య గత్వా ఉత్తరాంక ప్రవేశే తత్కా
ర్యం నిర్దిశేత్. యథా మాతలినా కాలనేమి ప్రనూతదర్జయ ప్రముఖదాసవగణం జేతుం
దుష్యంతస్యాహ్వనే ప్రియావరహవిహ్వలమానసం దుష్యంతం కార్యాంతరవిక్షిప్తవి
త్తం కర్తుం విదూషకం ప్రక్షోభ్య సౌధతలం రాజానమానీయ తత్ర రాజ్ఞే శక్రేణా
జ్ఞప్తం కార్యం నివేద్య అంకావసానే దుష్యంతశ్చక్రసమీపం నీతః. సప్తమాంకాదౌ
ప్రకృతకార్యసిద్ధిశ్చిక్తా—అనుష్ఠితనిదేశోఽపీత్యాదినా. అనుష్ఠితనిదేశోఽపి కృతకా
ననోఽపి నియోజ్యపురుషోఽపీతి యాసత్. మఘవతః దేవేంద్రస్య. ఉభయోరప్యపరి
తోషః. భవానింద్రశ్చోభావప్యన్యాన్యాపరికుప్తే.

* ‘ఉభయ సుప్యపరితోషమ్’ ఇతి పాతాన్తరమ్.

గణయత్యపదానవిస్త్రితో

భవతస్సోఽపి న సత్క్రియాగుణాః.

రాజా—మాతలే, మా మైవమ్. (౧) స ఖలు మనోరథానామప్యభూ
మి ద్విసర్జనావసరసత్కారః. మమ హి దిహాకసాం సమక్షమర్థా
సనోపవేశితస్య.

అంతర్గతస్థానమన్తికస్థం

జయస్తముద్వీక్ష్య కృతస్తితేన,

ఆమృష్టవక్షోహాచందనాఙ్గా

మందారమాలా హరిణా పినధా.

మాతలిః—కిమివాయుష్ఠానమరేశ్వగాన్నాస్త్వితి?

సుఖపరస్య హరేరుభయైః కృతం

త్రిదివముద్భృతదానపకట్టకమ్,

తవ శరైరధునా నతపర్వభిః

పురుషకేసరిణశ్చ పురా నభైః.

3

౧. ప్రథమోపకృతమిత్యాది. ప్రథమోపకృతం రాక్షసవిజయరూపం పురోహిత
కారం. మరుత్వతః ప్రతిపత్త్యా దేవేంద్రవిషయకభక్త్యా. అఘోరత్యల్పం. సోఽపి దే
వేంద్రోఽపి భవతః అపదానవిస్త్రితః కృతపాదపవిస్త్రితః. సత్క్రియాగుణాః సంభావ
నావిశేషాః న గణయతి. ప్రత్యుపకారం న విచారయతి. ఎర్తమానవ్యపదేశేన దేవేంద్ర
స్వస్వద్యాపి సానుశయవివతివత్తితి వ్యజ్యతే.

(౧) స ఖల్విత్యాది. ఖలు యతః విసర్జనావసరసత్కారః సః మనోరథానామ
ప్యభూమిరవిషయః. సత్కారప్రకారమాహ—మమ హిత్యాది.

౨. అంతర్గతేతి. ఆమృష్టవక్షోహాచందనాంకేత్యనేన దిత్వాత్వరా వ్యజ్యతే.
హరిణా దేవేంద్రేణ. మందారమాలా పినధేత్యనేన దేవేంద్రాతికాయినకలైశ్వర్యవత్త
యా స్వస్య భూలోకవిలక్షణమందారమాలామాత్రం లభ్యాంశస్వస్యత్వాప్రిప్యవన్తు
నాస్తీతి సూచ్యతే.

౩. సుఖపరస్యేత్యాది. హరేర్దేవేంద్రస్య పురుషకేసరిణో నృసింహస్య యథా
శరేణ సఖేన చానాయానేన కంటకోద్ధారణం క్రియతే తద్యత్త్రయూపి దుర్జయదాన
పగణవిజయః కృత ఇతి యావత్. సాహిత్యటికా. నతపర్వభిః. నతాన్యనున్నతాని స్వ
ల్పానీతి యావత్. పర్వాణి గ్రంథయా యేషాం తే తథోక్తాః తైః. శరాణాం గ్రం

రాజా—అత్ర ఖలు శతక్రతోరేవ మహిమా స్తుత్యః.

సిద్ధ్యంతి కర్తసు మహత్స్వపి యన్నియోజ్యః

సంభావనాగుణమవేహి తమీశ్వరాణామ్,

కిం వా ౭భవిష్యదరుణస్తమసాం విభేత్తా

తం చేత్సహస్రకిరణో ధురి నాకరిష్యత్.

౪

మాతలిః—సదృశమేవైతత్. (స్తోత్రమంతరమతీత్య) ఆయుష్కా, ఇతః

పశ్య నాకవృష్టప్రతిష్ఠితస్య సాభాగ్యమాత్మయశసః.

విచ్చిత్తిశ్చేషై స్సురసుందరీణాం

వర్జైరమీ కల్పలతాం కుశేషు,

ధయో నతాశ్చేత్ న ఋజత్వం భవతీత్యర్థః. సఖానాం పక్షే. నతాని హిరణ్యకశిపౌ
దుదర ఇతి శేషః. పరాణి ఆంగులిగ్రంథయో యేషం తే తథోక్తాః తైర్న హైః.

౪. సిద్ధ్యంతీత్యాది. నియోజ్యః ప్రేష్యజనాః. బహువచనేన సత్వహమేక
వివ. కింతు మత్సదృశా బహవో దేవేంద్రస్య నియోజ్యస్సంతీతి స్వగర్వపరిహారస్సూ
చ్యతే. మహత్స్వపి ప్రభూణామపి కథంచిత్యాధ్యేష్యసి న తు నియోజ్యజనసాధనీయే
స్వీతి యావత్. కర్తసు స్వదుగ్ధ కానిస్తారకకృత్యేషు. సిద్ధ్యంతి ఫలంతి. అనాయాసేన
సాధకా భవంతీత్యర్థః. వర్తమానకవదేశేన ఈశ్వరాణాం దృష్టిపథ వివ. న తు పరో
క్ష ఇతి వ్యజ్యతే. సంభావనాగుణం బహుమానవిశేషమవేహి. అత్ర దృష్టాంతమాహ—
సహస్రకిరణస్త్వయమంధకారనాశకణిజసమర్థహ్సర్యః. తమరుణమనూరుం ధురి అ
గ్రేనాకరిష్యచ్చేత్ నాయోజయిష్యచ్చేత్. క్రియాతిపత్తౌల్పజ్. కిం వా ౭భవిష్యత్?
కిమజనిష్యతపి వేత్త్యాక్షేపప్రశ్నే. నూర్వేణారుణస్య ధుర్యవస్థాపనమేవారుణస్య తమో
నివర్తత్యే నిమిత్తం. నూర్వేణారుణో ధురి న సాపిత్త్యేత్తమో నిహంతుమనమర్థ ఇతి
క్రియాతిపత్తిః. సుఖపరస్యేత్యాదిపూర్వార్థోక్తేన మాతలి నా రాక్షసవిజయనిమిత్తేన
దుష్యం తే స్తుతే రాజా దేవేంద్రస్యేదం సామర్థ్యమితి స్వాత్మక్లామా న కృతేత్యవి
కల్పసత్వరూపధీనా దాతృత్వం వ్యజ్యతే, తదుక్తం—“గంభీరో విషయోదేశః కృపావాస
వికల్పః, ధీరోదాతృస్య విజేయో నాయకేషు గుణాన్వితః” ఇతి. అత్ర ప్రియవచనం నా
మాలంకారిక. తదుక్తం—“యత్ప్రసన్నేన మనసా పూజ్యం పూజయితుం వచః, హర్ష
ప్రకాశనార్థం తు సాప్రియోక్తిరుదాహృతా” ఇతి. అత్ర సిద్ధ్యంతీత్యాదౌ పూజ్య
మింద్రం పూజయితుం స్వస్య సంతోషం ఖ్యాపయితుం చ మాతలిం ప్రతి దుష్యం
తస్యాశ్రితిః.

సజ్జిత్య గీతిక్షమమరభన్తం
దివౌకన స్తవచ్చరితం లిఖన్తి.

౫

గి. విచ్చిత్తి కేమైరిత్యాది. మరనుందరినాం విచ్చిత్తి కేమైః విచ్చితైరవశ్యమై
వరైః కుంకుమకస్తూరికాదివర్ణైః కైః. విచ్చిత్తిర్నామ భేలనాదినా ఆనాదరేణ స్తోకాదా
నం. ఉక్తం చ—“స్వల్పాఽప్యనాదరాన్నా గ్రహః కుంకుమాదేస్త్వమండనే, యా ప
రాంజయేచ్ఛోభాం సా విచ్చిత్తిరుదాహృతా” ఇతి. అమి యే దుర్జయదానవగణాభి
భూతానే ఆమి ఇతి యావత్. దివౌకనః మనుష్యభోఽధికాః కాన్తదర్శినః దివ్యా ఇతి
యావత్. అర్థబంధం అర్థో రాక్షసవిజయాదికథా బధ్యతేనేత్యర్థబంధః పదం.
తం గీతిక్షమం గానయోగ్యం సుకుమారమిత్యర్థః. గీతిః “శకుర్యేత్తి పశుర్యేత్తి
వేతి గీతిస్వరం ఫణీ” ఇతిన్యాయేన సకలజంతుకృతవృకుద్గాడిపంచవిక్రియా. యదాహ—
గోష్ఠీపతిరనంతోఽపి వంశధ్వనివశంగళి, సామగీతిరస్థో బ్రహ్మపీఠాసక్తా సరస్వతీ. కిమ
నేత్రేయక్షగంధర్వదేవదానవపన్నగా, వనేచర స్తృణాహరః బాలః పర్యంకికాతలే, రుద్ర
గీతామృతం పీత్యా హస్తోత్కర్షం ప్రపద్యతే, బ్రహ్మనందనా దేతదధికం సంప్రవక్షతే,
ఇతి. త్వచ్చరితం తవ యుద్ధవీరభూలాకేంద్రమనుష్యస్య తవై కాశితయా ష్టిప్రవిజయకా
రిత్వాద్యపదానమితి యావత్. ఏకవచనేన చరితస్యానన్యవిషయతయా అద్వితీయత్వం
ద్యోత్యతే. కల్పలతాంకుశేషు స్వర్గసద్భావావివాభూతకల్పలతానామంకుశేషు. అనే
న కీర్తేశ్వరస్థాయిత్వం వ్యజ్యతే. యద్వా, స్వర్గవాసినాం స్త్రీపుంసానాం పవిధమాల్యా
భరణవస్త్రాంగలేపపుష్పపచయనావశంసవిహరణావాసప్రదాన సమర్థకల్పలతానామం
కుశేషు. అనేన యశససార్పర్యకాలిక స్వర్గవాసినకలలకచిత్రాధిష్ఠానవత్తయా మూర్ధన్యతా
ప్రకాశ్యతే. త్వత్కీర్తేః కల్పలతాన్తు ప్రసిద్ధవిలక్షణచిరస్థాయిజయస్తంభాభా ఇతి
భావః. కల్పవృక్షేషు వస్త్రాభరణాదీని విద్యంతి ఇతి ప్రసిద్ధిః. లిఖంతి కీర్తేశ్వరస్థాయితా
సిద్ధ్యర్థమక్షరాణి నిక్షిపంతి. తదుక్తం ద. డినా—ఆదిరాజయశోబింబమాదర్శం ప్రాప్య
వాఙ్మయం, తేమామసన్నిధానేఽసీన స్వయం పశ్య సశ్యతి ఇతి. అన్తైర్న హాక విభిర
పుక్తం— “కిమప్యహింస్యస్తవ చేన్ద్రతోఽహం యశశ్శరీరే భవ మే దయాళుః,
ఏకాంతవిధ్వంసిషు మద్విధానాం పిండేష్వనాస్థా ఖలు భౌతికేషు” ఇతి పాంచభౌతికస్య
శరీరస్య నియతసత్వరత్వం కీర్తిశరీరస్య నియతస్థాయిత్వం చ ఫణితమ్. రాజన్తు క్షమా
ర్జనోపాయసాంపరాయ వైయాకృతమారక్షణార్థనదానాదిరూపక్షమాభోగ్యజన్యాస్స
ర్వా ఆపి క్షీరయశ్చానుచితార్థత్యాగోచితాన్తస్త్వీకారరూపపదనందర్శనంభితాః కాంక్ష
ణీయా భవంతి. తనాత్వే హి న నశ్యంతి. యథా రావణాదివధజనితాపి రామస్య క్షీ
ర్తిర్యాత్ కిమిచిత్గీతియోగ్యరామాయణకావ్యేన స్థాపితా, ఇదానీంతనానామపి కపి
నాం స్వీకార్యతయా వాగ్విషయత్వాదద్యాపి వృద్ధిమధిగచ్ఛతి, తస్మాచ్ఛర్యాదిజని

రాజా—మాతలే, (౧) అసురసంప్రహారోత్సుకేన పూర్వేద్యుర్దివమధి
రోహతా న లక్ష్మితో మయా స్వర్గమార్గః. తస్మాత్కథయ కత
మస్మిన్ మరుతాం ఇథి వర్తామహే?

తాపి రాజాం క్షిప్తి పదసందర్భేనైవ స్థాప్యతే. లిఖంతీతి వర్తమానవ్యవహారేన త్వద్ధృ
ప్తిపథ వివాద్యాపి లిఖంతీతి చరితస్యాపరిచ్ఛేద్యతా ప్రకాశ్యతే.

౧. అనురేత్యాది. పూర్వేద్యురిత్యనేన దివసా. తవ్యవధానాభావకథనాదనా
యానేన రాక్షసవిజయమాపక్షి ప్రకారత్వం స్వస్య నూచ్యతే. తదుక్తం— “దక్షః క్షి
ప్రకారో” ఇతి. ఏవ ధీరోదాత్త నాయకగుణో భవతి. అనురాః దానవాః. సురప్రతి
పక్షవిజాతీయాకృతిక్రియాభీషణవివిధమాయాభిజ్ఞా ఇతి యావత్. తేషాం సంప్రహారో
రణం తస్మిన్నుత్సుకేన స్వారసికోత్కంకితేన. అనురశబ్దేన మనుష్యవిజాతీయకథనాత్
సామభేదదానానర్హతయా దుఃఖాత్తా నూచ్యతే. మయేత్యేకవచనేన సాహాయ్య
నైరపేక్ష్యాత్ స్వస్య యుద్ధవీరత్వం ధ్వంశం. వీరస్తు యుద్ధదానదయాభేదేన త్రివి
ధః. తస్యోత్సాహస్థానీయా యదాహ— “విభావైరభావైశ్చ సాత్త్వికైర్వ్యభిచా
రిభిః, నీతస్సదస్యరస్యత్వ ముత్సాహో వీర ఉచ్యతే, విరుద్ధాస్రాతి హస్తీతి వీరో విద్వ
ద్భీరీరితః, అభీతిగ్భహుభిర్యుద్ధే ఒప్యసహాయో రణే మదః, హర్షశ్చస్త్రస్త్రాక్షూలేషు స
మరాదపలాయనమ్, భీతాభయప్రదానం చ ప్రపన్నస్వారిభంజనం, ఏనం యుద్ధా
త్తకో వీరస్తజ్జైః కవిభీరీరితః. అగ్నివామిస్పితావర్ణా ప్రదాయేచ్ఛాధికం బహు,
అగ్నినః పునరాయాతాన్ న్వజనానితరానసి, యం మామయతి దానేన వాక్యేన మధు
రేణ చ, ఏవ దానాత్తకో వీరః కథ్యతే దానకారిభిః. వ్యాధిదారిద్ర్యశస్త్రాదిక్షుప్తి
పాసాదిష్టిడితాన్, అమగృహ్లాతియః పాతి స వీరస్వార్థయాత్తకః.” వీరస్యోద్దిష్టపవభా
వాః వివేకాధ్యవసాయయనియబలబరాక్రమశక్తిత్రయభావాదయః. అనుభావాస్తు
స్థైర్యధైర్యత్యాగ శౌర్యవైకారద్యరోమాంచాదయః. సంహరిణస్తు ధృతిమతిగర్వాను
ర్నవేగస్తృత్యాదయః. ప్రకృతే దుర్జయదావషణయేన దుష్కృతస్య యుద్ధవీరత్వం
ఫలితం. దానవీరాస్తు పరశురామబలిప్రభృతయః. దయావీరా హి జీమాతవామానాద
యః. త్రివిధోఒసి వీరఉత్తమపురుష ఏవ. స తు ధీరోదాత్త ఏవ భవతి. ధీరోద్ధతస్తు
ధీరోదాత్తగుణవైపరీత్యేన ప్రతినియతేషు రాక్షసాదిషు వర్జనీయః. ధీరోదాత్తధీరోద్ధ
తధీరలలితధీరకాంతా ఇతి చతుర్విధనాయకా అపి తత్తదవస్థావాచకాః ఇతి నియత
వృత్తయః. ఏతేషాం ప్రత్యేకమనుకూలదక్షిణశతధృప్తభేదేన షోడశభేదా భవంతి.
తేషాం జ్యేష్ఠమధ్యమకనిష్ఠభేదేన ప్రత్యేకం త్రైవిధ్యాదష్టచత్వారింశన్నాయక
భేదాః. ఏతే చ దివ్యా ఆదివ్యా దివ్యాదివ్యాశ్చేతి ప్రత్యేకం త్రివిధాః. తతశ్చతు

మాతలిః—

త్రిస్తోతసం వహతి యో గగనప్రతిస్థాం
జ్యోతీంషి వర్తయతి చ ప్రవిభక్తరశ్మి,
తస్య ద్వితీయహారివిక్రమనిస్తమస్కం
వాయోరిమః పరివహస్య వదన్తి మార్గమ్.

రాజా—అతః ఖలు న బాహ్యస్తోకరణోఽస్తరాత్ ప్రసీదతి (రః
జం విరోక్య) మేఘపదవీ మవతీర్ణా స్వః.

శ్చత్వారింశదధికశతభేదా భవంతి. అతవ వ మదియే నైషధానంజే ఫణితం.
తథాహి— “నేతుర్భేదాన్నయికానాం చ జాతిశ్చేష్టాపస్థాదేశకాలానురూపాః,
జ్ఞాత్వా సంధీకాయవనానాం ప్రణీతం ప్రాచ్యః ప్రాజ్ఞా నాటకం నాట్య
యోగ్యం” ఇతి. దివ్యానాం కుత్రాపి సంభోగో న వ్యసీయః. స్వః పాతాళసము
ద్రోల్లంఘనాద్యత్నాహో దివ్యేష్వేవ. అదివ్యోత్తమేష్వపి క్వచిద్భవతి. దివ్యాదివ్యే
ఘాభయమపి ప్రతిపాదనీయం. నను కథం కుమారసంభవే మహాకవి నా దేవీసంభోగ
వర్ణనం కృతమితి చేదుచ్యతే. దోషస్తు ద్వివిధః. కవేరపుష్పత్తికృతోఽశక్తికృతశ్చేతి.
తత్రాపుష్పత్తికృతో దోషశ్చ క్తిరస్సృతత్వాత్ కదాచిన్న లక్ష్యతే. యస్యశక్తి
కృతో దోషస్స యుజేతి ప్రతీయతే. తస్మాన్నహాకవీనామపుష్పత్తికృతమపుష్పత్తమదేవ
తావయప్రతిషిద్ధసంభోగశృంగారనిబంధనాద్యనాచిత్యముత్తమదేవీవిషయం. శక్తిర
స్సృతత్వాత్ గ్రామ్యతేన న ప్రతీయతే.

౬. త్రిస్తోతసమిత్యాది. యో వాయుర్గగనం నిరాలంబః ప్రతిస్థా ఆస్పదం య
స్యాస్మా. తాం త్రిస్తోతసం మందాసీ. జ్యోతీంషి సప్తజాం స్థానాని. ప్రవిభక్త
రశ్మి ప్రవిభక్తా అసంక్లిష్టా రశ్మయస్తేజాంసి యస్మిన్ కర్తృణి తత్తథా. వర్తయతి సంచా
రయతి. ద్వితీయహారివిక్రమనిస్తమస్కం. ద్వితీయేన హారేష్వష్టోక్రమేణ పదన్యాసే
న నిస్తమస్కం నిర్దోషం. తస్య పరివహఃఖ్యస్య వాయోర్వార్గం వదంతి. పరివహో
నామ స్వర్గంగానప్తమండలప్రవర్తకష్టమో వాయుస్కంధః. యథోక్తం బ్రహ్మాండపు
రాణే— “అవహాః ప్రవహంతైవ సంవహశ్చోద్వహస్తతః, వివహఃఖ్యః పరివహః
పరావహ ఇతి క్రమాత్. సప్తైతే మారుతస్కంధా మహ్నభిరుదీరితాః, ఆవహో వ
ర్తయేన్వాయుర్భేదాల్కావృష్టివిద్యుతః, వర్తయేత్ప్రేవహశ్చాగ్రతథా మార్తాండమం
డలం, వర్తయేద్దద్వహశ్చాపి తథా నక్షత్రమండలం, సంవహో మారుతస్కంధస్తథా
శీతాంశుమండలం, పంచమోఽపి వివాహఃఖ్యస్తథైవ గ్రహమండలం, సప్తచక్రం స్వ
రంగాం షష్ఠః పరివహస్తథా, పరావహస్తథా వాయుర్వర్తయేద్ధృవమండలమితి.

మాతలి:—కథమవగమ్యతే?

రాజా—

అయమరవివరేభ్య శ్చాతకైర్నీష్పతద్భి
ర్హరిభిరచిరభాసాం తేజసా చానులిప్తైః,
గతముపరి ఘనానాం వారిగర్భోదరాణాం
పిశునయతి రథస్తే శీకరక్లిన్న నేమిః.

2

మాతలి:—(౧) క్షణాదూర్ధ్వమాయుష్మా నాత్తాధికారభూమా వర్తి
ష్యతే.

రాజా—(అథో విలోక్య) మాతలే వేగావతరణాదాశ్చర్యదర్శన
స్సంలక్ష్యతే మనుష్యలోకః.

తైలానామవరోహతీవ శిఖరాదుస్తజ్జతాం మేదిసీ
వర్ణాభ్యస్తరలీనతాం విజహతి స్కన్ధోదయాత్పాదపాః,
సంతానైస్తనుభావనప్తసలిలా వ్యక్తిం వ్రజంత్యావగాః
కేనాప్యుత్థిపతేవ మర్త్యభువనం మత్పార్శ్వమానీయతే.

మాతలి:—సాఘ దృష్టమ్. (సబహుమానం విలోక్య) అహో
ఉదగ్రమణీయా పృథివీ.

రాజా—మాతలే, కతమోఽయం పూర్వాపరసముద్రానగాఢః కనకర
సనిష్యద్గీ సాన్ధ్య ఇవ మేఘః సానుమానాలక్ష్యతే.

2. అయమరవివరేభ్య ఇత్యాది. అవరేభ్యః అరాణాం సేమ్యవప్తంభమండ
లాకారచక్రావయవానాం. వివరేభ్యః అంతరశ ప్రదేశేభ్యః. వారిగర్భోదరాణాం.
వారిగర్భే యేషాం తాని తథోక్తాని తాన్యదరాణి యేషాం తే తథోక్తాః. తేషాం గతం
గమనం పిశునయతి నూచయతి. వర్తమానవ్యపదేశేనాద్యాపి మేఘమార్గ ఏవ రథశ్చనై
ర్గచ్ఛతీతి మాతలిం ప్రతిపదతీతి వ్యుక్త్యతే.

౧. ఆతనివ మాతలిరామా—క్షణాదూర్ధ్వమిత్యాది. క్షణాదుపరి. ఆత్తాధికా
రభూమా భూమికే. ఇతః పరు శీఘ్రం రథస్తు గమిష్యతీతి భావః.

౨. తైలానామిత్యాది. ఉస్తజ్జతామద్గచ్ఛతామివ స్థితానాం తైలానాం భూమి
స్థనకలపదార్థాపేక్షయాధికోన్నతానాం పర్వతానాం శిఖరాత్. మేదిసీ యా సమత
యా దృష్టే సా భూమిః. అవరోహతి అథో గచ్ఛతీవ.

మాతలిః—ఆయుష్క, ఏష ఖలు హేమకూటోనామ కింపురుషచర్యతః.

పరం తపస్వినాం సిద్ధితే తమ్. పశ్య.

స్వాయంభువాంతరీచేర్యః ప్రబభావ ప్రజాపతిః,

సురాసుర గురుస్సాంస్త్విక సవత్సీక స్తపన్యతి.

రాజా—తేన హ్యనతిక్రమణీయాని (౧) శ్రేయాంసి. ప్రదక్షిణీకృత్య
భగవంతం గన్తుమిచ్ఛామి.

మాతలిః—ప్రథమః కల్పః.

(ఏతావవతీర్ణా న్యః.)

రాజా—(సస్థితమ్) మాతలే,

ఉదాఢశబ్దా న రథాజ్ఞనేమయః

ప్రవర్తమానం న చ దృశ్యతే రజః,

అభూతలస్పర్శతయా నిరుద్ధ

స్తవావతీర్ణోఽపి రథో న లక్ష్యతే.

౧౦

మాతలిః—ఏతావానేప శతక్రతోరాయుష్కతశ్చ విశేషః.

రాజా—మాతలే, కతమస్త్విక ప్రదేశే మారీచాశ్రమః?

మాతలిః—(హస్తేన దర్శయన్.)

వల్మీకార్థ నిమగ్నమూర్తిరురసా సందప్తసర్పత్వచా

కణ్ఠే జీర్ణలతాప్రతానవలయే నాత్మర్థసంపీడితః,

అంసవ్యాపి శకుంతనీడనిచితం బిభౌజ్జటామణ్డలం

యత్ర స్థాణురివాచలో మునిరసావభ్యర్కబింబం స్థితః.

౧౧

౯. స్వాయంభువాదిత్యాది. స్వయంభువోఽపత్యం పురుషా స్వాయంభువః
తస్మాద్భృష్టానూనోః. సురాసురగురుః. సద్వృత్తానాం సురాణామసద్వృత్తానామసు
రాణాం చ గురుః.

౧. శ్రేయాంసి శుభాని కాశ్యపదర్శనమస్కారాదీని. ప్రథమః కల్పః ము
ఖ్యః పక్షః

౧౧. వల్మీకేత్యాది. ఉరసా ఉపలక్షితః స్థాణురివ కాఖారహితతరుస్కంధ ఇవ
అచలః స్థిరస్పృశ. అభ్యర్కబింబం అర్కబింబాభిముఖం.

రాజా—నమోఽస్త్యస్తై (౧) కష్టతపనే.

మాతలి—(సంయతప్రగ్రహం కృత్వా) ఏతాః పరివర్ధితమందార
వృక్షకం ప్రజాపతేరాశ్రమం ప్రవిష్టా స్వః.

రాజా— స్వర్గాదధికతరం నిర్వృతిస్థాన మమృతహృదమివావగాఢో
ఽస్మి.

మాతలి—(రథం స్థాపయిత్వా) అవతీర్య తామ్.

రాజా—(అవతీర్య) భవాన్ కథమిదాసిం?

మాతలి—సంయన్తితో మయా రథః. వయమప్యవతరామః. (తథా
కృత్వా) ఇత ఇత ఆయుష్క! దృశ్యంతా మత్రభవతామృషీ
ణాం తపోవనభూమయః.

రాజా—విస్తయాదవలోకయామి.

ప్రాణానామనిలేన వృత్తిరుచితా సత్కల్పవృక్షే వనే
తోయే కాఞ్చనపద్మరేణుకపిశే ధర్మాభిషేకక్రియా,
ధ్యానం రత్నశిలాతలేషు విబుధశ్రీసన్నిధౌ సుయమో
యత్కాఞ్చ ని తపోభిరన్యమునయస్తస్మిం స్తపన్యస్త్యమి.

౧. కష్టతపనే కష్టం దుష్కరం తపో యస్య స తథోక్తః తస్యై.

౧.౨. ప్రాణానామిత్యాది. సత్కల్పవృక్షే విద్యమానకల్పవృక్షే. సకు కల్పవృ
క్షసదృశ ఇతి యావత్. వనే సకలవృక్షసముదాయస్థలే. కల్పవృక్షపదేన సార్వకాలి
కాక్షయసకః భోజ్యధార్యపదార్థాధికరణతా ధ్వన్యతే. తత్రాపి. వనపదేన కల్పవృక్షా
ణాం బాహుళ్యం సూచ్యతే. తథాపి, ప్రాణానామచితా స్వార్థసికా వృత్తిర్జీవనం. అ
నిలేన వాయునా. సకు మధురాదిభోజ్యపదార్థాధియవత్. కాంచనపద్మరేణుకపిశిత్య
నేన వివిధజలక్రిద్వా తా ధ్వన్యతే. ధర్మాభిషేకక్రియా ధర్మార్థమేవాభిషేకక్రియా
స్నానాచరణం. సకు జలక్రిడేతి వ్యజ్యతే. రత్నశిలాతలేష్యనేన విహారయోగ్యా
వస్థానం సూచ్యతే. బహువచనేన వివిధరత్నశిలాతలప్రదేశాన్సూచ్యస్తే. ధ్యానం ధ్యా
నమార్గచిత్తమమరక్తం భవతి. సకు విహార ఇతి వ్యజ్యతే. విబుధశ్రీసన్నిధౌ దేవానా
మపి వికారజనకశ్రీసన్నిధానే. సంయమః ఇంద్రియనిగ్రహః. సకు మదనవికారజని
తసాత్మికభావాదినిష్పత్తిరితి భావః. విభిన్నకల్పవృక్షత్వాదివిశేషైరయం. ప్రదేశ
స్వర్గనివేతి ప్రతీయతే. ఆస్యే మనయః మనసశిలాః. తపోభిరితి బహువచనేన తపః

మాతలిః—(౧) ఉత్పన్నీణీ మహతాం ప్రార్థనా. (పరిక్రమ్య) (ఆకాశే)
అయే! వృద్ధశాకల్య, కిమనుతిష్ఠతి భగవాన్ మారీచః? కిం
బ్రవీషి? దాక్షాయణ్యా పతిత్రతాధర్మమధిక్యత్య పృష్టస్తస్యై
మహర్షి పత్నీసహితాయై కథయతీతి.

రాజా—తస్మిన్ ప్రతిపాల్యాచనరః ఖలు ప్రస్తావః.

మాతలిః—(రాజానమవలోక్య) అస్మిన్నశోకమూలే తావదాస్తానూ
యుష్మాక్. యావత్త్వామహం గురవే నివేదయితుమస్తరాన్వే
షీ భవామి.

రాజా—యథా భవాన్ మర్యతే. (ఇతి స్థితః.)
(సిష్టాన్తో మాతలిః.)

రాజా—(ఽమిత్తం సూచయిత్వా.)
మనోరథాయ నాశంనే కిం బాహూ స్పృశనే వృథా?
పూర్వావధీరితం శ్రేయో దుఃఖం హి పరివర్తతే. ౧౩

(నేపథ్యే)

¹మాఖు మాఖు, చావళం క రేహి, కహం గదో ఎవ్వ అ త్తణో పకిది?

1 మా ఖు మా ఖు చావలం కరు కథం గత నివాత్తనః ప్రకృతిమ్!

కరణస్య బహువిధత్వం ప్రతీయతే. యత్కాంతంయి యత్ స్థానం వాంఛంతి తస్మిన్
స్వర్గప్రదేశే. అమీ మనయస్తాని ఫలాని పరిహృత్య తపస్యంతి. అనేన లేమం మోక్షా
ర్థిత్వమేవేతి ధ్వన్యతే. అనందవర్ధనాచార్యాస్తు—అభిధావత్కాతార్పర్యాఖ్యవ్యాపా
రత్రితయాతివర్తివ్యంజనధ్వననాదిశబ్దవాచ్యవ్యాపారవిశేషస్త్వికార్యఇతివదంతి. అల్య
కారకాత్మప్రతిభనుప్రవక్తానాభామహాదయస్తద్దోషరహితా గుణాలంకారావతి ధ్వ
నంమానవస్తస్వలంకారావతి చ కాశ్యే సర్వత్రాలంకారాణామేవ ప్రాధాన్యం ప్రత్య
పాదయత్.

౧. ఉత్పన్నీణీత్యాది. ఉత్పన్నీణీ ఉద్గమనశీలా, అతిశయినీత్యర్థః.

౧౩. మనోరథాయేత్యాది. మనోరథాయ మనోరథవిషయాయ ఇష్టవస్తునే. లా
క్షణికోఽయంప్రయోగః. నాశంనేమనోరథం ప్రాప్తం నేచ్ఛామిత్యర్థః. మోహాహా
ఆలింగనకర్త నిపుణ, త్వం వృథా కిమంధం స్పృశనే స్ఫురసి. ఫలానుపపత్తేర్నా స్పృశస్యే
త్యర్థః. తత్ర హేతుమాహ—హీతి. హి యస్తాత్కారణాత్ పూర్వావధీరితం ప్రభ

రాజా—(కర్ణం దత్వా) అభూమిరియమవినయస్య. కో ను ఖల్వేష శిక్ష్యతే? (శబ్దానసారేణావలోక్య సవిస్తయం) అయే కో ను ఖల్వయమనుబద్ధ్యమానస్తాపసీభ్యామబాలసత్త్వో గాలః? అర్థపీతస్తనం మాతురామరక్తిష్టకేసరమ్,
ప్రక్షిడితుం సింహశిశుం బలాత్కరేణ కర్షతి. ౧౪

(తతః ప్రవిశతి యథానిర్దిష్టకర్తా గాలస్తాపసీభ్యాం సహ.)

బాలః—¹జింభ జింభ సింహడింభ దందాఞ్చ దే గణఞ్చస్యం.

ప్రథమా—²అపిణీద, కిం ణో అపచ్ఛణివ్వినేసాఞ్చ సత్తాఞ్చ విష్పల రేసి? *కహం వడ్డిదో ఎవ్వ సంరంభో, తాణే ఖు ఇసిజణేణ సవ్వ దమణో త్తి కిదణామహేట సి.

రాజా—కిం ను ఖలు బాలేఽస్మిన్నారస ఇవ పుత్రే స్నిహ్యతి మే మనః? నూనమనపత్యతైవం వత్సలయతి.

ద్వితీయా—³సవ్వదమణ, ఏసా ఖు కేసరిణీ తుమం లంఘేఞ్చ. జఞ్చ నే పుత్తలం ణ ముంచేసి.

1 జృంభస్య జృంభస్య సింహడింభ దంతాంస్తే గణయిష్యామి.

2 అవినీత, కిం నోఽపత్యనిర్వికేషాణి సత్త్వాని విప్రకరోషి? కథంవద్ధి త వివసం రంభః? స్థానే ఖల్వప్రిజనేన సర్వదమన ఇతి కృతనామధేయోఽసి.

3 సర్వదమన, ఏషా ఖలు కేసరిణీ త్వాం లంఘయతి. యద్యస్యాః పుత్రకిం న ముచ్చసి.

మనిరస్తు శ్రేయః శుభం శకుంతలారూపం, దుఃఖం పువర్తతే పరిణమతి. తస్మాత్కారణాదితి సంబంధః. అత్రమసారథాదిశబ్దైః పునర్వీక్షోద్భేదాద్భీక్షోద్భేదో నామనిర్వహణసంధ్యంగముక్తం. “బీక్షోద్భేదః పునస్సంధి” రిత్యుక్తత్వాత్ నిర్వహణసంధి రుచ్యతే. “ముఖాదిసంధయస్సాంగాయత్రి బీజానబంధినః, ప్రయోజనైక్యాద్వ్యవృత్తం తే తన్నిర్వహణమిరికిం” అస్యాంగాని—“సంధ్యిరోఢోగ్రభంసనిర్ణయః పరిభాషణం ప్రసాదానంద సమయాకృతిభాషోపగూహనం, పూర్వభాషాపసంహారా ప్రశస్తిశ్చ చతుర్థః” ఇతి,

* నూస్త వడ్డిఇదే సంరంభో, హంత వర్ధతే తే సంరంభ ఇత్యపి పాఠః.

బాలః—(సస్తితమ్) (౧) ¹అం మో బలీలం ఖు భీదో.

రాజా—మహతస్తేజసో బీజం పుత్రోఽయం ప్రతిభాతి మే, (ఇత్యేథరం దర్శయతి.)

స్ఫులిక్లావస్థయా వహ్ని రేధోఽపేక్ష ఇవ సితః.

ప్రథమా—²వచ్చ ముంచ ఏదం బాళమిఇందం. అవరం దే కీళణీలలం దాఇస్సం. ౧౫

బాలః—³కహిం? దేసీ ఇం. (ఇతి హస్తం ప్రసారయతి)

రాజా—(దృష్ట్వా సవిన్తయమ్) కథం చక్రవర్తిలక్షణమవ్యనేన ధార్యతే? తథా హి అస్య.—

ప్రలోభ్యవస్తుప్రణయప్రసారితో

విభాతి జాలగ్రధితాంగుళిః కరః.

అలక్ష్యవత్తాస్తర మిద్ధరాగయా

నవోషసా భిన్నమి వైకవజ్కుజమ్.

౧౬

ద్వితీయా—⁴నువ్వదే ఇ సక్కి ఏసో వాఆమెత్తేణ విరమిఇదుం, గచ్చ మమ కేరవ ఉడవ మక్కండలస్స ఇసిడమారస్స వణ్ణ చిత్తిదో మిత్తిఆమోరో చిట్టఇ. తం నే ఉవహర.

1 అహో బలవత్తలు భీతోఽస్తి.

2 వత్స ముంచైతం బాలమృగేంద్రం. అపరం తే క్షీడనీయకం దాస్యామి.

3 కుత్ర? దేహ్యానమ్.

4 నుప్రతే, న శక్య ఏష వాక్తాత్మేణ విరమయితుం, గచ్చ మదీయే ఉటతే మార్కండేయస్య ఋషికమారస్య వర్ణచిత్రితో మృత్తికామయూరస్త్వితి. తమస్తా ఉడవార.

౧. అహో బలవత్తలు భీతోఽస్తి త్యధరం దర్శయతి. అధరప్రదర్శనమవాదరే.

౧౫. మహత ఇత్యాది, లేజనః లేజన్వినః. లేజశ్చదేవ లేజన్వీ లక్ష్యతే. తథా రఘుపంశే—“లేజసాం హి న పయస్సమీక్ష్యతః” ఇతి. నిధాన్తి ఇందనాని.

౧౬. ప్రలోభ్యవస్త్విత్యాది, ప్రలోభ్యం ప్రకష్ణేణ స్పృహణీయం వస్తుద్రవ్యం, తస్మిన్ ప్రణయో యాచ్ఛా లేన ప్రసారితః కరః జాలగ్రధితాంగుళిః బాలేష్వం తరాశేష గ్రధితాస్సంస్పృష్టా అంగుళయో యస్య స తథోక్తః. ఇద్ధరాగయా నవోషసా నవముషః యస్యాస్సా నవోషస్తయా ప్రాతస్సృధ్యయా భిన్నం వికాశితం.

ప్రథమా—¹తమా. (ఇతి నిష్క్రान్తా.)

బాలః—²అణేణ ఎవ్వ దావ కీళఞ్చస్యం. (ఇతి తాపసిం విలోక్య హాసతి.)

రాజా—(౧) స్పృహయామి ఖలు దుర్లలితాయామై.

ఆలక్ష్మ్య దంతముకుళాననిమిత్తహాసై

రవ్యక్తవర్ణరమణీయవచఃప్రవృత్తిః,

అంకాశ్రయప్రణయినస్తనయాన్వహంతో

ధన్యాస్తదజ్గరజసా మలిసీభవంతి.

౧౭

తాపసి—(౨)³హేలూదు, ఏన మం గ గణఅది (పార్శ్వమవలోక్య)

కో ఎత్థ ఇసిఉమారాణం? (రాజానం దృష్ట్వా) భద్రముహ ఏహి

మోలల దావ అణేణ దుష్కృతహతగ్రాహేణ డంభలీలాప బా

హిలచూణం బాలమిదండం

రాజా—(సన్నితముపగమ్య) అయి భో మహర్షి పుత్ర,

ఏవమాశ్రమ విరుద్ధవర్తనా

సంయమః కిమితి జన్తనస్త్యయా,

సత్త్వసంశ్రియగుణోఽపి దూష్యతే

కృష్ణసర్పశిశునేవ చక్షునః.

౧౮

1 తథా.

2 అనేనైవ తావత్క్రిడయిష్యామి.

3 భవతు. ఏవ మం న గణయతి. భద్రముఖ, ఏహి మోచయ తావదనేన దుష్కోచహతగ్రాహేణ డంభలీలయా బాధ్యమానం బాలమృగేంద్రిం.

౧. స్పృహయామితి. దుర్లలితాయ ధూర్తాయ.

౨. కోఽత్ర ఋషీకుమారాణాం, నిర్ధారణే వశ్యే. భద్రముఖేతి మాన్యస్యామం త్రణే. “సామ్య భద్రముఖేత్యేవం మాన్యో రాజసుతో భవేత్” ఇతి.

౧౭. ఆలక్ష్మ్యేతి. స్పృహం,

౧౮. ఏవమాశ్రమేత్వాది. ఏవమితమాశ్రమవిరుద్ధవర్తనా ఆశ్రమస్య విరుద్ధం యథా భవతి తథా వర్తతి ఇతి తథోక్తిః. తేన త్వయా జన్తమో హేతోః. సత్త్వసంశ్రియగుణోఽపి సత్త్వస్య సంశ్రియః ఆశ్రయణం స ఏవ గుణో ధర్మో యస్య స తథోక్తిః

తాపనీ—¹భద్రముహ. అలం ణ ఖ ణి ఉమా రబ.

రాజా—ఆకారసస్య శం చేష్టితమేన కథయతి, స్థానప్రత్యయాత్తు వయ
మేవం తర్హిణః.

(యథాభ్యర్థితమనుతిష్ఠా బాలస్వర్ణసుఖముపలభ్య, ఆత్మగతమ్)
అనేన కన్యాపి కులాంకురేణ

స్పృష్టస్య గాత్రేషు సుఖం మమైవమ్,

కాం నిర్వృతిం తస్య జనస్య కుర్యాత్

యస్యాయమంగాత్మృతినః ప్రరూఢః.

౧౯

తాపనీ—(ఉభౌ నిర్వర్ణ్య) ²అచ్చరిలం అచ్చరిలం.

రాజా—కిమివ?

తాపనీ—³ఇమస్య బాళస్య తుహ సంబంధసంవాదిణీ ఆకిది త్రి విష్ణు
దష్టి. అవరితదస్య వి అజ్ఞస్య అప్పనిశోమో సంపుత్రో త్తి.

రాజా—(బాలముపలాలయ) (౧)ఆర్యే, న చేన్తుని కుమారోఽయ
మథ కోఽన్య వ్యపదేశః?

తాపనీ—⁴పూరువంశజ ఏషః

రాజా—(ఆత్మగతమ్) కథమేకాన్వయో మమ? అతఃఖలు మదనుకారిణ
మేన మత్ర భవతీ మన్యతే. అన్త్యేతత్పరవాణా మన్త్యం కు
లవృతం.

1 భద్రముఖ, అయం న ఖ ణ ణి ఉమా రబ.

2 ఆశ్చర్యమాశ్చర్యమ్.

3 అస్య బాలస్య తవ్యసంబంధసంవాదిన్యాకృతిరితి విన్తి తాన్తి. అపరిచితస్యాప్య
ర్యస్య అప్రతిబామస్సంపుత్ర ఇతి.

4 పూరువంశజ ఏషః.

సంయమః శమః కిమితి కిమిం దూష్యతే. అప్రోపమామాహ —కృష్ణసర్వశకునా చంద
న ఇవేతి.

౧౯. అనేనేత్యాది. వివచనభవైక వేద్యం, అశ్యుల్ స్వప్తం.

౧. ఆర్యే ఇత్యాది. వ్యపదేశః కులప్రసిద్ధిః,

భవనేషు సుధాసితేషు పూర్వం
క్షీతిరక్షారముశ చై యే నివాసమ్,
నియతైకపతివ్రతాని పశ్చాత్
తరుమూలాని గృహా భవంతి తేషాం.

౨౦

(ప్రకాశం) న పునరాత్మగత్యా మానుషాణామేష విషయః,
తావసీ—¹జహ భద్రము పోరా భణాది, అజ్ఞ రాసంబంధేణ ఇమస్య
బాలసంబంధేణి ఎత్త దేవగురుణో తవోపదేశే వసూదా.

రాజా—(అత్మగతం) హస్త ద్వీతీయమిదమాశాజననం. (ప్రకాశం) తత్ర
భవతీ కిమాఖ్యస్య రాజరేణి పత్నీ?

తావసీ—²కో తస్య ధర్మదారపరిచ్ఛాద్యణో నామ చింతయస్మది?

1 యథా భద్రముఖః భణతి. అపరస్సంబంధేనాస్య బాలస్య జన్యత్ర దేవ
గురో స్తపోససేప్రసూతా.

2 కస్తస్య ధర్మదారపరిచ్ఛాద్యణో నామ చింతయస్మతి?

౨౦. భవనేష్విత్యాది. యే పారవాః క్షీతిరక్షారం వస్తాంశకరిగ్రహణేన
జనానాం వినయాధానరక్షణభరణాదిభిశ్చ కులక్రమాగతభూతాంశకరక్షణార్థం. భవనేషు
పరిఖా ప్రాకారతోరణాద్యలంకృతమహాపురమధ్యపరితత్తదృశ్యమౌగాన్ధ్యాస్థానార్హగృ
హేషు. పునః కీదృగ్విధేష్యిత్యత్రాహ—సుధాసితేష్వీతి. సుధయా ధవళేషు, వివిధప్రా
సాదాలంకృతేష్వీత్యర్థః. బహువచనేన. సభామండపసంగీతశాలా వివిధశ్రీగృహ
ఖురశీభవనాదిగృహభేదాన్సూచ్యంతే. నివాసముశఽతి వాఙ్మంతి. పశ్చాత్ వార్ధకావ
స్థాయాం ప్రాప్తాయాం. తరుమూలాని వాతాతపవృష్ట్యాదిజనితబాధానివారకశూన్యవృక్ష
మూలాని వనానీతి యావత్. నియతైకపతివ్రతాని స్వారసీకాని గృహీభవంతి వానప్ర
స్థాశ్రమతో భవంతి యావత్. అత్త స్వారసీకానీతి పదార్థే నియతైకపతివ్రతానీతి
వాక్యార్థకథనాత్ ప్రార్థనః. తదుక్తం—“పదార్థే వాక్యవిచారం వాక్యార్థే పద
భిదా, ప్రాధిర్యావసరసానువిత్యాది. ఏవంవిధా ప్రాధిర్యా తల్లక్షణమోజోనగుణః.
కింతు వైచిత్ర్యమాత్రమేవగుణక్షయాయనగణ్యతే. తదభావేనైషి కావ్యవ్యవహార
స్థైర్యవినోదాదః. సగుణఇతి హి రహస్యం. కైశ్చిచ్ఛక్తుర్వింశతిగుణవాచినాం దశగు
ణవాచినాం సర్వేషామపి మతనిరసనేన త్రయ ఏవ గుణాన్ స్వీకృతాః, తేచరసగోచరా
వ్యంగ్యశ్చ భవంతి. ఏతే త్రయ ఏవ శబ్దార్థగోచరత్వేనావ్యుపచారలక్షణయా లక్షి
తా, ఇతి.

రాజా—(స్వగతం) ఇయం ఖలు కథా మామేవ లక్ష్మీకరోతి, యది తావ దస్య శిశోర్నాతరం నామతః పృచ్ఛేయం. అథవా, అన్యాయోఽన్యదారవ్యవహారః.

తావనీ—(౧) (ప్రవిశ్య) మృన్తయూరహస్తా ¹సర్వదమణ సడంద శావణ్యం పెళ్ళి.

బాలః—(సదృష్టిత్యైవం) ²కహిం వా మే అజ్ఞా.

ఉభేవిహస్య—³నామసారిస్సేణ వంచితో మాదువచ్చులో.

ద్వితీయా—⁴వచ్చు, ఇమస్స మిత్తిఆమోరస్స రమ్యత్తణం పెళ్ళితి భణి దోసి.

రాజా—(ఆత్మగతం) కింవా శకుంతలేత్యస్య మాతు రాఖ్యా? సంతి పునర్నామధేయసాదృశ్యాని. అపినామ మృగత్పక్తికేవాయ మత్ర ప్రస్తానో విషాదాయ మే కల్పతే?

బాలః—⁵అజ్ఞ రోఅదే మే ఏసో భద్దమోరః.

(ఇతి క్రీడనీయకమాదత్తే)

ప్రథమా—(౨) ⁶సోద్వేగం, అహ్మో రక్షాకరండలం అస్స మణి బంధేణ దిస్సతి.

రాజా—అలమలమావేగేన, నన్విదమస్యసింహవిషుద్ధనాత్పరిభ్రష్టం, ఇత్యాగాతుమిచ్ఛతి.

1 సర్వదమణ శకుంతలావణ్యం పశ్య.

2 కుత్రవామేంబా?

3 నామసాదృశ్యేన వంచితో మాతృవత్సలః.

4 వత్సాస్య మృత్తికామయూరస్య రమ్యత్వం పశ్యేతి భణిదోసి.

5 అంబ రోచితే మే ఏష భద్రమయూరకః.

6 అహో రక్షాకరండకమస్య మణిబంధేన దృశ్యతే.

౧. శకుంతలావణ్యం పశ్య. శకుంతస్య పక్షిణః లావణ్యం అంగసౌష్ఠ్యం.

౨. అహ్మో ఇత్యాదినా పరస్పరమవలోకయత ఇత్యంతేన అద్భుతార్థప్రాప్తిరుపగూహనం నామ సంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం—“అత్యద్భుతార్థసంప్రాప్తిరుపగూహనము చ్యతే” ఇతి.

ఉభే—¹మాఖు మాఖు, ఏదం అవశంబిల కహం గహీదం జేణ ?
(విస్తయూదురోనిహితహస్తే పరస్పరమవలోకయతః.)

రాజా—కిమర్థం ప్రతిషిద్ధాః స్తః ?

ప్రథమా—²నుణాదు మహారాట, ఏసా అవరాజిదాణామ ఓసహీ, ఇమ
స్స జాదకమ్మసమవ భలవదా మారీపణ విణ్ణా. ఏదం కిళ మాదా
పిదరా అత్తాణం చ వజ్జల అవరో భూమిపదిదం ణ గెణ్ణాది.

రాజా—అథనా గృహ్లాతి ?

ప్రథమా—³తదో నజ్జ ఎవ్వ సహో భవిల దంసథి.

రాజా—భవతీభ్యాం—కదాచిదస్యాః ప్రత్యక్షీకృతా విక్రియా ?

ఉభే—⁴అణెలసా

రాజా—(సహర్షం) కిమిదానీం పూర్ణమపి మనోరథం నాభినందామి.
(బాలం పరివృజతే.)

ద్వితీయా—⁵నువ్వదె ఏహి ఇమం పుత్తందం నియమవ్యాపుదావ
సఉందశావ ణివేదెమ్మ.

(ఇతి నిష్క్రంతే.)

బాలః—⁶ముంచ మం. అజ్ఞావ సలసం గచ్ఛమ్మి.

రాజా—పుత్ర, మయా సహైవ మాతరమభినందయిష్యసి.

బాలః—⁷మమ ఖు తాదో దుస్సందో. తుమం కో?

1 మా ఖలు మా ఖలు, ఇదమవలంబ్య కథం గృహీతమనేన ?

2 శృణోతు మహారాజః. ఏషాపరాజితా నామాషధి, అన్తే జాతకర్తృసమయే
భగవతా మారీచేన దత్తా. ఏతాం కిల మాతాపితరావాత్తానం చ పర్జయత్వా అపగో
భూమిపతితాం న గృహ్లాతి.

3 తతస్సద్య ఏవ సహో భూత్వా దంశతి.

4 అనేకశః.

5 సుప్రసే, ఏహి. ఇమం పుత్తాంతం నియమవ్యాపుతాయై శకుంతలాయై ని
వేదయావః.

6 ముంచ మామంబాయాస్స కాశం గచ్ఛామి.

7 మమ ఖలు తాతో దుష్కంతః తస్యం కః?

రాజా—(నస్తి తం) ఏష వివాద ఏవ (౧) ప్రత్యాయయతి.

(తతః ప్రవిశత్యేక వేణీధరా శకుంతలా.)

శకుంతలా—¹ విఆరకాలే వి పకిదిట్టం సవ్వదమణస్స ఓనహీం నుణిల
విణ మే ఆనంసా ఆసి. అ త్తణో భాలహేవను. అహవా, జహా
సాణుమదీవ ఆచక్ఖిదం తహ సాభావీలది.

రాజా—(శకుంతలాం దృష్ట్వా) అయే, ఇయమత్ర భవతీ శకుంతలా.
వసనే పరిధూసరే వసానా నియమక్షామముఖి ధృతైక వేణీ,
అపి నిష్కరుణస్య శుద్ధశీలా మమ దీర్ఘం విరహవృతం బిభర్షి.

శకుంతలా—(పశ్చాత్తాపవివర్ణం రాజానం దృష్ట్వా) ² ణ ఖు అజ్జపుత్తా
వి అ. తదో కో ఏసా అకిదరక్ఖామంగళం దారలం మే గత్త
సంసగ్గేణ దూసేఞ్?

బాలః—³ (మాతరముపేత్య.) అజ్ఞానో కో వి మం పుత్తొతి ఆళింగది.

రాజా—(౨) ప్రియే, క్రార్మమపి మే త్వయి ప్రియుక్త మనుకూలప
రిణామం సంవృత్తం. యదహమిదానీ, త్వయా ప్రత్యభిజ్ఞాతమా
త్తానం పశ్యామి.

1 వికారకాలేఽపి ప్రకృతిస్థాం సర్వదమనస్యవధిం కృత్వాపి న మే ఆశం
సాఽసీదాత్త నో భాగధేయేషు. ఆభవా యథా సానుమత్యా ఆఖ్యాతం తథా సం
భావ్యతే.

2 న ఖల్వార్హపుత్రీ ఇవ. తతః క ఏషోఽకృతరక్షామంగళం దారకం మే గా
త్రీసంసగ్గేణ దూషయతి?

3 అంబ, ఏష కోఽపి పరకీయో మాం పుత్రీ ఇత్యాగింగతి.

౧. ప్రత్యాయయతి విశ్వానం జనయతి. పుత్రేత్యాదినా ప్రత్యాయయతీ
త్యంతేన కార్యస్య. దృష్టత్వాత్ పూర్వభావ ఇతి సంధ్యంగముక్తం భవతి. “పూర్వ
భావస్స విజ్ఞేయో యత్తు కార్యోపపాదనం” ఇతి.

౨౧. వసనే ఇత్యాది. శుద్ధశీలా. న తు కృత్రిమశీలా. దీర్ఘం బహుకాలవ్యా
పకం. విరహిజనాసహ్యుషద్యుపవాసపకమితి యావత్. బిభర్షీతి వర్తమానవ్యుపదేశేన
మమ దర్శనసమయేఽపి బిభర్షీతి విరహప్రతానుస్థానస్యాకృత్రిమత్వం వ్యభిజ్ఞతే.

౨. ప్రియే క్రార్మమిత్యాది. ప్రయుక్తం కృతం మే క్రార్మమపి ప్రత్యాదేశక్ర
ర్యమపి. అనుకూలపరిపాకం సంవృత్తం సంజాతం. పరిస్పరవిరహజనితశరీరకార్యవై

శకుంతలా—(ఆత్మగతం) ¹హిలల, సమస్సనహి సమస్సనహి, పరిచ్ఛ
త్తమచ్ఛతేణ అణులంబిదమ్మి దేవ్వేణ. అజ్ఞఉత్తో ఎవ్వ ఏసా.

రాజా—

స్మృతిభిన్న మోహతమహా దిష్ట్యా ప్రముఖే స్థితాసి మే సుముఖ,
ఉపరాగాంతే శశిన స్సముపగతేవాశు రోహిణీ యోగమ్. ౨౨

: 1 హృదయ, సమాశ్వసిహి సమాశ్వసిహి పరిత్యక్తమత్సరేణానుకంపితాస్తి
దేవేన. ఆర్యపుత్ర ఏవైవః.

ర్ణ్యాదీనాముఖాభ్యానునురాగజ్ఞాపక హేతుతయా దృష్టాంతత్వాదనుగుణపరిపాకం
జాతం. తదేవ విశదయతి—యదిత్యాది. యద్యస్తాత్కారణాత్. ఇదానం హతా
ద్యాదృచ్ఛికదర్శనే సతీత్యర్థః. అయ మహం పశ్చాత్తాపజనితకార్యవైపర్యయాదిక్లి
ష్టోఽనుమితి యావత్. ఆత్మానం మా. త్వయా ప్రత్యభిజ్ఞాతం. కుత్ర వాయుమితి పశ్చా
త్తాపకార్యవైపర్యయాదిభిః జ్ఞాతం. పశ్యామి జానామి. తస్మాదనుకూలపరిణామ మితి
సంబంధః

౨౨. స్మృతిభిన్నే త్యాది. సుముఖీతి సంబోధనే. స్మృత్యా స్మరణేన భిన్నం
సప్తం మోహ ఏవ తమః యస్య స తథోక్తః. తస్య. చంద్రపక్షే తమశ్శుబ్దో రామవా
చకః. ఉపరాగాంతే యోగం ప్రాప్తిం సముపగతా రోహిణీవాసీత్యనేన యథా చంద్ర
స్యాశ్విన్యాదికశత్రేషు సత్స్వసి రోహిణ్యామసాధారణోఽనురాగస్తథా మమ బహు
వల్లభత్వేఽపి త్వయ్యేవానురాగప్రకర్షః. త్వద్వ్యతిరిక్తభార్యాస్సంఖ్యామాత్రపుర
తా ఇతిభావః. తేన చ స్వకరీరక్షామతాదీనాం శకుంతలావిరహానిమిత్తకత్వం ద్యోత్య
తే. వర్తమానప్రత్యయేన శకుంతలాదర్శనానంతర ముత్తరక్షణే న్యస్య తద్విర
హజనితకార్యవైపర్యయాభింకాస్తుఖిశోభాప్రాదుర్భావః ప్రకాశ్యతే సుముఖీతి
సంబోధనేన శకుంతలయా అపి దవ్యంతదర్శనానంతరముత్తరక్షణే దేహతమతాది
వైపర్యయాభింకాస్తుఖిశోభాప్రాదుర్భావో రాజా నూచ్యతే. అనేన హి తదీయముఖని
ర్గతవచనప్రవణోత్సుక్యం చ ప్రకాశ్యతే. తేన చ తదీయప్రేమవీక్షణం ధ్వన్యతే,
అయమర్థశక్తిమూలస్సంలక్ష్యకో వ్యంగ్యః. తదుక్తం—“వాచవ్యంగ్యవగతా లక్ష్యో
యత్ర క్రమోనురణనాత్తా, శబ్దార్థోభయశక్త్యా త్రేధా సంలక్ష్యకవంగ్యః” ఇతి. కాం
స్యాదీనామాస్ఫులనసమయసముద్భూతప్రాథమికధ్వనిసదృశీ వాచ్యార్థావగతిః. అస్ఫులనస
మనంతరసమయశ్రుతియమాణధ్వనిసదృశీ వ్యంగ్యార్థావగతిః.

శకుంతలా—(౧) ¹జేదు అజ్ఞఉత్తో.

రాజా—సుందరి,

(ఇత్యర్థో క్తే లజ్జయా సబాష్పకంతం విరమతి.)

బాష్పేణ ప్రతిషిద్ధేఽపి జయశబ్దే జితం మయా,
యత్తే దృష్టమనంస్కారపాటలోష్ఠపుటం ముఖం.

—౨౩

బాలః—²లజ్జా కో ఏసాః,

శకుంతలా—³వచ్చ దే భాఅ హేఆణి పుచ్చ.

రాజా—శకుంతలాయాః పాదయోః ప్రణీవత్య.

సుతను హృదయాత్ప్రత్యాదేశవ్యభికమపైతు తే
ఃమపి మనసస్సమ్మోహేనా మే తదా బలవానభూత్,

1 జయత్వార్యపుత్రః.

2 అంబ, క ఏవః.

౩ వత్స, తే భాగధేయాని పుచ్చ.

౧. ఇత్థం స్వక్తియవచన శ్రవణతాత్పర్యం వ్యంగ్యమితి మనసి నిధాయ వదతి—
జేదు ఇత్యాది. జయశ్చిత్త్యర్థో క్తే అర్థస్య వాక్యైక దేశస్య ఉక్తే ఆర్యపుత్రే త్యాదివా
క్యపూరక పదనిర్గమనాత్ప్రగేవేత్యర్థః. సుందరీత్యనేన స్వదర్శనాదరజనితచచ్చరీరకో
భాప్రకర్ష సూచ్యతే. తేన చ పూర్వానుభూతతదీయయావనపరిపోషస్తరణేన గాఢా
లింగ నేచ్ఛా ద్యోత్యతే.

౨౩. బాష్పేణ త్యాది. బాష్పేణ ప్రతిషిద్ధేఽపి. తాదృగనురాగానుచిత ప్రత్యా
దేశ క్రూరస్వరణజనితదుఃఖవశాత్ స్వచ్ఛందగస్యాపి బాష్పస్య నిర్గమనే నత్యమంగల్య
ధియా కంత ఏవోపహోధాత్ గద్గదభావేన వర్ణోచ్ఛారణాశక్త్యా జయశబ్దే ప్రతిబద్ధే
పీత్యర్థః. మయా త్వద్విరహపరంపరాజనితదుఃఖానహిష్టుతయా జీవితధారణేఽప్యశక్తే
నమయేత్త్యర్థః ప్రత్యాదేశజనితవిప్రీయస్య త్వచ్చిత్తే రూఢమూలతయా ప్రసాదకరణ
సూచకకర్ణరసాయనజయశబ్దనిర్గమాభావేఽపి దుఃఖపరిత్యాగసూచక బాష్పప్రాదుర్భా
వేన వచనోచ్ఛారణోద్యోగమాత్రేణ చ త్వత్ప్రసాదః ప్రాప్త ఇత్యర్థః. అతస్తావజ్జతమి
త్యుక్తం. యద్యస్తాత్కారణాత్ అనంస్కారపాటలోష్ఠపుటం శ్వేతాధరం. ముఖం
నేత్రాధరకపోలాదిబహుచుంబనవిషయభూతమానసమితి యావత్. అజ్ఞ ఇత్యాది.

౨౪. సుతన్విత్యాది. సుతన్విత్యనేన గాఢాలింగ నేచ్ఛా ద్యోత్యతే. తేన
స్వశరీరసద్భావస్య త్వదీయాలింగనాదిమత్తేన సఫలత్వం, ఏతావత్పర్యంతం తదభా

ప్రబలతమసామేనంప్రామాశ్చ భేషు హి వృత్తయ

స్సృజ మపి శిరస్యంధః క్షిప్తాం ధునోత్సహిశంకయా. ౨౪

శకుంతలా—(నబాష్పం)¹ఉట్టేదు ఉట్టేదు అజ్జఉత్తో. ణాణం మమ ను
అరిదవడిబంధలం పురాకిదం తేను దిలనేను పరిణామాహిము
హం అసి, జేణ సాణుకోసో వి అజ్జఉత్తో మథ తహవిపేహ
సంపుత్తో. (రాజా ఉత్తిష్ఠతి).

శకుంతలా—²అహ కహం అజ్జఉత్తేణ నుమరిదో దుక్ఖహంకా అలం
జణో?

1 ఉత్తిష్ఠతూ తిష్ఠత్వార్యపుత్రః, నూనం మమ నుచరితప్రతిబంధకం పురాకృతం
తేషా దివశేష పరిణామాభిముఖమాసీత్, యేనసానుక్రొశోఽప్యార్యపుత్రో మయి తథా
విధస్సంపుత్రః.

2 అథ కథమార్యపుత్రేణ స్సృతో దుఃఖభాగాయంజనః?

నాత్ స్వయం భాగ్యహీన ఇతి ద్యోత్యతే. తేనానుశయో వ్యజ్యతే. హృదయాత్
సర్వకరణప్రధానభూతచిత్తాత్. ప్రత్యాదేశవ్యభీకం స్యక్కారజనితాప్రియం—
“అభీకం త్వప్రియేఽసృత” ఇత్యమరః. హృదయాదిత్యనేన పశ్చాత్తాపజనితమదీయశరీర
కార్యవైవర్యగద్గదచైన్యవచనదర్శనశ్రవణాభ్యాం త్వదీయనేత్రశోతస్థితప్రత్యాదేశ
శవ్యభీకం గతమిదానీం పాదప్రణామేన హృదయస్థవ్యభీకమపి గచ్ఛత్స్థితి భావః.
తదా పంచమేఽంకే త్వదాగమనసమయే. మే తాదృగనురాగాలిశయవతో మమేత్య
ర్థః. మనసః జ్ఞానాధారకరణస్య. న తు త్వదీయసౌందర్యవచనదర్శనశ్రవణవైముఖ్యే
న నేత్రశోతయోః. కింతు మనసః. మమోనాగత్యుగోచరం కారణశూన్యమితి యా
వత్. అభూదితి భూతార్థేన తదానీంతనసమైహసాన్యానిర్వచనీయతయా స్తరణాన్వతా
ధ్యస్యతే. తేన నిర్వేదః. ప్రబలతమసామితి బహువచనం నిర్వేదనూచకం. ఏవమను
భవప్రకారేణ ప్రాయో భూమాయాసాం తాః. శుభేష్వపి పూర్వజన్మాంతరోపార్జితను
కృతవిశేష్టైః ప్రార్థనీయనుభజనకవస్తుప్రాప్తివ్యపి. వృత్తయః వ్యాపారాః. తదేవ దృ
ష్టాం తేన విశదయతి—స్రజమపీతి. అంధః. సర్వేంద్రియాణాం నయనం ప్రధానమితి
న్యాయేన రమ్యవస్తుదర్శనజనితనుఖానుభవశూన్య ఇతి యావత్. స్రజమపి సౌరభ
మార్దవదర్శనీయతయా ధార్యపవార్థమపి. శిరసి పుష్పధారిణార్హప్రదేశే శిరసీతి యా
వత్. న తు కంతే. అశేన శ్లోకేన ప్రసాదో నామ సంధ్యంగముక్తం. “ప్రసాదః
పర్యుపాసనం” ఇతి. అత్ర హి రాజా శకుంతలాయః పర్యుపాసనం కృతం.

రాజా—(౧) ఉద్భృతవిషాదశల్యః పశ్చాత్కథయిష్యామి.

మోహాన్తయా సుతను పూర్వముపేక్షితస్తే
యో బద్ధబిందురధరం పరిబాధమానః,
తం తావదాకుటిలపక్ష్యవిలగ్నమద్య
బాష్పం ప్రమృజ్య విగతానుశయో భవామి.

౨౫

(యథోక్తమనుతివృత్తి.)

శకుంతలా—(నామముద్రాం దృష్ట్వా) ¹అజ్ఞఉత్త్రణం ఏదం తం అంగుళీ
అలం.

రాజా—అథకిం. తస్మాదంగుళీయోపలం భాత్థలు స్మృతిరుపలభ్యా.

శకుంతలా—²విసమం కిదం. కేణ, జం దావ అజ్ఞఉత్త్రస్య పశ్చాత్కథాకాశే
దుశ్శహం ఆసి.

రాజా—తర్హి ఋతుసమవాయచిహ్నం ప్రతిపద్యతాంతాకుసుమమ్.

శకుంతలా—³ణ్థి మే ఎత్థ విస్సాసా. అజ్ఞఉత్త్రో ఎవ్వ ణం ధారేదు.

మాతలిః—(ప్రవిశ్య) దిష్ట్వా ధర్మపత్నీసమాగమేన పుత్రముఖదర్శనే
న చాయష్టా వర్ధతే.

రాజా—సుహృత్సంసాదితత్వా త్స్వాదుతరస్సఫలో భవతి మే మనో
రథః. మాతలే న ఖలు విదితో⁴యమాఖండలన్యార్థః ?

మాతలిః—(నస్తితం) కిమీశ్వరాణాం పరోక్షం నామ? ఏవమ్యయు
వృన్భగవాన్సారీచస్తే దర్శనం వితరతి.

1 ఆర్యపుత్ర, నశ్వేతతత్వదంగుళీయకం ?

2 విసమం కృతహాసేన యత్తావదార్యపుత్రస్య ప్రత్యాయనకారే దుర్లభ
మానీత.

3 నాస్తి మేఽత్ర విశ్వానః. ఆర్యపుత్రవినైనన్ధారయతు.

౧. ఉద్భృతవిషాదశల్య ఇత్యాది.

౨౫. మోహాదితి. పూర్వం. ఇతః ప్రత్యాదేశాదిత్యత్రప్రసక్త ప్రత్యాదేశవేదా
యాముత్పన్నో యో బాష్ప ఉపేక్షితః అపరిమృష్టః. తం బాష్పమద్య ప్రమృజ్యాప
నీయ విగతానుశయోఽపగతపశ్చాత్కథః.

రాజా—శకుంతలే, అవలంబ్యతాం పుత్రః, త్వాం పురస్కృత్య భగవం
తం ద్రష్టుమిచ్ఛామి.

శకుంతలా—¹జిహ్విణిమి అజ్ఞాతైః సహ గురుసమీపం గంతుం.

రాజా—అలం హియా, ఏవమాచరితవ్యమభ్యుదయకాలేషు. ఏ
హ్యేహి.

(సర్వే పరిక్రామంతి.)

(తతః ప్రవిశత్యదిత్యా సార్థ మానసస్థో మారీచః.)

మారీచః—(రాజానమవలోక్య) దాక్షాయణి,

పుత్రస్య తే రణశిరస్యయమగ్రీయాం
దుష్కృత్యభిహితో భువనస్య గోప్తా,
చాపేన యస్య వివివర్జితకర్తృజాతం
తత్కోటిమత్కులిశమాభరణం మఘోనః.

—౨౬

దాక్షాయణి—²సంభావణిజ్ఞానహావా నే ఆకిదీ.

మాతలిః—ఆయుష్షః, ఏతే పుత్ర పీఠిపిశునేన చక్షుషా దినౌకసాం పి
తరావాయుష్షంత మవలోక్యతః. తస్మాదుపసర్ప.

రాజా—మాతలే.

పాపహర్షదశధా స్థితస్య మునయో యత్యేజనః కారణం
భర్తారం భువనత్రయస్య సుషువే యద్యజ్ఞభాగేశ్వరం,

1 జిహ్విణిమి అజ్ఞాతైః సహ గురుసమీపం గంతుం.

2 సంభావణిజ్ఞానహావానాస్యాకృతిః.

౨౬. పుత్రస్యేతి. తే తవ. యస్య పుత్రస్య చాపేన. వివివర్జితకర్తృజాతం
నిర్వర్జితకార్యసమూహం. తోటిమత్కులిశమలిశం. మఘోనః దేవేంద్రస్య. అభరణం
వజ్రరూపత్వాదలంకరణం సత్వాయుధభావేన దుష్టనిగ్రహాదిరూపక్రియాసాధకం.

౨౭. పాపహర్షదశధేతి. యద్యద్యద్యం ద్వాదశధా స్థితస్య తేజనః నూ
ర్యాత్తకస్య కారణం హేతుం జనకమాహుః. యద్యద్యద్యం యజ్ఞభాగేశ్వరం యజ్ఞ
భాగానామీశ్వరం. భువనత్రయస్య భర్తారం దేవేంద్రమిత్యర్థః. సుషువే జనయా

యస్మిన్నాత్మభువః పరోఽపి పురుషశ్చక్రే భవాయాస్పదం
ద్వంద్వం దక్షమరీచిసంభవమిదం తత్సృష్టరేకాంతరం. ౨౭
మూతలిః—అథ కిం?

రాజా—(ఉపేత్య) ఉభాభ్యామపివాసవనియోజ్యోదుష్యంతః ప్రణమతి.
మూరీచః—వత్స, చిరం మహీం పాలయ.

అదితిః—¹అప్పడిరపెచా పెచాహి.

శకుంతలా—²దారఅసహిదా వో పాదవందణం కరేమి.

మూరీచః—వత్సే,

ఆఖండలసమో భర్తా జయంత ప్రతిమస్సుతః,

ఆశీరన్యా న తే యోగ్యా పాలోమ్యా సదృశీ భవ. ౨౮

అదితిః—³జాదే భత్తుణో బహుమదా పెచాహి. అవస్సందె దీహాణో
వచ్చో ఉభఅకుశణందణో పెచాదు. ఉవవిసహ.

(సర్వే ప్రజాపతి మభిత ఉపవిశంతి)

మూరీచః—ఏకైకం నిర్దిశక,

దిష్ట్యా శకుంతలా సాధ్వీ సదపత్యమిదం భవాక,

శ్రద్ధా విత్తం విధిశ్చేతి త్రితయం వస్సమాగతం. ౨౯

1 అప్రతిరథో భవ.

2 దారకసహితా వాం పాదవందనం కరోమి.

3 జాతే, భర్త ర్మహుమతా భవ. అవశ్యం తే దీర్ఘాయుర్వత్స ఉభయకులనం
దనో భవతు ఉపవిశత.

మాన. యస్మిన్ ద్వంద్వే. ఆత్మభువః బ్రహ్మణః పరః శ్రేష్ఠోఽపి విష్ణుః భవాయ జన్తనే
ఆస్పదం ప్రతిష్ఠాం చక్రే. ఉపేంద్రావతారస్య కారణముక్తం. దక్షమరీచిసంభవం దక్ష
మరీచిభ్యాం సంభవముత్పన్నం. దక్షాదనితి. మరీచే కాశ్యప ఇత్యనుసంధేయం. ఆత్మ
వివ సప్తార్భుప్రహ్ణా వికాంతరం వికః పురుషః అంతరం వ్యవధానం యస్య తత్తథో
క్తం. బ్రహ్మణో మరీచిః. మరీచే కాశ్యపః. బ్రహ్మణో దక్షః. దక్షాదదితి. ఇత్యే
కాంతరమనుసంధేయం.

౨౮. ఆఖండలేత్యాది. పాలోమ్యా ఇంద్రాన్యా సదృశీ భవ.

౨౯. నిష్ఠేత్యాది. శకుంతలాపక్షిణామపిదయావిషయభూతా. శ్రద్ధా వేదచో
దితావశ్యంభావనిశ్చయః. విత్తం ద్రవ్యం. విధిరనుష్ఠానం. దిష్ట్యాధర్మపత్నీ త్యాదినా విత

రాజా—భగవన్, ప్రాగభిప్రేక్షసిద్ధిః సశ్చాద్దర్శనం, అతోఽపూర్వఃఖలు
వోఽనుగ్రహః. పశ్యతు భవాన్.

ఉదేతి పూర్వం కుసుమం తతః ఫలం

ఘనోదయః ప్రాక్షదనంతరం పయః.

నిమిత్తనై మిత్తి యోరయం క్రమ

స్తవ ప్రసాదస్య పురస్తు సంపదః,

30

మాతలిః—ఏవం విధాతారః ప్రసీదంతి.

రాజా—భగవన్నిమామాజ్ఞాకరీంనోగాంధర్వేణవివాహేనోపయమ్యక
స్యచిత్కాలస్య బంధుభిరాసీతాం స్మృతివైకల్యాత్ప్రత్యాదిశ
న్నపరాధోఽస్తితత్రభవతోయుష్మత్సగోత్రస్యకణ్వాస్య. పశ్చాదే
నామంగుళీయకదర్శనాదూఢపూర్వామవగతోఽహం. తచ్చి
త్రమివ మే ప్రతిభాతి.

యథా గజో నేతి సమక్షరూపే

తస్మిన్నతిక్రామతి సంశయస్సాన్యత్,

పదాని దృష్త్వా తు భవేత్ప్రతీతి

స్తభావిధో మే నునసో వికారః.

31

దంతేన సిద్ధిర్నామలంకారో వ్యజ్యతే. “బహునామ ప్రధానానాం నామయత్రాను
క్తిర్హతే, అభీప్సితార్థసిద్ధ్యర్థం సా సిద్ధిరభీధీయతే” ప్రకృతే శకుంతలాభాగ్యాద్దు
ప్యంతాదినామక్తిర్నమిత్తసిద్ధ్యర్థం మునినా కృతం. కించానేన ఫలాగమో నామ ప్రథ
మావస్థా వ్యజ్యతే. తదుక్తం—“ఫలాగమః ఫలప్రాప్తిః సమగ్రప్రకృతోచితా” ఇతి.
అత్ర సాధ్యార్థశకుంతలాయాః సమస్తస్య రాజరేయవ్యంతస్య చ సమాగమః సమగ్ర
ఫలసంపత్తిః.

30. ఉదేతిత్యాది. ప్రసాదస్య పుర ఇతి. సమగ్రః ప్రత్యయేనేతి షష్ఠీ.

31. యథా గజ ఇత్యాది. యథా యస్య కస్యచిన్నాథస్య ప్రత్యక్షరూపే
ప్రత్యక్షీకృతే గజే. గజో నేతి ప్రత్యయస్సాన్యత్. తదనంతరం తస్మిన్నజే అతిక్రామతి,
సంశయః గజో నా ననేతి సందేహస్సాన్యత్. తతః పశ్చాత్పదాని తస్య గజస్య దృష్టా

మాతలిః—(౧) వత్స, అలమాత్మాపచారశంకయా. సమ్మోహనాహి-
త్వయ్యుపపన్న. ఏవ. శ్రూయతాం.

రాజా—అవహితోఽస్మి.

మారీచః—యదైవాప్సరస్తీర్థావతరణాత్ప్రత్యాదేశవిక్లబాంశకుంతలా
మాదాయ మేనకా దాక్షాయణీ మువగతా, తథైవ ధ్యానాద
వగతోఽస్తి, దుర్వాససశ్శాపాదియం తపస్విసీ సమాధర్తచారి
ణీ త్వయా ప్రత్యాదిష్టా నాన్యథేతి. సచాయమంగుళీయకదర్శ
నావసానః.

రాజా—(సోచ్ఛ్వాసం) ఏవ వచనీయాన్తకోఽస్తి.

శకుంతలా—(ఆత్మగతం) ¹దిట్టిత అకాశణప్పచ్చాదేసీణ అజ్ఞాత్తో,
ణఖు సచ్చం తదా హం అత్తాణం సుమరామి. అహవా పత్తో
మమ సావో విరహసుణ్ణహిఅలపి. అదో సహీహిం సందిట్టమ్మి
భత్తుణో అంగుళీఅలం దంసద్దవ్వంత్తి.

1 దిష్ట్యా అకారణప్రత్యాదేశీ నార్యపుత్రః, న ఖలు సత్యం తదాహ మాత్మా
సంస్తరామి, ఆభవా ప్రాప్తో మయా శాపో విరహశూన్యహృదయయా, అతస్సభీభానం
సందిష్టాస్తి భరేఅంగుళీయకం దర్శయితవ్యమితి.

గజ ఏవాయమితి సత్యజ్ఞానం భవేత్. మే మనసో వికారస్తథావిధః తాదృశః. పూర్వం
వివాదకాలే కిమిదముపస్యస్తమిత్యాదినా శకుంతలాయాః పరిగ్రహభావవిచ్ఛయః. ప
శ్చాత్తస్యామంతర్గతాయాం “కామం ప్రత్యాదిష్టా”మిత్యాదినా పరిగృహీతా నా స
వేతి సంశయః. అనంతరమంగుళీయకదర్శనాదియం పరిగృహీతేతి సమ్యక్ప్రతీతిరిత్యే
వందూప ఇత్యర్థః.

౧. వత్సేత్యాది, సమ్మోహోఽపి సమ్యజ్ఞోహః ఉపపన్నః. వత్సేత్యాదినా అం
గుళీయకదర్శనావసాన ఇత్యం లేన అనునయో నామాలంకారో వ్యుజ్యతే. తదుక్తం—
“ఉభయోః ప్రీతిజనో విరుద్ధాభినివేశయోః, ఆర్థస్య సాధకశ్చైవ విజ్ఞేయోఽనున
యో, బుద్ధైః” ఇతి. అత్ర శకుంతలాదవ్యంకియోః ప్రీతిజనకో దవ్యం లేరోహభావ
సాధకో మారీచయనివాకోపన్యాసః.

మారీచః—(శకుంతలాం విలోక్య) వత్సే, విదితార్థాసి. సహధర్మచారిణీం
ప్రతి న త్వయా మన్యుః కర్తవ్యః.

పశ్య—

శాపాదసి ప్రతిహతా స్మృతిరోధయాక్షే

భర్తర్యపేతమసి ప్రభుతా తవైవం,

చాయా విభాతి న మలోపహతప్రసాదే

శుద్ధే తు దర్పణతలే సులభావకాశా.

3-9

రాజా—భగవన్, అత్ర ఖలు మే వంశప్రతిష్ఠా.

మారీచః—(౧) తథాభావినమేనం చక్రవర్తినమవగచ్ఛతు భవాన్.

పశ్య—

రథేనానుతాత స్తిమితగతినా తీర్ణజలధిః

పురా నప్రదీపాం జయతి వసుధామప్రతిరథః,

ఇహాయు సత్త్వానాం ప్రసభదమనాత్సర్వదమనః

పునర్యాన్యత్యాఖ్యాం భరత ఇతి లోకస్య భరణాత్. 33

3-9. శాపాదిత్యాది. శాపాద్యేతోః స్మృతిగోధయాక్షే స్మృతేః స్మరణస్య రోధః
ప్రతిబంధః తేన రూక్షః క్రూరః తస్మిన్ సతి. ప్రతిహతా ప్రత్యాదిష్టా. తస్మిన్నపేత
తమసి సతి పశ్చాదంగుళీయకదర్శనేన ప్రాప్తస్వరణే సతీత్యభిప్రాయః. ప్రభుతా ప్ర
ధాననాయకాత్వం తవైవం పూర్వవదేవ. అనేన పరిగ్రహబహు త్వైకీత్యాదినా యదు
క్తం తత్పురామృత్యతే, అత్ర దృష్టాంతమాహ—న మహాపహతప్రసాద ఇత్యాదినా.

౧. తథేత్యాది. చక్రవర్తినం సార్వభౌమం.

33. రథేనేతి. అనుతాత స్తిమితగతినా ఉత్థాతస్య సమ్నాన్నతప్రదేశస్యాభా
వోఽనుతాతః. తేన స్తిమితా నిష్కంపా గతిర్యస్య స తథోక్తః తేన. అనేన విశేషణేన
రథస్యాకాశగామిత్వం నూచ్యతే. పురా జయతి జేష్ఠ్యతి. ఇహాస్మిన్నాశ్రమే సత్త్వా
నాం శరభసింహాదీనాం ప్రసభదమనాత్ ప్రసభేన బలాత్కారేణ మర్దనాత్. సర్వ
దమనః. లోకస్య జగతః భరణాద్భరత ఇతి పునః పశ్చాత్ అఖ్యాం నామధేయం
యాస్యతి. తథా భావినమేన చక్రవర్తినమిత్యాదినా ఏతదంతేన పూర్వభావో నామ
సంధ్యంగముక్తం. 'కార్యజ్ఞానం పూర్వభావః' అత్ర మారీచేన భవిష్యత్కార్యముక్తం.

రాజా—భగవతా కృతసంస్కారే సర్వమస్మిన్వయ మాశాస్త్ర మే.
అదితిః—¹భలవం ఇమావ దుహిదుమణోరహనంవత్తీవ కణ్ణోవి దావ

పరిచారేహిం నుదవిత్థారో శరీరదు. దుహిదువచ్చభా మేణల
ఎత్థ ఎవ్వ మం పరిచరంతీ చిట్టణ.

శకుంతలా— (ఆత్మగతం) ²మణోరపేహా ఖు మే భణిదో భలవదీవ.

మారీచః—తహఃప్రభావాత్ప్రేత్యక్షం సర్వమేతత్తత్రభవతః.

రాజా—అతః ఖలు మామనతిక్రద్ధో మునిః.

మారీచః—తథాప్యసౌప్రియసమభియోగస్సందేష్టవ్యః. కఃకోఽత భాః.

శిష్యః—(ప్రవిశ్య) భగవన్నయమస్మి.

మారీచః—గాలవ, ఇదాసీమేవ విహాయనా గత్వా తత్రభవతే కణ్ణా
య మద్వచనాత్ప్రియమావేదయ, యథా పుత్రవతీ శకుంతలా
తచ్ఛాపనివృత్తౌ స్తృప్తిమతా దుష్యంతేన ప్రతిగృహీతేతి.

శిష్యః—యదాజ్ఞాపయతి భగవాన్. (ఇతి నిష్క్రంతః.)

మారీచః—నత్స, త్వమపి స్వావత్యవారసహితః సఖ్యరాఖండలస్య రథ
మారుహ్య రాజధానీ ప్రతిష్ఠస్య.

రాజా—యదాజ్ఞాపయతి భగవాన్.

మారీచః—రాజానం విలోక్య.

త్వయి భవతు బిడౌజాః ప్రాజ్యవృష్టిః ప్రజాను

త్వమపి వితతయజ్ఞ స్వర్దిణో భావమూలం,

1 భగవన్న నయా దుహితృమనారథసం పత్త్యా కణ్ణోఽపితావత్పరిచారితై
శ్చృతవిస్తారః క్రియతాః, దుహితృవత్సలా మేనకా అత్రైవ మాం పరిచరంతీ తిష్ఠతి.

2 మనారథః ఖలు మే ఫణివో భగవత్త్యా.

3౪. త్వయి భవత్ప్రిత్యాది. ప్రజాను త్వయీతి చ విషయసప్తమి. బిడౌజాః
దేవేంద్రః వితతయజ్ఞః విస్తృతయాగః. అలంభావయ సంభావయ. ఏవమనేన ప్రకా
రేణ. ఉభయలోకానుగ్రహాక్షునీయై ఉభా లోకా మర్త్యస్వర్గలోకా తయోరను

యుగశతపరివృత్తాన్యేవ మన్యోన్యకృత్యై
ర్నయతముభయలోకానుగ్రహశ్లాఘనీయైః.

38

రాజా—భగవాన్, యథాశక్తి శ్రేయసి ప్రయతిష్యే.

మారీచః—(౧) వత్స, కిం తే భూయః ప్రియముపహరామి ?

రాజా—అతః పరమపి యది భగవాన్ ప్రసాదం కర్తుమిచ్ఛతి, తథాపి

దమస్తు భరతవాక్యం.—

ప్రవర్తతాం ప్రకృతిహితాయ పార్థివ
స్వరస్వతీ శ్రుతిమహతాం మహీయతాం,
మమాపి చ క్షపయతు నీలలోహితః

పునర్భవం పరిగతశక్తిరాత్మభూః.

39

(ఇతి నిష్క్రాంతా స్సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

సప్తమోఽంకః.

గ్రహా అభ్యుపపత్తిః తేన శ్లాఘనీయైః స్తుత్యైః. అనేనాచసంస్మృతిర్నామ సంధ్యంగముక్తం. ఉక్తం—“పరాప్తిః కార్యసంస్మృతి”రితి. అత్ర మారీచేన మునినా రాజ్ఞో పరస్రాప్తియోగాత్.

౧. వత్స కిం తే భూయ ఇత్యాది. ఉపహరామి సమర్పయామి. అతః పరమపి అధికమపి. భరతస్య నటాధ్యక్షస్య వాక్యం వచనం.

39. ప్రవర్తతామితి. పార్థివో రాజా. జాతావేకవచనం. ప్రకృతిహితాయ ప్రకృతీనాం ప్రజానాం హితాయ ఇష్టాయ. శ్రుతిమహతాం శ్రేష్ఠానాం. “శ్రుతం శాస్త్రావధృతయో”రిత్యుమరుః. స్వరస్వతీ మహీయతాం పూజ్యతాం. పరిగతశక్తిః ప్రాప్తశక్తిః. అర్థనాశ్వర ఇతి యావత్. అతివీచ నీలలోహితః. వామభాగే నీలో దక్షిణ భాగే లోహితః, తథాచోక్తం—“అర్ధమింద్ర మణిమేచకమర్ధం ప్రక్రియాం వహతి విద్రుమరాశే”ఇత్యాది. అత్త భూస్వయంభూః మమాపి పునర్భవం పునర్జన్మ క్షపయతు అపాకరోతు. అనేన ప్రశస్తిర్నామ సంధ్యంగముక్తం భవతి. ప్రశస్తిస్తుశుభాశంసేతి.

అత్ర పునర్జన్మ ఉపనిషత్సూత్రనిషిద్ధత్వోపలక్షితపరమానందస్వరూపత్వే శుభత్వం అత
స్తదాశంసా భవతి. వివం సర్వనాటకేషు భరతవాక్యేషు శుభాశంసా యోజనీయా.

ఇతి నిష్కర్షంతాన్సర్వే.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధకవైఖానసకులతిలక
కాళికగోత్రశ్రీవేంకటభట్ట ఇతి గోత్రకమాగతభట్టభిరుద
శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ ధ్వనిప్రస్థాపరమాచార్యేణ
అష్టభాషాచక్రవర్తిశ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం
శాకుంతలవ్యాఖ్యానాయాం సప్తమోఽంకః.

అభిజ్ఞానశాకుంతలం నామ నాటకం సవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణమ్.

మంగళమస్తు.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

‘శ్రీరామ’ ప్రెస్సున ముద్రితము—1926.

— సంస్కృత కావ్యములు, నాటకములు. —

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

ఋతుసంహారము, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము ...	0	8
కాదంబరి, క్రొత్తకూర్పు ,, మేలుప్రతి ...	1	8
కుమారసంభవము, సవ్యాఖ్యానము, మేలుప్రతి ...	0	14
డిటో సంస్కృతాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము ...	1	8
కవిరాక్షసీయము, ద్వ్యర్థికావ్యము, సంస్కృతాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము ...	0	12
గీతగోవిందము, (అష్టపది,) ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య వివరణసహితము ...	1	4
దశకుమారచరిత్రము, క్రొత్తకూర్పు ...	0	12
నైషధము, సవ్యాఖ్యానము, 6 సర్గలు ...	1	0
పుష్పబాణవిలాసము, సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము	0	4
పంచబాణవిజయము, చక్కనికూర్పు ...	0	4
బిల్హణచరిత్ర, సటీక, చక్కనికూర్పు ...	0	8
భర్తృహరినుభాషితము, సాంధ్రపద్యతాత్పర్యము, అట్టబైండు	0	14
భర్తృహరినుభాషితము, సవ్యాఖ్యానాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము, ఏనుగు లక్ష్మణకవి, ఎలకూచి బాలసరస్వతి, పుష్పగిరి తిమ్మన—ఈముగ్గురి ఆంధ్రపద్యములుకూడ నిందు చేర్చబడినవి. ...	2	12
భారవి, సవ్యాఖ్యానము, 9 సర్గలు, చక్కనికూర్పు ...	0	12
భారతచంపు, సవ్యాఖ్యానము, మంచిప్రతి (అచ్చగుచున్నది.)		
భోజచరిత్ర, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము ...	1	8
రఘువంశము, 10 సర్గలు, వ్యాఖ్యానసహితము ...	1	0
అధర్వణకారికావళి, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము ...	1	0
చంద్రాలోకము, సంస్కృతాంధ్ర టీకాసహితము ...	0	8
మాఘము, సవ్యాఖ్యానము 6 సర్గలు, చక్కనికూర్పు	1	0

ఇవి మొదలుగాగల సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు అనేకములు మావద్ద దొరుకును.

వావిళ్ళ. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్టేట్ నెంబు, చెన్నపురి. ఈ.

LIBRARY

సంస్కృతకావ్యములు, వాచకములు.

ప్రతి I-కి ద్వి. అ.

నీలికాన్తము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	3
సంస్కృత (వాగరిలిపి) బాలశిక్ష	...	0	3
(వాగరిలిపి) శబ్దమంజరి	...	0	6
మాఘము, 3 సర్గలు, సహానతాత్పర్య, సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యాన సహితము	...	2	0
మేఘసందేశము, సవ్యాఖ్యానము	...	0	6
డిటో సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము, చిన్ననెజ్జ	...	0	14
రఘుమంశము, 6 సర్గలు, పదచ్ఛేదము అర్థ ఆకాంక్ష శబ్ద సమాస			
తాత్పర్యవ్యాఖ్యానసహితము, మేలుప్రతి, క్రొత్తకురుపు	...	5	0
రామాయణచంపు, సవ్యాఖ్యానము	...	2	0
విశ్వగుణాదర్శము, సవ్యాఖ్యానము, క్రొత్తకురుపు	...	1	0
వనంకతిలకభాణము, చక్కనికురుపు	...	0	4
విక్రమార్కచరిత్ర, ఆంధ్రటికాతాత్పర్యసహితము	...	1	0
వివకంఠమాలిక, సటిక	...	0	3
హితోపదేశము, చక్కనికురుపు	...	0	8
కావ్యప్రకాశిక, సవ్యాఖ్యానము	...	3	8
లిజన్తమంజరి, ధాతుమంజరి	...	0	4
తర్కసంగ్రహము	...	1	0
ప్రతాపరుద్రీయము, సవ్యాఖ్యానము, క్రొత్తకురుపు	...	1	12
లఘుకాముది, సటిప్పణము, చక్కనికురుపు	...	0	12
శబ్దమంజరి, చక్కనికురుపు	...	0	4
ఆదిత్యహృదయము, సటిక	...	0	3
కృష్ణకణ్ణామృతము, ఆంధ్రటికావద్యతాత్పర్యసహితము	...	1	8
శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి, ఆంధ్రతాత్పర్యవివరణసహితము	...	1	8
సవగ్రహస్తోత్రము	...	0	4
భజగోవిందము, ఆంధ్రటికాతాత్పర్యసహితము	...	0	2
ముకుందమాల, సటిక	...	0	4
రామకణ్ణామృతము, ఆంధ్రపద్యతాత్పర్యసహితము	...	1	8
లక్ష్మీనృసింహస్తోత్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	2
శివానందలహరి, సంస్కృతాంధ్రటికాతాత్పర్యసహితము	...	0	12
సౌందర్యలహరి, సటిక	...	0	4

హావిల్ల. రామస్వామికౌస్తుభులు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.జి.రోడ్, చెన్నపురి. ఈ.